

بزاری دلاورون

بژاری دەر وون

نووسینی: السید نوح

وهرگپرانی: نجم الدین فرج أحمد

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی تهفسیر
چاپی یه که م ۲۰۲۱-ز-۱۴۴۲هـ

نووسینگهی تهفسیر

بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

هه ولێر- شه قامی 30 مه تری ته نیشته مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

 /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێپست - نووسینگهی تهفسیر

أحمد ، نجم الدین فرج

بژاری دەر وون ، السید نوح (نووسەر)، نجم الدین فرج أحمد (وهرگپر)

۴۳۱ لاپه ره،

۲۴*۱۷ سم

بابهت، ئاینیی، ته زکییه

ISBN: 978-9922-632-13-1

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

هه ری می کوردستان ژماره سپاردنی (۱۴۲) ی سالی ۲۰۲۰ پیدراوه.

"بیروبوچونی ئەم کتیبه، مه رج نیه هه مان بیرو بوچونی نووسینگهی تهفسیر بی"

خه تی بهرگ: نه وزاد کۆبی

دیزارین: نووسینگهی تهفسیر

بزاری دلاورون

نوسینی

السید نوح

وہر گپرانہ

بخم الدین فرج احمد

هەندیک تیبینیم لە سەر وەرگێرانهکە:

۱- بێگومان نوسەری رەحمەتی، تەفسیری ئایەت و واتای فەرموودەو، پەندی پیشینان و شیعەرەکانی نە کردوو، بۆیە ئەرکی من بوو، بیاکەمە کوردی.

جار هەبوو ناچاربووم، زیاتر لە سەر واتای ئایەت و فەرموودە برۆم، چونکە دەزانم، کە خوینەری کورد پێویستی، زیاتر بۆی روون بێتەو.

۲- جار هەبوو نوسەر، ئایەتیکی بەماناکە هیناو، یان ناوەرۆکە کە وەرگرتوو، من پێم راستتربوو خودی ئایەتە کەش بەینمەو، چونکە هیچ ناگاتە کاریگەری ئایەتەکان.

۳- جار هەبوو نوسەر، فەرموودەیه کی پیش ئایەت خستوو، یان ئایەتی لەسەر هەمان باس نەهیناو تەو، من پێم راستتربوو، ئایەت پیش فەرموودە بیت، یان ئایەتیەک لەسەر هەمان خالی باس بەینمەو.

۴- نوسەر (رحمە اللہ) لە پەراویژدا، بۆ ناساندنی سەنەدی فەرموودەکان بەتەفسیل، باسی (کتاب و باب) سەرچاوەکانی کردوو.

بۆ نمونە: نوسیویتی: (أخرج البخاري في الصحيح / كتاب .... باب .... ۲/۷، مسلم في الصحيح / كتاب .... ۱/۵۸۴)، بەلام من - بۆ ئاسانکاری چوونەو سەرچاوەکە - هەر ژمارە ی فەرموودە کەم هیناو، نوسیومە: (بوخاری.....) یان موسلیم (....)، چونکە ئیستا هەموو فەرموودەیه ک ژمارە ی خۆی دراوتی و، لە چاپی جیاوازیشدان، ژمارەکان وە کو خۆیان دەمیننەو.

۵- نوسەری رەحمەتی، زۆر بە دوا ی سەنەدی فەرموودەکاندا نەچوو، هەر

سه‌رچاوه که‌ی نوسیوون، که له فەرمووده‌وانییدا پپی ده‌ووتریت: (عه‌زو).

بۆ نموونه: ئەو هەر نوسیوییتی: (طه‌به‌رانی)، یان ئەحمه‌د.

من به‌دوای سه‌نه‌ده‌که‌دا چوومه‌ته‌وه، ئە‌گەر لای (بوخاری) و (موسلیم) ده‌ستم که‌وتبن، نه‌چوومه‌ته‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ی تر، چونکه ئوممه‌تی ئیسلام به‌دریژایی میژووی فەرمووده‌وانی، ئەم دوو سه‌رچاوه‌یه‌ی به‌راست زانیووه‌و ریوايه‌ته‌کانیان وه‌رگرتوون.

منیش هەر وام‌کردووه، به‌لام ئە‌گەر لای ئە‌مان نه‌بوویت، چوومه‌ته‌وه به‌دوای ریڤگا‌کانی ریوايه‌ته‌کانداو، لای زۆرینه‌ی فەرمووده‌وانانی به‌ناوبانگ.

سه‌ره‌تا لای خاوه‌ن سونه‌نه‌کان: (ئه‌بوداود، ترمذی، نه‌سائی، ئیبنوماجه، ئینجا ئە‌حمه‌د)، ئینجا هیتری وه‌کو: (داریمی) یان (به‌یهیقی) یان (حاکم) و (طه‌به‌رانی)، یان (هه‌یشه‌می) و (عبدالرزاق) و (ئیبنوئه‌بی شه‌یبه) و (ئیبنوئه‌بو‌عاصم) و هیتر.

٦- دوای توژیژینه‌وه‌ی سه‌نه‌دی هەر فەرمووده‌یه‌ک، حوکمی شیخ (محمدناصروددینی ئە‌لبانی) م‌هیناوه (رحمه‌الله).

ئە‌گەر حوکمی ئە‌وم ده‌ستنه‌که‌وتیبت، حوکمی (ئیهام ئیبنوحه‌جر) م‌هیناوه، ئە‌گەر نا، حوکمی قوتابیه‌کانی شیخی ئە‌لبانی وه‌کو: (شوعه‌ییبی ئە‌رنائوط) و ئە‌وانی تر.

٥- جاری وا هه‌یه‌ نوسەر، یه‌ک وشه‌ی گشتگیری هیناوه، یان چه‌ند وشه‌هاومانا (مترادفات)، بۆیه منیش ناچاربووم شه‌رحی وشه‌که زیاتر بکه‌م، منیش به‌چه‌ند دی‌ری هاومانا ده‌ریانده‌پرمه‌وه، ئە‌مه‌ش زۆره.

- به‌حوکمی به‌رفراوانی زمانی عه‌ره‌ییبی و، ده‌وله‌مه‌ندی ئە‌ده‌بی عه‌ره‌بی و

شپوازی په وروځه کارانه ی نوسه ری په حمه تی، زورچار پرسته ی ناراسته ی وپژیه ی و په وانپژیه ی به کاره پناوه، که منی ناچار کردووه له زمانی کوردییدا بگه ریم، هاوشپوه ی نه و بدوژمه ووه به واتایه کی کوردی په وانپژانه دایرپژمه ووه.

۶- که به پپوایستم زانیووه رایه کی خوّم، یان پروونکردنه ووهیه کی کورت، یان جه ختکردنه ووهیه ک ئیزافه بکه م، ئیزافه م کردووه و خستوومه ته نیوان دوو که وانه ووه، تا بزانیّت هی منه.

نه شم ویست بیخه مه ووه په راویزی خواری، تا زنجیره ی هوشی خوینهر نه پسیت... که واهه رچی وا له نیوان دوو که وانه دا - جگه له دهقه کان (قورئان و فهرمووده و شیعرو نه وانه) - هی منن.

۷- ناویشانه فهرعیه کانی باسه کان، زور دوورو درپژبوون، هه یانبوو دوو دپر، یان دپرونیویک بوون، من ناچار بووم، یان کورته یه کیان لی دانیمه ووه، یان بیانگورم به وشه تری کورت، به لام هه مان واتا..

بژاری دەر وون: نه خوښی یه کهم (۱)

ریابازی (الریاء أو السمعة)

پیناسه ریابازی و السمعة.

هوی ریابازی و هزی وه سف و سه نا.

سیمو نیشانه ریابازی.

ئاسه واری ریابازی.

چاره سه ریابازی.

ریبازی (الریاء أو السمعة):

ریبازی - که کارکردنه بوخو پیشاندان به چاکی - له ههره گوناچه گه وره کانه له دژوارترینیانه، میکرووییکه، تیکه ل به ههستی ههر موسولمانیک بییت و زوو چاره سهری نه کات، هه موو نییه ت و دیدو گوفتارو کردارو بریاریکی تووشی دهردی کوشنده ده کات، (چونکه ریبازی وه کو میکرووی نیایدزه، که هیزی بهرگری جهسته ده وه تینیت)، ههر موسولمانیک - به تایبه تی داعی و نوسه رو دهرکه وتوان - که تووشی دهن، پیویسته خیرا خویان چاره سهر بکه ن.

پیویسته دژی نه فسی خویان جیهاد بهرپا بکه ن و پشوو دریزانه بهرنگاری ئەم دهرده کوشنده بنه وه، تا ریشه کیشی بکه ن، دهنه وه دینداریی ئەمان داده رزینیت و له ناوه وه گهنده لی ده کات....

له رواله تیدا دره ختی به سیبه رو به بهره، به لام له ناخیدا گهنده له وه ره گ و ریشالی رزیووه.. که ریبازی نه وه نده دژوار و کوشنده بییت پیویسته هه موو موسولمانیک شاره زای بییت، تا خوی لی لابدات، بویه پیویسته ده کات که میک به ته فسیل پیناسه ی باسی بکه ین و، سیا و سیفات و ئاسه واره کانی بخه ینه بهرچاو.

یه که م: واتای ریبازی :

ریا که له عهره ییه که یدا (ریاء) هه (رؤیة: بینین) هه وه هاتوو ده وتیریت: (راءانی الرجل) واته: کابرا کرده وه یه کی کرد تا نیشانم بدات.

ئهمه ش بو نیشاناندان و نواندنی کرده وه ی چا که یه، تا پیبو وتیریت: پیاوچاک و چاکساز!

به م مانایه یه که خوی گه وره له باسی کافرو دوو رووه ریبازه کاند ده ره مووی:

﴿يُرَاءُونَ﴾ الماعون: ٦ واته: خۆنیشان دهدهن و دهخوازن وا ببینن، که پیاوچاکن دهنا له راستیاندا ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ الماعون: ٧.

واته: هه موو جوړه یارمه تیدان و کۆمه ک کردنیک قه دهغه ده کهن و ریی لی ده گرن.

ههروهها ده رباره ی هاتنه دهروهه ی قوره بيش بو غه زای (به در)، که بو خو نواندنیا بوو، چونکه نه وان سه ره تا بو به رگری له کاروانه که ی (شام) یان هاتنه دهروهه ی مه که، دواتر بیستیان، که کاروانه که سه لامه تبوو و نه که وتۆته دهست موسولمانان، به لام نه گه پانه وهو بو خو نواندن و خو گیف کردنه وه، هه ر هاتن، تا سه ره نجام له کانیوه کانی (به در) دا تی کشکان و حه فتا که سیان لی کوژراو حه فتاشیان دیل که وتن..

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ الأنفال: ٤٧.

له عه ره بیدا ده ووتریت: (الرياء السمعة). واته: نیشان دان و باس کردنه وه ی تا خه لکی بیستن، که چ کاریکی چاکه ی کردوو.

السُّمْعَةُ: ^(١) له (سَمَع: وایکرد بیبستیت) سه وه هاتوو، که باسی ریا بازیش، رهفتاری و گوftar، یان کرداریک باسده کاته وه، که پیشتر نه و بیسه رانه نه یان زانیوه یان نه یان دیوو، به لام مه بهسته که لی هه ر خو نیشان دانه به وه ی پیاو چاکه و چاکسازی وایکردوو. ^(٢)

ریاو سومعه: له زاراوه ی زانیانی دهرووناسی ئیسلامی و شاره زایانی

(١) سومعه له کوردیشدا به کاردیت به لام دووره له م مانایه وه له کوردیدا یه عنی که سایه تی وه کو ده لین سومعه.

(٢) ئیبنومه نظوور: (لسان العرب ١٦٥/٨، ٢٩٦/١٤) له گه ل کورت کردنه وه ی.

پالفتهی دهروون و رفتارناسیدا برییتییه لهوهی: که موسولمانیک رهفتاری چاک نیشان خه لکی ده دات بهو ئومیدهی پله و پایهی له لایان دهستکه ویت، یان بهر ژه وه ندیییه کی دنیایی بو بهیننه دیی..

جا ئه گهر خه لکه که ئامادهی بینینی کاره که بیوون، ئه وه ریایه، ئه گهر ئاماده نه بوون و ئه م بوئی باسکردنه وه، که وای کردووه ئه وه سومعهیه^(۱).

عه للامه عزیزه ددینی کوری عبدالسلام (رحمه الله) ده لئی: (ریا و سومعه لیک جیاوازن ده لئی:

- ریا: ئه وه یه: که کاره که ی ههر له سه ره تاوه له بهر خاتری غهیری خوای گه وره کردووه.

- سومعه: ئه وه یه که کاره که ی له بهر خاتری خوا به په نهانی کردووه، پاشان لای خه لکی باسیده کاته وه).

دیاره مه بهستی ئه وه یه: که ریا به هه موو شیوهیه کی زه مکراره و ناشیت، به لام سومعه له وانه یه زه مکراره بیت، وه کو ئه وه ی له باسکردنی چاکه کارییه که یدا، مه بهستی سه رنج راکیشانی خه لکی و سوودیک بیت، که لایان دهستی ده که ویت، له وانه شه زه مکراره نه بیت به وه ی که له بهر خاتری خوا باسیده کاته وه، تا خه لکی تر هاندات وا بکه ن..

ئه مه ش، که (شیخی عززی کوری عبد السلام) وتویه تی: له گه ل ده قه کاندایه ک ده گریتته وه:

- خوای گه وره ده فهرمووی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ﴾ البقرة: ۲۶۴ .

(۱) ئیبنوحه جهری عهسقه لانی: (فتح الباری ۲۲۶/۱۱) له گه ل کورترکردنه وه ی.

واته: ئەو ئەو کەسانەى باوەرتان هیناوه! خێروخېراته كانى خۆتان به منه تکرډن و نازار دانى خه لکى به تال مه که نه وه، تا وه کو ئەو که سه تان لى نه يهت، که بۆ ريبازى و خۆنیشاندانى لای خه لکى سامان ده به خشن.

- پيغه مبهرى خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرمووى: (مَنْ سَمِعَ سَمَعَ اللهُ بِهِ وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللهُ بِهِ).^(١)

واته: هەر که سينک له بهر خاترى وه سف و سه نای خه لکى، باسى چاکه كانى بکاته وه، خواى گه و ره ئامانجه کهى پووجه لده کاته وه و ناهيليت بگاته ئاواتى، هەر که سيکيش بۆ ريبازانه رهفتار بنوييت، رهنج به خه ساريده کات و لای خه لکى سووکى ده کات.

- ههروهها ده فەرمووى: (إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشَّرْكَ الْأَصْغَرَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، وَمَا الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللهُ لَهُمْ يَوْمَ يَجَازِي الْعِبَادَ بِأَعْمَالِهِمْ: أَذْهَبُوا عَلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاءُونَ فِي الدُّنْيَا، فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً).^(٢)

واته: ئەوهى زياتر لىي ده ترسم بکه ونه ناوى شيرکى گچکه وه.

عه رزيان کرد: ئەى پيغه مبهرى خوا! شيرکى گچکه چيه؟

فه رمووى: ريباه، خواى گه و ره له رۆژى قيامه تدا که پاداشتى عه بده كانى ده داته وه به ريبازان ده فەرمووى: پرۆن بۆ لای ئەو که سهى ريباکه تان له دنيا دا له بهر خاترى ئەو ده کرد، بروانن داخۆ هيج پاداشتيکتان لايان ده ستده که ویت؟!

(١) بوخارى ٦١٣٤، موسليم ٢٩٨٦.

(٢) نوسه رى ره حمه تيبى هه ره ئه و نه دهى نوسيووه: ئيبامى ئه حمه د (٤٢٨/٥-٤٢٩). راسته وايه. ههروهها ئيبامى به غه ويى له (شرح السنة/٢٠١/٤). شىخي ئه لبانى رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة ٦٧١/٢) دا ده فەرمووى: سه حيه.

- پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گوئی لیوو یه کینک به دهنگی بهرز
زیکری خوی گه وری ده کرد، فرمووی: (أَنَّهُ أَوَّابٌ) واته: ئه وه که سیکه زور
به ره و خوی گه وری گه وری ته وه.

که سه یریان کرد دیتیان (میقدادی کوری ئه سوهد)ه - خوالیی رازی بیت - ..^(۱)
مه بهست ئه وه یه: که میقداد - که له یاوهره چاکه کانه - به دهنگی بهرز زیکری
کردوو مه بهستی ریابازی نه بووه، به لکو له بهر ئه وه یه سه رپاست و
خوایستبووه، دهنگ بهرز کردنه وه که ی بۆ ئه وه نه بووه خه لکی بزنان، که یادی
خوا زورده کات.

دووهم: هۆی ریابازی و چهزی وه سف و سهنا:

۱- ئاراسته کانی سه ره تای پهروه رده کردنی: ده شپت ریابازه که له مالیکدا
پهروه رده بوو بیت، ریابازی و خو نواندن و شانازی کردنیان به لاوه ئاسایی بیت
و، راهاتین خو بادهن و باس له گرنگی خو یان بکه ن!

بیگومان ئه م که سه ش هه ر له مندالییه وه ئه وه به په سه ند ده زانیت، که ئه گه ر
چاکه یه کی کرد خیرا باسی بکاته وه، یان خو وا دهرخات که چاکه کاره.. ئه وه ی لا
سروشتی ده بیت، چونکه ئه ندامانی ماله که یان که له و گه ورتبوون هه مویان
وان.

ئه م که سه ئه وه نده خو ی نواندوو وه له فشه و ریادا خو ی نیشاندا وه، تا
ریابازی لا بۆته ره وشتی جیگیر! بۆته به شینک له که سایه تیه که ی! ئه مه ش هه تا
چاو پر بکات و هۆش بۆی بچیت خه ته ره!..

یه کینک له حکمه ته کانی هاوسه رگیری دیندار یانه ئه وه یه: که موسولمان هه ر

(۱) (فتح الباری ۳۳۷/۱۱ له ئه نه سه وه خوالیی رازی بیت به (مه رفوع) یی).

له سه‌ره تاوه بیر له‌وه بکاته‌وه، که هاوسه‌ریکی دیندار په‌یدا بکات تا ته‌لاری خیزانییه که بیان، باوه‌شی سۆز و ئاراسته‌ی پارسه‌نگانه‌ی دینه‌که‌ی بیټ.

- پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌یاوه‌ره‌که‌ی فه‌رموو، که ده‌یویست ژن به‌یئیت: (فَظْفَرِ بَدَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ).^(۱)

واته: ئافره‌تیکی خاوه‌ن دین په‌یدا بکه، تا بکه‌ویه به‌ره‌که‌ته‌وه، تا پشتیئینی لی بکه‌یته‌وه و بی خه‌م بیټ لی.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووئ: (اِذَا اَتَاكُمْ مِنْ تَرْضُونَ خُلُقَهُ وَدِينَهُ فَرَّوْجُوهُ).^(۲)

واته: ئه‌گه‌ر که‌سێک هاته‌ داخوازی ئافره‌تتان، که له‌ له‌ ره‌وشت و دینداریتییه‌که‌ی رازیوون، بیده‌نی.

۲- هاو‌پیی خراب: ئالییه‌تی کاریگه‌ر له‌سه‌ر که‌سایه‌تی دوای خیزان دۆست و هاو‌پیکان، ده‌شیت ریا‌بازبو‌بیته‌ هاو‌پیی که‌سانیک، که ریا‌بازیان قبول بیټ و به‌رده‌وام موماره‌سه‌ی بکه‌ن..

ئه‌میش ده‌که‌ویته‌ ژیر کاریگه‌رییان و پیی ئاسان و ساده‌ ده‌بیټ وه‌کو ئه‌وان بیټ، به‌ تاییه‌تی ئه‌گه‌ر که‌سایه‌تی خۆی لا‌وازبوو.

ئه‌گه‌ر زۆر متانه‌ی به‌خۆی نه‌بوو، ئه‌وه‌ زووترو زۆرت‌ره‌ ده‌که‌ویته‌ ژیر کاریگه‌ریی به‌رامبه‌رانییه‌وه‌و، ریا‌کردنه‌که‌ی لا‌قورس نامینیټ! ئه‌وه‌نده‌ موماره‌سه‌ی ده‌کات، تا ریا‌کردنی لا‌ده‌بیته‌ ره‌فتاری رۆژانه‌و پیشه‌ و سیهای که‌سایه‌تی خۆی..

(۱) نوسه‌ری ره‌حه‌ته‌ی نوسیویتی: (ابو داوود ۲۱۹/۲ ژ ۲۰۴۷، ترمذی ۳۹۶/۳ ژ ۱۰۸۶، ابن ماجه ۵۹۷/۱ ژ ۸۵۸، داریمی ۱۳۳/۲). راسته. به‌لام ئه‌مه‌ برکه‌ی فه‌رموده‌یه‌کی تره‌ که بوخاری (۴۸۰۲) و موسلیم (۱۴۶۶) گپ‌اویانه‌ته‌وه، دیاره‌ نوسه‌ری به‌رێژ ئه‌وه‌ی له‌ ریوایه‌تی تره‌وه‌ وه‌رگرتوه‌.

(۲) نوسه‌ری ره‌حه‌ته‌ی نوسیویتی: (ترمذی ۳۹۵/۳ ژ ۱۰۸۵). راسته، هه‌روه‌ها ئیبنوماجه (۱۹۶۷) به‌لام به‌ له‌فزی (اِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرَّوْجُوهُ، اِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْاَرْضِ، وَفَسَادٌ عَرِيضٌ) که ئه‌لبانی (رحمه‌الله) له‌ (صحيح سنن الترمذی) دا ده‌فه‌رموئ: حسه‌نه‌.

بۆیه زۆر زۆر گزنگ و کاریگهره، موسولمان هاوپی و دۆست و هاودهنگی خواویست و دینداری رهسهن بگریت، که ریزی شهر ده گرن و له خوا ده ترسن و هه میشه هۆشیان له پارسهنگی نییهت و مه بهست و تامانجیانه.. ههر که سیك هاوپییه کی وای دهستکهوت ههق نییه بهیلت له دهستی بچیت.

۳- نه ناسینی تهواوی خوی تاك و پاك: ریا باز، خۆ باوهری به خوی گه و رهو قیامهت و لیپرسینه وه ههیه، دنیاشه که خوا گه و ره بینه رو بیسه رو چاودیره، به لام دهشکه و پته ریاوه! بۆچی؟!

چونکه گه و رهیی و مه زنیتهی خوی گه و رهیی به ته و اویی له دلدا نییه، ماویتهی بۆ خوا بسولحیت، ده زانیتهی خوی گه و ره چاودیرهتی به لام ترسی لینی که مه و له نه زانیتهی خۆیدا چاوقایمه!

ئه م نه زانیته وای لیده کات سل له وه نه کاته وه، که ریاده کات! ئاخیر که سیك خوی تاك و پاك به خوی په رستراو و سه بییدو چاودیره ئاودیره دهسه لاتدارو عه زیزی خۆی بزانیته، چۆن پیچه وانهی ویستی ئه و روو له شتی ترده کات؟!

که سیك یه قینی له دلدا بیته که هه موو سوودو زیان و خیره شهرو چاکه و خراپه یه که به قه دهری خوی تاك و پاك، (واته: هه موو بزوات و سره وتیک له زانسته و ویسته و توانای خواوه دیت)، چۆن واده کات له بهر خاتری ئه وهی خه لکی مه ده چی بکه ن کاریک - که ده بیته بۆ خوا بیکات - بۆ مه دح و سه نای خه لکی ده یکات؟!

چۆن موسولمانیک خوی خواوه نی به حهق ناسیبت و، له بهر خاتری ئه و خیره یکی کردیته، دواپی بۆ خه لکی باسده کاته وه؟! تا بزانی خیره و مه نده! یان له بهر چاوی ئه وان چاکه کاره، که چی، که ته نها ده که ویت لا به لای چاکه دا ناکاته وه!

که سیك له وه دنیایا بیته، که (عززهت) و (زه لیلی) به فرمانی خوی

دەسەلاتدارن، چۆن خۆی لەبەر چاوی مەزۆشی وە کو خۆی، لاوازو بێ توانا دەنوێنیت تانە هیڵن زەلیل بێت! یان گەورەیی و ناوداریی پێ ببەخشن!؟

لە کاتی کدا دەشزانیت، که خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِإِذْنِ الْخَيْرِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿٦٦﴾ آل عمران: ٢٦.

واتە: بلی: یا الله، خوای پەرورەدگاری من، تۆ خاوەن هەرچی مۆلک و سامانیکی بوونە وەریت. تۆ دەسەلات و حوکم و ناوداریی بە هەر کەسێک بتهویت دەبەخشیت، تۆ دەسەلات و حوکم و ناوداریی لە هەموو ئەو کەسانە دەستپێنیت و هە ناتەوین.

خوایە گیان! تۆ مەزنیی و ریزو کەسایەتی (عززهت) بەو کەسانە دەبەخشیت، که خۆت دەتەوین، هەرتۆش زەلیلی و چاوشۆریی و سووکایەتی بەسەر ئەو کەسانەدا دەدەیت که ناتەوین..

خوایە! هەموو جوۆر و راده و برۆ چۆنییەتیە کی خیر و لە دەست تۆداو تۆش بەسەر هەموو شتی کدا زالییت!

کەسێک ئاوا خوا بناسیت ئیتر تەماعی چۆن لەو هەدا دەبیت، که لەبەر دەستی عەبدایە، که هەر خوای خاوەن بەویشی بەخشیوو؟

ئاخر بۆیە هەنگاوی یە کەمی دەستپێکی موسولمانیتی: خواناسینە، شایە تمان هینانە.. خوا ناسین و زانیی سیفاتی خوای گەورە، یە کەمین مەرچی باوەر (شروط الایمان) ن، بۆیە خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ محمد: ١٩.

واتە: بزانه که هیچ خویە ک نییە که هیچ سیفەتیکی خویەتی بە هیچ رادهو برۆ چۆنییەتیە که هەبیت، جگە لە خوای کردگار.. خوای حەقیقی (الله) یەو بەس...

هر له بهر ئهم رۆله کاربگه‌ره‌ی خواناسینه‌که‌یه، که هه‌موو سوره‌ت و ئایه‌ته مه‌ککيه‌کان و سبیره و سوننه‌تی پاکی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جه‌خت له خواناسیبه‌که ده‌که‌نه‌وه..

قۆناغی مه‌ککه، که سبزه‌سالی ره‌به‌ق بوو، نه‌نوژی تیدا فه‌رزبوو نه‌رۆژوو نه‌زه‌کات و نه‌حه‌ج و نه‌جه‌هاد، هه‌موو ته‌رکیز‌کردنه‌که له‌سه‌ر بنه‌ماکانی عه‌قیده‌که‌بوو، له‌سه‌ر زانین و موماره‌سه‌کردنی عه‌قائیدی دینه‌که‌بوو.

٤- حه‌ز له پله‌و پایه‌کردن: حه‌ز کردنی که‌سیک له‌ده‌رکه‌وتن و به‌ده‌سته‌پینانی پله‌و پایه و ئاستی کۆمه‌لایه‌تی ناو‌خه‌لکی (یان پله‌و پایه‌ی حه‌ز و دائیره‌و ده‌وله‌ت) پالنه‌ریکی سه‌ره‌کی ریا‌بازییه، چونکه ریا‌باز له‌م حاله‌تانه‌یدا خۆ ده‌نوینیت، تا سه‌رنجی ئه‌و که‌سانه‌ بۆ لای خۆی رابکیشیت که کاربه‌ده‌ستن، که ناوداریی و پله‌و ئاست و به‌رپرستییه‌کانیان به‌ده‌سته، تا ئه‌وه‌نده‌مته‌انه‌ی پێبکه‌ن که بیخه‌نه‌پیش، یان پله‌و پایه‌ی پێ‌بدن..

له‌وانه‌یه‌ ئه‌مه‌یه‌ که‌یک له‌و حیکمه‌تانه‌ی ئیسلام بیت، که ناخوازیت پله‌و پایه به‌که‌س به‌خشریت، تا تا‌قی نه‌کریته‌وه و نه‌زانریت جی‌مته‌انه‌یه‌و شیاوه‌به‌تایبه‌تی که دیدو ره‌فتارو حاله‌تی که‌سه‌که‌ش بخوازیت ئاوا ده‌رکه‌ویت!
- خوای گه‌وره له‌باسی هه‌تیوو و ته‌سلیم‌کردنه‌وه‌ی سه‌روه‌توسامانه‌که‌یدا، که له‌میرات بۆی ماوه‌ته‌وه‌ده‌فه‌رمووی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ النساء: ٦.

واته: هه‌تیوو‌ه‌کان، که ده‌گه‌نه‌قۆناغی بالغبوون و په‌ی پێب‌ردن تا‌قیان بکه‌نه‌وه، تا دلنیا بن له‌وه‌ی چاک ده‌توانن ره‌فتار به‌مال و سامانه‌وه‌بکه‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌ستیان به‌ژیریتی و ئه‌قل‌پیشکانی سامان کرد مال و سامانه‌کانیان بخه‌نه‌وه به‌رده‌ست، که پیشتر له‌به‌ر نه‌شیاویتی ئه‌وان بۆتان هه‌لگرتبوون.

- هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی ئافره‌ته‌کۆچکه‌ره‌کان ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾ الممتحنة: ١٠

واته: ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! نه‌گه‌ر ئافره‌ته موسولمانه‌کان هیجره‌تیا‌ن کرد بۆ لاتان، تاقییا‌ن بکه‌نه‌وه، تا بزائن ئایا راسته له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره هیجره‌ته که‌یان کردووه؟ یا‌ن له‌به‌ر ما‌ل و می‌رده؟ یا‌ن چه‌زو به‌رژه‌وه‌ندیی خۆیا‌نیا‌ن مه‌به‌ستبووه!

۵- چاو برین و ته‌ماع له‌وه‌ی که خه‌لکی تر هه‌یا‌نه: سوربوونی له‌سه‌ر دنیا ویستی و هه‌لپه‌کردنی بۆ به‌ده‌ست هینانی چیژه‌ دنیا‌یه‌کان، وای لێ ده‌که‌ن ته‌ماع بکاته ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستی خه‌لکییدا هه‌ن.

ئه‌وه‌ش له‌ناخیدا ده‌بیته پالنه‌ریکی شاراوه بۆ خۆ نزیکه‌کردنه‌وه له‌و خاوه‌ن (شت)انه و خزمه‌تکردن و خۆ چاک نیشاندانیا‌ن به‌و ئومیده‌ی سه‌رنجیا‌ن بۆ لای خۆی رابکیشیت، تا مته‌انه‌ی پێ بکه‌ن، ئه‌مه‌ ریا‌بازییه.

چونکه ده‌یه‌ویت له‌م ریگا چه‌واشه‌ کارییه‌وه بگاته ئه‌وه‌ی ئه‌وانه هه‌یا‌نه! چ ته‌ماعی له‌مولک و ما‌لیاندا هه‌بیته، چ له‌ئافره‌تیا‌ندا، یا‌ن له‌ده‌رکه‌وتن به‌هۆیا‌نه‌وه، یا‌ن گه‌یشتنه‌ کارو پله‌و پایه‌و ئاست و ناوداریی..

ئه‌مه‌ش مه‌به‌سته‌ شاراوه‌که‌ی کابرای ده‌شته‌کیی، که‌ پرسیاری له‌په‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، که (الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ) (۱).

واته: کابرا ده‌چیته‌ جیهاد به‌لام مه‌به‌ستی به‌ده‌ست هینانی ده‌ستکه‌وت (غه‌نیمه‌ت) ی جه‌نگه‌که‌یه. یا‌ن که‌ له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی ترده‌هاتووه: (مَنْ غَزَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَهُوَ لَا يَنْوِي فِي غَزَاتِهِ إِلَّا عَقَالًا فَلَهُ مَا نَوَى). (۲).

واته: هه‌ر که‌سیک به‌ئومیدی ده‌ستکه‌وتنی په‌تکیک (له‌ته‌گوریسیک) که

(۱) بوخاری (۲۶۵۵)، موسلیم (۱۹۰۴).

(۲) نه‌سائی له (السنن الصغری / ۳۱۰۵)، نه‌حمه‌د (۲۲۱۱۹)، داریمی (۲۳۴۱)، ئیبنو‌حییا‌ن (۴۷۳۹)، حاکم (۲۴۵۲). ئه‌لبانی رحمه‌الله به‌و له‌فزه‌ده‌فه‌رموئ: زه‌عیفه، به‌لام به‌له‌فزی (مَنْ غَزَا وَهُوَ لَا يَرِيدُ إِلَّا عَقَالًا فَلَهُ مَا نَوَى) له (صحیح ابن‌ماجه / ۳۰۴۹) دا ده‌فه‌رموئ: سه‌حیحه.

سامانی دنیایین، بچیتته جیهادهوه، نییه ته که ی وا بو حسیب ده کریت که جهنگ و کوشتاره که ی به مبهستی جیهادهوه.

ئه مانه هموی ئاراسته ی پیغه مبهری خوان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا موسولمان نییه ت و مبهستی خوا ویستی بیت، نه ک هزی سامان و ناوداری و ده رکه وتن و سهرکه وتن، که له وانیه لئی بینه پالنه رو سهره نجام، - چونکه حه تمه ن ده که ویته ریابازییه وه - ره نج به خه سار ده که ویته.

۶- حه ز له وه سف و سه نای خه لکی: کابرا که له ناخیدا حه زی له وه یه، خه لکی مه دحی بکه ن و ناوی به چاکه بهینن، ئه م حه زه شی بوته ههستیکی برسیتی که سایه تی!

بو یه به هه موو شیویه که هه ولده دات باسی بکریت و ناوی چاکسازو پیاو چاکی لیپنریت. له بهر ئه وه ی ئه وه نده ش خوا ویست و چاک نییه، تا بی مه به ست ئه وه ی بیته ری، ئینجا هه ول دده دات خوی و نیشان دات، که: (چاکه، زیره که، نازایه، سه خیه، شایان و شیوا شایسته یه..).

ئه وه ش ده یخاته ریابازییه کی به رده و امه وه، چونکه ده یه ویته شه وو رپوژو له هه موو کۆرو کۆبوونه وه یه کدا هه ر باسی ئه و بکریت!

بو یه هه ولده دات، که باسی هه ر سیفه تیکی جوان، یان هه ر که سیک به چاک بکریت، ئه م - به حه ق و به ناحه ق - خیرا باسیکی خوی و سیها و سیفه ت و هه لویستی خوی ده کات، تا ئه م یه بخریته ریزی مه دحکرا وه نه وه! خوا لاماندا..

ئه وه پالنه رو هۆکاریکی به رده و ام و به هیزی ریابازییه.. ریاباز که سیکه که زۆری خوی فش کردۆته وه و بای زۆر کردۆته خوی! ته کمله ی فه رموده که ی باسی ده شته کییه که ئه وه نیشان دده دات، که ده فه رمووی: (الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمُغْنَمِ

وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُذَكَّرَ وَيُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانَهُ مَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَالَ مَنْ قَاتَلَ لِيَكُونَ كَلِمَةً
اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ^(۱).

واته : کابرایه ک که بۆ ئه وه ده چیتته جیهاد تا مه دحی بکهن، تاباسی نازیه تی بکهن، یه کیکی تر بۆیه ده چیت تا وه کو فه رمانده و سه رکرده و خاوه ن پله و پایه ده رکه ویت و وه کو به رپرس ببینریت.. کی له مانه له پیناوی خوادایه؟

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: هه ر که سیك بۆ ئه وه بجه نگیت" که دینی خوا سه ربکه ویت، ئه وه له پیناوی خادا جیهادی کردووه.

۷- هه بوونی لیپرسینه وهی توندوتیژ له سه ریی: که سیك که هه ست بکات زۆرتوندو تیژانه مو حاسه به ده کریت و "له سه ر هه ندیک دیدوه له لۆیست لیپرسینه وهی سه ختگی رانه ی له گه لدا ده کریت، حه تمه ن هه ول ده دات وا خۆ نیشانبدات، که که مته رخه م نه بووه و کارو ئه رکی خۆیی به باشتین شیوه ئه نجامداوه..

بیگومان ئه مه ش که ساینک که په روه ده ی ئیانیانه یان ته واو نه بوو بیت ده خاته ریا بازی و به ته نکید درۆ کردنیشه وه! به تایبه تی که ساینک ئه وه یان به سه ر دیت که هیمه ت نزمه ن و له رووی ئیدارییه وه شلوشیواون.

چونکه هه ولده دات لاوازیی که سایه تی خۆی به خۆنواندن پر بکاته وه. حه ق نییه که که مته رخه میی لیده رکه ویت توند سه رزه نشت بکریت. خۆشی ده بیت ئه وه بزانیته سه رزه نشت کردنیکی دنیایی ئه میره که ی له روو په شی لای خوا ی گه وره ی چاکتره.

ئه م شکاندنه وه یه ئه هه ونتره له وه ی به ریا بازو درۆزن بنوسریت.. هه زاران دروودو سلاو و ریژی خوا یی له پیغه مبهری پیشه واو راستگومان (صَلَّى اللَّهُ

(۱) بوخاری (۲۶۵۵)، موسلیم (۱۹۰۴).

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که به خاتوو عایشه (خوالی رازی بیت) فرموو (إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ)^(۱)

واته: نهرمونیانی له ههر شتیکداییت، ده بیته مایه ی جوانکاریتی، له ههر شتیکیش دوورخرایه وه ده بیته مایه ی نوقسانی وعه یب و عاریی.

۸- سهرسامبوونی خه لکی پیی و وه سفکردنی: ئەمهش خالیکی کاریگهره له چه که ره پیکردنی تۆوی به دی ربابازی له ناخیدا، که ده بیستیتته وه وا خه لکی به سیماو سیفاتی، به دیدو تیروانینی، به گوفتارو کرداریی، به چالاککی وهیمهت و کاریگهریتیه که ی سهرسامن و مه دحی ده کهن، لای ده بیته به ره همیکی دیدو په نجی..

سهره تا له وانیه ههر حه ز بکات بیستیتته وه، به لام ورده ورده شهیتان رینگه ی لیده گوپیت، نییه ته که ی به ره و ربابازی ده بات، به وه ی له وه و دوا که چالاکیه ک ده نویتت سوراغی ئەوه ده کات بزانیته چه ند که سی تر پیی سهرسامبون! (ئوه له م سهرده مه دا ههر زور زوربووه: سهرسام به تارو شیعو ئاوازو دهنگی، سهرسام به نوسین و به ره همی، سهرسام به ده رکه وتن و چالاکیه کانی، سهرسام به سیما و سیفاتی! به تاییه تی له ده زگاکانی خویتراو و بینداوو بیستراوی راگه یاننده وه، به تاییه تیتتر له ته له فزیون و په یوه ندییه کانی ئینته ریتته وه).

جائسلام بوئوه ی شوینکه وتوووه کانی له هه موو هو کاریکی به خو سهرسامبون بپاریزیت، ریی له موسولمانان گرتوووه سهرساممی خویان و مه دحکردنیان به رامبه ر که سه کاریگهره کان ده ربهرن!

ئه گهر له کاتی له وی نه بوونیشیدا مه دحیان کردن، ده بی بلین: (أَحْسَبُ فَلَانًا وَاللَّهِ حَسِيبُهُ، وَلَا أُرْكَبِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا).^(۲)

(۱) موسلیم (۴۷۰۴)، ئەبوداود (۲۱۲۳)، ئیبنوماجه (۳۶۹۶)، ئەحمه د (۲۴۲۴۷)، ئیبنوحیبان (۵۵۵).
(۲) بوخاری (۲۵۱۹)، موسلیم (۳۰۰۰) ئەمهش هه موو فرمووده که یه: (عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

واته: وا ده زانم فلان کهس وایه، خواش چاکتر دهیناسیت وچاودیرو
ئاگاداریتی، من ته زکیه ی کهس به سهر خوی گه ورده ا ناکه م.

۹- ترس له رهنه ی دۆستان: ده شیت له ترسی ئه وه ی گله یی لی نه کهن، یان
ره خنه ی لینه گرن، یان به سهریدا نه بۆلینن و لۆمه ی نه کهن، خوی و انیشاندات
که خه ریکی فلان کاری چاکه یه، یان ئه مپیش وه کو ئه وانه و به و کارو
چالاکیا نه وه مه شغوولّه، که ئه وانیش پیوه ی مه شغوولن. یان به و جوړه کارانه وه
مه شغوولّه که له لای ئه وان په سهندن!

دهیه ویت گله یی و بولّه و ره خنه یان بپریت، به لّام به رووپامایی، به ریاو
خۆه لکیشان، به فشه و درۆکردن! چونکه راست ناکات که له ناو ئه وانهدایه،
هر ئه وه نده یه، که خوی به چاک وچالاک نیشان ددهات، به لّام که ده که ویتته
ته نهایی وپه نهانییه وه، چاکه کاری ده خاته لاهو ده که ویتته گوناح کردن!

خوی گه وره له باسی حالت و رهفتاری ئه م ریا بازانه دا ده فهرمووی:
﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى
مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ النساء: ۱۰۸.

واته: خو له خه لکی ده شارنه وه به نهینی ئه وانه وه رهفتاری گوناحکاری
ده کهن، هوشناخه نه سهر ئه وه ی که به دزیی خوی گه وره وه هیچ مه به ست
وگوفتارو کرداریکیان بۆ ناچیتته سهر، چونکه خوی گه وره دیارو نادیاری لایه و
ئاگای له ئاشکراو نهینییه کانه که شه وان ده که ونه کوړو کوږونه وه ی پلان
وپیلان و راوبوچوون ئالوگوړ کردن له وه ی که خوی گه وره پیی رازی نییه،
به لّام خو خوی گه وره په ی به هر هه مووشتیک ده بات و هیچی لاشاره وه نییه.

قَالَ: مَدَحَ رَجُلًا رَجُلًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَقَالَ: "وَيْحَكَ فَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ فَطَعْتَ
عُنُقَ صَاحِبِكَ مَرَارًا، إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَهَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا وَاللَّهِ حَسِيْبَهُ وَلَا أَرْكِي
عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ كَذَا وَكَذَا".

۱۰- بئناگابوون له چاره نووسی ریبازی و سزاکه: ئەم خالە، که لیره دا کۆتا خالە، بەلام سەرە تایی و سەرە کیتیرینه، چونکه ریباز له چاره نووسی رهفتاره که ی بئناگایه، له نه فامی و نه زانیی خۆیدا، له سزای ریبازی ناترسیت!

له غافلیتی خۆیدا، لا ناکات به لای ئەم گوناحه گه وره وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناوی ناوه: (شیرکی گچکه).

ئەم نه زانیی و نه فامیی و غافل بوونه یه، وایکردوه ریباز له گومراییه که ی خۆی بهرده وام بیت و رانه چه نیت، سروشتی مرقیش وایه، که ئە گهر سزایه کی له یاد نه ما، یان بهرده وام هۆشی لئی نه مینیت، زۆر گوئی ناداتی و لئی ناترسیت، بهلام ئەمه بهرامبه ر خوی خاوهن و چاودیرو به دهسه لات زۆر دژواره، خه ته ره.

موسولمانی دیندارو سهر پراست ئەوه نده له خوا ناپریت، که ریبازی بو بیته سیما و سیفه تی بهرده وام.

دهشیت بکه ویته ریاوه، بهلام دهبی زوو تۆبه بکات، ئەما وای لی بیت ریبازی بکاته پیشه ی، ئەوه به پراستی زهره رمه ندی دنیا و قیامه ته!..

خوا به لوتفی خۆی چاودیرو ئاودیرومان بیت.

سپیه م: سیما و نیشانه ی ریابازی:

وا له خواره وه ئاماژه به چند سیما و نیشانه یه کی ریابازی ده که یین، تا هه موو له بهر چاومان بیت وئاگادار یین:

۱- کاتی مه دحکردن، چوست و چالاکتر ده بیت و دوو بهر ا بهرو زیاتریش کاری باش ته نجام ده دات، که گله یی لی بکریت، یان باس نه کریت، سستی ده نوینیت و کاره ئاساییه کانیشی ته نجام نادات.

۲- کاتیک له ناو خه لکیدایه و ده رکه وتوو، چوست و چالاکتر ده بیت، که ته نها ده که ویت ته مبه ل و سست ده بیت و له ئه رکی ئاسایی خو شیدا که مته رخه م ده بیت.. سه یدنا عه لی (خوالیی رازی بیت) ئاماژه به م دوو سیفه ته ده لی: (للمرأی ثلاث علامات: یکسل إذا کان وحده، وینشط إذا کان فی الناس، ویزید فی العمل إذا أثنی علیه وینقص إذا ذم^(۱)).

واته: که سی ریاباز چند نیشانه یه کی هه یه: کاتیک ته نها ده که ویت، سست و ته مبه ل ده بیت، که له ناو خه لکیدایه بیت، چوست و چالاک ده بیت، کاتیک مه دح ده کریت، کاری زورتر ته نجام ده دات، که گله یی لیده کریت، که مته رخه م ده بیت و کار که م ته نجام ده دات.

۳- کاتیک له ناو خه لکیدایه بیت و ده ورو بهری قه ره بالغ ده بیت، پابه نده به شه رعه وه و سنوری حه لال ده پاریزیت، که ته نها که وت و چاوی خه لکی لی

(۱) ئیهای غه زالی له (إحياء علوم الدين ۲۹۸/۳) و ئیهای ذه ه بی به بن ئاماژه به سه نه ده که ی له (الکبائر لاپه ره / ۱۴۵) هینا ویتیه وه، که فه رمایشتی سه یدنا عه لی بیت (خوا لئی رازی بیت). به لام یینا چیت سه نه ده که ی راست بیت. ته بوچه ییانی ته نه ده لوسی له (البحر المحیط ۴۱/۲) دا هینا ویتیه وه که قه ولی ته بوسوله یانی دارانییه.

دووربوو، پابه ندبوونی نامینیت و سنوری شهرع ده به زینیت و، ده که ویتته گوناح و سهر پیچیه وه.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناماژه به م پیچه وانه کارییه ده فهرموئی: (لَا عَلَمَنَّ أَقْوَامًا مِنْ أُمَّتِي يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحَسَنَاتٍ أَمْثَالِ جِبَالِ تِهَامَةَ بَيْضًا، فَيَجْعَلُهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَبَاءً مَنْثُورًا. قَالَ ثُوبَانُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا جَلِّهِمْ لَنَا، أَنْ لَا نَكُونَ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَا نَعْلَمُ. قَالَ: أَمَّا إِنَّهُمْ إِخْوَانُكُمْ وَمِنْ جِلْدَتِكُمْ وَيَأْخُذُونَ مِنَ اللَّيْلِ كَمَا تَأْخُذُونَ، وَلَكِنَّهُمْ أَقْوَامٌ إِذَا خَلَوْا بِمَحَارِمِ اللَّهِ انْتَهَكُوهَا).^(۱)

واته: به ته ئکید کومه له که سائیک له ئومه ته که م ده ناسم - که پوژی قیامهت دادیت - به قه دهر چیاکانی تو هامه (له ناوچه ی نه جده)، کارو کرده وهی چاک و پاک و سپی و ساف ده هینن که کردویانه، به لام خوی گوره ههر هه موی وه کو توز به بادا ده دات و به هه دهری ده دات!..

بکه ری ئه و کرده وانه، ههر له ئیوه ن براتانن، له قه ومی خوتانن، ئه وانیش وه کو ئیوه ماوهی شه وانیان به شه ونوئژ ده به نه سهر، به لام ئه وان که چه رامیان ده که ویتته به رده ست، سنور ده به زینن، ده که ونه ناو قه ده غه کراوانی خوی گوره وه.

(۱) ئبینوماجه (۴۲۴۵)، بوسه یری له (مصباح الزجاجة / ۲۴۶/۴)، مونذری له (الترغیب والترهیب / ۱۷۰/۳) شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحيح ابن ماجه / ۳۴۴۲) داهیناوتیبیه وه ده فهرموئی: سه حیحه.

چوارەم: ئاسەۋارى رىبابىزى:

گومانى تىدا نىيە، كە رىبابىزى كارىگەرى زۆر خراپى لەسەر رىبابز ھەيە - نەك ھەر لە قىيامەتدا كە كارو كردهۋە كانى لى پوۋچەل دەبىتەۋە - بەلكو لە دىنلدا ئاپرۋى نامىنەت و كەسايەتى لە كەدار دەبىت و كەس باۋەر بە رەفتارى ناكات!

ئەۋە ئەگەر بۇ موسولمانى ئاسايى ئاۋا بىت، بىگومان بۇ داعى موسولمان و كۆمەلكارنى موسولمان، دژۋارتەرە كەسايەتلىنى پى دەفەوتىت. لەۋ ئاسەۋارە دژۋارانە:

أ- لەسەر داعيان و كەسايەتییە ئىسلامىيە كان:

۱- مەحرۋم بوون لە رىنەيى خۋايى: خۋاي پەرۋەردگار كە ھەموو شتىكى رىنەيى و ھىدايەتدانى خەلكى لە دەست و ويستدايە، بە لوتفى خۋى بەۋ كەسانەى دەبەخشىت كە شايان و شايستەۋ شىاۋى ئەم رىنەيىيەن.

لەۋ كەسانەشى دەگرىتەۋە كە شايان و شايستەى ئەۋ رىنەيشاندە رىتەيە نىن، كە ھەموو شتىكى دىناۋ قىيامەتى لەسەر دەۋەستىت و ھەر كەسىكىش خۋاي مېھرەبان ھىدايەتى بدات، ھىچ ھىزىك نىيە گومراى بكات و ھىچ كەسىك بۆى نىيە بلى: چۆن و بۆچى؟..

رىساي ھىدايەتدانى خۋايى لەبەردەستى خەلكىشدايە، كە خۇشيان دەتوانن پاك و سەرراستانە بەرەۋ دىنە كەى بىن و قبوۋلكردنى دىنە كەى رابگەنن و دل و زمان و جەستەيان تەسلىم بە خۋاي خاۋەنەيان بكنەن.

ئاۋا، كە سەرراستانە رىنگايان گرتەبەر، شايانى لوتفى خۋايى دەبن، تا ھىدايەتلىان بدات. ۋەك دەفەرەمۋى ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِم مِّنْ أُنَابِ﴾ الرعد: ۲۷.

واته: خوای گه وره هیدایه تی ئەو که سانه ددهات، که به ره و ئەو ده گه رینه وه.

ههروه ها ده فهرمووی: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنِ يُنِيبُ﴾ الشوری: ۱۳.

کەسی رباباز خۆی به ویستی سه ره بهستی خۆی، له م هیدایه ته خواییه دور
که و تۆته وه، چونکه خۆی نه یویستوو به ره و خواناسین پی هه لبرگرت، ئیتر چون
خوای گه وره رینه اییده کات؟!

چۆن ریی نیشانددهات و سه ره که وتوی ده کات؟! که ئەو رووی له خوای
خاوه نی و هر گیراوه؟!

حه تمه ن خوای گه وره هیدایه تی نادات، وه ک ده فهرمووی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ الصف: ۵.

واته: کاتی که دور و وه کان سوربوون له سه ره دیدو هه لویستی کوفرانه ی
خۆیان و حه قیان قبول نه کردو ئومیدیان به پاداشتی خوا نه بوو، خوای گه وره ش
ریی هیدایه تی لیگرتن و حه تمه ن شایانی پاداشتی شای نابن.

۲- پشویبی و ئالۆزیی دهروون: ئەمه ش به ره هه میکی زرکه تالی
ریابازییه که یه، چونکه کابرای رباباز له بهر خاتری وه سف و سه نای خه لکی و
خۆ به چاک نواندن، ئاوا خۆی ده رخستوو، ته ماعی له وه ی لای ئەوانبووه، نه ک
ره زامه ندیی خوایی..

خوای گه وره ش له هیدایه ته که ی خۆی مه حروومی کردوو وه، نه شیه یشتوو وه
ره زامه ندی خه لکه که شی و ده ستبکه ویت، که دلی ئاوبخواته وه!

خۆ هه موو شتیکی ش له گه ردوون و ژیاندا به راده و برو چۆنییه تیه ک ده روات،
که قه ده ری خوای گه وره دیاری کردوو وه ک ده فهرمووی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ

بِمِقْدَارٍ﴾ الرعد: ۸.

واته: هه موو شتیکی لای خوای گه وره ئەندازه گیری کراره راده بری دیار کراره.

که و ابوو: ریا باز ده که و یتته حاله تیکه وه که نه ره زامه ندیی خوی میهره بانی ده سته که و تو وه که هیدایهت و سه رکه و تنی پیوه یه، له و لاشه وه ره زامه ندی خه لکه که شی واده ست نه که و تو وه، تا ناواتی هی نابیتته دی.

بو یه تاده مریت، هه رکه ریکی ریا بازییه که یه، تا تیر بیت و تیریش نابیت. ئەم ریا بازه، که به نازادیی خوی روی له دینی خوا وه رگیراوه، شتیکی سروشتیه که پیشویی و ئالوژیی بیتته چاره نووسی، چونکه خوی گه وره وه کو ریسای نه گوپی وجود و حقیقه تی ژیان و هیدایهت، ده فهرمووی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ وَمَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ طه: ۱۲۴.

واته: هه رکه سینک رووله دینه که م وه ر بگیپریت، به ته نکید ژیانیکی ته نگ و حاله تیکی دهروونی ته سکی به سه ردا دیت.

هه ره هه مان مانا و قورستر ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ الجن: ۱۷.

واته: هه رکه سینک رووله یادو ناوو په یامی خوی په روهردگاری وه ر بگیپریت، ریگایه کی سه ختی به ره و ژورچوونی ده خه یه بهر.

۳- نه مانی و یقارو قورسای که سایه تیه که ی له دلی خه لکییدا: ئەوه سزایه کی سه ره تایی و پیشخراوی ریا بازه..

خوی گه وره که بکه ری حه قیقی هه موو بزات و سه و تیکه، بکه رو کاریگه رو به خشهری سام و هه یهت و یقاری که سایه تی خه لکیشه... وه کو هه موو نیعمه ته کانی تر، ئەمانیش به و که سانه ده به خشیت که رو له ون. له و که سانه شی ده گریتته وه که روویان له و وه رگیراوه..

ئو که سانه ی خواویستن و عه بدایه تیان پاک و سه رراستانه، ته نها بو خوی

گه وره نه جامداوه، له بهر چاوی هموو که سیټک دیارن، که سام و هه بیه تیکي مه عنه ویان بۆ دروو ستبووه. (۱)

ئه و که سانهش، که له روا له تیاندا خواناس و چاکسازن، به لام ریابازن، له و سام و هه بیهت و که سایه تیه سه نگینه مه حررو و من.

خه لکیش یان ریابازانه ره فتاریان به رامبه رده کاته وه، -چونکه له ناخدا خوشیان ناوین- یان هه نایانه ویت بچنه لایان! تا له بهر چاوی خه لکی ده که ون. له راستییدا ئه مه ریسایه کی تری گه ردوونیی و، حه قیقه تیکي دیدو پیناسه ی عه قایدیان به سه ردا چه سپاوه، ئه ویش ئه وه یه: که خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ الحج: ۱۸.

واته: هه رکه سیټک خوی گه وره سووکی کرد بیټ، که سیټکی ده ستناکه ویت بیټه ریزگری.

سه له فی ئه م ئوممه ته -له یاوه ران و تابعین و شوینکه و توانیان- ئه م ریسایه یان لا جیگیربوو، لایان حه قیقه تیکي دین و دیندارییوو، بۆیه ئه وه نده بۆ خوا سو لحابوون و، ئه وه نده بۆ دین و بانگه وازو شه ریه ته که ی لیبرا بوون.

بۆیه هه ر یه کیک له و یاوه رو تابعینه و ئه وانهش، که له سه ر سییره ی ئه وان رویشتن، خاوه ن سام و هه بیه تیکي زۆر سه یرو کاریگه ربوون.

باسی دیدو هه لویست و رووداوو به سه رهاتی هه زارانیان تو ماره و، سه رچاوه کانی سییره و ژیاننامه کانیان تو ماره، هه موو سه لمیتر اوو چه سپیتر اوون.

سه یدنا عومه ر (خوالییی رازی بیټ) له راسپارده که یدا بۆ (ئه بو موسای

(۱) وه کو زانا خواوو یسته کان که چوونه ته لای ده سه لاتدارانی کافرو زالم، وه کو حه سه نی به سیری و حه ججای کوری یوسفی سه قه فی یان ئیهامی ئیبنوته یمه و قازانی فه رمانده ی ته تار..

ئه شعهریی) -خوایی رازی بیټ- فهرمووی: (مَنْ خُلِّصَتْ نَيْتُهُ كَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ).^(۱)

واته: هه ر كه سێك نیازی پاك راگرت و نییه تی خوابوو و بهس، ئیتر خوای گه و ره په یوه ندی ئه و كه سه و خه لکه كه ی ده گریته دهست خوئی و، بوئی مسوگه رده کات.

واته: له لایه كه وه لایان خو شه ویستی ده کات، وه كو ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ﴿۹۶﴾ مريم: ۹۶.

له لایه کی تر وه سام و هه بیه ته كه ی ده خاته رواله تی كه سایه تیه كه یه وه. تا خوایستی و بوخوا سولحانه كه پاكتر بیټ، تا شاراوهر تر بیټ، کاریگه ریه كه ی زیاتر ده بیټ.

له ژیانامه ی (شیخ حه سه نی به سری) دا (رحمه الله)، زور جار ئامازه به نه نیستی خوا په رستی و ته قوا کارییه كه ی ده کریت، له کاتی کدا كه سام و هه بیه تی کی ئه و نه ده تاییه تی هه بووه، كه هه یه یه کیك له بهر پرسیانی ده و له تی ئه مه ویی، نه یانده و پرا هه ره شه ی لیبکه ن، چ جای کوشتنی!^(۲)

جاریکیان (حه ججاج) ی تاغوت له دیدو هه لویستی (شیخ حه سه نی به سری) هینده تووره بوو، پر یاریدا به دهستی خوئی بیکوژیت.

بویه کو مه لێك جه لالادی دلره قی خوئی نارد بیهین، هینایان.. هه موو ئاماده بوان

(۱) غه زالی: (احیاء علوم الدین ۳۷۸/۴).

* ده لێن كه سه ی دنا عیسا علیه السلام فهرمووه تی: هه ر كه سێك ته نها له خوا بترسیت، خوای گه و ره واده کات هه موو خه لکی لیبی بترسن.

(۲) له کاتی کدا، كه ئه و (حه ججاجی کوری یوسفی سه قه فی) به کافر ده زانی! حه ججاجیش پیشتر قوتابی ئه و بوو. دوای بوونی به قه سابی به شه رکوژ، یه کجار چوو له شیخی به سری، به لام ئه و جاره ش نه یو پرا، هه یه بی ئه ده بیه کی به رامبه ر بکات.

دهستیان لهسه ر دلیانوو، هۆشیان بو چۆنیه تی سه برینی ده چوو!

شیخی خواناس و به سام و هه ییه ت، که هاته ژوره وه، (حه ججاج) خیرا له بهری هه ستاو، فه رموو ی سه ره وه ی لی کردو زور به ئە ده به وه وتی: ئە بوسه عید! فه رموو و ره ئیره.. بو سه رووتر.

خه لکه که ئە به له قبوون!! سه یری هه ردوو کیان ده کرد، وایانده زانی له ویدا ده ی کوژی ت، به لام هه ر فه رموو ی سه رووتری لی کرد، تا له شوینی خوی داینیشاندا! شیخی به هه ییه ت دانیش ت و هه چی نه فه رموو، تا بزانی ت (حه ججاج) ده یه ویت چۆن خوی بنوییت؟!

به لام (حه ججاج) رووی تی کردو که وته ئا راسته کردنی پر سیاری شه رعی!!

شیخی خواناسیش به و په یری دامه زراوی و سه نگینه وه وه لامه کانی ده دایه وه، که قوولی زانین و ره وان بیژی و پارسه نگیان نیشان ده دا.. له کو تاییدا حه ججاج عه رزی شیخی کرد: به راستی ئە بوسه عید! تۆ سه ره وه ی تابعینیت.. ئینجا به ریزه وه به ریی کرد، ئا واش به ریزه وه هینایانه وه ماله وه.^(۱)

۴- له ده ستدانی ریزی ناو خه لکی: دلی مرۆقی موسولمان کارتیی کردنی له مرۆقی تر هه یه، دلی ئیانداری کاتیک ده بیته نوینه ری دیدو تیروانین و بو چونه عه قایدیه کانی، که هزو هۆشی ده بنه مایه ی سه لماندن و چه سپاندی خواویستی و دینداریتی پاک و چاکی، یه کسه ریش ده بنه هۆکاری کاریگه ریتیشی..

دل به م مانا کو یه یه تی، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموو ی: (إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ إصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ يُصْرَفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ).^(۲)

(۱) عبد الرحمن رأفت الباشا: (صور من حياة التابعين لاپه ره/ ۱۷-۲۲ له گه ل کور تکر دنه وه یدا).

(۲) موسلیم (۸۰۴)، ترمذی (۲۰۸۲)، ئە حمه د (۶۴۰۱).

واته: دلّی هموو ئه ولاده کانی ئادهم وا له نیوان دوو په نجهی خوی گه ورده دا،
وه کو یه ک دلّ وان، چۆنی بویت وا دهیگۆریت..

ریاباز بیه ئه دلّی - که سه رچاوهی دیدو هۆش و ویست و رهفتاریتی - بو
خوی گه وره ی ته رخان ناکات! به پیچه وانه شه وه په یوه ندی نیوان دلّ و خوی
گه وره ده پسینیت.

ئیتتر خوی گه وره والیده کات و په یوه ندی نیوان ئه و دلّه و - که ده بوو بو
خوی خاوه نی بیت - و خه لکی ده پسیت و خاوه نه که ی کاریگه ری له سه ر
خه لکی نامینیت.

بویه ده بینیت ریاباز زۆر قسه ده کات، به لام که م که س گوی لئ
ده گریت، زۆر نیشان ده دات، به لام که م که س متانه ی پیده کات، که نامۆژگاری
ده کات که م که س لاده کات به لایه وه، سه رنجده ره ئه م به سه ره اته و کاریگه ری
بو خوا سولحان ببینه.

- عومه ری کورپی هوبه یه ری فیزاری - له سه رده می یه زیدی کورپی عبدالملك
دا- والی هه ر دوو عیراقه که بوو،^(۱) (یه زید) نامه له سه ر نامه بو عومه ری کورپی
هوبه یه ری ده نووسی، که چیم له م نامه دا نووسی ووه جیبه جینی بکه، ئه گه ره
حه قیش لایدا بیت!

رۆژیک ئینو هوبه یه ره، شیخ حه سه نی به سری و عامری کورپی شورا حیللی^(۲)
بانگ کرد، که هاتن عامری کورپی هوبه یه ره داوای لیکردن ریگا چاره یه کی
شه رعییانه ی بو بدۆزنه وه، تا بتوانیت ناوه رۆکی نامه کان جیبه جیکات.

(۱) به کوفه و به سه ره ده و ترا (العراقان: واته هه ردوو عیراقه که) پروانه: (لسان العرب ۲۴۸/۱۰ ماده: عرق).

(۲) عامر که به شه عبی ناسراوه و زانابه کی ئیجگار شه ره زا بوو زیاتر له (۵۰۰) یا وه ری دیبوو له شیخ
حه سه نی به سریش شه ره زاتر بوو.

(شه عیبی) وه لامیکی دایه وه که لایه نگرینه کی خه لیفه ی پیوه دیار بوو، له هه مان کاتیشدا موجه له ی والی بوو...

(شیخی به سری) ش (رحمه الله) له ولاره بیده نگ گوئی گرتبوو.

(عومهری کوری هوبهیره) پرووی تیکردو وتی: ئه بوسه عید! ئه دی جه نابت چی ده لیت؟

وتی: هۆ ئیبنو هوبهیره! له مهسه له ی (یهزید) دا له خوا بترسه، له مهسه له ی خوای گه وره دا له (یهزید) مه ترسه.

له وه دلیا به، که خوای گه وره ناهیلیت (یهزید) هیچت لیبکات، به لام (یهزید) ناتوانیت ری له خوای گه وره بگریت، تا هیچت لی نه کات.

هۆ ئیبنو هوبهیره! ها کا خوای گه وره فریشته یه کی توندو تیژی بو ناردیت، له وانه ی سه ریچی له فه رمانی خوادا ناکهن و، فه رمانه کانی ده سته جی راده په ریئن...

ها کا گه یشته سه رت و له سه ر عه رش ی خۆت و، له ناو کۆشک و ته لاره که ته وه بو گوپی، ته نگ و تاری رایچ کردیت، که له وی، نه (یهزید) هه یه به رگریت لی بکات و نه که سی تر..

هه رچی هه یه، هه ر کرده وه کانی خۆته، که گوپرایه لی (یهزید) ت له سه ریچی خوای گه وره تیدا کردوون!

هۆ ئیبنو هوبهیره! تو ئه گه ر گوپرایه ل و ملکه چی خوای گه وره بیت و، وه لید بیت، له دنیا و قیامهت له دهستی (یهزیدی کوری عبدالملك) قوتارت ده کات و ده تپاریزیت.

ئه مها ئه گه ر له گوناح و تاوان و سه ریچی فه ومانی خوادا له گه ل (یهزید) دا بیت، به ته نکید خوای گه وره وه لت ده کات و، ده تدا ته ده ست (یهزید)!

هۆ ئیبنوھوبەیرە! ئەو بەزانە ملکہچی و گوپرایەلیی بۆ هیچ کەسیک - ھەر کەسیک بێت - لە گوناھکاریدا دەرنابەریت.

ناشیت موسولمان لە پیچەوانە کاریی فەرمانی خوای گەورەدا، بریاری کەس - ھەر کەسیک بێت - جیبەجی بکات..

ئیتەر (عومەری کورپی ھوبەیرە) خۆی پینەگیرا، زۆر گریا، تاریشی بە فرمیسک تەر کرد! رووی لە (شەعبی) وەرگیرا و روویکردە (شیخ حەسەنی بەسریی) و زۆری ریز لێگرت.. کە ھەستان و ئەوان تەشریفیان برد، پیکەوہ چونە مزگەوت.

خەلکی لیبیان کۆبوونەوہ و دەیانپرسیی، کە ئەمیری ھەر دوو عیراقە کە، چی لێ دەویستن و، ئەمان چۆنیان وەلامداوہ تەوہ؟

(شەعبی) -رحمہ اللہ- رووی کردە خەلکە کەو وتی: ھۆ خەلکینە! ھەر کەسیکتان توانی، لە ھەموو کات و شوینیکدا پاداشتی لای خوای گەورە بخاتەپیش ھەموو شتیک، ئەوہ قازانجەو کردویتی.

بەو خوایە گیانی منی بە دەستە، (شیخ حەسەنی بەسریی) شتیکی بە ئیبنوھوبەیرە) نە وتووہ من نەمزانیبیت، بەلام من کە قسەم کرد، ویستم (ئیبنوھوبەیرە) رازی بکەم، بەلام (ئەبو سەعید) ھەرچی فەرموو، بۆ ئەوہی بوو، کە خوای گەورە رازی بکات.

لەبەر خاتری ئەو، لە گەل (ئیبنوھوبەیرە) دا داوا.. (ئیبنوھوبەیرە) ش منی ئیھمالکردو روویکردە ئەو.. منی دوورخستەوہ و ئەوی نزیک کردەوہ.. ئەویشی لا خۆشەویستتربوو.^(۱)

۵- کاری رباباز، نیوہ ناچل و نوقسانە: لەبەر ئەوہی رباباز ھۆشی لای

(۱) المزی: تہذیب الکمال ۱۱۳/۶-۱۱۴ و (صور من حیاة التابعین/ ل ۲۳-۲۷) بە کورت کردنەوہ.

ئەو ھەيە كە كارىك بكات و نىشانى خەلكى بداتەو، زۆر بايەخ بە ناوەرۆك و تەواو كارىتى نادات.

ھەر روالەت و دىكۆرە كەي پەسەند بىت، بەسەيتى! چونكە ئەو دەيەوئىت خەلكى بىيىنن و بلىن: چاكە، جوانە، باشە..

خەلكىش ھەر چەند وردە كارانە بە دواداچوون بكن، ھەر ناتوانن پەي بە ھەموو رەھەندو لايەن و مەبەستىكى كارە كەي ببن، چ جاي تىگەيشتنى كارىگەرىي كات و شوين و پالئەرو ھۆكارو شىوازو چۆنىيەتى كارەكان..

رياباز ئەمە دەزانىت، لە ناخى خۆشىيدا وەلام بۆ پرسىارى ھەر نوقسانىيەكى كارە كەي دادەنى، تا ئەگەر لىيان پرسى، وەلامى حازر بىت! رىاباز كارەكانى بە نوقسانى و نىوہ ناچل جىدەھىللىت.

ئەگەر لە سەرەتاي كارە كەيەو مەدح و سەناي خەلكى دەست بكنەوئىت، لەوانەيە ئىتر ھەر لەوئوہ واز لەو كارەي بەئىت و، بچىتە سەر كارىكى تىرى نوئوہ!!

بەلام وردە، وردە كە خەلكى شارەزاي رەفتارى دەبن و دەزانن ھەر بۆ وەسەف و سەناي خەلكى كرديوئىتى، متمانەيان پىي نامىنىت و ئىھالى دەكەن.. بۆيە رىاباز دۆستى كۆنى نىيە! ھەموو ئەوانەي وەسەف و سەناي دەكەن يان وەكو خۆين يان ھىشتا شارەزاي نەبوون!

خوای گەورە بۆمان روون دەكاتەو: كە ئەمە پىشەي دووروو، ئەمە سىباو سىفەتى كەسانى خواويست و دىندار نىيە، كە دەفەر موئى: ﴿وَذَاقَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء: ۱۴۲.

واتە: دووروو ھەر كان، كە دەيانەوئىت بە دەنگ بانگەوہ -بۆ نوئىژى جەماعەت- بچن، سست و تەمبەلانە بە رى دەكەون و خۆوا نىشان دەدەن، كە خواپەرست و چاكە كارن، بەلام لە راستىدا زۆر كەم يادى خوا دەكەن.

ئەوان كە زۆر بە كەمىي يادى خوا دەكەن، ئىدى خواويستى ناخ چۆن

ده کهن؟! ئەم سېماو سيفه ته ناقولاو دزيووه لايه قى موسولمان نيسه.. هه ق نيسه موسولمان بهيلىت نيسهت و نيازي تاوا كرمى و گهندهل و گهنبو بيت..
 ئەمه لايه قى كافرو دوو پرووه، وه كو خواى ميههه بان و كاربه جي ده فه رمووى:
 ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ فاطر: ٤٣.

واته: فاك و فيك و فريودان و چه واشه كاريى، هه ر له بكههه كانيان ده وه شپته وه، بويه پراو پر موسته هه قى سزاكه شن.

٦- سوو كبوونى كه سايه تى ريباز له دنيا داو فه زح بوونى له قيامه تدا: ئەمه چاره نووسى ريبازه، چونكه ئەه و كاره چاكانه ي كه خوى پييانه وه باداوه، بهمه بهستى چه واشه كاريى كروونى، تا ئەه و كه سانه ي ئەم له بهر خاترى ئەوان كرويتى، لىي رازى بن.

ئەمه خوى له خويدا ته سلېمبوونى ته به و كه سانه، رازيبوونه به وه ي ئەوان ئاراسته ي راسته و خويان لاوه كى بكهه و رى و شوينى بو ديارى بكهه. ئەمه لاسهنگ كرنى خه لك و بلاو كرنه وه ي ناره وايبى و دوو پروويه، كه ئەه گه ر زورينه ي هه ر كوومه لگه يه ك واى ليهات، ئيتر هه تمه ن فه سادو خراپه كاريى ده بيه ته سېماو سيفاتيان و كه س متانه ي به كه س نامييت..

خواى گه وهه ئاماژه به م هو كارو نه نجامه يه كه ده فه رمووى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۗ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ ۗ

الْفَسَادَ﴾ البقرة: ٢٠٤ - ٢٠٥.

واته: كه سانيك له ناو خه لكيدا هه ن، كه ده دوين، به قسه كانيان سه رسام ده بيت، ره فتارى دنيايانه يان - نه وه نده جوان و شيرين - سه رنجت را ده كيشيت!
 به لام خواى گه وهه شاهيده، ده بينيت و ئاماده يه وه ده زانيت و بريار ده دات، كه

دلّیان وای نییه و دوژمنی سه رسه ختن. که دهسه لاتی ناوچه یه کی سه ر زه مینیان ده که ویتته ده ست، یه کسه ر ده که ونه بلا و کورنه وهی فه سادو خراپه کاری، تا وه چه ی زور بوونی گیانله به ران و رووه ک و مروّ قایه تی هه موو بفه و تینن! خوی گه وره ش فه ساد کاری نویت و رازی نییه پی.

خوی گه وره به بریاریکی شیوو به سی کاریگر، هه ر له دنیا دا ریاباز سوک ده کات، ته ریقی ده کاته وه و چاوشو پرو عه ییداری ناو خه لکیده کات، تا له به ر چاوی خه لکی ده که ویت و متانه ی پیناکه ن و، یه کتری لی ئاگادار ده که نه وه، به لام سزای سه ختی خوی بالاده ست و له قیامه ت.. سزایه کی وای به ژان و ناسوری ده بیت، که پراو پر به قه ده ر هه موو راده و پرو چونییه تی ریا کاریه که ی ده بیت.

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (عبدالله ی کوری عه مر) ی فه رموو (خوای لییان رازی بیت): (إِنْ قَاتَلْتَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا بَعَثَكَ اللَّهُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا، وَإِنْ قَاتَلْتَ مُرَائِيًا مُكَاثِرًا بَعَثَكَ اللَّهُ مُرَائِيًا مُكَاثِرًا، يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو، عَلَىٰ أَيِّ حَالٍ قَاتَلْتَ أَوْ قَتِلْتَ بَعَثَكَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ الْحَالِ).^(۱)

واته: هۆ عبدالله ی کوری عه مر! نه گه ر له به ر خاتری خوی گه وره و خوړاگرانه بجه نگیت، خوی گه وره ش، هه ر وای زیندووت ده کاته وه، خواویست و خوگر.

نه گه ر ریابازانه و بو زور بوونی مال و سامان، یان بو زور کردنی قه ره بالغی (به ره) که ت بجه نگیت، خوی گه وره ش هه ر وای زیندووت ده کاته وه، ریابازو خو هه لکیش. به زوری سامان و که سوکارو ده ورو به ره وه.

هۆ عبدالله ی کوری عه مر! له سه ر هه ر نییه تیک و بو هه ر مه به ستیک

(۱) نه بوداوود (۲۵۱۹)، ترمذی (۱۶۴۴)، نه حمه د (۱۶۱، ۱۵۷)، به بیهقی (۱۷۹۸۲). نه لبانی رحمه الله له (ضعیف أبي داود/ ۵۴۱) و له (ضعیف الجامع الصغير/ ۶۳۹۷) دا ده فه رموی: زه عیفه.

بکوژیت و بکوژریت، هر لهسهر نهو نییهت و مه بهسته زیندوو ده کریتته وه..
 که و ابوو: کاتیک - له کاتی جهنگ و جهادتدا- خاوهن پاداشتی خوی
 گه و ره ده بیت، که له بهر خاتری ره زامه ندیی خوی گه و ره کریتت.

ئه گهر به مه بهستی دنیا ییش جهنگ و جهاده کت کردوه، به دلنیا ییه وه
 شایان و شایسته ی سزای خوی گه و ره ده بیت.

۷- به ره و به خو سه رسامبوون و هه رالیی و لووتبه رزیی چوون: نه خوشیه
 دهروونیه (ئیانی و ره فتاریی) له کان سروشتیان وایه: که هه ره یه که یان بو
 خویت راده کیشیت. که که و تیتته یه کیکیانه وه، تووشبوونی نه وانی تریشت دیتته
 ری.

ریاباز، تائه و ماوه یه ی خه لکی باشتر ده یناسن و له مه بهست و
 فریو کارییه کانی تیده گهن، پیی چه واشه ده بن و وایداده نین، که خواناس و
 چاکه کارو خیره و مه ندو زاناو... هتده...

له و ماوه یه دا خه لکانیکی زور و هسف و سه نای ده کهن و، خویشی
 ده بیستیتته وه و سور اغیان ده کات.

ئه مه که ختوو که ی دهروونیی دهادت و، وای لیده کات ههست بکات، که
 که سایه تییه کی مه عقول و کاریگه رو به ریزه، به سووده و شتی له دهست دیت..
 ئه وه به ره و سه رسامبوون به خو ی دهابت!

سه رسامبوون به خویش ده ردیکی تره، که به ره و هه و او فیزو لووتبه رزیی
 دهابت، چونکه که ناموژگاری ده کریت و هه ریناگریت و، خو ی پی گه و ره ترو
 کاریگه تره له و که سه ی ناموژگارییه که ی کردوه!

ئینجا ئه و هنده له م که شه به دده دا ده مینیتته وه و ره فتارده کات، تا هه ر سی
 سیفه ته که ی ریابازی و به خو سه رسامبوون و لووتبه رزییه که ی، لی ده بیتته
 سیفه تی جیگیرو ره فتاری به رده و ام!

ئینجا هەر پال و نه فامانه خو به گه وره ده گریت و، نه و تواناو ده سه لاتهی له بهر ده ستیدایه، بو تیرکردنی ههزی (فیرعه ونیتهی) ی ناخی به کاری ده هیئیت: (باوکه، برا گه وره یه، مامۆستایه، مه لایه، بهر پرسی حزبه، بهر یوه بهری دائیره یه... تا ده گاته سه رۆکی ده ولته) ، نه وه شه که به ره و فه سادو ناره وایی و ده ستر یژیی ده بات.

بروانه له م سه رده مه ی خو ماندا ، چهند هه زار که سی ریا بازو به خو سه رسام و لووتبه رزو (دیکتاتور) ده بینیت، که به سه ر ئومه ته که ماندا سه پینراون و کاری رۆژانه یان سته م و ده ستر یژیی و فه ساده! چۆن ریا بازانه له ده زگاکانی راگه یاندا خو ده نوینن!؟

چهند درۆ ده که ن و، مه دح و سه نای خو یان به درۆ ده که ن!؟

چهند حاشیه ی (هامان و قارونی) یانه یان له کۆ ده بیته وه و، به هه مویان چۆن جه ماوهره که چه واشه ده که ن!؟

ئینجا سه یری ده ست و پیوه ندو راویژکارو خواروتریان، که (هه ر یه که یان بوته فیرعه ونیکی گچکه) هه مویان چهند ریا بازن؟

چهند به خو سه رسامن؟

چهند درۆزن و لووتبه رزن؟

ببینه چۆن ویست و خواستیان ده که نه بریارو یاساو ته علیات و، به زۆر به سه ر خه لکییدا ده چه سپینن؟

هه مویان حاکمیتی دینی خواو، سه ره ریتهی شه رع ده خه نه لاوه و دژی پیاوچاکان ده وه ستنه وه، تا سه ره نجام نه داد په ره ره یی ده چه سپینن، نه گه شه و نه شونمای ئابوریی و نه پاراستنی شیرازه ی خیزان و نه خزمایه تی! ئاوا ولات ده بیته بیابانی بیروون و دارستانی بی یاسا..

خوای گهوره دهر باره‌ی ئه و پیشه کی و ئه نجامه یه ، که ده فهر مووی: ﴿* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ الْقَرَارِ ﴿٢٩﴾﴾ إبراهيم: ۲۸ - ۲۹ .

واته: مه گهر ئه وانه نابینیت، که نیعمه تی خوای گهوره یان - که دین و ئیمانیه - به کوفرو گومرایی گورپییه وه و خویمان و قه و مه که یان دو چاری دوزخ کرد؟! ئه و چاره نووسه دژوارو سه خته یان به سه ر خویمان و قه و مه که یاندا هینا؟!

۸- پووچه لبوونه وهی کارو کرده وه: خوای پهروه ردگار ریسای نه گوری خوئی خستوته پیشچاوی مرؤف به گشتیی و موسولمانان به تاییه تی، که هیچ مه به ست و نیازو گوفتارو قسه یه ک، یان کردارو ئامازه یه ک له که س قبول ناکات، ئه گهر خواو یستانه و به تاییه ت له بهر خاتری ره زامه ندیی خوای گهوره ئه نجامی نه دا بیته .

ئه مه ریسای نه گوره: ﴿* قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْوَحْدُ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾﴾ الكهف: ۱۱۰ .

واته : ئه و که سه ی که به ئومیدی دیداری خوای پهروه ردگار ییتی و، ده یه و یته سه رفرازو روو سورانه پییی بگات، با کرده وهی چاک و پاک ئه نجام بدات و، له هیچ شتیکدا هاوبه ش بو خوای پهروه ردگاری دانه نیته .

ریاباز ئه گهر هه موو کارو کرده وه کانی بو غهیری خوای گهوره نه کرد بیته، حه تمه ن پشکیکی بو غهیری خوای گهوره کردووه .

به مانایه کی تر، غهیری خوای کردووه به هاوبه شی خوای تاك و پاک، ئه وه ش مه حاله خوای گهوره قبولی بکات و پییی رازی بیته، ئه سته مه پاداشتی که س له سه ر ره فتاری شیرکانه ی وا بداته وه.. وه ک ده فهر مووی: ﴿* وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ

الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾﴾ طه: ۱۱۱ .

واته: هه موو روویهك (هه موو كه سيك) زه ليل و ملكه چي بهرده ستي خواي
زیندوو هه لسورینه ری ژیان و گهردوون و بزاون و سرهوتبوو، داماوو رهنجه روؤ
ئه و كه سه یه: كه هاوبه شی بو خوا داناوه..

ههروه ها دهفه رمووی: ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ فَبَعَلْنَا لَهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴾ ﴿٢٣﴾
الفرقان: ٢٣.

واته: هه ر هه موو ئه و کارو کرده وانه ی، كه به چاکیان ده زانی و ده یانکرد، له
روژی قیامه تدا هه مویان بو ده كه ینه ته پوتوژی په رشوبلاو، چونكه دوو
مه رجه كه ی قبولبوونی کارو کرده ویهان تیدا نه بوو: خواویستی وشه رعیتی..
یان یه کیکیانی تیدا بوو.. خواي گه ورهش هیچ کاریك قبول ناکات، ئه گه ر
به تاییهت و خالیس و موخلیسانه له بهر خاتری ئه و نه کرا بیت و، به پیی دینه كه ی
خوی نه بوو بیت.

- پیغه مبهری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو (إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ
عَلَيْكُمْ الشُّرْكَ الْأَصْغَرَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الشُّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ، يَقُولُ
اللَّهُ لَهُمْ يَوْمَ يُجَازِي الْعِبَادَ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا عَلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاءُونَ فِي الدُّنْيَا،
فَانظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً).^(١)

واته: ئه وه ی زیاتر لیبی ده ترسم بکه ونه ناوییه وه، شیرکی گچکه یه.

عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! شیرکی گچکه چییه؟!

فه رمووی: ریایه، خواي گه وره له روژی قیامه تدا كه پاداشتی عه بده کانی
ده داته وه، به ریابازان ده فه رمووی: برۆن بو لای ئه و كه سه ی ریاکه تان له دنیا دا
له بهر خاتری ئه و ده کرد!

(١) ئه حمده (٢٣١١٩)، به یهقی (٦٨٣١). ئه لبانی رحمه الله له (صحيح الجامع الصغير/١٥٥٥) دا
ده فه رمووی: سه حیحه.

بروانن داخو هېچ پاداشتيکتان لايان دهستده که ویت؟!

ئاواده بېنت، که سهره نجامی ريبازيی هموی زیان لیکه وتنه.

سامانيکی له رواله تدا کردووه به خیر، سامانه که شی له دست بوته ووه و خیریشی نه گه یشتووه و گوناخیکی سه ختیشی پی هاتوته نه ستوی، که شیرکی گچکه یه!!

ئه وه جگه له وهی تووشی دهردی تری ئیانیسی و، بی متمانه یی دنیاو سهر شوړی قیامه تیش بووه... خوا لامانداو بمانپار یزیت.

۹- سزای سه ختی قیامه ت: هموو گوناخیک، نه گهر لیخو شېبونی خوی میهره بان نه یگریته وه، بکهره که ی سزای له سهر وهرده گریت.

بیگومان گوناخی ریاکاریش وایه... به لام له ریاکاریه که دا، ئه وه دژوارو ترسناکه، که شیرکه و کارو کرده وه پوچه لده کاته ووه و کول له گوناخیشی دپته جی، سزای ريبازيی زور سه خته!

بیر له وه بکهره وه که دوزه خ به ريباز خو شتر ده کریت، په نامان به خوی گه وره، ريبازان دهنه سووته مهنی ناگری دوزه خ و له گهل به رردا داخ ده بن..

خوی گه وره ده فهرمووی ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ التحريم: ۶.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! خو تان و مال و مندا ل و که سوکارتان له ناگری دوزه خ بپار یزن، که سووته مهنیه که ی جهسته ی خه لکی و تاویره به رده!

پیغه مبهری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی ئه و سی که سه ده کات، که له روژی دوا پیدا له سهره تای لیپرسینه ووه ئه وان دادگایی ده کرین، که شه هیدو قورئان خوین و خیره ومه ندن.

جا له بهرته وهی به ریابازی جیهادو فیرکاری و خیروخیراتیان کردووه،
 خوی گه وره فرمان دهدات له سهر روو بو دوزه خ راده کیشرین و فری دهرینه
 ناو ئاگره وه، ده فرمووی: (إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ
 فَأْتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمَلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ
 قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيٌّ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَيَّ وَجْهَهُ
 حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأْتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ
 فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمَلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ قَالَ
 :كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ
 أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَيَّ وَجْهَهُ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ
 آيَاتِ الْهَالِكِ كُلِّهَا فَأْتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمَلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ
 سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ
 جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ: ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَيَّ وَجْهَهُ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ فِي
 هَذَا الْحَدِيثِ: ثُمَّ ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيَّ رُكْبَتِي فَقَالَ: يَا أَبَا
 هُرَيْرَةَ أَوْلَيْتَكَ الثَّلَاثَةَ أَوَّلَ خَلْقِ اللَّهِ تُسَعَّرُ بِهِمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).^(۱)

واته: یه که مین که سینک، که له روژی دوا پیدا داوهری ده کریت، کابرایه که
 شه هیدبووه و ده هینریتته وه خزمهت خوی په روهر دگار.
 خوی گه وره نیعمه ته کانی خوئی ده خاته وه یادی.

ئه میش همویان ده ناسیتته وه و ئیعتیرافیان پیده کات، ئینجا خوی په روهر دگار
 لیبی ده پرسیت: چیت بهم نیعمه تانه کرد؟

ده لیت: خوی، له پیناوی تودا جیهادم کرد، تا شه هیدبووم.

خوی گه وره ده فرمووی: درؤت کرد!

(۱) موسلیم (۱۹۰۵)، نه سائی (۳۱۳۷)، نه حمده (۳۲۲/۲).

بۆیه دهجهنگایت، تا پیت بلین: نازاو قارهمانه! ئەوا وترا..

پاشان فهردمان دهدریت به پراکیشان لهسه رپوو، پرایده کیشن، تا فرپی دهدهنه نیو تاگری دۆزهخهوه.. ههروهها کابراهه که، که خاوهن زانستیکی شهرعناسیی و قورئان خوینبووه.

ئهویش دههینریتتهوه خزمهت خوای پهروهردگار، خوای گهوره نیعمهتهکانی خوای دهخاتهوه یادی، ئەمیش ههمویان دهناسیتتهوهو ئیعتیرافیان پیدهکات.

ئینجا خوای پهروهردگار لپی دهپرسیت: چیت بهم نیعمهتانه کرد؟

دهلپت: خواجه، له پیناوی تودا زانستی شهرعیی فیربووم و، خه لکم فیبری شه رع ده کرد و، قورئانم پیدهووتن.

خوای گهوره دهفهرمووی: درۆت کرد! بۆیه پیت دهووتنهوه، تا بلین: زانایت، بۆیه قورئانت دهخویندو فیتردهکردن، تا بلین: قورئان خوینه! ئەوا وترا.. پاشان فهردمان دهدریت به پراکیشان لهسه رپوو، پرایده کیشن، تا فرپی دهدهنه نیو تاگری دۆزهخهوه..

ئینجا کابراهه که، که خوای گهوره بریکی زۆری له ههموو جۆره سهروهت و سامانیکی پی بهخشیووه، ئەویش دههینریتتهوه خزمهت خوای پهروهردگار. خوای گهوره نیعمهتهکانی خوای دهخاتهوه یادی، ئەمیش ههمویان دهناسیتتهوهو ئیعتیرافیان پیدهکات.

ئینجا خوای پهروهردگار لپی دهپرسیت: چیت بهم نیعمهتانه کرد؟

دهلپت: خواجه، ههچ بواریک نهبوو، توو حزت به بهخشینی مال بوو بیت تیبیدا، ئیللا گرتمه بهرو سامانم تیدا بهخشی.

خوای گهوره دهفهرمووی: درۆت کرد! بۆیه دهتهخشی، تا بلین: سهخیی و خیرهومهنده.. ئەوا وترا..

پاشان فرمان دددریت به راکیشان لهسهر پروو، راپیده کیشن، تا فرپیی ددهدنه نیو ناگری دۆزهخهوه ..

نیامی ترمزی دهلی: نه بو هورهیره (خوایی رازی بیت) وتی: پاشان پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستیکی به رانم داداو فرمووی: نهی نه با هورهیره! ئانه وانه یه کهمین کهسینک دهبن، که له رۆژی دواایدا ناگری دۆزهخیان پی خوش ده کریت!..

- ههروهها دهفرمووی: (يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَيَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدْوُرُ كَمَا يَدْوُرُ الْحِمَارُ فِي الرَّحَى، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ فَيَقُولُونَ: فَلَنْ مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ: بَلَى كُنْتُ أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيَهُ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيَهُ).^(۱)

واته: له رۆژی دواایدا کابرایه ک دههینن و، فرپیی ددهدنه دۆزهخهوه، ورگی لیک و لا ده بیتهوهو ریخۆله کانی دینه دهرهوه، ئیتر وه کو گویدر یژی سهر ئاوی ئاش، ههر به دهوری خۆیدا دهخولیتتهوه!

دۆزهخییه کان، که ده بیینن، لپی کۆدنهوه، دهیناسنهوه پیی ده لاین: نهوه تو فلان کهس نیت؟!

ئه دی تو نه بویت فهرمانت به چاکه پی ده کردین و، له خراپه به دوورت ده گرتین؟!

ئهوه بوچی لییرهیت؟!

چیت لی قهوماوه؟!

ئهویش دهلی: به لای منم.. به لام من فهرمانی چاکه م به ئیوه ده کردو، خووم نه مده کرد، ری خراپه م له ئیوه ده گرت، به لام خووم ده مکرد!

(۱) بوخاری (۳۰۲۷)، موسلیم (۵۳۰۵).

ب- ناسه‌واری ریبازی له‌سه‌ر کۆمه‌لکاری ئیسلامی:

ریبازی، که‌ئه‌و هه‌موو دژواریتی و کاریگه‌ریتییه‌ خه‌ته‌ره‌ی، له‌سه‌ر کارو کرده‌وه‌ی موسولمان درووسته‌کات، بێگومان دژواریتی و کاریگه‌ری سلبی له‌سه‌ر کاری ئیسلامی و کۆمه‌لکاری و بانگه‌وازو جهادیش زۆر ده‌بیت، له‌وانه‌: دوور که‌وته‌وه‌ی نامانج و زۆربوونی رهنجی به‌هه‌ده‌رچوو و، قورسبوونی کارو ئەرك له‌سه‌ر خواویسته‌سه‌رراسته‌کان، چونکه‌ له‌گه‌ڵ ناسانترین کیشه‌ی ریگادا، ئەو ریبازه‌ قسه‌زلانه‌ لاری ده‌که‌ون، پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن و ده‌بنه‌ هۆی ساردبوونه‌وه‌و به‌زینی که‌سانی نوێی کۆمه‌لکارییه‌ که‌..

ئه‌وه‌ - له‌هه‌مان کاتیشدا- سروشتیه‌و تاقیکردنه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌و پێداویستیه‌کی بزوت و هه‌لۆیستی ئیماندارانه‌یه‌، بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ آل عمران: ۱۷۹.

واته‌: نه‌ده‌کرا خوای گه‌وره‌ هه‌ر ئاوا موسولمانان واز لێ به‌یئیت له‌سه‌ر ئەو دیدو هه‌لۆیسته‌ی ده‌ینوین، هه‌تمه‌ن هه‌ر ده‌بوو بیانخاته‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی خۆیه‌وه‌، تا پیس و پۆخه‌کان له‌پاک و چاک و خواویسته‌کان جودا بکاته‌وه‌، تا ریبازان له‌ خواویستان هه‌لاویریت.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٣﴾﴾ العنکبوت: ۲ - ۳.

واته‌: چا خه‌لکی وا ده‌زانن هه‌ر به‌وه‌نده‌ی بلین: موسولمانین، ئیتر لیمان قبول ده‌کریت و لێ ده‌گه‌رینین؟

چا وا ده‌زانن نابیت تاقیکردنه‌وه‌یان به‌سه‌ردا بیت؟ تا موسولمانی سه‌رراسته و سه‌رزاره‌کی، لیک جودا بکرینه‌وه‌و بناسرینین..

خو ئیمه ئیماندارانی پیش ئەمانیشمان تاقیکردۆتهوه، خوای گهوره، که دهزانیت کئی دینداری سهراستهو، کئی دینداری سهرزارهکیه... ناساندنیان زهروریه، بو بههانه برینی قیامهتیان پیویسته.. تا بزانییت کئی راستگۆیهو کئی درۆزنهو، خوئی به دینه که دا هه لواسیوه!

ههروهها دهفهرمووی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَأَنْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ التوبة: ۱۶.

واته: چما وا دهزانن بهوهی راتانگه یاندووه، که موسولمانن ئیتر وهل ده کرین و ئەوهندهتان بهسه؟

چما وا دهزانن خوای گهوره، ناخواییت دیدو هه لویستی ئەو ئیماندارانهتان دهربخات، که له پیناوی خوای گهوره دا جیهادیان کردو، هیچ کافرو موسولماننیکیان نه کرده دۆست و یاوهری خویمان!

هه ره له سه ره ئەوه سوربوون، که لایه نگیری خوای گهوره و پینغه مبه ره که ی ده بن و، پشتیوانیی له موسولمانان ده که ن و، هیچ کافرو دوور وویه که له خو نزیك ناکه نه وه، تا بیانکه نه ده مپراستی خویمان، خوای گهوره ش ئاگای له ورده کارییه کانی کارو کرده وه کانتان هه یه.

پینجه م: چاره سهری ریبازی:

۱- بیرکندنه وهو هۆشخستنه سهر چاوه نووسی دنیایی و قیامه تیانه ی ریبازی و، دژواری داها توی ریباز: ههر وه کو پیشتر روونمان کرده وه: ههر موسولمانیک به رده وام هۆشی له م داها توه سه خته ی ریبازان هه بیّت، هه سته کات، که له ژیر چاودیری خوی زاناو به دهسه لاتدایه..

ئه وهش کاریگه ریی خۆی له سهر خواویستی و سهر راستی دینداریه که ی ده بیّت. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ.**

ئه م ههستی چاودیری و ناگا له خۆبوونه، وا له موسولمانی دینداری ساغ ده کات، که نه که ویته ریاوه، ئه گهر که ویتش، زۆر نه بیّت و خیرا به خۆدا بچیته وهو، تۆبه بکات و سور بیّت له سهر پارسهنگی خۆی، پاراستنی خواویستیه که ی.

۲- دوور که وتنه وه له ریبازو موسولمانی سه تحی و سهر زاره کی (ئه عرابی) و، هاوړیه تی کردنی دینداری سهر راست و ته قواکارو پیاوچاک.

ئه مهش **(إِنْ شَاءَ اللَّهُ)** کاریگه ریی ئیجابی له سهری ده بیّت، چونکه هه م سهر راستی ئه وان ده بینیت، هه م ئاموژگاری و ئاراسته وان ی پی چاک ده بیّت.

۳- راست ناسینی خوی گه وره: به ته ئکید هه موو موسولمانیک خوی گه وره ده ناسیت، باوه ری پیه ناوه و دینه که یی قبول کردوه، به لام لیڤه دا مه به ست له یه قین و دلنیایی و قه ناعه تکرندی ته واو و، ره فتار کردنه له گه ل ناوو سیفاتی خوی تاک و پاک.

ئه مهش کاریگه ریی له سهر هۆشداریتی موسولمانه که ده بیّت، که به رده وام خۆ له ریبازی دوور بگریّت و، خواویستانه ره فتار بکات.

۴- پالڧته كوردنى دەرۋونى خۆى و خۆ(كۆنترۆل) كوردن: تا بتوانىت حەزو ئارەزوۋە كانى خۆى بە شەرەۋە بېستىتەۋە، نەھىلپىت نەفسى، بەرەو رىبابازىي و خۆ نواندن و پلەۋپايە و دەمپراستىي و ئەمىرپىتىي خۆ بىكوتىت، يان دىن و دىندارىتتە كەي، بۆ ھىنانەدىي بەرژەۋەندى و ۋەسڧ و سەنای خەلكى بە كار بھىنپىت.

۵- ئەو كەسەي بۆتە ئاراستەۋان:(باوك و براگەۋرە و مەلاۋ داعى و ئەمىرو...ھتد) زەرۋرىيە، كە پلەي بەرپرسىتتە كەيان بە خۆشەۋىستى و رىزگرتنەۋە بېستەۋە، نەك توندوتىژىي و سەختى موحاسەبە كوردن، چونكە نەرمونىانىي ۋەك لە توندوتىژىي كارىگەرتەرە، كە لەۋانەيە بەردەستە كان تووشى درۆۋ رىاكارىي بىكات.

۶- رەفتار كوردنى بەپىي ئادابە ئىسلامىيە كان و پىۋەپابەندبۋونىان: ھەرۋەھا رىزو تەقدىر كوردن و چۈست و چالالكى رەچاۋ بىكات و، چاۋپۆشىي لە كەمتەرخەمىي و نوقسانى و ئىھالى ئەركىش نەكات.

بالەۋ ناۋەندەدا خۆى پارسەنگ رابگرىت، باشتىن كاروبارىش: ميانرەۋىتتە كەيەتى، كە ۋا لە نىۋان كەمتەرخەمىي و توندوتىژىيدا.

۷- لىكۆلپنەۋەۋ سەرنجدان لە بەسەرھاتى رىبابازان و زانىنى چارەنۋوسىيان: ئەمەش ئەۋە دەخاتە بەردەم نەفس، كە نەكەيت خۆ بىخەيتە سەر ئەۋ مەبەست و دىدو ھەلۆستەۋ، خۆ بىخەيتە بەر سەرلپىشپوانى ئەۋ چارەنۋوسە.

۸- دىراسە كوردنى ئەۋ دەقانەي ھانى خواۋىستى دەدەن: كە بەردەۋام بىر دەخەنەۋەۋ ھۆشدارىي دەدەنە موسولمان، كە ئاگات لە خۆ بىت، نەكەۋىتە رىاكارىي ..

ئەۋ بەرچاۋۋرۋونىيەي، كە ئەم دەقە پىرۆزانە درۋوستى دەكەن - بە پىشتىۋانى خۋاي گەۋرە-دەنە پالئەرى خواۋىستىي، چونكە نەزانىن ھۆكارىكى سەرەكى گوناخكارىيە..

كەسپىك، كە شتپىك نەناسپىت، دژى دەۋەستىتەۋە، كەسپىك گوناخ نەزانپت چىبە

حه تمهن ده که ویتته ناویه وه.. خوای گه وره ده فهرمووی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعَاجِمِهِ﴾
 وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
 یونس: ۳۹.

واته: ئەوه یان به درۆ خسته وه، که په ییان پینه بردو زانیارییان نه بوو
 له سه ری، پیناسه و شیکاریشیان پینه گه یشتبوو.

۹- له خو پرسینه وه وه له لویسته کردن بو مو حاسه به ی نه فس: تا نو قسانیه کانی
 خو ی بی نی ت و، هه و ل ی پر کړنه وه یان بدات، تا خ لته و پ لته ی نییه تی لادات و
 رادات و مه به س تی پاک و پوختی خواویستی بو بمینیته وه.

۱۰- خو ته سلیم کردن به خوای گه وره و هانا بو بردنی: تا به سه ر خویدا زال
 بیت، تا داوای یارمه تی ل ی بکات، تا له به زاندنی نه فس و، ری کخستنی حه زو
 ئاره زوه کانیدا پشتیوانی بیت..

ئه مه خالیکی زور گرنگه.

هه ر که سینک راستگۆ یانه رووی له خوای میهره بان کرد، که هاوکاریی بیت
 خوای گه وره به هانایه وه دیت و یارمه تی ده دات..

پینغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَارِيكَ لَه سَهَر مِينَبَه ر فَه ر مَوِي:
 (أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا الشُّرْكَ فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ. فَقَالَ لَهُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ
 يَقُولَ وَكَيْفَ نَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا
 نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ).^(۱)

واته: هه خه لکینه! خو له م شیرکه (له ریابازی) بیاریزن، که له جی پیی
 میرووله شاراهه تره.

(۱) ئەحمه د(۴/۳۰۳)، موندزی له (الترغیب والترهیب ۱/۷۶) شیخی ئەلبانی رحمه الله له (صحیح
 الترغیب والترهیب/۳۳) دا به حه سه نی داناوه.

یه کیک، که خوی گه وره ده یویست بپرسیت، عهرزی کرد: جا چۆن خۆی لئ
بپاریزین، که له جی پئی میرووله شاراوهره؟!

فهرمووی: بلین: خویه په نا ده گرین به تو له وهی، که بزاین و هاوبه شیکت له
شتیکدا بو پریار بدهین، داوای لیبوردنیشته لیده کهین له هاوبه ش بو داناییکدا
بۆت، که نه زاین و په ی پئی نه بهین.

۱۱- هۆشبوون له وهی، که هه موو شتیک و هه موو بزاون و سره وتیک به پئی
قه ده ری خوی گه وره یه: ههر وه کو خوی گه وره ده باره ی ئه وه ده فه ره مووی:

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ الحديد: ۲۲.

واته: ههرچی به لاو موسیبهت و دیارده یه کی سهخت به سه ره زه میندا دیت،
(وه کو: بوومه له رزه و لافاوو گرانی و هیترا)، هه روه ها هه رچی به لاو کیشه و
نوقسانیه ک دیته ریتان (وه کو: نه خوشی و وه جاخ کویری و هیترا)، هه مووی
ههر له خوی گه وره وه یه، هه مو ی پیشتر نوسراوه، هه مو یان پیش خه لقبوونی
ژیان و گه ردوون و مرۆف و پیش روودانی ئه وه به لاو موسیبه تانه، تو مارکراوون
و له کتیبدان، ئه مه ش به لای خوی گه وره وه ئاسانه.

مه خلوقات، ههر چه نده به هیزو زاناو لیها توو بن، ههر له وه بی ده سه لاترن،
که سو دیک - به بی مؤله تی خوی - به خۆیان، یان به یه کتری بگه یینن،
ناشتوانن زیانیك - که خوی گه وره له چاره ی نووسیون - له خۆیانی دوور
بخه نه وه، نه خاوه نی خۆیان و نه خاوه نی کاریگه ری ره ها..

خوی گه وره ده فه ره مووی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ
فَادْعُوهُمْ فَلَيْسَ تَجِيبُوا لَهُمْ شَيْئًا لَّا يَنْفَعُكُمْ فِيهَا أَن تَسْأَلُوهُمُ عِندَهُمْ لِيُتْرَكَ لَكُمْ مَخْرَجٌ ﴾ الاعراف: ۱۹۴.

واته: نا ئه وانه ی ئیوه له جیاتی خوی گه وره هاناو هاواریان بو ده بهن، خو
ههر مه خلوق و په رستیاری وه کو خۆتان! ههر وه کو خۆتان بیده سه لات و

دهسته و ستانن، ده ته گهر راست ده کهن، داوای شتیکیان لی بکه ن: داخو ده توانن
بوټان بهیننه دیی؟!

ته گهر راسته کهن و نهوانه خوان و، سیفاتیان وه کو سیفه تی خوای
کردگاره.. دهی سا با داوایه کتان گیرا بکه ن و، پیداویستیه کتان ده برکه ن!

- ههروه ها ده فهرمووی: ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ الجاثية: ۱۹.

واته: ته گهر شوین دیدو ری بازو شهرع و بهرنامه ی نهوان (جوله که و دیان
وه کو له نایه ته کانی پیشویدا هاتووه) بکه ویت، نهوان ناتوانن ری هیچ شتیکت
لیبگرن که خوای گه وره به سهرت ده هیئت.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

*** ** ***

بژاری دەر وون: نه خووشی دووهم (۲)

گیانی کوئیخایه تی (التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّادِرَةِ وَطَلْبُ الرِّيَادَةِ)

پیناسه ی (التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّادِرَةِ وَطَلْبُ الرِّيَادَةِ) گیانی کوئیخایه تی.
گیانی کوئیخایه تی له ته رازوی ئیسلامدا.
هۆکارو پالنه رهکانی گیانی کوئیخایه تی.
ئاسه واری گیانی کوئیخایه تی.
چاره سه ریی گیانی کوئیخایه تی و میرخوازی تی.

گیانی کوځایه تیی^(۱) بیان (میرخوازیی)

(التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّدَارَةِ وَطَلَبُ الرِّيَادَةِ)

یه که م: وانای (التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّدَارَةِ وَطَلَبُ الرِّيَادَةِ) گیانی کوځایه تیی:

(التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّدَارَةِ وَطَلَبُ الرِّيَادَةِ) ناتوانین ئەم دوو پرستیه، یه کسه ر وه کو زار او هیه ک بۆ ئەم نه خوځشیه ی دینداریی دیاریی بکهین، تا وشه کانی (الصَّدَارَةِ) و (الرِّيَادَةِ) به جیا لیک نه دهینه وه:

الصَّدَارَةُ: واته پیشه نگی و پیشره ویی و سه رو کایه تیی، له ئەسلدا له (الصَّدَر) هوه هاتووه، واته: سنگ، ههروه ها هه ر شتیک، که له پیش شتی تری هاورییه وه بیته..

که و ابوو: (الصَّدَارَةُ) به وه دهوتریت: که سه ره تا ده رده که ویت و بالآو دیاره و ده بیته پیشه نگی، بویه و تراوه: (الصَّدَرُ الْفَرَسُ) واته: ئەسپه که پیش هه موو ئەسپ و ئیستره کان که وت و بوو به پیشه نگی، چونکه سنگی زیاتر برده پیش.^(۲)

الرِّيَادَةُ: به پیشکه وتن و پیشبردنی ئاماده سازیی دهوتریت: (التَّطَرُّوید) واته: (رأید) کردن.. ههروه ها به مانای داوا کردن و هه لئژاردنی چاکترین.^(۳)

که و ابوو: (التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّدَارَةِ وَ الرِّيَادَةِ: گیانی کوځایه تیی) بریتیه له: چه زی خوځبرنه پیش و ده رکه وتن و داوا کردنی سه رو کایه تیی.

(۱) کوځا: کوځوا: که یخودا: گه وره و قسه رویشتووی گوندبوو. یه که مین پیاوماقو لبوو که کیشه ی چاره سه رده کرد. حوکمی ده کرد. ئاشته وایی نیوان ناکوکیه کانیده کرد.. گیانی کوځایه تیی یه عنی خوځبرنه پیش و چه زله ده رکه وتن و چه ز له پیشه نگی تیی کاروان و قسه رویشتووی کوځو رو دیوه خان!
(۲) لسان العرب (۴/۴۴۵-۴۴۷) به کورترکردنه وه وه، (الصحاح في اللغة و العلوم/ل/۵۹۳).
(۳) لسان العرب (۳/۱۸۷)، (الصحاح في اللغة و العلوم/ل/۴۱۶).

- له رووی زارواوه ییوه: گیانی کوځخایه تیی، بریتیه له: حه زکردن له پيشه وایه تیی و دهرکه وتن، ههروه ها هه و لدان و داواکردنی پيشه وایه تیی و دهرکه وتن.

دووه م: گیانی کوځخایه تیی له ته رازوی ئیسلامدا:

گیانی کوځخایه تیی و هه و لدان و داواکردنی بهرپرستی له ئیسلامدا، پری ئیگیراوه و رهفتاریکی ناپه سنده، نه ک هه ر ئه و نه ده، به لکو هه ره شه ی سه ختی له سه ره.

پینغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (إِنَّا وَاللَّهِ لَأُنُوْلِيَّ عَلَىٰ هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ، وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ).^(۱)

واته: به خوا قه سه م، ئیمه ئه م کاروباره نادهین به که سیک، داوای کاربه ده ستییه که ی بکات، ناشیدهین به که سیک، سور بیت له سه ری.. وا که مکوپر بیت، مه گه ر ئه وه ی، که هه ر ده بیت خوی بهرپرسی بیت.

- پینغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (عه بدووره حانی کوری سه موره) ی (خوا لپی رازی بیت) فهرمووی: (يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمْرَةَ، لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِلْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعْنِتَ عَلَيْهَا).^(۲)

واته: هۆ عه بدووره حان! داوای ئه میریتی مه که، ئه گه ر ئه میریتیت بدریتی، بیته وه ی خۆت داوات کرد بیت، یارمه تیت ده دری تیدا، به لام ئه گه ر له سه ر داخوازیی خۆت بتده نی، یارمه تیت نادرئ تیدا.

- (ئه بو زه ری غیفاریی) - خوالپی رازی بیت- ده گپرته وه: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

(۱) بوخاری (۶۶۴۵)، موسلیم (۳۶۰۸).

(۲) بوخاری (۶۲۲۷)، موسلیم (۱۶۵۲).

أَلَا تَسْتَعْمَلُنِي قَالَ فَضْرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكَبِي ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَزْيٌ وَنَدَامَةٌ، إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا).^(۱)

واته: عه‌رزی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، که ئه‌رئ منیش به والی (یان کۆکاری زه‌کات، یان کاربه‌ده‌ستی شوینی تر) ته‌عین ناکه‌یت؟!

(ئه‌بوزه‌ر) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستی دا به‌ناو شانمداو فه‌رمووی: ئه‌بوزه‌ر! تۆ لاوازیت و بۆ ئه‌م به‌رپرسیتیه‌ ناشییت، ئه‌م کاره‌ راسپارده‌یه، له‌ رۆژی دواییشدا ده‌بیته‌ مایه‌ی په‌شیمانبوونه‌وه‌و سه‌رشو‌رپی، مه‌گه‌ر که‌سیک هه‌قیانه‌ت بی‌گریته‌ ده‌ست و، وا‌کاری تیدا بکات، که‌هه‌قی خۆی بداتی و، چی له‌سه‌ر بیت ئه‌دای بکات.

- (می‌قدامی کوری مه‌عدی یه‌کریب) - خوالی رازی بیت - ده‌گی‌ریته‌وه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَرَبَ عَلَى مَنْكَبِيهِ، ثُمَّ قَالَ أَفْلَحْتَ يَا قُدَيْمُ إِنْ مِتَّ وَلَمْ تَكُنْ أَمِيرًا وَلَا كَاتِبًا وَلَا عَرِيفًا).^(۲)

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستی خسته‌سه‌رشانی (شانی می‌قدام) پاشان پیی فه‌رموو هۆ قوده‌یم! ئه‌گه‌ر به‌میریت و جاریک ئه‌میریتی، یان نوسه‌ریتی (ره‌سمی حکومی)، یان والیتی و کاربه‌ده‌ستییت نه‌کردییت، سه‌رفراز ده‌بیت.

- پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌کو هه‌ره‌شه‌له‌ به‌رپرسان ده‌فه‌رمووی: (وَيَلُّ لِلْأَمْرَاءِ، وَيَلُّ لِلْعُرَفَاءِ، وَيَلُّ لِلْأُمْنَاءِ، لَيْتَمَنِّيَنَّ أَقْوَامٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

(۱) موسلیم (۱۸۲۵)، ئه‌حمه‌د (۱۷۳/۵).

(۲) ئه‌بوداوود (۲۹۳۳)، ئه‌حمه‌د (۷۵۴/۱۶). ئه‌لبانی رحمه‌الله له‌ (ضعیف الجامع الصغير ۱۰۵۵) دا ده‌فه‌رمووی: زه‌عیفه‌.

أَنَّ نَوَاصِيَهُمْ مَعْلَقَةٌ بِالْثُرَيَّا، يَتَجَلَّجُلُونَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَأَنَّهُمْ لَمْ يَلُوكَا عَمَلًا).^(۱)
 واته: وهیل (ئهشکه نجه و ئازاری دۆلکی دۆزه خه) بۆ ئه میره کان، وهیل بۆ بهر پرسان و نوینه ری تیره و هۆزه کانیا، وهیل بۆ ئه میندارانی راسپارده.. رۆژی دوایی خه لکانیک خۆزگه ده خوازن، که خۆزگه به قۆ له نیوان ئاسمان و زه و بییدا هه لواسرانیه، به لām بهر پرستی هیج کاروباریکیان له دنیا دا له ئه ستودا نه بوایه.

ئهم زه مکردن و ریگرتنه له بهر پرستی و ئه میریتییه، پیچه وانهی ئه و داوا کارییه ی سه یدنا یوسف (عَلَيْهِ السَّلَام) نییه، که به پاشای میسری فه رمو و ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ یوسف: ۵۵.

واته: بمکه ره بهر پرستی خه زینه ی ولات، چونکه من هه م پاریزه ری ده بم، هه م شاره زای کاروباریشیم..

یان ئه و دو عایه ی، که موسو لمانانی (عباد الرحمن) له خوای گه و ره داوا ده که ن: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ الفرقان: ۷۴.

واته: ئه و ئیامدارانه ی، که ده لێن: خوایه! وه چه ی سالحمان له هاوسه رانمان پی ببه خشه، که بنه مایه ی چاورۆش نییان، خوایه! پیاو چاکان بکه و بمانکه به پیشه وای ته قوا کاران.

جیا وازی و دژایه تی له نیوان ئه م دوو دیدوه له ئیسته دا نییه:

- سه یدنا یوسف (عَلَيْهِ السَّلَام)، داوای ئه و پله یه ی بهر پرستی کردو خۆشی

(۱) ئه حمده (۵۱۱/۱۰)، ئیبنو حیبیان (۴۵۷۵)، حاکم (۷۰۸۳)، به هیقی (۱۸۶۱۵)، به غه ویی له (شرح السنة/ ۲۴۶۸). ئه لبانی رحمه الله له (صحيح الترغيب والترهيب: ۷۸۸) و (صحيح الجامع الصغير/ ۵۳۶۰) و (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۲۶۲۰) دا ده فه رموئ: سه حیحه.

به شياوویی زانی، چونکه بینی ئەو شوینە خالییه و کهسیک بهرپرسی نییه، که داوه رانه حەق له شوینی خویدا دابنیت و، پاریزگاریی مآل و سامانی گشتیی بکات و شارەزای چۆنییه تی پەیدا کردن و پاراستن و دابه شکر دهنه وهی بیت.

خویشی (عَلَيْهِ السَّلَام) (که پیغه مبه ریکی مه عسووم و چاک و پاکه و به وه حی خوای گه ورهش رهفتارده کات) دیتی خۆی شیاوترینی ئەو شوینە یه.. دووسیفه تی شیاویتییه که شی باس فەرموو که هەم له دزیی و بی خاوه نیی و به هه دهردان سامانه که ده پاریزیت، هەم شارەزای چۆنییه تی پاراستن و دابه شکر دهنه وهی تی به سه ر موسته حه ققانیدا..

جه نابیشی (عَلَيْهِ السَّلَام) بهم دووسیفه ته وه، وه کو شیاوویی ئەو شوینە نه ناسرابوو، بۆیه ده بوو ئاواخۆی بۆ بپالیویت، چونکه ریگرتن له خراپه و فساد له سه ریی فەرزبوو، خوای گه وره ده فەرمووی: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ البقرة: ۲۵۱.

واته: ئە گه ر خوای گه وره یاسای (ته دافوع) بۆ ژانی مرۆقایه تی دانه نایه، که حەق و باتل له ململانییدا بن و یه کتریی ببه زینن، سه رزه مین هه موی ده بوو به خراپه کاریی و فساد، هه موو شوینیکی ده گرته وه.

بۆیه زه رووری بوو حەق بکه ویته ویزه ی ناھه قیی و به ره نگاریی ببیته وه.

- داواکاریی ئیپاندارانیش له خوای گه وره، که بیانکات به پیشه وای ته قواکاران، داوایه که وه له خوای گه وره کراوه، نه ک له بهرپرسان بۆ ته عین کردنیان به ئە میرو سه رۆک و فه رمانده..

ئە مهش جیاوازیی زۆره.. چونکه موسولمان، که له خوای گه وره داوا ده کات بیکاته پیشه وای، یه عنی ئە وه نده چاکی بسولحیتی و وا پارسه نگ رایگریت، که شیاوو شایسته ی ئەو جیگایه بیت..

خۆ نالی من شیاوی ئەمیریتی و سەرۆکایەتیم، تا ببیتە (تەزکیە کردنی نەفسی خۆی).. یە کەمیان، داواکاری دواي خۆسالحکردنەو، دووهمیان، خۆزگەي تەمبەل و تەووزەلی بەر سێبەرە.. شیاوی هیچ بەرپرستیەك نییە و دەلی: بمکەنە وەزیر!

دوعای پیشەوایەتیه که ئە کاتیکدايه، که ههولێ خۆ شیاوو شایسته کردنه که ی بەردەوامه. بەلام کەسانی دووهم خۆیان شیاو نە کردوو و داوای ئەمیریتیە که دە کەن! خاوەن دوعاکان خۆیان ناچن بۆ بەرپرستی، بەرپرستیە که ئەوان دەخوایت.. کەسانی دووهم بە نەشیاوی و ناشایسته یی لەههولێ کار بە دەستیتیدان و بۆی عەودالن.

سبیهه: هۆکارو پالنه رهکانی گیانی کوپخایه تیی:

۱- بۆ خۆراپسکان له دهسه لاتیی بهرپرسیانی سهرووی: دهیه ویت و خۆی نیشاندات که پینگه یشتوووه خاوهن ویست و ئیرادهو تواناو لیوه شاوه بیهه..

له وانیه ئه مه هۆیه کی سه ره کی دروستیوونی گیانی کوپخایه تیی وحه زی سه رکرده بی لای موسولمان - به تاییه تی کۆمه لکارانی چالاک- دروست کردبیت، که هه ز ناکات دهسه لاتیی که سی به سه ره وه بیت!

وا ده زانیت قبولکردنی ئه میریتی که سیک کی تر، زه لیلی و له ده ستدانی سه ره به ستیه تی! که سی و اهیه له سه ره تای فام کردنییه وه نه یوستوووه گوپرایه لی که سوکار، ته نانه ت دایکوباو کیشی بیت.

هه ر هه زی کردوو له یان یاخی ببیت! که سانی ئاوا به خرینه هه ر که ش و بارودۆخیکه وه هه ر نایانه ویت که س بهرپرس و گه وه ریان بیت..

په روه ده کردن و ئاراسته کردنی که سانی و زۆر زه حمه ته، چونکه ئه و خۆی له کوپخا به بچو کتر نازانیت. پپی شه رمه، له (ژێرده ست) ی که سیکدا بیت..

هه رچه ند که سه که زاناو پیشه و او گه وه ره بیت.. ئه م جوړه که سانه نمونه ی زه قی ئه م نه خو شیه ن، که نه شه رم ده که ن و نه ده ترسن و نه خه می بهرپرسیتی قیامه تی خۆیانه!

ئه م جوړه که سانه به رده وام هه ول بۆ ئه میریتی ده ده ن.. راسته و خۆو لاه کی داوای ده که ن، چونکه له هه زرو دیدو قه ناعه تی چه سپیوه که نابیت له ژێر ده ستی که سدا بیت.

۲- ئومیدی هینانه دیی بهرژه و نه دییه کی دنیایی: ده شییت گیانی کوپخایه تیه که ی، له راستیدا پالنه ریکی به هیزی ناخی بیت. به و ئومیده ی بگاته ئه و پله و پایه ی که بهرژه و نه دییه کانی دنیای تیدا ده هینیه تیه دیی.

ئەم جوړه کەسە لە رهنجی گەیشتنه مەبهستی خۆدایه، بۆیه له راستیدا دینداریتیه کەشی، دەشیته هەر رووکەش بیت، بۆیه زۆر بایهخ بهحه لال و چهرام، یان شیاوو نه شیاو نادات!

دەشیته بهرژه وەندییه کە ی ناو دەرکردن بیت، کە وا دەزانیت: ئە گەر گەیشته ناستی سەرکردایه تی، ئیتر به ناوبانگ دەبیت.. دەشیته مەبهستی وا بیت: کە بوو به ئەمیر، هەموو ئەوانی تر له خزمه تیدا دەبن.. یان وا دادەنیت، کە ئە گەر ببیته بهرپرس، پارهی زیاتری دەستده کهویت، خزم و کەسوکار لێی کۆدەبنه وه و خه لکی وه کو (مه سئوولی بهرز) ته ماشای ده کهن..

دەشیته خاوهن گیانی کوپخایه تیی، هەموو ئەم مەبهستانه پالنه ری رهنج و داواکردنی بهرپرسیتیه کە ی بن، ههروه کو که دەشیته یه کیکیانی لاوه سه ره کی بیت. هه ره وه کو که دەشیته مەبهستی هینانه دیی بهرژه وەندییه کی تر بیت که به لای خۆیه وه گرنگ و کاریگه ره.

۳- بیتا گابوونی له ئەرك و مه سئوولیه تی ئەمیریتیی: ئەم گیان کوپخایه رهنگه زۆر له وه بیتاگا بیت، کە بوون به ئەمیر ئەرکی قورسترو بهرپرسیتی دژوارتر ده کات، چونکه ده بیت دا بینکردنی ئەمانی شوینکه وتوو ه کانی بخاته پیش دا بینکردنی ئەمانی خۆیه وه و، ده بیت شوینکه وتوو ه کانی پیش خۆی تیر بن، خۆی برسی بمینیت.

ئەم ماندوو، شوینکه وتوانی هه ساوه.. ئەم ده بیت زیاتر به خه می ئەوانه وه بیت و بهرگریان لیبکات، زیاتر له وه ی ئەوان به خه می ئەمه وه بن و بهرگری لئ بکه ن..

ئەم، ده بی مشوری ژبان و ئەمانی خۆیان و مال و مندالیان بخوات، له کاتی ناره حه تی و مه ترسییدا، ده بیت ئەم له پیشی ئەوانه وه بیت.

ده بی له جهنگ و جیهاددا ئەم ببیته قه لای ئەوان.. هه ره وه کو، کە پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وای ده کرد..

(بهرائی کوری مالیک) - خوالی رازی بیت- ناوا وهسفی خویمان و پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کات له و کاته دا، که له ناوجهرگه ی جهنگد ابون، ده فهرمووی: (كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ تَتَّقِي بِهِ، وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِنَّا لِلَّذِي يُحَادِي بِهِ. يَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).^(۱)

واته: به خوا قهسه م کاتیک جهنگ و پیکدادان گهرم ده بوو، ئیمه بو خو پاراستن خو مان ده دایه بهر پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نازامان نه و که سه بوو، که هاوشانی جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوه ستایه!

- سه دینا علی (خوالی رازی بیت) ده فهرمووی: (كُنَّا إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ وَلَقِيَ الْقَوْمَ، اتَّقِينَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَمَا يَكُونُ أَحَدٌ أَقْرَبَ إِلَى الْعَدُوِّ مِنْهُ).^(۲)

واته: کاتیک جهنگ بهر پیا ده بوو، بهر هی ئیمه و بهر هی کوفر پرو به پروی به کتیری ده بوینه وه، خو مان ده دایه پال پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
جه نابی له هه موومان نزیکتربوو له دوژمنه وه، واته: کهس به قهدهر جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لییان نزیک نه ده بوو!

- جاریکیان خه لکی مه دینه له نیوه شه ودا، گوئیان له غه لبه غه لیک بوو، که له که ناری شاره وه ده هات، هاواریان لی هه ستا (له مه ترسی نه وهی دوژمن هیرشی

(۱) موسلیم (۳۳۲۶). فهرمووده یه کی دووروو دریزه، یه کتیک له ریوایه ته کانی ده فهرمووی: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الْبَرَاءِ، فَقَالَ: أَكُنْتُمْ وَلَيْتُمْ يَوْمَ حَنْبِنٍ يَا أَبَا عُبَّارَةَ؟ فَقَالَ: "أَشْهَدُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا وَلِي، وَلَكِنَّهُ انْطَلَقَ أَخْفَاءً مِنَ النَّاسِ وَحَسَرَ إِلَى هَذَا الْحَيِّ مِنْ هَوَازِنَ وَهُمْ قَوْمٌ رَمَاءَةٌ، فَرَمَوْهُمْ بِرَشْقٍ مِنْ نَبَلٍ كَانَتْهَا رَجُلٌ مِنْ جَرَادٍ، فَانْكَشَفُوا فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو سَفْيَانَ بْنِ الْحَارِثِ يَقُودُ بِهِ بَعْلَتَهُ، فَنَزَلَ وَدَعَا وَاسْتَنْصَرَ وَهُوَ يَقُولُ: أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، اللَّهُمَّ نَزَلْ نَصْرَكَ"، قَالَ الْبَرَاءُ: كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ تَتَّقِي بِهِ، وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِنَّا لِلَّذِي يُحَادِي بِهِ يَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). نه حمده (۱۸۱۱۳).

(۲) نه سائی (۸۵۸۵)، نه حمده (۱۳۴۶)، به غه ویی له (شرح السنة/۳۸۹۹) شیخ ئه رنائووط به سه حیچی ناساندووه.

هینابیتیه سهریان)، همموو راپهرین و خویمان گورچ کردهوو، بهرهو دهنگه که چوون.

دیتیان وا پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیش همومان ته شریفی بردوته ئه و شوینهو، واده گهریتهوه، ده بینن شمشیره که ی له گهردن کردوتهوهو، ئه سپیکی ئه بوتله لحه ی -بی زین- له ژیردایه و ده فهرمووی: (لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا).^(۱)

واته: مه شله ژین مه شله ژین، هیچ نییه!

- ئه بوهورهیره (خوالیی رازی بیت) به سه رهاتیکی خووی ده گیریتتهوه و ده لی: (به وخواهی هیچ شایانی خواهی تی نییه، جگه لهو، له حالیکدا بووم، له بهر برسیتی ده که وتم، له تاواندا بهردم به سکمه وه ده بهست.

رُوژِيْكَ چوممه سهر ری یاوه رانی نزیك پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).. ئه بوبه کر (خوالیی رازی بیت) ته شریفی هینا، پرساری نایه تیکم لیکرد، ههر بویه ش پرسیارم لیکرد، تا خو لقم بکات (بمباته وه ماله وه و تیرم بکات)، وه لایمی دامه وه و ته شریفی برد.

دواتر عومه ر هات (خوالیی رازی بیت)، پرساری نایه تیکم له ویش کرد، مه به ستیشم له پرسیاره کهم، ههر ئه وه بوو، که تیرم بکات. به لام ته شریفی بردو خو لقی نه کردم.

پاشان ئه بولقاسم (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی هینا، که بینیمی

(۱) بوخاری (۴۷۰)، موسلیم (۲۳۰۷). ریوایه تیکی تری ده فهرمووی: (كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِيْنَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَأَنْطَلَقَ النَّاسُ قِبَلَ الصَّوْتِ فَاسْتَقْبَلَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ سَبَقَ النَّاسَ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ يَقُولُ لَمْ تُرَاعُوا لَمْ تُرَاعُوا وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرِي مَا عَلَيْهِ سَرَجٌ وَفِي عُنُقِهِ سَيْفٌ فَقَالَ لَقَدْ وَجَدْتُهُ بَحْرًا مُتَمَقِّقًا عَلَيْهِ

زهرده خه نه په کی هاتی و زانی چیم له دلدايه.

له رهنگ وړوودما دياربوو، فهرمووی: (يا اباهر، قُلتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْحَقُّ، وَمَضَى فَتَبِعْتُهُ فَدَخَلَ فَاسْتَأْذَنَ، فَأَذَنَ لِي فَدَخَلَ فَوَجَدَ لَبَنًا فِي قَدَحٍ، فَقَالَ: مَنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنِ؟ قَالُوا: أَهْدَاهُ لَكَ فُلَانٌ أَوْ فُلَانَةٌ، قَالَ: أبا هر: قُلتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْحَقُّ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ، فَادْعُهُمْ لِي قَالَ: وَأَهْلُ الصُّفَّةِ أَضْيَافُ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ إِلَى أَهْلِ وَلَا مَالٍ، وَلَا عَلَى أَحَدٍ، إِذَا آتَتْهُ صَدَقَةٌ بَعَثَ بِهَا إِلَيْهِمْ وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهَا شَيْئًا، وَإِذَا آتَتْهُ هَدِيَّةٌ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَأَصَابَ مِنْهَا وَأَشْرَكَهُمْ فِيهَا، فَسَاءَ نَبِيٌّ ذَلِكَ، وَقُلتُ: وَمَا هَذَا اللَّبَنِ فِي أَهْلِ الصُّفَّةِ، كُنْتُ أَحَقُّ أَنَا أَنْ أُصِيبَ مِنْ هَذَا اللَّبَنِ شَرْبَةً أَتَقَوَّى بِهَا، فَإِذَا جَاءَ أَمْرِي فَكُنْتُ أَنَا أُعْطِيهِمْ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَنِي مِنْ هَذَا اللَّبَنِ، وَلَمْ يَكُنْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَدُّ، فَاتَيْتُهُمْ فَدَعَوْتُهُمْ، فَأَقْبَلُوا فَاسْتَأْذَنُوا، فَأَذَنَ لَهُمْ وَأَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ مِنَ الْبَيْتِ، قَالَ: يَا أبا هر، قُلتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: خُذْ فَأَعْطِهِمْ، قَالَ: فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ أُعْطِيهِ الرَّجُلَ، فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوِي، ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَأُعْطِيهِ الرَّجُلَ، فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوِي، ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ، فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوِي، ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلَّهُمْ فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَوَضَعَهُ عَلَى يَدِهِ فَنَظَرَ إِلَيَّ فَتَبَسَّمَ، فَقَالَ: أبا هر، قُلتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: بَقِيْتُ أَنَا وَأَنْتَ، قُلتُ: صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَفْعُدْ فَأَشْرَبْ، فَفَعَدْتُ فَشَرِبْتُ، فَقَالَ: اشْرَبْ، فَشَرِبْتُ فَمَا زَالَ يَقُولُ اشْرَبْ حَتَّى قُلتُ: لَا، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجِدُ لَهُ مَسْلَكًا، قَالَ: فَأَرْنِي، فَأَعْطَيْتُهُ الْقَدَحَ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَسَمَى وَشَرِبَ الْفُضْلَةَ).^(۱)

واته: نه ری نه بوهورهیره!

عهرزم کرد: له بیه یکه (واته به لئ به لئ) نه ی پیغه مبهری خوا.

فهرمووی: شوینمکه وه.

(۱) بوخاری (۶۲۴۶)، ترمذی (۲۴۷۷)، نه حمه د (۱۰۳۰۱).

منیش شوینی که وتم و تا گه یشته ماله وه، داوای مؤله تی چوونه ژوره وی (بۆ خۆی ئەبوهورهیره) کرد، مؤله تیاندا و منیش چوومه ژوری.

دیتی دۆلکه یه ک شیر له وییه، فهرمووی: ئەم شیره مان له کوپوو؟!

عهرزیان کرد: فلان کهس پیداین، یان ژنیک ناردویتی.

فهرمووی: ئەبوهورهیره!

عهرزم کرد له ببه یکه ئەهی پیغه مبهری خوا!

فهرمووی: بگه ره ئەهلی (سوففه) و بانگیان بکه بۆم!^(۱)

ئەبوهورهیره ده لئی: ئەهلی (سوففه) میوانانی ئیسلامبوون، بی جی و ری بوون، نه که سوکاریان هه بوو، نه مال و سامان، بی که سبوون.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که خیر و خیراتیکیان بۆ ده نارد، جه ناییشی ده نارد بۆ ئەهلی سوففه، ئە گهر دیاریی بوايه و بۆی بهاتایا، ههر بۆیانی ده نارد، که میکی بۆ خۆی لئ هه لده گرت و، ئەوی تری ده نارد بۆ ئەهلی سوففه، تا تیییدا به شداربن (عليه الصلاه والسلام)، منیش له دلم گران کهوت (که ئەو شیره که مه و ئەو خه لکه زۆره).

وتم: جا ئەم شیره دادی کیی ئەهلی سوففه ده دات؟

من شایانتری بووم، ده مخورده وه و هیزو گورپیکم پئ پهیدا ده کرده وه، من چاوهر وانیبووم، که چی، که هات وای لیهات.

فهرمانی پیغه مبهری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گورپایه لئ و ملکه چی ده خوازیت و جیبه جیکردنی حه تمیه، بۆیه چوومه لای ئەهلی سوففه و ده عوه تم

(۱) ئەهلی سوففه (اهل الصفة) هه ژارو نه دارانی یاوهران بوون، که مال و مندالیان نه بوو له مزگهوت ده مانه وه.

کردن، هه مویان! هه ریه که یان جیی خوی گرت ودانیشته.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ئه ری ئه بو هورهیره!

عه رزم کرد: له به یکه ئه ی پیغه مبهری خوا.

فهرمووی: بگره، شیره که یان بدهری.

ئه بو هورهیره ده لئی: لیم وه رگرت، یه که یه که ده مدانی، هه ر که سیکیان
ده یخوارده وه و لئی تیر ده بوو، دۆلکه که ی ده دامه وه ده ست و، منیش ده مدایه وه
به یه کیکی تریان، تائه وان ته و او بوون ونۆره که گه بیشته وه پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ئیتر هه مویان تیر شیر بوو بوون!

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زه رده خه نه یه کی هاتی و فهرمووی:

ئه ری ئه بو هورهیره!

عه رزم کرد: له به یکه ئه ی پیغه مبهری خوا.

فهرمووی: هه ر من و تو ماوین (لیی بخۆینه وه).

عه رزم کرد: راست ده فهرموویت ئه ی پیغه مبهری خوا.

فهرمووی: ده ی سا تۆش دانیشه و بخۆره وه.

منیش دانیشتم و لیم خوارده وه.

فهرمووی: هیتر بخۆره وه.

منیش خواردمه وه،

فهرمووی: بخۆره وه.. هه ر وای ده فهرموو، تاعه رزم کرد: به و خوایه ی جه نابتی

کردوو به پیغه مبهر، جی وریی خواردنه وه ی تر نه ما..

فهرمووی: ده بیده به منیش، دۆلکه که م خسته خزمه تی، سوپاسی خوای

گهوره ی کرد له سه ری و، ئینجا (بِسْمِ اللّٰهِ) ی کردو لهو بهرماوه یه ی نوش کرد.
 ۴- بی ناگابوون له چاره نووسی سزای گیانی کوپخایه تیی: ده شیت ئەم بی ناگاییه ش هۆکاریکی کاریگەر بیت له درووستبوونی گیانی کوپخایه تیی وحهزی ئەمیریتی..

ئەم کەسه، ئەگەر ههستی به دژواری داها توی خۆی و، کاریگه ری سلبی دیدو ههست و هه لۆیست و ره نجه ناشه رعیه که ی بزانیایه، ده بوو خۆ بگریته وه، نزیکترین دژواریتی ئەنجامی ئەمه زۆربوونی بهرپرسی نه شیاهه له پله و ئاستی گرنگی کاریگه ردا، که ری له گه شه ی کۆمه لکاری و زوو گه شیتنه ئامانجه کان ده گریت.

ئاوا ئیمه له هینانه دیی ئامانجه کانمان دوا ده که وین و، زه ره ده که یین، له به رامبه ردا باتل پیتش ده که ویت وئه هلی کوفر سه ره ده که ون، بواری فه سادو خراپه کاری زیاتر ده کریته و ناشه رعی ته شه نه ده کات..

له پوژی دوا بيشدا، هه ر خوی گه و ره خۆی ده زانیت ژان و ئازاری سزاکان چه ند ده بیت، له مه حرومبوون له ره حمه تی خوی گه و ره و زه لیلبوون و ده ست و پێ زنجیرکردن و دواتریش، ئەگەر ره حمه تی خوی گه و ره نه یگریته خۆ، حه تمه ن فری ده دریته ناو ئاگری دۆزه خه وه..

پینغه مبه ی خواصلی اللّٰه علیّه و سلّم (ده فه رمووی: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيَهُ اللّٰهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)).^(۱)

واته: هه ره به دیک، که خوی گه و ره ره عییه تیک (کۆمه لیک شوینکه وتوی گوپرایه ل) ی ده خاته به رده ست، به لام ئەو غه شیان لیده کات، فیل و درویان له گه لدا ده کات، سه ررا ستانه سه ره رشتییان ناکات وئاوا ده مریت، به ته ئکید

(۱) بوخاری (۷۱۵۱) موسلیم (۱۴۴)

خوای گه وره به هه شتی لی حه رام ده کات.. چونکه به هه شت جیی ده غه ل و خیا نه تکاران نییه.

- هه وره ها ده فه مووی (مَا مِنْ أَمِيرٍ عَشْرَةَ إِلَّا يُوتَى بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعْلُولا حَتَّى يَفُكَّ عَنْهُ الْعَدْلُ أَوْ يُوبَقَهُ الْجَوْرُ).^(۱)

واته: هه رکه سیك، که ئه میریته ده که س ده گریته ده ست، له رۆژی قیامه تدا به کۆت و زنجیر کراوی ده هیتریه پیش، سا یان دادپه روه ریته که ی کۆت و زنجیره که ی لیده کاته وه، یان ئه و زو لم و سته مه ی، که کردوییتی توندتری ده به سیتیته وه.

- هه وره ها ده فه مووی: (مَنْ طَلَبَ قَضَاءَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى يَنَالَهُ ثُمَّ غَلَبَ عَدْلُهُ جَوْرَهُ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ غَلَبَ جَوْرَهُ عَدْلُهُ فَلَهُ النَّارُ).^(۲)

واته: هه رکه سیك هه ول بدات بگاته ئاستی داوه ری کردنی نیوان موسولمانان و، پاشان دادپه روه ریته که ی به سه ر زو لم و سته مکردنییدا زال بییت، ئه وه پاداشتی به هه شته، هه ر که سیکیش زو لم و سته مکردنه که ی به سه ر دادپه روه ریته که ییدا زال بییت، ئه وه سزای دۆزه خه.

موسولمانی دیندارو سه ر راست، به هه ستی قیامه تخوازیی، که سه رنج له م ده قانه ده دات و دلنیا ده بییت له وه ی، که هه ره شه ی سه ختن و که سانی وه کو خوی ده گرنه وه، حه تمه ن دلّی داده خورپییت و به هوش خوی دیته وه و ری له نه فسی خوی ده گریت، تا ئه وه نده خوی له شت هه لئه قورتییت و سنگ نه باته پیش و هه ولی به ده سته یانی ئه میریته نه دات، یان داوای نه کات یان سور نه بییت له سه ریی.

(۱) داریمی (۲۵۱۵)، ئه حمده (۹۲۹۰)، به بهیقی (۱۸۶۰۷) طه به رانی (المعجم الأوسط/۶۲۲۵)، شیخی ئه لبانی رحمه الله له (سلسلة الاحاديث الصحيحة/۶۲۳۷) دا ده فه رموی: سه حیحه.
(۲) نوسه ری ره حه تی هه ر ئه وه نده ی نوسیه (ئه بوداود هیناویته وه ۲۲۹/۳) راسته لای ئه بوداود ژماره (۳۵۷۵)، به بهیقی له السنن (۱۸۵۵۵) دا هیناویته وه، به لام شیخی ئه لبانی رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الضعيفة/۱۱۸۹/۳) دا ده فه رموی: زه عیفه.

۵- هزی دهسه لاتداری و خه لک ژیرده ستکردن: ئەمه جگه له وهی هۆکارو پالنه ریکی گیانی کوپخایه تیی هزی ئەمیریتیه، لادان و لاسه نگیونییکی دهروونی خه تهریشه، که دهشیت له کهشی مال و کۆلانه وه هینابیتی، که له وی زه لیلبووه و ئەوه له ناخیدا بوته گری و، ئیستا هزه کات بیته دهسه لاتدار، تا ئەوه مومارسه بکاته وه که بهرامبهریان کردوه!!

له کاتی کدا ده بویه دین و ئیمان وای لی بکات، که ئە گهر دهسه لاتیشی که و ته بهردهست، نه که ههر خوی وانه کاته وه، به لکو نه شهیلیت هیچ که سیک تریش کهسی تر زه لیل بکات.. ئەوه که سانه ی له کهشی پهروه ده بوونیاندا زور به ره لای بوون واده ده چن.

ههروه ها ئەوه که سانه ی زور له ژیر تین و فشارو توندوتیژی مال و کۆلان و قوتابخانه دا گه و ره بوون.. ئەم جوهره که سانه هزی دهسه لاتداری و فه رمانده رکردن له ناخیاندا یه، چونکه بو هه لی تۆله سه ندنه وه ده گهرین!

ئه گهر ئەمانه له کۆمه لکاری ئیسلامیدا پهروه ده نه کرین، شه قوا نه ره فتار ده کهن و لاریان له وه ناییت، که بکه ونه شه ره پال و ههر خو بو ئەمیریتی بکوتن!! ئەوهش ده بیته جپی سه رنج بیته، که کۆلایش نادهن.

چوارهم: ئاسه واری گیانی کوپخایه تیی

أ- له سه ر کۆمه لکاران:

۱- مه حروم بوون له مه ده دی خوایی: یه که مین زیانیک، که خاوه ن گیانی کوپخایه تیی و میرخوایی ده یکات مه حروم بوونیتی له یارمه تی خوی گه و ره، له مه ده دو سه ره رشتیاری و چاودیری ئەوه، چونکه خوی گه و ره ده داته وه ده ست توانای خوی..

ئه وه که پشتی به خوا نه به ست و دینداریتی سه ر پرستانه ی بو ئەوه نه کرد، له به رامبه ردا ئیعتیادی کرده سه ر توانا و وزه و زیره کی خوی و وایده زانی: به

زرنګی خوی ده بیته ئه میرو ناراسته وان، خوی گه وره وه لسی ده کات، خوی گه وره یارمه تیده ری کهسانی و نابیت، که پشتیان به هیزو توانای خویان به ستووه، چما که سینک خوی له خوی گه وره به دوور گرتبیت و دینه که ی بو حزو نارزوو و بهرژه ونندی خوی ئیستیغلل کردبیت، خوی گه وره یارمه تی ده دات؟! نه خیر.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رنجی (عبدالرحمان کوری سه مور) ی (خوالیی رازی بیت) بو ئه م خاله راکیشا، که پیی فهرموو (یا عبَد الرَّحْمٰنِ بِنِ سَمْرَةَ، لَا تَسْأَلُ الْاِمَارَةَ، فَاِنَّكَ اِنْ اُعْطِيْتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِلْتَ اِلَيْهَا، وَاِنْ اُعْطِيْتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ اُعْنَتْ عَلَيْهَا).^(۱)

واته: هو عه بدوره حمان! داوای ئه میریتی مه که، ئه گه ر ئه میریتیت بدریتی، بیته وهی خوت داوات کردبیت، یارمه تیت ده دری تیدا، به لام ئه گه ر له سه ر داخوازی خوت بتده نی، یارمه تیت نادرئ تیدا.

۲- خو خستنه ناو فیتنه و که وتنه بهر غه زه بی خوی گه وره:

ئه و که سه ی هه ر خولیای ئه وه یه تی، زو و بگاته ده سه لات و ئه میریتی، حه تمه ن خویشی ده خاته، ده یان حاله تی کزیی ئیمان و پیچه وانه کاریی شه رعه وه، له گونگه لی خوده رختن و خو سه رختنیدا، هو شی له وه ده بریت، که خوی گه وره ناگای لیبه تی و موراقه به ی ده کات.

دوایش به دنیا یه وه لپرسینه وه ی له گه ل داده کات، که چو ن و بوچی ئه وه نده له دوی سه رو کایه تی بو؟

بوچی ئه و هه موو ناشه رعییه ی له ری به ده سه ئینانی ئه میریتیدا کرد؟

بوچی بو ئه و مه به سه ته هه وه سه بازییه خوانه ویستییه، مافی کهسانی تری پیشل کرد؟

(۱) بوخاری (۶۷۲۷)، موسلیم (۱۶۵۲).

حه تمهن ئەم نېیبه ته پیسه و، ئەم رهنجه خوانه ویستیه و، ئەم پېشیلکاریه هەر دهیگه پینته بهر غه زه بی سزای سهختی خوایی و، چاره نووسیکی تال و بهد له رپی دا ده بیته.

بروانه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چهند لیزانانه باسی ئەمه ی فهرمووه و، چهند دانایانه چاره سهری کردوه، که ده فهرمووی: (إِنَّكُمْ سَتَحْرُصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَنِعَمَ الْمَرْضِعَةُ وَبِئْسَتِ الْفَاطِمَةُ).^(۱)

واته: ئیوه له سههه ئەمیریتی سور ده بن، به لام له رۆژی دواییدا په شیانی به دوادا دیت. ئەمیریتی باشتین دایه نی شیرده ره و خراپترین شیرلیپره ره وهیه.^(۲)

۳- قورسبوونی کۆلی گوناح: ئەو که سه ی ئاوا به پالنه ری گیانی کویخایه تیی وحه زی ئەمیریتی و شهیدا بوونی ده سه لات گه یشتویتی، حساب بوئه وه ناکات، که بوئه نمونه یه کی ناشه رعیا نه ی پیشه وایه تی بو که سانی تر، که هیشتا به ته وای په روه رده نه بوون، که چاو له و بکه ن و شوین پیی ئەو هه لگرن و، ئاوا ئەو که سه داموانه ش تووشی فیتنه ی ئەمیریتی و ده سه لات داریتی نه شیوانه ده کات و، گوناحی ئەوانیشیی دیته کۆل!

ئهمه ش ئەو هۆشداریی و هه ره شه یه یه، که خوی گه وره ده رباره ی ده فهرمووی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضَلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ النحل: ۲۵.

واته: له رۆژی قیامه تدا گوناحه کانی خویانیان هه ره هه موو به کۆله وه ده بیته،

(۱) بوخاری (۶۷۲۹)، نه سائی (۵۳۸۵)، ئەحمه د (۹۸۰۶)، به یه یقی (۱۹۵۸۴).

(۲) ئیبنوچه هری عه سه قلانی رحمه الله له شه رحییدا له (فتح الباری ۱۳/۱۲۸) دا ده فهرمووی: (ئیبنودا ویدی ده فهرمووی: ئەمیریتی که وه کو دایه نی شیرده ر چۆژی ده داتیی له سه روه ت و سامان و پله و پایه و ناوداریی، به لام له قیامه تدا لیبی ده بیته خراپترین دایه ن، که شیر له مندالی ده گریته وه، چونکه ئیتر هچ له زه تیک له وی ناچۆزیت..)

ههروهه له کۆله گوناحی ئه و کهسانه شیان دهخریته سهر، که ئه مان گومرایان ده کردن و نه زانینی ئه وانیان ئیستغلال ده کرد.

ئهمهش ئه و ریسایهیه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پروونی کردۆته وه، که فهرموویه تی: مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ أَجْرٍ مَنْ عَمَلَ بِهَا، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ. وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ عَلَيْهِ مِثْلُ وَزْرِ مَنْ عَمَلَ بِهَا، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ.^(۱)

واته: هه رکه سیک له ئیسلامه تیدا ریگایه کی باش بهیخته کایه وه، چاکه ی خۆشی بۆ ده نوسریت و پاداشتی چاکه ی ئه و کهسانه ش، که کاریان به دیدو ریگاکه ی ئه و کردو وه، بیته وه ی له چاکه ی ئه وانیش هیه چ که م بیته وه.

هه ر که سیکیش له ئیسلامه تیدا ریگایه کی خراب بهیخته کایه وه، گوناحه که ی خۆشی له سهر ده که ویت و گوناحی ئه و کهسانه شی دیته کۆل، که کاریان به دیدو ریگاکه ی ئه و کردو وه، بیته وه ی له گوناحی ئه وانیش هیه چ که م بیته وه.

- ههروهه ده فهرمووی: (مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا).^(۲)

واته: هه رکه سیک بانگه یشت بۆ دیدو ری و بزوات وهه لۆیستی خواویستی بکات، پاداشتی چاکه ی به قه ده ر پاداشتی چاکه ی هه موو ئه و کهسانه بۆ ده نوسریت، که ده بنه شوینکه وتوی، بیته وه ی هیه چ له پاداشتی چاکه کانی ئه وان که م بیته وه.

ههروهه هه ر که سیک بانگه یشت بۆ دیدو ری و بزوات وهه لۆیستی

(۱) موسلیم (۱۰۱۷)، ترمذی (۲۶۱۸)، نه سائی (۲۵۱۹)، ئیبنوماجه (۲۰۳)، ئه حمه د (۱۸۷۲۳).

(۲) موسلیم (۴۹۶۰)، ئه بوداوود (۴۶۰۹) ترمذی (۲۶۷۴)، ئه حمه د (۳۹۷/۲).

گومرایى بکات، گوناحى به قه‌دهر هه‌موو ئەو که‌سانه ده‌گاتى که ده‌بنه شوینکه‌وتوى، بیته‌وهى هیچ له گوناحى ئەوان کهم بیته‌وه.

٤- شه‌رو شو‌رو ئازاوه نانه‌وه: میژووى ژيانى مرؤفایه‌تى هه‌ر له سه‌رده‌مى (هابیل وقابیل) ه‌وه، تائیستا شاهیدی ئەوه‌یه، که هه‌ر که‌سیک ئەم گیانى کوپخایه‌تیی و سه‌رؤکایه‌تیه‌ی لیبوو به‌سیما و سیفه‌ت، وه ئاوات و مه‌به‌ست، لاری له‌وه نابیت، که له پیناوی ده‌ستکه‌وتنى ده‌سه‌لاتدا، سه‌دان ئازاوه‌ی دین و دنیا بنیته‌وه‌و خوین پرپژیت و سته‌م بکات، یان یه‌ک کۆمه‌لى چاکساز بکات به‌ دوو، دوو بکات به‌سى.

له‌وانه‌یه سه‌ره‌نجامی ئەمه‌ تیاچوونى خوشى بیت! یان راوه‌دوونان و خوشاردنه‌وه‌و هه‌لاتنى خو‌ی و هاوبیرانى بیت، یان زه‌لیل بوون و ژێرده‌سته‌بوونى ئەو که‌سانه‌ بییت، که کپپکپى ده‌سه‌لاتى له‌گه‌لدا کردوون!!

ئهم ئاسه‌واره ترسناکه، وه نه‌بیت له‌ موسولمان دوور بیت، نه‌خپ، موسولمان هه‌ر مرؤفه، ئە‌گه‌ر دینداریتیه‌که‌ی پارسه‌نگی نه‌کات، چه‌تمه‌ن ئە‌ویش وه‌کو هه‌موو که‌سیکی تره‌ه‌واو هه‌وه‌سه‌کانى لاسه‌نگی ده‌که‌ن و، چه‌تمه‌ن ده‌که‌ویته‌ به‌ر گیانى کوپخایه‌تى ناخى و، سه‌ر که‌لکه‌له‌ی میریتى و به‌ دلنیا‌یه‌وه له‌ پیناوی ئیباره‌تدا، خویشى سووکده‌کات و ده‌ستدریژیشده‌کاته سه‌ر براکانى.

ب- کاریگه‌ریی گیانى کوپخایه‌تیی له‌سه‌ر خودى کۆمه‌لکارییه‌که:

ئاسه‌واره خراپه‌کانى گیانى کوپخایه‌تیی که له هه‌ندیک له‌ کۆمه‌لکاراندا په‌یدا ده‌بیت زۆرن، له‌وانه: لیبوونى دیدو زۆربوونى ئە‌رک و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی ریگا‌و ئامانج.. چونکه‌ ریزیکى کۆمه‌لکاریی که که‌سانى ئاواى تیدا بیت، ئە‌سته‌مه به‌ ریبارى راستدا پروات..

ئهمه ئە‌گه‌ر له‌ ریزه‌کانیدا بوون، ئە‌مما ئە‌گه‌ر به‌رپرسى ریک‌خستنبوون، به‌ دلنیا‌یه‌وه ئینحیراف به‌ به‌رنامه‌و ریباره‌که‌ ده‌که‌ن و کۆمه‌لکارییه‌که‌ش

ده پوو کیننه وه. نامومکینه که سانی دنیاویست وهه لپه رست و میرخواز بینه پیشه وای کاری خواویستی و سهروه ری شہریان پی بهیتریته وه سه رده سہ لات. ریزی هر کومه لکاریه ک ئاوا لارو ویر بییت و گنده لی تییکه ویت، به دلنایه وه سه رکه وتنی خوایی لی دوور ده که ویته وه.. کسی وا دینی خوا سه ر ناخات تا خوی گه وره سه ری بخت..

بویه زه حمه ته کومه لکاریه که ش سه رکه ویت.. پاشان ده بیته وه شمان له یاد بییت، که ده شییت نه وه (ئیستیدراج)ی خوی گه وره بییت بویان و، بیه ویت سه ر نه جامی بوخوا ساغنه بوونه و هیان گومرابین و هه نجهت له سه ر خوین که له که بکن، که له روژی دوا پیدا توانای بهرگری کردنیان له دیدو هه لویستیان نابیت، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَلِيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ﴾ الحج: ۴۰.

واته: به ته ئکید خوی گه وره نه وه که سانه سه ر ده خات، که دینه که ی سه ر ده خه ن.

- هه روه ها ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُخْرِجْ أُمَّةً مِّنكُمْ﴾ محمد: ۷.

واته: نه ی نه وه که سانه ی باوه رتان هینا وه! نه گه ر ئیوه دینه که ی خوی گه وره سه ر بخن، خوی گه وره ش ئیوه سه ر ده خات و راگیرتان ده کات و له سه ر ری خواویستی جیگیرتانه کات.

پیاوچا کانی سه له فی نه م ئومه ته له: یاوه ران و تابعین و شوینکه و توانیان خوا لییان رازی بییت، زور چاک زانیویان، که گیانی کوپخایه تی و حه زی نه میریتی، نه خو شیه کی کوشنده ی دینداریتیه که یانه، که له جه نگی کدا زو سه رکه و تیان بو نه ده هات یه کسه ر ده یان فهرموو نه وه ی به هوی دنیاویستیانه، بویه خیرا توبه یان له هه موو شتیکی خراپه ده کردو سه ر راستانه ده گه رانه وه لای خوی تا کو پاک که سه رکه و تنه که ی پیده به خشین.

نه م به سه رهاته ی خواره وه وینایه کی واقعی نه وه تیگه یشتنه یان ده سه لمینیت:

کاتیځ سه‌رکه‌وتنی خوایی بو (عه‌مری کوری عاس) -خوای لئی رازی بیت-
دواکه‌وت و، له‌شکری ئیسلام نه‌یتوانی زوو میسر- فه‌تح بکات، نامه‌ی بو
خه‌لیفه نووسی: که سه‌یدنا عومه‌ر (خوایی رازی بیت)، که سه‌ربازم بو بنیره.

ئه‌ویش چوار هه‌زار موجهیدی بو نارد، له‌گه‌ل چوار یاوه‌ری به‌ریزی
به‌ناوبانگ، که هه‌ر یه‌که‌یان فه‌رمانده‌ی هه‌زار موجهیدبوو..

نامه‌شی بو نووسی، که تییدا فه‌رمووی: (إني أمددتك بأربعة آلاف رجل على
كل ألف رجل منهم مقام الألف: الزبير بن العوام والمقداد بن عمرو وعبادة بن
الصامت ومسلمة بن مخلد واعلم أن معك اثني عشر ألفا ولا تغلب اثنا عشر ألفا
من قلة. ولما وصل هذا المدد وتأخر الفتح على عمر كتب إلى عمرو: أما بعد فقد
عجبت لإبطائكم عن فتح مصر تقاتلونهم منذ سنين وما ذاك إلا لما أحدثتم وأحببتم
من الدنيا ما أحب عدوكم وإن الله تبارك وتعالى لا ينصر قوما إلا بصدق نياتهم
وقد كنت وجهت إليك الأربعة نفر وأعلمت أن الرجل منهم مقام ألف رجل على ما
أعرف إلا أن يكون غيرهم ما غير غيرهم، فإذا أتاك كتابي فاحبب الناس وحضهم
على قتال عدوهم ورغبهم في الصبر والنية وقدم أولئك الأربعة في صدور
الناس ومُر الناس جميعا أن يكون لهم صدمة كصدمة رجل واحد وليكن ذلك عند
الزوال يوم الجمعة فإنها ساعة تنزل الرحمة ووقت الإجابة وليعج الناس إلى الله
ويسألوا النصر على عدوهم).^(۱)

واته: وا چوار هه‌زار سه‌ربازم بو ناردویت و فه‌رمانده‌شیان چوار که‌سه، هه‌ر
یه‌که‌یان له‌جیی هه‌زار سه‌ربازه، ئه‌مه هه‌شت هه‌زار، ئه‌و چواره‌ش: (زوبه‌یری

(۱) علاء الدین المتقی الهندی: کنز العمال (۷۰۵/۵، ۷۰۶) که فه‌رموویه‌تی: ئیبنوعه‌بدولحه‌که‌م له (فتوح مصر) دا هیناویتییه‌وه که زه‌یدی کوری ئه‌سه‌له‌م گێراویتییه‌وه. راسته: أبو القاسم عبد الرحمن بن عبد الله عبد الحكم بن أعین القرشي المصري: فتوح مصر- وأخبارها ۷۰/۱ چاپی دارالفکر ۱۹۹۶، هه‌روه‌ها: (ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة ۲/۱) چه‌ندین سه‌رجاوه‌ی تری میژوو
تاماژه‌یان پیکردوو به‌لام له سه‌رجاوه‌کانی فه‌رمووقده‌وانییدا نه‌مدۆزییه‌وه.

كوپرى عهوام وميقدادى كوپرى عهمر وعبادهى كوپرى ساميت ومهسله مهى
كوپرى موخله د)، ده شزانم كه خوشت چوار هه زارت له گه لدايه ئەمه دوازه هه زار
سه رباز.. له شكرى دوازه هه زاريش له بهر كه ميبى ژماره ناشكيت.

ئەم مه ده ده گه يشته ميسرو چه ندين جار هيرش كرا، به لام سه ركه وتن هه ر
نه هات!

سه يدنا عومهر بو (عه مرى كوپرى عاس)ى نووسى:

پاشان: فه تح نه كردنى ميسر له لايهن له شكره كه تانه وه سه رسامى كردم! ئەوه
ئيوه چه ند سائيكه له جه ننگدان و هيشتا ميسرتان نه گرتوو، هوى ئەمه ئەوه يه كه
خوتانى تيكه وتوون، ئيوه ش وه كو دوژمنه كاتنانن. ئەو شتانهى دنيا تان لاجوانه و
ده تانه وپت، كه ئەوان ويستويانه وده يانه وپت، خواى گه وره كه سائيك
سه رده خات كه نيبه تيان بو ئەو پاك كرد بيته وه بو خوا سولحابن..

من چوار پياوم بو نارديت و بوم نووسيت: كه هه ر يه كه يان -ئەوه ندهى من
شاره زيانم- له برى چوار هه زار سه ربازن، خه مى ئەوه مه ئەوانيش گوپرايه لى
حه زيان چوو بيته سه ر ئەو شتانهى غه يرى ئەوان حه زيان چۆته سه ريبى..

كه ئەم نامه يه مت پيده گات يه كسه ر خه لكه كه كو بكه ره وه و تاريكيان بو
به، هانيانده له سه ر كوشتارى دوژمن، له سه ر خوڤا گرتن هانيانده.. با نيبه تيان
به راستى بو خواى گه وره ته رخان بكه ن، پاشان ئەو چوار پياوهى ناردمن بكه
به پيش له شكرو با له پيش سه ربازه كاتته وه بن، كاتى دواى نوپژى هه يني تان
هيرش بكه ن، چونكه كاتى هاتنه خواره وهى ره حمه ت و به زه يى خواى گه وره يه و
كاتى دوعا گيرابوونه.

با خه لكى هه مو و پروو بكه نه خواى گه وره و لىسى بپارينه وه و داواى
سه ركه وتنى لىبكه ن، تا به لوتفى خوى به سه ر دوژمناندا زالتان بكات.

پینجەم: چارەسەری گیانى كۆیخایەتیی ومیرخواییتى:

۱- پابەندبوون بە سییرە و سووننە تەو: موسولمانى دیندار سەرراست پىی خۆشە شارەزای ژيانى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و میژووی ژيانى یاوهرانى بیّت، نەك بۆ زیدەزانین و رۆشنییریى، بەلكو بۆ پىو پابەندبوون، بۆ راپەراندنى فرمان، بۆ خۆلادان لەو بەرھەستى لیکراوانەى كە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیاریکردوون..

لەوانەش: ھەولدان و داواکردنى ئەمیرییتی و بەرپرسییتی، كە ناشیّت دل و ھەست و یژدانى موسولمانیان پىو پەيوەست بیّت، چ جای كۆمەلكارى ئیسلامیى.. شارەزابوون لە سییرە و سووننەت دەتباتە سەر ئەو ھەموو فرمودانەى ھۆشداریی دەدەنە موسولمان، كە ئاگات لە خۆت بیّت، رەنجدانى بۆ سەرۆكایەتى و ئەمیرییتی و دەسەلاتداریى و دەرکەوتن نەبیّت، چونكە چارەنوسى خاوەن نییەتى وا پىس كە (فاسق)ە زۆر رەشە.

۲- بەردەوام بیرخستەوہى ئاسەوارو چارەنوسى گیانى كۆیخایەتیی: بیرخستەوہى یەكتیری یارمەتیدانە لە خۆپاراستن و چارەسەرکردنى ئەم نەخۆشە دژوارەى دینداریى، چونكە مرۆف بەپىی سروشتى پىكھاتەى خۆى شتى زۆرو زوو بێردەچیتەوہ، ھینانەوہ یادى زەرورییە، چونكە چارەسەرى بێرچوونەوہ بێرھینانەوہیە..

بۆیە خۆى گەورە جەختى لیدەكاتەوہ، تا بەردەوام موسولمانان یەكتیری بێربخەنەوہ، دەفەرمووى: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الذاریات: ۵۵.

واتە: بێربخەرەوہ، چونكە بیرخستەوہ و یادكەوتنەوہ بۆ موسولمانان بەسوودە.

۳- گۆشکردن لەسەر جەلەوگرتنى نەفس و راھینان لەسەر گویرایەلى: ئەركى باوكودایكانە ھەر لە سەرەتاوہ ئەولادیان فیرى ئەوہ بكەن، كە گویرایەلىتى

ئاموژگارانی دلسوز، ملکهچی دهربرینه بو خواو بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) .

ئوهش پابه ندیی دیندارییی و پارسه نگییتی که سایه تی له منداله کاندای دروستده کات و فیریانده کات که ده بیت نیبه تیان پاک و رهفتاریان به ئه ده ب و رهوشتیان به شهرع پارسه ننگانه بیت، ئه وه قه ناعه تیان پیده کات که خو یان به توانان به لام که سانی به توانا تریش هه یه، خو یان پارسه ننگن، پارسه ننگ تریش هه یه ..

تا و نه بینن، که خو یان چاکترو په سه ندترو شیاو ترن. ئا ئه مه یه زه مینه ی دیندارییی و پارسه نگییی دهر وونی که رینادات تووی گیانی کو یخایه تیی و میرخو ازیتی برویت .. بروانه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چون وه سفی ئه وه که سه ی کردو وه، که ئاوا په روه رده بو وه، که ئاماده ی رهفتاری شیاه له کات وشوین و حاله تی داوا کرادا، ده فهرمووی: (طُوبَى لَعَبْدٍ آخَذَ بَعْنَانَ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اشْعَثَ رَأْسَهُ مُعْبَرَةً قَدَمَاهُ اِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ وَاِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ فِي السَّاقَةِ).^(۱)

واته: نافهرین بو ئه وه که سه ی جلّه وی ئه سپه که ی به ده سه ته وه یه و، ئاماده ی جیهاده، که له پیناوی خوا دا بیکات (واته: له حاله تی هه می شه یی ئاماده باشییدا یه و چاوه روانی فه رمانه) قژبژو پی خو لا ویی، پاسه وانیتی پی بسپیرن ئاماده یه و به جیددی ئه نجامی ده دات، که ده شیخه نه ناو ره شوک و عه و امه وه، خیرا خو ییان ده گه ینیتی و داوا کارییه که جیبه جیده کات.

۴- نهرمونیانی له رهفتار کردندا: نهرمونیانی له ههر رهفتاری کدا بیت مایه ی جوان کردنی تی له ههر رهفتاری کیشدا نه ما نیشانه ی دزیوی و ناقولا ییه تی. رهفتاری نهرمونیان که که سیك ده یگریته به رو خوی پیوه ده گریت، ده بیته

(۱) بوخاری (۲۷۳۰).

به ره به سستیکی باش له ری تووشنه بوونی گیانی کوپخایه تیی یان له چاره سه ره کردنییدا، چونکه ئه وه که سه ی نه رمونیان و پشوودرژو سینه فراوانه، له سه ره ئه وه را نایات که هه ره ده بیته رای خوئی سه رخات و خه لکی بخاته ژێرده سستی خوئی (کورت و موخته سه ره که سه ی نه رمونیان نه دیکتاتۆر ده رده چیت و نه میرخواز).

5- دیراسه کردن و سه رنجدانی دیدو هه ست و هه لویستی سه له ف له م باره یه وه: هه تا دنیا دنیا بیته و موسولمان له سه ره زه میندا بژین، نه وه کانی سه له ف (یا وه ران و تابعین و تابعی تابعین) به پیشره وو نمونه ی موسولمانیتی ده مینن. چونکه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه سفی کردوون، که چاکترین نه وه ی ئومه ته که ن.

واقعی میژووش سه لماندوییتی: که له دوای ئه وان له هه یج کات و شوینییدا نه وه یه کی موسولمانی ئاوا زۆرو چاک و پیکه وه درووست نه بوته وه. بیگومان لیره وه له ویی میژووودا که سایه تی موسولمانی چاک زۆرن که له نمونه ی سه له فن به لام به و زۆرییه له نه وه یه کدا په یدانه بوته وه.

میژووی ژبانی سه له ف پره له نمونه و چۆنییه تی ئارسته کردن و په روه رده کاریی.. به گوفتارو به کردار، به پرووداوو به به سه ره هات، به بزوت و به هه لویستی ده سته جه معیی. ئاراسته وه هه لویستیان له م مه سه له یه شدا تۆماره و رۆشنه که چه ند خویمان له به ره پرسیتی لاده داو له به ری هه لده هاتن.. کاتیک سه یدنا ئه بوبه کر خوایی رازی بیته بو به خه لیفه، وتاری بو خه لکه که داو فه رموی: (إِنَّ كُنْتُمْ ظَنَنْتُمْ أَنِّي أَخَذْتُ خِلَافَتَكُمْ رَغْبَةً فِيهَا أَوْ إِرَادَةً اسْتِثْنَارٍ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمُسْلِمِينَ ، فَلَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَخَذْتُهَا رَغْبَةً فِيهَا وَلَا اسْتِثْنَارًا عَلَيْكُمْ وَلَا أَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ، وَلَا حَرَصْتُ عَلَيْهَا لَيْلَةً وَلَا يَوْمًا قَطُّ وَلَا سَأَلْتُ اللَّهَ سِرًّا وَلَا

عَلَانِيَةً ، وَلَقَدْ تَقَلَّدْتُ أَمْرًا عَظِيمًا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُعِينَنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَلَوَدِدْتُ
 أَنَّهَا إِلَيَّ أَيُّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَنْ يَعْدَلَ فِيهَا فَهِيَ
 إِلَيْكُمْ رَدًّا وَلَا بَيْعَةَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا بَيْعَةَ لِي عِنْدَكُمْ ، فَادْفَعُوا مَنْ أَحْبَبْتُمْ فَأَنَا رَجُلٌ
 مِنْكُمْ ، فَقَالُوا : هِيَ إِلَيْكَ فَبَايَعُوهُ وَبَايَعَهُ عَلِيٌّ ، وَطَلْحَةُ ، وَالزُّبَيْرُ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ^(۱).

واته: هُوَ خه لکینه، نه گهر گوماتان وایه من ئەم خیلافه ته م به رهامه نیدی و
 حه زی خۆم وه رگرتوووه و یستووومه بۆ من بیټ، نه ک بۆ موسولمانیکی تر، نا
 به خوا قه سه م وانییه، به وهی گیانی منی به دهسته، که وه رمگرتوووه حه زم لیئی
 نه بووه، خۆشم له ئیوه له پیشتتر نه بینیوه تییدا، خۆیشم بۆ نه بردۆته پیش یه ک
 موسولمانه وه بۆی.

به خوی گه وه ره قه سه م، نه رۆژیک به خه یالمدا هاتوووه، نه شه ویك بیرم
 لیکردۆته وه، نه به نهینی دوام کردوووه خوی گه وه ره پیم به خشیت، نه به
 ناشکراش و یستووومه، نه رکیکی مه زنه و خراوته نه ستۆم، تواناشم به سه ریدا
 ناشکیټ، مه گهر خوی گه وه ره یارمه تیده رم بیټ، حه زم ده کرد هه ر یه کیك له
 یاوه رانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیگرتایه ته ده ست و
 دادپه ره رانه کارگیری بکردایا.. بۆیه وا گپرامه وه بۆ خۆتان و به یعه تم له
 گه ردنی که ستاندا نه ما، خۆتان بیده نه که سیکی تر، منیش یه کیکم له ئیوه.

کاتیك سه یدنا عومه ر (خوایی رازی بیټ) که وته گیانه لای مردنه وه، شه ش
 که سی له یاوه ران هه لبارد، تا بینه شوراو له ناو خۆیاندا خه لیفه یه ک هه لپژیرن:

(۱) علاء الدین المتقی الهندی: کنز العمال (۶۱۵/۵) که فه رموویه تی نه بو نوعیم له (فضائل الصحابة)
 دا هیناوتیته وه، هه ره ها: طه برانی له (مجمع الزوائد ۱۸۴/۵) و الأصبهانی له کتیبی: (فضائل الخلفاء
 الراشدين/۳۱۹/۱).

موغیره ی کورپی شوعبه خوالیی رازی بیټ، ناماژه ی پیدا که عبدالله ی کورپی خوئی بکاته خه لیفه (که له هه موو یاوه راندا به وه ناسرابوو که هه موو بزاونت و هه لویست و رهفتاریکی به پپی سووننه تی پیغه مبهری خواجه صلی الله علیه و سلم)، به لام سهیدنا عومه ر زور لیی تووره بوو، ئاوا وه لامی دایه وه: (قَاتَلَكَ اللَّهُ، وَاللَّهُ مَا أَرَدْتَ اللَّهُ بِهِدَا، لَا أَرَبَ لَنَا فِي أُمُورِكُمْ، مَا حَمَدْتَهَا فَأَرْغَبُ فِيهَا لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، إِنْ كَانَ خَيْرًا فَقَدْ أَصَبْنَا مِنْهُ، وَإِنْ كَانَ شَرًّا فَبِحَسْبِ آلِ عُمَرَ أَنْ يُحَاسَبَ مِنْهُمْ رَجُلٌ وَاحِدٌ وَيُسْأَلُ عَنْ أَمْرِ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَا لَقَدْ جَهَدْتُ نَفْسِي وَحَرَمْتُ أَهْلِي، وَإِنْ نَجَوْتُ كَفَافًا لَا وَزَرَ وَلَا أَجْرَ إِنِّي لَسَعِيدٌ).^(۱)

واته: هه ی خوا بتکوژیټ، به خوا قه سه م له م رایه تدا نییه تت ره زامه ندی خوا نه بوو.. ئیمه نامانه وی چیدی پشکمان تییدا هه بیټ، زورم پی خوش نه بووه (خیلافهت) تا بویه کیکی تریشی له که سوکارم داوا بکه م، ئه گهر (خیلافهت) خپرو به ره که ت بیټ، ئه وای ئیمه به رمان که وت.

ئه گهر خراپه و سه ختییش بیټ، ئالی عومه ر به سیانه، که یه کیکیان تووشیبوو، و له سه ریی موحاسه به ده کریټ، با که سی ترمان تیوه نه گلیټ و ده رباره ی ئوممه ته که ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له یه کیکی تریشمان نه پرسریتته وه..

من زورم ره نج تیدادا و مال و مندالی خووم (له بهر خاتری خیلافه ته که) زور مه حرووم کرد، خواده کات بی گوناح و بی پاداشت لیی ده رده چم، به سمه، خوشحالم. به ئه نجمی و!!

- کاتیک عومه ری کورپی عه بدولعه زیز (ره حمه تی خوی لی بیټ) (سالی

(۱) نوسه ری ره حمه تی هه ر ئه وه نده ی نوسیوه: (الطنطاوی: أخبار عمر ل ۴۵۲، هه روه ها الطبری: تاریخ الأمم والملوک و البلاذری: أنساب الأشراف). له تاریخی طه بهری و له (۶۷۱/۲-۶۷۲)، لای ابن سعد له الطبقات الکبری و له (۱۸۳/۲).

۹۹ك) بوو به خه ليفة، يه كه م رۆژي خيلافه تي ويستي بچيت بو مزگهوت كه جيته ختي حوكم كردنبوو، سه رپه رشتياري پاسه وانان (مديري پؤليس) وه كو عاده تي خه ليفة كان پيشوو به پؤشاكي تاييه ت و رميكي دريژه وه هات له پيشيه وه (وه كو مه وكيبي ريز) بروات.

عومه ر پيي فهرموو (كوره لا كه وه، چ په يوه نديان پيكه وه يه؟ منيش يه كيكم له و موسولمانانه). پاشان هه موو به كۆمه ل له خزمه تيدا رويشتن، تا گه يشتنه مزگهوت، له وي سهر كه وته سهر مينبه ره كه و خه لكي كۆبوونه وه ليي، فهرمووي: (هو خه لكينه، من ئەم كارەم خرايه ئەستۆ، بيئه وه ي حەزم ليي بيت، بيئه وه ي ديدو راي خو مي تيدا وه رگيراييتن، بيئه وه ي داوام كردييت، بي پرس و راو راويژي موسولمانان دراوه به من.

بويه وا من ئەو به يعه ته م، كه له گه ردنتاندايه به رامبه ر من (به يعه تي خه ليفايه تي) وا گه ردنتانم ئازاكرديي.. خو تان كه سيكي تر به خه ليفة هه لبيزن، خو تان كيتان ده وي ت داينين).

ئينجا موسولماناني مزگهوت كه هاواريان كرد: نا هه ر تو مان قبوله و رازين خه ليفه مان بيت^(۱) چونكه پيشتر ناسيويان كه چه ند پياوي چا كه ره زاو ره حمه تي خواي لبييت^(۲).

۶- بير هينانه وه ي نرخ و ئاستي دنيا له چاو قيامه تدا: نه گه ر به راستي وه كو، كه قورئان و سووننه ت باسي ژياني دنيا و نرخ و ئاستياني كردوو له چاو نازو نيعمه ت و ژياني نه پراوه ي قيامه ت بخريته به رچاوي نه و كه سانه ي نيبه تيان فاسيد كردوو، له جياتي هه ولدانيان بو سه رخستني دينه كه له دنيا داو

(۱) ئينوكه ثير: البداية والنهاية (۲۱۲/۹-۲۱۳).

(۲) عومه ري كوري عه بدولعه زيز رحمه الله قوتابي شيخ حه سه ني به سربي بوو، يه كنيكيشه له شه رعناسان كه راو بو چوون و ئيجتياهادي شه رعيبانه ي هه يه پيش به خه ليفه بوون و دواي به خه ليفه بوونيشي هه ر وا به موخته هيدبي مايه وه.

پرووسوری و سهرفرازی قیامه تیان رهنجیان بو حزی نه میریتی و دهسه لاتداری خستوته گهر، حه تمه ن هوشیان دیته وه، که خه ریکی خو چه واشه کردن و گه مه یه کی هه رزه کارانه ن!!

چون موسولمان لا ناکات به لای ئا ئه م حه قیقه ته ره هایانه وه، که خوی تاکوپاک و خاوه ن و کارزان ده فهرمووی:

﴿قُلْ مَتَعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى﴾ النساء: ۷۷.

واته/ بفرموو چیژی دنیا که مه، پوژی دوی چاکتره بو ئه و که سه ی که دینداری سه رراست و ته قواکاره.

- هه روه ها ده فهرمووی ﴿فَمَا مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ التوبة: ۳۸.

واته: چیژی دنیا له چاو پوژی دوا پیدا که مه.. ژیانی که م و کورتی دنیا له کوئی و ژیانی نه پراوه و پر چیژی قیامه ت له کوئی؟!

- ﴿إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ غافر: ۳۹.

واته: نه ری هه گه لو، نه م ژیانی دنیا به هه ر چیژیکه، که موکورت و کاتیبه، گرنگ پوژی دوا به که شوینی نیشته جیبونی هه میسه به.

- ﴿رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ﴾ آل عمران: ۱۴.

- پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی (مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ أَصْبَعَهُ فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمِ يَرْجِعُ!).^(۱)

(۱) موسلیم (۲۸۵۸)، ترمذی (۲۳۲۳)، نه حمه د (۲۲۹/۴).

واته: دنیا له چاو رۆژی دوايیدا هەر ئهوه ندهیه وه کو یه کیکتانه په نجهیه کی بکات به دهریادا وبروانیت چهند به په نجهیه وه هاتوو! واته هه موو مۆک و سامانی دنیا ئه وه نده که مه ههر به قه دهر ئه و بره ته راییه ده بیته که په نجهی یه کیکتانه دوايی نهمکردنی له دهریادا له گه ل خوی ده هیئته دهری!! (ئه مه ههر پیوه ری نییه.. بشوو تریته له هه زاردا یه ک/ له ملیون و ملیاردا یه ک ههر ناشیته، چونکه ئه و دلوپه ئاوه ی په نجهیه ک له دهریایه که وه دهریده هیئته به تریلیونی ش - که یه که و دوازه سفری له به رده مدایه - حساب ناکریته).

-ههروه ها ده فرمووی (لَو كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللّٰهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَّاءٍ).^(۱)

واته: ئه گه ههر هه موو دنیا نرخی باله می شووله یه کی لای خوی گه و ره هه بوایه، یه ک قومه ئاوی لیته ده دا به کفریک.

هه رکه سیکی ژیر بیر له م وینا کردنه بکاته وه و بزانیته ئه وه ژیا نی دنیا یه و رۆژی قیامهت هه ر دیته، چون نییهت و ره فتارو بریارو دیدو هه ست و هه لویستی بو کو یخایه تی و ئه میریتییه ک ته رخانه کات، که تی شیدا نایته سه رۆک ولات!! بینیشان خواناسانی سه ر راست ده کرانه خه لیفه ی ئومه ته ی موسولمان و نه یانده ویست! چونکه ده یانزانی ژیا نی دنیا چیه و رۆژی دوا یی و ره زامه ندیی خوی تا ک و پا ک چیه.. خوی گه و ره بمانخاته سه ر دیدو وری سه له ف.. ئامین

(۱) ترمذی (۲۳۲۰) ئیبنوماجه (۴۱۱۰) ئه لبانی رحمه الله له (سلسله الأحادیث الصحیحة/ ۶۸۶) دا به سه حیجی داناوه.

بۇزى دەروون: نەخۇشى سىيەم (۳)

سىستىيى و لىچوونەوہ (الفتور)

پىناسەى سىستىيى و لىچوونەوہ.

هۆكانى سىستبوون.

كارىگەرىى سلبىي و دژوارى سىستىيى و لىچوونەوہ.

كارىگەرىى سلبى سىستىيى و لىچوونەوہ لەسەر كۆمەلكارىيى ئىسلامى.

چارەسەرى سىستىيى و لىچوونەوہ.

سسټی و لیچوونه وه (الفتور)

یه کهم: واتای سسټی و لیچوونه وه

سسټیون: له رووی زمانه وانیه وه بریتیه له ته مبه لی دواى چوست و چالاکیی.

به عه ره بی (فتور) ه، وه کو له فهره نگی (لسان العرب) دا هاتو وه: (فَتَرَ الشَّيْءَ، وَالْحَرَّ، وَفُلَانٌ يَفْتَرُ، وَيَفْتَرُ فُتُورًا وَفُتَارًا: سَكَنَ بَعْدَ حِدَّةٍ وَلَانَ بَعْدَ شِدَّةٍ).

واته: که ده و تریټ: شتیک فتوری به سه ردا هات، وه کو: (فتر الحر) یه عنی گهرما هیدی بو وه، دواى ته وهی زور توند بوو، یان نه رمبوو دواى ته وهی زور سهخت و ره قبوو.^(۱)

لیچوونه وه: له ته سلدا ته و او بوونی ماوهی هیلکه کردنی بالنده یه، واته: کو تاییه ینان به به ره م.. به لام کورد بو ته و مرؤفه شی به کار ده هیټیت، که کاریکی چاکه ی به رده و امی هه بو وه له پریکدا کو تایی پیه ینا وه..

له رووی زاره وه ییه وه: مه به سته مان له خه مساردی و سسټیون و ازه ینانی کاروانچیانی ریسی بانگه وازی خواویستیه، له به جیه ینانی ته رکه کانی بانگه وازه که یاندا.. ته مه ش لانی که می سارد بوونه وه و ته مبه لی و سسټیون، ته و سه ریشی لیچوونه وه و ازه ینان و که وتنه..

به م مانایه یه، که خواى گه وره له باسی فریشته کان و خواپه رستیاندا

ده فهرمووی: ﴿وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا

يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ الأنبياء: ١٩ - ٢٠.

(۱) ئیبنومه نظور: لسان العرب ٤٣/٥ ماده: فتر.

واته: هەرچی له ئاسمانه کان و زه‌ویدایه هی خ‌وای گه‌ورهن، ئه‌وانه‌ی وان له خزمه‌ت خ‌وای گه‌وره‌و لای ئه‌ون، نه‌ خ‌ۆبه‌گه‌وره‌ ده‌زانن له‌وه‌ی بیه‌رستن و نه‌ مه‌له‌ل ده‌یانگری‌ت و نه‌بیزارده‌بن، شه‌وو‌رۆژ ستایشی خوا ده‌که‌ن و سست نابن..

یه‌عنی شه‌وو‌رۆژ له‌ په‌رستنی‌دان، بیه‌وه‌ی ماندوو‌بین، که‌ ماندووش نه‌بن سست نابن و، ته‌مه‌لی نایانگری‌ت و به‌ چوست و چالاکیه‌وه‌ ئه‌رکی خ‌ۆیان ئه‌نجامده‌هن.

دووهم: هۆیه‌کانی سستبوون:

ده‌شیت یه‌ کێکیان زیاتر له‌م هۆیانه‌ی خ‌واره‌وه‌- یان هۆیتر- بووبنه‌ هۆی سستبوونی موسولمانیک له‌ دینداریتی و کاری ئیسلامی، که‌ بیه‌تر چالاکیه‌وه‌:

١- دینداریی سه‌ختی یه‌ که‌مجاری و توندرویه‌ سه‌ره‌تاییه‌ که‌ی: هه‌ندی که‌س که‌ یه‌ که‌مین جار ئه‌م دینه‌ی بۆ روون ده‌بیه‌ته‌وه‌و، هه‌سته‌کات چه‌ند دووربووه‌ لێی، هه‌سته‌کات که‌موکورت و بیه‌مبووه‌ به‌رامبه‌ری، ئه‌مه‌ وایلیده‌کات زۆر به‌ توندی بکه‌ویته‌ دینداریی.^(١)

نوێژو‌رۆژووه‌ سونه‌ته‌کانیش وه‌کو فه‌رزه‌کان به‌ توندی ده‌گری‌ت، به‌ده‌نی خ‌ۆی له‌ هه‌موو حه‌وانه‌وه‌و چیژیک مه‌حر و مده‌کات.

ره‌نگه‌ هه‌بن، که‌ وا له‌ خ‌ۆیان ده‌که‌ن تووشی لاوازی به‌ده‌نی بیه‌ن.. ئه‌مه‌ش ره‌فتاریک نییه‌ لاشه‌و ده‌روون ئارامی له‌سه‌ر بگرن.

بۆیه‌ حه‌تمه‌ن پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌و گوره‌یان پینامینی‌ت و به‌ره‌و ساردبوونه‌وه‌و

(١) کورد به‌مه‌ ده‌لی: گه‌رمه‌ ته‌ریقه‌.. ئه‌مه‌ی له‌ سه‌ره‌تای تۆبه‌کردنی ده‌رویشه‌وه‌ هیه‌راوه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌وه‌نده‌ سه‌خت ده‌یگرن و دواپیش وا ساردده‌بنه‌وه‌، تۆبه‌که‌ ده‌شکینن واز له‌ نوێژو‌رۆژه‌که‌ دین و ده‌که‌ونه‌وه‌ گونا‌حکاریه‌وه‌!

سسټوون دهچن.. ته گهر زووخونه گرنه وه رهنگه_خوا لاماندات_ ئیتر بهره و
وازهینان بچن و بگه نه ئاستی بیزاربوون!

ئهمهش ههنگاوی یه که می لاریبوونه! ئیره دووربیانه. یان گوریکتر
دهداته وه خوی و پابه ند ده بیته وه، یان ده که ویتته سهر ریبه کی ترو به یه کجاری
پابه ندیی ئیسلامه که واز لیده هینیت!

ئهمهش به لگه نه ویسته، چونکه هه موو که سیك توانا و زه یه کی دیاریکراوی
خوی هه یه، که ده بیت به پیی ئه و ره فتار بکات، ته گهر زیاد له وزه ی خوی
خه رجکرد وزه ی نامینیت و حه تمه ن سسټده بیت و ده که ویت.

ئاخر له م روانگه وه یه، که پیغه مبه ری نازدار (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
هؤشداریی ده دایه موسولمانان، که ئاگاتان له خوتان بیت و نه که ونه توندرووی
و سه ختگیری به وه، وه کو که ده فهرمووی: (إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ
كَانَ قَبْلَكُمْ بِالْغُلُوِّ فِي الدِّينِ).^(۱)

واته: نه که ن توخنی سه ختگیری له دینه که دا بینه وه، چونکه ئه وانه ی پیش
ئیه به وه فه وتان، که توندروویان له دینه که دا کرد. ههروه ها ده فهرمووی: (هَلْكَ
الْمُنْتَظِعُونَ).^(۲) موسلیم.

واته: ئه وانه ی توندروبوون خویان به فه تاره تدا.. ئه وانه ی له گو فتار و
کرداریاندا سه ختگیری بوون..^(۳) ههروه ها له بوخاری و موسلیمدا هاتوه که
فه رموویه تی: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ- وَلَا يُشَادُّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا
وَأَبْشِرُوا).^(۴)

(۱) نوسهر رحمه الله ههر ئه وه نده ی نوسیوه که ئیهای ته حمه د گپراویتی به وه. به لام له لای نه سائیش
هه یه له (الکبری ۴۰۶۳)، شیخی ئه لبانی ره حمه تیش له (السلسله الصحیحة ۱۲۸۳) به سه حیجی داناوه.
(۲) سی جار له سهر به ک وای فه رموو.
(۳) فه رمووده ی تر له و باره وه زوره، له وانه: (إِنَّ اللّٰهَ تَعَالَى رَضِيَ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ الْيُسْرَ، وَكَرِهَ لَهَا الْعُسْرَ-)
طه به رانی (صحیح الجامع ۱۷۶۹) یان (أَدْعُوا النَّاسَ، وَبَشِّرُوا وَلَا تَنْفَرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تَعَسِّرُوا) موسلیم.
(۴) بوخاری (۳۹)، موسلیم (۲۸۱۶).

واته: دینه که سوک و ناسانه، هر کهس به سه ختی بیگریت شکستدینیت، دهی سا به دیقته تین و نه رمبن، تاوا مژده بدهن.

بروانه نه م رفتارو ره وشته پارسه نگی پیغه مبهری پیشه و امان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له م فہرمووده به دا، که (نه نه س) -خوالیی رازی بیت- ده بیگریته وه: (جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَهْطٌ إِلَى بَيْوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ تَقَالُوهَا فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَدْ غَفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ! قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصْلِي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوِّجُ أَبَدًا. فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ تَقُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَخْشَاكُمْ لِلْهُوَآتِقَاكُمْ لَهُ لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ وَأَصْلِي وَأَرْقُدُ وَأَتَزَوِّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي).^(۱)

واته: سی پیاو هاتنه مالی پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و له چو نیتی و چه ندیتی خواپه رستی پیغه مبهری خویان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خیزانه به ریزه کانی پرسی، که بویان باسکرا، به شتیکی که میان زانی (بیان و ابوو که ده بیت نه مان زیاتریکه ن، بویه و بیان:) جائیمه له کوئ و پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کوئ؟

نهو، خوی گه وره له هه موو گونا هه کانی به رودای خوشبووه، نیمه چی؟!

بویه به کیکیان وتی: من له مه ودوا تا ماوم هه موو شه ویک شه و نو یژده که م، یه کیکی تریان وتی: منیش تا ماوم هه رپوژووده بم، نه وی تریان وتی: منیش ژن ناهینم و توخنی ناکه وم!

که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی هی نایه وه فہرمووی: نیوه بوون واتانوت و واتانوت؟!

(۱) بوخاری (۵۰۶۳) موسلیم (۱۴۰۱).

به خوا سامن له ئیوهش له خواترستم، به لام به پوژوو شده بم و به پوژوو شنابم، نوژیژیده کهم و ده شخه وم، ژنیش دینم، هه ر کهس وازله په فتارو ریازی من بهییت ئه وه له من نییه..

عائیشه (خوالییی رازی بیته) فهرمووده یه کی تر ده گپرتیه وه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی هینایه وه ماله وه ئه م ئافره تیکی له خزمه تدا بوو، پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ئه وه کییه؟!

عائیشه فهرمووی: ئافره تیکه به زوړنوژیی به ناوبانگه!

پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (مَهْ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ، فَوَاللّٰهِ لَا يَمَلُّ اللّٰهُ حَتَّى تَمَلُّوا، وَكَانَ أَحَبَّ الدِّينِ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ).^(۱)

واته: به کاو خوږن له گه ل خوټان ئه وه نده بکهن، که ده توانن، به خوا قه سه م تا خوټان مه له ل نه تانگریټ خوی گه وره مه له ل نایگریټ.

ئینجا عائیشه خان ده فهرمووی: ئه و کاره ی که پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زوړ لای په سه ندبوو ئه وه بوو، که خاوه نه که ی به رده وام ده بوو له سه ری، با که میش بوایه..

(ئیننو عه بیاس) -خوا لییان رازی بیته- ده فهرمووی: مالی پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نیزه کیکیان هه بوو، به پوژ به پوژوو ده بوو، به شه ویش شه ونوژیژیده کرد، که عه رزی پیغه مبهه ری خویان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد (که پپیانووت) واپه پوژ به پوژوو وه به شه ویش شه ونوژیژده کات.

فهرمووی: (لِكُلِّ عَمَلٍ شَرَّةٌ، وَلِكُلِّ شَرَّةٍ فِتْرَةٌ، فَمَنْ كَانَتْ فِتْرَتُهُ إِلَى سُنَّتِي فَقَدْ اهْتَدَى، وَمَنْ كَانَتْ فِتْرَتُهُ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَقَدْ هَلَكَ).^(۲)

(۱) بوخاری (۴۳)، موسلیم (۷۸۲).

(۲) نوسه ری ره حمه تی هه ر ئه وه نده ی نوسیوه: (الجزار).. ترمذی (۲۴۵۳)، ئیننو حیبان له سه حیحه که ی (۱۸۷/۱) دا هینا ویتیه وه و شیخی ئه لبانی ره حمه تی له (صحیح الجامع/۲۱۵۲) دا فهرموویه تی سه حیحه.

واته: هه‌موو کارێک لوتکه‌ی چوست و چالاکیی خۆی هه‌یه، هه‌موو چالاکییه‌ کیش سستی خۆی هه‌یه، جا هه‌ر که‌س سستییه‌ که‌ی به‌ پێی رێ و رێبازی من بێت، ئه‌وه رێی راستی نیشان‌دراوه‌ و سه‌رکه‌وتوه‌، هه‌ر که‌سی‌کیش سستییه‌ که‌ی به‌ پێی رێ و رێبازی من نه‌بوو ئه‌وه گومرا‌بووه‌.

۲- ئیسراف و گه‌ده‌به‌لی: هۆیه‌ کی تری سستبوون گه‌ده‌به‌لی و ئیسراف‌کردن و زۆر به‌ کارهێنانی رێپێدراوانه‌ به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ خاوه‌نه‌ که‌ی ده‌ست له‌ شتێک هه‌لناگریت! تا بۆی بکریت ده‌خوات و ده‌خواته‌وه‌، یان ده‌پۆشیت و گۆی به‌ نرخ و پارهی نادات.

ناشکرایه‌ که‌ سه‌ره‌نجامی ئه‌مه‌ش: قه‌له‌ووبوون و زیادبوونی سه‌زو ئاره‌زووه‌کانه‌، تا ئه‌م حاله‌ته‌ش به‌رده‌وام بێت سستی زیاترده‌کات، ته‌مه‌لی زیاتر روو له‌ خاوه‌نه‌ که‌ی ده‌کات، تا وایله‌دیت تا‌قه‌تی زۆر چالاکی نامینیت له‌وانه‌ی که‌ ده‌یکردن، به‌ که‌سانی تریان ده‌سپیریت! ئیتر زۆری سه‌ز له‌ جموجوول نامینیت و هه‌ر له‌ پالوه‌ ده‌فه‌سه‌فینیت! ئاخ‌ له‌به‌ر ئا ئه‌م ئه‌نجامه‌ خراپه‌یه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار و کارزان و پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ره‌ه‌لستیان له‌ ئیسراف کردوه‌، به‌رده‌وام هۆشدارییان داوه‌ته‌ موسوڵمان، که‌ نه‌ که‌ن ئه‌وه‌نده‌ گه‌ده‌به‌لی بکه‌ن و جله‌وی سه‌زو که‌یفی خۆتان ئاوا شلکه‌ن.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ خُذْ زِينَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَشَرِبُوْا
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهُٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ الاعراف: ۳۱.

واته: ئه‌ی ئاده‌میزادینه‌، له‌ هه‌موو مزگه‌وتێکدا، جوان و ئالو‌الا خۆتان پرا‌زیننه‌وه‌ و بخۆن و بخۆنه‌وه‌، به‌لام گه‌ده‌به‌لی و زیده‌ مه‌سه‌رف مه‌که‌ن، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌سته‌بلا‌وو زیده‌پۆیانی خۆشنا‌ویت، ئه‌وانه‌ی سنوری ئاسایی ده‌به‌زینن.

پیغه مبهری سهروه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (مَا مَلَأَ ابْنُ آدَمَ
وَعَاءَ شَرٍّ مِنْ بَطْنِهِ..)^(۱).

واته: مروث هیچ ده فر (قاپ) یکی پر نه کردوه، خراپتر بیت له گه دهی!!

له هه موو سیره ی سه له فدا ئه وه روون ده بیته وه: که ئه م ئومه ته له و
کاتانه یدا، که به پیی ئاراسته ی ئه م دینه ره فتاریده کرد، چهند له م داب و
نه ریتانه شدا ورده کارو پابه ندی فه رمایشتی خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بوو.

هه ره که سیك له یا وه ران و تابعینیان ده گریته، ده بینیت ناموژگاری
ئومه ته که ده کات و به ره و ئه و ئاراسته ی ده بات، که خیر و ئاسوده یی تیدایه.

خاتوو عایشه (خوالیی رازی بیت) ده فهرمووی: (أَوَّلُ بَلَاءِ حَدَثٍ فِي هَذِهِ
الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا الشَّيْبُ، فَإِنَّ الْقَوْمَ لَمَّا شَبِعَتْ بَطُونُهُمْ سَمِنَتْ أَبْدَانُهُمْ، فَضَعَفَتْ قُلُوبُهُمْ
وَجَمَحَتْ شَهَوَاتُهُمْ).^(۲)

واته: یه که مین کیشه یه که له م ئومه ته دا له دوا ی نه مانی پیغه مبه ره که ی
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ده رکه وت، تیربوون بوو، ئه و خه لکه که تیریان خوارد
گه ده یان پر بوو، قه له و بوون، به مه ش دلیان لاوازو چه زو ئاره زویان به ره لا بوو.

سه یدا عومه ری کوری خه تتاب (خوالیی رازی بیت) ده فهرمووی: (أَيُّهَا
النَّاسُ، إِيَّاكُمْ وَالْبَطْنَةَ مِنَ الطَّعَامِ، فَإِنَّهَا مَكْسَلَةٌ عَنِ الصَّلَاةِ، مُفْسِدَةٌ لِلْجَسَدِ،

(۱) ترمذی ژماره (۲۳۸۰) و ئیبنوماجه (۳۳۴۹) و شیخی ئه لبانی ره حمه تی له (صحيح سنن الترمذی
۱۹۳۹) دا ده فهرمووی: سه حیحه. هه موو فه رموده که ش ئاوا یه: (مَا مَلَأَ آدَمِيَّ وَعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ،
بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ لَقِيَّاتٍ يُقْمَنُ صَلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَهَ، فَتَلَّتْ لَطْعَامِهِ، وَتَلَّتْ لَشْرَابِهِ، وَتَلَّتْ لِنَفْسِهِ).

(۲) نوسه ری به ریز هه ره ئه وه نده ی نوسیوو: (مونذیری له کتیبی (الترغیب و الترهیب). به لام بو
زانین: ئه م فه رموده یه زه عیفه. ئیامی بوخاری له (الضعفاء) دا هینا و یتیه وه و ئیامی زه هه بی له (میزان
الاعتدال ۳/۳۳۵) دا به زه عیفیان داناوه، شیخی ئه لبانی له (ضعیف الترغیب و الترهیب ۱/۲۳۹) دا
ده فهرمووی: (منکر موقوف)..

مُورْتَةٌ لِّلْسَقَمِ ، وَأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يُبْغِضُ الْخَبَرَ السَّمِينِ ، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِالْقَصْدِ فِي قُوتِكُمْ ، فَإِنَّهُ أَدْنَى مِنَ الْإِصْلَاحِ ، وَأَبْعَدُ مِنَ السَّرْفِ ، وَأَقْوَى عَلَى عِبَادَةِ اللَّهِ ، وَإِنَّهُ لَنْ يَهْلِكَ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْتَرَ شَهْوَتَهُ عَلَى دِينِهِ.^(۱)

واته: خه لکینه! نه کهن زور خو تیر بکهن، تیری خراپه بولهش، نه خو شی به سهردا ده هینیت، له نویشان ته مبه لیده کات له سنوری خویدا بخون و بخونه وه، نه میان بولهش چاکتره و دووره له ئیسراف و زیده پووی، خوی گه ورهش زهلامی زل و قه له و ده بوغزینیت، به راستی کاتیک کابرا ده فیه وتیت، که فه زلی چه زو نارزه و وکانی به سهر دینه که یدا بدات.

ئیامی غه زالی له کتیبی (احیاء علوم الدین) ه که یدا له (ئه بوسوله یانی دارانی) یه وه ده گپریته وه، که فه رموویه تی: ههر کهس تیر بوو به شهش به لاه موبته لا ده بییت: شیرینی مونا جاتی خوی پهره ردگاری له ده سته چیت (مه بهستی نه وه یه که شه ونویژه کانی پینا کریت)، له به زه یی هاتنه وه ی خه لکی مه حر ووم ده بییت، (چونکه وا ده زانیت خه لکیش وه کو خوی تیرن)! له خواپه رستیدا سسته بییت، چه زو نارزه ووه کانی زیاتر سه رده که نه وه سه ری، خوی له و خیره ی موسولمانان مه حر وومده کات که له مزگه وتدا ده ستیان ده که ویت، که موسولمانان خه ریکی گه نه جکردنی زیده خیری قیامه تده بن نه و له سه ره نگویلکه کاندا خه ریکی تیرکردنی چلیسیه که یه تی..

۳- گوشه گیری و خودووره په ریزگرتن له موسولمانان: ری قیامهت دووره و پشوی دریزی ده ویت، قوناعی زوری له سه رن، که ندو کو سپ و هه لدیری شی

(۱) نوسه ری به ریز ههر نه وه نده ی نویسه: عه لائوددین له کتیبی (کنز العمال) ه که یدا هینا ویتیه وه. به لئی له و سه رچاوه یدا وا له (۴۳۳/۱۵ ژ ۱۷۱۳/۴) دا. نه م قه وله له کتیبی (الجوع) ی ئینو ته بی دونیا/ (۷۲) دا هاتوه به لام سه نه ده که ی له نیوان سه یدا عومه رو سه یدا ئینو عومه ردا خوا لیان رازی بییت تیکه لبووه.. هه ندیک به قه ولی یه که می ده زانن و هه ندیکی دیکه به قه ولی خه لیفه ی به ریز..

زۆرن، ویست و هیممه تی بهرده و امیش پیویستی به شه حنکردنه وه و نوێکردنه وه ههیه.

جا ئه گهر بابای موسولمان له گهڵ کۆمهڵێکدا ری دهبری، چه تمه ن هه میسه ههست به نوێبوونه وهی ویست و وزه ی نوێی چالاکیی ده کات، هه سته کات خاوه ن ئیراده یه کی به هیزه، وره ی به رزه، وزه ی بو خیر له کاردا یه، چه ند ماندووده بیته به ختیاره پیی.

هه سته کات به سووده، به لام ئه گهر خۆی دووره په ریز گرت و ته نها کهوت ئیراده ی شلده بیته، ویستی خیره ومه ندی نامینیت، سسته بیته و چه ز به بینینی ئه و که سانه ش ناکات که ده یخه نه وه گهر! ئه وانه ی ویستی به هیزده که نه وه و پشتیده گرن، ئه وانه ی نامۆژ گاریده که ن و ده سته ده نه بالی.

ئیتراوا سست ده بیته، ته مبه لپی رووی تیده کات، چه ز به کارناکات، ورده ورده مه له ل ده یگریته و بیزار ده بیته.. تا وایلدیته خو له داعیه پیاوچاکه کان و هاوړی پاکه کانی ده شاریته وه..

ئهمه ش نیشانه ی کهوتن و دۆراندن و فه وتانه. - خوا لاماندا- ئاخه له بهر ئاته مه یه، که ئیسلام هه میسه شوینکه وتوانی خۆی بو کۆمه لکاریی هه لئاوه، داوای لیکردوون به کۆمه ل بژین و ته چه مموولی یه کتریی بکه ن، برایه تی یه کتری پپاریزن و سه بر له سه ر یه کتری بگرن.

له بهر ئه م فه وتانه چه تمیه یه، که ئیسلام ناهیلیت شوینکه وتوانی، ته نها بکه ون، هۆشدارییان ده داتی، که وه کو مه ری په ره وازه یان لی نه یات!

داوا له هه ر هه مویان ده کات، که پیکه وه دینه که بگرن.. وه ک ده فه رمووی:

- ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ آل عمران: ۱۰۳.

واته: هه موو پیکه وه ده ست به دینی خواوه بگرن..

- ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ المائدة: ۲.

واته: یارمه تیبی یه کتری له سهر کرده وهی چاک و ته قواکارییی بدن، له سهر تاوان و دستدریژی هاوکارییی یه کتری مه کهن..

- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ الأنفال: ۴۶،

واته: گویرایه لیبی خواو پیغه مبه ره کهی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکهن و له ناو خوتاندا نا کو کمه بن، نه گینا شکسته ده خون و وزه و هیزتانه له ده سته دهه..

- ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ آل عمران: ۱۰۵.

واته: وه کو نه وانه تان لی نه بهت که دوای نه وهی هیدایه تی خویبان بو هات ته فرقه یان تی کهوت و راجویبون..

پیغه مبه ری سه ره ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی: (عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ، وَمَنْ أَرَادَ بِحُبْحَةِ الْجَنَّةِ فَعَلَيْهِ بِالْجَمَاعَةِ) (۱)

واته: پیویسته ده ست به کومه له وه بگرن، چونکه شه یتان له گهل تاکه که سدایه، که دوو کهس که وتنه یه که شه یتان لیبان دوورتره، نه وی ده یه وی ت که ژاوهی به هه شتی به نسیب بییت با له ریزی کومه لدا بییت..

هه ره ها ده فه رموی: (مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا، فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ) (۲).

(۱) ترمذی (۲۱۶۵) شیخی نه لبانیس رحمه الله له (صحيح سنن الترمذی ۱۷۵۸) دا ده فه رموی: سه حیحه.

(۲) نوسه ری به ریز نوسیویتی بوخاری به لام بهو له فزه له بوخاریدا نیه، له موسلیمدا ده فه رموی: (مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْبًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا فَهَاتَ فَمَيْتَتَهُ جَاهِلِيَّةً)، ریبویه تیکی تری: (فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ).

واته: هەر که سیک بستیک له کۆمه‌ل بترازیت، به‌یعه‌تی ئیسلامه‌تی له نه‌ستۆی خۆی دامالێوه..

- هه‌روه‌ها: (وَأْمُرْكُمْ بِالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَالهَجْرَةِ وَالْجِهَادِ، وَالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا فَمَاتَ إِلَّا كَأَنَّهُ مَيِّتٌ مَيِّتَةٌ جَاهِلِيَّةٌ).^(١) احمد

واته: منیش فه‌رمانی گوێرایه‌لی و ملکه‌چی و هیجره‌ت و جیهاده‌تان پێده‌که‌م، هه‌روه‌ها پابه‌ندبوونتان به‌ کۆمه‌له‌وه.. هه‌ر که سیک بستیک له کۆمه‌ل بترازیت و بمریت، ئه‌وه مردنه‌که‌ی مردنی جاهیلییه‌تانه‌یه.

- هه‌روه‌ها: (الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ، أَكْبَرُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ).^(٢)

واته: ئه‌و که سه‌ی تیکه‌لاوی خه‌لکیده‌کات و سه‌بر له‌سه‌ر ئارازو ناره‌حه‌ت کردنیان ده‌گریت پاداشتی زۆرتیه‌ له‌و که سه‌ی تیکه‌لاوی خه‌لکی ناکات و سه‌بر له‌سه‌ر ئازارو ناره‌حه‌تیان ناگریت..

سه‌له‌فی سألحی ئه‌م ئوممه‌ته، ئه‌م مانایانه‌یان لا فه‌رزیکی به‌لگه‌نه‌و یستبوو، بۆیه‌ زۆر پابه‌ندبوون به‌ هاوڕیزی ئوممه‌ته‌که‌وه‌و جه‌ختیان لێ ده‌کرده‌وه‌و به‌رده‌وام خه‌لکیان له‌سه‌ر یه‌کریزی هان ده‌دا..

(١) حه‌دیسه‌که‌ ئیمامی ترمذیش گێراوئیتیه‌وه، دوورودرێژه‌ سه‌ره‌تا که‌ی به‌م شیوه‌یه‌یه: (عَنْ الْحَارِثِ الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَ يَحْيَىٰ بْنَ زَكَرِيَّا بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ يَعْمَلَ بِهَا وَيَأْمُرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَعْمَلُوا بِهَا) تاه‌گاته (قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَنَا أَمْرُكُمْ بِخَمْسِ اللَّهِ أَمْرًا نَبِيًّا: السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ وَالْجِهَادُ وَالْهَجْرَةُ وَالْجَمَاعَةُ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ قِيدَ شِبْرٍ فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مَنْ عَنَّقَهُ إِلَّا أَنْ يَرْجِعَ)، پاشان (فَادْعُوا بِدَعْوَى اللَّهِ الَّذِي سَأَلَكُمْ الْمُسْلِمِينَ الْمُؤْمِنِينَ عِبَادَ اللَّهِ). فه‌رمووده‌وانان جگه‌ له‌ ئیمامی بوخاری و موسلیم ئه‌م فه‌رمووده‌یان گێراوه‌ته‌وه، ئه‌حه‌مه‌د (١٧٢٠٩)، ترمذی (٢٨٦٣) ریبویه‌تیان کردووه، ئه‌لبانی ره‌حه‌مه‌تی له (صحيح الجامع الصغير/١٧٢٤) دا ده‌فه‌رموی (اسناده‌ صحیح).

(٢) نوسه‌ری به‌ریز نووسیویتی: (موسلیم)، به‌لام له‌ویدا نه‌میینی، لای ترمذی (ژماره‌ ٢٥٠٧) و لای ئیبنوماجه (٤٩٣٢) هه. شیخی ئه‌لبانی له (سلسلة الاحاديث الصحيحة ٢/٦٥٢) دا ده‌فه‌رموی: سه‌حیحه..

سهیدنا عه‌لی کورپی ئەبو تالیب (خوایی پازی بیټ) ده‌فه‌رمووی: (لێلی و پشیوی ناو کۆمه‌ڵ، له‌ ساف و پروونی ته‌نهایی باشته‌ره‌..).

(عبدالله‌ی کورپی موباره‌ك) - ره‌حمه‌تی خوای لی بیټ- ده‌فه‌رمووی:

لَوْلَا الْجَمَاعَةُ مَا كَانَتْ لَنَا سُبُلٌ   وَكَانَ أضعْفُنَا نَهْبًا لَأَقْوَانَا

واته‌: ئە‌گه‌ر کۆمه‌ڵ نه‌ده‌بوو ری‌مان نه‌ده‌بوو بی‌گرینه‌ به‌ره‌.. ده‌شتیبینی ئە‌وی به‌هه‌یزمانه‌ بی‌هه‌زمانی داده‌پ‌نی.

٤- که‌م یادی مه‌رگ و قیامه‌ت: یادنه‌کردنی مردن هۆیه‌کی سه‌ره‌کیه‌ بۆ سستبوونی ویست و خواز، بۆ خاوبوونه‌وه‌ی ئیراده‌ و بزوت، بۆ خه‌یوونی چوست و چالاکی، گه‌ر زوو چاره‌سه‌ر نه‌کریت سه‌رده‌کیشیت بۆ وه‌ستان و دا‌پ‌ران..

له‌به‌ر ئە‌مه‌یه‌ که‌ ده‌بینی یه‌ کێک له‌ حیکمه‌ته‌کانی چوونه‌ سه‌ر گۆرستان و یادکردنه‌وه‌ی مه‌رگ و به‌رزخ، بۆ ری‌گرتن له‌م دیارده‌یه‌یه‌، که‌ پی‌غه‌مه‌ری پی‌شه‌وا(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمانی به‌ موسو‌لمانان داوه‌ بچنه‌ سه‌ر گۆرستان و یادیک‌ی مردن و قیامه‌ت له‌وی بکه‌نه‌وه‌! که‌ ده‌فه‌رمووی: (إِنِّي نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوهَا فَإِنَّ فِيهَا عِبْرَةً). ترمزی گه‌راو‌یتیه‌وه‌،

واته‌: به‌ره‌ه‌ستی چوونه‌ سه‌ر گۆرم لێتان کردبوو، له‌مه‌ودوا بۆتان هه‌یه‌ بچن، چونکه‌ په‌ندو ئامۆژگاری تێدا‌یه‌.

له‌ ری‌وایه‌تیک‌ی ترده‌ ده‌فه‌رمووی: (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوهَا؛ فَإِنَّهَا تُزَهِّدُ فِي الدُّنْيَا، وَتُذَكِّرُ الْآخِرَةَ).

واته‌: ری‌ی چوونه‌ گۆرستانم لێتان گرتبوو، له‌مه‌ودوا قه‌یدی نییه‌ بچنه‌ سه‌ر گۆر، چونکه‌ واده‌کات د‌لتان زۆر به‌ دنیاوه‌ نه‌بیټ و، پ‌وژی دوا‌یشتان بیر د‌نێته‌وه‌..

ئه‌مه‌ش هه‌ر حیکمه‌تی ئە‌و یاد خسته‌نه‌وه‌ی دیکه‌یه‌تی، که‌ ده‌ر‌باره‌ییادی

نه جهل و مهرگ له شوینیکي دیکه دا ده فهرمووی: (أَيُّهَا النَّاسُ اسْتَحْيُوا مِنْ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَسْتَحِي مِنْ اللَّهِ تَعَالَى؟ فَقَالَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُسْتَحْيِيًّا فَلَا يَبِيْتَنَّ لَيْلَةً إِلَّا وَأَجَلُهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلِيَحْفَظَ الْبَطْنَ وَمَا حَوَى وَالرَّأْسَ وَمَا وَعَى وَلِيَذْكَرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَلِيَتْرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا)^(۱).

واته: خه لکینه شهرمی حه قیقی له خوا کهن، پیاویک وتی: چما ئه ی پیغه مبهری خوا، ئیمه ده بی شهرم له خوی گه وره بکهین؟!

فهرمووی: ئه و کهسه تان که شهرمی له خوا هیه، با شهوی لئ نهیه ت، که نه جهل که ی خوی له دورچاوی خوی دانا بیت! با گه ده ی و ئه وی تییدایه بیپاریزیت (له هرپام) با سهری و ئه و هوشه ی تییدایه بیپاریزیت، با یادی مهرگ و ئیسکپوانی له بیربیت، با وازله رازاوه یی دنیا بهییت..

واته: با ئاراسته ی خوی بزانی ت و چاودیری خوی بکات، با که ره فتاریک ده نوینیت، بزانی ت چهند له گه ل شهرعی خوادایه.

۵- که مته رخه می زیکره کانی به یانیا ن و ئیواران: وه کو نوستن به سه ر نویره فهرزه کاند، به هوی شه واره کیشان و دانیشتنی دوا ی نویره عیشا بو قسه وباسی بیسوود، یان بایه خنده ان به نویره سوننه ته کان و نه وافیله کان و شه ونویره نه کردن و گوینه دان به نویره زوحا.

ههروه ها قورئان نه خویندن و نه پارانه وه، یان نه چوونه مزگه وت و دوا که وتنی بیعوزر له نویره جه ماعت و جو ره کانی دیکه ی ته مبه لئی و سستی، که زورینه یان سزایان له سه ره، هه ر نه بی نه بیت سزای خوایی ئه وه ی له سه ره، که زیاتر له دینداریه که ی سارده ده بیته وه و زیاتر له هرپام نزیکره بیته وه.

(۱) نوسه ری به ریز نوسیویتی: (ئینوماجه گپراویتیته وه). به لام لای ئینوماجه نه مبینی. و لای: ترمذی (۲۴۵۸)، نه حمده (۱۸۷/۶)، ئینوئه بی شه یبه له (المصنف/۱۳۲۲۳)، حاکم (۳۵۹/۴)، نه بویه علا (۴۶۱/۸)، به زار (۳۱۹/۱) له سن ریگاوه له ئینومه سه وده وه هاتووه. شیخی ئه لبانی ره حمه تی له (سلسله الصحیحه ۹۳۵) دا ده فهرمووی: سه حیحه.

ئەمەش خۆی لە خۆیدا سزایه! خوا لاماندا، دژواریی ئەمانه له
 بەردهوامیدایه، چونکه حەتمەن پاش ماوهیه کی دوور یان نزیک خاوه نه کانیان
 ده گە یتیتە لیچوونه وه و واز له دینهینان!

پیغه مبهری نازدار (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاماژه به مه ده کات، که
 ده فەر مووی: (يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ ثَلَاثَ عُقَدٍ إِذَا نَامَ يَضْرِبُ
 عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللّٰهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِذَا
 تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَتَانِ فَإِذَا صَلَّى انْحَلَّتْ الْعُقْدُ فَاصْبِحْ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَالْإِصْبَحَ
 حَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ).^(۱)

واته: شه یتان له پشتسهری هه ریه کیکتان سی گری له مویه ک ده دات، که
 کابرا نوست، شه یتان بۆ دلنیا بوون ده ست له یه کیه کی ئەم گریانه ده داته وه
 ده لی: شه ویکی توولانیت به سه ردا بیت، راکشی! ئە گه ر خه به ری بۆ وه ئە وه
 گریه کیان ده کریته وه، ئە گه ر ده ست نوژی یگرت دو وه مین گری ده کریته وه، ئە گه ر
 شه ونوژی کرد هه ر سی گری که ده کریته وه، بۆ سبه ینی گورج و ده روون گوشاد
 ده بیت، ئە گه ر نا ته مبه ل و سست و ده روون ئالۆز ده بیت..

6- به گه روودا چوونی پارووی حه رام و گوماناوی: ئەمەش به هۆی
 ئیها لکردنی گریه سستی کاره که یان گو یه حه رام نه دان یان لاوازی با وه رو
 ته قوای، که وایلیده کات به چاوی بیزو ناره زاییه وه نه روانیته پاره و سامانی
 گوماناوی، به پیچه وانه وه وه رگرتنی بی په روای حه رام و ره فتاری پیوه کردنی،
 بی سل کردنه وه لای ده بیت ره فتاری کی ئاسایی!

کهسانی ئاوا حەتمەن له لایه ن گه وه که یانه وه سزا ده درین، سزای
 کاری گه ری ئەمانه - که کهسانی بیته قوا هه سستی پیناکه ن یان گو ییناده نی-
 سستبوون و لیچوونه وه یانه له دینداریی و خواناسیی!

(۱) بوخاری (۱۱۴۲)، موسلیم (۷۷۶).

ئیدی سزادراوان ناکه ونه گه شهی رۆحه وه، دهر و نیان ئاسووده نابیت، دلیان غافلده بیت و ههست به چیژی خواپه رستی ناکه ن.. تا ئه مه نهی نی تهو داواو جه ختکر دنه وهی ئیسلامه له موسولمانان، که ده بی هه ولبدن هه ر نانی حه لال بخۆن و قه ره ی حه رام نه که ون..

ئه و فه رمانه ی به پیغه مبه رانی پاک و سه ر راستی خۆی داوه، هه ر هه مان فه رمانی به موسولمانانیش داوه، که به هه ردووکیان ده فه رمووئ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ ﴿٥١﴾ المؤمنون: ٥١.

واته: ئه ی نیراوانی خوا! خۆراکی پاک و حه لال بخۆن و کرده وهی چاک بکه ن، من به هه ر کاریک، که ده یکه ن ئاگادارم..

بۆ موسولمانانیش ده فه رمووئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ المائدة: ٨٧ - ٨٨.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه ئه و حه لال و پا که ی خوی گه وره بۆ دیاری کردوون، له خۆتانی حه رام مه که ن، ده ستدریژی مه که ن و سنور مه به زینن، خوی گه وره ده ستدریژکارانی خۆشناوئ، به ریگایه کی پاک و حه لال په یدا که ن تا له و پاک و حه لاله بخۆن، که پییداون، له و خوی به ترسن، که باوه رتان پی پی هه یه و پی پی موسولمانن..

له به ر گرنگی و کاریگه ری خۆراکی حه لال بۆ ئاراسته ی گشت مرۆفایه تی ده فه رمووئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ ﴿١٦٨﴾ البقرة: ١٦٨.

واته: هۆ خه لکینه! له وهی له سه ر زه ویه به شیوازیکی پاک و حه لال بخۆن،

شوین ههنگاهه کانی شهیتان مه کهون، چونکه ئەو دوزمینی سهره کی و ئاشکرای ئیوه به.

پیغه مبهری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (كُلَّ جَسَدٍ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ فَالنَّارُ أَوْلَى بِهِ).^(۱)

واته: ههر پارچه یه کی لهش به پاره یه چه رام درووستبوو بیت، ئاگری دۆزه خ شایه نیتی.

ههروهها ده فهرمووی: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبَهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرَعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ).^(۲)

واته: چه لال ديارو ئاشکرایه و چه رامیش ديارو ئاشکرایه، له ئیوانیشیاندا گوماناوییه کان هه، که زۆرینه ی خه لکی نایانزانن، ههر کهس خوی له گوماناوییه کان بگریته وه، ئەوه دین و که سایه تی خوی پاراستوه، ههر که سیکیش بکه ویتته ناویانه وه ئەوه ههر ده که ویتته چه رامه وه، ههر وه کو شوانیک چۆن ههر له ده ورو بهری له وه پرگایه ک مالیاته که ی ده له وه پرنییت، چه تمه ن مالیاته که ی ههر ده که ونه ناو ئەو له وه پرگایه وه..

یان ده فهرمووی: (دَعُ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ).^(۳)

واته: ئەوی گومانت لیه ته تی بو ئەوه ی لیگه ری، که گومانت لێ نییه..

(۱) ترمذی (۶۱۴) و ئیمامی ئەحمەد (۳/۳۲۱ و ۳۹۹) شیخی ئەلبانیش له (صحیح الجامع الصغیر ۸۳۱/۲) دا فهرموویه تی: سه حیحه.

بوخاری (۵۲)، موسلیم (۱۰۷). (۲)

(۳) نوسه ری به ریز ههر نوسویوتی (ترمذی) و هیچی تر.. راسته. ترمذی (۲۵۱۸)، نه سائی له (المجتبی/۵۷۱۱) و له: (الکبری/۵۲۲۰)، ئەحمەد (۱۷۲۳)، داریمی (۲۵۳۲)، ئیبنو حیبیان (۷۲۲)، ئیبنو خو زهیمه (۲۳۴۸). شیخی ئەلبانی رحمه الله له (صحیح الجامع ۳۳۷۸) دا ده فهرمووی: سه حیحه.

ئهوجا پینغه مبهری نازدار (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئهوهی به کرده وهش
 هه موو موسولمانان فیربکات، (ئه نه سی کورپی مالیک) - خوی لیبی رازی بیت -
 ده فهرمووی: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَدَ تَمْرَةً. فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الصَّدَقَةِ لَأَكَلْتُهَا^(۱).

واته: پینغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ریبی ماله ویدا، ده نکه خورمایه کی
 دۆزیه وهو فهرمووی: له وانیه هی خیر بیت، ده نا ده مخوراد.

سه له فی پیاوچاکی ئەم ئوممه ته له: یاوه ران وتابعین وشوینکه وتوانی ئەوان
 له سه ر ئەم شیوازه ره سه نه پهروه ده بوو بوون، زۆر ورده کاربوون، چاودیری
 خۆراکی خویان به دیکه ته وه ده کرد، وریابوون، نه یانده هیشت هیچ شتیکی
 گومانایان پی هه لپرژیت، نه خواردن و خواردنه وه، نه پۆشاک و سهروهت و
 سامان، نه زهوی زارو خانووبه ره و ئاژهل.

گومانایان له هه ر شتیکیان بۆ دروست ببوایه، ده سته جی له خویان و مال و
 مندالیان دوور ده خسته وه، ده ترسان مامه له ی شتی گومانایی بکه ن، نه بادا
 به ره و هه رامیان رابکیشیت، ده ترسان له وهی دلایان به شتیکه وه په یه وه ست بیت،
 که جیبی گومان بیت، ئە گه ر یه کیکیان وای لی بهاتایه، خیرا گومانایه که ی
 ده کرده خیرو، سه د جاری تۆبه ده کرد!

له وه ده ترسان دلایان، که به خۆشه ویستی خوا پاک کرد بووه، خالیکی بۆری
 تیکه ویت!

سه رنج بده سدیقی ئەم ئوممه ته: عایشه (خوالیبی رازی بیت) ده لی: (كَانَ
 لِأَبِي بَكْرٍ غُلَامٌ يُخْرَجُ لَهُ الْخَرَجُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يَأْكُلُ مِنْ خَرَجِهِ ، فَجَاءَ يَوْمًا بِشِيءٍ
 فَأَكَلَ مِنْهُ أَبُو بَكْرٍ ، فَقَالَ : لَهُ الْغُلَامُ أَتَدْرِي مَا هَذَا ؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ : وَمَا هُوَ ؟ قَالَ :

بوخاری (۲۲۹۹)، موسلیم (۱۷۸۱). (۱)

كُنْتُ تَكْهَمْتُ لِإِنْسَانٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَمَا أَحْسَنُ الْكَهَانَةَ إِلَّا أَنِّي خَدَعْتُهُ ، فَلَقَيْتَنِي فَأَعْطَانِي بِذَلِكَ فَهَذَا الَّذِي أَكَلْتَهُ مِنْهُ ، فَأَدْخَلَ أَبُو بَكْرٍ يَدَهُ فَقَاءَ كُلَّ شَيْءٍ فِي بَطْنِهِ. (١)

واته: رۆژیک مېرمندالیکې ئاشنا هاته لای ئه بوبه کری سدیق (خوالیی رازی بیت) (که باوکی عائیشه خانه) شتیکی خواردنی دای، ئه بوبه کریش خواردی، دواتر مېرمنداله که وتی: ده زانی ئه وهی که خواردت براوهی گره ویک بوو له گه ل هاورپیه کم کردبووم و به فیل لیم بردبووه!

ئیترا، که ئیستا بینیم ئه وهی دامی، ئه وهی خواردت له وه بوو.

ئیدی ئه بوبه کر (خوالیی رازی بیت) خیرا په نجهی کرد به گه روویداو هه رچی خواردبوی هینایه وه!..

٧- گرتنی لایه نیکی دینه که: وه کو ئه وهی، که هه موو بایه خدانه که ی بخاته سه ر عه قیده و لایه نه کانی تری ئیسلامه تی فه رامۆش بکات، یان بایه خی ته وایان پینه دات، یان که سیکی تر، که هه موو بایه خیداوه به په رستنه کان له سه ر حسابی لایه نه کانی تری ئیسلامه تی.

یان که سیک، که هه موو بایه خ و هۆشیکی خستۆته سه ر خیر و خیرات کردن، به لام له عه قیده، یان له په رستندا سسته! ئەم جوړه که سانه کاتی وایان به سه ر دادیت له و لایه نه ی دینداریتیه که یان سار دده بنه وه، چونکه دینداریتی به هه موو لایه نه کانی ئیسلام ده کریت.

خوای گه وره ئەم دینه ی وا دارشتووه، که بیته به رنامه ی هه موو گو شه و که ناریکی ژبانی مرو قایه تی، مرو قی هه موو شوین و کاتیک، دینداریتیه که شی به وه ته و او ده بییت و گه شه ونه شو نماده کات، که هه موو لایه نه کانی ئیسلامه تیه که بگریت.

(١) بوخاری (٣٦٢٩)، موسلیم (٤١٩٥).

ئه‌مما ئه‌ گهر، ته‌ن‌ها بايه‌ خى به‌ لايه‌ ني‌كدا ئه‌وه‌ وه‌ كو ئه‌وه‌ وايه‌، كه‌ ته‌ن‌ها لايه‌ ني‌كي ژيانى ده‌ وىت و، ههر ئه‌و لايه‌ نه‌ش جي‌بايه‌ خي‌تى! ئه‌ گهر له‌و لايه‌ نه‌يدا گه‌يشته‌ لوتكه‌، دوايي ههر خو‌ى ده‌ پرسىت: ئى دواى ئه‌مه‌ چى دىت؟!

به‌ لگه‌ نه‌ ويسته‌، كه‌ وه‌ لامى ده‌ستناكه‌ وىت، ئيتر به‌ره‌ و خوارده‌ بي‌ته‌وه‌، پي‌وايه‌: زه‌ خيره‌ى قيامه‌تى خو‌ى پر كردوو! بۆيه‌ له‌و لايه‌ نه‌ى دينداري‌تیه‌ كه‌يدا سسته‌ ده‌ بيت و، له‌وانه‌يه‌ تاچه‌تى به‌رده‌ و امبوونى نه‌ مي‌ني‌ت!

ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ يه‌ كي‌ك بيت له‌و په‌ندو ئاموژگاري‌انه‌ى ئايه‌ته‌ كانى قورئان، كه‌ ده‌خوازىت ئيمه‌ بايه‌خ به‌ هه‌موو ئيسلامه‌تیه‌ كه‌ به‌دين.

نابينيت خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ البقرة: ٢٠٨.

واته‌: ئه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى باوه‌رتان هه‌ناوه‌! وه‌رنه‌ هه‌موو لايه‌نه‌ كانى ئيسلامه‌تیه‌وه‌ هه‌موو ته‌وه‌ره‌ كانى وه‌ر بگرن، كار به‌ هه‌موو لقه‌ كانى باوه‌رو بواره‌ كانى شه‌ريعه‌تى ئيسلامه‌ كه‌ بکه‌ن، دوى شه‌يتان مه‌ كه‌ون و له‌ گه‌ل هه‌واوه‌وه‌سى خو‌تانداندا رى مه‌برن! شوين ئه‌و مه‌ كه‌ون، ئه‌و دوژم‌تانه‌و خيروخوشى ئيوه‌ى ناو‌يت.

ئه‌و چه‌زده‌ كات دوژم‌داري‌تیی و قين و بوغز بکه‌وي‌ته‌ ني‌وانتانه‌وه‌، تاله‌ به‌رنامه‌ى خوا دوورتان بخاته‌وه‌، ئه‌ گهر توانى له‌ هه‌موو به‌رنامه‌ كه‌و پابه‌ندبوون پي‌يه‌وه‌، ئه‌ گهر نا، له‌ هه‌نديك لايه‌نى ساردتانه‌ كاته‌وه‌. ده‌ به‌ قسه‌ى مه‌ كه‌ن، ده‌ى خو‌ ئه‌وه‌ دوژم‌تانه‌ بۆچى وا ده‌ كه‌ونه‌ شويني؟!

بۆچى شوين بانگه‌وازه‌ كه‌ى خوا ناكه‌ون كه‌ بۆ به‌خته‌وه‌ريى دنياو قيامه‌تانه‌؟!!

كه‌ چى شوين ئه‌و ده‌ كه‌ون، كه‌ به‌ره‌و دوژه‌ختان ده‌بات؟!

۸- حالی نەبوون لە ریساویاسای گەردوون و ژیان: پۆلیك داعی و کەسایەتی ئیسلامی دەبینین، کە هیممەت بەرز و هەول دەدەن کۆمەلگە کەیان بەرەو ئیسلامەتی و دینداریی بەن.

دەیانەوێت فیکری پەڕیدەو نەریتی خراب و رەوشتی لاسەنگی کۆمەلگە بگۆرن، دەیانەوێت دەسەلاتی سیاسی و سیستمی ئابوریی حکومەت و ولات بگۆرن، بەلام زۆر بە خیرایی!!

وا دەزانن ئەمانە دەبێت لە ماوەیەکی کەمدا بێنەدیی! دەیانەوێت بە هۆکارو شیوازیکیش بێنەدیی، کە ئەو تەسەوریان دەکات! کە لە خەیاڵپلاو دەچن، وەك لە گرتنەبەری هۆکاری واقعیی..

دەبینیت کابرا بە غیرەتە، نازایە، جوامیرە، پەرۆشی ئەم دینەییە، رینگایەکی خزمەت نامینیت بپەرەوا نەگریتەبەر، مەیدانیک نییە _ هەرچەند دژوار بیت _ خۆی تینفڕینەدات، بۆ بردنەپیشەوێ بانگەوازی خوایی سل لە مەرگ ناکاتەو! بەلام خۆ ئەوەندە بەس نین بۆ هینانەوێ حوکمی شەرع و سەرورەری دینە کە..

کیشەیی ئەم جۆرە موسولمانانە لەوەدایە، کە لە یاسا و ریسای گەردوون و ژیان تینەگەشتوون، حسابیکی وردە کارانەیان بۆ قوناغکاریی کارکردن نەکردووە..

بەلێ، سەرکەوتن بۆ ئەهلی دینداریی و تەقوایە، بەلام خۆ تەقوا هەر شەو نوێژ و پۆژوی سوننەت نییە.. تیگەیشتنی ریسای ژیان و مەملانیی زیندەواران بە گشتی و خاوەن وەحیە خواییەکان پێویستە، ئەگەر تەقوا لە مەیداندا نەما ئیدی سەرکەوتن بۆ بەهێزەکانە، ئەوانەیی هۆکاری سەرکەوتنیان باشگرتووە.

هەموو شتیکیش کات و ئاکامی هەییە، کە کاتی کۆتاییهات ئاکامی دواناکەوێت.. جا ئەم کەسانە کە دەیانخەیتە ناو گۆنگەلی واقعیە کەو، چونکە

زور شتيان خه يالبي بووه، كه واقيعه كه يان پي هه زما نكريت.

ئيتر مه له ل ده يان گريت و حه ز به گوشه گيري ده كه ن، ئيتر روو له سستي ده كه ن و له وانه يه له و چالاكيه ئيسلامي به چنه وه، كه پيشتر نه وه نده له سه ري گه رمبوون..

۹- كه مته ر خه مي ده ره ه ق جه سته ي خو ي له به ر زوري ئه ر كه كاني: زور جار ده بينين داعيه كي ئيسلامي، كه سايه تيه كي گور جو گو لي بواري بانگه وازو كو مه لكاري ئيسلامي، هيچ كاتيكي بو خو ي و كه ساني ده و روبه ري نه هيشتوتوه، راسته له به ر دل سو زيتي بو دينه كه ي، شه و ور و ژ له كاردايه، به لام جه سته شي پيوستي به حه وانه وه هه يه..

ئه م جو ره كه سانه هه ر چه نده دياره، كه چوست و چالاكن و ئه ر كي زوريان به سه ره وه يه، به لام حه تمه ن كاتي وايان به سه ردا دي ت، كه خا وده بنه وه، ماندوو ده بن، سسته بن..

له وانه يه ئه مه يه كي ك بيت له و نه خو شيانه ي، كه تو وشي ويست و ئيراده ده بيت، بو يه پيغه مبه ري پيشه وا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) موسولماناني له وه وه بيرده هينا يه وه، كه هه ر چه ند پوزش به يننه وه وه به هانه درو وستبكه ن، يان به لگه وه هه نجه تيان هه بي، هه ر ده بيت هو شيان له وه بيت، كه به ده ني خو يان مافي له سه ر يانه وه ده بيت كاتي ك بره خسي ن، تا به ده نياني تيدا بحه ويته وه..

بو يه وه كو له سه ححي بو خا ري دا ها تو وه ده يفه رموو: (إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا
وَلِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقِّ حَقَّهُ).^(۱)

(۱) ئه سل ي ئه م فه رموو ده يه له عه ون ي كوري ئه بو جو حه يفه وه خوا ئبي رازي بيت ربوايه ت كرا وه كه ئه و له با وكيه وه گپرا و ئيه وه كه فه رمويه تي: پيغه مبه ري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه لماني فارسي و ئه بو ده ردا ئي كرده برا، جاري ك سه لماني چوه مالي ئه بو ده ردا و بيني ئوممو ده ردا ئي خيزاني پوز سا كي شو ر و ل و خرا بي له به ردا يه و، هيچ بايه خي به جوانيي و خو رازاننده وي نه دا وه!
سه لماني لبي پرس ي: چيته، بو چي وايت؟!

واته: خوای پهروهردگارت مافی لهسه‌رته، نه‌فسی خوټ مافی لهسه‌رته، مال و منداله‌که ت مافیان لهسه‌رته، دهی هر یه که یان مافی خوټیان بده‌ری..

له ریوایه‌تیکی تر دا هر له (بوخاری) دا به یاوه‌ریکی ده‌فرمووی: (صَمَّ وَأَفْطَرُ، وَقَمَّ وَنَمَّ، فَإِنَّ لَجَسَدَكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لَزَوْجِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لَزُورِكَ عَلَيْكَ حَقًّا) (۱).

واته: به ته‌ئکید جه‌سته ت مافی لهسه‌رته، چاوه‌کانت مافیان لهسه‌رته، هاوسه‌رت مافی لهسه‌رته، میوانه‌کانت مافیان لهسه‌رته..

۱۰- خۆ ئاماده‌نه‌کردن بۆ پرووبه‌پروبوونه‌وهی به‌ربه‌ستی ړی: جاری وا هه‌یه ده‌بینین هه‌ندیک داعی و که‌سایه‌تی چالاکی ئیسلامی، بیټه‌وهی زور بایه‌خ بدن به‌و کۆسپ و له‌مپه‌رانه‌ی دینه ړی خوټیان و بانگه‌وازه‌که‌یان، ده‌که‌ونه‌ړی.

هه‌لو‌یسته‌یه‌که له‌به‌ر ده‌م زوری که‌نده‌لانه‌کانی ړی‌یاندا ناکه‌ن، تا وردتر سه‌رنج‌ده‌ن، داخو هۆکاری ئه‌م به‌ربه‌ستانه‌چین؟

ئایا ده‌کریټ خوټیان لځ بپاری‌زین؟!

ئافره‌ته‌که وتی: غیر ئه‌بوده‌دائی براته! ئیحتیاجی به‌ دنیا نه‌ماوه.. که ئه‌بوده‌دء هاته‌وه سه‌لمان خواردنی بۆ ئاماده‌کردو خستیه‌به‌رده‌ستی فه‌رمووی: فه‌رموو بخۆ.

ئه‌بوده‌دء فه‌رمووی: به‌ ړوژووم.

سه‌لمان فه‌رمووی: منیش ده‌می لیتناده‌م، تا تو نه‌یخوټیت.

فه‌رمووی: ئیتر خواردی.

شه‌و ئه‌بوده‌دء هه‌ستا، تا شه‌ونویژ بکات.

سه‌لمان پپی فه‌رموو: بخه‌وره‌وه، خه‌وته‌وه، پاشان هه‌ستایه‌وه، تا شه‌ونویژه‌که‌ی بکات.

سه‌لمان فه‌رموویه‌وه: برۆ بخه‌وره‌وه، دیسان چووه‌وه خه‌وته‌وه.

ئه‌مجاره، که بۆ شه‌ونویژه‌هه‌ستایه‌وه، کاته‌که گه‌بش‌تبه‌وه کۆتایی شه‌و، سه‌لمان فه‌رمووی: ئیستا بیکه.. ئیتر شه‌ونویژه‌که‌یان پیکه‌وه‌کرد، پاشان سه‌لمان به‌ ئه‌بوده‌دئی فه‌رموو: (إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَ لِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ). بوخاری (۱۹۶۸).

بوخاری (۱۸۴۸)، (۱)

له وانه یه لادانی بهر به سته کانیش ئاسان بن، نزیکن، به لّام ئه و خوی بو
 تهرخان نه کردوون، بو نمونه: هاوسه ره که ی، یان منداله کانی بوونه ته بهر به ست!
 یان سه رکردنه سه ر دنیاو ده ولّه مه ندبوونی، یان تاقیکردنه وه ی خویندن و
 تاقیکردنه وه کانی ژیانی، یان به لّاو موسیبه تی قورسی ژیانی، به لّام ئه م ئه و نه ده به
 گرنگیان نابینیت!

کات و پلانیکی گونجاو بو روو به روو بوونه وه یان دانانیت! به لّام کاتیکی
 ده زانیت وا کیشه که ئه و نه ده گه و ره بووه، چاره سه ری له بهر دهستی ئه مدا
 نه ماوه!! یان کیشه کان زورن و که له که بوون، ئیتر ئه میش، که ته نه یه ته توانای
 بهر نه گار بوونه وه یانی نه ماوه!

سه ره نجام ده ره قه تی واقیعه نایات و کۆلی بانگه وازو کۆمه لکاریه که شی
 قورسه، ئیتر ورده و سارد ده بیته وه و سست ده بیت، ئه گه ر زووتر فریای خوی
 نه که ویت و نه خشه یه کی ئاقلانه بو ته شخیسکردنی بهر به سته کانی ری و
 چاره سه ریان دانه نیت، دوورنیه له بهر یاندا هه لبیت و له کارکردن و
 دینداریه که شی سارد بیته وه!!

نهینی ئاراسته ی خوابی لیره دایه، که چاره سه ری ئه و حاله ته ده روونیا نه ده کات
 و ناهیلیت خراپتر بیت، وه ک ده فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ
 أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغَفَرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ
 ﴿١٥﴾﴾ التغابن: ١٤ - ١٥.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! له هاوسه رو منداله کانتاندا هی
 وایان تیدایه دوژمنتان، هوشداربن لییان، به حه زه ر بن، به لّام ئه گه ر سه رفی
 نه زه رتان هه بیت و سینه فراوانه ره فتار که ن و لیبوردنتان هه بیت، خوی گه وره ش
 لیبورده و به به زه ییه.. سه روه ت و سامانتان، مال و مندالتان مایه ی

تاقیکردنه وه تانن، پاداشتی هه ره گه وره وا له لای خوی گه وره..

هه روه ها: ﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ

الطَّيِّبِ ﴾ آل عمران: ۱۷۹.

واته: مومکین نه بوو خوی گه وره ریزی موسولمانان هه ر وا لینگه پیت! نا ده بوو بیانخاته ناو تاقیکردنه وه ی خۆیه وه، تا پیس له پاک هه لاو پیت..

له شوینیکی تر دا ده فه رمووی: ﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَاؤُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ

اللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ الأنفال: ۲۸.

واته: ئه وه بزنان، که سامان و مندالتان مایه ی تاقیکردنه وه ن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿ أَلَمْ أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يَتْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا

يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿۳﴾

العنکبوت: ۱ - ۳.

واته: چما خه لکی وا گومان ده به ن هه ر به وه نده ی که وتیان باوه رمان هیناوه ئیدی تاقینا کرینه وه؟! ئیمه که سانی پیش ئه وانیشان هه ر تاقیکردۆته وه، خوی گه وره ده زانیت کی راستگۆیه وه به ته ئکید ده شزانیت کی درۆزنه!

له سوره تی محمیدیدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: ﴿ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ

نَعْلَمَ الْمُجْهَدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ ﴿۳۱﴾ محمد: ۳۱.

واته: تاقیتانده کهینه وه تا موجهیدی سه ر راست و ئارامگران ده رکه ون، ئیمه هه وئه کانیشن تان تاقیده کهینه وه!

۱۱- هاو پیه تی دین کزو وره به زیوان: له وانه یه هۆ کاریکی سه ره کی سستبوون و لیچوونه وه ئه وه بیته که کابرای داعیی، یان که سه دینداره که بوته هاو پری و هاودهنگی که سانیکی وه رووخوی دین کز، به تاییه تی له وانه ی

نابانگيکيان ههيه، ههه كه سيك زور تيكه لاوي ئهه جوړه كه سانه بكات و نه توانيټ بيانخاته ژير كاريگهري ئيجابي خوځيه وه، هه تمهه نه وه جوړه كه سانه وهه رووبه ره كه يان ئهه دهخه نه ژير كاريگهري سلبى خوځيانه وهه.

ئهم وره روخواه به نابانگانه وهه كو دهوئن! ديارو بى ناوهر وكن.. وهه كو ئاژه لى گروين، ههه ساغيكيان لينزيكبيته وهه گرونده بيت، زور هاتوچوو هه لسوكه وت له گه لياندا داعيه موسولمانه كه ش فيرى ته مبه لى و سستى ده كات و دوورنييه سهه نه جام واز له بانگه وازه كه بهيټ!^(۱)

بو كه شفكردى بواري ناله باري ئهه ميه كه پيغه مبهري پيشه و(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جهخت له سهه هاوړپيه تي پياوى باش ده كاته وهه داواده كات به دوى هاوړپى باشدا بگه رپين و هه ليانې ژيرين، كه دهستان كه وتن له ده ستيان نه دهين.. چونكه هاوړپى باش پشته_هه لبه ته دينداره كان ريژه ي باشتريان تيډايه_ دهه رمووى: (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَن يُخَالِلُ). ئهه بوداود^(۲).

واته: هه موو كه س له سهه دينى هاوړپكه يه تي، جا با بزانيټ كى ده كاته هاوړپى خوځى.

هاوړپى باش بهه ترفروش ده چونيټ.. كه هه به لايدا تيپه ريت بوځى خوځى ليوه ده كه يت.. ئهه مه له كوځى و سهه سهه ريبه كه له كوځى، كه له دووريشى بيت نازارت پيډه گه ينيټ.. دهه رمووى: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ

(۱) به داخوهه جارى وا هه به ده بينيت كابراى داعى سهه نه جامى ئهه تيكه لاويه لى له گه ل دين لاوازو وره روخواواندا ليچوته وهه كه چى_ له جياتى ئيعتيرافكردى به پاشه كشه و شكست و به زيوتى خوځى_ به ناوى دانايى و حكمهت و ئاقلتيته وهه ليچونه وهه كه ي دهه له سهه فيټيټ!
(۲) نوسه رى ره حمه تي نوسيوټى: (ئهه بوداود). راسته، ئهه بوداود (٤٨٣٣)، ترمذى (٢٣٧٨)، ئهه حمه د (٨٣٩٨)، بهه بهيقي (٩٤٣٦)، حاكم له (المستدرک ٤/١٧١)، شيخي ئهه لبانيش له (صحيح سنن الترمذى ١٩٣٧) دا بهه سهه نى داناو.

كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمُسْكَ وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ لَا يَعْدَمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمُسْكَ إِلَّا تَشْتَرِيهِ أَوْ تَجِدُ رِيحَهُ وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ يُحْرِقُ بَدَنَكَ أَوْ ثَوْبَكَ أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا خَبِيثَةً. متفق عليه^(۱).

واته: نمونەى ھاوړې چاڅ و ھاوړې خراپ وە کوع ترفروښ و موشە دەمەوانى^(۲) ئاسنگەرن، حەتمەن شتیکت پیدە گەینن، کابرای عە ترفروښ یان لێی دە کړیت، یان بۆنى خۆشى بە سەرتدا دیت، بە لām موشە دەمەى کابرای ئاسنگەر یان لەشت یان پۆشاگە کانت دە سوتینیت، یان بۆگەنى ناخۆشت لێیە وە بۆ دیت.

۱۲- کارى بى ئاراسته و خودسەرىي تاك يان كۆمەل: لە بەر ئەوەى زۆر كەس هەيە لە بانگەوازو كارکردنیدا هەزە كات خۆ بە سەر كاربكات، جارى وا هەيە گووى بە تەعليياتى سەرووتر لە خۆى نادات، يان بە سيستم و نەزمە وە پابەندناييت، دەشيت كاريك، كە لاوە كييه ئەو بيكاتە كارى راستە و خۆى يە كەم، كاريكيتەر كە سەرە كيه و پيوسته، ئەو بيخاتە ئە خير!

يان هەلويستيك ئەو بە لايە وە گرنگ نيه و گوويناداتى، لە كاتيكدا ئەو هەلويستى هەموو ھاو كارانيتى، يان كاريك لە بەرنامەدا نيه و ئەو لامسە رلايى بە ميزاجى خۆى ئەنجامى دەدات.

ئەم جۆرە كەسانە و كارە كانيان لە كۆمەلكاريدا حەتمەن لە جياتى ئەوەى بينە پالپشت، دەبنە كۆسپ و كۆل! بۆيە ئەگەر تاكى ريكخراويك يان حيزبينك بن سزا وەردە گرن، ئيدى لەوانە يە دەروونيان تەحەممولى ئەو سزايە نە كات و ببيتە مايەى ساردبەونە وەيان و پاشان سستى و ليجوونە وەيان لە كۆمەلكارى و

(۱) بوخارى (۱۹۹۵)، موسليم (۴۷۶۲)..

(۲) موشە دەمە: مەشكەيە، زەمانى كۆن ئاسنگەرە كان بۆ گەشانه وەى پشكۆى كورە بە كاريان دەهيتنا..

بانگه‌واز! یان که به‌رده‌وام پییان ده‌وتریت‌ه‌وه که ده‌بیت پابه‌ندبن، مه‌له‌ل بیانگریټ و بیزارده‌بن، بویه سستده‌بن و حز به دورکه‌وته‌ه‌وه ده‌که‌ن!

ئیمه له فهرمایشت و ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ری ریژدارماندا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ست به هه‌بوونی چاره‌سه‌ر ده‌که‌ین، چونکه دیاره هه‌بوونی که‌سانی وا پوئیکی جووری ده‌روونی مرۆقه‌ه و له هه‌موو نه‌وه‌یه کی مرۆق‌ایه‌تی و کوومه‌لگه‌یه کیدا هه‌ر ده‌بینرین..

بویه پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که (موعازی کوری جه‌به‌ل) ی بویه‌مه‌ن نارد پیی فهرموو:

(إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَذَلِكَ فَاعْلَمْتُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَبَيْتَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَذَلِكَ فَاعْلَمْتُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُوَخَّذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَبَرِّدْ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمِ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ) (١).

واته: ده‌چیته ناو قه‌ومیکه‌وه، که په‌یامی ئاسانیان بو‌هاتوه، سه‌ره‌تا بانگه‌یشتیان بکه بو‌شایه‌تمان، بو‌ته‌وه‌ی، که هیچ خوایه‌ک نییه شایانی په‌رستن بیت، جگه له خوا، هه‌روه‌ها که من نی‌راوی خوام، ته‌گه‌ر گوپ‌رایه‌لییان کردیت و ملکه‌چبوون، ئینجا فیریان بکه خوی گه‌وره زه‌کاتی له‌سه‌ر فه‌رز کردوون، که ده‌بیت بریک له ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان وه‌ر‌بگیریټ و بدریته‌وه به هه‌ژارانی خو‌یان، ته‌گه‌ر گوپ‌رایه‌لییان کردو ملکه‌چبوون، ته‌وه‌چاکه، نه‌که‌ی توخنی سامانه به‌ نرخه‌کانیان بکه‌ویت، هوشت له دو‌عاو نزوله‌ی سته‌ملیک‌راو بیت، چونکه نیوان ته‌وو خوی گه‌وره هیچ په‌رده‌یه کی نییه..

(١) بوخاری (٦٩٣٧)، موسلیم (١٩).

دیاره فەرمووده که ئاماژه به ریسای چۆنیه تی خستنه پیشچاوی بانگه‌وازه که ده کات.. داواکاریه سهره کیه کان ریزده کات، که دینه که داواکاریه وای ههیه سهره کیهه و ههیه سهره کیتره و ههیه سهره کیتینه..

۱۳- کهوتنه‌ناو گوناحی بچووک و بهرده‌وامبوون له‌سه‌ری: شتیکی حه‌تمیه، که نه‌جامدانی گوناحی بچووک بێگۆی‌دانه کۆبوونه‌وه و زیادبوونی، کابرای داعی و دیندار ده‌گه‌ییته ساردبوونه‌وه و سستی، چونکه که گوناحه بچووکه‌کانی پیناساییبووه، زۆری مومارسه کردوون! تا له‌به‌رچاوی بونه‌ته شتیکی ئاسایی!

خوای په‌روه‌ردگار ئاراسته‌که‌ی په‌سه‌نه، که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾ الشوری: ۳۰.

واته: هه‌ر به‌لاو موسیبه‌تیکتان به‌سه‌ردا بیته، هه‌ر سه‌ره‌نجامی ره‌فتاری خۆتانه، خوای گه‌وره‌ش له‌زۆرکه‌س و تاوانیان خۆش ده‌بیته..

په‌غه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمووی: (إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ فَإِنَّمَا مَثَلُ مُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بَطْنَ وَادٍ فَجَاءَ ذَا بَعُودٍ وَجَاءَ ذَا بَعُودٍ حَتَّى جَمَعُوا مَا أَنْضَجُوا بِهِ خُبْرَهُمْ وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الدُّنُوبِ مَتَى يُؤْخَذُ بِهَا صَاحِبُهَا تَهْلِكُ) (۱).

واته: خۆ به‌پاریزن له‌گوناحی بچووک! چونکه نموونه‌ی ئه‌و گوناحه بچووکانه وه‌کو ئه‌وه‌یه: که کۆمه‌لێک که‌س له‌ده‌شتی‌کدا بیان‌ه‌وێت ئاگرێک بکه‌نه‌وه، ئیدی هه‌ریه‌که‌یان بچیت و چیلکه به‌ینیت، تا لیژنه‌یه‌که هه‌له‌چن و به‌شی خۆش‌کردنی ئاگره‌که کۆده‌که‌نه‌وه و چیشته‌که‌ی ده‌خه‌نه‌سه‌ر..

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تریشدا ده‌فه‌رمووی: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكَتَتْ فِي

(۱) نوسه‌ری به‌ریز نوسیویتی: (ئی‌هامی نه‌حه‌مه‌د). راسته. لای ئی‌هامی نه‌حه‌مه‌د (۱/۴۶۶) ه‌که‌ حافز ئیبنو‌حه‌جر رحمه‌الله له (فتح الباری/ ۶۱۲۷) دا به‌حه‌سه‌نی داناوه، ئه‌لبانیس رحمه‌الله له (صحیح الجامع الصغیر/ ۲۶۸۶) دا به‌سه‌حیحی داناوه.

قَلْبُهُ نُكْتَةً سَوْدَاءً، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ اللَّهَ وَتَابَ صُقِلَ قَلْبُهُ، فَإِنَّ عَادَ زَيْدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ عَلَى قَلْبِهِ، وَهُوَ الرَّأْنُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) المطففين/ ١٤^(١).

واته: ئە گەر عەبدیکی خوا گوناحیکی کرد خالیکی رهش له سەر دلی ده کوتریت، ئە گەر وازی له گوناحه که هیناو داوای لیپوردنی کردو تۆبهی کرد سەر له نوێ دلی پاک ده کریته وه، ئە گەر گه راپه وه سەر گوناحه که، ئەوا حاله ڕه شه که ی سەر دلی بۆ زیاتر ده کریت، ئیتر هەر ئاوا زیاتر ده بییت، تا ره شیستی هەر هه موو دلی داده گریت!!

ئهمه ئەو خاله ره شه یه، که خوای گه و ره دهر باره ی فه رمووبه تی: نه خیر، سه ره نجامی ئەو کرده وه به دانه ی کردو یانه، خالی رهش ئاوا دلی داگرتوون..
ئهمه هه ندیک له هۆکاری سستی و لیچوونه وهن موسولمان ده بییت هۆشی لییان بییت.

سبیه م: کاریگه ریی سلبی و دژواری سستی و لیچوونه وه:

لیچوونه وه پوکی نه ره وه ی دین و دیندارییه، کوشنده یه، چ له سەر که سه که خۆی چ له سەر ئەندامانی کۆمه ل و بانگه وازو خودی کۆمه لکارییه که ی:

- له لایه نی دنیا یه وه زه قترین کاریگه ریی سلبی لیچوونه وه، که له سەر که سایه تی کابرای سستبوو خۆیه تی، چونکه جگه له وه ی له ناخی خۆیدا شکستی ده روونی خواردوو، له به رچاوی خه لکه که ی خۆشی ده که ویت و ره صیدی که سایه تی نامینیت..

- له لایه کی تره وه لای خوای گه و ره ریزی به قه دهر سستی و لیچوونه وه که ی

(١) نوسه ری به ریز نوسیویتی: ئەحمه دو خاوه ن سونه نه کان. راسته. ترمذی (٣٣٣٤) ده فه رموی: (هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیبن ماجه (٤٢٣٤)، شیخی ئەلبانیش له (صحيح ابن ماجه ٣٤٢٢) ده فه رموی: حه سه نه.

که مېوتې ووهو مه ترسی نه وهی هه یه که له و کاتی سستی و لیچوونه ویدا کۆچی
دوایی بکات و سهرشوری لای خوی گه وره بیټ!!

له بهر ئه م چاره نووسه ره شه یه، که پیغه مبهری خوشه ویست (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) به رده وام له دوعا کانیدا ده یفه رموو

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ، وَقَهْرِ الرِّجَالِ) (۱).

واته: خویا په نا ده گرم به تو له سستی و ته مبه لی، په نا ده گرم به تو له
ترسنۆکی و پیسکه یی (به خیلی)، په نا ده گرم به تو له قورسبونوی کۆلی قه رزو
ژیرده سته یی پیاوان..

* (...اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عَمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِيمَهُ وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ
فِيهِ). (۲)

واته: خویا باشتین رپوژانی عومرم ئه و رپوژانه بن، که کۆتایی ته مه منن
باشترین کارو کرده و هشم ئه وانم بن که که و توونه ته کۆتا کارمه وه، باشترین
رپوژیشم ئه و رپوژه بیټ که به دیدارت ده گه م..

وه کو مژده ش به ئوممه ته که ی ده یفه رموو

(۱) نوسه ری رحمه تی نوسیویتی: (ئه بود اوود). راسته ئه بود اوود هینا ویتیه وه (۱۵۵۵) به لام ئه لبانی
رحمه الله له ضعیف سنن أبیداد (دا ده فهرموی: زه عیغه. ریوایه تی سه حیجی و له سه حیجی بوخاریی
(۶۳۶۳) دا به له فزی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ
الدِّينِ، وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ)، له سه حیجی موسلیمیشدا (۲۷۰۶) دا ده فهرموی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ
وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ).

(۲) نوسه ری به ریز بۆ سه نه ده که ی نوسیویتی: (أورده الهیثمی فی (مجمع الزوائد ۱۵۷/۱۰) من حدیث
أنس و عقب علیه بقوله: رواه الطبرانی فی الاوسط و رجاله رجال الصحیح غیر عبدالله بن محمد ابو
عبدالرحمن الاذرمی وهو ثقة) راسته لای هه یسه میی (مجمع الزوائد ۱۱۰/۱۰) یه و طه به رانیش له
(الايوسط ۹۴۴۸) ریوایه تی کردووه. هه موو ئه مه نابیتنه به لگه ی سه حیج بوونی. هر ئه و ئه زره مییه ی
له سه نه ده که دایه جی مشتومری فهرمووده وانانه و هه موو ئه وانی تر به زه عیغیان ناساندووه، بۆیه ئه م
فهرمووده یه لای شیخی ئه لبانیش زه عیغه پروانه (سلسلة الأحادیث الضعيفة ۴۶۱۳).

* (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ، قِيلَ كَيْفَ يَسْتَعْمَلُهُ؟ قَالَ يُوَفِّقُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ ثُمَّ يَبْضُغُهُ عَلَيْهِ). ترمذی^(۱).

واته: نه گهر خوای گه وره خیری عه بدیکی ویست به کاریده هینیت، وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا چون به کاریده هینیت؟ فه رموی: ده یخاته سه ر کاری چاکه و له و کاته یدا روچی ده کیشیت.. وه سیپتیشی بو ئومه ته که ی ناوا ده کرد:

* (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ)^(۲). بوخاری.

واته: به نده له نه هلی به هه شته و کار به ره فتاری نه هلی دوزه خ ده کات، به کیکی تر دوزه خیه و کار به ره فتاری نه هلی به هه شت ده کات، کار و ره فتاره کو تابه کانیا ن حسیبه، گرنه نه وه یه، که ناخری خیرییت، چونکه نه ویانی بو حسیبه کریت.

* (لَا تَعْجَبُوا لِعَمَلِ عَامِلٍ حَتَّى تَنْظُرُوا بِمِ يَخْتُمُّ لَهُ) نه حمه د^(۳).

واته: به کار و ره فتاری که سیک سه رسام مه بن، تا کو تا کار و ره فتاری ده بینن. یا وه رانی به رده سستی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناوا په روه رده بو بوون، بو یه که سیک و ه کو سه یدنا (عبداللهی کوری مه سعود) - خوالیی رازی بیت- که گه یشته نه خوشی مه رگی، بینرا ده گریا، فه رموی: (... وَإِنَّمَا أَبْكِي أَنَّهُ أَصَابَنِي عَلَى حَالِ فِتْرَةٍ، وَلَمْ يُصَبِّنِي فِي حَالِ اجْتِهَادٍ)^(۴).

(۱) نوسه ری ره حمه تی نوسیویتی: (ترمذی). راسته. ترمذی (۲۱۴۲)، لای نیامی نه حمه د (۱۶۷۶۶) به م له فزه یه: (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ قَبْلَ مَوْتِهِ فَسَأَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ مَا اسْتَعْمَلَهُ قَالَ يَهْدِيهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى الْعَمَلِ الصَّالِحِ قَبْلَ مَوْتِهِ ثُمَّ يَبْضُغُهُ عَلَيْهِ ذَلِكَ) نه لبانی رحمه الله له (سلسله الأحاديث الصحيحة/۱۳۳۴) دا ده فه رموی: سه حیه.

(۲) بوخاری (۶۴۹۱) موسلیم (۱۳۴).

(۳) نوسه ری ره حمه تی نوسیویتی: (احمد) راسته (۱۱۸۰۴)، نه لبانی رحمه الله له (سلسله الأحاديث الصحيحة/۱۳۳۴) دا ده فه رموی: سه حیه..

(۴) نوسه ری ره حمه تی نوسیویتی: (النهاية في غريب الحديث لابن الأثير) بی نه وه ی ناماژه به به رگ

واته: له بهر ئه وه ده گریم که له کاتی کدا ئاکامی مه رگم گه یشتوتی، که سستبووم و توانام نه ماوه، له و کاتانه دا نه بوو، که چوست و چالا کبووم.. مه بهستی ئه وه بوو: که له و پیریتیه یدا نه خوشکه وت، که وه کو سه رده مانی گه نجیتیه که ی به گور نه ماوو تا خواپه رستی زیاتر ئه انجامدات..

چوارهم: کاریگه ریی سلبی سستی و لیچوونه وه له سه ر کۆمه لکاری ئیسلامی:

گه و ره ترین کاریگه ریی سلبی لیچوونه وه ی ئه ندامانی کۆمه لکارییه کی ئیسلامی ئه وه یه، که سه رکه وتن و سه رفرازیی خوایی له و کۆمه له دوورده که وه پته وه، چونکه شایانی ئه و پله و ریزه نامینن، خوای کاربه جی ئه و ریزه یان لینیت!

به مه ش ماندوو بوونی ری و که ندو کۆسپه کانی زیاترده بن، قوربانیا نی ری زۆرتر ده بن، خه لک لاری ده بیته و کاروانه که سستترده روات، چونکه ریسی خاویستی وایه، که سست و ته مه ل و ته وه زله کان نه خرینه که ناروه، یان ئه رکی بیناسازی شارستانی و ئاراسته ی کۆمه لکاریان پی بدریت، کۆمه لکاری ده پو کیتته وه..

ئه وی ئه و کاره سه ره کی و گرنگه ی پیده کریت، خواناس و هیممه ت به رزو داعیانی موجهیدی ئه م دینه ن، که له به دیدی پیغه مبه ران ده بینن و سه لامی خویان لی بیته و، ئیقتیدایان به سیره ی پاکی ئه وانوه، ده زانن جوهدو جیهاده که چۆن ده خه نه گه ر.

و لاپه ره یان ژماره ی بدات. راسته ئیبنولئه ثیریش فرموویه تی وا له (جامع الأصول) دا. ئه مپیش راسته له وی دۆزیمه وه (۱۵۸۳)، هه روه ها له (مشکاة المصابیح ۵/۵۷)، و له (جمع الفوائد من جامع الأصول ومجمع الزوائد ۲۳۱۲/۱۳)

خوای گورهش دهفهرموئ: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴾ ﴿٣٠﴾ الكهف: ٣٠.

واته: نهو کهسانه‌ی باوه‌ریان هیناوهو کارو ره‌فتاری چاکه ده‌که‌ن، ئیمه پاداشتی نه‌وانه بزر ناکه‌ین، که خیرخوازو چاکه کاربوون^(۱)..

---

(۱) کورد ده‌لی: تا خوا کیو نه‌بینیت به‌فری تیناکات، واته: تا هوکاره‌کانی و پیشه‌کیه‌کان ناهاتبنه‌دیی، نه‌نجام نایاته‌دیی. له‌م روانگه‌وه‌یه که پیره‌میردی ره‌مه‌تی ده‌فهرموئ: کاکه خوا کاری نابه‌جی ناکا تا کیو نه‌بینی به‌فری تی ناکا

پینجه م: چاره سهری سستی و لیچوونه وه:

له بهر ئه وهی سستی و لیچوونه وه ئه وه نده کاریگه ری سلیمی و دژواری هه یه، ده بیته موسولمانان لئی به چه زه ربن و هه میسه هوشیان لای بیته، نه با دا تووشیان بیته، به تاییه تی ئه و که سانه ی داعین و کار بو بانگه وازی ئیسلام ده که ن. چاره سهر و خو پاراستن له م نه خو شیه دهر و نییه کۆمه لایه تیه والله اعلم به م شیوانه ی خواره وه ده بیته:

۱- دوور که وتنه وه له گوناحی گه وره و بچووک: چونکه تاوان و سه رپیچی فه رمانی خوای گه وره دل و دهر وون ده کاته خه لوز، ده بیته مایه ی رقهه ستانی خوای گه وره خوا لاماندا .. واوه یلا به حالی ئه و که سه ش که خوا لئی تووره ده بیته، چونکه زه ره رمه ندی دنیا و قیامه ت ده بیته .. خوای گه وره له باسی غه زه بی خویدا ده فه رمووی:

﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ﴾ ﴿٨١﴾ طه: ۸۱.

واته: له و چه لال و پاکه ی پیمان به خشیوون بخون و سنور مه به زینن تا بهر غه زه بی خوا نه که ون! هه ر که سیک بهر غه زه بی من بکه ویت سه رنگوم ده بیته!

۲- به رده و امبوون له سه ر زیکره کانی شه و ورژ: وه کو دو عاو نزاو پارانه وه و ئیستیغفار، یان قورئان خویندن و نوێژه سوونه ته کانی (زوحا)، یان شه و نوێژو پارانه وه ی سپیده ی فه جر، که سه بای سالحان ناسراوه ..

ئه مانه هه موی مایه ی گه شه و نه شو نما ی رۆحی پاکن، مایه ی شه حنکردنه وه ی باوه رن، مایه ی قایمکردنه وه ی دینداریین، مایه ی چوست و چالاکی خوا په رستین،

هۆکاری به هیزکردنه وهی ئیراده و هیممهت بهرزیین.. خوای گه وره دهفه رمووی:
﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَدَّكِرَ ۗ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴾ ﴿٦٦﴾
الفرقان: ٦٦.

واته: ئه وه خوای گه وره یه، که شه و ورۆژی یه ک به دوی یه کدا
درو و سترکردوه، ئه مه ده لیلی رییبه بۆ ئه و که سه ی بیه ویت یادی خوا بکات، یان
سو پاسگوزاریی ئه و بکات.. هه ره ها ده فه رمووی:

﴿ يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي فَزَّ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١﴾ نَصَفَهُ ۗ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٢﴾ أَوْ زِدَ عَلَيْهِ وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ
تَرْتِيلًا ﴿٣﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٤﴾ ﴾ المزل: ١ - ٥.

واته: ئه ی ئه و که سه ی خۆت له ناوجی ناوه و خۆت داپۆشیوه، هه سته
هه مو و شه و گار جگه له که میکی شه و نوێژکه، به خوا په رستی بیبه سه ر، نیوه ی
شه وه کان، که میک که متر یان زیاتری به قیامولله یله وه خه ریک به، قورئان
هیدیانه و له سه رخۆ بخوینه.. بزانه که ئیمه کۆلیکی قورست ده خه ینه سه رشان..
(کۆلی به رپرسیتی بانگه وازی خوایی)..

پینغه مبه ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (مَنْ نَامَ عَنْ حُزْبِهِ
أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَقَرَأَهُ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ كَتَبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ
اللَّيْلِ).^(١)

واته: هه ر که سیك شه و به شه ویردی زیکره کانی خۆی خویندو نووست،
هه موی، یان به شیک، بۆ سه به ی له نیوان نوێژی به یانی و نیوه پرۆدا ئه و به شه ی
تریشی خویند، که شه و نه بخویندبوو، بۆی ده نووسریت و بۆی ده خریته پال
ئه وه ی که به شه و خویندوویت..

(١) موسلیم (٧٤٧)، موباره کفوری له (تحفة الاحوذی/ ابواب السفر/ ٥٨١) دا له سه ری نویوه: (رواه
الجماعة الا البخاری). جگه له بوخاریی و ئینوماجه. نه بوداوود (١٣١٣)، ترمذی (٥٨١)، نه سائی
(١٧٩٠)، نه حمه د (٥٣/١). شیخی ئه لبانیس رحمه الله له (صحيح سنن ابن ماجه/ ١٢٢٨) دا ده فه رمووی:
سه حیجه.

۳- به کارهینانی کاته زیاده کان بو خواپه رستی: هه موو کهس کاتی زیاده دی ده بیت، به تاییه تی گهنج، به کارهینانی ئەم کاتانهش به نوژیو زیکرو قورئان خویندن و خواپه رستی ترهوه فرسه تی ته مهن و هه لی زه خیره کردنی پاداشته، ئەمیش ویست و ئیراده به هیژده کات..

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (...فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشُرُوا وَأَسْتَعِينُوا بِالْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ) (۱).

واته: میانپه وانه کار به ته وای ئەنجام بدەن، گەر نه تانتوانی نزیککی ئەو، بهرده و امیش مژده دی کاری ته و اوو بهرده و ام بدەنه خه لکی (تا هانیان بدەن بو ئەنجامدانی کاریان به ته وای و بهرده و امبوون له سه ریی) سوودیش له و کاتانه وه ربگرن: سه ره تای به یانیان، دوی عه سرو پیش شیوان، ههروه ها به شیک له شه و گاری درهنگ.. (۲)

۴- خوگرته وه له توندوتیژی و توندپهوی: توندوتیژی سه ره تای بهرده و ام ناییت و سه ره ده کیشتی بو توندپهوی له دینداریتی به که دا، ئەمهش چونکه قورسه یارمه تی بهرده و امبوون نادات، بۆیه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه میشه ئاموژگاری نه رمونیانبوونی له یاهه رانی به پیزی ده کرد.

عائیشه خانمی خیزانی خوالیی رازی بیت) ده فهرمووی: (كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ

(۱) بوخاری (۲۹) موسلیم (۲۸۱۶). هه موو فهرمووده که: (إِنَّ الدِّينَ يَسْرٌ، وَلَنْ يَشَادَ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشُرُوا، وَأَسْتَعِينُوا بِالْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ) ..

(۲) ئەو کاتانهی که پیشه وای خو شه ویست صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دیاری کردوون هه موویان کاتی گونجای سه فهریشن، به مانایه کی تر که له و کاتانه دا که له شتان سووکه بو سه فهر که کاریکی قورسه، ئیوه ئە گەر ئیراده تان لاواز نه بیت ده توانن بیکه نه کاتی گونجای خواپه رستی و زه خیره دانان، چونکه له و کاتانه دا هه موتان چوست و چالاکن: سه ره تای به یانیان (که دوی هه وانه وهی شه وه) دوی عه سرو پیش شیوان (که دوی هه وانه وهی نیوه رۆیه) ههروه ها به شیک له شه و گاری درهنگ (که دوی هه وانه وه و هه وه) ..

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَصِيرٌ وَكَانَ يُحَجِّرُهُ مِنَ اللَّيْلِ فَيَصَلِّي فِيهِ فَجَعَلَ النَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ وَيَسْطُطُهُ بِالنَّهَارِ فَثَابُوا ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ مَا تُطِيقُونَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا وَإِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ مَا دُومَ عَلَيْهِ وَإِنْ قَلَّ. وَكَانَ أَلُّ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا عَمِلُوا عَمَلًا أَتَبْتُوهُ^(۱).

واته: پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حه‌سیریکی هه‌بوو، به‌روژ رایده‌خست وله‌سه‌ری داده‌نیشست، شه‌وانه‌ش ده‌یکرده دیوارو شه‌ونویژی له‌ودیوبه‌وه ده‌کرد.

جاریک هه‌ندی که‌س هاتن و ئیقتیدایان به‌ نویژه‌که‌ی ئه‌و کرد، ئینجا خه‌لکی تره‌ات تا شه‌ویک بوونه جه‌ماعه‌تیکی زور، ئیتر پیی فه‌رموون: خه‌لکینه، ئه‌وه‌نده‌ی بو‌تان ده‌کریت خواپه‌رستی بکه‌ن، خو‌خوای گه‌وره مه‌له‌ل نایگریت، تا ئیوه تووشی مه‌له‌ل نه‌بن، خو‌شه‌ویستترین کار لای خوای گه‌وره ئه‌وه‌یانه، که به‌رده‌وامبوونی تیدایه، با که‌میش بی‌ت.

خانه‌واده‌ی پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر کاریکیان ده‌ست بدایاتی به‌جیددی ده‌یانگرت و وازیان لی نه‌ده‌هینا تا ده‌یانگه‌یاندی ئه‌نجام..

لیره‌دا پیویسته یاداوه‌ریه‌ک بده‌ین، که هۆشداریی دان له‌ نه‌که‌وتنه‌ ناو توندوتیزی و توندپه‌وییه‌وه، مانای ئه‌وه نییه له‌ به‌رامبه‌ر شیرک و کوفریشدا هه‌ر نهرمونینی بنویتریت، مانای ئیه‌مال کردنی فه‌رمان به‌ چاکه‌و به‌ره‌لستی له‌ خراپه‌ نییه، به‌لکومیانزه‌ویتی موسولمانانه‌یه، که له‌گه‌ل ئاراسته‌ی بانگه‌وازه‌ خواییه‌ که‌دا ده‌گونجیت، دیندارانه به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه پابه‌ند بی‌ت، بی‌تبه‌لام له‌ ره‌فتارو بانگه‌پشتی ئیسلامه‌تیه که‌یدا نهرمونیان بی‌ت.. عبدالله‌ی کورپی عه‌مری کورپی عاس (خوایی پازی بی‌ت) گپ‌رایه‌وه که پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

(۱) بوخاری (۶۰۹۹)، موسلیم (۷۸۲).

وَسَلَّمَ) پێی فەرموو (يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فَلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ)^(۱).

واته: هۆ عبدالله، وه کو فلان كهس مه به كه شه ونوێژی ده كردو ئیستا وازی لیهیناوه..

ههروهها له ئه بوهوره هیره وه (خوالییی رازی بیئت) هاتوو هه كه پینغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموو یه تی: (فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَاتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ)^(۲).

واته: ئه گه ر به ره له ستی شتی کم لیکردن توخنی مه که ون، که فه رمانی شتی کیشتان پێ ده که م نه وه نده ی ده توانن نه نجامی بدهن..

5- هۆ گربوونی جه ماعت: به خو له قالبدان له ههستی کۆمه لکاری و خۆ به ستنه وه به برایه تی موسولمانه کانی ده وروبهر وه، به گۆشه گیرنه بوون و دووره په ریزنه بوون لیبان.. پینغه مبهری رابه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ)^(۳).

واته: ژینگه ی کۆمه ل ره حمه ته و جو دایی ئازار و ژانه.. ههروهها ده فه رمووی: (يَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ)^(۴).

(۱) بوخاری (۱۱۰۱)، موسلیم (۱۱۵۹).

(۲) بوخاری (۷۲۸۸)، موسلیم (۱۳۳۷).

(۳) نوسه ری ره حمه تی نوسیویتی: (احمد). راسته (۲۷۶۸۴)، عبدالله ی کوریشی له (الزوائد ۳۷۵/۴)، ئیبینوئهبی عاصم له (السنة/ ۹۳ و ۸۹۵)، هه موو فه رموده که (مَنْ لَمْ يَشْكُرْ الْقَلِيلَ لَمْ يَشْكُرْ الْكَثِيرَ وَمَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَالتَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ شُكْرٌ وَتَرْكُهَا كُفْرٌ وَالْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ). شیخی ئه لبانی رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۶۶۷) دا ده لئ: سه حیه.

(۴) نوسه ری ره حمه تی نوسیویتی: (ترمذی). راسته (۲۱۶۷) ده سفه رمووی: (غریب من هذا الوجه)، شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحيح الجامع الصغير / ۱۸۴۴) دا ده فه رمووی: سه حیه. له ریوایه تیکی تری ئیبینوعمه ردا خوا لیبان رازی بیئت هه ر له ترمذی (۲۱۶۶) ده فه رمووی: (يَدُ اللَّهِ عَلَى الْجَمَاعَةِ).

واته: دهستی خوا له گه ل کومه لدايه..

سه يدنا عه لي كورې نه بو تاليب (خوالي رازي بيت) ده فهرمووي: (كدر
الجماعة خير من صفو الفرد).^(۱)

واته: ليليه تبي ناو كومه ل له ساف و بيگه ردي تاكيي باشره..

۶- ناگادار بوون له ريساي خوايي له مروف و گه ردووندا: چونكه نه وه ريسايه كه
نه گوره و بو هه موان وه كويه كه.. خواي گه و ره ده فهرمووي: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ فاطر: ۴۳.

واته: هه تاهه تايه ريساي خوايي گوراني به سه ردا نايات و هه تاهه تايه ريساي
خوايي له ريك و پيكي خوي ناكه ويټ..

له و ريسايانه: نه نجامي هه موو شتيك په يوه سته به پيشه كيه كانيبه وه:
موسولمانيش ده بيت وه كو خه لكانی تر ره نجبدا، هه موو وزه ي خوي له كاريكي
نه خشه بو دانراودا بخاته گه ر، تواناي مروفانه ي خوي سه ر فبكات، تا له
تاقير كرده وي خواييدا ده رچيت و شاياني يارمه تيدان و پشتيو انيلي كرده بيت..
خواي گه و ره ده فهرمووي: ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَتْخَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ﴾ محمد: ۴.

محمدي موباره كفووري رافه كاري فهرمووده كاني ترمذي ده فهرمووي (رواته كلهم ثقات) واته هه موو
گيره و ره كاني سه نه دي فهرمووده كه جيمتانه ن.. شاهيديتر له سه ر هم فهرمووده هه يه: لاي: نه بو داوود
(۴۵۲/۴)، نه حمده (۱۴۵/۵)، داريمي (۲۹/۱)، حاكم (۱۱۵/۱)، نيبنو ته بي عاصم له (السنة/ ۸۵).
(۱) نوسه ري ره حمه تي هه ر ناوا به بيسه نه د هينا و يتيبه وه. منيش زور بو ي گه رام هيچ سه نه دي كم
نه دي دل پني سو كونا بيت. سه يربوو كه هه نديك به بي به لگه نوسيو يانه قه ولي معاويه ي كوري
نه بو سو فبانه خوا لبيان رازي بيت!! ئي دياره نه مه هه ر له دژايه تي شيعه يه، چونكه گيرانه وه ي
قه وله كه وه كو فهرمايشتي سه يدنا علي خوا ليني رازي بيت به ناوبانگه.

واته: ئه وهش وایه، ئه گهر خوای گه وره بیویستیایه خوی تۆله ی
لیده ستاننه وه و به سه ریشیاندا سه رده که وت، به لام دهیه ویت هه ندیکیان به
هه ندیکی تریان تاقیبکاته وه.. تاقیکردنه وه ی موسولمانان بۆ هه نجه تهرینیا نه که
داخۆ به رگری له م بانگه واز و نیرا وه ی خوا ده که ن؟!

کافرانی ش داخۆ هه ر له سه ر ئه و هه لۆیسته دوژمنکارانه یان ده میننه وه و
به هانه ی مو حاسه به ی رۆژی دوایی ده ده ن به ده سته وه..

ههروهها له و پێسیایانه: قوناغ به قوناغی ریبیرین و پهروه رده کاری و گه شه و
نه شونما: هه ر وه کو دایکی موسولمانان عایشه خاتونی به ریز (خوالیی رازی
بیّت) فه رموی: (إِنَّمَا نَزَّلَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهُ سُورَةٌ مِنَ الْمُفَصَّلِ فِيهَا ذِكْرُ الْجَنَّةِ
وَالنَّارِ، حَتَّى إِذَا تَابَ النَّاسُ إِلَى الْإِسْلَامِ نَزَلَ الْحَلَالُ وَالْحَرَامُ، وَلَوْ نَزَلَ أَوَّلَ شَيْءٍ:
لَا تَشْرَبُوا الْخَمْرَ. لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الْخَمْرَ أَبَدًا! وَلَوْ نَزَلَ: لَا تَزْنُوا. لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الزِّنَا
أَبَدًا).^(۱)

واته: ئه وه ی که یه که مینجار که یه کیک له سوره ته درێژه کان دابه زی، باسی
به هه شت و دۆزه خی تیداهاتبوو، تا دینداریتی خه لکه که (گیانی پابه ندبوون و
ته قوایان) زیاتربوو، باسه کانی هه لال و هه رام دابه زین، ئه گهر له سه ره تا وه
بیفه رموایه شه راب مه خۆنه وه، ده یانوت: هه رگیزا وه رگیز واز له شه راب
ناهینین.. ئه گهر بیفه رموایه زینا مه که ن، ده یانوت: هه رگیزا وه رگیز واز له
زینا ناهینین..

ئهمه ش بوو وای کرد، که پینجه مین خه لیفه ی راشیدین (عومه ری کوری
عه بدولعه زیز) -ره حمه تی خوای لی بیّت- ئه و ره فتاره پشوودرێژه ی خوی
بگریته به ر.

(۱) بوخاری (۴۹۹۳)، موسلیم (۱۰۹۳).

که بوو به خلیفه، ویستی ناراسته‌ی ده‌ولت و کومه‌لگه موسولمانه که بگپړېته‌وه سهر سییره‌ی خوله‌فای راشیدین و سهرده‌می ئه‌وان، به‌لام دواى ئه‌وه‌ی هه‌موو سهره‌په‌ته کاریگه‌ره کانی هیژوده‌سه‌لات له ده‌ستی خویدا ده‌بن..

ئهم پیاوچاکه کورپکی هه‌بوو ناوی (عه‌بدولمه‌لیک) بوو، چوارشانه‌و به‌خو‌و خاوه‌ن هیژو ویستبوو، گه‌نجیکی خواناس و به‌هیممه‌توو، جاریک ره‌خنه‌ی له باوکی گرت له‌وه‌ی، که زور زوو سامانه زه‌وتکراوه‌کانی نه‌گپړایه‌وه بو‌و خاوه‌نه‌کانیان وو زوو ئاسه‌واری ئه‌و زولم و سته‌مه‌ی لا نه‌برد، که خه‌لیفه‌کانی پېش ئه‌و جیان هیشتبوو..

رؤژیک عه‌رزی باوکی کرد (به باوکی وت): (یا أبت ، مَا لَكَ لَا تُنْفَذُ فِي الْأُمُورِ ، فَوَاللَّهِ لَا أُبَالِي فِي الْحَقِّ لَوْ غَلَّتْ بِي وَبِكَ الْقُدُور . قَالَ لَهُ عَمْر : لَا تَعْجَلْ يَا بُنَيَّ ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذَمَّ الْخَمْرَ فِي الْقُرْآنِ مَرَّتَيْنِ وَحَرَمَهَا فِي الثَّلَاثَةِ ، وَأَنَا أَخَافُ أَنْ أَحْمَلَ النَّاسَ عَلَى الْحَقِّ جُمْلَةً فَيُدْفَعُوهُ وَتَكُونَ فِتْنَةً) ^(۱) .

واته: باب‌ه گیان بوچی ئه‌و کارانه زووتر جیبه‌جی ناکه‌یت؟!

به‌خوا خه‌می ئه‌وه‌مه، که منیش و توش له مه‌نجه‌لی سهر ئاگره‌که‌دا بین.. باوکی خواناس و شه‌رعناسیی فه‌رمووی: په‌له‌مه‌که کورپ خو‌م، خواى په‌روه‌ردگار سهره‌تا زه‌می شه‌ پاب و شه‌پاب خوارده‌وه‌ی کرد، تا دوو جار، ئینجا له سییه‌مین جاردا هه‌رامیکرد..

ده‌ترسم ئه‌گه‌ر به‌ جاریک ئه‌م ئیشانه بو‌ئو خه‌لکه‌ته‌نجامده‌م، ئه‌وانیش به‌ یه‌کجاری شوولی لیه‌لکیشن.. ئه‌وسا فیتنه‌یه‌کی گه‌وره‌ترم بو‌ ده‌خولقیت..

۷- سهرنجدانه به‌به‌ستی ری هه‌ر له یه‌که‌مین رؤژی کاره‌وه: تا به‌ چاوی

(۱) نوسه‌ری به‌ریز نوسیویتی: (کتیبه‌ی الموافقات ی شاطبی)! راسته له‌وئ وا له (۱۴۸/۲) دا، هه‌روه‌ها لای (ئیب‌نوعه‌بدی ره‌بیهی: العقد الفرید ۳۹/۱) و ئه‌بو نوعیم له (حلیه‌ الأولیاء ۲۸۱/۵) دا هه‌یه.

کراوه و ربابیه وه ببینیت و چاودیری بکات، تا ئاماده ی پیشتری رووبه پروبوونه وهی له مپهرو به رهستی هه بییت که دینه پرسی.. تا خوی بو زالبون به سه ریاندا ئاماده کردییت، نهک که تووشی کیشه یهک بوو سه ری لیبشیویت و بکه ویته سکا لای بیجی و بۆله بۆل.. ئەمهش واده کات که هه ره له سه ره تاوه چوست چالا کانه کار بکات نهک سست و بیباک..

۸- کارکردن به بهرنامه و ورده کارانه: ئەوهش به ره چا و کردنی ئەوه ده بییت که کام ئیشه یان ده بی بکریته یه که مین و کامیان دوا ی ئەو، یان بو دوا یین کار.. ئەوه به وه ده بییت بزانییت کام هه لویست گرنگه و کامیان گرنگتره..

هه ره ها به وه ده بییت بزانییت، که یه که مین جار دژی کام هه لویستی به رامبه ره ده وه ستیته وه وه ده ی کاته شه ری سه ره کی و کامیان ده کاته شه ری لا وه کیی؟!

نه با دا خوی له گۆنگه لیکه وه بتالیینیت که ئیستا کاتی ئەو نییه، یان ئەوه نده ناهینیت ئەم وزه ی خوی و هاو بی رانی بو بخاته گه ر.. ده بییت ورده کارانه بزانییت کام ئیشه یانی سه ره کییه و کامیان په راویژه؟!

۹- هاو پرییه تی کردنی پیا و چا کانی مواهیدی ری خوا: ئەمانه پۆله که سانیکن بو خوا ساغبوونه ته وه، دل یان پاک و ره فتاریان چاک پاراستو وه.. ئەمانه ئەوه نده به گه شه ی رۆحدا هاتوون و چوون، وه کو فریشته یان لیها تو وه، ئەمانه که م دوون، به لام که دوان زۆر کاری گه ره ده بن، ره فتاری ئەمانه زۆر ئاراسته وانیه، که بزاون ئاراسته ی په ره رده یی ده نوینن..

تیکه لبوننی ئەمانه ویست و ئیراده به هی زده کات. نابینیت چۆن پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی ئەم پۆله ده گمه نه ی کۆمه لگه ده کات؟! که ده ره قیان ده فه رمووی:

(أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ جُلَسَائِكُمْ! مَنْ ذَكَرَكُمْ اللَّهَ رُؤْيَتْهُ، وَزَادَكُمْ فِي عِلْمِكُمْ مَنْطِقَهُ، وَذَكَرَكُمْ بِالْآخِرَةِ عَمَلَهُ) ئيبنوماجه^(۱).

واته: ئهري چاكتريني هاودهنگه كاني خوتان پي نهناسينم؟! فهرمويان: بهدي ئه ي پيغه مبهري خوا، فهرموي: چاكترين كه سي كورتان ئه و كه سه يه كه به بينيني خوي پهروه دگارت بكه ويته وه ياد.. به قسه كردني زانستيت زيادكات.. به كرده وه كانيشي روي دو اييت وه بير به ينيته وه..

۱۰- مافي هه وانه وه ي ته واو بداته جهسته ي خوي: هه وانه وه، تير خواردن و تيراو بوون، بيكه مخوري و بيگه ده به لبي، هه موو ئه مانه له ش به چالا كيه وه ده هيلنه وه، زه ي نوي و تواناي باش ده به خشنه وه. پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناموزگاري هه موان ده كات و ده فهرموي:

(دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَبْلُ قَالُوا هَذَا حَبْلٌ لَزَيْنَبَ فَإِذَا فَتَرَتْ تَعَلَّقَتْ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا حُلُوهُ لِيَصِلَ أَحَدُكُمْ نَشَاطَهُ فَإِذَا فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ).^(۲)

واته: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شريف ي برده مزگه وت بيني وا گوري سيك به دوو كو له كه ي ناو مزگه وت كه وه رايه لكر او، فهرموي: ئه مه چيه؟! عه رزيان كرد (وتيان): ئه وه هي زه ي نه به، به ويوه ي قايم كرد وه، كه له نويز كرد نييدا به پيوه زور ماند وه ويته، خوي به سه ردا ده دات.. فهرموي: ناييت، بيكه نه وه.. هه ريه كه تان با ئه وه نده نويز بكات كه تييدا چوست و چالاك

(۱) فهرموده كه هه موي ناوايه: (قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ جُلَسَائِنَا خَيْرٌ؟ قَالَ: مَنْ ذَكَرَكَ بِاللَّهِ رُؤْيَتْهُ، وَزَادَ فِي عِلْمِكَ مَنْطِقَهُ، وَذَكَرَكَ بِالْآخِرَةِ عَمَلَهُ) ئه مه ش جگه له ئيبنوماجه، ئيبنوته بي دنيا له (الاولياء ۲۵) و ئه بو يه علا له (المسند ۳۴۳۷) و به يه يقى له (شعب الايمان ۵۷/۷-۹۴۴۶) هينا ويانه ته وه و به گشتي فهرمويانه: هه سه نه.. به لام ئه لباني رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الضعيفة ۳۵۷/۶ ژ ۲۸۷۴) دا ده فهرموي: زه عيفه.

بوخاري (۱۱۵۰)، موسليم (۷۸۴)، (۲)

دهمیښیت، که سستبوو با دانیشتیت.. له ریوایه تیکی تردا ده فهرمووی: با بخه ویت.. له فهرمووده یه کی تردا ده فهرمووی: (إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي، فَلْيَرْفُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ يَنْعَسُ لَعَلَّهُ يَسْتَغْفِرَ فَيَسُبُّ نَفْسَهُ).^(۱)

واته: نه گهر یه کیکتان له کاتی نوژکردنییدا باویشکی هاتی با راکشیت (بخه ویت)، تا خه وه که ی دهروات.. له وانه یه که سی واتان هه بیټ _ که نوژته که ی به خه والوبیوه ده کات _ نازانیت داوای لیبوردن له خوای گه وره ده کات یان جنیو به خوی ده دات..

۱۱-خودلخوشکردن به حال: به یاری و گه مه له گه ل مال و مندا ل، به چوونه سهیرانی دهشت و بناریک، چیاو که ژیک، که نار دهریایه ک، مانه وه ی شهوان، یارییه کانی بهر شهوقی مانگه شهو، دانیشتینیکی سهر لوتکه شاخیک و روانین و بیرکردنه وه له کردگاریتی خوای کارزان و کارجوان..

دامه زرانندی خپوه تگایه کی په روه ردیی که به کومه ل چالاکیی تیدا دهنوینریت.. نه مانه هه موی بیزاریی و ماندویتی له له ش دهرده کهن، نه مانه دل و دهروون و جهسته دیننه وه سهر وزه و توانا و چالاکیه کانی جارانی.. نابینیت _ دوا ی سهیران و گه مه و خوشحالبوونه خیزانییه که ت _ چون ده لئی سهر له نوی شه حنکراو یته وه و چوست و چالا کتربویت!؟

(نه بوره بعی حه نزه له ی کوری ره بعی ئوسه یدی) نوسهر، که یه کی کبوو له نوسهره کانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی:

عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَيْدِيِّ، وَكَانَ مِنْ كِتَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ مَرَّ بِأَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَهُوَ يَبْكِي، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا حَنْظَلَةُ؟ قَالَ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ يَا أَبَا

بَكْرًا، فَنَكُونُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ كَأَنَّا رَأَى عَيْنٍ، فَإِذَا رَجَعْنَا عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالضَّيْعَةَ وَنَسِينَا كَثِيرًا! قَالَ: فَوَاللَّهِ إِنَّا كَذَلِكَ، أَنْطَلِقُ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْطَلِقَا، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَا لَكَ يَا حَنْظَلَةَ؟ قَالَ: نَافَقَ حَنْظَلَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَكُونُ عِنْدَكَ تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ كَأَنَّا رَأَى عَيْنٍ، فَإِذَا رَجَعْنَا عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالضَّيْعَةَ، وَنَسِينَا كَثِيرًا، قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ تَدُومُونَ عَلَى الْحَالِ الَّتِي تَقُومُونَ بِهَا مِنْ عِنْدِي، لَصَافَحْتُمْ الْمَلَائِكَةَ فِي مَجَالِسِكُمْ، وَفِي طُرُقِكُمْ، وَعَلَى فُرُشِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةَ سَاعَةً وَسَاعَةً.^(١)

واته: چاوبه گريانه وه توشی نه بوبه کری سدديق بووم، هه والیپرسیم،

فه رمووی: حه نزله چو نیت، نه وه چيیته؟!

منیش وتم: به خوا که وتوومه ته دوو پرویبه وه..

فه رمووی: سوبحانه الله کوره چ ده لییت؟!

• وتم: نه دی کاتیک له خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دابن، که باسی به هه شت و دوزه خان بو ده کات، ده لیی به چاوان ده یانبینین، که چی هه به وه ندهی له کووری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتینه ده ری و مال و مندال و باخ و بیستان سه رقالیی کردین، زورمان له وه بیر ده چيیته وه..

نه بوبه کر (خوالیی رازی بیت) فه رمووی: وه لا راست ده فه رموویت، ئیمه ش نه وه مان به سه ردا دیت!..

ئیتر من و نه بوبه کر پیکه وه چوینه خزمهت پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عه رزمکرد: نهی پیغه مبهری خوا! (حه نزله) دوو پرویی کردو وه..

(١) موسلیم (٢٧٥٠)، ترمذی (٢٥١٤)، ئیبنوماجه (٤٢٣٩)، ئیهای نه حمه د (١٧٨/٤).

پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموۋى: چىيە؟!

چۈنە؟!

عەرز مەكرد: كاتىك لە خزمەت جەنابتدا دەبىن و باسى بەھەشت و دۆزەخمان بۆ دەفەرموۋىت، دەلئىي بە چاۋان دەيانىنىن، كەچى ھەر بەۋەندەى لە كۆرى جەنابت دەچىنە دەرى، و، مال و مندال و باخ و بېستان سەرقالھاندە كاتەۋە، زۆرمان لەۋە بېردە چىتەۋە..

پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموۋى: بەۋەى گىانى منى بەدەستە، ئەگەر لەسەر ئەۋ ھالەتەى يادى خوا بەردەۋام بوۋنايە، كە لە لاي من تىيدان، فرىشتەى خوا لەسەر پىخەفى خۆتان، لە رىگاۋبان تەۋقەى لە گەل دە كردن، بەلام ئىتر ئەمە وايە (ھەنەلە)، ساتىك ئەمەۋ ساتىك ئەۋيانە.. سى جارى ۋا فەرموۋ..

۱۲- خويندەۋەى كتيبى سىيرەۋ مېژوۋى ژيانى كەسايە تىيە كان: خويندەۋەى مېژوۋو، جگە لەۋەى رۆشنىرىيەك دەدات،

نمۇنەى پىشپەۋىتىش دىنىتەۋە، پىشەۋاى راستەقىنەۋ خەلكانى ۋرەبەرزت پىدەناسىنىت، جا چ جاى سىيرەى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ۋ مېژوۋى ژيانى ياۋەران ۋ نەۋەى پياۋچاكى تابەينان!

دىۋانى پىر سەرۋەرى مېژوۋى ئىسلام، پىرە لە نمۇنەى پىشەۋاى تىي، جۋامپىرى، ئازايە تىي، سەخاۋەت ۋ لىبوردەى.. پىرە لە نمۇنەى لوتكەى پابەندى رەفتار ۋ رەۋش تەبەرزى مۇجاھىدان ۋ پياۋچاكان ۋ وىست ۋ ئىرادە بەرزە كان..

گىرپانەۋەى باسى ئەمانە، سەلۋا بەخشى دل ۋ ۋرەۋ ئىرادەيە.. ھەستى لوتبەرزى ناھىلىت ۋ، لە جىيدا بە خۆكە مزانىنەۋە، وىستى بەرەۋ لوتكە پىھەلگرتن لە دل ۋ ھۆش ۋ ئىرادەدا دەروىنىت..

باسی نهو هه لویست و سییرانه ئاوا کاریگه ره، بویه خوی پوره دگار
 دهرباره سییره پیغه مبه رانی خوی (سهلامی خویان لی بیت) دهرباره ی و
 پیاوچاکان و هه والی نه ته وه و میلله تانی تر ده فهرمووی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ
 عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ یوسف: ۱۱۱.

واته: به راستی له داستانیاندا، په ندو ئاموژگاریی هه یه بو خواهن هوش و
 هزره کان..

بو نمونه: یه کیک سییره ی (عومه ری کوری عه بدولعه زیز) ده خوینیتته وه-
 ره حمه تی خوی لی بیت، ده بینیت نه م پیاوچاکه ی، که خه لیفه ی زه مانبوو، که له
 نیوان نوژی به یانی و هه له اتنی خوردا ههستی بکردایه سستبووه، به ره
 حه وشه که دا ده هات و ده چوو، هه ر نه مه ی ده ووتته وه:

وَكَيْفَ تَنَامُ الْعَيْنُ وَ هِيَ قَرِيرَةٌ   وَلَمْ تَدْرِ أَيَّ الْمَحَلِّينِ تَنْزِلُ؟!^(۱)

موسولمان که نه مه له سییره ی نه م پیاوه گه وره یه دا ده خوینیتته وه، ههستی
 ده خروشیت، هوشیکی تری پیدادیتته وه، ههست به گه وره یی نه و بچووکی خوی
 ده کات، حه ز به ئیقتیدایپکردنی ده کات و، هه ولده دات نه وه نده ی له بیریتی،
 خوی وه کو نه و چاودپرو ئاودپر رابگریت.. تا له کاروانی موجهایدانی خواناس
 دوا نه که ویت..

۱۳- یادی مهرگ و پرسپاری گورو هه لویسته کانی دواتر: یادی گیان کیشان
 و بیکه سی دوا ی به خاک سپاردن و، وه حشه تی گورو ته نهایی و باری خه می
 قیامهت و، ترس و بیمی بیخیری و کولی قورسی گوناح.. خه می حه شرو
 واوه یلای کروزانه وه ی بیکه سیی.

(۱) واته: نه م چاوه چوون وا به و سره و ته وه خه وی لی ده که ویت، که نازانیت باری له کام مه نزلگایاندا
 ده خات. (له به هه شت ده بیت یان له دوزه خ)؟!

سە لە ف لە م یادە غافل نە دە بوون، بۆچی ئیمە پیمان ناکریت یادیکی پوژانە بکەین، یادیکی هەفتانە؟!

خاک بەسەری ومان هەیه، سالانەش یادیکی سەرراستانە ی کاریگەری قەبرو قیامەتی خۆی ناکاتەو! بۆیە دلەمان رەقە، دەروومان لەم یادە دوورە، بێئاگایە.. هۆشمان ئەم باسانە نایستیت، و لە غەفلەتدا جیربوینەتەو، هیچ کاریگەرییەك بە هۆش خۆمان ناهینیتەو.. ئەم هەستە زۆر خراپە، ئەم رەفتارە زۆر دژوارە..

پێویستیمان بە زیارەتی گۆرستان و ئامۆژگاریی پیاوچاکانی سە لە فە.. ئەوی شیرکی ناسیوو و لە خەمی خەملیوو، با بچیتە زیارەتی گۆرستان.. وەکو پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە تەوحیدە کە ی چەسپاند رییدا بچنە سەر گۆرستان و پەندو ئامۆژگاریی وەرگرن، وەك دەفەرمووی: (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، أَلَا فَزُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ).^(۱)

واتە: پێشتر ری زیارەتی گۆرستانم لیتانگرت، بەلام ئیستا قەیدی نییە بچن، چونکە پوژی دواییتان بێردەخاتەو..

(ئینوسسەمماکی و اعیز) لە ماله کە ی خۆیدا چالیککی وەکو گۆر هەلکە ندبوو، هەر کە هەستی بە سستی دە کرد، دەچوو ناو ئەو گۆرەو و لەسەر پشت لیبی رادە کشاو وای خەیاڵ دە کرد، کە مردوو و تازە بواری هاتنەو ی دنیای نەماو، تا واز لەو سستییه ی بهینیت، تازە هەر خۆیەتی و کردەو کانی..

ئینجا دوای ماوہیەك دەکەوتە گریان و هاوارو، ئەو ئایەتە ی دەخویندەو، کە

(۱) نوسەری بەرپز هەر ئەو نەدی لە تەنیشتەو نوسبو (احمد)، بەلج ئیمامی ئەحمەدیش یە کیکە لەو فەرموودەوانە بەرپزانە ی ئەم فەرموودەیان هیناوەتەو.. رستە ی یە کەمی (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، أَلَا فَزُورُوهَا) ریوایەتی موسلیمە (۱۹۷۷)، رستە ی دوایی تری (فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ) ریوایەتی ئەوانی ترە: ترمذی (۱۰۵۴)، نەسائی (۲۰۲۳)، ئەبوداود (۳۶۹۸)، ئەحمەد (۳۵۹/۵).. ئەلبانی رحمە اللە له (صحيح سنن الترمذی) دا دەفەرموئ: سە حیحە.

خوای گهوره دهربارهی حالی ئه و تاوانبارانهی قیامت دهرمووی: ﴿قَالَ رَبِّ
 اَرْجِعْهُنَّ لِعَلِّيْ اَعْمَلُ صَالِحًا﴾ المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰.

واته: خوای گهوره بمگه ریڼه وه بو دنیا، با کرده وهی چاک بکه م..

ئینجا هر خوای به خوای دهر ووت: وا ئه مجاره ریڼادایت و گه راندمانیتته وه بو
 دنیا، بزانیڼ راسته دهر کیت و کرده وهی چاکه ده کیت؟!

که ده هاته دهر وه به خوای دهر ووت: هو ئینوسسه ماک! ئه وا هه لیکه تریشته
 پیدرایه وه.. ئه و جا به چوست و چالاکییه وه ده که و ته وه خواپه رستی و کرده وهی
 چاک..

۱۴- له هوشی به هه شته و دۆزه خدا بیت: یادی ههردووکیان، هوشته له نازو
 نیعمه تی به هه شته و سزاو نازاری دۆزه خ بیت.. ئه گه هوشیکی زیندوانه ته
 لیان هه بوو له خوئاماده کردنت بو هه لوئیسته لیان غافل نابیت.. چوست
 چالاکه و بزانه، که له هه شته وه کهس به هاناته وه نیات و، ته نها کرده وه کانی
 خوئ فریاته ده که ویت..

کرده وهی چاکت، هه رچه ند زور بیت هه ر که مه، زیاتریشته پیده کریت، به لام
 جاری وا هه یه ویست و ئیراده ته شلپووه و خوئ ته سلیمی سستی کردووه و،
 پیتوایه: تاقه تی زیاتر نییه! به لام وا نییه، که هه ستایت و که و تیتته چالاکی
 زیاتر، ئینجا ده زانی، که تو زور له ووت زیاتر پیده کریت..

(هه ره می کوری حه بیان) - ره حمه تی خوای لی بیت- جاری وا هه بوو به شه و
 ده هاته دهر وهی مالی خوای و هاواری ده کرد: به راستی سهیره، که که سانیک
 باسی به هه شتیان بیستووه بو خه و وازیان لیهیناوه، سهیره که که سانیک باسی

دۆزه‌خیان بیستوووه به حساب لیبه‌لدین، که چی ئه‌وه‌نده بیخه‌من لیبی خه‌وتوون..

پاشان ئه‌و ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه، که ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ ﴿٩٧﴾ الأعراف: ٩٧.

واته: چا خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه (که دژایه‌تی نیرراوه‌که‌ی خواش ده‌که‌ن) ئه‌وه‌نده له‌ تۆله‌ی ئیمه‌ هیمن و دلنیاو بی‌خه‌مبوون تا ئاوا لیبی خه‌وتوون؟!

١٥- چونه‌ کۆری زانست و زانایان: زانست خۆراکی دل و رۆحه، له‌وانه‌یه‌ یه‌که‌ ئایه‌ت، یه‌که‌ فه‌رمووده، رچه‌نینی ئامۆژگاریه‌که‌ که‌ له‌ کۆری پیاوچاک و خواناسانه‌وه‌ ده‌بیستیت، بۆت بیته‌ ریبازیکی نویی ژیان..

له‌وانه‌ی قسه‌یه‌کی ها‌که‌زایی خواویستیکی سه‌رراست بیته‌ مه‌نه‌جی کاری سالیکت، له‌وانه‌یه‌ بیته‌ بناغه‌ی زۆر کاری ژیانته.. خۆ له‌ کۆرو هاو‌ریه‌تی زانایان و پیاوچاکان و داعیه‌ چالا‌که‌کان مه‌حرووم مه‌که.. ئه‌گه‌ر ده‌ستت له‌ زانایه‌که‌ گیربوو ئاسان وه‌لینه‌که‌یت، زیان له‌ خۆت نه‌ده‌یت.. خوای گه‌وره‌ ئاوا باسی زانایانی خواناسی کردووه: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ٢٨.

واته: به‌ ته‌ئکیید ئه‌و عه‌بدانه‌ی، که‌ زۆر ترسی خویان له‌ دلدایه‌و لیبی ده‌ترسن، زاناکان.. بۆیه‌ش فی‌رمانده‌کات داوای زیادبوونی زانستی و فی‌ربوونی زیاتری لیبه‌که‌ین، وه‌که‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ ﴿١١٤﴾ طه: ١١٤. واته: خوایه‌ زانستیم زیادبکه..

۱۶- وەرگرتنی دینه که بهو گشتگیریه یه وه، که هه یه تی: وەرگرتنی ئیسلام بهو گشتیی و گشتگیریه وه، که له خۆی گرتووه، پهروه رده بوون له هه موو ئه و مه پیدانانه ی ئیسلام، شوینکه وتوانی خۆی تیدا ئاراسته کردووه، له: عه قیده و خواپه رستی و زانینی شهرع و خویندنی زانستیه شهرعیه کان و چاو کردنه وه له هه موو بواره کانی دیدو ری و بزوت و هه لویستی دین و دینداریبیدا..

ئه مه ش به رده و امیت پیده به خشیت، ئه مه به دینه که ته وه خه ریکت ده کات و وات لیده کات بو ئه وه ی دوا نه که ویت، هه همیشه چوست و چالاک بیت..

۱۷- له خۆپرسینه وه و مو حاسه به ی نه فس: ناکریت ساته وه ختیکت نه مینیتته وه بو پیدا چوونه وه و ئاوردانه وه هه لسه نگاندنه وه، ناشیت به دیکه ته وه سه رنج له هه لویسته کانت نه ده یته وه، تا بزانی ت کامیان پیویستی به تۆبه لیکردنه، کامیان پیویستی به گوړینه، کامیان ژهنگی گرتووه و پیویستی به پاککردنه وه یه، کامیان له وه ناچیت لیت قبو ل بکریت؟!

ئه م مو حاسه به یه فیربه، پیش ئه وه ی هه موومان بکه وینه بهر مو حاسه به ی سه خت و ورده کاری قیامهت، که خوای کارزان و دادپه روه ر ده باره ی ده فه رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرْ نَفْسٍ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾﴾ الحشر: ۱۸.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و هه ر یه که تان موراجه عه ی نه فسی خۆی بکاته وه و، بزانی ت چی بو سبه پینی داناوه؟! له خوا بترسن و دینداریتییه کی راستبگرن.. خوای گه وره شاره زای ئه و کارو

کرده وانه تانه که نه جامیده دهن..

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا

*** ** ***

بۇزى دەروون: نەخۇشى چوارەم (۴)

بەدگومانییى (سوء الظن)

پىناسەى بەدگومانییى

دیاردەو نیشانەکانى بەدگومانییى و حوکمی ئیسلا م بەرامبەریان

ھۆکارو پالئەرهکانى بەدگومانییى

ئاسەوارى بەدگومانییى

چارەسەرى بەدگومانییى

به دگومانیبی (سوء الظن):

واته: بردنی گومانی خراب به موسولمان، که هه موو رهفتاریکی هه ر به خراپه بو پیناسه ده کات.

ئهمهش نه خوشبیه کی تری دیندارییه، که هه ندیک له داعیان و کومه لکارانی ئیسلامی تووشی ده بن و کاریگه ریی خراپی هه ر له سه ر دینداریی و که سایه تیی خویان نابیت، به لکو له سه ر کومه لکاران و ئاراسته وانه کانیش ده بیت و، سه ره نجام کاریگه ریی خراب له سه ر خودی کومه لکارییه ئیسلامیه که درووسته کات.

له بهر دژواریی و کاریگه ریی خراپی ئهم دهردهی دینداریی، پیویسته هه موومان شاره زاییان لئی هه بیت، تا خومانی لیپاریزین و ئه گه ر خوانه خواسته تووشیبوین، بزاین چاره سه ره که ی چونه:

یه که م : واتای به دگومانیبی:

1 - گومان کردن: له عه ره بیدا که (سوء الظن) له (بئر ظنون) هه وه هاتووه، واته: بیریک، که گومانده کهیت وشکه، یان ئاوی تیدایه.

2 - به مانای هه بوونی گومانیه که خوای گه وره ده فه رمووی:

﴿مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَعْتَظُ﴾ ﴿١٥﴾ الحج: ١٥.

واته: هه ر که سیک وا ده زانیت، که خوای گه وره پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه ر ناخات و ده توانیت سه ر که وتنی خوایی بگریته وه لئی، ده ی با گوریسینک هه لواسیت و پییدا سه ر بکه ویت، داخو ده توانیت ری له و سه ر که وتنه

بگریټ (یان با هوکاریک بگریټه بهر که ری له سهرکهوتنه که بگریټ) که نهیتوانی، دهبا ری لهوه بگریټ، که ناشتوانیت هوکاری خهم و خهفته خواردنه که لا دات، که په یام و سهرکهوتنی پیغه مبهری خواجه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

واته: نه گهر گومانی لهوه ههیه، که خوی گهوره پیغه مبهری (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سهر دهخات، یان نا با ئاوا بکات، با کام ریگایه یارمه تیده ری ده بیټ بیگریټه بهر، با ههر بتوانیت هوکاری رق وقینه که ی له خو دوور بخاته وه.

۲- تومه تبارکردن: دهوتریټ: أَظَنَّ بِهِ النَّاسَ: واته خستیه حاله تیکه وه، که خه لکی تومه تباری بکه ن.

بهم مانایه شه، که خوی گهوره دهفه رموی: ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ الحجرات: ۱۲.

واته: نه ی نهو که سانه ی باوهرتان هیناوه! زور خوتان له گومانی بهد پیبردن دوور بخه نه وه، چونکه هه ندیک پیبردی گومانی بهد، تومه تبارکردنه و تومه تبار کردنیس گوناحه.

۳- زانینی بیبه لگه یان ته رجیح پیدان: وه کو که گومان زالتی ده بیټ ده لیټ: وا ده زانم خورکه وتوو (روژ هه لها تووه) به لگه ت نییه، دلنیا نیت، به لام به ته قدیرکردن و هه ندیک حساباتی خوت پیټوا یه خورکه وتوو.

لهوه وهیه که خوی گهوره ده باره ی سه ی دنا یونس (عَلَيْهِ السَّلَام) دهفه رموی: ﴿وَذَا التُّورِ إِذْ ذَهَبَ مُغَضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الأنبياء: ۸۷.

واته: یونس که له دانیشتوانی (نهینه وا) تووره بوو جیی هیشتن، وایده زانی موحاسه به ی ناکه یین و داهاتوی له بهر ده مدها ته سک ناکه یینه وه، به لام که که وه ته ناو

دهریو ناو سکی حووته کهوه له و تاریکاییه دا هاواری کرد: خوايه! ههر تو خوی بهحق و ههر تو شایانی خوايه تیت، من خوم خستوته ریزی سته مکارانه وه و لیم بیوره و بهه نامه وه و هره.

دهرباره ی جوله که کانیش، که خوین له قه لاو قولله کانیندا قایم کردبوو، وایانده زانی هیرشی که سیان به سه ردا نایات ته سلیم به کهس نابن، واده رنه چوو ده فهرمووی: ﴿وَوَطُّواْ اَنْهَم مَّا نَعَتْهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ﴾ الحشر: ۲.

واته: جوله که کانی (به نوننه زیر) وایانده زانی، که قه لاو قولله کانین ریی خوی گه وره یان لیده گریت، که نه یاته سه ریان! هه روه ها درباره ی کافره کان، که هیچ به لگه یه کیان نییه و واده زانن زیندوو ناکرینه وه! ده فهرمووی: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا یُعِنِی مِنَ الْحَقِّ شَیْئًا﴾ النجم: ۲۸.

واته: نه وانه ی که باوه ریان به روژی دواپی و زیندوو کردنه وه نه بوو ناوی کچانه یان له فریشته دهن، هیچ زانیارییه کیشان نه بووه، ههر شوین گومان و زانیارییه چه وته کانین که وتبوون، به لام خو گومان جیگای زانست ناگریته وه. ۴- دنلیابوون: الیقین: هه ندیک جار (ظن) به مانای دنلیابوون به کار دیت،^(۱) چونکه که له ته کیددا ده لیت: ظننت: واته دنلیام، یه قینم هه یه، که ناوایه.

بهم مانایه یه، که خوی گه وره وه سفی موسولمانه خواویست و به نارام و ملکه چه کانی ناواده کات ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِیْنَ﴾ الَّذِينَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلتَقَوْا رِبِّهْم وَاَنْهَم اِلَيْه رٰجِعُوْنَ ﴿٤٦﴾ البقرة: ۴۵ - ۴۶.

واته: خو رابگرن و په نابهرنه بهر نارامگرتن ونویژه کانتان، نه وهش خوی له

(۱) بهو وشانه ده ووتریت: (الاضداد) واته: مانا دژه که شی ددهات وه کو: (المولی) که به مانای کویله و مانای (سه یه، د) لیره شدا (ظن) مانای (یقین) هه له یه که میشدا مانای (گومان) هه.

خویدا سه‌خته، مه‌گەر له شانی ئه‌و که‌سانه‌ی ملکه‌چی خوای گه‌وره‌ن و به‌قینیان هه‌یه که به دیداری خوای په‌روه‌ردگاریان شاد ده‌بن، دلنیا ن رۆژنیک دیت ده‌چنه‌وه حزوری خوای گه‌وره.

هه‌روه‌ها به هه‌مان مانای دنیایی باسی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌کات، که نامه‌ی ئه‌عمالیان سه‌رفرازانه به ده‌ستی راست و هه‌رده‌گرن: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِمَعِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَكَأَنِّي غَافِلٌ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبَابِيَّةٌ ﴿٢٠﴾﴾ الحاقه: ١٩ - ٢٠.

واته: ئه‌مما ئه‌و که‌سه‌ی، که نامه‌ی ئه‌عمال (تیانوسی کارو کرده‌وه‌کانی دنیای)ی به ده‌ستی راستی و هه‌رده‌گریت - که نیشانه‌ی سه‌رفرازیه‌- له خو‌شیا‌ندا به‌م و به‌و ده‌لیت: ها ب‌روانه نامه‌ی ئه‌عمال، من دلنیا بووم رۆژی لیپرسینه‌وه‌مان هه‌یه و ده‌یگه‌ینی.

ده‌رباره‌ی کاسبکارانی سه‌رخوا‌ریش، که سووک بو‌ خه‌لکی ده‌کیشن و مافی خو‌یان ناده‌نی، ده‌فه‌رمووی: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾﴾ المطففين: ١ - ٥.

واته: سزای وهیل - که دۆلنیکه له دۆزه‌خ - بو‌ ئه‌و که‌سانه‌ی سووک کیشن، که شتیک له خه‌لکی و هه‌رده‌گرن و پ‌راو‌پ‌ری تای ته‌رازووه‌که بو‌ خو‌یانی ده‌کیشن، که‌چی، که بو‌ خه‌لکی ده‌کیشن - تا بیانده‌نی - سووک ده‌یکیشن و پ‌راو‌پ‌ری تای ته‌رازووه‌که نابیت، ئاوا زیان له‌وان ده‌ده‌ن!

چا ئه‌وانه ئه‌وه‌یان پ‌ی راستتره، که زیندوو ناکرینه‌وه؟ به‌لام به دلنیا یه‌وه له رۆژنیک س‌ه‌خت و ترسناکدا بو‌ مو‌حاسه‌به کردنیان ده‌هینرینه‌وه پ‌یش؟! ^(١)

(١) پروانه کتیه‌که‌ی الفیروزآبادی: بصائر ذوی التمییز فی لطائف الکتاب العزیز (٤٥٤/٣) و المعجم الوسیط (٥٩٩/٢) له‌گه‌ل کورته‌کردنه‌وه‌یدا.

ئه م کومه له مانایه ی (ظن) پیچه وانه ی یه کتیری نین، چونکه ریزه ندیی ئاسته کانی په پیپیردن، که له سه ره تاوه دوو دلی و راپایی و گومان درووستبو، دوا یینیشی ده بیته دلنیا بوون و یه قین..

سه ره تای گومان: لیکدانه وه و بوچوونکاری و حساباته که له زه پندا درووست ده بن، که هه ندیک زانیاری دپته پال، به هیزتر ده بیت وده چپته ریزی ته رجیحدان (له نیوه به ره و سه ره وه به راست ده زانییت) دواتر، که به لگه له سه ر راست و درووستی زانیاریه کان په یدا ده بن، ده یگه یننه لی دلنیا بوون، نه گه به لگه شیان بو په یدا نه بو، ده چنه وه ریزی گومان و خه یالبردن، نه و کاته ش ناشییت بخرینه جی زانست و حساباتیان له سه ربکریت.

خراب و بهد (السوء)، که ده چنه پال گومان: نه میس به دوو مانیه:

۱- السوء (خراب: بهد): هه موو شتیکه، که پیچه وانه ی چاک و جوان و په سه نده..

خوای گه وه ده فه رمووی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍ لَهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُطْمَئِنُّونَ﴾ ﴿۱۶۰﴾ الأنعام: ۱۶۰.

واته: هه ر که سیک ره فتاری چاکه نه نجام بدات، (ده) قات به چاکه پاداشت ده درپته وه، هه ر که سیکیش ره فتاری خراپه نه نجام بدات، هه ر به قه ده ر نه وه و وه کو نه و سزا ده درپته وه پیی، سته م له که سیان ناکریت.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿۹۵﴾ الأعراف: ۹۵.

واته: دوا ی نه وه ی که تاغووته ده سه لاتداره سته مکاره کانمان گرت و خه لکه چاکه که ی مایه وه، ئیتر له جیی هه ر ناره حه تیی و ناخوشیی و خراپه به ک، نازو نیعمه ت و خوشیی و چاکیبان پیبه خشین، تا زورو زیادبوون و نه وه له دوا ی نه وه هاتن و چوون، نه وه کانی دوا ییان ده یانووت: بابوایپیرانمان - وه کو ئیستای ئیمه - که و تنه خوشیی و ناخوشییه وه، چاک و خراپیان بینی، چونکه نه مه رپسای ژیانوه ناگو رپت..

ههروهه دهفهرمووی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ الرعد: ٦ .

له بهر زیده کوفریی و که لله رهقی خویمان، په له یانه و ده لئین: باشه خیرا سزیمان با بیته سهرو تووشی نارچه تیی و گرانیی و سهختیی بین، باشته له وهی پاداشت و خووشی و ئاسوده بیان بو بیت!

٢- السوء: هه شتیکه، که ده بیته مایه ی خهم و خه فه تی که سیك له دنیاو روژی دوا پیدا، جا له خویدا بیت یان له دهره وهی خویدا بیت.^(١)
دزایه تیی له نیوان دووماناکه ی (سوء) دا نییه، چونکه هه موو خراپیی و نارچه تیی و به دییه ک، هه ر ده بیته وه به مایه ی خهم و خه فه ت، ههروهه مایه ی پشیوی و ئالوژیی دهروون.

بویه خوی گه وره دهفهرمووی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ طه: ١٢٤ .

واته: هه ر که سیك پشت له دینه که ی من بکات و، دیدو ریتر بگریته بهر، چه تمه ن ژیانیکی ته نگ و تاریکی ده بیت، ههروهه دهفهرمووی: ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ الجن: ١٧ .

واته: هه ر که سیك پشت کاته په یامه که ی خوی گه وره، خوی گه وره ژیانیکی وای به نسیب ده کات، که هه ر وه کو له گه ل ژان و ناسوردا به هه وراز هه لېگه ریته، که ته نگه نه فه س ده بیت و ماندووترو له ش داهیزراوتر ده بیت.. تووشی ژانی جهسته یی و دهروونی ده بیت.

کاتیك ئاوا مانای هه ر دوو وشه که (گومان) و (به د) ده زانین، ده لئین: به دگومانییی بریتیه له: حسابات کردنیکی هه له و نابه جی، که ده بیته مایه ی

(١) بصائر ذوی التمیمیز (٣/٢٨٨-٢٨٩)، المعجم الوسیط (٢/٥٩٩) به کورترکرده وهی.

باسکردنی که سیک به وه سفیک، که تیدا نییه، که ده بیه ستیتته وه و پپی ناخو شده بیت و، ده بیتته مایه ی خه م و په ژاره و نازاری دهروونیی، چونکه ده زانیت گومان پبیردنی له جیی خویدا نه بووه و پیشینلکردنی مافی بووه.

دووه م: دیارده و نیشانه کانی به دگومانی و حوکی ایسلام به رامبه ریان:

۱- لاواز بوونی دینداری و بی غیره تبون: کاتیک که سیک به دگومانییی لا ده بیتته ره فتاروره وشت _ خوا لاماندا _ ئیتر گومانی خراب به خوی گه ورهش ده بات!!

نایه ویت دینی خوا سه رخت، پشت له لایه نگری موسولمانان ده کاته وه و گومانی (باش) به خوی ده بات، که گوايه: ئه ولیای خوی گه وره یه و له گه ل هاوشانانییدا زور تووشی به لا و موسییه ت و تاقیکردنه وه بووه و ئیتر ماندوو بووه، با خه لکی تریش ئه وه نده ی ئیمه مانان ماندوو بین.

به سکا لوه ده لی: چیمان ده سته و تووه؟

ساله هایه له رنج و جهاد و بهرگرییداین له موسولمانان، که چی ئه وان لا ناکه ن به لامانه وه! خو ئه م دینه هر هی ئیمه نییه!

ئیمه له جهادیشدا بووین، که چی خوی گه وره سه رکه وتنی هر به نسیب نه کردین!!

ئیتتر له م بۆله بۆل و خوته خوتانه، ده کاته بیانووی دانیشتن و سارد بوونه وه و هه لاتن له بهر پرسیتی دینه که.

خوی گه وره باسی هه ندیک له م جوړه که سایه تیانمان بۆ ده کات، که هیشتا (دین و ئیمان) له که یان ئه وه نده به هیژ نه بووه، تا به ته واویی بۆخوا لیبریڼ و له وه دلنیابن، که هه موو بزوت و سره وتیک به پپی قه ده ری خوی گه وره دیت و ده روات.

سەرکەوتنیش ھەر وایە ، کە دەفەر مووی:

﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَاتَلْنَا هَهُنَا﴾ آل عمران: ۱۵۴ .

واتە: خوای گەورە - لەم ئایە تەدا - باسی دوو کۆمەل لە موحایدان دەکات: کۆمەلێکیان ، کە بۆ خوا ساغبوو بوونەو و خواو یستانه بۆ غەزای (ئوحد) لێبڕابوون .

کۆمەلە کە ی تر (کە موعتەبی کوری قوشە یرو ھاو پرایانی بوو) بە ئومیدی دەستکەوتی جەنگ چوو بوونە غەزا (وایان دانابوو: کە وە کو (بەدر) سەرکەوتنی ئاشکرا دیت و دەستکەوتی باشیان دەبیت!).

بۆیە لە باسیاندا دەفەر مووی: ئەو کۆمەلە یان ھەر بەرژەو ھندی خۆیان پیمە بەستبوو، وە کو ئەھلی جاھیلییەت گومانی غەیری حەقیان بە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بردو وتیان: تۆ بلیی راست بیت، کە پیغەمبەری خوا یە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟!

ئایا راستە، کە سەرکەوتنی خوایی بۆ دیت؟!

ئەدی بۆچی لە غەزاداین و شکستان ھیناوە؟!

گومانیان دەبرد، کە بە خوا ئەم دینە بواری سەرکەوتنی لە بەردەمدا نە ماوە!! (وہ کو، کہ زور له ئە عراب و بەزیوانی سەردەمی ئیمەش وا گومان دەبەن!) ئینجا ئەم دنیاو یستانه - بە پرسیاری نکوویی و (ئیحراج کردن) - لە پیغەمبەری خویان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەپرسی: ئەری ھیچ سەرکەوتنیک ماوە، تا بە نسیبی ئیمەش بیت؟!

خوای گەورە لە بەرپەرچدانەو ھی دیدو بزواتیاندا فەر مووی: پێیان بلی:

هموو شتیک به دست خوی گه وره یه و بهس.. ئەمانه زورشتیان له دل و دهر و نیاندا شاردۆته وه و نایانه و یت بۆت دهر بپرن!

دهلین: ئە گەر کاروبار له دست ئیمه دا بوایه، ئیمه فه رمانمان دهر بکردایه، ئیمه پلان و جیبه جیکردنیان دیاری بکردایه، ئەمانه مان ئاوا لێره دا لێ نه ده کوژرا، ئاوا به فه تاره ت نه ده چوین؟! (۱)

۲- که وتنه گوناح و گوینه دان به چاودیری خوی: وه کو ئه وه ی ههر گوناح ده کات و ده لێ: (خوا غه فورو ره حیمه).

به لێ، خوی گه وره لێخۆشبوو و به به زه ییه، به لام ئه دی ئه وه هموو ههره شه و سزایانه ی بۆچی بۆ یاخیان و تاوانکاران داناوه؟

دیاره له بهر ئه وه یه، که موسولمان ده بی له نیوان پاداشتی چاکه کانی و، سزای خراپه کانی خوی پارسه نگ رابگریت.. هه زاران هه ن ههر گوناح ده که ن و گوئی به سزانا ده ن، ههر سه رپنجی فه رمانه کانی خوی گه وره ده که ن و، له چاودیری و به ناگایی خوی گه وره دانا چله کین.

به پیچه وانه شه وه، ئه وه نده چاوقایمه ده لێ: به خوا له و دنیا ش له پیش هه مووتانه وه پاداشت وهر ده گرم!! ئەمه حاله تی ئه وه که سه کافریه، که خوی

گه وره له سوره تی (که هف) دا باسی ده فه رمووی: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾

قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا

مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ الكهف: ٣٥ - ٣٦.

(۱) پروانه ئەم گومانه دژواره.. دژوار له سه ر ئیمان، له سه ر پابه ندیی و دینداری، له سه ر چاره نووسی موسولمانیتی خۆیان، له سه ر ریزو به ره ی موجاهیدان، له سه ر سه رکردایه تی و بارودۆخه ناسکه که ی، له سه ر وره ی جه نگاوه ران، که شکستیان به سه ردا هاتوه و چاوه پروانی هاندانه ون، ئەمانه له و کاته دا ئا ئەم قسانه یان ده کرد!

واته: چووه ناو باخ و بیستانه که یه وه و هه پال و مه غرورانسه و سته م له خو کارانه ده بیوت: گومانم له وه دا نییه، که ئەم مال و مولکم هه تاهه تایه، هه ده میبیت و نافه و تیت، و اشنازیم قیامت هه بیت! ئە گه هه شبیت و بگه پریمه وه لای خوی پوره دگارم، له مه چاکترم دهست ده که ویت و چاره نووسم لیره باشتر ده بیت!

خو دیاره ئە وه گومانیک نییه له جیی خویدا بیت و قبوولبیت، موسولمان چوون ده بیت بگاته ئەم حاله ته دژواره؟

۳- گومانبردن به وهی موسولمانان ده فه و تین و خو له به رد و ژمندا ناگرن: ئە مه دیدو تپروانینی دو ورووه کانه، به لام موسولمانی ئە عرابی و دین کزو ئیمان لا وازیشی تیده که ویت.

له م سه رده مه شدا هه زاران موسولمان هه ن، که باسی جهاد دیته گوری، هه ر باسی هیزی دوژمن و زوری ژماره ی سه ربازو، به هیزی و توانا و نامیرو ته کنولژیا و نه خسه ی جهنگردنی ئە وان ده کهن و، له به رامبه ردا باسی لا وازی موسولمانان و که میی ژماره و تفاق جهنگ و ئە و شتانه ده کهن، ئە مانه ش وه کو دو ورووه کانی زه مانی (حوده بییه)، و ا گومان ده به ن، که موسولمانان ته فرو توونا ده بن! ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا سَوًّا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ ﴿١٢﴾ الفتح: ١٢.

واته: هه روا گومانتان ده برد که جاریکی تر پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانی یا وه ریی چاویان به (مه دینه) ناکه ویته وه و ناگه پرینه وه ناو مال و مندالیان، چه تمه ن ده کوژرین!..

نا ئە مه له دیدو هه ست و هۆشتان چه سپیوو، بیئاگایانه ئە مانه تان لا بیوو چه قیقه ت! گومانی خراپتان ده برد و خو تان به فه تاره تدا. چونکه چاره نووسی ئیوه ته فرو توونا بوونه.

۴- لاوازسونی پشتبەخواههستن و گومانی چاک به عهبد بردن: ئەمه گومپراییه کی گه ورهیه موسولمان بیگاتی و بلّی: هەر داوام کردو خوی گه وره به منی نه به خشی، که چی دۆست و خزمانی خۆم نه یانهیشت موحتاج بیم!

ئاوا به دگومان ده بیّت وا ده زانیّت به خشین و ریگرتن لیی و سوودو زیان به دهست خه لکییه! ئەمه دژواره چونکه په یوه ندی راسته و خۆی به باوه ره وه هه یه، به ناوو سیفاته کانی خوی گه وره و به ته و حیده وه هه یه.

۵- که مته رخه میی له ئەنجامدانی کاره چاکه کانداه: وه کو سهردانی نه خۆش و شوین جه نازه که وتن و سلاوسه ندنه وه، قبولکردنی ده عوهت و نامۆژگاریی قبولکردن و، یارمه تیدانی هه ژاران و نه داران و لادانی به ره به ست له ریی خه لکیداو، هاتوو چۆو دیده نیی له بهر خواو دیاریی بو بردن و.. هتد.

ئه مانه ناکات و عوزریشی نییه، نایکات، چونکه دلّی ره قبوه، نایه ویّت به ره و پارسه نگگی و ره و شتبه رزیی دینداریی بروات، نه ک له بهر ئەوهی ناتوانیّت، یان له سه فهره یان نه خۆشه، یان نازانیّت!

ئاوا به دگومانیی لا چه که ره ده کات، تا ده یگه ینیتته خۆ په سه ندیی و لووتبه رزیی و چاو چنۆکیی و ئەنانیتی، ئیتر وه ک که بایه خ به موسولمانان نادات قسه ی خراپشیان پیده لیّت!

۶- به دگومانیی به رامبه ر کاری چاکه ی موسولمانان: کابرای به دگومان، هەر که ده بینیت موسولمان خیره و مه ندو ده به خشیّت، یان جوامیره و فه رمانده کات به چاکه، یان ئەهلی غیره ته و به ره له ستیده کات له خراپه، یان دلّسوزی دینه که یه و جوامیره جیهاده کات، یان هاندهری ئەهلی جیهاده، یان داعیه و خه ریکی بانگه وازه، فیرکاره و رییشاندهره، یان ناشته وانی نیوان نا کو کانه، که چی ئەم، گومانی خراپی پیده بات و هەر له خۆوه ده لی: بو ریابازی واده کات.

ده یه ویّت خۆی ده ربخات، ده یه ویّت خه لکی بلّین: پیاو چاکه، یان به رژه وه ندیی له وه دایه بو یه ده یکات! بیه ره وه ناکاته وه، که کابرا موسولمانه و

خۆشه‌ویستی دینه‌که‌و، ئومیدی پاداشتی لای خوای گه‌وره‌بوته پالنه‌ری ره‌فتاری و ئهم کاره‌خپړانه، به‌ئومیدی ده‌ستکه‌وتنی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ده‌کات، که‌تامانجی هه‌موو موسولمانیکه.

نالیت: ئه‌و هه‌ستی به‌رپرستی دنیاو قیامت له‌دل و هزر و ویردانیدایه، بۆیه هه‌ر خه‌ریکی کارو کرده‌وه‌ی چاکه‌یه.. ئهم جوړه‌به‌دگومانیییه، ره‌فتارو ره‌وشتی دو‌رووه‌کانه، ئه‌وان له‌زه‌مانی یاوه‌راندا وایان به‌موسولمانان ده‌ووت، تانه‌و ته‌شه‌ریان لیده‌دان.

هه‌ر وه‌کو، که‌خوای گه‌وره‌له‌باسیاندا ده‌فرمووی:

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ التوبة: ۷۹.

واته: ئه‌و دو‌رووانه، که‌تانه‌و ته‌شه‌ر له‌و موسولمانانه‌ده‌ده‌ن، که‌خۆیان بۆ جهاد ته‌رخان کردووه‌و ئه‌وه‌ی هه‌یانه‌-زۆرو که‌میان- له‌پیناوی خوادا به‌خشیوه، که‌هه‌یانه‌هیچی نییه، به‌لام ره‌نج و وزه‌و تونای خۆی هیناوه‌و خستویتیه‌به‌رده‌ست، که‌چی ئهم دو‌رووانه‌گالته‌یان پیده‌که‌ن! به‌لام خوای گه‌وره‌سزای ئه‌و گالته‌جاربییه‌یان ده‌داته‌وه‌و، سزای زۆربه‌ژانیان ده‌دات.

۷- به‌دگومان له‌ره‌نجی که‌سایه‌تی موسولمانان نارازییه: موسولمانان خه‌ریکی کاسبی و بژویی و کارو پیشه‌ی خۆیان، له‌چاندن و پیشه‌سازیی و بازرگانیی و هاوشیوه‌یان، چونکه‌له‌لایه‌که‌وه‌ده‌زانن، که‌ئه‌وه‌فه‌رمانی خوای گه‌وره‌یه‌و، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌پیداویستی ژیانی خۆیان و خپزان و کۆمه‌لگه‌که‌یانه.

بۆیه‌وا خه‌ریکن، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره‌فه‌رمانی پیداون ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهَا وَإِلَيْهَا النُّشُورُ﴾ الملك: ۱۵.

واته: ئه‌وه‌خوای گه‌وره‌یه، که‌ئه‌و زه‌ویه‌ی بۆ ئیوه‌ده‌سته‌به‌ر کردووه، ده‌ی

سا به هه موو لایه کيیدا بلاوبنسه وه و رزق و رۆزی خۆتانی لى پەیدا کەن و لیبیخۆن و بشزانن، که حەتمەن بەرە و خۆی تا کو پاک دەگەرینه وه.. که چی بەدگومان، که ناوا موسولمانان و حالیان دەبینیت پى وایه: ئەوه دنیاویستی و تەماعکاری دنیایه..

پى وایه: ئەمه فەرماۆشکردنی رۆژی دوایه، چونکه به لایه وه وایه: که موسولمان دەبیت "زاهیدانه" تەماشای دنیا بکات و، به چێزه کانییه وه خەریک نەبیت..

ئەمه گومان و دیدو هه لۆیستیکی هه له یه، چونکه یاوه رانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نموونه ی قیامه تیی بوون، به لام هیچ حەزیکى پاکى دنیایان له خۆیان حە رام نە کردبوو.

۸- بەدگومان بۆ خوالیبپران و زۆر خواپەرستی پى راهیبیتیه: دەشیت ئەمجاره بەدگومان، خواپەرستی و زۆری نوێژو رۆژوو و حەج و قورئان خویندن و تەسبیحات و زیکری به لاه: خەلوه تکیشانی راهیبانه بیت و_ له دیدیکی هه له و لیله وه_ پى وایه: ئەوانه گۆشه گیریین و دوورکه وتنه وهن له بانگه وازو کۆمه لکاری و جیهاد، له گۆرینی کۆمه لگه و ره نجدان..

به لام له راستییدا ئەمه، هه ر گومانیکى خراپه و بۆی دروستبووه، دهنه ئەوانه خواپەرستین و هیچیشیان رى له تیکه لبوون و بانگه وازو کۆمه لکاری و جیهاد ناگریت، به پیچه وانه شه وه، هه مویان زه روره تى دارشتنى که سایه تیی موسولمان.

۹- هه له حالیبوون له سووربوون له سه ر ژیان و مردن: بەدگومان، که که سیک دەبینیت خۆ له مردن دەپاریزیت و، هۆکاری ئەمان و سه لامه تى ده گریته بهر، به که سیکى ترسنۆک و دنیاخوایی دەزانیت، یه کسه ر گومانی خراپى پیده بات.

که که سیکش دەبینیت، موجهیده و تازایه و به رگری له ئیسلام و

موسولمانان ده کات، چاونه ترسانه هه لمهت ده بات، گومانی هه له شه یی و
حه ماسییتی و ته هه وریتی پیده بات، که گوايه: هه زه یه و خوی ده خاته
مه ترسییه وه!..

به رامبه ری هه دوو حاله ته که، هه به دگومانیه که ی خوی پی په سه ندره،
وه که له وه سفی زاتی حاله ته کان.

ئه مه له کاتی کدایه، که موسولمانه و ده زانیت، که خوی گه وره فه رمانی به
موسولمانان داوه، که گومانیان له پشتیوانیتی خوی خویان نه بیت بویان،
گومانیان له پیغه مبه ری تی و پیشه وایه تی و نمونهی یتی پیغه مبه ری خوا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بیت، گومانی خراب به پیاوچاک و موجاهید و
زانایان و که سایه تییه موسولمانه هه لکه وته کان نه به ن.

ته نانهت، ئه گه ر شتیکیشیان لیوه ده رکه وت، که که مته رخه میتی ده نواند
به رامبه ر چاکه کاریه که، یان سنوورترا زانندی ناهه قیه کیان له موسولمانیکه وه
ده رکه وت، پیوسته هه ر گومانی باشی پیبات، چونکه ئه سل ئه وه یه: موسولمانان
به ئاستی جیاواز بو خوا سولحاون و بو خزمه تی دینه که ی لیپراون.

ده شیت بیربخرینه وه، نه که بخرینه به ر لیشاوی به دگومانیه یی، که هه ر خوی
گه وره ده زانیت، چ شتیکی خراپتر له م به دگومانیه یه وه په یداده بیت.
شهرع داوی گومان باشی و داپوشین و چاوپوشینی هه له ی موسولمانی له
موسولمان کردوه، که مادام قابیلی واز لیه یان و توبه کردن بیت.

گومانی نابه جی، حه ق ناپیکیت و چاک و چاکسازی لیناکه ویته وه، هه ر
وه کو، که خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ یونس: ۳۶.

واته: زورینه یان، هه ر شوینی گومانی نابه جی که وتوون، گومانی نابه جیش له
هیچ شتی کدا شوینی حه ق ناگریته وه، نابیته به دیلی هیچ لایه نیکی حه ق..

(..وَرَأَيْتُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي قَائِمًا عَلَى الصِّرَاطِ يَرَعُدُّ كَمَا يَرَعُدُّ السَّعْفَةُ فِي رِيحِ عَاصِفٍ، فَجَاءَهُ حُسْنٌ ظَنَّهُ بِاللَّهِ فَسَكَنَ رَعْدَتَهُ وَمَضَى).^(۱)

واته: ههروهه پیاویکی ئوممه ته که ی خوّمم بینى، که له سه ر لیواری دۆزه خ راوه ستابوو، ده له رزیى، هه ر وه کو که لاسکه گه لای دارخورما، له پوژى ره شه بادا ده له رزیت، گومان باشییه که ی به خوای گه وره هاته لای و، داوای قوتار بوونی بو کرد.. ئاوا رزگار ییوو، پویشت.

قورئان وسووننه ت له و کاته ی، که موسولمانان هانداهه گومانی باش به موسولمانان ببات، فه رمانیشیان پیداوه: که گومانی خراب به کافران ببات، ئە گه رچی هه ندیک کرده وه ی موسولمانانه و ره فتاری چاکیشیان لیده ر بکه ویت.

چونکه کافر شایانی گومانی باش نییه پیی بپریت، کافر یك نکولی له بوونی خوای گه وره و، ئە و هه موو نازو نیعمه تانه ی هیدایه ت و رینیشاندانی بکات، نکولی له و هه موو نیعمه تانه بکات، که له ته و قه سه ریه وه داپووشیوو، تا بنی پیی و به هه ر چوار ده وریدا هه ن و، بو ئاسووده یی ئە و خه لقبوون..

نکولی له م هه مووه بکات و سپله و بی وه فاو دوژمنکارانه ره فتار بکات، له ولاره دیناریك بکات به خیر، ئیتر بلین: خیره ومه نده و گومانی پیاوچاکی پیبیه ن؟! ئە و که خیانه تی له خواو پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردوو هه خه رمانی سووتاهه، ئیستا به گوله گه نمیکى خیر بیته پیاوچاک و

(۱) نوسه رى ره حمه تی نوسيویتى (فه رمووده یه کى دوورودرێژه حافز ئیبنولقه ییم له (الوابل الصیب من الکلم الطیب) دا هیناویتیه وه. هه روه ها حافز به درود دینی عه ینى له (عمده القارى/ شه رحى سه حیحى بوخارى ۹۲/۲۲) دا هیناویتیه وه. ئە بو موسای مه دینی فه رموویه تی: (حدیث حسن جدا) منیش (کرێکار) له طه به رانی (الاحادیث الطوال/ ۳۹) و ئیبنوعه ساکیری دیمه شقی (البر والصله/ ۷۳) دا دۆزیمه وه. هه روه ها له چه ندین سه رچاوه ی تر دا به لام بینیم شیخی ئە لبانى رحمه الله زور به ته فسیل توژیینه وه ی له سه ر حه وت سه رچاوه ی کردوو وه داوی له (سلسله الاحادیث الضعیفة/ ۷۱۲۹) دا ده فه رموی: زه عیقه.

جیگومانباشی موسولمانان؟ له کاتیکدا ناخی رهش و دلی رهق و دهروونی داپزیوووه.. خوی گهوره دهربارهی ئه مانه دهفه رمووی: ﴿يُرْضُونَكُمْ بِأَقْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ﴾ التوبة: ۸.

واته: به قسهی لووس رازیتان ده کهن به لام دل و دهروونیان به له سهیه و لیتان هه لډیت، چونکه نایانه ویت وه کو ئیوه موسولمان بین. ههروهها دهفه رمووی:

﴿يَقُولُونَ بِأَقْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ آل عمران: ۱۶۷.

واته: ئه وهی به قسه ده لیتن و سه رزاره کیی دهریده برن، ئه وه نییه، که له ناخیاندایه، که له دل و دهروونیاندا هه شارینداوه، خوی گهورهش ئاگادارتره به وهی شار دویانه وه.

ههروهها دهفه رمووی: ﴿وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ﴾ آل عمران: ۱۱۹.

واته: که تووشتانده بن ده لیتن: ئیمهش باوه پمانهیناوه وه له خۆتانین، که چی که تهنها ده که ون، له بوغزو کینه یاندا به رامبه رتان په نهجه یان ده گه زن، که هه ی داخ نه که هه ر ناتوانین هه چیان لیتکه یین، ناچاریشین پیمان بلین موسولمانین!!

ئه م به دگومانیهه مان به رامبه ر کافر، که رهفتاریکی چاکانه، به رامبه ر به موسولمانی فاجرو فاسق (لادهر و مونه ریف) یش هه ر وایه، که گوناح به ئاشکراده کات و به ره له ستیی بانگه وازو کۆمه لکاری ئیسلامیی و خیرخوازی ده کات، که له جیاتی دینداری و پابه ندبوون به شهرع و هاریکاری موسولمانان، ده بیته به شیک له پیلانگیزی دوژمنان و راپه رینه ریکی پلان و پیلانیان، ده بیته تاویره به ردی سه ر ریی کۆمه لکاری موسولمانان.

له ولاشه وه ده بیته چالا کوانیکی به ردهستی کوفر و شیرک!! به دگومانیی

بهرامبهر ئه م جوړه كه سانه چا كه يه نه ك خراپه.. چونكه له لايه كه وه لتيان به حه زه ر ده بين و ناكه وينه فاكوفيكيانه وه.

له لايه كي تر يشه وه موسولمانان لتيان ده ته كنه وه و ناكه ونه داويانه وه، ئه مانه ش له م سه رده مه دا كه م نين.. هه زارانن كه له ناو موسولماناندا دين و ده چن..

پرووخوشانه پرويان تيده كه ين، ره فتاري نه رمونيانيان بهرامبهر ده نوين، به لام به دگومانيش ده بين لتيان.. چونكه پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه كه سيكي غه ريبه ده هاته ناو كو مه لگه كه يانه وه، لتي به حه زه ر ده بوو، جاري وا هه بوو يا وه ريكي راده سپارد مورا قه به ي بكات.

هه موو ئه مه ري له ره فتارو ره وشت به رزيه كه ي نه ده گرت، كه هه ر وا به جوانيي مامه له ي له گه لدا بكات و به قسه ي شيرين بيدو نييت، چونكه نا بيت ئوميدى گيرانه وه و هيدا يه تدانيان لا نه مي نييت.

ئاوا ده بيت موسولمان به تايه تي، داعي و كو مه لكارو كه سا يه تيه ئيسلامييه كان، له گومان بگهن و پارسه نگانه له نيوان به دگومانييي و باشگومانييدا ره فتار بگهن. ئه مه داوا كراوه كه يه.

گوماني باش به موسولمان باش و، گوماني خراپ به موسولمان فاسق و فاجرو، به دوو پروو و به كافر و مو شريكان.

ئهما ئه و ريوايه تانه ي، كه هه ندي كس له سه رده ماني جيا وازدا، ره و اجيان پيدا وه، كه ده بيت هه ر له سه ره تا وه به به دگومانييي وه بروانين، زه عيفن و هه رچيه كيشيان له ئاستي (زه عيف) ي سه ربكه ويټ، ده بيت له گه ل فه رمو وده (سه حيج) ه كاندا بسازيند رين، كه فه رمان به گومان باشي ده كه ن.

بو نمونه: هه نديك ريوايه ت هه يه، كه به دگومانييي هانده دات، زه عيفيشن وه كو:

- (مَنْ حَسَنَ ظَنَّهُ بِالنَّاسِ كَثُرَتْ نَدَامَتُهُ).

واته: هەر که سێک گومانی باشی به خه لکی هه بیته، په شیمانبوونه وهی زۆر ده بیته.

- (الْحَزْمُ سُوءُ الظَّنِّ).

واته: جیددیتتی ئه وهیه: گومانی خراپت به رامبهه خه لکی هه بیته.

- (احترسوا من الناس بسوء الظن).^(۱)

واته: به بهد گومانیی خۆتان له خه لکی بپاریزن.

سێیههه: هۆکارو پالنه رهکانی بهدگومانیی:

۱- دلره شی و ئه ناییتتی خۆی: که سێک هه ره له سه ره تای گو شبوون و په ره ره ده بوونییه وه، له مایکدا گه وه بو بیته، که هه موویان چاوله ده ربن و به خه لکییدا هه لساخین و، به که سی غه یری خۆیان نه لین چاک.

بێگومان ئه مێش ده که وێته ژێرکاریگه ریبی ئه وانه وه، له سه ره بهدگومانیی رادیت، تالیی ده بیته پێشه و ره وشته! که سێک له خیزانیکی گوناکارو هه رامخۆرو لاسه نگدا گه وه ره بوو بیته.

بێگومان ئه ویش هه ره وا ده ره ده چیت، دلی ره ش ده بیته، هه ره که سایه تیه کی ئه نانی لی په یداده بیته. کافرو دوو ره وه کانی سه ره ده می پێغه مبه ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوابوون.

بۆیه بهدگومانییان لیبووه پێشه، لیبانبوو ره وشتهی چه سپاو، بۆیه بهدگومانیییه که یان بۆ ببوو به سیفه تی که سایه تی!

(۱) هه رسێ ریبویه ته که و حوکمی زه عیفیان و لای شیخی ئه لبانی رحمه الله له (سلسلة الاحاديث الضعيفة ۱/۱۸۶_۱۸۷، ۳/۲۹۱_۲۹۳) ریبویه تی سێیه میان ده فه رموی قه ولی شیخ هه سه نی به سه ریه رحمه الله.. به لام ریساکه ئه وهیه (گومانی باش به موسولانی باش ده به یه و گومانی خراپ به موسولانی خراپ و دوو ره و کافر ده به یه).

تهو تا خوی گه وره دهره قیان ده فهرمووی: (يَظُنُّونَ)، که کرداره و پرووداوه، به لکو ده فهرمووی: (الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوِّءِ) واته: به دگومانیمان به رامبه ر خوی تا کو پاک سیفه تهو هه میشه پیمانوه دیاره!! ده فهرمووی: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوِّءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةٌ السَّوِّءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ الفتح: ۶.

واته: خوی گه وره ده خوازیت ئافرهت و پیاوه دو ورووه کان و ئافرهت و پیاوه موشریکه کان سزابدات، که به رامبه ر خوی گه وره به دگومان، خراپه کاریه کانیان دیته وه ری خویان و، خوی گه ورهش غهزه بیان لیده گریت و له عنه تیان لیده کات (دووریان ده خاته وه له ره حمه تی خوی) و، دۆزه خیان بو ناماده ده کات، تا بینه نیشته جیی .. ته وانه چاره نووسیکی زور خراپیان ده بیت.

- ههروه ها ده فهرمووی: ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ نَقْلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ آهْلِهِمْ أَبَدًا وَرِزِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوِّءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ الفتح: ۱۲.

واته: هه ر وا گوماتان ده برد، که جاریکی تر پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانی یاوه ری، چاویان به (مه دینه) ناکه ویته وه و ناگه ریته وه ناو مال و مندالیان، حه تمه ن ده کوژرین.

ئا ئه مه له دیدو هه ست و هوشتان چه سپیبوو، بیئا گایانه ته مانه تان لا بیووه حه قیقه ت! گومانی خراپتان ده بردو خوتان به فه تاره تدا، چونکه چاره نووسی ئیوه ته فرو توونابوونه.

- ههروه ها ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ آل عمران: ۱۵۴.

واته: تهو کۆمه له یان هه ر به رزه وهندی خویان پی مه به سستبوو، وه کو ئه هلی جاهیلییه ت گومانی غه یری حه قیان به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

بردو وتیان: تو بلیی راستییت، که پیغه مبهری خواجه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟!

ثایا راسته، که سهرکه وتنی خوایی بو دیت؟!

ئهدی بوچی له غهزاداین و شکستهان هیناوه؟!

گومانیان ده برد: که به خوا ئه م دینه بواری سهرکه وتنی له بهرده مدا نه ماوه!!
 ئینجا ئه م دنیاویستانه به پرسپاری نکوولی و (ئیحراج کردن)، له پیغه مبهری
 خویان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده پرسى: ئه ری هیچ سهرکه وتنیك ماوه تا
 به نسیبی ئیمهش ببیت؟! خوی گه وره له بهر په چدانه وهی دیدو بزواتیاندا
 فه رموی: پییان بلی هه موو شتیک به ده ست خوی گه وره یه و بهس..

- ههروه ها ﴿ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
 يَفْعَلُونَ ﴾ یونس: ۳۶.

واته: زۆرینه یان هه ر شوینی گومانی نابه جی که وتوون، گومانی نابه جیش له
 هیچ شتیکدا شوینی حه ق ناگریته وه و نابیته به دیلی هیچ لایه نیکی حه ق..

- ههروه ها: ﴿ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ
 الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴾ الأحزاب: ۱۰.

واته: (باسی غهزای (خهندهق)ه، که به غهزای (ئه حزاب) به ناوبانگه)
 دوژمنه کانتان له بهری رۆژه له ته وه له سه رووی دۆله که وه هاتن (هۆزی
 (غه طه فان) بوون به سه رۆکایه تیی عویه ینه ی کوری حیصن)) ههروه ها (هۆزی
 هه وازن به سه رۆکایه تیی عه وفی کوری مالیک)، ئینجا (ئه هلی نه جد به
 سه رۆکایه تیی توله یحه ی ئه سه دی)، که له بهری خواره وهی دۆله که وه هاتن و
 (به نونه زیری) جول هه که ش هاو کار یانبوون.. له سئ لاوه گه مارۆی
 موسولمانانیا نندا، که ئه وه نده تان ترس و بیم ئینیشته که س گلینه ی چاوی
 نه ده سه روت! هه ر ده بزووت و له ترساندا بو ئه ملاولای ده پروانی، دلتان وا
 دا که وت و تو قین، رۆح گه یشته گه رووتان! وه ک ئه وهی ئا ئیستا هه مووتان به
 کۆمه ل ده مرن!

ئىتر جۆره ها گومانستان به رامبەر خواى گه وره لا دروستبوو، يه كيك دهيووت تيكده شكين، يه كيك دهيووت حه تمهن سه رده كه وين، به لام به مه دهدى خوايى، دوو رووكان ده يانووت ئىتر ته فروتوونا ده بين! ئيمانداره كانيش ده يانووت: له به ئينى سه ركه وتنى خواى گه وره دلنباين.

۲- نه بوونى زانستى و نه زانينى ريساي حوكمدانى شت: ريساي راست و دروستى حوكمدان بريته له:

أ- ناسين و ناساندنى روا له تى ده ريبى كه س و رووداوو شت، نه ك حوكمدان له سه ر ماهيه تيان:

كه سيك ره فتاريك ده نوينيت (گوفتار بيت يان كردار) ده شيت حوكمى له سه ر بدريت، كه ئايا راسته يان هه له يه، (به پيبى پيوهرى شهرع، ئه گه ر نه بوو به پيبى ژيريبى و عورف و هيتير)، به لام ناشيت حوكمى مه به ستى بكه ره كه بدريت، كه له ناخى خويدايه و ده رناكه ويث، ناشيت بووتريت: ئه مه ي بو خوا نيبه، يان له به ر خاترى فلان كه س كردى، يان بو پله و پاره بوو.. ئه مه خواى گه وره ئاگاداريتى، ئه و زانستى پيبى هه يه، نه ك ئيمه.

- خاتوو ئوم سه له مه (خواليى رازى بيت) ده گيرپته وه: كه پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموى:

(إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ، فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ الْحَنَّ بِحَبَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ فَأَقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ مِنْهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِشَيْءٍ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ).^(۱)

واته: منيش هه ر مروفيكم، ئيوه داوهرى دینه لام، له وانه يه يه كيكتان زمان پاراوتر بيت (قسه لووستر بيت) له وى ترو، به لگه ي زياتر به نيتته وه، منيش وا

(۱) فتح الباري (۶۵۶۶).

داوه‌ریبه که ده که م، که ده بییستم، هر شتی کم بو هر که سیک و هر گرت، نه گهر ده زانیت مافی خوی نیبه، با وهرینه گریت، نه وه پارچه ناگریکه و بوم لیگردوته وه.

- (ئوسامه‌ی کوری زهید) - خوا لییان رازی بیت- ده گیریتته وه:

(بَعَثْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْحَرَقَةِ فَصَبَّحْنَا الْقَوْمَ فَهَزَمْنَاهُمْ
وَلَحَقْتُ أَنَا وَرَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ رَجُلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا غَشَيْنَاهُ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَكَفَّ
الْأَنْصَارِيُّ فَطَعَنَتْهُ بِرُمْحِي حَتَّى قَتَلْتَهُ فَلَمَّا قَدَمْنَا بَلَّغَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
(فَقَالَ يَا أَسَامَةَ أَقْتَلْتَهُ بَعْدَ مَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قُلْتُ كَانَ مُتَعَوِّذًا فَمَا زَالَ يَكْرُرُهَا
حَتَّى تَمَنَيْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ أَسَلَّمْتُ قَبْلَ ذَلِكَ الْيَوْمِ).

واته: پیغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نار دینی بو سهر (حوره‌قه)،^(۱)
تیمه‌ش له سپیده‌ی به‌یانیدا هیرشمان کرده سهریان و به‌زاندمان، من و پیاویکی
نه‌نساری که وتینه سهر کابرایه کیان، که گرتمان هاواری کرد: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
نه‌نساریبه که ده‌ستی لی کیشایه وه، به‌لام من کولم لینه‌داو رمه که مم له ورگی
گیرکرد، تا کوشتم!

که گه‌راپنه وه، هه‌واله که گه‌یشته پیغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
پیمی فهرموو: ئه‌ری ئوسامه، کابرا وتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و کوشتت!؟

عه‌رزم کرد: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا! له ترسی کوشتن وای وت، تا خوی
قوتاریکات.

به‌لام جه‌نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههر ئه‌وه‌ی ده‌فهرموو.. ئیتر ههر
دوو پاتی ده‌کرده وه، تا خۆزگه‌ی ئه‌وه‌م خواست، که تائه و رۆژه موسولمان
نه‌بوو مایه!

(۱) حوره‌قه، یان حوره‌قات ناوی تیره‌یه‌ک بوو، سه‌رۆکه که یان که ناوی: (جوهه‌یشنی کوری عامری
کوری ئه‌عله‌به) بوو خه‌لکانیکی دوژمنی خویی به‌شیه‌یه‌کی زور دل‌پقانه ده‌سووتاند.
ئیتتر ئه‌م ناوه‌ی لیبووه له‌قه‌بی ناسینه‌وه! پروانه (فتح الباری شهرحی سه‌حیحی بوخاری/ شه‌رحی
فهرمووده‌ی (۴۰۲۱).

ب- هه بوونی به لگه و ئیعیتهما دکرده سه رسه لماندن: ههر وه کو خوی گه وره فیری
 ئەم ریسایه مان ده کات، که ده فهرمووی: ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴾ البقرة: ۱۱۱.

واته: بفرموو: ئە گهر راستگۆن و ده خوازن حه ق ده رکه ویت، به لگه تان
 بهینن، که ده یسه لمینیت دیدو هه لویستان دروسته.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿ لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ﴾ ... ده ی سا با چوار
 شاهیدی له سه ر بهینن.. (النور/ ۱۳)

ج- دلنیا بوون له راست و دروستی به لگه سه لماندنه: هه روه کو، که خوی گه وره
 فه رمانی پیکردوه ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ جَاءَ كُمْ فَاسِقُ بَنِي فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَجْهَلَةٍ
 فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴾ الحجرات: ۶.

واته: ئەه ی ئەو که سانه ی باوه رتان هیناوه! ئە گهر موسولمانیکی لادهر
 (گوناکاری ئاشکرا) هه وایکی بۆ هینان به دوادا چوونی بۆ بکه نه وه، نه بادا
 کۆمه له که سینک به نه زانین بکه ونه کیشه یه که وه.. ئاخو دوایی په شیمان ده بنه وه.
 - هه روه ها ﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا
 فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴾ النساء: ۱۴.

واته: ههر که سینک سه رپیچی له فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ری (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوا بکات، خوی گه وره ده یخاته ناو ئاگری دۆزه خه وه، هه تا
 هه تایی له ویدا ده مینیتته وه و سزاو تازاری زۆر ریسوا کارانه ی پی ده چیژریت.

د- ناشیت به لگه کان دژه واتای یه کتری بن: به لکو هه مویان روو له یه ک
 ئاراسته بن و راستی سه لمینن، ئە گهر وانه بوون مانای وایه دژ به یه ک و
 پیچه وانه و فره ئاراسته ده بن.

هر کامیکیان بگیریته بهر ده شیت بهره و هه له و چه وتی بیات. نه مه جگه له وهی زوربوونی به لگه ی دژبه یه ک بوازی کراوه ی گومانکاری و به هه له دا چوونه. چونکه ده شیت به دگومان بو سه رختنی دیدو ری خوی یه کیک له و گومانلی کراوانه بکاته به لگه و حه ق نه پیکیته ..

ئاوا دیدو هه لویستیکی لی ده بیته حه ق، که له راستیدا له سه ر گومان و هه له و چه وتی دامه زراوه! دیدو بزاون و هه لویستی موشریکه کان له وه وه هاتبو که شیرکاریه که ی خویان و باب و باپیرانی خویانیا پی راستربوو له وه حی خویی و ئاراسته ی ته وحید، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگیشتی ده کردن بوی. ئه وان ده یانوت: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِن شَيْءٍ﴾ الأنعام: ۱۴۸.

واته: ئه گه ر خوی گه و ره نه یویستایه و به دیدو هه لویستمان رازی نه بوایه، ری نه ده داین شیرک بکه ین، نه خومان و نه باب و باپیرانمان، هیچیشمان حه رامنه ده کرد!!

نه مه دیدیکی زور لاروویره .. خوی به حه زو هه واو هه وه سی خوی شتی حه رامکردوو، که چی له و باوه ره دایه ئه وه ویست و خواستی خوی گه و ره یه. بویه خوی گه و ره به ره چی دانه وه و فه رموی:

﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لِنَا إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ الأنعام: ۱۴۸.

واته: ئاخه ئه وان هه ی پیش ئه مانیش ئاوا پیغه مبه رانیا به دروخسته وه! به هه مان (به لگه) ی چه وت و هه له، به رده و امیشبوون، تا سزامانیا چیشته.

جه نابیشته به مان به رموو: ئایا به لگه یه کی وه حیتان له سه ر ئه و دیدو هه لویسته تان هه یه، تا نیشانمانی بدن؟

به لَام نا، نه وانه ههر شوین گومان که وتوون، هه موو حساباتیکیان پیکدادانی
گومانه کانیانه و ته قدیرا تکر دنی خه یالپلا وانه یه.

۳- کهش و دهو روبه ر: ده شیت به دگومان له خیزان یان له کهش و
بارود و خیکدا گه وره بوو بیت، که لاسه ننگانه ره فتاری له گه ل حه قیقه تدا تیدا
کرا بیت.

به دگومانانه ههر به و چاوه وه ده پروانیتته هه موو شتیک و هه موو که سیک..
مه رج نیبه دهو روبه ره که، ههر نه ندامانی خیزانی بن، ده شیت هاو پر یانی کولان و
قوتابخانه ی بوو بن، یان که وتبیتته ژیر کاریگه ریی دیارده یه کی ناپه سه ندی
بکات و شوینیکه وه، به تایه تی له کاتی مندایی و هه رزه کاریتیدایا، یان له
خیزانیکی ئاسایی بووه، به لَام نه وه نده راست و ره وا په روه رده نه بووه نه که ویتته
ژیر کاریگه ریی هاو پر یی خراب و کهش و بارود و خی واوه.

پینغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئامازه ی به ههر دوو که شه خیزانی و
ده ره کیبه که داوه:

- ده رباره ی کاریگه ریی دایک و باوکی ده فه رمووی:

(مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيَنْصَرَانِهِ وَيِمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنْتَجِ
الْبُهَيْمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ) ئینجا (ئه بوهوره بیره) ی راوی
فه رمووده که (خوالییی رازی بیت) ئه م ئایه ته ی به دوای فه رمووده که دا
خوینده وه: ﴿فَأَقْرَهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ الروم: ۳۰ (۱)

واته: هه موو کۆر په له یه که له سه ر خواناسی سروشتیی له دایک ده بیت (وه کو
ههر مه خلوقیکی تر خواناسانه دیتته وجوده وه) به لَام دایک و باوکی ده یکه نه

(۱) بوخاریی (۱۲۹۲)، موسلیم (۲۶۵۸).

جوله که، یان دیان، یان ناگرپه رست (مه جوسی). هر وه کو که ئازهل ئازهللی تری لیده بییت و سیاو سیفته تی پیشینه ی خوئی له گهل خویدا ده هیئیت.

(ئایه ته که به کوردی): نه وه هر نه و ته بیعت و سروشته یه، که خوای گه وره خه لکی له سهر خه لکردوه (نه و دین و ئوممه ته خواناسه یه که خه لکی بو هیدایه تده دات) به هیچ کلوجیک ریسای خوایی ناگوریت. ئا نه وه یه دینی راست وره وا.

- دهرباره ی کاریگه ریی هاو ریش ده فهرمووی:

(إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَحَامِلِ الْمُسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمُسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً).^(۱)

واته: نمونه ی هاوده نگ (هاورئی) ی چاک و هاوده نگی خراپ، وه کو هه لگری عه ترو هه لسورپنه ری موشه دهمه (هه مبانه با) یه.^(۲) خاوه ن عه تره که ده تدا تی، یان لئی ده کریت، یان بوئی خو شیی به سه رتدا دیت، به لام موشه دهمه وانه که پو سا که کانت ده سوو تینیت (که پریشکی ئاگر، یان پشکو هه لده دات) یان بوئی ناخوشت به سه ردا ده هیئیت.

۴- شوینکه وتنی هه واو هه وهس: نه و که سه ی نه وه نده گوپرایه ل و ملکه چی هه واو هه وهسی بووه، که بوته عه بدی و نه وی، له جیی خوای گه وره داناوه و ده پهرستیت و داخا زیه کانی نه و ده هیئیته دی!

(۱) بوخاری (۶۱۱۶)، موسلیم (۲۶۲۸).

(۲) موشده مه: مه شکه یه که (پیستی ئازهل به ساغی) داریک به دوو ده ست و به دوو قاچه که یه وه په یه وه ست ده کریت و، به شیوه ی تاک و کو زه غتی لی ده کرئ، تا له مله که یه وه هه وا (فوو) بکاته ئاگری کوره ی ئاسنگه ره وه بو نه وه ی خه لوزی کوره که ی بو بگه شیئیته وه، تا ئامیره ئاسنینه کانی تیدا سوور بکاته وه.

ئوه هه موو نه خوښيه كاني دینداريی تیدا كۆبۆته وه.. كه سى وا بئگومان به دگومان و رغن و حه سووده، چاوى به رايی نايات كه سىك له خوئ چاكت، زيره كتر، ده و له مه ندر، جوانتر.. ببينيت!

به چاوى گومانه وه ده روانيته رهفتارى هه موو خه لكى.. ئه وه هه واو هه وه سه كه لى بۆته خوا - په نامان به خوا- وه كو خواى گه و ره ده ربارهى ده فهرمووئ:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ الجاثية: ٢٣.

واته: ده ببينيت ئه و كه سه لى كه هه واو هه وه سى خوئ كردوو به خواى خوئ، حالى چۆنه؟! چۆن خواى گه و ره دواى زانين و په پيپيردن و ئه قل پيشكان، گو مپايركردوو وه مؤرى قه پاتبوون (داخستن) لى له بيستن و دل و هزرى داوه و په رده لى تاريكى به سه ر ديتنييدا هيناوه؟! ئه وه كئ هه يه، جگه له خواى په و ره دگار هيدايه تى بدات و رپى راستى نيشانبدات!؟

ده ببينيت چۆن خواى گه و ره باسى حاله تى ئه م به د گومانه ده كات؟

چۆن رپگا كاني هيدايه تى خوايى ليگيراوه! گومان له وه دا نيه كه كه سى ئاوا كه حه تمه ن به دگومانه، بئ هه بوونى به لگه لى حه ق يه كسه ر گومانى خراب به خه لكى ده بات، بيته وه لى حه قىك بسه لمينيت. هه ر له ديدو روانگه و پيناسه لى به دگومانى خوئ وه حوكمده دات..

هه رچى شتىك له به رژه وه ندى خوئ و به دلئ خوئ بيت، به چاك و راست و ته واو ده ببينيت و ده يناسينيت! چونكه هه ر وه كو وتويانه: چاوى خوښه ويستى نو قسانى نابينيت.

به پيچه وانه شه وه، كه شتىكى لا په سه ندره بيت، يان له گه ل ديدو هه لوئستيدا

پێچهوانه بێت، ئەوەندە بەدگومانانە تێی دەروانییت، کە چاکیی و پاکییەکی پێوە نابینیت!

بۆیە بەشێعر ئەمەیان ئاوا دەربریوو:

وَعَيْنُ الرُّضَا عَنْ كُلِّ عَيْبٍ كَلِيلَةٌ..... وَلَكِنَّ عَيْنَ السُّخْطِ تُبَدِي الْمَسَاوِيَا^(١)
 ئە گەر کەسیک کەسیکی خۆشویست، هەلەکانی بۆ دادەپۆشیت، گومانێ
 باشی پێدەبات، هەموو رەفتاریکی چەوتیشی بە چاک بۆ لێکدەداتەو، بەلام
 ئە گەر دەبیوغازاند، چاکەیه کی نابینیت! هەمیشە بەدگومانانە باسیدە کات، کردەو
 چاکەکانیشی بە خراب و ریاکاریی بۆ لێکدەداتەو!

خوای گەورە سەرنجی موسولمانانی بۆ ئەم دیدو هەلۆیستە لاسەنگە
 راکێشاو، کە سیاو سیفەتی کافرانە دەفەرمووی: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا
 تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾ ﴿٢٣﴾ النجم: ٢٣.

واتە: هەر بە دوی گومانێ خۆیانەو، هەواو هەوێسی خۆیانیان
 گرتۆتەبەر، لە کاتی کدا کە بە تەئکید رینمایان لە خوای پەرورەدگاری خۆیانەو
 بۆ هاتوو! هەر وەها دەفەرمووی:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بغيرِ
 هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٥٠﴾ القصص: ٥٠.

واتە: ئە گەر بە دەم بانگەوازه کە تەو نەهاتن، ئەو بەزانە، کە شوین هەواو
 هەوێسیان کەوتوون.. دلێان رەشبوو و بواریکی بۆ نوری خوایی تێدا نەماو..

(١) واتە: چاویک کە لە خۆشەویستەکی رازییە، هیچ نوقسانێکی تێدا نابینیت، لەحەنای عەیب
 و عارییدا کوێرە، نە خۆشە... بەلام چاویک کە بە ناپەزایی و رەقەو دەروانییت، هەر خراپە و
 کەلێنەکانی بەرامبەری دەبینیت.

جا کي له و کهسه گومراتره، که له جياتي ئه وهی دینی خوا بکاته بهرنامه و ریږیږی، هه واهه وهه سی خوئی گرتوته بهر.. خوی گه وره ریږیږی خه لکانی سته مکارناکات.

۵- شلبوونی پابه ندیی به شه رعه وه: ده زانین که له نیوانی حه لالی ناشکراو حه پرامی ناشکراو زانراودا، هه ندیک له نیوانیاندا هه یه، ئه گه ری هه ر دوو حوکمه که یان هه یه.

موسولمانی دیندار ئه مانه واز لیده هینیت، له ترسی ئه وهی نه بادا بکه ویته حه پرامیکه وه، به لام که سی به دگومان گوینداتئی و وه کو حه لال ره فتاریان له گه لدا ده کات.

ئینجا بو بهرگری له دیدو هه لویستی خوئی په ناده باته بهر "به لگه" و به هانه که هه میان له گومانه وه دین.. ئه م بهرگری لیکردنه شی ده بیت به مایه ی هاندانی که سانی تریش. ئاوا خوئی و کهسه کانی تر که که وتوونه ته ئه و (شوبوهات) انه وه بو یه کتیری ده بنه پالپشت!

ئهمه یه کیکه له حکمه تی ئه و فه رموده یه ی که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تیییدا ده فه رموئی:

(الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مَشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الْمَشْتَبِهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِعَرْضِهِ وَدِينِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الْمَشْتَبِهَاتِ كَرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يَوَاقِعَهُ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحْرَمُهُ.)^(۱)

واته: حه لال دیارو زانراوه و، حه پرام دیارو زانراوه، له نیوانیشیاندا گومانلیکراوان هه ن، که نازانرین له کامیان، زور کهس هه ن، که نایانزانن.

(۱) بوخاری (۷۲۳/۲ژ ۱۹۴۶)، موسلیم (۳/۲۱۹ژ ۱۰۷)، ئه بوداود (۳/۶۲۵ژ ۳۳۲۹)، ئیبینوماجه و ئه وانی تریش.

جا هەر که سیك خوی له م گومانلیکراوانه گرتوه، ئه وه دین و ناوو که سایه تیبی خویی له قسه و قسه لۆك و تۆمه تبارکردن دوورگرتوه.

هەر که سیكیش بکه ویتته ناو ئه م گومانلیکراوانه وه، وه کو شوانیکه، که مهرو مالاته که ی بردبیتته لای پاوه نیکه وه (زهوی و زاری تایبه تی که سیك) سه وه، که ده شیت سنووری ببه زینن و بچنه ناوی. ئه وه بزنانن که هه موو ده سه لاتداریکیش سنووری مولکی خوی دیاریکردوه، سنووری مولکی خوی گه ورهش له وپوهیه، که هه رامی کردوه، خوی گه وره سنووری هه رام و هه لالی له دنیا دا دیاریکردوه.

- ههروه ها ده فهرمووی: (دَعْ مَا يَرْبِيكَ إِلَىٰ مَا لَا يَرْبِيكَ، فَإِنَّ الصَّدَقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ الْكُذِبَ رِبِيَّةٌ).^(۱)

واته: ئه وه ی گومانت لیبی ههیه وه لیکه وه ئه وه بگه بهر، که گومانت لیبی نییه، که هه لاله. راستگویی هه منی و ئاسووده ییه و، درۆکردن مایه ی گومانپێردنه.

- له رۆشنترین نمونه ی رهفتاری پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه و ریوایه تهیه، که خاتوو (سه فییه ی کچی حویه) ی (خوالیبی رازی بیت) - که دایکی موسولمانانه (خیزانی پێغه مبهری خویه) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێریتته وه:

(إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُعْتَكِفًا، فَاتَيْتُهُ أَرْوَرَهُ لَيْلًا. فَحَدَّثْتُهُ، ثُمَّ قُمْتُ لِأَنْقَلِبَ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي وَكَانَ مَسْكَنَهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ فَلَمَّا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَسْرَعَا. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيَّ رِسْلُكُمَا. إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَبِيٍّ فَقَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ

(۱) ترمذی (۲۵۱۸/۴ژ ۲۴۴۲) ئه مه د (۱۶۳۰)، ئیبینو حیبیان (۷۲۲۲)، نه سائی (۶۰۴/۳ژ ۶۰۴) ئه لبانی رحمه الله له (صحیح الجامع ۳۳۷۸) دا فهرموویه تی سه حیحه.

اللَّهُ. فَقَالَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ. وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَرًّا).^(۱)

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ئیعتیکافدابوو (له مزگهوت)، منیش شهو هاتمه خزمه تی، له گه لیدا دوام، پاشان ههستام برۆمه وه بو مال، جه نابیشی ههستار تا به پریم بکات - مائی خاتوو (سه فییه) شه کاته له خانووه که ی (ئوسامه ی کوری زهید)دابوو (خوا لییان رازی بیت)، که که میک له مزگهوت هوه دوربوو - دوو پیایو ئه نسااری له کاته دا له وپوه تیپه ربوون، که پیغه مبهری خویان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینی، خیراتر ویشتن!

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگی لیکردن و فهرمووی: له سه رخۆین!.. شه مه (سه فییه ی کچی حویه ی) یه له گه لمدایه، ههردوو کیان فهرموویان: (سبحان الله!) شه ی پیغه مبهری خوا (واته: چما گومانی خراب به جه نابت ده بهین؟!).

فهرمووی: شه یتان وه کو خوین به ده ماره کانی مرۆقدا دیت و ده چیت، منیش له وه ترسام شه یتان گومانیکی به د، یان شتیك بخاته دلتانه وه (به رامبهرم).

۶- ره چاونه کردنی ئادابی ئیسلامی له چرپه چرپدا: له ئادابی ئیسلامیه، که قسه کردن روشن و ناشکراو راشکاو بیت، به لام شه گهر پیویستبوو به چرپه و به شه سپایی به گوئی که سیکدا بدریت، ده بیت له وه شدا ئادابی ئیسلامی له چرپه کردندا ره چاوبکریت، له ئادابی شه م چرپه کارییه:

أ- چه رامیتی چرپه کردنی دوو کهس یان زیاتر و، وه لکردنی سییه م کهسیان، یان یه کیکی ئاماده بوان به تنها وه کو شه وه ی، که نه پانه ویت شه و گوئی لی بیت و به باسه که بزانیته..

(۱) بوخاری (۲۱۷۵)..

موسولمان نابیت واکات، نه گهرچی زهروریش بیت، تائه و کاته ی کهسه تهنها کهش کهسیکی تری پیده گات، تا پیکه وه بدوین، یا هه مویان تیکه ل به کهسانی ترده بن.

ئهوی وه کو ئه م حاله ته شه قسه کردنی دوو کهسه که، یان زیاتر به زمانیک که کهسه تاکه که تینا گات لپی، چونکه ئه م حاله ته ش وه کو حاله تی چرپه کردنه نهینیه کهیه.

له هه ردوو حاله ته که دا، کهسه ته نها که خه م ده خوات و گومانی ئه وه ی لادرووست ده بیت، که ده رباره ی ئه و قسه ده که ن.

ب- ده بیت ناوهرۆکی چرپه کردنه که حاله ل بیت، چاکه کاری و لهسنووری شه رعدا بیت، نه ک غه بیه ت و دوو زمانی و گونا حیت ر خوی گه وره ده فه رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَأَنْقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَرِّهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾ المجادلة: ٩ - ١٠.

ج- ده بی چرپه کردنه که زهروری بیت و ئاسایی نه بیت: به ئاشکرا و ده نگی به رزو له ناو کهسانی تریشدا بووتریت، ده بیت له و جو ره قسانه بیت، که ناهیلریت بکه ویته به رگویی دوژمنانی کافرو موشریک، یان دوورو و ناحه ز، یان موسولمانی ئه عرابی و گیل و به زیو.. که زیانی لیکه ویته وه.

ئه وه هه ندیک له ئادابه کانی چرپه کردنه، ئه و کهسه ی له چرپه چرپیدا ئه مانه ره چاونا کات، ده بی بزانی ت، که خوی ده خاته بواری گومان پیبردنه وه، خوی ده کاته نیشانی تیرو توانج و تومه تی ئه م و ئه و.

٧- چاوقایمی و جورئه تی گونا حکردنی به ئاشکرا: موسولمان وه کو هه موو کهسیکی تر ده که ویته گونا حه وه، به لام گونا ح به نهینیه ده کات و خیرا لپی په شیمانده بیته وه و توبه ده کات، به لام کهسی فاسق و دین کزو باوه رلاواز، که له

گوناحکردن رادیت ئیتر جوړنه تی له خوا یا خیبوونی لا دروسته بیټ..

خوا لاماندا، چاوقائیم ده بیټ و بیترس و خه م، بیباکانه ده که ویته گوناحکردن به ناشکرا.. نه وه ناستیکي زور خه تهره موسولمان بیگاتې، چونکه خه لکیتريش هانده دات و دین کزه کانی تريش وایان لیدیت، سل له گوناحکردن به ناشکرا نه که نه وه.

ئې که سانی ناوا، حه تمه ن به دگومانیبی له لایه ن ده بیته ره فتاری سروشتی روژانه، نه سلنه نه وه به گوناح نازانن، که گومانی خراب به موسولمانی چاک به ن. نه وانه گوناحه گه وره کان ده که ن، نه گهر که س له و کاتی تاوانکارییه دا نه یابینین، خو یان بو (شانازی) باسی ده که ن و چونییه تیه که ی ده گیرنه وه!!

بویه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی:

(كُلُّ أُمَّتِي مُعَافِيٌّ إِلَّا الْمَجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْمَجَانَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ، فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ).^(۱)

واته: هه موو نوممه ته که م شایانی لیبوردن ده بن، جگه له ناشکرا کارانی گوناح.. نه وه ناشکرا کردنی گوناحه، که کابرا گوناحیکي به شه و کردووه پاشان بو به یانی باسیده کاته وه و نه و په رده یه لاده دات، که خوی گه وره پیی داپوشیوو، ده لی: نه ری فلان! دوینی ناوامکردو ناوامکرد..

خوی په روه ردگار له شه ودا بوی پوشیوو، که چی بوسبه ینی سیتی خوی (په رده پوشی) داده مالیت و باس له گوناحه که ده کات!..

نه مه خیانه تیکردووه.. خوی گه وره سیتی ده کات و به لوتفی خوی دایده پوشیت، به لام نه وی یاخی و سه رکه ش نایه ویت و زیاتر یاخیده بیټ..

(۱) بوخاری (۵۷۲۱)، موسلم (۵۲).

کهسی ئاوا، که گوناح به ئاشکراده کات و گویناداتی، گومانپیردنی گوناح نییه، باسکردنی گوناحه کانیشی به مه بهستی دوورخستنه وهی خه لکی لی، غه بیهت نییه.

۸- له بهر چاونه گرتنی ئیستای تۆبه کارو پیوانی به رابوردوی: هه زاران هه زار موسولمان هه ن پیشتر که وتوونه ته گوناح و تاوانه وه، به لام ئیستا تۆبه یان کردو وه دینداری پاک و سه رراستن، گوناحیان ئاشکرا ده کرد، به لام ئیستا به ئاشکرا وازیان له هه موو خراپه یه ک هینا وه، ریگای پیاوچا کانیان گرتۆته بهر..

ئه وانه ی به دو به دگۆن، چاویان به مه دا هه ئنایات و پیمان ناخۆشه خه لکی به چاکیی باسی ئه مانه بکه ن، بۆیه به رده وام به چاوی گومانه وه دهروانه ئه م تۆبه کارانه.

که باسیان دیته پیشی، به دگومان یه کسه ر ده لی: ئای، که گوناحی وای کردو ئاواده یکرد! ئیستای ناخوینیتته وه، نالی: به لام تۆبه ی کردو وه ئیستا وانه ماوه و چاکه! حساب بۆ ئه وه ناکات، که دلی عه بد و له نیوان دوو په نجه ی خوای په روه ردگارداو هیدایهت به دهستی ئه وه، ئه و تۆبه کاره ی به ره و دینداریتی و سه رراستی هینا وه ته وه.

ئه و ئیستا که سایه تییه کی تره، ناشیت هه ر به و ناو و سیفات و ره وشتانه ی پیشویه وه باسبکریت و ناوبه پندریت.. ئه وه شه ی تانه و له که سه لاسه نگه کان ده کات، که به دگومانبن لی و به زمانی تۆمه تبارکردن و سووکایه تییه وه، ناوی بهینن..

خوای گه وره ئه وه ی قبوول نییه.. چونکه یاوه رانیس و ابوون، له شیرکدا نقوم بو بوون، له زینا و کوشتن و شه راب و دزی و حه رامخۆرییدا نقوم بو بوون.. به لام که موسولمانبوون و له وه موو گوناح و تاوانه یان داشۆران، خوای گه وره مه دحیکردن و ریژدارییکردن، وه سفی کۆتایی به موسولمانیتیه که یان کرد، نه ک به سیا و سیفاتی جاهیلییه تیان..

نابینیت چۆن ئەوهی کرده ریڤسای ژیانى موسولمانییتی، که فهرمووی:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخَذُّ فِيهِ مَهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾ الفرقان: ٦٨ - ٧٠.

واته: عه‌بده‌کانى خواو په‌رستیارانى (عباد الرحمن) ئەوانه‌ن: که هاناو هاورا بۆ غه‌یری خواى گه‌وره‌نابه‌ن و، که‌س به‌ناحق ناکوژن، چونکه ده‌زانن خواى گه‌وره‌حه‌رامى کردوو، زیناناکه‌ن ..

هه‌ر که‌سیک هه‌ر یه‌کیک له‌م گوناحه‌گه‌ورانه‌بکات، خو ده‌خاته‌به‌ر سزای قیامه‌ت و سزاکه‌ی بۆ چه‌ن‌دین به‌رامبه‌ر ده‌کریت و، له‌ دۆزه‌خدا به‌نه‌مری ده‌میڤیته‌وه‌و، به‌سووک و سه‌رشو‌ری هه‌تاهه‌تایه، تییدا ده‌میڤیته‌وه، مه‌گه‌ر که‌سیک په‌شیمانبوو بیته‌وه‌و به‌ره‌و دین گه‌رابیته‌وه‌و، باوه‌ری هیناییت و کرده‌وه‌و چاکه‌کانى ئەنجام‌دا‌بی‌ت، ئەوانه‌ خواى گه‌وره‌ خراپه‌کانیشیان به‌چاکه‌ بۆ تو‌مار ده‌کات، خواى گه‌وره‌ لیخو‌شبوو و به‌به‌زه‌بییه‌.

- که‌عه‌مرى کورى عاص (خوالی رازی بی‌ت) هاته‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا موسولمان بی‌ت و به‌یعه‌ت بدات، ویستی ئەوه‌بکات به‌مه‌رج، که‌خواى گه‌وره‌له‌گوناحه‌کانى پیشوی خو‌ش بی‌ت!

پیغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەوه‌ی بۆ روونکرده‌وه: که‌موسولمانبوونه‌که‌ت هه‌موو گوناحه‌کانى پیشوتى سپیووه‌ته‌وه، فه‌رمووی: (أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ).^(١)

(١) موسلم (١٢١).

واته: مه گهر نه تزانیوو، که موسولمانوون هه موو گوناحی پیشتر دهسپړته وو، هیجره تکرډن، هه موو تاوانیکي پیشتر دهسپړته وو، چه جکرډن هه موو گوناحیک دهسپړته وو؟!

_ (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشُّرْكِ كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا وَزَنَوْا وَأَكْثَرُوا فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لَحَسَنٌ لَوْ تَخْبِرُنَا أَنْ لِمَا عَمَلْنَا كَفَّارَةً فَنَزَلَ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ الفرقان: ٦٨ ونزل: ﴿قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ الزمر: ٥٣^(١)

ئینو عه باس (خوا لیبیان رازی بیت) ده گپړته وه: که خه لکانیک له ئه هلی کوفرو شیرک، که زوریان کوفرو شیرک کردبوو، زوریان زینا کردبوو، هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عه رزیان کرد: ئه وهی ده یفه رموویت و خه لکی بو بانگه پشست ده که هیت جوانه، به لام پیمان بلی: که فاره تی ئه و گوناحانه مان چیه، که کردوومان؟

ئو کاته ئه و نایه ته هاته خواره وه: هه روه ها ئه و نایه ته (واته: ئه ی ئه و عه بدانه ی من، که گوناحتان زور کردوو له لیخوشبوون و رحمه تی من هیوا براو مه بن.

٩- بیئا گابوون له ناسه وارو ئه نجامی به دگومانیی: هه روه ها بیرچونه وهی سزاو ئه و بهر پرستییهی ده که ویتته ئه ستوی به دگومان.. بیرچونه وهی سزای تاوان، یان بیئا گالیوونی، یان گوپینه دانی، هه موو وا ده که ن به دگومان به رده وام بیت له سهر به دگومانیی خوی و زیاتر پییدار و چیت (هه موو که سیک ته گهر سه رنج له ره فتاری خوی بدات ئه وهی بو دهرده که ویت که وایه..

(١) بوخاری (٤٨١٠)، موسلیم (١٢٢).

ئەو کاتانەى هەستى مەسئوليه تى رۆژى دوايىت نزمه و، ترسى سزاي خوايت له دلدلا لاوازبووه و گوى ناده يتى، خو هه لده خه له تينيت و ده لى: دوايى تۆبه ده كه م.

خوای گه و ره ده باره ی ئەوانه ی سزای خواييان بيرچووه و، كه وتنه تاوان و سه رپنجى، ده فه رموى:

﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴾ ١٧ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعِآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ الفرقان: ١٧ - ١٨.

واته: خوای گه و ره به هه موو په رستراوانى موشريكان (فريشته و جنوكه و پيغه مبه ران و بتى دار و به رد و هيتر) ده فه رموى: ئايا ئيوه ئەم خه لكه تان گومرا كرد، تا كافربن، يان خويان هوشيان نه كرده و هه و بيريان له هيج نه كرده و هه، كه وتنه كو فرو شيركه وه؟!

هه موو له وه لامدا ده لىن: خوايه، به لام تۆ ته مه نى باب و با پيرانى انت دريژ كرد، ناز و نيعمه تى ژيانت پي به خشين، ئەوه نده ت ئازاد كردن و به غه زه بى خو ت نه تگرتن، ئيتر گومرا تر بوون و دين و خواناسييان بيرچووه و، سه ره نجام سه ريان به فه تاره چوو!.

چوارەم: ئاسەواری بەدگومانیی:

أ- لەسەر تاك تاکی موسولمان:

۱- کەوتنە گوناح و تاوانەو: بەدگومانیی، ئەگەر یە کسەر نەوہستینرا، خاوەنە کە ی بەرەو گوناحی تر رادە کیشیت، گوناحی تر، کە وە کو زنجیر، ئالقە ی یەك لەدوای یە کی دەبیت.

بۆنموونە: بەدگومانییە کە ی وای لێدە کات: جاسووسی لەسەر خەلکی بکات، یان کەسانی تر بنیڕیتە بندەستی خەلکانیتر، تا نەهینیە کانیا ن بزانی و بۆی بەهیننەو، هەر زانیاریە کی دەستکەوت وای لێدە کات باسیبکاتەو.

ئەوہش دەیخاتە غەیبەتەو، کە هەر بەوہندەوہ ناوہستیت کە تەنہا ئەوانە ی باسبکات کە دەیزانیت، بەلکوشتی زیادە ی پیوہدەنیت و دەکەویتە درۆو بوختان هەلبەستنەو.

ئینجا دووزمانیی و قسە کردن لەپاشەملەو، لێک توورەبوون و عاجزبوون و دەنگ لێکداپران و هاتووچۆنە کردن! کە سەرەنجام جوړەها ئاستی ناکوکی و جودایی لێ دەکەویتەو.

بۆیە دەبیت موسولمان هەولبدات نەکەویتە بەدگومانییەو، کە کەوتە ناوی لەویدا بوہستیت و هیچ نەدرکینیت، کە درکاندی سەر نە کیشیت بۆ غەیبەت و درۆو بوختان و گوناحیتر.. لە هەر ئاست و قونایکدا ترسی سزای خوای گەورە رایچلە کاند، با بوہستیت و تۆبە بکات.

قورئانی پیرۆزو سووننەتی پاک، سەرنجی موسولمانیان بۆ ئاسەواری گوناح - لەوانەش بەدگومانیی- راکیشاوە، کە زنجیرە گونایک دەشیت بە یە کیکیان دەستپیکات.

وهك دهفه رموئ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾﴾ الحجرات: ١٢.

واته: ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! زور خوتان له گومانی به‌د پی‌بردن بگرنه‌وه، چونکه گومانی به‌د پی‌بردن تۆمه‌تبارکردنه‌و، هه‌ندیك تۆمه‌تبارکردنیش گوناح و تاوانه، جاسووسی به‌سه‌ر یه‌کتربییه‌وه مه‌که‌ن و، که‌ستان غه‌بییه‌تی که‌ستان نه‌کات.

چما که‌ستان هه‌یه‌هه‌ز بکات، گوشتی به‌ده‌نی براکه‌ی به‌مردویی بخوات؟! که‌بیزی لی‌ ده‌که‌نه‌وه.. له‌خوابترسن و دینداریتی سهر‌پاستانه‌ بگرنه‌به‌ر، بشزانن، که‌خوای گه‌وره‌تۆبه‌قبوولده‌کات و به‌به‌زه‌بییه‌.

- پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموئ: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا).^(١)

واته: ئامهان هۆشتان له‌خو‌بی‌ت و نه‌که‌ونه‌به‌دگومانیییه‌وه، چونکه‌به‌دگومانییی درۆترین قسه‌یه‌.

جاسووسیی له‌سه‌ر یه‌کتربی مه‌که‌ن (که‌سینک بنی‌ریت) جاسووسیش مه‌که‌ن (که‌خۆت بچیت به‌دوایدا).

٢- وازه‌ینان له‌کاری خیر و چاکه‌و که‌وتنه‌ئالۆزیی ده‌روونه‌وه: ئه‌مه‌دوو دیارده‌ن. به‌لام ئه‌وه‌نده‌پیکه‌وه‌ن وه‌کو (لازم و مه‌لزوم) ی‌یه‌کیان لی‌هاتوه‌ه! به‌دگومان سه‌ره‌نجامی خراپ‌ردنی گومان به‌م و به‌و، خو‌ی له‌کاری خیر و چاکه‌ساردده‌بیته‌وه. تا زۆرینه‌ی وه‌لده‌کات..

(١) بوخاری (٦٠٦٤)، موسلیم (٢٥٦٣).

به لّام له ملاوه ده كه ویتته پشیویی دهر وونه وه.. چونكه هه موو چاكه و
پارسه نگییه كی خه لّكی، حه سره تیک لای ئەم درووستده كات! كه بۆچی ئەوان
وان و منیش وا؟

کیان راستین؟

حه تمه ن ده شلیت: من!! له كاتیکدا ده شزانیت كه وا نییه..
جا تا له گوناخدا ره شبیته وه، تروسكه ی گومان باشی نابینیت.. دلی پاك
نامینیت، دلی قفل ده بیت..

بروانه ئەو رهفتارو ئەنجامه، كه خوی گه وره باسیده كات: ﴿فَمَا نَقْضِهِمْ
مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا
حَظًا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ المائدة: ۱۳.

واته: سه ره نجامی هه لوه شانده وهی به ئینه كه یان و په شیمان بوونه وه یان
له په بیان، له عنه تمان لی کردن (دوورمان خستنه وه له ره حمهت و به زهیی) و
دلیانمان ره قکرد.

ئهمه سزایه کی پراوپری دادپهروه رانه یه، چونكه ئەوانه ی په بیان و
به یعه تیانداوه، كه دینی خوا بگرته بهرو بۆ خواویستی لیبرین، به لّام پیوهی
پابه ندنه بوون، تاوانیان گه وره تر بوو، چونكه دوی زانین له خوی گه وره
یاخیوون!.

خوی گه وره دهروانیتته نییهت و گوفتارو رهفتاری دله كان، راشكاوانه دیدو
هه لویستیان له سه ر توواره كات، مه به ست و ویستیان ماله له سه ریان، وهك
ده فه رمووی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ

عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ البقرة: ۲۲۵.

واته: خوای گه وره ئه و سوینده سهر زاره کیانه تان له سهر حساب ناکات، که ههر به سهر ده متاندا دیت، به لام به وه ده تانگریت که دلتان کردویتی و ویست و ئیراده تان له سهر بیووه.

به دگومان هه میسه هۆشی له وهیه، که به هانه و هه نجهت و بیانوو بدۆزیته وه، تا به رگری له دیدو هه لۆیستی لاسه نگی خۆی بکات و، ناره واییه کانی خۆی بکات به حهق!

هه میسه هۆشی له که سایه تیی خۆیه تی (و ده لئی قیبله یه تی و ده بیت پرووی ههر له و بیت و به ده وری ئه ودا هه لیسوپی، خوا لاماندا) به دگومان له ده وری ته وهری خۆی ده خولیته وه: خۆی وه کو که س، وه کو خزمانی، وه کو عه شیرهت و تیره و هۆزیی، وه کو به رژه وه ندییه کانیا نی..

ئیتتر هه میسه له گومانی خراپدا ده بیت به رامبه ر خه لکی، وا گومان ده بات، که حه سوودی پیده بهن، دژی ده وهستن، مالی ده خۆن، ده یانه ویت بیکوژن!! یان رقی لییانه، چونکه وا ده زانیت: ریژی ناگرن، باسی به چاکه ناکه ن!

ئاوا له مه راقدا دیت و ده چیت، ناسره ویت، نازانیت ئوقره گرتنی ده روون چیه!
ئه وه سزا سروشتیه که ی خوای گه وره یه، که ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ وَمَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ طه: ۱۲۴.

واته: هه رکه سیك پشت له دینه که ی من بکات و دیدو ریی تر بگریته بهر، حه تمه ن ژیانیکی ته نگ و تاریکی ده بیت.

هه ره ها ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ الجن: ۱۷.

واته: هه رکه سیك پشتبکاته په یامه که ی خوای گه وره، خوای گه وره ژیانیکی وای به نسیب ده کات، که ههر وه کو له گه ل ژان و ناسۆردا به هه ورازدا هه لگه رپیت، که ته نگه نه فه س ده بیت و ماندووترو له ش داهیزراوتر ده بیت.. تووشی ژانی جهسته یی وده روونی ده بیت.

۳- په شیهانبوونه وه و حه سره تکیشان: به دگومان دوای ته مه نیک، که ده بیاته

۵- بە فیروڤدانى تەمەن: بە دگومان، چونکە بەردەوام لە ھەولدايە بە لگەو بە ھانەو بیانوو بدۆزیتەو، تا بلی: گومانە کەم لە جیى خۆیدا، و اش نییە.

کاتیکی ئیجگار زۆرى شەو و پوژى، بەو ھەولە بپھودەو بەسەر دەبات، چونکە گومانە کە لە جیى خۆیدا نییە و ناگاتە ھیچ ئەجامیک، کە خەلکی باوەرى پێبکەن، ئەگەر گومانە کەشى لە جیى خۆیدا بوو، کەسە گومانلیکراوە کەى خاوەن ھەلەو پەلەبوو بپت.

لە کۆتاییدا ئەم، ھەر پەشیان دەبیتەو دەزانیت، کە کاتیکی زۆرى لە رەفتاریکدا بە فیروڤدا، کە زەرورى نەبوو. خۆ ئەو بەرپرسی توێژینەو ھى تاوانى خەلکی نییە، ئیتر بۆچی ھەزى لەم کارە تاوانەیه؟!

۶- کەوتنەبەر غەزەب و سزای خوائى (خوا لاماندات): مادام بە دگومانى گوناحیتر رادە کیشیت و، بە دگومان سوورە لەسەر کارو پێشە نالەبارە گوناحکارییە کەى.

ھەتمەن خوائ گەورەش لى قبوول ناکات و لى توورە دەبیت. واوەیلا بە ھالى ئەو کەسە، کە دەکەویتە بەر غەزەبى خوائ بەتوانا، کە دەفەر مووى: ﴿وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوَىٰ﴾ ﴿٨١﴾ طە: ۸۱.

واتە: ھەر کەسیک بەکەویتە بەر غەزەبى من، بە تەئکید سەر بەفەتارە تچوو و فەوتاو.

ب- لەسەر کۆمەلکاریی ئیسلامى:

۱- شیرازەپسانى ریکخستن و درووستبوونى تەفرەقە: چونکە، کە بە دگومان زۆر دەبن، بە دگومانیشیان زۆر لە ناودا درووست دەبیت، بەرامبەر یە کترى دردۆنگ دەبن.

ئەمەش وایان لیدە کات: باوەریان بە سەرراستى و راستگۆیى یە کترى

نامینیت و، به گشتیې متمانې به که سایه تېې و رهفتار و هه لویستی یه کتیری ناکه ن.

به پیچه وانه شه وه، هه موو بزوات و سره و تیکی یه کتیری به گومان و پیناسه ی خراب لیکده دهنه وه، ئه مهش وایان لیده کات خهت و پیر پیرو دهسته دهسته، به پیی شیکارو لیکدانه وه پر گومانه کانیا، هه لویست له یه کتیری وه ربگرن..

ئه مهش سارد بوونه وه و لیکدابرانی لی په یداده بیت، ئینجا له دهستدانی هیزی ریزو لاواز بوون و سه رکه وتنی دوژمن و پیلانه کانی..

ریسای خوایی له حاله تی وادا: سزادانی گشتییه، که زه لیل بوونی دنیایی و ئیفلاسبوونی قیامه ته، ئه نجامی ئه مهش ئاشکرایه، که دۆزه خه.

خوای گه وره ده فهرمووی:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۰۵﴾
 ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝۱۰۶﴾ آل عمران: ۱۰۵ - ۱۰۶.

واته: وه کو ئه وانه تان لینه یات، که له ناو خویندا ته فره قه یان تی که وت، دوا ی ئه وه ی نیشانه و به لگه ی دین و دیدو هه لویستی راست و ره وایان بو هات، ناکوکبوون و کومه ل کومه ل لیکدابران، به راستی ئه وانه سزایه کی زور گه وریان له قیامه تدا ده بیت.

له و پوژده دا، که هندی ک پروو سورو سه رفرا زده بن و، هه ندی کی تریش پرووره ش و ریسواو زه لیل، جا ئه وانه ی، که پروویان ره شه ده بیت و ریسوا ده بن پینانده و وتریت: بوچی دوا ی موسولمانبوون و زانینی دیدو بزواتی راست و ره و کافر بوونه وه؟ ده ی سا سه ره نجامی کوفر کاریتان بچیژن، که سزای سه ختی دۆزه خه.

۲- دوورکەوتنەوہی ئامانج و زۆربوونی کۆسپیی ری: زۆربوونی بەدگومانیتی زۆربوونی راویۆچوونی ناھەق و زۆربوونی خەت و کوتلە کاریبە.. ئەمەش مایە شیریازەپسان و لاوازیی کۆمەلکاریبە کە یە، مایە دزە کردنی دوژمنان و پیلان و شەری واتەواتیانە.

کۆمەلکاران، ناتوانن ھەموو وزە کانیان وە کو جاران بەرەو ئامانجە مەرکەزیبە کە یان بخەنە گەر، چونکە زۆر لە وزە کانیان دژبەخۆدەبیّت و، توانایان پێکدەکیشریّت، بە خۆیانەوہ مەشغول دەبن و، گور و تینیان دژبە یە ک دەوہستیّتەوہ.

ئەمەش وا دەکات، کە کۆمەلکاریبە کە، ھەر بە چارەسەری ناوخواوە خەریک بیّت و نەخشەسازیبە کە ی، کە بۆ داھاتوی دارشتووہ بکەویتی کە نارەوہ، یان بایەخی تەواویی پینەدریّت..

رێگای کۆمەلکارانی وا دوورو پر لە کەندو کۆسپە، پرە لە کەلین و درز، کۆمەلی وا دوژمنان ئاسان دەتوانن خۆیان، یان بەرنامەیان، یان قسەو قسەلۆکیان بخزیننە ناو..^(۱)

کۆمەلکاریتی و، کە پر دەبیّت لە خەلەل و خالی لاوازیی، دلسۆزانی زیاتر ماندوو دەکات، چونکە دەبی کەسە بەرپرسە خەمخۆرە کان رەنجی زیاتر بخەنە گەر، تا کۆمەلکاریبە کە پارسەنگراگرن و نەھیلن لاسەنگ بیّت، یان بوہستیّت و بکەویتی، یان ئاراستە کە ی بگۆریّت..

ئەم دلسۆزانە وە کو پاسەوانی شەوانی ھیرشی دژو کەشتیەوانانی ناوہندی دەریای پر زریان و تۆفانیان لیدیّت، کە بواری ھەوانەوہیە کی کاتیشیان نامی بیّت.. ئەمانەش مرۆڤن، لە گەل بەردەوامی کیشەو رویشتنی زەمەندا دەسوین، کۆلدەبن، کۆلدەدەن و کۆلدەدەن و دە کەون..

(۱) بە تابیەتی لەم سەردەمی ئینتەرنیّت و پەیوہندی تەلەفۆن و چات و سکايب و فەیسبوک و ھاوشیوہیان.

نه گهر به دگومانان خپرا چاځ نه کړينه وه، يان له ريزی کومه لکار بيه که دوورنه خرينه وه، به ته نکيد بهره که داده رميت و که شتيه که نقوم ده بيت.

نه و کاته خو ناکريت گلبي له و دوژمنه شه رانيانه بکريت، که به ده وری بهره که مانه وه بوون و چاوه رپی ساتی شياوی هیرشکردنيان بوو بو سه رمان..

نه وان ساتی شياویان بو لو او هلی زالبوونيان بو ره خساوه و قوستويانه ته وه.

بيگومان نه وه نه نجامده دن که خو يان نه خشه يان بو دانا بوو: ﴿إِنْ يَتَفَوَّهُمْ يَكُونُوا

لَكَرْأَعْدَاءٍ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ المتحنة: ٢.

واته: نه گهر نه و دوژمنه رقنانه به سه رتاندا زالبن، دوژمنايه تيه کی سه ختتان به رامبه راده گه يئن و ده ست و ده میان ده خنه شه ری دهسته ويه خه له گه لتانداو، هه رچی خراپه کار بيه کيان له ده ستبيت به رامبه رتان ده يکه ن، چونکه ناواتيان نه وه يه: نيوه له دينه که پاشگه زبکه نه وه و بگه رينه وه ريزی کوفرو شيرک و جاهيليه ت!!

بو نه وه ی خو بڼه ری به ريز، زور قايم و توندوتول نه م کيشه يه ی له لا بچه سپيت، چه ند نمونه يه ک ده خمه به رچاو:

١- (سه همی نوری سه هدی ساعيدی) - خوالی رازی بيت- ده گيرينه وه:

(مَرَّ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ جَالِسٌ: (مَا رَأَيْتُكَ فِي هَذَا)، فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِ النَّاسِ، هَذَا وَاللَّهِ حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يَنْكَحَ، وَإِنْ شَفَعَ أَنْ يُشَفَّعَ، قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ مَرَّ رَجُلٌ آخَرُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا رَأَيْتُكَ فِي هَذَا)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا رَجُلٌ مِنْ فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ، هَذَا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ لَا يَنْكَحَ، وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ، وَإِنْ قَالَ أَنْ لَا يُسْمَعَ لِقَوْلِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلَّةِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا).^(١)

(١) بوخاری (٦٤٤٧).

واته: كابرایه ك نزیك كۆری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تیپه پری، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیاویك، كه له ته نیشتییه وه دانیشتیبوو پیی فەرموو: رات به رامبه ر ئه و كابرایه چیه ؟

عەرزى كرد: وه لّاهى كابرایه كى باشه، هه قه ئه گەر داواى ئافره تى كرد بیده نى، كه تكای بۆ كه سینك كرد، لىی قبول بکه ن.

جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیده نگ بوو، پاشان یه كىكى تر له ویه تیپه پری.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه ر له هه مان پیاوی ته نیشتی پرسى: رات به رامبه رى چیه ؟

عەرزى كرد: ئه ی پیغه مبه رى خوا ! ئه م پیاوه یه كىكه له هه ژارو نه دارى موسولمانان، هه قه ئه گەر داواى ئافره تیكى كرد، نه یده نى، ئه گەر تكای بۆ كه سینك كرد، تكا كه ی وه رنه گرن، ئه گەر دوا گووى لینه گرن! پیغه مبه رى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: ئه میان چا كتره له پر به زه مین پیاویتر له ویان.

۲- (عوبه یدی كورى عومه یر) - خوالی رازی بیته - ده گپرتته وه: سه یدنا عومه ر (خوالی رازی بیته) به قه راغ شارى (مه دینه) دا ده گه را، پیاوو ئافره تیكى بینى له سه ر ریگا وه ستاون، پیکه وه قسه ده كهن، زۆریان پیچوو، یه كسه ر بۆیان چوو! به (دووره) ^(۱) كه ی خۆی له كابریدا.

كابرا عەرزى كرد: قوربان هاوسه رى خۆمه .

فەرمووی: بۆچى له ناو چه قى ریگا كه دا له گه لییدا وه ستاویت و، موسولمانان تووشى به دگومانىیى ده كه یت به رامبه رتان؟!

(۱) دووره (الدرة) وه كو دار چه یزه رانیكى بچووك بوو، له ره گى دره خت (به ته رى) هۆنرا بۆوه و هه میشه پیی بوو.

عه رزیکرد: ئه ی ئه میری موسولمانان! ئیمه خه لکی ئیره نین و، ئیستا
گه یشتوینه ته شار، وتوژی ئه وه مانه، که بچینه کوئی!

سه یدنا عومهر دووره که ی دایه و فهرمووی: لیمده ره وه پیی.

عه رزیکرد: گه ردنت ئازاد بییت، ئه ی ئه میری موسولمانان! وا به خوتم
به خشییه وه.

وتی: بیگره وه هه قی خوتم وه رگره وه.

عه رزیکرد: گه ردنت ئازاد بییت، من له بهر خاتری خوا به خشیمیت.

دیسان وتی: (بو جاری سییه م) لیمده ره وه.

عه رزیکرد: به خوا قه سه م له بهر خاتری خوا لیتبور دووم..

سه یدنا عومهر وتی: خوا پاداشتی چاکه ت بداته وه.^(۱)

۳- فه رمانبه ریك له یه كيك له ده زگا تایه تیه (غه یره حکومییه) کاندابوو،
داوای له بهر پویه به ره که ی کرد، که قه رزیکری بداتی، تا بتوانیت ماله که ی فهرش
ریژبکات و، که لو په لی پیویستی بو بکریت.

برپی پاره که شی دیاری کردبوو، به لام بهر پویه به ره که (۸/۳) ی بره پاره که ی
دایی! سووریشبوو له سه ر ئه وه ی: که له وه نده زیاتری ناداتی و برایه وه! له
کاتی کدا، که فه رمانبه ری له وه پله که مترو خزمه ت که متر یه کسه ر ئه و بره پاره یان
وه رده گرت، که خو یان له عه ریزه کانیاندا دیاریان ده کرد..

ئیمه هه موو له م ره فتاره ی بهر پویه بهر سه رمان سو رما! وامان گومانبرد، که
حه زی له چاره ی فه رمانبه ره که نییه و خو شی ناویت.

ده مان وت: دیاره ده یه ویت بیخاته ژیر تین و فشار تا ده زگا که جیبه یلیت..

(۱) علي الطنطاوي: أخبار عمر.. که له (المحب الطبري) یه وه وه ریگرتوه.

دواتر چوینه لای به‌رێوه‌به‌رو لیان پرسی: که فلان کهس پیاوی چاکه و به خزمه‌ته و شایانی ئه و پره پاره‌یه‌یه، به تایبه‌تی، که قه‌رزه و ده‌یداته‌وه، پاشان ته‌مه‌نی زۆره و ژنی نه‌ماوه و له‌گه‌ڵ کوره‌که‌شیدا ده‌ژی - که ژن و مندالی هه‌یه - به‌رێوه‌به‌ر له وه‌لامدا وتی: راسته وایه.

ده‌شزانم، که ئه و پاره‌یه چۆن سه‌رفده‌کات، به‌لام به‌رێزان، ئیمه له‌به‌ر خاتری ئه‌م، ئه و خانووه‌گه‌وره‌ماندا به‌ کوره‌که‌ی، که پێکه‌وه ده‌ژین.

ئێستا که ئه و پره پاره که‌متره‌م داوه‌تی بۆ ئه‌وه‌مه، که ژوره‌که‌ی خۆی پی (ته‌جهیز) بکات و ئه‌وی پێویستی پێیه‌تی بۆی به‌هێنیت، ئه‌گه‌ر هه‌موو پره داواکراوه‌که‌ی بده‌می خانویه‌کی تر ده‌گریت و له‌ کوره‌که‌ی جیا‌ده‌بیته‌وه.

ئه‌میش پیره و ژنی نییه‌و، فه‌رمانبه‌ریش که‌سی نابیت خزمه‌تیکی بکات و بیت به‌ لایه‌وه.. که له‌گه‌ڵ کوره‌که‌یدا بژی - که ده‌یناسین پیاوی چاکه - هه‌زاران قات بۆی باشته وه‌ک له‌وه‌ی ته‌نیا بژی.

بروانه ئیمه چۆن گومانی خراپان به‌به‌رێوه‌به‌ر بردو ئه و چۆن ده‌رچوو؟!

که به‌ دوا‌ی گومانه‌که‌ماندا چوین و ویستان هه‌لۆیسته‌که‌مان بۆ پروونیته‌وه، زانیان که به‌رێوه‌به‌ر پیاوی چاکه و به‌رامبه‌ر ئه و فه‌رمانبه‌ره‌شان هه‌ر چاکبووه و دلسۆزانه‌ش ره‌فتاره‌که‌ی کردووه.

٤- دکتۆر نه‌جیب الکيلانی (رحمه الله) له‌ کتێبه‌که‌یدا (المجتمع المريض ل٨٣-٨٥) باسی زیندانییه‌که‌ ده‌گێرته‌وه: که به‌ هۆی گومانی خراپیه‌وه ژنه‌که‌ی خۆی کوشتووه، پاشان زۆر په‌شیمانبوته‌وه. به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی کار له‌ کار ترازابوو.. نووسیویتی: که کابرا ئاوا بۆی گێراوه‌ته‌وه.

(مال و حالی خۆم هه‌بوو، دلخوشبووم، ژیانم به‌لاوه‌ گولێکی کراوه‌ی جوانبوو، خۆشم کابرایه‌کی به‌ قه‌ناعه‌تم و به‌ که‌م رازیم، هه‌ر وامداده‌نا که ئه و نانه‌ی ئه و پرۆژه په‌یدا‌یده‌که‌م گه‌نجینه‌یه‌و دۆزیومه‌ته‌وه، پێویسته‌ سوپاسی خوا‌ی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بکه‌م. به‌ راستی به‌ختیارو شادمانبووم..

رۆژانی تەمەن خۆشدهاتن و دەچوون، تائەو رۆژە هات کە ژیانم تیییدا
شیواو بەختیاریم نەماو ژیانم لە بەرچاو رەشبوو، خەونە کانم بە باداچوون.

ئەو رۆژە کە سێک هەوایی دامی، کە ژنە کەم خیانەتی لیکردووم و پەییوەندی
لە گەڵ پیاویکدا هەیه.. منیش خەلکی (ئەسیوت)م خۆت دەزانی ناموس و
شەرفە لای ئیمە شتیکی زۆر پیرۆزو بالایە، کە ناشیت هیچ لە کەیه کی بەر
بکەوێت..

هەموو گیانم بوو بە گرکانی ئاگر.. کارە کەم واز لێهێناو بە هەلەداوان خۆم
گەیاندهووە مالم. دەبینم ژنە کەم لە مالمەو دانیشتوووەو کابرایە کیشی لایە.. لیک
نزیکنەبوون، تا گومانم لا درووستبکات، گومانیشم لەو نەبوو، کە ژنە کەم
خیانەتی لێنەکردووم.

بەلام خۆ من کابرام نەدەناسی، کە ئاوا هاتۆتە مالم و لە گەڵ ژنە کەم
دانیشتوووەو پیشتریش نەمدیبوو.

منیش پیش ئەوێ بەچمە ژورەو، بووبووم بە گرکانی رق، کە لە ژورەو
دیم، هەموو گیانم بوو بە رق و قین.. ئەوێ لە سەرمدا دەهات و دەچوو، هەر
ئەوێ بوو، کە بە خۆم دەووت: هەئێ گێلە پیاو! راستە گێلە پیاوم.

چەقۆیە کی گەورەم لە سەرمیزە کە دی، ژنە کەم لەو پەری حالەتی
تۆقیویدا بوو، من دەمنەراندو هاوارم دە کرد هەرەشەمدە کردو دەجولام، ئەویش لە
تاواندا نوظقی بە سترابوو، پەلامارمداو دەستیمبadaو هینامەو بە پستی و، دام بە
زەویداو وەکو بەرخ سەرمبیری، بیئەوێ وشەیهک دەربیری..

کابرای (دڵدار)یشی لەو لاوێ نیوەمردوانە دەپارایەو، دە کوروزایەو، تا
نەیکوژم و هەندیک وشە لە بەر خۆیەو دەردەبیری، هیچی لێ تێنەگەیشتم،
بەلام پەلاماری ئەویشمداو ئەویشم هەر وا سەربیری..

چارەنووسی هەردووکیانم کرد بەیهک..

دواتر زانیم: که کابرا مه لایه و نیامی مزگه وتی دییه کی دراوسیی گونده کهی
خۆمانه و، خه لکی ده چوونه لای بۆ دو عاو نوشته کردن..

ژنه کهی منیش چهند جار یك داوای لیکردبوو، که بیته ماله وه و دو عای بۆ
بکات، چونکه ژنه کهم نه ده پویشته دهره وه.. بانگه یشتی کردبوو، تا نوشته ی
مندالبوونی بۆ بکات.. چونکه نه زۆک بوو..

ئه وهش ههر خه تای من بوو، چونکه من پیمده ووت: تۆ ناتوانیت کور یکم
لێت بییت، که بیته میراتگریی ناوو هیزو مولکه کهم!..

ئاوا دواتر زانیم، که ئه ویش بیتاوانه و گوناحی نییه و دووره له هه موو جۆره
خیانه تیک.. مه لایه کهش ناوی (شیخ محمود) بوو، پیاویکی خواناس و له خوا
ترس بوو، به ناو بانگبوو، خه لکی خۆشیانده و یست..

به راستی براهه م من زۆر له ئازار و ژاندام.. ده زانم چهند تاوانبارم، مه گهر
خوای گهره به به زه بیی خۆی بمبه خشییت.

پینجه م: چاره سهری به دگومانایی:

۱- د ارشتنی عه قیده یه کی پاکی خواویستی: که عه بدایه تیی موسولمان و خوایه تیی خوای په روه ردگار بنوینیت، که خوشه ویستی خوای گه وره ی تیدا بدره وشیتته وه، گومان باشیی به رامبه ر زانایی و دانایی و میهره بانای خوای گه وره پالنه ری بیّت.

له م روانگه یه ی خواویستیه وه، شوینکه وته یه کی سهر راستی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیّت.

پیاوچاکانی له بهر خاتری خوای گه وره خوشبویت و، هه ول بدات لینیانه وه فیربیّت.. دامه زانندی عه قیده -به و شیوه راسته- کاریگه ریبه کی زوری له سهر سهر راستی دینداریی ده بیّت و، گومانباشییان به موسولمانان زیاتر لا ده چه سپینیت، چونکه ناهیلیت بیبه لگه و به بیسه لماندن، گومانی خراب به موسولمانان به یین.

ئه م ناسین و په رستنهی خوای گه وره یه، که ده بیته پالنه ری تۆبه کردن و راستبوونه وه مان، چونکه خوشه ویستی خوای گه وره و شهرم لیکردن و لیترسانی هه موو به ره و خواویستان راده کیشن.

۲- چاودیری و ناودیری عه قیده خواویستیه که به پالفته ی دەر وون: د ارشتنی عه قیده له ئیسلامدا هه ر وه رگرتن و چه سپان، کۆمه لیک راستی وجود و ریسای باوه ر نییه.. شتیکی تیوری و شک نییه..

عه قیده له ئیسلامدا، ده بیّت کاریگه ری له سهر پالفته ی دەر وون و پارسه نگی ره وشت هه بیّت.. ده بیّت پالنه ری دوورکه وتنه وه بیّت له گوناح و تاوان.

ده بیّت هانده ری خوا په رستی و خیره ومه ندیی و چاکسازی بیّت.. ئه م

ههنگاهه قانیدییه که (ئیمان و عمل صالح) سه ده بیته مایه ی پهروه رده بوونی موسولمانانه.. ئەو که سه ی که پهروه رده یه کی ره سه نی موسولمانانه ی وا وه رده گریت.

بئگومان خۆی زۆر له گوناح ده پارێزیت، له وانەش: به دگومانیی.. ئە گەر که وتیشه ناویه وه. نایکات به پیشه و رهفتاری رۆژانه و سیاه و سیفاتیی! چونکه که کردیی خیرا تۆبه ی لیده کات.

۳- گه شه و راهاتن له سه ر ئادابی ئیسلام له توژیینه وه دا؛ به خۆپابه ند کردنییه وه به ریساکانی شه رع، تا حوکمی راست و دروست له سه ر شت بدات.

له سه ر رواله ت و دیارده ی شت و که س و پرووداو. نه ک رۆبچیته ناو ماهییه تی ناخ و پالنه ری نیازو مه به ستی خه لکی، چونکه ئە میان خوای گه و ره ده زانیته و په ی پیده بات، نه ک زانیاری ئیمه ی مرۆف..

ئه گەر گومانی بردووه و به لگه ی راستی هه بوو، با ته نها باس له زاهیری بکات و بلی مه به سته که شی خوا ده زانیته.. من ئە وه م بۆ ده رکه و تووه و شاراوه کانی نازانم.. با خۆ له سه ر ئە وه رابه ئیت، که به دوا ی به لگه دا بگه ریت، که به لگه ی ده سته که وت یه که سه ر حوکم نه دات، تاله راست و دروستی به لگه کان و پیچه وانه نه بوونیان دلنیا ده بیت، که رای خۆی ده ربری با وانه زانیته به ته وای پیکاویتی.. بلی: من وای ده بینم. یان پیم وایه.

۴- خۆرا هینان له سه ر چرپه نه کردن: ئە گەر به پئویستی ده زانی ئە و باسه به چرپه لای که سیک بدرکینیت، با ئادابی چرپه کاریی ئیسلامی ره چاو بکات.

نه کات له گه ل دووه م که سدا بدویت و سییه م له و لاوه به ته نها وه ل بکات، نه کات چرپه که ی له باسی هه رام و نا شه رع عییدا بیت، با ده رباره ی مه سه له یه ک بیت، که خزمه تی ئیسلام و موسولمانان بکات، یان به رژه وه ندییه کی بالای تیدا بیت..

با ره چاوی بکات و شوین و حاله ته که بکات، مادام دهیه ویت دوور له چاوو سورای کافران و، جاسووسیتی موشریکان و حساده تی ناحه زو دهغه لان بیت.

۵- ره چاوکردنی کات و شوین و حاله ت و رواله تی خوئی: (کات) یک هه لئه بژیریت، یان شوینیک بیت، که گومانی به دیی پی بپریت، پو شاکیکی نه پو شیبیت به بینینی، خه لکی بکه ونه به دگومانیبیه وه به رامبه ری.

واته: ره چاوی هه موو ئه و شتانه بکات، که به دگومانیبی به رامبه درووستبکات.. ئه گهر که و ته حاله تیکي واوه و زانی گومانی به دیان پیدرووه، با خیرا حه قیقه ته که روون بکاته وه.

هه ره وه کو که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاتوو سه فییه ی خیزانی (خوایی رازی بیت) به ری ده کردو دوو پیای ئه نساری دیتیان و خیراتر تیپه رین، به لام پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموون: (عَلَى رَسَلِكُمْ إِنَّمَا هِيَ صَفِيَّةُ بِنْتُ حَبِيٍّ).^(۱)

واته: له سه ره خو بن و مه شله ژین! ئه وه (سه فییه ی کچی حویه ی) یه له گه لمدا که خیزانمه.. شه رعناسان له م حاله ت و به لگه وه زورشتی تریان وه رگرتووه، له وانه:

أ- ئه گهر له گه ل ئافره تی مه حره می خو تدا بویت و بینانیت، خو ت خیرا راستیه که یان بو روونبکه ره وه.

ب- ئه گهر نوژی فهرزیکت له ماله وه کردبوو، هاتیته مزگه وت و دیتت ئه وان وا تازه هه مان نوژی ده که ن، که تو کردووته، له گه لیاندا خیرا به جه ماعت بیکه، بو تو به نوژی سووننه ت هه ژمار ده کریت، تا گومانی خراپت پینه به ن و تو ش نه که ن به نمونه ی پیشه وایه تی و بلین: قهیدی چیه ئیمه ش جه ماعت

(۱) بوخاری (۲۱۷۵).

ناکهین، نهوه نیبه فلان که سیش نه یکرد.. چونکه نهوان نازانن تو نویره که ت له ماله وه کردووه.

- (جبری کوری یه زیدی کوری نه سوهدی عامری) - خوا لییان رازی بیت -
له باوکیه وه ده گیریتته وه:

(شَهَدْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَجَّتَهُ فَصَلَّيْتُ مَعَهُ صَلَاةَ الصُّبْحِ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ قَالَ فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ وَأَنْحَرَفَ إِذَا هُوَ بِرَجْلَيْنِ فِي أُخْرَى الْقَوْمِ لَمْ يُصَلِّا مَعَهُ فَقَالَ عَلِيٌّ بِهِمَا فَجِيءَ بِهِمَا تُرْعَدُ فَرَأَيْتَهُمَا فَقَالَ مَا مَنَعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيا مَعَنَا فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا قَدْ صَلَّيْنَا فِي رِحَالِنَا قَالَ فَلَا تَفْعَلَا إِذَا صَلَّيْتُمَا فِي رِحَالِكُمَا ثُمَّ أَتَيْتُمَا مَسْجِدَ جَمَاعَةٍ فَصَلِّيا مَعَهُمْ فَإِنَّهَا لَكُمَا نَافِلَةٌ^(۱).)

واته: که له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حه جهان کرد، نویره به یانییم له مزگه وتی (خهیف)^(۲) به جه ماعت له خزمه تییدا کرد، که ته و او بوین، دوو پیاوی له سهری مزگه وته که وه بینی، که نویره جه ماعت ته که یان له خزمه تییدا نه کرد.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگی کردن، له ترسان ده له رزین!

پیغه رموون: چی ری لینگرتیون، تا نویره که مان له گه لدا نه که ن؟

عهر زیانکرد: نیمه نویره کانمان لای بارو و لآخه کانمان کرد، ئینجا هاتین.

فه رمووی: وا مه که ن، نه گهر لای باره کانتان (که له شوینیک لایانداوه و باره کانمان له سوارییه کانمان کردوته وه) نویره تان کردو، پاشان گه یشتنه نویره

(۱) نه بو داوود (۵۷۵)، ترمذی (۲۱۹)، نه سائی (۸۵۸)، نه حمده (۱۶۰/۴). شیخ شوحه بیی نه رنائووط رحمه الله دواى تویره نه وه له مه سنه دی ئیامی نه حمده ددا ده فرموی: سه حیحه. به شیوازی تریش ریوایهت کراوه سه حیحن.

(۲) مزگه وتیکه له نزیک کیوی مینا له مه ککه ی پیروز، کو تا نویره نکرده وه له ۱۹۸۷ د بو، زور گه وره یه ۳۰۰۰ به لوعه ی بؤ ده ستویره گرتن تییدا یه.

جەماعەتی مزگەوت، نوێژە کە لە گەڵ ئیھام دا بکەنەو، ئەو بە نوێژی سووننەت بۆتان حسیب دە کریت.

ج- نمونە لەسەر نامۆژگاریی دوورکەوتنەو لە جیگومان زۆرە.. بە تاییەتی کە زیاتر تەئکیدى بۆ زانیان و ناودارانى ئىسلامى لیکراوەتەو، چونکە زاناو داعى و ناودارانى ئىسلام، پێشەوای خەلکی ترن و هەموو رەفتاریکیان حساباتی بۆ دە کریت، کە چاکە یەك نە کەن، خەلکی یە کسەر وا دەزانن کردنی چاکە نییە!

ئێبنودەقیقولعید (رحمە اللہ) (کە زانیە کی گەورەى شافیعیە کانه) دەلێ: ئەو (واتە: دوورکەوتنەو لە کات و شوینی بەدگومانیی) بۆ زانیان و پێشەوایان و ئەوانەى ئیقتیدایان پێدە کریت، زۆرتر جەختی لێدە کریتەو، کە ناییت بکەو نە کات و شوین و حالەتی واو، ناشیت رەفتاریک بنوینن، کە بییتە مایەى گومانی خراب پێردنیان.

ئەگەر چی خۆشیان دلنیا بن، کە رەفتار و کات و شوینە کەیان ناشەرعی نییە.. چونکە لەوانە یە وایان لیبیت سوودمەندنە بن بۆ کەسانیترو بەرچاوبکەون! بۆیە وتوو یانە: داوەر (موفتی و زاناش)، ئەگەر حوکمیکی شەرعی بۆ کەسیکداو زانی گومانی لا دروستدە کات، دەبییت بەلگە و چۆنییەتی حوکمەدە رکردنە کەى بۆ روونبکاتەو.. ئەو بۆ رپگرتنە لە بەدگومانیی، تا کەس وا نەزانی، کە ستەمیک لە حوکمکردنە کەدا هەبوو.^(۱)

۶- سوربوون لەسەر کەش و بارودۆخی برابانە: بە تاییەتی لە گەڵ ئەوانەى لیکنزیکن و کۆرو دیدار و سەفەرى هاوبەشیان پیکەو هەیه، یان کۆمەلکارن و پیکەو کاردە کەن.. پاراستنی کەشى برابەتی دینیى و خواویستانەیان بۆ هەموو

(۱) الآمدی: إحکام الاحکام (۵۲/۲) کە ئیھامى ئینووحە جەر لە (فتح الباری) ۴/۲۸۰ لهووه نەقلیکردوو.

لايه كيان پيويسته و له سهر هه مووشيان پيويسته. ئەم كه شى ئياندارييه ههر خوى له خویدا ريگرو چاره سهرى به دگومانىيه، بو هه مويان - تاكو كو- ده بيته په رژين (ان شاء الله).

۷- گرتى جلهوى هه واو هه وهسى خوى و خوزه بتكردى: كه سيك ديندارانه خوى كوئترؤلكردووو، ناهيلىت هه زى مونحه ريف و هه واو هه وهس رايكيشنه ناو گوناچه وو، نه فسى خوى ته ميبكردووو، وايلىكردووو بزانيت، كه غه يري گومانى باش به موسولمانان نابات.

حه تمه نئه و نه فسه ش هه سته كات، كه جلهوى بو شل نه كراوه، تا به كه يفى خوى بيبه لگه و سه لماندن- بكه ويته گومانى به دبردن به موسولمانان.. نه فسى كه سانى وا ديندارو پارسه ننگ ده زانيت، كه ههر ده بيت شوينكه وتهى په يامه كهى پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بيت وبهس، چونكه ئه وه فه رمانى خواى گه وره يه، كه ده فه رموى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱.

واته: ئه گهر خواتان خوئشه ويته. دهى سا شوين من بكه ون تا خواى گه وره ش خوئشى بوين.

۸- ره فتاركردن له گه ل خه لكى توبه كارد ا به سيفه تى ئيستايان، نه ك به ره فتارى رابوردويان: كه سانيك توبه بيان كردووو و ازيان له خراپه كارييه كان هيناوو، روويان له خواى گه وره كردووو خواى گه وره ش رابوردويانى سپروه ته وه.

ئيمه له پيشترين هه قمان به سهر رابوردويانه وه نه بيت و به ئيستايانه وه بياناسين و بياناسينين، خواى گه وره عه فويكردوون.

ئيمه بوچى و به چ مافيك و ده سه لاتيك له رابوردويانه وه برواينه ئيستايان؟

خو ئیمه ش هه ر گونا حکار بوین و ده شیت ته گه ر له وانیش خراپه کار تر نه بووین هه ر وه کو ئه وان بوین!!

۹- سه رنجدان له دیدو بزوات وهه لویستی سه له ف: دوا ی خویندنی سییره و میژووی ژیا نی یا وه ران و تابعین و تابعی تابیعین و، ئه و که له پیا وه خوا ویستانه ی له سه ر ریبازی ته وان رویشتون.

خویندنی میژووی کومه لگه ی موسولمانان، زور گرنگ و کاریگه ره، چونکه پره له نمونه ی پیشه وایه تی. سهدان نمونه ی به دگومانیی و گومان باشی تیدا توماره، که ئیمه له په روه رده و ناراسته بوونماندا پیویستمان.

۱۰- بیهوش نه بوون له نه نجام و چاره نووس و سزای به دگومانیی: ئه و که سه ی چاره نووسی به دگومانانی له دنیا و قیامه تدا له به رچاوییت و بزانییت، چ دژوارییه کی له سه ر تا کو کوی موسولمانان دروست کردووه، حه تمه ن هه لویسته ده کات و به ده م مؤنجی گومانی خراپه وه ناروات..

ئه مه پیویسته و له بیرنه چوونیشی زه روره ته، چونکه مرؤف له به ر خه ریکبوونی به دنیا وه زور جار ئه م چاره نووسانه ی له بیرده چیته وه..

خوای گه وره ش ده فه رمووی که بیرخسته وه به سووده. ده فه رمووی ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الذاریات: ۵۵، ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾ الأعلى: ۹.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

*** ** ***

بۇزى دەروون: نەخۇشى پىنجه م (۵)

كورتبىنىيى (قصر النظر)

پىناسەى كورتبىنىيى (قصر النظر).

ھۆكارو پالنه رەكانى كورتبىنىيى.

نیشانەكانى كورتبىنىيى.

ئاسەوارەكانى كورتبىنىيى.

چارەسەرى كورتبىنىيى.

کور تیبینی (۱) (قصر النظر):

یه که م: واتای کورتیبینی (قصر النظر):

أ- له رووی زمانه وانیه وه:

له زمانی عه ره بیدا (ضیق الأفق) و (قصر النظر) ه.

- الأفق: تاکی (آفاق) ه، واته: لایه نه کانی دهور و بهر، یان پروو^(۲) (له هه موو

لایه که وه، له هه موو پروو به که وه، به تایبه تی ئاسو) ..

خوای گه وره ش ده فه مووی: ﴿سَرُّهُمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ فصلت:

.۵۳

واته: له هه موو لایه که وه نیشانه کانی خو مانیان نیشانه ده دین، تا ببینن.

- النَّظَر: پروانین و سه رنجدان^(۳) که دیتنه به چاو، له گه ل هه و لی ناسینه وه ی

شت و بیر لیکردنه وه ی.

خوای گه وره ده فه مووی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ الغاشية: ۱۷.

واته: ئه ری بوچی ته ماشای حوشر ناکهن و سه رنج ناده نه چو نییه تی

خه لیکردنی.

(۱) کورتیبینی: له زمانه وانای کور دیدا واته: بینینی شتیک له مه ودا (مه سافه) یه کی کورته وه، که نازانیت چیه؟ له زار اوه بيشدا: واته کاری سه ریپی و خیرا، که بکه ره که ی زور بیر له ئه نجم و داهاتوی کاره که ی نه کاته وه.

(۲) الصحاح في اللغة والعلوم (ل ۲۷) الطبري: جامع البيان في تفسير القرآن (۴/۲۵) به کورتکردنه وه وه.

(۳) بصائر ذوي التمييز (۸۲/۵) الصحاح في اللغة (ل ۱۱۷۹).

ههروه‌ها بیرلیکردنه‌وه‌یه له‌گه‌ل ته‌ماشکردنه‌که‌دا^(۱) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأعراف: ۱۸۵.

واته: ئه‌ری بۆچی به‌سه‌رنجدانه‌وه ناروانن بۆ ئه‌وه‌مه‌موو شته‌ی، که‌له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان و هه‌رچییه‌ک، که‌خوای گه‌وره خه‌لقیکردوه‌وه؟!

- که‌وابوو: (ضیقُ الأفق) ته‌ماشاکردنی مه‌ودای کورت و که‌م سه‌رنجدانه.

- (قَصْرُ النَّظَرِ) یش: واته: لاوازیی، یان خه‌له‌ل هه‌بوون له‌بینین (به‌چاو) و سه‌رنجدان (به‌زه‌ین)، یان له‌هه‌ردوو کیاندا.. وه‌کو ته‌ماشاکردنی نزیک و بیرکردنه‌وه‌ی سه‌رپیی له‌شت.

ب- له‌پووی ناراوه‌بییه‌وه: که‌مبیرکردنه‌وه و روانینی کورت و که‌م، که‌له کات و جییه‌کی بچوو کدا ده‌بیته‌مه‌به‌ستیش لیبی: هه‌بوونی لاوازیی و خه‌له‌له‌له‌تینفکریندا، که‌واده‌کات (به‌ر پیی خۆی زیاتر نه‌بینیت!) دووربینانه‌هۆشی ناخاته‌ئه‌نجامی کاره‌که‌وه‌سه‌ر داهاتوو و کاردانه‌وه‌ی، بیر له‌ئاسه‌وارو پاداشت و سزای ناکاته‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج: ۴۶.

واته: ئه‌ری مه‌گه‌ر به‌سه‌رزه‌وویدا نه‌هاتوون و نه‌چوون، که‌هزره‌هۆشیانی تیدا بخه‌نه‌کارو به‌ژیریان بیرکه‌نه‌وه (یه‌کیک له‌ماناکانی دَلْ له‌قورئاندا هزره‌ژیره)، یان به‌گۆیچکه‌یان ئه‌وه‌په‌یامه‌بیستن، که‌خوای گه‌وره نارده‌وییتیه‌خواره‌وه؟

(۱) بصائر ذوی التمیم (۸۲/۵).

به لّام ئەوهیه، که زهینیان کویره و سه رنج نادهن.

خوای گه وره چاویانی کویره کردووه، به لّام ئەو دلّهی له سینه یاندایه، کویره و
حه قی پی ناسنه وه.^(۱)

دووه م: هۆکارو پالنه رهکانی کورتبینیی:

۱- په روه رده ی سه ره تایی خیزانی و کۆلان: ده شیّت کورتبینه که له مایکدا
گه وره بوو بیت، یان له کۆلان و گه ره کیکدا گه وره بوو بیت، گه وره کانی هیچ
بایه خیکیان به زیره کیسی سروشتیی و زرنگیسی و چاو کراوه یی نه دا بیت و،
(مه وهیبه) یان لا ئەوه نده به ریز نه بوو بیت، تا بایه خی پیدریت.

ئه نجامی ئەمانه ش گچکه کردنه وه ی بازنه ی بیرکردنه وه و تیفکرینه، هه روه ها
سه رنجه دان و زۆر حسابنه کردن بۆ کاردانه وه و داها توو، ئەمانه ش هۆکاری
کورتبینین.

۲- هاو پووونی کورتبینان: ده شیّت له سه ره تاوه هاو پویه تی له گه لّ که سانی
کورتبیندا کرد بیت و که وت بیت ته ژیر کاریگه رییانه وه، به تایه تی، ئە گه ر
هاو پیکانی خزمی نزیکیان گه وره تر بوو بن له خو ی و، ئەمیش که سایه تییه کی
ساده بوو بیت.

ئه م که سه هه لۆیستی له هه موو دیدو که س و رووداویک، هه ر ئەوه ده بیت،
که (گه وره کانی) به رامبه ریان هه یان بووه و، ناخو ازیت هه لۆیستیکی نو ی
بگریته بهر، چونکه ده ترسی شیاونه بیت.

گومانی تیدانییه، که باوک و برا گه وره و خال و مام و ئامۆزاو پورزا، یان
هاو پویی گه وره تر له خو ی، کاریگه رییان له سه ر که سایه تی و زۆره.

۳- که نار که وتن و گۆشه گیر بوون: ئەمه ش پالنه ریکی کورتبینین، چونکه له

(۱) ئیمه له مه ودوا (ان شاء الله) زاراوه کوردیه که به کار دهینین که (کورتبینیی) یه،

ترسان یان له ئەنانیتیدا نهیویراوه، یان نهیووستوو تیکه‌ل به خه‌لك بیټ، نه‌بادا زیانی لیبدهن، یان شتی لیبسه‌نن، یان لیببدهن.

له لایه‌کی تریشه‌وه نه‌یتوانیوو تاکره‌ویتی خۆیی و، کۆمه‌لکاری که‌سانی ده‌وروبه‌ری له‌خۆیدا پارسه‌نگ رابگریت، به‌تایبه‌تی که‌هسته‌یکردوو، که‌که‌نارکه‌وتنی قازانجتره، ئەم که‌سه‌ئه‌زموونی نییه، که‌سایه‌تی لاوازو کورتبینه.

هه‌ر که‌یه‌ک کیشه‌ی ژیا‌نی تووش ده‌بیټ، زیانی‌کی گه‌وره‌ی لیده‌که‌وټ! توانای دا‌هینانی نییه‌و، هه‌ر لاسایی دیدو هه‌لو‌یستی که‌سانتر ده‌کاته‌وه.

حه‌تمه‌ن ئەمه‌ش نایال‌یوټ بۆ ناو کۆرو کۆمه‌ل و به‌شداربیکردن، چونکه‌له‌وانه‌یه‌ئه‌وه‌ی پیشنیاری ده‌کات، جیی پیکه‌نین بیټ، یان زۆر که‌متریټ له‌هاوته‌مه‌ن و هاوشانانی.

بۆیه، که‌یه‌ک دووجار له‌کۆرو کۆمه‌لدا شکی‌نرایه‌وه‌و ته‌ریق بۆوه، ئیتر هه‌زی له‌تیکه‌لا‌ویتی و راده‌ربهرین و دا‌هینان نامینیټ و، ناچار هه‌زی له‌گۆشه‌گیریی ده‌بیټ.

٤- حالی نه‌بوون له‌رۆلی مرۆف له‌سه‌رزه‌مین به‌گشتیی و ئه‌رکی بانگه‌واز له‌سه‌ر موسو‌لمان به‌تایبه‌تی: ئەو که‌سه‌ی بیدینه‌له‌و باوه‌رهدا نییه، که‌خوای گه‌وره‌مرۆفی له‌سه‌ر زه‌میندا خه‌لقکردوه، به‌لام موسو‌لمان باوه‌ری وایه: که‌خوای گه‌وره‌ئه‌م مرۆقه‌ی خه‌لقکردو ناردییه‌سه‌رزه‌مین، تا بیکاته‌بریکار (خه‌لیفه‌)ی خۆی و دوو ئه‌رکی سه‌ره‌کی پێدات:

یه‌که‌م: (عبودییه‌ت) که‌ناسین و په‌رستنی خوای گه‌وره‌و، گه‌یانندی بانگه‌وازی خواو یستییه‌به‌مرۆفایه‌تی و، حوکمکردنیانه‌به‌دینی خوا..

دووهمیان: ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی سه‌رزه‌مین: به‌ده‌ره‌ینانی خیرو‌خیرات و سوودوه‌رگرتن له‌رێساکانی گه‌ردوون و ژیان، له‌پیناو پیشخستنی ژیان و به‌ختیارکردنی کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تییدا..

که سیک، که له م په یامه پیروژه بیئاگا ده بیت و نازانیت پوډلی له سه رزه میندا چیه، دیدو گیان و ههستی مادده پهرستی به سه ریدا زالدیه بیت و وه کو گیاندارانیت، هر له خمی چیژی جهسته و ناسوودهیی خویدا ده بیت و بهس..

زوریشیان وه کو کرم و قالونچه دین و ده ژین و ده مرن! نه و موسولمانهش، که له م پوډلی (بریکاریی خوی گوره) غافل ده بیت، بیهممهت ده ژی، هزی له نهرک نابیت، بخریته سه ری.

بویه کورتبین ده رده چیت، نه ما نه و که سه ی ههست به م پوډلی ده کات و، بریکاریی خوی گوره به فهرزی سه رشانی ده زانیت، هه میسه چالاک و وریایه و گیانی داهینانی هیه و، دووربینانه ده روانیته نه جامی بانگه وازو کومه لکاریی و گورانکارییه که ی..

خوی گوره ده فهرمووی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾
البقرة: ۳۰.

واته: خوی په روه دگارت به فریشته کانی فهرموو: من ده مه ویت بریکاریک له سه رزه میندا دروستبکه م.
نه م پوډلی کارکردنه بو سه روه ریتی دین و کاربه ده ستیی و هوکمرانیی دیندارانی سه رپاست و پاکه، چونکه خوی گوره ده فهرمووی: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ هود: ۶۱.

واته: خوی گوره یه که له زه مین خه لقیکردوون و داوای لیکردوون سه رزه مین ناوهدان بکه نه وه.

- نهرکی سه ره کی ئیماندارانیش بانگه یشتکردنی خه لکییه بو په رستنی خوی تاکوپاک، چونکه بو نه وه خه لقراون: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾
الذاریات: ۵۶.

واته: په‌ری و مرؤثم بؤ په‌رستنی خؤم خه‌لق‌کردووه.

- بینینی ئەم رۆله‌ گرنگه‌ی (بریکاریی خوای گه‌وره له‌سه‌رزه‌وی) دووربینیی و زرنگیی و لیهاتویی ده‌وێت. بۆیه خوای گه‌وره داوای دیدو سه‌رنجی مه‌له‌کو‌تی: له‌ موسولمانان کردووه، تا بگه‌نه (یه‌قین) ده‌فه‌رمووی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ

آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾﴾ الذاریات: ٢٠ - ٢١

واته: نیشانه‌و به‌لگه‌ی خوايه‌تی خوای گه‌وره له‌سه‌رزه‌مین و له‌خوشتاندا زۆره، بؤ که‌سانیک بیان‌ه‌وێت بگه‌نه‌ دلنیايي ته‌واو.. پاشان ده‌فه‌رمووی: مه‌گه‌ر ئەم راستیه‌ نابین و په‌پینابهن؟!.

- بینینی ئەم رۆله‌ کاریگه‌ره له‌سه‌رزه‌میندا کۆمه‌لکاریی بیوچانی ده‌وێت، له‌ژیر رۆشنایی قورئان و سووننه‌دا، بۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ التوبة: ١٠٥.

واته: بلی: کاربکه‌ن، خوای په‌روه‌دگار و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و به‌رپرسانی موسولمانان و خه‌لکی موسولمانان به‌گشتی کارو‌کرده‌وه‌ کانتان ده‌بینن و هه‌لسه‌گاندنیان بؤ ده‌که‌ن.

که‌سیک که‌ له‌م هه‌موو ئاراسته‌و رۆل و کارکردنه‌ بیئاگا بی‌ت، حه‌تمه‌ن هه‌ر خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه‌و خه‌و و جنس ده‌بی‌ت، هه‌ر هه‌له‌په‌ی تیربوونیتی و چاویشی هه‌ر تیرناییت! که‌سی ئاوا که‌ به‌رچاو ته‌نگ و نادیده‌یه، بیر ناکاته‌وه‌و سه‌رنج نادات، حساباتیك بؤ سبه‌ی ناکات، ئیتر چۆن هه‌ر له‌ خووه‌ دووربین ده‌رده‌چیت؟!.. حه‌تمه‌ن کورتیبین ده‌بی‌ت!

٥- تینه‌گه‌یشتن له‌ راستیی و ناوه‌رۆکی ئیسلام: تینه‌گه‌یشتنی که‌سیک له‌ گشتگیریی ئیسلام، له‌و راستییه‌ی، که‌ به‌رنامه‌ی ژیانه‌و ئاراسته‌ی هه‌موو لایه‌نیکی چالاکی تاك و کۆی کۆمه‌لگه‌و ده‌وله‌ت ده‌کات.

ئەمەش، تا رۆژی قیامت بەردەوام دەبیت، کەسێک لەم حەقیقەتە ییناگابیت،
 حەتمەن زۆر کورتییانە لە دینە کە دەروانیت و سەرەنجام لە زۆر راستی
 تیناگات و رەفتاری هەلە دەکات..

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
 الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳.

واتە: وا ئەمڕۆ دینە کەم بۆ کامڵکردن و نیعمەتی خۆم بە تەواویی بەسەردا
 ڕشتن و رازیبووم، کە ئیسلام بەرنامەی ژیانان بیت.

کە مادام ئیسلام دینە بۆ هەموو مەروفاقیەتی هاتوو، مادام گشتگیرە و هەموو
 لایەنیکی ژیان دەگریتەو، مادام بۆتە بەرنامەی بریکاریتی مەروفا بۆ خوای
 کردگار، تا ئیدارەی سەرزەمینیی پێبباتبەرێو، مادام ئاراستەوانی کۆمەلگەو
 دەوڵەتە، کەوا بوو حەتمەن دەبێ بگاتە سەر حوکم و سەرورەیتی یاساو
 دەسەلاتی بالایی لە دەستداییت.. هەموو ئەمانەش ئەو لە موسولمان دەخوازن کە
 بیرتیز بیت و ئاسۆی تیفکرینی بەر فراوان بیت و دووربین و لێهاتو بیت. خوای
 گەورە دەفەر مووی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ﴾
 یوسف: ۱۰۸.

واتە: بفرموو: ئا ئەمە رێبازە کە ی خۆم و ئەو کەسانە یە کە شوینمکە و تەوون،
 هەموومان چا و رۆشنانە لەسەرین.. هەر و هە دەفەر مووی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ
 بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل: ۱۲۵.

واتە: بە شیوازیکی دانایی (واقیعناسی) و ئامۆژگاری جوانی خەلکی بکەو،
 بۆ رێبازی خوای پەروردگارت بانگیهشت بکە.

لەوانە یە کەسێک دیندار و نییەت پاک بیت، غیرەتی بۆ دینە کە بجولیت و
 هەولێ بۆ بدات، بەلام ئەدانیانە کار دەکات نە نەرمونیانانەش ئامۆژگاری

دەكات.. چونكە خۇي كورتىبىنەو لە تىگە يىشتى دەق و واقىع و خەللكە كەدا، قالد و قوول نەبۆتەو.. دلسۆزى دىنە كەيە، بەلام ئەم لايەنەى نوقسانە.. ئەمە كىشەى كورتىبىنى ھەيە.

۶- نەناسىنى واقىعى دوژمنان و نەزانىنى پىلان و شىوازى كاركردىيان: ئەمە ھۆكارىكى زۆر سەرەكى و دژواری كورتىبىنىە، موسولمان كە دوژمن نەناسىت، كە نەزانىت مەلبەندى ھىزە كانى چىن و ستراتىژىيى كاركردى چىيەو، چۆن نەخشەو پلان دادەپرىژىت، پاشان دەزگاو كەسانى راپەرپنەريان بۆ پىكدەھىنىت.

كەسىك شارەزايى لەمانە ھىچ نەبىت، دەبىتە كۆلى قورس بەسەر ئىسلامەو! لە جىياتى ئەوئەو ئەو موسولمانان بەئاگا بەھىنىتەو، موسولمان ئەو بەئاگا دەھىننەو، كەچى بەقسەيان ناكات و كورتىبىنىە كەى خۆيى پى راسترە!

موسولمانىك نەزانىت ھىزى دوژمن چەندەو فاكوفىكو فىلكارىيان چۆنەو، چۆن شەرى واتەوات (شەرى دەروونى) دادەمەزىنن، چۆن فىكرى كوفرى خۆيان دەنەخشىنن و دەخنەرەو، كە ھىچ لەمانە تىنەگات، حەتمەن كەم رۆشنىرو گىل و كورتىبىن دەردەچىت.

ئى كەسىك رۆشنىرىيى زىادو چاوكراوھىيى و بەدواداچوونى نەخشەى دوژمنانى نەبىت و، نەزانىت ئەو واقىعە قورسەى لەسەر موسولمانان درووستبوو، چۆن ھاتووو بۆچى ھەر وا بەردەوامە، بەتەئكىد دوورىن ناىت، سادەو ساويلكەو كورتىبىن دەمىنىتەو.

۷- بەخۆسەرسامبوون و لووتبەرزىي: ئەمە كە خۆى نەخۆشىيەكى كوشندەيە، چەندىن نەخۆشى ترىشى لىئو دەتەنىتەو، وەكو: كورتىبىنى و ساويلكەيى وشلگىرىي و..ھىتر.

چونكە ئەو كەسەى خۆپەسەندو لوتبەرزە، خۆى لە ھەموان بەبالاترو لىزانتر و چاكتەر دەزانىت! خەلكانى ترى دەوروبەرىشى بەكەمترو نەزان!

ئەمەش دەیخاتە حاله‌تکی دهروونی واوه، که بیژی نایه‌ت ئەزموونی هەندیک کەس، یان ئامۆژگارییان وەر بگریت! خۆشی ئەوه‌نده لێهاتوو نییه، تا توانای داهینان (ئیبداغ)ی هەبیت، بۆیه حەتمەن کورتبین دەرده‌چیت، ئەگەر خۆشی چاره‌سەر نه‌کات، تا ماوه هەر له‌و کورتبینیه‌یدا دەمێنته‌وه.

۸- بێئاگابوون و گوینەدان به‌ ئاسه‌واری کورتبینی: دەشیت کابرای کورتبین بزانی‌ت ساده‌و کورتبینه، به‌لام گوینەدات به‌ چاره‌سەرکردنی خۆی، چونکه‌ نازانی‌ت ئەو ئاسه‌وارانه‌ی کورتبینی درووستیکردوون، دژوارو مه‌ترسیدارتره‌.

ئەمەشه‌ وای لێده‌کات بایه‌خیان پێنه‌دات.. ئەمەش وای لێده‌کات، هەر وای له‌ کورتبینیدا بمی‌نیته‌وه‌و زۆر ساده‌ له‌شت پروانی‌ت.. به‌ تابه‌تی، که‌ کورتبینی به‌ نه‌خۆشی دینداریی نازانی‌ت.

هەر وای ده‌زانی‌ت سیفه‌تیکی ئاساییه‌ (خوا وایکردوه‌)! هەموو شتیکی به‌ ویست و توانای خوای تاکی و پاکه‌، به‌لام وه‌کو سه‌یدنا عومه‌ریش (خوای لێی رازی بیت) وتی: (لَسْتُ بِالْخَبِّ وَلَا يَخْدَعُنِي الْخَبُّ).^(۱)

واته‌ فیلباز نیم و فیلبازیش نامخه‌ له‌ تینی‌ت.

۹- نه‌زانیی دیدو هه‌لۆیستی پیشینان له‌ کورتبینیدا: ده‌شیت موسولمانه‌ کورتبینه‌ که‌ بێئاگابی‌ت له‌ میژووی ژینانی سه‌له‌ف و، خه‌لکانی پیشوو و هه‌لۆیستیان دهرباره‌ی کورتبینی و، چۆنییه‌تی هه‌لسوکه‌وتی زیره‌کانه‌یان له‌و حاله‌ته‌ ناکاوانه‌ی له‌ پڕیکدا تووشیده‌بوون..

که‌سێک دهرباره‌ی ئەمانه‌ نه‌یخویندی‌تته‌وه‌و، خۆشی ئەزموونی نه‌بی‌ت و له‌

(۱) ئیمامی غه‌زالی رحمه‌الله له‌ (إحياء علوم الدين ۸۰/۲) و ئیمامی ذه‌ه‌بی له‌ (تاریخ الاسلام ۴۲/۸) و ئیبنومه‌نظور له‌ (لسان العرب/ له‌ ماده‌ی خب) دا هیناویانه‌ته‌وه‌، که‌ قه‌ولی ئیبنوسیرینه، به‌لام ئیمامی ئیبنوته‌میمیه‌ له‌ (مجموع الفتاوی ۲۶۵/۵) و ئیبنولقه‌ییم له‌ (الروح/ ل ۲۴۴) دا هیناویانه‌ته‌وه‌، که‌ قه‌ولی سه‌یدنا عومه‌ره‌ (خوایی رازی بیت).

کۆمه لکاریشدا فیتره بووبییت، حه تمهن هر کورتبین ده بییت و گوشه نیگای به رفراوان نابییت..

خوای گه وره ئه وه موو جاره باسی ئوممهت و گهلانی رابوردوی کردووه، تا دووربینانه بیریان لیبکه ینه وه و ساویلکانه سهیری ریساکانی گه ردوون و ژیان و بزواتی میژووو نه کهین.

-خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ یوسف: ۱۱۱.

واته: له داستان و به سه رهاته کانیندا په ندو ئاموژگاری هه یه بو ئه و که سانه ی خاوه ن هزروژیرین.

-هه ره وه ده فهرمووی: ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الأعراف: ۱۷۶.

واته: چیرۆک و به سه رهاتی رابوودویان بو باسکه تاتیبفکرن و بیربکه نه وه.

۱۰- لاوازی په یوه ندیی به خوای گه وره وه: ده شییت کورتبین گوناح و تاوانی زۆر ئه نجامبدات و په یوه ندیی به خوای گه وره وه شلوشیواوییت. گوناحه بچوو که کانی لا گوناح نه مابییت، یان زۆر سروشتیانه موماره سه یان بکات! یان له خواپه رستیه کانیدا سستبووییت. ئه مانه هه موو ری له ته قواکاری ده گرن، که ته قواکاریش هوکاری لیک هه لاویردنی حه ق و باتله..

نابینیت خوای گه وره چون ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ الأنفال: ۲۹.

واته: ئه ئه و که سانه ی باوه رتانه یئاوه! ئه گه ر به راستی ته قوای خواتان هه بییت، خوای گه وره توانای جودا کردنه وه ی حه ق و باتلتان پیده به خشیت..

یه عنی ئه و کارو رهفتارانیه خه لکی به ئالۆز ده یانبینن، ته قواکار روشن ده یانبینیت و حه قی له باتل پی جویده کریته وه.. جا ده شییت له ده ستدانی ته قواو خواووسیتی هویه ک بیت بو توو شبوونی کورتبینیی.

- له فرموده‌ی قودسییداها توه:

(إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتَهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالْتَّوْفَلِ حَتَّىٰ أَحْبَبَهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ).^(۱)

واته: خوی گوره فرموده‌ی تی: هر که سیک یه کیک له ئه ولیاکانی من نازار بدات، جهنگ له دژی راده گه ینم.

عبد به هیچ شتیکی لیم نزیکی نابیته وه وه ک به وه لیم نزیکده بیته وه، که له سه ریم فزر کردو وه و پیمخوشه.

ئیر ئاوا ئه م عه بده جار بوجار به سوونته ته که ن لیم نزیکده بیته وه، تا وایلیدی خوشم بویت، که خوشم ویست دهمه ئه و گوئییه پییده بیستیت، دهمه ئه و چاوه پییده بینیت، دهمه ئه و دهسته ی که دیوه شینیت، دهمه ئه و قاچه پییده روات، هر کاتیک داوی شتیکم لیکات به ته ئکید دهیده می، هر کاتیک هانام بو بهینیت دالده ی دهمه و له خوی دهمه.^(۲)

سییه م: نیشانه‌کانی کورتبینی:

۱- بۆله بۆلکردن و ره‌خنه‌گرتن له به‌نامه و دیدی ریی کۆمه‌لکارییه‌کی خویان: ئه م جوړه که سه کورتبینه، هه‌میشه گله‌یی و گازانده‌یه‌تی و، ره‌خنه له دیدو تیروانین و به‌نامه و ریازو بزوات و هه‌لوئستی کۆمه‌لکارییه‌کیان

(۱) بوخاری (۶۵۰۲)، موسلیم (۱۶۶۹).

(۲) واته ئاراسته‌ی بیستن و دیتن و ره‌فتاره‌کانی ده‌ست و قاچی ده‌کم، که هر له خیردا به‌کاربان بهینیت. پروانه: ئینوعه‌بدولبه‌ر: جامع‌العلوم والحکم (۳۴۷/۲) و وه‌لامه‌کانی شیخ بن باز (رحمه‌الله) له به‌نامه‌ی (نور علی‌الدرب) که (۱۰) درسن، هه‌روه‌ها ئینوعوئیمین: (العقد الثمین فی فتاوی بن عثیمین/ (۹۱۴۵/۱).

دەگرىت، كە گوايە دواكە وتوانەيەو لە گەل كيشەى سەردەمدا ناروات و سەركردايەتى و پياوانى ئاراستەوانى ھەر خەرىكى دنيان و نايانەويت ھىچ ھەلۆيستىكى توند بنوئين، نەبادا تووشى گىروگرفت و زىندان بىن.. ئەگەر توندوتىزىشيان نواند، گلەيى دەكات كە بۆچى زۆر توندبوو!

۲- بەگەرخستنى ھەموو وزەى لە كارى ناسەرە كىيدا: كاتىكى زۆرو رەنجىكى زۆرو پارەيەكى زۆر لە ئەنجامدانى كارىكدا سەرفدەكات كە نە سەرەكىيەو نە زۆر كارىگەرە..

بۆ نمونە: درووستكردى مزگەوتىك لە كاتىكدا، كە لەو شوپنە مزگەوتىتر ھەيە! ئەم رەنج و كات و پارەيە لە كۆمەلكارىيە كەدا سەرف بكرايە كارىگەرتەر دەبوو..

يان چاپكردەنەوى كىيىكى ئىسلامى لە كاتىكدا، كە كىيە مەنھەجىە كانى خویندىنى شەرىعى و مەنھەجى كۆمەلكارىيە چاپ نە كراون! يان كۆرگرتىك لەسەر ژىنگە، يان قۆپىيە كرىنى قوتايان لە تاقىكردەنەو.

لە كاتىكدا توانا بوارى ھەيە (دە) كۆر بۆ فىكرى ئىسلامى و ناساندنى كۆمەلكارىيە كەى بگرىت، يان سەردانى نەخۆشى كرىووە بە ئەركى رۆژانە/ ھەفتانەى خۆى و ئەوانەى لەگەلیدان.

كەچى ئامادەنىن سەردانى كۆمەلكارە داپراوہ كانيان بكن! يان كۆرو سىمىنارگرتن و ھەولدان بۆ كۆكردەنەوى خەلكى لەسەر باسەلقە كانى شەرع، كە سەدان سالى ئوممەت تىيدا راجوئوون..

۳- خۆتووپرە كرىن و سەرزەنشتركردى لەبەر نە كرىنى سووننتىك: يان دىتنى روالە تىكى نائاسايى لە كەسەك، لە كاتىكدا دەيان كوفرو بىدىنى رادەگەپنرىت غىرەتى ناجوئىت و موى گرژنايىت، فەرز دەفەوتىنرىت ئەم رووى گرژنايىت!!

لە كاتىكدا بەرانبەر پۆشاكى براكەى، كە درىژە ئامادەيە عاجزى بكات و خۆى لىداپرىت.

شۆپشېكى بهرامبهر يه كېنك بهرپاكردووه له سهر سىواك به كارنه هېتان، يان سه عاتكردنه دهستى چه پى، كه چى ناماده يه بۇ يه كلاكردنه وهى كېشه ي خوى و مافى خوى، بچېته دادگاي ياساى عه له مانى!

له گه ره كى خوياندا دژى رېش و حىجاب و بانگ و مزگه وت وه ستاونه ته وه، كه چى نه وه نده ئازانيه بهرهورويان بووه ستيت و رېيان لېنگرېت.

سوره له لگه راوه و رقى هه ستاوه له بهرگرى كردنى له وتارى مه لايه ك، كه شتېكى وتووه، كه له گه لّ حه زى نه مدا يه كيگرتوته وه، كه چى جارېك غيرت نايگرېت، بۇ برايانى زيندانيان و موجهيدان و خيزانه ئاواره بېنازه كانيان!

۴- به ره له ستى له (مونكه ر)ى گچكه و وه لكردنى شيركى گه و ره: ده بېنييت، كه كۆمه لكارى به كه ي عه قائيديانه و فيكرى و سياسيانه، هه ولى به دهسته پېنانى ده سه لاتى بالا و هېزى گۆرېن ده دات، ئەم له وه دا به شدار نابيت، چونكه به شتېكى دوورى ده زانېت.

كه چى كۆمه لېك گه نج كۆده كاته وه، تابچنه سهر دوكانىكى شهرا بفرۆش! ناماده يه ئاگر له دوكانىكى قيديۆ به ردا ت، به لام ناماده نييه زه مينه ي شه رعى گۆرانكارى سهره كى دامه زرېت.

ئاگر له شوپنېك به رده دات و شوپنېكىتر ده پمېنييت! (هه ره شه له دزېك ده كات و داوئېسيك ده كوژېت) به لام ناماده نييه كۆمه لكارى به كه، توندوتۆل و به هيزتركات، تا بگاته ده سه لات و ته مكين و، له ويوه هۆكاره كانى خراپه كارى به كان و رېشه ي فه ساده كه بېرېت.

ئه ميانى پى قسه ي نه زه رى و دووره و، نه وه ي خوى پى جيهاده! هۆشى له وه نامېنييت، كه پېغه مبه رى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سېزده سالى ره به ق هه ر له مه ككه مايه وه و، (كه عبه) ش زياتر له (سېسه د) بتى تېدا بوو..

به لام، كه ئارامگرانه و قوناغ به قوناغ بانگه وازه كه ي گه يانده ده و له ت و

هیزی مەرکەزى، هاتەو سەر مەككەو بە ئاشکرا هەر هەموو بته کانی پماندو شکاند(لەسەرەتای بانگەوازە کەو (إقرأ)، تا ئەوساتی پماندنی بتانە (۲۱) سالی نیوان بوو!).

۵- پەلە کردن لە ئەنجامی کۆمەلکاریی: سەیرە کە ئەم جۆرە کەسانە زۆرقورس دەبزوون! زۆر بەزەحمەت دەخرینه کار، ئارام ناگرن و ئەو ئەرکانە جیبه جیناکەن کە لەسەر شانیانە. قوناغی سەرەتایی کۆمەلکارییان نەپریووو داوای ئەنجامی کۆمەلکارییە کە دەکەن..

ئەنجامە کەش لای ئەوان یەك شتە: سەرکەوتن و گەیشتنە دەسەلات، یان پراگەیاندنی بەرھەلستیکاریی و جیهاد! لە کاتییدا خۆشیان لەوانە یە بزانت، کە هیشتا زەمینە ی فیکریی و بیروھۆشی شەرعیی و بزواتی ئوممەتی و شاھیدیدان نەھاتۆتەدی..

لەوە بیئاگان، کە ئەگەر جوتیار پەلە لە لیکردنەو ی بەرھەم بکات، پوشکە دروینە دەکات و زرکە تال ھەل دەگرتەو.. بەرسیلەشی بۆ ناییت بەتری! بۆیە پەندی پیشینانی عەرەب دەلی: (مَنْ اسْتَعْجَلَ شَيْئًا قَبْلَ أَوَانِهِ عُوِقَبَ بِحَرْمَانِهِ).

واتە کەسێک پەلە لەشتیک بکات، کە کاتی نەھاتوو، سزای لیمە حرومبونی وەر دەگرت!

چوارەم: ئاسەوارەکانی کورتبیینی:

أ- لەسەر کۆمەلکاران:

۱- رەنج بەفیرۆدان و وزە بەھەدەردان: کەسی کورتبیین، رەنجی زۆر لە کاری لاوەکی و وزە ی زۆر لە کاری لامسەرلاییدا بەفیرۆدەدات، چونکە ھیمەت بەرزنییە، تارووبکاتە کارە گرنگە کاریگەرەکان.

بۆیە دەیەویت لەو لایەنە ئاسانانەدا کەسایەتی دەربکەویت، یان رەنجی خۆی بدات.

له راستییدا ئه مه زیانه و لێیده که ویت (وه کو ئه وهیه مامۆستای زانکۆ بیت و بیته مامۆستای سه ره تای).
 قورئانی پیروژ، هه ره له سه ره تای وه حییه وه، تا کۆتایی جه ختی له هه بوونی ته قوا له ناخی موسولماناندا ده کرده وه، ته قوا کاری نیشانه و نه جمای پیگه یشتنی که سایه تی و شیاو بوونیتی.

ئه وی دیندارتییه کی راسته و نمونه ی قورئانییه، ته قوا کار له هه موو لایه نیکه وه که سایه تییه کی دامه زراوو لیه شاهیه هیه، (نابینیت له هه یچ کاتی کدا له ناو یا وه راندا گیر و گرتی هه بوونی ئه میری شیایان نه بوو، نه له زانست و نه له جیهادا، نه له سیاسهت و نه له ئاراسته وانیدا.. سه ییدنا (عومه ر) زوو زوو و الیه کانی ده گۆری، چونکه که سی شیایوی زۆر له بهرده ستدا بوو.. ئه مه ئه جمای ته قوا کاری قورئانه که یه).

قورئان هه ره له سه ره تای وه حییه وه داوای له موسولمان ده کرد، که ئیسلامه که له ناخیدا پیاده بکات.

- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۙ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾ الشمس: ۹ - ۱۰.

واته: به راستی ئه وه که سه سه ره فراهه، که نه فسی خۆی پالفته کردوه (له نه خۆشیه کانی دینداری بژاری کردوه)، ئه وه که سه سه زه ره رمه نده نه فسی خۆی ئیههال کردوه ری خواجه رستی پینه گرتۆ ته بهر.

- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۙ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ﴾ الأعلی: ۱۴ - ۱۵.

واته: به راستی ئه وه که سه سه ره فراهه، که نه فسی خۆی پالفته کردوه، که بهرده وام ناوی خۆی له سه ره زمانه و نوێژ و خواجه رستیده کات.

- ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ النساء: ۷۷.

واته: مه گه ره ئه وانه نابینیت، که پێیانده وترا: ده ست مه که نه وه وه بهرگری له

خۆشتمان مه کهن! نوێژی خۆتان بکهن و زه کاته که بدهن..

بۆ ئه وهی له کاتی بیناسازی که سایه تی خۆیاندا _ که هیشتا ته و او نه بووه _ نه که ونه مهیدانی جهنگ و جیهاده کهیان لێ نه بیته شه ره کانی زویان، که له زهمانی جاهیلییدا دهیانکردو هیچی له بهر خاتری خوا نه بوو..

له قۆناگی مه کهه و له زهمانی چه و سانه وه دا پپی فهرموون : سه بر له سه ر ئازارو مه حرومبووتان بگرن و په لاماری دوژمن مه دهنه وه، به پهروه رده کردنی خۆتان هوه خه ربکبن.

- ﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَاكَ يَصْبِقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾﴾ الحجر: ٩٧ - ٩٩.

واته: ئیمه خۆمان ده زانین چۆن دلت ده گوشریت و سه غله ت ده بیت، به وهی پیت ده لێن، به لام سوپاس و ستایش و زیگری خوی پهروه رگارت بکهو، بچۆره ریزی سوپاسگوزارانه وه، خوی خۆت بپه رسته، تا ساته وه ختی مردنت دیت.

ئه م هه موو ئاراسته تایبه ته بۆ دینداری سه رراسته نه ته قوا کارییانه، تا که سایه تیان به خواناسیی گه شه و نه شونما بکات و، پارسه نگانه پهروه رده بین.

هه موو وزه و توانا کانیان له م قۆناغه دا، له هه لویستی خۆساغ کردنه وه و بۆ خوالیبران به نه سه ر، ئه و کات و شوپین و قۆناغه دیدو بزوات و هه لویستیکی ده ویت، که له گه ل گه شه ی که سایه تی ئه وان و قۆناگی کۆمه لکاریی ئوممه ته که یاندا بسازیت..

ئه و ئاراسته خواییانه -بیگومان- پراوپری پیداوستی ئه و قۆناغه ی پیکه اتنی تاک و کۆیانبوو.. هه ر ئه و ئاراسته ش پراوپر شیایو قۆناگی پیکه اتنه وه ی کۆمه لکاریی ئیسلامیه له هه موو کات و شوپینیکدا.

ئه و یاوه ره به ریزانه، به خواناسیی گۆشده بوون و به برایه تی دینی

پته و ده بوون، له بهر ژان و ناسۆری دوژمندا خۆيانده گرت و گورزی دوژمن وه کو سنگ زیاتر دهیچه قانندن!

ئه مه سال و دوو سال نه بوو! سیژده سالی تولانی مه ککه و دوو سالی یه که مینی قۆناغی مه دینه ش ههر وابوو!!

ئاوا سه رکه و توو دهرچوون، پیشئه وهی یه که مین پرو به پرو بوونه و هیان له گه ل کوفری دوژمندا بییت و، له غه زای (به در) دا سه رکه و تینیکی به ناوبانگی میژوو به دهه ستبه یین..

له غه زای (به در) دا دوو به ره ی جهنگ، له هیچ لایه نیکه وه یه کسان نه بوون، نه له ژماره دا (۱۰۰۰ کافر به رامبه ر ۳۱۴ موسولمان) و نه له چه ک تفاقى جهنگدا، (هه ندیک موسولمان بیچه کبوون)، قوره یش بو جهنگ هاتبوو، موسولمانان بو سه ر کاروانه که ی شام چوو بوون، قوره یش سواربوون و حوشت و ئیستری زیاده یان پیبوو، خۆراک و چه کی ئیزافیان لینابوون!

موسولمانه کان به سی که س، سواریه کیان پیبوو، قوره یش خۆراکی زۆری پیبوو، موسولمانه کان برسبوون.. به لام به قه ده ر ئه وه نده ی قوره یش له رق و بوغزدا بوو، موسولمانان له ته قواو خواناسییدا بوون.. قوره یش ده یوت: هیزی چه کدارمان زۆره و سه رده که وین، یاوه ران ده یانوت: ئیمه ئه داتی قه ده ری خوایین وو سه رکه و تن ههر له لایه ن خواى گه و ره وه یه.

سه رنجده ره ئه م دیمه نه ی (ئومه ییه ی کورپ خه له ف)، که سه ردارو فه رمانده یه کی رقنی قوره یش بوو، زۆری موسولمان ئه شکه نجه دابوو، یه کیک له وانه: (بیلالی حه به شی) بوو (خوالیی رازی بییت).

ئه وا جه نکه و پیکدا نه و ئه م دیمه نه له و یوه دروو ستده بییت، که سه یدنا (عبدالرحمانی کورپ عه وف) -خوالیی رازی بییت- ده یگی پیته وه: (كَاتَبْتُ أُمَّيَّةَ بِنَ خَلْفِ كِتَابًا بَأَنَّ يَحْفَظُنِي فِي صَاغِيَّتِي بِمَكَّةَ وَأَحْفَظُهُ فِي صَاغِيَّتِهِ بِالْمَدِينَةِ، فَلَمَّا

ذَكَرْتُ "الرَّحْمَنَ" قَالَ: لَا أَعْرِفُ الرَّحْمَنَ، كَاتِبِنِي بِاسْمِكَ الَّذِي كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَكَاتَبْتُهُ "عَبْدُ عَمْرُو". فَلَمَّا كَانَ فِي يَوْمٍ بَدَرَ خَرَجْتُ إِلَى جَبَلٍ لِأُحْرِزَهُ حِينَ نَامَ النَّاسُ، فَأَبْصَرَهُ بِلَالًا، فَخَرَجَ حَتَّى وَقَفَ عَلَى مَجْلِسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ: أُمِّيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، لَا نَجُوتَ إِنْ نَجَا أُمِّيَّةٌ. فَخَرَجَ مَعَهُ فَرِيقٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي آثَارِنَا، فَلَمَّا خَشِيتُ أَنْ يَلْحَقُونَا خَلَفْتُ لَهُمْ ابْنَهُ لِأَشْغَلَهُمْ فَفَتَلَوْهُ، ثُمَّ أَبُو حَتَّى يَتَّبِعُونَا -وَكَانَ رَجُلًا ثَقِيلًا- فَلَمَّا أَدْرَكُونَا قُلْتُ لَهُ: ابْرُكْ، فَبْرَكَ، فَالْقَيْتُ عَلَيْهِ نَفْسِي لِأَمْتَعَهُ، فَتَخَلَّلُوهُ بِالسُّيُوفِ مِنْ تَحْتِي حَتَّى قَتَلُوهُ، وَأَصَابَ أَحَدُهُمْ رَجُلِي بِسَيْفِهِ. وَكَانَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ يَرِينَا ذَلِكَ الْأَثَرَ فِي ظَهْرِ قَدَمِهِ (١)

واته: نامه‌ی کم بو (ئوممه‌ییه‌ی کوری خه‌له‌ف) نارد، که سه‌روه‌ت و مال و که سوکارم له مه‌ککه بگریته‌خۆ، منیش له‌مه‌دینه مال و سامانه‌که‌ی بو ده‌پاریزم. له نامه‌که‌دا که ناوه‌که‌می (عبدالرحمان) بینی، ناردی‌هه‌و وتی: من (ره‌حمان) ناناسم، ناوه‌کۆنه‌که‌ی خۆت بنووسه.

منیش بۆم نووسی‌هه‌و: (له‌عه‌بدی‌عه‌مه‌ره‌هه)، ئاوا ری‌که‌وتین، که رۆژی (به‌در) هاته‌پیش و شه‌و به‌سه‌رداهات، چوومه‌سه‌ر به‌رزاییه‌ک، تا لیم ده‌ربکه‌ویت و بیبینم، که هاته‌لام، (بیلال) ئه‌وی بینی.

(بیلال) ده‌رپه‌ریی و خۆی گه‌یانده‌کۆمه‌لیک یاوه‌ری ئه‌نساریی و، هاواریلێکردن: ئه‌وه (ئوممه‌ییه‌ی کوری خه‌له‌ف)ه.. ئه‌وم له‌ده‌سته‌ده‌رچی ده‌بی گیانمه‌ده‌رچی..

هه‌موو که‌وته‌نه‌ دوامان، که زانیم ده‌مانگه‌نی، کوره‌که‌ی (ئوممه‌ییه‌)م پاسپارد مه‌شغوولیان بکات، به‌لام زوو کوشتیان و هه‌ر گه‌یشتنه‌سه‌رمان.

(ئوممه‌ییه‌)ش قه‌له‌وبوو، نه‌یده‌توانی رابکات، که گه‌یشتن، به‌ئوممه‌ییه‌م وت:

(١) بوخاری (٢٣٠١).

له سه ره ژنۆ دابنیشه، ئه ویش دانیشته و خۆمدا به سه ریدا، تا نه یکوژن، به لام له هه موو لایه که وه شمشیر و رمیان گه یاندی، تا کوشتیان و شمشیری یه کیکیشیان قاچی منی بری!

له ربوایه تیکی تر دا ده لئی: (که عبد الرحمن) گپرایه وه، شوینی شمشیره که شی نیشانداین، که له قاچی درابوو.

۲- بیئومیدی و ره شینی: که سی کورتبین، حه تمه ن گیر و گرفت و کیشه ی زۆر دینه ری، له بهر کورتبینی و بیئه زموونی و شل و شیواوی و یست و ئیراده شی، ناتوانیت نازایانه و لیزانه چاره سه ریان بۆ بدۆزیته وه، ناتوانیت به سه ریاندا زالبیت.

بۆیه له وانه یه به دیاریانه وه دابنیشته و چاوه ری بکات یه کیک بۆی چاره سه ر بکات، یان پشتگووییان ده خات، یان ته سلیمان ده بیت! به لام بۆی ده بنه خه م و په ژاره ..

دوژمنانی ئیسلامیش ئا ته مه یان ده ویت، که که سیکی وایاناسی، ئه وه نده ی تر گیر و گرتی هاوشیوه ی دینه ری، تا تیکیده شکینن.

به تیکشکاندن و وره روو خاندنی هه زارانی وا، توانیویانه ئاوا بینه و لاتانی ئیمه وه، نه خشه و پیلانی کوفرو دوژمنداریتیان، بکه نه به رنامه ی خویندن و یاساو ده ستورو ملیۆنه های له سه ر په روه ده بکه ن!! چونکه ملیۆنه ها کورتبینیان ده ستکه وتوو، که ری بۆ خوشکردوون.

ئه وه نده ش ره شبین و ئاومیدبوون رانا په رن، تا دوژمن ده ر بکه ن، بۆیه وه کو په نده پیشینانه که ی عه ره ب ده لئی: (خَلَا لِكَ الْجَوِّ فَبِضِي وَأَصْفِرِي).

واته دنیات بۆ ته ختبووه، برۆ هه ر هیلکه دانئ و سه ما بکه.^(۱)

(۱) ئه مه په نده پیشینانی عه ره به به لام له ئه سلدا نیو دپره شیعی (ته ره فه ی کوری عه بده) که شاعیریکی جاهیلی بوو.. کاتیک مندالبوو له گه ل مامییدا چوو بوونه راو.

۳- که مېوونه وه و نه مانی لایه نگر و پشٹیوان و هاوکار: ئەو که سهی کورتبینه، خو به سه ره و که متر راویژ ده کات، زۆرو زوو ده که ویتته هه له وه.

بۆیه که سانیتەر، پیشته وهی باش بیناسن، یارمه تیده ده و دوایی له به زه بیاندا هاوکاری ده که و، دواتر به ناچاری هه ندیک ره فتاری له گه لدا ده که ن، ئینجا تهحه مولى ناکه و لئی دوور ده که ونه وه.

ئاوا که سانیکی دلسۆزو جیدیدی به ده وه ره وه نامینیت، هه ره ئه وه ندهش ئاسانه تا ناوی نازریت؟

که ناوی به وه ده رچوو، که کورتبینه و ساویلکانه کارده کات، ئیتر زۆر زه حمه ته هاوری به قه ده ره په نجهی دهسته کانی لیکو بیته وه.. ئەمهش ده بیاته وه بۆ ئالۆزی ده روون و وره روخان و گۆشه گیری.. جگه له گله یی و گازانده و خوته خوتی. که هه ره نابریته وه!.

۴- مه حرومبوون له مه ده دی خوایی و یارمه تیدانی: خوای گه وه یارمه تیده ری که سانیکه، که بۆ ئەو ساغبوونه ته وه و بۆ دینه که ی لیبراون و، کاریان به پپی قورئان و سووننه ته.

ئهما ئەم کورتبینه، ئەگه ر بۆ خواش ساغبوو بیته وه و نییه تیشی پاکبیت،

مامی پنیووتبوو: برۆ ته له که باش بنیره وه و دانه که ی له سه ر رۆکه، ئەویش به هه له داینا بوو، بینیبیان هیچی پیوه نابیت، پپی و تبوو: برۆ هه لیبگره ره وه دوا ی هه لگرته وه پۆله بالنده هاتبوونه جینگاکه و، دانه کانیان هه لگرته بووه!

ئیتەر مامی ئەم دیره شیعرانه ی بۆ وتبوون:

يَا لَكَ مِنْ حُمْرَةٍ بِمَعْمَرٍ
وَتَقْرِي مَا شِئْتِ أَنْ تَنْقَرِي
خَلَا لَكَ الْجَوْ فَيْضِي - وَأَصْفَرِي
قَدْ ذَهَبَ الصَّيَادُ عَنْكَ فَبَشْرِي
قَدْ رُفِعَ الْفَسْحُ فَمَاذَا تَحْذَرِي؟
لَا بُدَّ يَوْمًا أَنْ تُصَادِي فَاصْبِرِي

الميداني: مجمع الامثال (٣٩/١ ز ١٢٦٨).

کورديش ده لئ: که پشيله رۆی، مشک تیلی لی لیبه تی.

کارکردنی هه‌له‌یه، دیدو هه‌لۆیست و بزواتی، به‌پیی راو بوچوونی خۆیه‌تی، نه‌ك به‌پیی قورئان و سوننه‌ت.

بۆیه‌حه‌تمه‌ن ده‌كه‌ویته‌هه‌له‌و سه‌رپه‌چی و گوناهه‌وه.. تا زیاتریش شكستی به‌سه‌ردا بیت، غه‌بیه‌تی موسولمانان زیاتر ده‌كات و، واده‌زانیت ئه‌وان هۆکارن، چونکه به‌پیی نه‌خشه‌که‌ی ئه‌م نه‌رۆیشتوون!^(۱)

ئه‌مه‌ش ده‌بیاته‌وه‌و بۆ قسه‌په‌وتن و شکاندنیا، خۆی گه‌وره‌ش ئه‌مانه‌ی لێ قبوولناکات.. ماوه‌یه‌ك بواری تۆبه‌کردنی بۆ ده‌هیلپه‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌یکرد، ده‌یداته‌ ده‌ست هه‌واو هه‌وه‌سی خۆی.. ئه‌وه‌ش مه‌حرۆمبوونیتی له‌مه‌ده‌دی خۆایی.

ب-ئاسه‌واری کورتبینی له‌سه‌رکۆمه‌لکاری ئیسلامی:

۱- ناوهران و سومعه‌شپوانیی: کۆمه‌لکاریه‌ك که که‌سانی کورتبین بیه‌ن به‌رپۆه، حه‌تمه‌ن ناتوان و نازان نه‌خشه‌ی درێخایه‌ن دا‌برێژن و پشوو‌درێژانه‌ برۆن بۆ راپه‌راندنی.

هه‌روه‌ها چاره‌سه‌ری کیشه‌یان بنه‌رانه‌ بۆ نا‌کریت، چونکه چاره‌سه‌ری کاتی (موسه‌ککینات)ی بۆ به‌کارده‌هینن.. قوول رۆناچنه‌ هۆکاری په‌یدا‌بوونی کیشه‌وه.

هه‌ر ئه‌نجامه‌که‌ ده‌بینن و کاردانه‌وه‌ی هه‌نووکه‌یی و، ده‌ستبه‌جیی به‌رامبه‌ر ده‌که‌نه‌وه.. ئه‌م جو‌ره‌ دیدو هه‌لۆیسته‌ له‌ ئاراسته‌وانی شیاوو ئه‌میرو سه‌رکردایه‌تی لیهاتوو ناوه‌شپه‌ته‌وه.

ئه‌م جو‌ره‌ چاره‌سه‌ره‌ کاتیانه‌، رینگاکه‌ دوورده‌خه‌نه‌وه‌و هه‌موو

(۱) که‌سی دیندارو ته‌قواکار هه‌ر سه‌ختیه‌کی بپه‌ری یه‌کسه‌ر ده‌لی ئه‌وه‌ به‌هۆی لاوازی ئه‌یان و ره‌فتاری ناشه‌رعیی خۆمه‌وه‌یه. به‌لام ئه‌وی دینداریه‌که‌ی نه‌خۆشه‌هه‌میشه‌ خۆی به‌بیتاوان ده‌زانیت، ئه‌گه‌رچی بکه‌ری تاوانه‌که‌ش هه‌رخۆیه‌تی و به‌س! ﴿أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مَثَلِيهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾﴾ آل عمران: ١٦٥.

کۆمه لکاریه که، به کیشه کانی پوژانه وه خه ریک ده کهن و ناپه رژینه سهر پلاندانانی دوورمه دا، که ئه میر، یان دهسته ی شورای کۆمه لکاریه که دایانرشتوو ه.. کۆمه لکاری ئاوا، زوو ده که ویتته بهر ره خنه و باسی دوژمنان.

ئه وه نده لیده خوینن، تا چه قبه ستوی ده کهن، که سی نویی نایاته ناوو ده یان و سه دانیشی داده نیشن.. به هانه و ره خنه ی هه موان ئه وه نده ده بیته، که کۆمه لکاریه که کۆله وارو توانای ریکردنی کاروانی سه رده می نییه و، کیشه ی بیچاره سه ریی له زیادبووندا یه و حه تمه ن هه لده وه شیتته وه!!

۲- رینگرتن و گۆرینی: کورتبینیی و به هانه به دهسته وه دان، که گوايه کۆمه لکاریه که نه زۆکه و نه خشه و، بهرنامه ی نییه، یان له دیدو رپی لایداوه، یان موماره سه کانی به پپی په یه وه و پرۆگرام نییه، یان به شداری بنه ما هاوبه شه کاریگه ره کانی ولات ناکات.. یان و یان.^(۱)

ئه مانه بیانوو ده داته ده ست ده سه لاتداران که هه لیه وشیننه وه و (مۆله تی ره سمی) لیه و بهرگه نه وه، به و سیفه ته ی (حزب) نییه و ده شیت سهر له نوی! داوا ی مؤله تی ره سمی بکه نه وه، به لام وه کو کۆمه لیه کی، دینی، رۆشنیری، کلتوری، کۆمه لایه تی دابمه زریته وه نه ک وه کو کۆمه لکی سیاسی خاوه ن دیدورئ!

۳- گورز لیدان و خستنی: له وانیه کورتبینیه که له هه ندیک که سی سه رکر دایه تییه وه، یان له بهر پرسانی ناچه یه که وه بوو بیته، به لام دوژمن، که له به هانه یه له کۆمه لکاریه ئیسلامیه که، هه ستده کات گه یشتونه ته بنه ست و زیادنا کهن، یان بالیان لیجیا بوته وه، یان ئاژاوه یان تیکه و تووه، به هانه ی باله که ده کاته به لگه ی یاسایی و، گورزی سه خت له په یکه ری ئه سللی زۆرینه که ده دات، یان ئه میره که یان ده گریت، یان چالا کوانانی سه ری.. به هوی

(۱) یان تیرۆریسته یه، یان هاوکاری تیرۆریستان ده کات، یان پاره یان بو کۆده کاته وه.

هه زه بیریکه وه _ له م حاله ته دا_ که له کومه لکاریه که ده دریت، بو ده یان ساَل کارکردنی دینیته وه دواوه و، له وانیه یه که یه کبونه که ی لیک بترا زینیت و، پیگه جه ماوه ریبه که ی توشی بیئومییدی و ره شبینی بکات، ئیتر که دانیشتن، زور زه حمت ده بیت هه ستنه وه و، بکه ونه وه کومه لکاری.

پینجه م: چاره سه ری کورتبینی:

۱- راهینان هه ره له مندالییه وه له سه ره هه ستی بهر پرسیتی: ئەمه پالنه ریکی زاتی ناخی مرؤف ده بیت و، وای لیده کات کۆلی بهر پرسیاریتی به جورته ته وه هه لگریت، له سه رکه وتن و شکسته کانی رییدا، ئەزموونیکی زور فیرده بیت، جگه له وه ی بلیمه ت ده بیت و ده بیته خاوه ن هیممه ت و خوراگرو به ئومید، ئینجا دووربینی و نه خشه سازی و پشوودریژی ده بنه سیاه و سیفاتی.

پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ السَّلَام) نمونه ی ئەم سیفه ته ره سه نه بالایانه ن.. پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نمونه ی بهرچاوی هه موانه، که هه ره له سه ره تای مندالی و لاوییه وه، بهر پرسیتی کاری قورس و سه ختی ژبانی که وته سه ر، له کاتیکدا له سوژی دایکی و هاندانی باوکی مه حروم بووبوو... به لام دیاربوو، که به هیممه ت و پشوودریژو به ئومیدبوو!..

جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رنجی هه موان بوئه وه راده کیشیت، که هه موو نیراوانی خوا (عَلَيْهِمُ السَّلَام) شوانییان کردوو..

ناشکرایه شوانییتی، فه رمانده بییتی و ئاراسته وانیتی ئازله، که به دلناییه وه ئەزموونه بو پیشه وایه تی کومه لگه ی مرؤف.. ده فه رمووی: (مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَعَى الْغَنَمَ. فَقَالَ أَصْحَابُهُ وَأَنْتَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ كُنْتُ أُرْعَاهَا عَلَى قَرَارِيطٍ لِأَهْلِ مَكَّةَ).^(۱)

(۱) بوخاری (۲۱۴۳).

واته: خوای گوره هەر پیغه مبه ریکی بو وه حی خوئی هه لژاردییت، پیشتر شوانییتی کردوو.

عه زیانکرد: جه نابیشت؟!

فهرمووی: به لئی، منیش مالاتی ئه هلی مه ککه م به چه ند قیراتیك (پاره ی که م) ده له وه راند.

۲- دوورکه وتنه وه له کورتبینان و لادانیان: مادام کورتبینی نه خۆشییه کی دیندارییه و، زیانی بو تا کوکۆی کۆمه لکاری هه یه، دوورکه وتنه وه لیان چاکتره. ههروه ها لادانیان له ده رکه وتن و بهرپرسی کۆمه لکاری به سوودتره، له هه مان کاتدا پیویسته کۆمه لکارانی لای کورتبینه که، بدرینه ده ست که سانی دووربین و پشوو درێژ.. ئه گهر کورتبینه که (واجهه) بوو، یان بهرپرس بوو، پیویسته که سانی تری شیوا له جیگا که ی دابنریته وه و، چاودیری که س و ده زگا کان بکریت، نه بادا کورتبینه که کاریگه ریی له سه ریان دروو سترکردییت و، ئه وانیش توو شبووبن!

بهرپرسیانی کۆمه لکاری ئیسلامی، ده بییت زوو چه زو پالنه رو وزه و (مه وهیبه) ی کۆمه لکارانیان که شف بکه ن و، به پپی نه خشه و بهرپرسییتی، پهروه رده یان بکه ن و گیانی بهرپرسیتیا ن تیدا بروین و، زوو زوو بیانخه نه بهر ئه زموونی نوئی، تا شاره زاده بن و سیا و سیفاتی کۆمه لکاری لیوه شاهه وه رده گرن.

۳- تیگه یشتن و زانینی پۆلی مرؤف له سه رزه وی: به تایبه تی موسولمان، که خاوه ن په یامی وه حییه و ریازی خوا یستی گرتۆته بهر، تا به مرؤفایه تی بگه یینیت و له فره خوایی رزگار یان بکات و، ریی یه که خواناسیا ن پیگه یینیت.

۴- تیگە یشتن له ناوەرۆکی ئیسلام بە بنەما سەرەکییەکانی: ھەرۆھا قال و قوولبۆنەو ھە چۆنییەتی ھاتن و بلاوبۆنەو ھە، پیکھینانی کۆمەلگە و دەولەتی ئیسلامی..

تیگە یشتن لە ستراتیژی و قوناغەکانی کۆمەلکاری ئوممەتی، ئەمە بە یارمەتی خوای گەرە، دەبێتە مایە دووربینیی و ھیممەت بەرزیی و پشوو دریزی..

ھەرۆھا حالیوون لە زەرۆرتی نەخشەدانان و پەرۆردە کردنی راپەرینەرانی شیاوو چاوەروانکردنی کاتی تەواو، تا کۆمەلکارییە کە وەکو حاسلاتی چاندنی پێدەگات و دیتەبەر.

۵- ناسینی دوژمنان و زانینی پیلانیان: ناسینی دوژمن لە دەستپێکی وتنی شایەتمان (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) موسولمانبووندا، کە کوفرو ئیمان، شیرک و تەوحید، جاھیلییەت و ئیسلام بە موسولمانە کە دەناسینیت و، داوای بریاری لێدەکات، کە لەبەرە کوفرو شیرک و جاھیلییەت دا بریت و، بێتە بەرە ئیمان و تەوحید و ئیسلام..

ئەمەش ئەو دەخواریت: کە بەرە کوفر بناسیت و بزانیت، کە دوژمن، پێویستە کەس و مەلەندی بریاری کوفر بناسیت و، بزانیت بە پێی چ نەخشە و پلان و پیلانی کاردەکەن و، دیدو ری و بەرنامە و رێبازان چییە و بزوت و ھەلوستیان چۆنە!..

شارەزابوون لەم بوارانە چاوەکردنەو ھە لێھاتویی دەخاتە بەردەم کەسە کەو، دەیخاتە سەر ھەست و ھۆشداریی و زیت وریا بوون، دەیخاتە سەر ھەستی بەرپرسیتی پاراستنی ئیسلام و موسولمانان و، بەزاندنی کوفرو ھەلوھاندنەو ھە پووجە لکردنەو ھە نەخشە و پیلانیان.. ئەمە دووربینییە کە، کە دەبیت ھەموو کۆمەلکاریک خۆی بگھێنیت.

٦-ژیان له گەڵ سییرو و سوننه تدا: خویندنی سیره ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و فرموده کانی له ئاراسته کردنی یاوه ران و پهروه ده کردنیاندا ئیجگار گرنه، چونکه پره له دیدو هه لویست و ئاراسته ی دووربینی و پشوودرئیزی و ههستی بهرپرستی.

له گهوره ترین سیما و سیفه تی دووربینی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه بوو: که بووبو به نیڕاوی خوی گه و ره، ده چوه که عبه ی پیروزی خوا په رستی خۆی ده کرد.

له کاتی کدا زیاتر له سیسه د بت له و که عبه یه دا هه بوو.. یاوه رانی زۆری له خزمه تدا بوون، ده یتوانی (مه فره زه) به کیان لی پیکه یینیت و، گیانه خشانه بکه ونه شکاندنی بته کان و ئاماده بن له و ریگایه شدا شه هیدبن.. به لام جه نابی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واینه کرد..

سینده سالی ره به ق له مه ککه ئارامیگرت، پاشان هیجره تیکرد بۆ مه دینه و، ده ولت و کۆمه لگه و له شکرو هیزی پیکه وه نا، غه زاو سیره کانی ئه نجامدا، تا له سالی (٨) ی کۆچییدا، ته شریفی به له شکرکی بيشوماره وه هینایه وه بۆ مه ککه و، هه ره موو هیزی کوفری چاوشۆر کردو، بته کانی به پۆزی پووناک و له بهرچاوی هه زاران موشریک تیکشکاند.. (ئه مه دوا ی بیست و یه ک سال بوو له ده ستپیکى وه حى!).

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه ره تا له دیدو تیروانینی عه قایدیدا، بته کانی لادا و رادا.. ئینجا کاریگه ریی بته رستی له بزوات و قیه م و هه ست و هه لویستدا لادا و رادا..

ئه هلی ئیسلامی به هیز کردو ئه هلی کوفری به زانده.. دوا ی ئه مانه بته پیروزه کانیانی سووک کرد.. ئه گه ره له سه ره تادا بته کانی برماندایه و بیشکاندنایه-

خوایش دەزانیت- ئەهلی شیرک و جاھیلییەت سەر لەنوی درووستیان دەکردنەو و لەوانەشە، کە لە زیرو زیو درووستیان بکردایاتەو و^(۱) چەندەهای تریشیان دادەتاشی..

بۆیە لێیانگەراو کەوتە گۆرانکاری ناخی کەسەکان، تا دواتر کۆمەلگە کە بگۆریت، هەر وەکو، کە خوای کارزان پێی فەرموویو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ الرعد: ۱۱.

واتە: خوای گەورە واقعی قەومێک ناگۆریت، تا خۆیان لە ناخدا نەگۆرین. کاتیەک ئەو خەلکە خواویست دەبن، دل و دەروونیان لە ژەنگ و ژاری دنیاویستی پاکدەنەو و، ناهیلن هیچ نەخۆشییەکی دیندارییان تووش ببیت، کاتیەک لە دیدو هەلۆیست و بزوت و سرەوت و، رەفتار و رەوشتیاندا پارسەنگدەبن و، بە شەریعەتی خواوە پابەنددەبن.

کاتیەک باریەتی دینی دەبیتە تاکە پەیوەستی پەیوەندیان و، لەبەر خاتری خوای گەورە یەکتیریان خۆشدەویت، کاتیەک وزەیان یە کدەخەن و کۆمەلکارییەکی ئوممەتی پیکدەهینن، ئینجا تا کوکو لەبەر رۆشایی قورئان و سوونەتدا دەکەونە بزوتی گۆرانکاری.

خوای گەورەش دەیانگەینیتە دەسەلات و تەمکین.. هەر وەکو، کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوهرانی گەیاندى..

ئەو بەلینی خوای گەورە یە و مەرجه کەشی باوهرهینانە بەخوای تا کوپاک و هاوبەش بۆدانەنانیتی:

(۱) هەندیک سەلەفی لە یەمەن، چەند مەرقەدیکیان تەقاندەو، گیران و حوکمی قورسی چەند سەلەیان درابەسەردا (علی عبدالله صالح)، کە سەرۆک کۆمار بوو، فەرمانیدا هەموو مەرقەدەکان بە قالی چیمەنتۆ لەوحی تاسنین دروست بکەنەو و پاسەوانیشی بۆ دانان!

﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
 اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ
 بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
 ﴿٥٥﴾ النور: ٥٥ .

واته: خوی گوره به لینی به و که سانه تان داوه، که باوه ریان هیناوه و کرده وه
 چاکه کانیان نه نجامداوه، که دهیانگه ینیتته دهسه لات و بریکاریی خوی
 (نیستخلاف) لهسه زه مین، هه ر وه کو، که نه وانه ی پیش نه مانی گه یاندی و
 دهسه لات ی پیبه خشین، به لینی خوی گوره، که دینه که یان بو ده گه ینیتته لوتکه ی
 سهروه ری، چونکه خو شی به و دینه رازیبه و رازیشبووه، که بیته ریازو
 بهرنامه ی نه و موسولمانه ئیبا ندارانه و باقی مرو فایه تی، خوی گوره به لینی پیتان
 داوه (به ئیبا نداره پیاو چاکه کانتان)، که هه موو ترس و بیمیکتان به نه مان و
 هیمنی بو ده گوریت، به و مهرجه ی من بپه رستن و هیچ جو ره هاو به شی کم به هیچ
 پرو راده یه ک و له هیچ سیفته و کرداری کدا بو بریار نه دهن، هه رکه سیکیش
 دوا ی نه وه_ دیدو تیروانین و بهرنامه و ریازی کوفر بگریته بهر، خوی
 بهرپرسی کارو نه نجامیتی، چونکه به راست نئه وانه لاده رو فاسق و
 مونه ریفن.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کومه لگه و دهوله تی ئاوا
 پیکهینا، ئاوا دوا ی نه وه ی دینه که ی له ناخی تا ک و ریزی ئوممه ت و، واقعی
 کومه لگه که دا کرده به لگه نه ویستی ژیان و حه قیقه تی وجود، دوا ی نه وه ی
 ئوممه ته عه قائی دیبه که، دینه که ی کرده دیدو ری ژیان و هو کاری گوران کاری
 واقیعه که و، بزواتی سیاوی پیوه نه نجامدا..

ئاوا دهوله تی ئیسلام له مه دینه دامه زرا، ئاوا نه و ئوممه ته بوو به خاوه ن
 له شکر، که خودی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانده ی یتی کردو
 به ره و فه تحی مه که که هینانیه وه!

ئاوا مه ككه يان فه تحكردو بته كانيان رماند.. خو ئه وهش ده زانين ، كه چوَن پيشتر په يانې حوده بيبه ي له گه ل قوره يشدا _ به ومه رجه قور سانه شه وه _ مؤر كرد، كه له سهر به ريزيان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا ياننا! كه زور له يا وه ران ته حه ممو وليان نه كردو، سه يدنا عومهر (خواليي رازي بيت) هاواري ليه هستا ، كه بوچي ته نازوليان بو بكه ين!؟

به لام پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه له ژير سهر په رشتي وه حى خوادا ده بزواو، دوور بينانه ده پروانيه داهاتوو، ده يزاني ، كه هم مه رجان ه هر چه نده توندو قورسن، به لام خيري زوري موسولماناني تيدايه ..

واقيعه كه ش ئه وه ي سه لماند، دواي (په يانې حوده بيبه) ژماره ي ئه و كه سانه ي هاتنه ئيسلامه وه، چه ندين به رابه ربوو (مانگيك پيش ري كه وتنه كه، سي هه زار چه كدار بوون، كه چي له فه تحي مه ككه دا، كه دواي په يانې حوده بيبه بوو، ده هه زار كه سبوون!)، ئه مهش هه موو به هوي ئه و ئه من و ئه مانه وه بوو، كه په يانې حوده بيبه بو موسولماناني ري كخست، كه به ناو تيره و هوزه كاندا بلاو ببنه وه و، بانگه يشتيان بكه ن بو موسولمانبوون ..

داعيه كان به هه موو لايه كدا بلاو بوونه وه و، موشري كه كان له نزي كه وه تاك و كو و كو مه لگه و ده سه لاتي موسولمانانان به ربه ريتي پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بيني و، به لگه شه رعيه كان كاريتي كردن و زانيسان هم دينه وه حى خوايه و حقه، ئيتر تاك تاك و كو مه ل كو مه ل ده هاتنه ديني خواوه .

سه ير ئه وه بوو: كه يه كيك له مه رجه كانې په يانه كه — كه قوره يش سوربوو له سه ربي ئه وه بوو: كه (هه ر كه سيك بو موسولمانبوون بيته خزمه ت پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بيت بيگيرنه وه بو ناو موشري كه كان)، كه چي دوايي، كه (ئه بوبه صير) و هاواري كانې (خوا ليسان رازي بيت)، مه فزه ي سه ربه خو يان له كه نار (ده راي سورا) درو وست كردو هه لمه تيان برده سه ر كارواني بازرگاني و، به رژه وه نديي قوره يش و ئه مانان ليرين .

قوره‌یش خۆی ناچار بوو وه فدیك بنیریتته خزمهت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که (ئه‌بویه‌صیر) و مه‌فره‌زه‌که‌ی بگرنه‌خۆ، با بێن بۆ مه‌دینه‌و مه‌یانگێرنه‌وه بۆ قوره‌یش!! چونکه (ئه‌بویه‌صیر) و مه‌فره‌زه‌که‌ی موسولمانبوو بوون، به‌لام به‌پێی په‌یمان‌ه‌که‌ی حوده‌بیه، بۆیان نه‌بوو بچنه‌مه‌دینه، بۆیه‌ خۆیان که‌وتنه (پارتیزانی) دژی قوره‌یش..

به‌پاره‌یه‌کیش بوو، که رپی بازرگانی قوره‌یش و رپی خواردنیان گرت، که هه‌ندیک تیره‌و هۆزی گه‌مارۆ دراو، ناچار بوون لا‌که‌تۆپیوی و لاخ و گه‌لای دار بخۆن! هه‌موو ره‌فتاریکی په‌یمان‌ه‌ی حوده‌بیه، وه‌کو هه‌ر ره‌فتاریکی تری پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و سییره‌و دیدو هه‌لۆیستی یاوه‌ران، نیشانه‌ی دووربینی و ئومیدبوون بوو، به‌وه‌ی داها‌توو بۆ ئیسلامه.^(۱)

۷- به‌ستنی په‌یوه‌ندی توندو‌تۆل به‌ خوای گه‌وره‌وه: به‌ ازه‌ینان له‌ گوناح و تاوان، گه‌وره‌و گچکه‌ی و، به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر زیکره‌کانی ئیواران و به‌یانان و، چوست و چالاکتر بوون له‌ بواره‌کانی: بانگه‌وازو کۆمه‌لکارییداو، بیرکردنه‌وه له‌ چۆنییه‌تی که‌سبکردنی لایه‌نگران و، نه‌خشه‌دانان و هه‌ول‌دانی پشوودرێژانه‌ بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی دینه‌که.. تا زیاتر دووربینی و به‌رپرسی و مشورخۆری کاری ئیسلامیت له‌به‌ریت.

۸- خۆیندن و لیکۆلینه‌وه‌و دیراسه‌کردنی ئەزمونی که‌سانیت: میژووی ژیا‌نی ناوداران له‌ خاوه‌ن فیکرو کاریگه‌رانی واقعی مرۆفایه‌تی، دیراسه‌کردنی ئەو کتیبانه‌ی سه‌رچاوه‌ی ئەم ئەزمونه‌ ده‌وله‌مه‌ندانه.^(۲)

(۱) سه‌رنجده‌ره‌ ئەو دووربینیه‌ی سه‌ید قوتب (رحمه‌الله)، که (۱۹۶۶) ئیعدام کراوه، پێشتر کتیبی (المستقبل لهذا الدين) نووسیوه!! که ده‌فه‌رموی: (داها‌توو بۆ ئەم ئیسلامه‌یه).

(۲) وه‌کو تاریخ الإسلام/ الذهبی که ۵۳ به‌رگه، میژووه‌کانی طه‌به‌ری و ئیبنوکه‌ثیرو ئیبنوعه‌بدوره‌بیه و کتیبه‌کانی ئیبنولجه‌وزی و ئیبنولقه‌یم رحمهم‌الله.

- جاریک (ئینولجەوزی) -رحمه الله- ^(۱) لەسەر مینبەر بوو، مەوعیزە (ئامۆژگاری) دەدا، کابرایەکی شیعەیی رافیزی هەستاو، بۆ ئەوەی ئیحراجی بکات، پرسیاریکی لیکرد، وتی: زانای گەورەمان، رای خۆتمان پێ بفرموو، دەربارە (ئەبوبەکر) و (عەلی)، کە کامیان چاکتر بوون، تا لێتەوه وەر بگرین و بیگەینین.

ئینولجەوزی (رحمه الله) زوو زانی ئەمە رافیزە ییەو، دەیهوێت وەلامیکی بداتەوه، ئەو رافیزانە تەرە بکات، کە هاتوونەتە کۆرە کە ی..

بۆیە یە کسەر وتی: (أَفْضَلُهَا مَنْ كَانَتْ ابْنَتُهُ تَحْتَهُ). ^(۲)

واتە: باشتترینیان ئەو کەسەیانە، کە کچە کە ی ژنی ئەبوو!

ئەمە دوو مانا دەگەینیت، کە هەر یە کێکیان وەرگیریت، گەورەیی و پیاوچاکی سەیدنا ئەبوبەکر و سەیدنا عەلی نیشان دەدات.

کۆرە کەشی تێکنەداو، نە شیعەکان و نە سووننەکانیش، هەلۆیستی دژیان وەر نەگرت و (دوو روو رافیزە کەش بەئاکامی خۆی نەگەشت).

ئەوه دووربینی (ئینولجەوزی) رەحمەتی نیشان دەدات.

لەو ئەزموونانەیی دووربینی دەنوین ئەم هەلۆیستەیی شیخ حەسەن بەننایه (رحمه الله):

_ (سەیدقوتب) پیش ئیسلامەتییه کە ی، بابە تێکی لەسالانی سەییەکاندا لە

(۱) سالی ۵۹۷ك كۆچی دوایی کردووه، ئەوەندە زۆری نووسیوه کە دابەش دەبێت بەسەر هەموو تەمەنیدا بەقوناغی مندالیشیەوه رۆژی سێ پەڕە بەردە کەوێت!

(۲) الذهبي / سير اعلام النبلاء (۳۸/۲۱) واتە: ئەو کەسەیان چاکترینە کە کچە کە ی ژنی پیغەمبەری خوا یە صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، کە سەیدنا ئەبوبەکرە باوکی خاتووعائیشە خوا لێی رازی بێت. هەر وەها سەیدنا عەلییە خوا لێی رازی بێت، چونکە کچی پیغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، کە خاتو و فاتیمە یە- خوا لێی رازی بێت- ژنی سەیدنا عەلییە!

پۆژنامەى (الأهرام) دا نووسیوو، که تئیدا داواى: پرووت وقوتى ئافره تانى کردبوو.. پرووت بئۆشاک! هەر وه کو، که له دایکبوون، به ئیعتیبار شتیکی سروشتیه!..

نوسه ریکی ئیخوانیش، بابه تیکی دژیی له بهر په رچی بابه ته کهى (سه ید) دا نووسی و، هینایه لای شیخ (حه سه ن به ننا)، تا ببینییت.

ئه گه ر پئی چاکوو بلاوی بکه نه وه، نوسه ره که ناوی (مه حمود) بوو.

(ئیهام به ننا) خویندییه وه، به لام وه کو غه یری عاده تی خوئی، سه ری دانه وان دو بیده نگوو، پاشان پروویکرده (مه حمود) و وتی: بابه ته که به هیزه، شیوازی دارشتنی ره وان بیژانه یه، به لگه کانی به هیزن، شایانی بلاو کردنه وه یه، پیشتریش ریگام داویت بابه تیرت بلاو بکه یته وه، له هه ندیک پۆژنامەى پۆژانه دا شتت نووسیوو، به لام ئه مجاره شتیکم هاتۆته زهینه وه، که حه زده که م بیخه مه پیشچاوت.. وتی:

یه که م: گومانى تیدانییه، بابه ته کهى یه که م ئیساره ده کات و، هه ستی موسولمانان بریندارده کات.

دووهم: نووسه ری ئه و بابه ته گه نجه و، که وتۆته ژیرکار یگه ریی ئه و بارو دۆخه وه، که تئیدا ده ژى، که تۆش و منیش ده زانین چۆنه!
ئه وه ئه و که شو بارو دۆخه یه، که هه لۆیستی وای پیگرتۆته به ر.

سییه م: مه به ستی ئه و گه نجه، که مه قاله کهى نووسیوو، هه ر ئه وه نده نییه، که گوزارشت له دیدو رای خوئی بکات، به لکو هه ولێکه بو سه ر نجر اکیشانی خه لکی بۆلای خوئی، به پئی ئه و ریسایه ی داب ونه ریتی خویمان، که ده لئى: (الغایة تبرر الوسيلة: واته گه یشتنه مه به ست، هه موو شیوازه کاریک به شیوا ده زانییت).

چواره م: خوینه رانی پۆژنامەى (الأهرام)، ژماره یه کی که مى خوینده واری ئه م ولاته ن، واته: (میسر).

هه‌موو خوینهرانی (ئه‌هرام) ئه‌و بابته‌یان نه‌خویندۆته‌وه، چونکه زۆرینه‌ی خوینهرانی (ئه‌هرام) هه‌واله‌کانی ده‌خویننه‌وه.

زۆر له‌و که‌سانه‌ش، که مه‌قاله‌که‌یان خویندۆته‌وه، سه‌رپیی سه‌یریانکردووه‌و ناوه‌رۆکی راو بۆچوونه‌که‌ی تینه‌گه‌یشتوون، چونکه عاده‌ته‌ن بابته‌ی سه‌ره‌کیتر ده‌خویننه‌وه تییداو، بابته‌کانیتری هه‌روا چاوی پیداده‌خشیین.

پینجه‌م: ئه‌گه‌ر ئه‌م بابته‌ی تۆ له‌به‌رپه‌رچی بابته‌که‌ی (ئه‌هرام) دا بـلاوبکه‌ینه‌وه ئه‌نجامه‌که‌ی ئاوا ده‌بیت:

أ- بـلاوکردنه‌وه‌ی ره‌دده‌که‌ خه‌لکانیکی تر ده‌خروشینیت، که بابته‌که‌یان نه‌خویندۆته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌مانه‌ی سه‌رپییانه‌ چاویکیان پیداخشاندووه.

ئه‌مانه‌هه‌موو ده‌چنه‌وه سه‌ر بابته‌که‌و، ورده‌کارانه‌ به‌ سه‌رنجه‌وه ده‌یخویننه‌وه، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات ناوه‌رۆکی مه‌قاله‌که‌ بـیتته‌جی موناقه‌شه‌ی چه‌نده‌ها کۆرو کۆمه‌لی خه‌لکی.

هه‌ندیکیش زیاتر بایه‌خی پیدهده‌ن و ده‌بنه‌ لایه‌نگیری، که‌وابوو: ئیمه‌ بـیتته‌وه‌ی مه‌به‌ستان بیت، بوین به‌ ئامیریک بۆ هینانه‌دی مه‌به‌سته‌کانی کابرای خاوه‌ن بابته‌ و، بووین به‌ هۆکاری هاندانی خه‌لکی، بۆ خویندنه‌وه‌ی بابته‌که‌و ناساندنی نووسه‌ره‌که‌ی.

ب- بـیتته‌وه‌ی مه‌به‌ستان بیت بووین به‌ هۆی سه‌رنجراکیشانی خه‌لکی بۆ جوړیک بـیتته‌خلاقیی، که ده‌شیت ئه‌وانه‌ی نه‌فسیه‌تیا نزمه، برۆن به‌دوای مه‌به‌سته‌که‌دا! به‌لام ئه‌گه‌ر به‌رپه‌رچمان نه‌دایه‌وه‌و، لـیگه‌راین به‌بـیده‌نگی به‌سه‌رخه‌لکه‌ بـیتاگا که‌دا تـیده‌په‌ریت، بـیتته‌وه‌ی بایه‌خی پـیدهن.. ئاوا باسه‌که‌ش بـیرده‌چـیتته‌وه.

ج- به‌رپه‌رچدانه‌وه جوړیکه‌ له‌به‌ره‌که‌کانی، که به‌رامبه‌ر ده‌خاته‌ دۆخ و که‌شی که‌له‌ره‌قیی و خوئاماده‌کردنه‌وه، بۆ بابته‌تیکی تری توندتر، چونکه

كەلەرە قىيە كەى توندرە وىي دە كات و، ھەرچەند بىشزانىت راو بۆچونە كەى ھەلە بوو، بەلام ھەر سوور دە بىت لەسەرىي.

ئىمە بەم كارە، رېي پاشگەز بوونەو ھەر گەرانەو ھەيان بۆ حەق لىگرت، چونكە ئىتر ھەست بە (ئىحراج بوون) دە كات و، حەزىش بىكات بىتەو ھەر سەر حەق، ناياتەو.

لەم ھالەتەشدا ئىمە زىانمان لىدە كەوئىت، زىانىك كە خۆلئىلادانى لەدەست خۆماندا بوو.

ئىمە چوزانىن دەشىت ئەم گەنجە لەخەوى غەفلەت خەبەرى بىتەو ھەر، بىتەو ھەر دىدو ھەلۆئىستى راست، دەشىت رۆژنىك بىت ئەم پىاۋە بىكەوئىتە بانگەپىشتى خەلكى بۆ ئىسلام.

- پاشان وتى: كاكە محمود! رات چىيە لەسەرنەم بىرۆكانەى بەبىرى منداھاتوون؟

-مەحمود دەلى: ھەر زىمكرد: زۆر پەسەندى و راميان گۆرىي..

ئىتر بابەتە كەى خۆم ھەر لەوى دراند.

-بەلام پروانە ئەو ھەر لە سالانى سىيەكانى (سەدەى رابوردوودا) بوو.. سالى ھاتن و چوون و، سەيد قوتب (رحمە اللە) بوو بە يەكىك لە مەشخەلە بلىسەدارەكانى بانگەوازو، شەھىدىكى ناودارى شەھىدان.

نەھىنى ئەمە، يەكەم لەھىدايەت و رىئىشاندىنى خواى گەرەو قەدەر پىدايە، پاشان ئەو دوور بىنىيەى شىخ حەسەن بەننا (رحمە اللە) ئەو بۆچوون و خۆئىندەو ھەر ئىلھامە.

-جارىكى تر ھەر شىخ حەسەن بەننا (رحمە اللە) بىنى دووبرا كەوتوونەتە موناقەشەيەكى توندو قولەو، لەسەر بىرى تەركردنى سەر لە كاتى مەسحى سەر و دەستى ئۆزدا..

ئەو ھەندە راجووی و ناكۆكبوون لیک ھەلسلەمینه و ھە دەستیاندایە یەك!

شیخ پپیوتن: وەرن ئەم سەرە ی من لە برین بیاریزن، چونکە پیلانی سەختی بەرامبەر دارپژراو ھو، دوژمنانی ئیسلام ھەر دەبیرن.. دوای ئەو ھە وەرئەو ھە سەر ئەو راجووییە، کە بری داواکراو لە مەسحی سەردا چەندە؟! (۱)

۹- بێرکردنەو ھە ئەنجام و داھاتوی کورتبیینی و کورتبیینان: چ لە کۆمەلکاران و چالا کوانانی کاری ئیسلامی، چ لە خەلکانی موسولمانی تر بە گشتی. سەرنجدان و بێرکردنەو ھە ھەو ھالەتە ی ئەمانە گە یشتونی، دەبیتە ھۆکاریکی تری چارەسەری کورتبیینی و ھاندانیک دەبیت بو بیریژی و خۆراھیین لێی.. إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

(۱) ھەر واشبوو (رحمە اللہ) لە شوباتی (۱۹۴۹) دا تیروریان کرد، فەرمانی تیرورە کەش مە لیک و سەرۆکی حکومەت دایان رشتبوو.

بۇزى دەروون: نەخۇشى يېنجەم (۶)

گۆشە گېرىيى تاكرەويى (العزلة)

پېناسەى گۆشە گېرىيى (العزلة).
هۆكارەكانى گۆشە گېرىيى و تاكرەويى.
ئاسەوارى گۆشە گېرىيى و تاكرەويى.
خۇ پاراستن و چارەسەرى گۆشە گېرىيى و تاكرەويى.

گۆشه گيریې تاکره ویې^(۱) (العزلة):

گۆشه گيریې، که بهرامبر (العزلة) ی عره بیه، ده بی بزاین عره بیه که ی چ واتیاه ک ده به خشیټ؟

یه که م: واتای گۆشه گيریې (العزلة):

أ- له روی زمانه وانیه وه: العزلة أو التفرّد في اللغة: الابتعاد أو التّحّي جانباً؛
واته: دوور که وته وه و که نار که وتن. ئیبنومه نظور (رحمه الله) ده فهرمووی: (عَزَلَ
الشيء يَعْزِلُهُ عَزْلاً وَعَزَلَهُ فَاَعْتَزَلَ وَأَنْعَزَلَ وَتَعَزَّلَ: نَحَاهُ جَانِباً فَتَنَحَّى).

واته: خستی له وه و ئه ویش لا که وت، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعَزُولُونَ﴾ الشعراء: ۲۱۲.

واته: دوورن له وه ی بیستن، چونکه رییان لیگراوه و بیستیان لی
قه ده غه کراوه.^(۲)

ب- له روی زاراوه بیه وه: بریتییه له وه ی، که که سیک ژیانې ته نهایی پی
چاکتر ده بیټ وه که له ژیانې هه ره وه زی و کومه لکاری، به وه ی، که ئیسلام له
خویدا ده چه سپینیت، بیته وه ی هه قی هه بیټ به سه ر که سانی تره وه، ئه گه رچی
ده شیانبینیت و گومرا ده بن و ده فه وتین.

یان ئیسلام له خویدا ده چه سپینیت و هه ولیش بو ئیسلام ده دات، به لام

(۱) گۆشه گيریې له کوردییدا ئه وه بیه: که که سیک گۆشه یه کی ماله که ی گرتووه و نایه ویت تیکه ل
به وانیتر بیټ، که له وین، یان ده چیته شوینیک، که هاتوچوی که سی به سه ره وه نه بیټ و که سی لی
نه ژی. وه کو لاپه ری گوندیک، ئه شکه وتیک. به لام لیته دا مه به ست له گۆشه گيریې هه ستی دهر وونیه، که
تاکره و ده بزویټ و هه قی که سی نیه با له شاری قه ره بالغیشدا بیټ.

(۲) لسان العرب (۱۱/۴۴۰ مادة: عزل).

تاكرپهوانه كارده كات. دووره له كۆمهلكارىي و هاوكارىي و هاريكارىي خهلكه كۆمهلكاره كان، يان تاكرپهوانه كانى ترى وهك خۆي.

دووهم: هۆكارهكانى گۆشهگيرىي و تاكرپهويى:

۱- پابه ندىبون به هه ندىك دهقه وه، جودا له دهقه كانى تر: هه ندىك فهرمووده هه ن كه گۆشه گيرىي هانددهن و مه دحيده كهن، كه كه وتونونه ته به رچاوى كه سىك، كه خۆي زور حه زى له تىكه لاويى و كۆمهلكارىي نيهه.

ئيتىر دهيكاته به لگه ي گۆشه گيركه وتن و تاكرپهويى خۆي، بئنه وه ي بزائيت يان بيه ويت، كه ئەو دهقانه دهبيت له گه ل هه موو دهقه كانى ترى ئەو بواره دا بسازينرين.

وهك: ئايهت و فهرمووده و سبيروه و سوننه تى پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ميژووى ژيانى ياوه ران و تابعين، نهك به جيا هه ر خۆيان وه رگيرين و بكرينه (مه نه هج).

ههروه ها دهبيت ئەو بارودۆخ و پالنه رانه ي ره چاوبكرين، كه دهقه كانى گۆشه گيرىيان تيدا هاتووه..

له وهقانه ي هانى گۆشه گيرىي دهدهن:

- (يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ).^(۱)

واته: زه مانه واى ليديت، كه باشتريه هه لويسه، كه موسولمان بيگرينه بهر، ئەوه دهبيت، كه رانه مه ريكى هه بيت و به دواياندا برواته كه نار چياو جييه كى باراناوى (له وه رگا: پاوه ن)، تا به دينه كه يه وه هه لپت و له فيتنه^(۲) رابكات.

(۱) بوخارىي (۷۰۸۸).

(۲) فيتنه هه موو ئەو هۆكارانه يه، كه كه سىك له دين ده رده هيتيت، يان دينداريه كه ي لاوازه كهن.

- کابرایه ك له پیغه مبهری خوی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسى: كى باشتيرين كهسه؟

فهرمووى (رَجُلٌ يَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: مُؤْمِنٌ فِي شِعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَعْبُدُ اللّٰهَ رَبَّهُ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ).^(۱)
واته: پیاویکه، که به سامان و گیانی له پیناوی خوادا جهاده کات .

عهرزیکرد: پاشان کى؟

فهرمووى: موسلمانیکه چۆته دۆلئیک له دۆله کان و، خوی پهروه دگاری خوی ده په رستی و، خه لکی له خراپه کارییه کانی به دوور ده گریت.

- به حوزه یفه ی کوری یه مانیشی (خوالیی رازی بیټ) فهرموو (فَاعْتَزَلَ تِلْكَ الْفُرْقَ كَلِّهَا، وَلَوْ اَنْ تَعْضَّ عَلٰى اَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَاَنْتَ عَلٰى ذٰلِكَ).^(۲)

واته: له و کاته ی که فیتنه زور ده بیټ و تهره ده که ویته ناو موسولمانان و په رته وازه ده بن، تو خوت له هه موو کومه له کان گوشه گیر بکه، نه گهر بتوانی قه پال بکه یت به ره گه دره ختی کداو تنها بژیت، تائه و کاته ی مردنت ده گاتی، ههر به و حالته ته بمینه ره وه.

- ههروه ها ده فهرمووی: (مَنْ خَيْرٌ مَعَاشِ النَّاسِ لَهُمْ رَجُلٌ مُمْسِكٌ عَنَانَ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَطِيرُ عَلٰى مَتْنِهِ، كُلَّمَا سَمِعَ هَيْعَةً اَوْ فَرْعَةً طَارَ عَلَيْهِ يَبْتَغِي الْقَتْلَ وَالْمَوْتَ مَطَّانَةً، اَوْ رَجُلٌ فِي غَنِيْمَةٍ فِي رَاسِ شَعْفَةٍ مِنْ هَذِهِ الشَّعَفِ اَوْ بَطْنِ وَادٍ مِنْ هَذِهِ الْاَوْدِيَةِ يَقِيْمُ الصَّلَاةَ وَيُوْتِي الزَّكَاةَ وَيَعْبُدُ رَبَّهُ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْيَقِيْنُ لَيْسَ مِنْ

(۱) موسلیم (۱۸۸۸) دهقی هه موو فهرمووده که: (أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: رَجُلٌ يَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: مُؤْمِنٌ فِي شِعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَعْبُدُ اللَّهَ رَبَّهُ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ).

(۲) بوخاریی (۶۶۷۳)، موسلیم (۱۸۴۷).

النَّاسِ إِلَّا فِي خَيْرٍ).^(۱)

واته: له باشتړین ژيان بۆ خه لکی، ژيانی پياوړیکه جلّه وی ته سپه که ی به دهسته وه یه و خوی بۆ جهاد له پیناوی خوا دا ناماده کردوه و بالیپی گرتوه (به په رۆشه بۆ جهاد کردن) هر که هاوارو یان قیژه یه که ده بیستیت بالده گریته وه و خوی ده گه یه نیټی.

مه به سستی شه هیدبو نیټی، یان مردنیټی له و شوینه دا، هه روه ها ژيانی که سیکه که به چه ند بهر خپکه وه چۆته ده شتیک له و ده ستانه، یان دۆلیک له و دۆلانه، نو یژی خوی ده کات و زه کاتی خوی ده دات و تا مه رگی ده گاتی. ئاوا له وی خوی ده په رستی.. که س له و زیاتر له خپرو چاکه دا نییه.

- له بهرام بهر ته م ده قانه شدا ده قی تری قورئان و فه رمووده هه ن که داوی کۆمه لکاری و پیکه وه بوون ده که ن و دژواری و مه ترسی ته فره قه و لیکه له بران و تاکر ه و دیی ده خه نه بهر چاوی موسولمانان له وانه:

- خوی گه و ره ده فه رموی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ المائدة: ۲.

واته: له سه ر چاکه و دینداری سه ر راستانه (ته قوا کاری) یار مه تیده ری یه کتری بدنه، له سه ر گوناح و ده ستر یژی یار مه تیده ری یه کتری مه دهن.

- ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ آل عمران: ۱۰۳.

واته: هه مووتان ده سته جه معی ده ست به دینه که ی خوی گه و ره وه بگرن و ته فره قه تان تینه که و یت و خو په رته وازه مه که ن.

- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُيُوتٌ مَّرْصُومًا﴾^(۲) الصف: ۴.

(۱) بوخاری (۳۲۲۰)، موسلیم (۲۳۰۸).

واته: خوی گه وره نه و که سانه ی خو شده ویت، که له پیناوی نه و داو بو سهرخستنی دینه که ی کوشتارده که ن و ریز و هستاو ن و ه کو خستی دیواری ریک یه کتربیان گرتوو ه .

- پیغه مبهری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی:

(...إِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، وَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبَعْدُ، مَنْ أَرَادَ بَحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ...)^(۱)

واته: ئامان له ناو خو تاندا نه که ونه ته فهرقه سازی. کومه لکارانه به قورئان و سووننه ته وه پابه ندبن. شهیتان به سهر تاکدا زیاتر زالده بیت و که متر دهره قه تی دوو که س دیت. ههر که س ده خوازیت ناو ه راستی به هه شتی مسوگر بیت، با به کومه لی موسولمانانه وه پابه ندبیت.

- ههروه ها ده فهرمووی: (يَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ)^(۲)

واته: دهستی خوی گه وره وه ل کومه لی موسولماناندا به .

- ههروه ها (وَأَنَا أَمْرُكُمْ بِخَمْسِ أَلَلَّةِ أَمَرَنِي بِهِنَّ: بِالْجَمَاعَةِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَالْهَجْرَةِ وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ الْجَمَاعَةِ قَيْدَ شَيْءٍ فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ إِلَى أَنْ يَرْجِعَ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى؟ قَالَ وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ...)^(۳)

(۱) ترمذی (۲۱۶۵)، نه حمه د (۱۸/۱) شیخی نه لبانی رحمه الله له (صحيح ابن ماجه/۲۳۶۳) و له (سلسلة الاحاديث الصحيحه/۴۳۱) دا فهرموویه تی (سه حیح) ه. دهقی هه موو فهرمووده که نه مه به: (أَوْصِيَكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَفْشُو الْكُذْبَ حَتَّى يَخْلَفَ الرَّجُلَ وَلَا يُسْتَحْلَفُ، وَيَشْهَدُ الشَّاهِدَ وَلَا يُسْتَشْهَدُ، أَلَّا لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِأَمْرَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ، عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبَعْدُ، مَنْ أَرَادَ بَحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ، مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَذَلِكُمُ الْمُؤْمِنُ).

(۲) ترمذی (۲۱۶۷)، ئیبنوماجه (۳۹۵۰)، حاکم (۱۱۵/۱)، ئیبنوئهبی عاصم: السنة (۸۵) شیخی نه لبانی رحمه الله له (صحيح الجامع/۱۸۴۸) دا ده فهرمووی سه حیح ه.

(۳) ترمذی (۲۸۶۳) و فهرموویه تی: (هذا حديث حسن صحيح غريب). حاکم (۱۵۳۴) و فهرموویه تی:

واتە: منىش فەرمانتان بە پىنج رەفتار پىدەكەم، كە خىواي گەورە فەرمانى پىداون: كۆمەلكارىيى و گوپرايه لىيى و ملكه چىيى و هيجره تىكرى و جيهاد كرىن له پىناوى خوادا.. هەر كەسەيك پرى بستىك له كۆمەلى موسولمانان دووربكه وىتەوه ئەوه ئىنتىيەي موسلمانىتى له ئەسۆى خۆى دامالئووه، قبول نابىتەوه تا نەگەرپتەوه. عەرزىانكرى ئەى پىغەمبەرى خوا! ئەگەرچى نوپىش بىكات و رۆژووش بگرىت؟!

فەرمووى: ئەگەرچى نوپىش بىكات رۆژووش بگرىت و لافى موسولمانىتىش لىدات!.

بە دنىاييه وه هەر كەسەيك دەقەكانى يەكەم بە تەنها وەر بگرىت _ كە هانى گۆشه گىرىيى و دووره پەرىزىيى دەدەن_ تووشى نەخۆشى گۆشه گىرىيى و تاكپەويى دەبىت.. چونكە ئەو دەقەنەو ئەم دەقەنەي پۆلى دووه مىش دەبىت پىكەوه بخویندرىن و، لەبەر رۆشنايى نامانجى ئىسلام له هاتىيدا بچەسپىنرىن.^(۱)

۲- ئىقتىدا كرىن بە گۆشه گىرىيى هەندىك ياوهرو پىشەوا بىزانىنى پالنهري گۆشه گىرىيى ئەوان: دەشەيت كەسەيك كە خۆى بە هەر هۆكارىكى شەخسى، يان خانەوادەيى، يان دەرەكەيى، حەزى له تىكە لاويى زۆر نەبىت و بىزاربوويىت له راجوئىيى ناكۆكى موسولمانان، كە له خویندەنەوه يان بە بىستن زانىوئىتى، كە ياوهري بەرىزى وه كو (ئەبوذەرى غىفارى)، يان (ئىبنوعومەر) -خوا لىيان رازى بىت - هەر وه ها ياوهرانىتر گۆشه گىربوون، ئەمىش دەيكاتە بەهانە و خۆى گۆشه گىردەكات!.

بە پىي مەرجه كانى بوخارى و مەسلىمە و سەحىحه، ئەحمەد (۲۰۲/۴)، شىخى ئەلبانى رحمە اللە له (صحيح الجامع الصغير/ ۱۷۲۴) دا دەفەرموئ: سەحىحه.

(۱) بە تايه تى لەم سەردەمەدا كە دەبىنن و لاتان رەگەزنامە (جنسيه) ي خۆيان دەدەنە گەنجى و لاتانىتر تارايانكىشنە كۆمەلگەو دەولەتى خۆيانەوه. پەيئانى نىودەولەت يان له نىواندايه. لەبەر امبەر ئەمەدا ئەگەر له هەر و لاتىكى موسولماناندا دووهزار داعى گۆشه گىر هەبىت! كى زىانى لىدەكەوئ؟

دهشیت پالنه‌ری ئەسلی ئەم هه‌لۆیسته‌ی بیئومیدی بوبیته‌ی له‌یه‌ کخستنی موسولمانان و له‌ قالدانیان، کۆکردنه‌وه‌ی موسولمانانی ولاتیک له‌سه‌ر یه‌ك دیدو بزوت و هه‌لۆیست مه‌حاله‌، چونکه‌ سروشتی مرۆقه‌ کان جیاوازن و تیگه‌یشتنیان له‌ دینه‌ که جیاوازه‌، راده‌و ئاستی دیندارییان جیاوازه‌و ئەوله‌ویه‌ تی بانگه‌وازو کۆمه‌لکارییان جیاوازه‌و بارودۆخی ناوچه‌کانیشیان جیاوازه‌.

ئەم که‌سه‌ که‌ ده‌بینیت موسولمانانی بۆ یه‌ کناخریت، ره‌شبین ده‌بیت و گۆشه‌گیری هه‌لده‌بژیریت، ده‌لێ: خۆم له‌ (فیتنه‌) ده‌پارێزم و به‌لگه‌شم هه‌یه‌ که‌ کاریکی شیاو ده‌که‌م.

ئەم گۆشه‌گیره‌ به‌رپزه‌ کاریکی شیاو ناکات و نازانیت ئەمه‌ نه‌خۆشیه‌کی دیندارییه‌و له‌ ناخیه‌وه‌ تووشیبوو، چونکه‌ ئەوه‌ ره‌چاوناکات، که‌ ئەو یاوه‌ره‌ عه‌زیزانه‌ی گۆشه‌گیر ژیان، له‌ کاتی‌کدا بوو یاوه‌رانی ترو سه‌رانی خواناس له‌ دوو به‌ره‌ی دژ به‌ یه‌ کتریدا بوون و، بۆ کوشتنی یه‌ کتری وه‌ستا بوون (وه‌ کو جه‌نگی جه‌مه‌ل و صیفین)، ئیجتهدایان کردو وتیان: ده‌ستان به‌ خوینی یاوه‌رانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سورناکه‌ین، که‌ خوای گه‌وره‌ لێیان رازیبووه‌.. ناشزانین کام لایان له‌سه‌رحه‌قن، هه‌لۆیسته‌ که‌مان لێ روون نییه‌، بۆیه‌ گۆشه‌گیربوون.

- ئیهای مالیکیش (رحمه‌ الله) له‌ کۆتایی ژیانیدا (١٦٤) کۆچی دوایی کردووه‌) خۆی گۆشه‌گیرکردو فه‌رمووی: شه‌رو شوپری ناو موسولمانان و شه‌ره‌پالی ده‌سه‌لات زۆربوو، منیش نامه‌ویت رووبه‌روی ده‌سه‌لاتدارانی موسولمانان بوه‌ستمه‌وه‌ و خه‌لکیک له‌ گه‌لمدا بن و بکوژرین.

ئەو که‌سه‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌دا ده‌خوازیت: گۆشه‌گیر بژی دیندارییه‌ که‌ی نه‌خۆشه‌و گۆشه‌گیری ئەو یاوه‌رانه‌شی بۆ نابیته‌ به‌لگه‌^(١).

(١) سه‌رده‌می نه‌مانی خیلافه‌ت و حاکییتی شه‌رع، زه‌مانی حوکی کوفری عه‌له‌مانیه‌ت و

۳- وا گومانکردن، که کۆمه لکاری ئیلغاکردنه وهی تاکه: ئەو که سانهی (له دیدیکی حزبیانهی سهردهمه وه) وا تیگه یشتوون یان وا گومان ده بن، که کۆمه لکاری که سایه تی و چالاکی و ئیجتهادی تاکه کان ئیلغاده کاته وه و کاریگه ریی سلبی له سهر که سایه تیان درووستده کات.

ئه وانه به راستی له وه بیئاگان که مه نهه جی ئیسلام پارسه نگانه تاکو کۆ ئاراسته ده کات. به شیوه یه ک که تاک هه موو سیفه ته کانی که سایه تی خۆی گه شه پیده دات و، له هه مان کاتی گه شه پیدانه که یدا، گه شه به کۆمه لکاریه که شه ده دات. (وه کو بازنه و ته وه ری ناو سه عات که خۆشیان ده بزویسن و کۆمه له که شیان ده خه نه گه ر و به کاری هه موان کات ده به نه پیش و خزمه ته که ده که ن).^(۱)

درووستبوونی ئەم هه ست و رایه لای که سیك، حه تمه ن گۆشه گیری ده کات و له کۆمه لکاری دووریده خاته وه. چونکه له وه سلده کاته وه که کۆمه لکاری که سایه تیه که ی (ئیلغا) ده که نه وه.. ئاوا تاکه وه وانه کارده کات، یان گۆشه گیرده که ویت.

له هه ردوو حاله تدا ده ره قه تی واقیعه که نایات و بۆی ناگۆرریت، سه ره نجام ده بیته وه به مه له وانی ماندوی بهر لافاوه که! ناچار خۆی ته سلیمده کات و ده بیته (ئیممه عه) که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: (لَا تَكُونُوا إِمَّعَةً، تَقُولُونَ: إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا).^(۲)

ریشه کیشکردنی موسولمانان و پیشیلکردنی مافیان و بیپرێزکردنی به ها پیرۆزه کانیان. بۆشی نابیتته به لگه چونکه ئەو زه مانه نه کوفرو کافر حاکم بوون و نه داوه ریی ده برایه لای یاسای کوفرو هیشتا زه مانی یاوه ران و قوتابیه کانیان بوو.

(۱) یان وه کو کاری شانۆو تیبی موسیقا و تیمی تۆپین هه ریه که یان ووزهی خۆی له پیشخستنی خۆیدا ده خاته گه ر، له هه مان کاتیشدا کۆمه لکاریه که ی پیش ده خات. هه مووشیان پیکه وه هه ماهه نگ و گونجاوانه به پنی ته علیات کار ده که ن.. که مانچه ژه نیک له ناو تیه که یدا ناشیت به شیوازیکی جیاواز له نۆته ی داواکراو ده ست و په نهجه و ژبیه کان بجوئینیت.

(۲) ده قی هه موو ریوایه ته که ئاوایه: (لَا تَكُونُوا إِمَّعَةً، تَقُولُونَ: إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا، وَإِنْ ظَلَمُوا

واته: واتان لى نه يات هه رشوین قه ره بالغى بکه ون! نه گهر خه لك چا کبوو ئیوهش چا کین، نه گهر خه لکی خراپوون ئیوهش خراپین.

ئه م که سه شاره زای مه نهه جی ئیسلام نه بووه و ماویتی له وه تیبگات، که چوئن ئیسلام تاك تاکی یاوه رانیشی پهروه ده ده کردو، به ئاراسته ی دهق و پرو دواوه کانیش کۆمه لکاری ئوممه تیانه ی گه شه پیده دا، چونکه ئیسلام نایه ویت شوینکه و تووه کانی دووره په ریز پهروه ده بن، به لکو ده یه ویت کۆمه لکارانه بژین و گه شه بکه ن، هه ر یه که شیان به ته نها مو حاسه به ده کریت..

هه ر که س ته حه مموولی هه له و گوناحی خۆی ده کات، چونکه گوناح و هه له له سه ر پینچیکر د نه وه ها تووه له فه رمانی خوا ی گه و ره و پینغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

خوا ی گه و ره ش ده فه رمووی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ المدثر: ۳۸.

واته: هه موو که سیک گیرۆده ی نه و کار و بارانه یه، که خۆی نه نجامی داوون

هه ره وه ها: ﴿كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ الطور: ۲۱

- هه ره وه ها ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ فاطر: ۱۸.

واته: که س گوناحی که سی تر ناگریته نه ستوی خۆی.

- ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ البقرة: ۴۸.

واته: هه یچ که سیک له قیامه تدا به هانای که سیک تر وه نه یات.

- ئه رکی موسولمانه و فه رزه له سه ری ئاموژ گاری موسولمانانی تر بکات، چونکه دین ئاموژ گاری کردنه، وه کو پینغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ).^(۱)

ظَلَمْنَا، وَلَكِنْ وَطَّئُوا أَنْفُسَكُمْ، إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَنْ تُحْسِنُوا، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَا تَظْلَمُوا) ترمذی (۲۰۰۷)، شیخی ئه لبانی رحمه الله له (ضعيف سنن الترمذی) دابه زه عیفی داناوه، به لام وه کو قه ولی ئیبنومه سعوود خوا لیبی رازی بیت به سه حیجی داناوه.

(۱) موسلیم (۵۵)، نه بو داوود (۴۹۴۴)، نه سانی له (لکبری/ ۷۷۷۳)، نه حمده (۱۷۰۶۴).

- ههروهه دهفهرمووی: (الْمُؤْمِنُ مِرَاةَ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضَيْعَتَهُ، وَيَحْوَطُهُ مِنْ وَرَائِهِ).^(۱)

واته: موسولمان ئاوینه‌ی موسولمانه، موسولمان برای موسولمانه، ناهیلایت زبانی پیبگات و له پشتیه‌وه بوی ده‌بیت به په‌رژین و ده‌پاریزیت.

له ریوایه‌تیککی تریدا دهفهرمووی: (الْمُؤْمِنُ مِرَاةَ الْمُؤْمِنِ، إِذَا رَأَى فِيهِ عَيْبًا أَصْلَحَهُ).^(۲)

واته: موسولمان ئاوینه‌ی برا که‌یه‌تی، ئە‌گەر نو‌قسانیه‌کی تیدابینی بوی چاک ده‌کاته‌وه.

- یاوه‌رانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خزمه‌تیدا په‌روه‌رده‌بوون و هه‌ر یه که‌شیان که‌سایه‌تی خوی ما.

موسولمانان به دریزای میژوویان له‌گه‌ل یه‌کتربیدا ژیان و که‌سمان نه‌بینی که‌سایه‌تیه‌که‌ی فه‌وتا بیت. یه‌کی‌کمان نه‌بیست له‌کۆمه‌ل‌کارییدا و اتوایتیه‌وه ناوی نه‌ما‌بیت..^(۳) به‌پیچه‌وانه‌وه، که‌سایه‌تیه‌به‌هیزه‌کان ده‌بینن راویژ‌کارن، فه‌رمانده‌رن به‌چاکه‌و به‌ر هه‌ل‌ستکارن له‌خراپه. که‌سایه‌تی که‌سیان نه‌له‌ئوممه‌ت و نه‌له‌کۆمه‌ل‌گه‌و نه‌له‌ده‌وله‌تدا نه‌تواوه‌ته‌وه..

ئه‌وه‌تا سه‌یدنا عومه‌ر (خوالییی رازی بیت) خه‌لیفه‌یه‌له‌سه‌ر مینبه‌ر ده‌فه‌رمووی: ئە‌گەر هه‌له‌یه‌کم کرد راستم بکه‌نه‌وه، سه‌لمانی فارسی (خوالییی رازی بیت) له‌ناو موسولمانانه‌وه هه‌ل‌ده‌ستیت (کاتیش کاتی نو‌یژی جومعه‌یه‌و

(۱) بوخاریی له (الأدب المفرد/ ۲۳۹) ئە‌بودا‌وود (۴۹۱۸) شیخی ئە‌لبانی رحمه‌الله له (صحيح الجامع الصغير/ ۶۶۵۶) و له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۲/ ۶۳۲) دا به‌حه‌سه‌نی داناوه.

(۲) بوخاریی له (الأدب المفرد/ ۲۳۹)، ئە‌بودا‌وود (۴۹۱۸) شیخی ئە‌لبانی رحمه‌الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۹۲۶) دا ده‌لی: حه‌سه‌نه.

(۳) ئە‌وه له‌حیزی کۆمۆنیست و سۆشیا‌لیستی‌دایه‌که‌که‌س جگه‌له‌سه‌رکر‌دایه‌تی ناییت ناوی بییت! چالاکی هه‌ر به‌ناوی حزبه‌وه ده‌کریت.

جیگا که ش مزگه و ته و پره) و ده فەر مووی: (وَاللّٰهُ لَوْ رَاٰنَا فِیْكَ اَعُوْجَا جًا لَقَوَّمْنَا^(۱) بِسُوْفِنَا).

واته: سویند به خوا ئه گهر هه له یه کت لی بینین، به شمشیر راستت ده که یه وه!

ئهم بانگه وازه خواییه که سایه تی مرووف له ناخه وه داده پر یژیت و ده پار یژیت، به پیچه وانه ی ئه و گومان و هه له حال یی و نه وه. ئیسلام نایه ویت شوینکه و تووه کانی وه کو مه ر گۆش بکرین و کویرانه شوینکه ون، ئه گه رچی بو سه برینیشیان ببهن، هه ر رازی بن و مل لینی!

ئیسلام ده یه ویت: موسولمان له ناخیدا ئازا و ئازاد بیت، هه ست به کیانی خوی بکات، زیت و وریا بیت و، ناگای له هه موو واقیعی ده ورو و به ری خوی بیت و، ژیرانه هه لسوکه و تی له گه لدا بکات.

- ئهم گومانه، که گوایه: گۆشه گیری جائیزه، هه تمن سه رده کیشیت بو دووره په ریزی و گۆشه گیری.. که نه خۆشیه که و تووشی هه ر که س و کۆمه لیک بیت، سستی ده کات و ده یخات.. هه رچه ند زیره ک و به توانا و لیوه شاهه بیت، ئه گه ر کۆمه لکارانه چالاک نه بیت، ده ره قه تی ئه و واقیعه قورسه نایات.

۴- تی نه گه یشتنی راست و درووست له کۆمه لکاری و ئه رکه کانی: کۆمه لکاری ئیسلامی هه موو ژیا نی موسولمانی چالاک ده گری.

که سی که به ته و او یی له ئه رکه کانی کۆمه لکاری شاره زا نه بووه،

(۱) ئیامی ذه ه بی ئهم ریوایه ته ی له (سیر اعلام النبلاء ۳۷۳/۲) دا هینا وه ته وه به زنجیره ی سه نه ده که یدا چۆ ته وه و سه مان دویتی: که پسانی تیدایه، بۆیه به زه عیفی دانا وه. به لام ئیامی بوخاری له (التاریخ الکبیر ۹۸/۲) دا ده فەر مووی: اسناده جید. شیخی ئه لبانی رحمه الله له (سلسله الأحادیث الصحیحة ۴۷/۱) دا ده فەر مووی: زه عیفه.

كۆمەلكارىيى بەشتىكى زىادەى خۇبەخش و ماىەى رۇشنىبىركردن دەزانىت!^(۱)

نازانىت كۆمەلكارىيى ئىسلامى ھەر ھەموو رۇژەكانى تەمەنى كۆمەلكاران دەگرىتەوہ. تەمەنى كۆمەلكار تەواودەبىت و، ھىشتا ئەرکە كۆمەلايەتپەكانى تەواونەبوون. ھەر وەكو كە دەشىت تەمەنى نەوہىەكى كۆمەلكاران تەواوبىت و، ھىشتا كۆمەلكارىيە كە لە قۇناغەكانى سەرەتايدا بىت و ماىپىتى بۇ قوناغى (تەمكىن)..

ئەوہ جگە لەوہى ئەرکەكانى پالفتەى دەروون (تەزكىەى نەفس) كارىكى سات بە ساتى ھەر ھەموو ژيانن.. لەسەرەمەرگىشدا كۆتايى نايەن!

بۇ نمونە: نىيەتپاكىيى و دژايەتىكردنى رىبابازىيى، خۇئەمە ئەركىكى ھەفتە نىيە، لەم ھەفتەيەدا ئەنجام بدرىت و، ئىتر كۆمەلكار نەياتەوہ سەرىي!! (لە سەرەتاي كۆمەلكارىتەوہ، تا دەبىتە خەلىفەو لە خىلافەتدا دەمرىت، ئەركى سەرشانتە بە نىيەتى خاوىستى بژىت و بمرىت).. ئەرکەكانى تىرى كۆمەلكارىيىش ھەروان.^(۲)

زۆر لەم ئەرکە شەرەبىيەنەى كۆمەلكارىيى لەسەر دل و ھەست قورسەن، چونكە پىچەوانەى ھەزو ئارەزووہكانن. بۇيە دەبىت موسولمانى كۆمەلكارى ورىا ھۆشى لەم خالە بىت، كە نە كا ئەوہ شەيتان و ھەوہس بن، ئەم گۆشەگىرىيەى لاشىرىن بكنەن، تا لە تەكلىفە شەرەبىيەكان و ئەرکە كۆمەلكارىيەكانى خۇى بدزىتەوہ..

(۱) وادەزانىت كۆمەلكارىيى كۆبوونەوہى ھەفتانەى ھىبە!!

(۲) كرىكار دەلى:

لە قۇناغى خەباتكردن

ساتى نىە

موسولمان پىيى بلى سەرەوتن

مەگەر مردن.

دەشیپت ئەمەى بۆبوویتە پالنه‌رى گۆشه‌ گیرىی، نه‌ك هه‌بوونى به‌لگه‌ى گۆشه‌ گیرىی یاوه‌ران!! دەشیپت كۆمه‌لكاره‌ كه‌ له‌ سه‌ره‌تادا وا نه‌بوویت.

چوست و چالاک و به‌ هیممه‌ت بوویت و ئەركه‌كانى خۆى خیراو چاك و ئاسان جیبه‌جیكردی، به‌لام كه‌ ئەمەى رۆژانه‌و هه‌فتانه‌ دووپاتكردۆته‌وه‌و، دلنیاشه‌ كاتى دیاریكراویان نییه‌و، هه‌ر ده‌بیت به‌رده‌وام بی، ئەمه‌ وایلیكردوه‌و هه‌زی به‌ گۆشه‌گیرىی بی. له‌وانه‌شه‌ پاش گۆشه‌گیریه‌كه‌، ماوه‌یه‌كه‌ هه‌روا چالاک بمیپیتته‌وه‌، به‌لام ته‌نها و تاكره‌وانه‌.. تا له‌میش ماندوو ده‌بیت و كه‌نار ده‌گریت.

۵- بیانوى ئەوه‌ى، كه‌ گوايه‌: تىكه‌لكارىی خه‌لكى ناهیلپت بۆ خواپه‌رستىی لیبرپیت: ئەمه‌ش حيله‌و هه‌واله‌یه‌كى شه‌یتان و نه‌فسه‌، كه‌ وا له‌ ناخیدا ده‌خولقینیت، كه‌ تۆ بۆچى به‌ خه‌لكیه‌وه‌ ئەوه‌نده‌ خه‌رىكیت؟

باشتر وایه‌، بۆ نوێژو رۆژوو زیكرو قورئان خویندن لیبرپیت، نه‌ك بۆ كارى كۆمه‌لكارىی و بانگه‌واز..

تۆ دابنیشیت و سه‌رنج به‌ده‌یته‌ ئەم گه‌ردوون و ژیان و مرۆشه‌و، یادی خوا بكه‌یت، باشتر نییه‌ له‌ ئامۆژگاریكردنى كه‌سانى لاسارو بیگوى؟! ئەمه‌ فریوى شه‌یتانه‌.

ئەم تینه‌گه‌یشتنه‌ له‌ خواپه‌رستىی و بواره‌كانى پیچه‌وانه‌ى رهنه‌تارى یاوه‌رانه‌، چونكه‌ كۆمه‌لكارییش خواپه‌رستیه‌.. بانگه‌وازو رۆ نیشاندانى خه‌لكیش خواپه‌رستیه‌..

خۆ جهاد له‌ پیشتره‌ وه‌ك له‌ هه‌جى سووننه‌ت و رۆژوى سووننه‌ت و خزمه‌تكردنى حاجیانى مالى خوا.. پاشان بۆچى ناشیت هه‌ر ئەو سه‌رنجدانه‌ له‌ گه‌ردوون و ژیان و مرۆف، له‌ گه‌ل كۆمه‌لێك موسولمانى تردا بی، كه‌ پێكه‌وه‌

هەر یه که دیاردیه کی گەردوونیی، یان نیشانه و ئایه تیکی خوای گەوره باس بکاتهوه بۆ هه موان و زیکری خوای له سه ر بکه ن؟!

ئێ ئەم کۆمه لکارییه چاکتر نییه له تاکرەوییه که؟!.

شیخو لئیسلام ئیبنوته یمیه (رحمه الله) ده باره ی خواپه رستی (عیبادهت) و بواره کانی ده ئی: ((عیبادهت) ناویکی گشتگیره ، هه موو ئه وانه ده گرێته وهو که خوای گه و ره و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیا ن خۆشه به گو فتار و کردار، ئاشکرا و په نهان.. نوێژو زه کات و پوژوو هه جکردن خواپه رستیین.

پارانه وه و داوای لیخۆشبوون و یادی خوا و قورئان خویندن خواپه رستیین، راستگویی و پاراستنی راسپارده (ئه مانهت) و ره فتاری جوان له گه ل دایک و باوک و، هاتووچۆی خزمان خواپه رستیین.

به لێن بردنه سه ر خواپه رستییه، بانگه یشتکردنی خه لکی بۆ کاری خێرو فه رمان به چاکه و به ره له ستی له خراپه و جههاد کردن دژی کافران و دوو روان، هه موی خواپه رستیین، چاکه کردن له گه ل دراوسی و هه تیوو هه ژارو ریوارو خزمه تکارو، به زه یی هاتنه وه به که سانی لاواز و نه رمونیا ن ره فتارکردن له گه ل ئاژه ل و گیانله به راندا خواپه رستیین.

هه ره ها خۆشو یستی خوای گه و ره و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، له خوا ترسان و گه رانه وه لای خوا و په رستی و خواویستی و سه ر راستی دیندارایی و، سه برگرتن له بهر قه زاو قه ده ری خوای گه و ره و رازیون پیی و، پشتبه ستن به خوای گه و ره و به ئومیدبوونی ره حمهت و به زه یی و، ترس له سزاو ئه شکه نه جه ی و هاوشیوه کانی تر هه مویان هه رخواپه رستیین).^(۱) هه موو

(۱) مجموع الفتاوی (۱۴۹/۱۰).

ئەمانەى شىخوئىسلام ھىنانىيەو، لە قورئان و سووننە تدا بەلگەيان ھەيە.

- تىكەلبوونى خەلك و پىكەو ژیان و كۆمەلكارىيى، رى لە موسولمان ناگرن كاتى تايبەت بو خۆى تەرخانبكات، تا كارىكى شەرى تىدا ئەنجامبدات، يان نوژى زيادەى تىدا بكات، يان زانستىيەك فيربىيت، يان توژىنەو ھى بابە تىك بكات، قورئان بخوئىت، لە بەرىبكات، لىبكۆلئىتەو ھى دانىشيت و زىكرى خوا بكات، يان پىداچوونەو ھەيەك بە رەفتار و ھەلوئىستىدا بكات، خۆى موخاسەبەبكات.. ئاماژە بەمە ئا ئەمەيە، كە سەيدنا عومەر (خوالىي رازى بيت) دەيفەرموو: (خُذُوا حَظَّكُمْ مِنَ الْعُزَّةِ).^(۱)

واتە: پشكى خۆتان لە گوشە گىرىي وەرگرن.

- رۆشن نەبوونى و اتاكانى خواپەرستىي لە زەين و ھۆشى موسولمانداو، گىردانى ماناكانى (عیبادەت) لە دروشمەكانى پەرستندا: (نوژو زەكات و رۆژو حەج، يان زىكرو دوعاو قورئان خوئىدن و... ھتد) وا گومان بردن، كە كۆمەلكارىي رىي ئەم خواپەرستىيانەى لىدە گرن، ئەمە ھەلە تىگەيشتنەو حەتمەن دەيگەينىتە تاكرەويى و ئىنجا گوشە گىرىي.

۶- بەھانەھىنانەو بەو ھى خراپە كارىي زۆربوو: لە گەل خوگىلكردنى لە رۆلى موسولمان لە بلاو بوونەو ھە تەشەنە كردنى ئەم خراپە كارىيە.

حساب بو ئەو ناكات، كە موسولمانان -گومانى تىدا نىيە- لە دىندارىي و كۆمەلكارىي و بانگەواز و جىھاددا كەمتەرخەمبوون، بوئە وا جاھىلييەت تەشەنەى كردو ھەو كوفر بالادەستبوو.

چارەسەرى ئەمەش گوشە گىرىي نىيە، بەلكو كۆمەلكارىي گشتگىرو جىددىي و چوست و چالاكىيە.

(۱) سيرة عمر لابن الجوزي: ل/ ۲۰۵.

رۆلى موسولمان: بەرەنگارىکردنەوہى كوفرو شيرك و جاھيلیيەتە، بەو شىوازو
ھۆكارانەى بۆى دەپرەخسىن و، بەو چۆنىيەتییەى بۆى دەلوین.

گرنگ ئەوہیە: لە پەنج و خەباتى لادان و رادانیاندا بىت و كۆلنەدات و
پشوو درىژانە پروبەر و یان بىتەوہ.. ئەوہ چارەسەرە، نەك گۆشە گىرىى و
دوورەپەریزىى و ورەبەردان.

ھەر موسولمانىك لەم ھاوكیئەىە بىئاگابىت و، ئەم رۆلەى لە گۆرانكارىى
و بەرەبەرە كانیدا وەلبكات، حەتمەن بەرەو گۆشە گىرىى ھەلدىت و كۆلنەدات..

ئەگەر زۆرىنەى موسولمانانىش وابكەن، بە تەئكید جاھیلیەت دەبىتە دیدو
ھەست و ئىنتىبا و قیەم و، كوفرىش دەبىتە دەسەلاتدارىى تەواو..

ئەمەش كورەى فیتنە و گىژاوى كارەساتەو، ھاوكیئەى (تەدافوع) لىرەدا
پىچەوانەدەبىتەوہ، لە جىاتى ئەوہى ئەھلى ئىسلام، ئەھلى كوفر لادەن و
رابدەن، ئەوان ئەھلى ئىسلام لادەدەن و لە دوزاقیان دەنن و، (فیتنە) لە ھەموو
لايەكەوہ سەر ھەلنەدات و ولات دادەگرى.

وہكو، كە خواى كارزان و شارەزا دەفەرموى: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ البقرة: ۲۵۱.

واتە: ئەگەر خواى گەورە ھەندىك خەلكى (كە كافرن) بە ھەندىكى تر (كە
موسولمانن) لانەدايە و رانەدايە، فەساد و خراپە كارىى سەر زەمىنى دەگرەوہ.

- ھەر وہا ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتِ صَوْمِعُ وَيَبِعُ وَصَلَوْتُ
وَمَسَّ جِدُّكَ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ الحج: ۴۰.

واتە: ئەگەر خواى گەورە خەلكانىكى (كافرو ستەمكار)ى بە خەلكانىكى
ترى (ئەھلى دادپەرورەرى) لانەدان و رانەدايا، ھەموو شویتە بە بەھاكانى
خوایەرستىى، كە سوجدەیان بۆ خوا لىدەبرىت خاپوردە کران: دىرى خەلۆتگای

قه‌شهو و بیه‌عی جوله‌کهو کلّیسای مه‌سیحی و مزگه‌وتی موسولمانان، که زیاتر زیکری خوای گه‌ورده‌یان تیدا ده‌کریت و ناوی ئه‌وی زیاتر تیداده‌بریت.

- پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمووی:

(مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرَوْا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِن يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِن أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعًا).^(۱)

واته: نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی سنووری شه‌ری خوا ده‌پاریزیت و، ئه‌وی ئه‌و سنووره‌ی به‌زاندووه، وه‌کو کۆمه‌له‌که‌سیکن له‌که‌شتیه‌کدا، قورعه‌یان پراکیشاوه، که‌کام کۆمه‌لیان له‌قاتی خواره‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌بیت و ئه‌وانی تریان له‌قاتی سه‌روه‌ه‌بیت، هه‌ر ده‌سته‌یان شوینی خۆی به‌رکه‌وتووه.

ئه‌وانه‌ی له‌قاتی خواره‌وه‌ن بۆ ئاو هه‌له‌پنجان له‌ده‌ریاکه‌ده‌بوايه‌بچنه سه‌روه‌ه، که‌ئه‌مه‌یان به‌لاوه‌قورسبوو، وتیان: با کونیک بکه‌ینه که‌شتیه‌که‌راسته‌وخۆ ئاو هه‌له‌قوئیت، ئه‌مه‌چاکتره‌وه‌که‌له‌وه‌ی هه‌موو جاریک برایانی قاتی سه‌روه‌ه‌مان نارحه‌ت (ئیزعاج) بکه‌ین و به‌سه‌ریاندا بپین و بچین!

ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی سه‌ری (که‌سنوور پارێزانی شه‌رعن) لیبیان بگه‌رپن و ره‌فتار بکه‌ن، که‌پیان چاکه‌ (واته‌کونکردنه‌که‌شتیه‌که‌) به‌ته‌کید خۆشیان ده‌خنکین و ئه‌مانیش ده‌خنکین، چونکه‌که‌شتیه‌که‌یان پڕ ئاو ده‌بیت و نقوم ده‌بیت، ئه‌گه‌ر ده‌ستیشیان بگرن و نه‌هیلن و ابکه‌ن، ئه‌وه‌هه‌م ئه‌وانیش له‌خنکان قوتارده‌که‌ن و هه‌م خۆشیان.

۷- تین و فشاری دوژمن: ده‌شیته‌هۆکاریکی سه‌ره‌کی گۆشه‌گیری ئه‌م

(۱) بوخاریی (۳/۱۸۲/۲۳۷).

کەسە، ئەو دیمەنە دلتەزینانە ی میژووی بانگەوازی خواویستی بن، کە خۆیندوونی، کە سەیردە کات جۆرەها دیمەنی کارەسات و ناسۆر هاتۆتە سەر ریی موسولمانان و، بە درێژایی میژوو، هەر لە ژیر تین و فشاری جاهیلییەت و گورزی کوفردابوون، جۆرەها سزاو ئەشکەنجە دراون.

ئەو وایدەزانی دینداریی بیئەرکەو رەوتیکی ئاسان و موسالیانە، مادام ئەم شەر بە کەس نافرۆشیت، حەتمەن کەسێش هەقی ئەمی نابیت و بۆخۆی دینداریی خۆی دەبات بەرپۆه! بەلام کە چاویکراوە تەووە و میژووی پیغەمبەران (علیهم السلام) و شوینکە و تووە کانیانی خۆیندۆتەو، بۆی دەرکەو تووە: کە ئەم رینگای خواویستی پەرە لە کەندو کۆسپ و ناسۆر و ژان!

جگە لە مەش، دەبینیت، دینداران لە هەموو شوینیک لە ژیر تین و فشاردان، دەترسیت ئەمیش بەر ئەو حەملانە بکەویت و راپیچی بکەن!

بۆیە گۆشە گیردە کەویت و هەقی کەسی نابیت، لەو غافلدهبیت، کە ئەو رینگای پیغەمبەرانە (علیهم السلام) کە مەعصوم (بیگوناخ و هەلە) بوون، بەلام سروشتی بانگەوازی خواویستی، کە حەق و رەوا، هەر وایە، دەبیت پرووبەرووی کوفرو شیرک و جاهیلییەت بییتەو، ئەگەرچی بەهیزو خاوەن دەسەلات دیارە..

ئەوانەش، کە توشی ژان و ناسۆری رییوون ئیماندارە بەهیزکانبوون، پێشەنگی خواویستی و جوامیرانی هەلگری پەيامی خواناسیبوون.. لە گەل ئەم (میحنەت)ە شیاندا، هەر پروویان لە خوابوو، کە خواپە لە کەموکورتیمان ببورە.. بەلام نەشل و کول بوون نەماندوو، نەبەزین و نەگۆشە گیرکەوتن.

پشوو درێژانە خۆیان گرت و بەردەوامبوون، تا خۆی کاربەجی سەریخستن و پاداشتی لە دنیا و قیامەتدا بۆ مسۆگەرکردن.. بە دل و رۆح، بە هزرو هۆش، سەرنجدەرە ئەم ئایەتانە.

﴿وَكَايْنٍ مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَّنَ ثَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾﴾ آل عمران: ١٤٦ - ١٤٨.

واته: هەر وه کو ئه وهی که زۆر له پیغه مبه ران، خواو یستانیکی زۆریان له خزمه تدا بوون، که جهنگان و زۆریان له ږیی خوی گه وره دا شه هید بوون، به لام هەر له سه ر ږیی خویان مانه وه، بیته وهی هه ست به که میی و لاوازیی بکه ن، یان زه لیلین و له جیهاد کردن کۆلبدن..

خوای گه وره ش خۆراگرو ئارامگرانی خوش ده ویت.. له گه ل ئه و حالت و بارودوخه سه خته ش، که تییدا بوون، هەر ده یانوت: خواجه! له گونا حمان خوش به و له که مته رخه میمان ببوره..

خوایه! له سه ر دینه که ت جیگرمان بکه و به سه ر کافراند زالمان بکه (خوایه له قسورمان ببوره و بمانکه به ئه داتی قه ده ری خۆت و سه رمانبخه.. ئامین) ئیتر خوای گه وره پاداشتی دنیایی دانه وه (ئه مان و سه رکه وتن و غه نیمه ت و بالادهستی و هیتر..) له گه ل پاداشتی جوانی قیامه ت: ره زامه ندی خوای گه وره و نازو نیعه ته کانی به هه شت.. خوا بمانخاته ریزیانه وه..

- به لئ، ده شیپ و زۆر به ربلاوه له کات و شوینی نوو شوستی موسولمانان و، هه بوونی تین و فشاری دوژمنانیا ن کۆمه لکارانی پینه گه یشتوو _ که هیشتا دینداریان ماویتی خۆبگریت _ بترسن و بتوقن! و سه ری دنیایان لیبیته وه یه ک، له تاواندا سه ری خویان هه لگرن و به گۆشه گیری سه رته پکه ن! و ابزانن ئه وه چاره سه ره!

نازانن ئه مه نه خوشی دینداریی و به زین و جیبه جیکردنی پلان و پیلانی شه یتان و شه یتانیزمه کانه، که خه لکی ده ترسینن، تا گۆشه گیر بکه ون و هه قی که سیان

نه بیت!! تا گیانی بهرهنگاری و هست و غیره تی بهرهنگاری و جهادیان
 تیدا بپوکیته وه.. ئەوه شهیتانه وا وره دهروختیت ﴿الْيَسَّ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ
 وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ الزمر: ۳۶.

واته: چما خوای گه وره (بو پشتگیری و سه رخستنی موسولمان و تیکشکاندن
 و به زینی کافران) بهس نییه؟ ئەوانه جهنابت به کی ده ترسینن؟ به وانه ی ناگه نه
 ئاستی خوای کردگارو به توانا و خاوهن دهسه لات.. خوای گه وره ئەگەر ویستی
 که سینک گومرا بکات به هیچ کلوجیک رینیشاندهریکی دهست ناکه ویت
 رینهایبکات.

هەر که سینک به حهقیقه تی (ئیمان و یهقین) ه وه بو خوا لینه بریت و،
 شاره زای ئەم ریگای خواویستییه نه بیت. بهو شیویه یه، که قورئان
 نیشانیده داته وه. حه تمه ن دلی له جاهیلیهت داده خۆرپی و له بهرامبهر هیزیان
 ده ترسیت و ده له رزیت!

ئیت ده که ویته که نارو گوشه گیری هه لده بژیت.. ئەگەر هەر واش
 بمیئیته وه، حه تمه ن بهو نه خۆشیه دینداریتیه یه وه ده شمريت!

۸- هاوپیوونی که سانی گوشه گیر و تاکره و: ئەم حاله تهش گوشه گیری
 درووسته کات.. ئەو که سه ی له گه ل گوشه گیری و ره روخاودا بیت، خۆ
 فه مانده ی جهاد ده رناچیت.. حه تمه ن گوشه گیر و تاکره و ره روخاودا ده رده چیت،
 چونکه ئەوه نده ی بیانوو و به هانه به گویدا ده چیت، نه فسییه تی خۆشی قبو لیتی
 و تین و فشارو مه کرو فاکوفیکی شهیتانیشی له سه ره، حه تمه ن ده که ویته ژیر
 کاریگه ریی که سانی گوشه گیره وه.^(۱)

(۱) کورد ده لئ: ((هه رکه س له گه ل شیردا بیت شیر ده رده چیت، هه رکه سیش له گه ل ریویدا بیت،
 ریوی ده رده چت)).. موسولمانی وا هه به به لگه ی (دهست به کلاوی خۆتدا بگره، تا با نه بیات)! سه دان
 به لگه ی قورئان و سووننهت ره تده کاته وه و، هه ر پیشی وایه: زۆر موسولمان و ناقل و لیزانه!!

پینغمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يُخَالِلُ).^(۱)

واته: پیاو له سهر داب ونهریت و ره وشت و رهفتاری هاوړیکه یه تی، جا با ههریه که تان پروانیت، که کی ده کاته هاوړی.

۹- هه بوونی چه ندين ده سته و کومه لى کومه لکارى ئيسلامى: زوربوونى پارت و کومه لى ئيسلامى و دیدى جياوازى کومه لکارى ده شیت زور که س بخاته سهر لیتیکچوونه وه، نه زانیت کارکردنى له گه ل کامیاندنا شه رعیتره، یان چاکتره، یان له کامیان دوور بکه ویته وه با شتره؟

ناشتوانیت له یه ک کاتدا لایه نگرى دوانیان بیت.. له دیدو هه لویستى جياوازی شياندا راده مینیت و، نازانیت خو ی یه کلابکاته وه.. سهره نجام ده گاته پرپاری گوشه گیرى و تاکره وى و تهنه که وتن، چونکه ئەمه یانى پیناسانتره وه ک له لیکولینه وه به دوا داچوونى دیدو ری و بوچوون و، ریبازو ئامانج و بهرنامه و بزوات و هه لویستى ههریه که یان، که له سهرى فهرزه ئەمه بکات و خو ی یه کلابکاته وه..

خو ده شیت زور کومه لکارى ان، ههر ئيسلامیين و چاکبن، به لام کامیان له دیدو ری سله فه وه نزیکتره، با ئەویان بگریته بهر.. به لام له وانه یه ئەوه ی بو نه لویت و نه زانیت کامیان راسترو سهر راستره؟

که سه یرى ههر یه که یان ده کات، کومه لیک لایه نى چاکیان ده بینیت، دلنیا

ههر که سیك له گه ل دهر که وتوان و که سانى زمانپاراوى گوشه گيرو به هانهرانى تاکره ویدى هه لسوکه وتبکات، حه تمه ن ده که ویته ژیر کاریگه ریبیان و وه کو نهوانى لى دیت، چونکه پى واده بیت، که نهوانه شه رزان و دل سو زى دینه که ن.

بویه ده لى: (قابيله هه لویستى هه له بگرته بهر؟!)

(۱) (ته بو داوود ۴۸۳۳) و (ترمذى ۲۳۷۸) و (صحيح الجامع الصغير/ ۳۵۴۵) دا ده فهرمووی: (حدیث حسن).

دهبیت، که هه مویان هه ر ئیسلامین و خپرو چاکه ی موسولمانان دهبیت و کار بو دینه که ده کهن، به لام له راده و بری چاکه کاری و دیدو هه لویستیاندا جیاوازن.. جاری واهیه، جیاوازیان که مه و له هه ندیک خالیشدا زور لیک دوورن، یان پیچه وانه ی به کترن!!

گومانی باش به زوریان دهبات، به لام چونکه کارکردنی کومه لکاری به فپر ز نازانیت، که م ترخه مده بیت له دیراسه کردنیاندا، دنا ده بو و هه مویان دیراسه بگردایه و کامیانی به لاهه شه رعیترده بوو، ده چوو له لایان.

له حالته ی وادا ده شیت موسولمان تاوا دیراسه ی نه و کومه لکاریه ئیسلامیانه بکات، تانه که ویته گۆشه گیرییه وه،^(۱) با نه و کومه له هه لبریریت، که له دیدو پریدا، له ریپازو به رنامه یدا، له بزوت و هه لویستیدا نه مانه ی تیدابیت:

أ- نامانجی له دنیا دا چه سپاندنی مه نه جه که ی خوا بیت له سه ر زوی و بیسه لمییت: که سه روه ریی یاساو حوکم، ته نها بو شه ریه ته که ی خوا ده بیت و

به س، چونکه خوی گه وره ده فه رموئ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ الأنعام: ۵۷.

واته: ده سه لاتی ئیداره ی ده ولته ت (یاسادانان و حوکم کردن و داوه ریی)، هه ر بو خویه و به س، که سه لماندن و چه سپاندنی شه ریه ته که یه تی، هه روه ک ده فه رموئ: ﴿وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ المائدة: ۴۹.

واته: به و په یامه ی، که خوی گه وره نار دو بیته خواره وه حوکمی نیوانیان بکه، هه روه ها ناراسته ی کومه لگه که ش به وه جی ده کات.

ب- له هه موو نییه ت و ره فتار (گوفتار و کردار) و بریاریکی تاک و کۆیدا،

(۱) نوسه ری ره حمه تی ئیخوان بوو، بینگومان هه ر ئیخوانی پیچه سه ندر بووه، بویه لیره دا زورترین سیفه ت که باسی کردوون: سیفه تی کومه لی ئیخوانه، بویه نابینیت ته رکیزی خستیتته سه ر بو نمونه: ته وحیدو جیهاد.

مه بهست ره زامه ندى خواى گه وره بېت و بهس، چونكه خواى گه وره ده فهرمووى: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾ الأنعام: ١٦٢ - ١٦٣.

واته: بفرموو من نوټ و په رسته كاني ژيان و مردنم، بو خواى په ورو دگاري جيهانيانه، كه هيچ جوړه هاوبه شيكي له هيچ سيفه تيكدا به هيچ پرو رادو و چو نيه تيه ك نيه. به مهش فرمانم پيدراوه و منيش يه كه مين موسولمانم.

ج- دوستايه تى هيچ كهس و لايه نيك نه كات، كه وه لائى بو خواى گه وره نه بېت، كه باوهرى به پيغه مبهري تى محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بېت، ئاوا ده بېته دوستى هموو موسولمانيكي وه كو خوى و لايه نگر و پشتيوانى همويان، چونكه وه لاء (خوشه ويستى و دوستايه تى و لايه نگرى و سرخستن) بو خواى گه وره و پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بو موسولمانان ده بېت و، بهراء (شوين نه كه وتن و وه لكردن و ته به را ليكردن و دوژمنايه تى) يشى به رامبه ر دوژمنانى خوا و پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانان ده بېت، چونكه خواى گه وره ده فهرمووى:

﴿إِنَّمَا أَوْلِيَاكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَوُتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾﴾ المائدة: ٥٥ - ٥٦.

واته دوست و لايه نگر و سر په رشتيارتان، خواى گه وره و پيغه مبهره كه ي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه و كه سانه ن، كه باوهر يان هيناوه، كه نوټ ده كه ن و زه كات ده دن و بو خوا ده چه مينه وه.

هر كه سيك لايه نگرى و دوستايه تى خواى گه وره و پيغه مبهره كه ي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه و كه سانه بكات، كه باوهر يان هيناوه، كه همويان كو مه لى خواى گه وره پيك ده هينن، كو مه لى خواى گه وره ش سر كه وتوو و زاله.

د- به شیوه‌یه کی راست و پارسه‌نگانه دینه‌که‌ی وهرگرتبیت: تیگه‌یشتن و دیندارییکردن پیی و گه‌یاندنی بپشلگییری و به‌زین و بی توندرووی و هه‌له‌شه‌یی، بی که‌م وکورتیی و بی زبده‌پوویی، پاشان کارکردن و نواندنی ئەمه له هه‌موو لایه‌نیکی ژیان و، به هه‌موو ره‌فتاریکی له سیواک به کاره‌ینانییه‌وه، تا ده‌گاته جیهادکردنی، چونکه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ البقرة: ۲۰۸.

واته: ئەی ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه! هه‌موو لایه‌نیکی ئیسلام وهر‌بگرن و (به سه‌لماندن و چه‌سپاندن) بیگرنه‌خۆ.

ه- هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بکه‌وئته په‌روه‌ده‌کردنی موسولمانی پاک و سه‌ر‌راست و دیندار، له‌وانه‌ی به‌راستی بو‌خوا ساغبونه‌ته‌وه و بو‌دینه‌که‌ی لیبراون، تا که‌سایه‌تی ئیسلامی وایینیته‌کایه‌وه‌وه که هه‌موو سیفه‌تیکی چاکه‌ی تیدا‌بی و دووره‌په‌ریز بی و هه‌موو سیفه‌تیکی خراپه، تا شایسته‌ی ئەوه ده‌بیته، که مه‌ده‌دی خوی گه‌وره‌ی بو‌بی و شایانی سه‌رکه‌وتنی بیته.

گۆرانکاری کۆمه‌لگه‌ش به‌م گۆرانکارییه‌ی تاکه‌کان ده‌سته‌پیده‌کات، چونکه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ الرعد: ۱۱.

واته: خوی گه‌وره کۆمه‌لگه‌یه‌که هه‌ر له‌خۆیه‌وه ناگۆریت تاخویان خویان نه‌گۆری بیته.

و- هه‌ولبدات نمونه‌ی ئەم که‌سایه‌تییه ئیسلامییه‌پارسه‌نگه، شارستانیه‌نه زیاتربکات، له کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆیه‌وه بو‌ده‌روه‌ی.

واته: به‌که‌سه‌بکردنی که‌سانی تری پارسه‌نگ، تا نمونه‌ی که‌سایه‌تی ئیسلامی ئاوا ده‌که‌وئته به‌ر چاوی هه‌موو جیهان و، له هه‌موو شوینیکی و جودی ده‌بیته.

نهو هس يه عني: به جيهانيبووني بانگه وازه كه ي و گه يان دني ديني خوي گه و ره به هه موو مرؤفايه تبي، چونكه خوي گه و ره ده فهرمووي ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ ﴿١٢١﴾ الأنبياء: ١٠٧.

واته: بو نهو همان كر دويت به پيغه مبه ر، تا بيت به ره حمه ت بو هه موو جيهانيان.. نه مه ش ره حمه تي خوي گه و ره يه بو مرؤفايه تبي.
 ز- سوربوون له سه ر يه كخستني ديد ي موسولانه كان و تيروانين و به رنامه و ريبازي فيكري ي و بزوت و، هه لويستي عه قايدي ي و سياسيان، تا ده بنه خاوه ن يه ك ئاراسته و يه ك هه ست و هه لويست، كه پابه ندبوونه به ديني خواوه، چونكه خوي گه و ره ده فهرمووي ﴿ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴾ آل عمران: ١٠٣.

واته: هه ر هه مووتان ده ست به دينه كه ي خواوه بگرن و، به شيوه يه كي ده سته جه معي پيويه ي پابه ند بين و، ته فره قه تان تينه كه و يت.
 ح- هه لسو كه وت و په فتار كردن له گه ل واقيعدا: نه مه ش دواي زانيني مه نهه جي نيسلام و، شاره زابووني ورده كاريبانه ي له واقيعه كه و، زانيني مه لبه نده كاني هيرو خاله كاريگه ريبه كاني دي ت..

نه مانه دواي ديراسه كردن و ليكولينه وه و تويزينه وه ي گشتگيرانه ده بيت. تا ديدو ري به شيوه يه كي واقيعانه بخريته به رچاو.
 خوي گه و ره ش ده فهرمووي: ﴿ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴾ ﴿١٢١﴾ هود: ١٢١.

واته: به و كه سانه بفهرموو: كه باوه ريان نه هيئاوه ئيوه له شويني خو تانه وه و به ديدو تيروانيني خو تان كاربكه ن و ئيمه ش وا له كاردان^(١)..

(١) ههروه ها بو ناسين و پولين كردني ريزي خوشمان ده فهرموي: ﴿ وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ أَعْتَدُوا

ط- په چا و کړدنی ته وله ویهه تی کار: ^(۱) بو ئه وهی هه موو وزه و توانا کان له سه ره تاوه بو سه لماندنی بنه ما سه ره کییه کان بخاته گه ر.

بو نمونه: نه وهی فه رزه بخریته پیش سووننه ته کان.. ته ئکید له نویژ کردن بکریته وه، پیش هاو کاری کردن له درو وستکردنی مزگه و تیکدا، یان برایه تیبی و یه کرپزیی کومه لکار ییه که په چا و بکریت، پیشته وهی که سیکی شیاو له شوینیکه وه لادریت بو شوینیکه تر، هه روه ها ره فتارو بریاریک، که رایان له سه ری کویه، وه که له شتیک، که رایان تییدا جیاوازه.

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیروزیی و مه زنی بته کانی قوره یشی له دلّه کاند لادا و رادا، پیش نه وهی بتیک بروخینیت و سووکایه تی پیبکات، که له که عبه دا نه و کاته زیاتر له سیسه د بتی تییدا بو ده په رستران

ی- توندو تو لگرتنی نه و بنه ما (توصول) یانه ی ئیسلام، که نوممه ت له سه ری رپکن: ناشیت شلگیریی و نه رمیی له پاراستنی نه مانه دا بنوینریت، ده شیت عوزر بو پیشه وا به ریزه کان بهینریته وه بو راجوییه کانیا ن ده رباره ی لقه باسه کان، که بوچی راجویبوون؟.. ناوا دین و نوممه ت و بزواته که ده پاریزریت.

ک- پیویسته به رنامه یه کی روشن و په پره وو پرؤگرامیکه ئاشکرا و راشکاوی هه بیته: نامانج و ریبازی قوناع و ماف و نه رکی ده سه لاتی رپکخستنی تاکه کان و ده زگا کانی دیار بن.

ئاراسته ی په روه رده کارییه که ی وا بیته، که قوناع به قوناع شوینیکه و تووه کانی به ره و ئاسته کانی بالای شیاویتی بیات.. به رنامه یه که بیت وه لامي کات و شوینی نه وه کانی پیبیت.

مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ البقرة: ٦٥.

واته: نه وانه ی ناو ریزی خوتانتان ناسی، که له روژی شه ممه دا چوونه راوه ماسیی، که لییان قه دهغه کرابوو، بریاربوو که س نه یکات، هه موو به لیئیان دابوو، زانایانی ئیسلام له وه وه پیاو ناسی -علم الرجال- یان دامه زراند.

(۱) نه وله ویهه ت: واته کام کاره پیشتره و زهرووری تره، پیشبخریت.

ورده کارانه راقه‌ی دهق و پیناسه‌ی واقعیه که‌ی بۆ کۆمه‌لکارانی کردبیت، تا وه‌لامی هه‌موو پرسیاریکی دیدو تیروانین و بزوات و هه‌لوئستیانی هه‌بیت.

ل- ده‌بیت خوگریتی و ئارامگریی خو‌ی سه‌لماندبیت و، سینه‌فراوانه‌و پشوو دریزانه قوناغه‌کانی پر که‌ندو کۆسپ و رپی پری بیت و، خو‌ی له‌به‌ر ژان و ناسۆرو تین و فشاری دوژمندا گرتبیت.

سه‌لماندبیتی: که‌ ناسۆرو ژان له‌ ری ده‌ری ناکات و له‌ ئامانجه‌کانی ناخات..
ئاوا شیاویتی پیشه‌رویی و ئاراسته‌وانیتی خو‌ی ده‌سه‌لینیت ئاوا نیشانیداوه،
که‌ شیاوی پیشه‌واپه‌تیی و سه‌رکرداپه‌تیه.

خوای گه‌وره‌ ده‌فهرمووی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ﴾ محمد: ۳۱.

واته: هه‌تمه‌ن تاقیتانده‌که‌ینه‌وه، خو‌شی و ناخۆشیتان دینینه‌ری، تا بزانی و نیشانیده‌ین، که‌ کیتان موجهیده‌و بۆ خوا له‌ جیهاددابوووه، کئی خۆراگرو به‌ئارام بووه. سو‌راغی هه‌والتان ده‌که‌ین بزوات و هه‌لوئستان تاقیده‌که‌ینه‌وه.

م- ده‌بیت ماوه‌یه‌کی رپی به‌ریکردبیت و شاره‌زای کۆمه‌لکاریبوویتی و ئه‌زموونیکی زۆرو چاکی لا کۆبوویتیته‌وه. ئه‌وه‌ خزمه‌تی کارو کۆمه‌لکارانده‌کات، ره‌نج و کات و سامانی زۆرتریان بۆ ده‌گیریتته‌وه.

ئه‌زموون فیریکردوو، چۆن مه‌نه‌ج داریزیت، چۆن ببزویت، چۆن هه‌لوئست بگریته‌به‌رو، چۆن به‌ره‌نگاری دوژمنان ده‌بیتته‌وه.

ن- مه‌رجه‌ کۆمه‌لیکی هه‌له‌شه‌ نه‌بیت؟ سه‌رکرده‌و کۆمه‌لکارانی به‌ له‌سه‌رخۆیی و چاوکراوه‌یی و پشوو دریزی و جوامیری و ئازایه‌تی په‌روه‌رده کردبیت، تا ئارامگرانه له‌سه‌ر ئامانج و ری سوور بن.

خوای گه‌وره‌ ده‌فهرمووی: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِل لَّهُمْ﴾ الأحقاف: ۳۵.

خۆراگرو به‌ئارام و پشوو دریزه‌، هه‌ر وه‌که‌، که‌ پیغه‌مه‌رانی خاوه‌ن عه‌زم و

ئیرادهی بههیز خۆراگرو بهئارامبوون، پهله له هاتنی سزای گشتی خوایی مه که بۆیان.

س- دهبیت ئاراسته وانانیکی تیگه یشتوو و تهقواکارو وریاو شارهزای واقع، دلسوزو شیواو سه رکردایه تی کۆمه لکاریه که بکهن، که ئه وهنده بۆخواسولحابن پشکی چهزو نهفس و دنیایان پیوه نه ما بیت.

ههروه ها لیزانی کار بن، تا کهسی شیواو له شوینی شیاودا دانین و، هه روزهو توانایه که دهزگای خۆی هه بیت، تا به گه ریان بخهن.

ع- دهبیت هه موو کۆمه لکارانی له سه ر خیرو چاکه ئاراسته بکات و وه کویه که ته ماشایان بکات و هه لیان بۆ بره خسیبت. مه رجه راو بۆچوونی هه مویان له چوارچیهی پیوه و پرۆگرام و ته علیاتی سه رکردایه تییدا کۆبکاته وه و ئاراسته یان بکات.

ف- ته علیات و ئاراسته و ئامۆژگارییه کانی به ئاداب و مه رجه ئیسلامیانه بیت، تا بتوانیت کۆمه لکارانی له سه ر گۆیراه لیبی و راه پهراندن، هانبدات و ملکه چی فه رمانه کانی سه رکردایه تییان بکات.

ص- دهبیت کهسانی زیت و وریاو چاوکراوه له شوینه هه ستیاره کاندایانیت، تا هۆشیان له وه بیت، که دوژمن له به رامبهردان و له دهرفه تیک ده گه رین کۆمه لکاریه که تیگه دهن، یان هه لیان بۆ بره خسیبت دزه بکه نه ناویه وهو، جاسوس و (خه ت مایل) بخزیننه ناو ریزو دهزگا کانه وه.

دانانی کهسی شیواو ری له م پیلانه ده گریت (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) .. خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمَّتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً﴾ النساء: ۱۰۲.

واته: ئه وانهی کوفریان هه لئاردوووه و دوژمنداریتیتان ده کهن، چاوه ر وانن ئیوه له چهک و تفاق و شوین و حالتان بیئاگا بن، تا پیکه وه له یه ک کاتدا یه که ههملهی ریشه کیشکاریی بکه نه سه رتان.

خ- پېويسته هموو کۆمه لکاران به و مه نهه جه وه پابه ندبکات، که له قورئان و سووننه ته وه و هریگرتوون، تارپ له بیدعه چیتیبی و داهینانی نامه شروع بگریت (و نه هیلیت له (عه قیده) یان (عیبادهت)، یان (شهریعت) ههروه ها له (مه نهه ج) یان (ئوممهت/ کۆمه لکاری)، یان (بزاوت) دا بیدعه داهینن و بینه مایه ی راجوی و نا کۆکی و ته فره قه..

خوای گه ورهش ده فره رمووی: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ ﴿١١٠﴾ الكهف: ١١٠
 ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ ﴿١١٠﴾ الكهف: ١١٠.

واته: هه ره که سینک دهیه ویت روو سورانه به دیداری پهروه دگاری شادبیت، با کرده وهی چاک (شهرعی) نه نجامدات و، کهس له خواپه رستییه کهیدا نه کاته هاوبه شی خوای تاک و پاک.

١٠- بیئاگابوون له ئاسه وارو چاره نووسی گوشه گیری له سه ر تا کوکۆی کۆمه لکاری ئیسلامی: ئه وه دیدو رایه کی زۆر زۆر هه له یه، که کۆمه لکاریک یان چالا کوانیکی ئیسلامی، یان داعی و چاو کراویه ک و بزانییت، که نه گه ره که نار بکه ویت، زیان له کۆمه لکاری ئیسلامی ناکه ویت، چونکه هه زارانی تر هه ن!!

یان بفرموو: جا با ئه م کۆمه لکارییه منی تیدا نه بم، چ ده قه ومیت؟
 با من کاری ئیسلامی به ته نها بکه م، چی روو ده دات؟^(١).

(١) زۆر خراپه و زۆر شتی خراپی لیده که ویتته وه.. ئه گه ره له شارپکدا سه د که سی ده رکه وتوو وابلین کاری ئیسلامی ناچیتته پیش، چونکه هه زاران گه نج چاو له وان ده کهن و نابنه کۆمه لکار.. به فه رزو ئه رکیشی نازانن چ جای ئه وهی پینانوا بیت گوشه گیری و تاکره وی نه خۆشییه کی دیندارییه؟!

سېيەم : ئاسەوارى گۆشه گېرىيى و تاكرهويى:

أ- لەسەر تاكى كۆمەلكاران:

۱- خۆنە ناسىن و نەزانینى جوړى كەسايە تى خۆى: ئەمە راستىيە كى بەلگە نەويستە، كەسپك تېكەل بە خەلكى نەبوويت و، لە خۆشپى و ناخۆشپى و گرانیى و هەرزانیى و توورەيى و هيمنىيدا، رەفتارى لە گەل كۆمەلە كەسپكدا نە كرديت، نازانىت خۆى چ جوړە كەسپكە..

دەشپت هەر لە ناخى خۆيدا لە خۆى رازى بيت و وا بزانيت نمونەيى، بەلام كە تېكەل بە كۆمەلكارپيەك دەبيت و، ماوهى چەند سالىك تيدا دەژى، ئەسلى كانزا (مەعدەن) - كەى دەردە كەويت..

دەزانيت چەندى خەلەل تيداىە، هەر چەندە زيرەك بيت و خۆى هەلسەنگينيت، وە كوئەو نىيە، كە دواى سەدان رەفتارى كۆمەلكارىيى خۆى هەلدەسەنگينيت.

- بۆ نمونە: نازانىت، تاچ رادەپەك خۆويست و ئەنانىيە، يان حەزى بەيارمە تيدانى خەلكيە و لە خۆى دەگرپتەو بۆ ئەوان، تا تېكەل بە خەلكى دەبيت.

خەلكى موحتاج دپنە لای و داواى شتى لى دەكەن، لەو شتانەى خۆى كەمى هەيە، حەتمەن هەلوپستپك لە وەلامياندا دەگرپتە بەر، دەياندا تى يان نا، كە داينى! كاميانە و چەند؟

چەندى داونە تى و بۆچى؟

لپرەو زياتر خۆى دەناسيت، كە دەبينيت ئەوان موسولمان و موحتاج تر بوون، ئەميش زيادەى هەبوو كە چى نەيدانى!

یان دەبینیت دڵنەرم و دڵسۆزبوو خێری پێبەخشین. یان باشتترینی پێبەخشین. لێرەدا دەرەدە کەوێت: کە سەخپە، بە دووهم حالەتیاندا دەرەدە کەوێت: کە لەسەخی لە پێشترە، شتیکی داوونەتی، کە خۆشی موحتاجبوو پێی!

- تا تیکەڵ بە کۆمەلێک نەبیت و ماوەیەك رەفتاریان لە گەڵدا نەکات، سیفەتی ئارامیی و سینەفراوانیی، یان توورەیی و دلرەقی خۆیی بۆ دەرناکەوێت، کە تیکەڵ بە کۆمەلێک کەس دەبیت، کە ئاستی پەرورەدەبوونیان جیاوازه، دەبینیت هەندیکیان زۆر گەلۆرانە و دوژمندارانە رەفتار دەکەن بەرامبەری! لێرەدا کەسایەتی خۆیی بۆ دەرەدە کەوێت! ئایا ئەمیش لە کاردانەوهیاندا رەفتاری گەلۆرانە و شەرخوازی نواندوو، یان بەئارام و سینەفراوان و لیبوردهبوو؟

ئەوان قسەیان بەم وت، هەرەشەیان لیکرد، دەستیان لیبەر زکردهوه، لیباندا. ئایا ئەمیش جینیۆی پێدانهوه؟

یان پەلاماریدانهوه؟

ئایا توندوتیژ وەستایەوه بە روویاندا، یان بەرپرس و سینەفراوانە؟

لێرەوه زیاتر کەسایەتی خۆیی لەو دوو سیفەتەدا بۆ دەرەدە کەوێت.. خۆی دەناسیت و دەزانیت لە چ ئاستیکی پەرورەدەبووندا یە، پێویستە چۆن باشتەر رەفتار بکات.

- هەرەها مرۆف، تا تیکەڵ بە خەلکی نەبیت، نازانیت ئایا بە جورئەتە؟

قسە ی حەق دەکات؟

یان ترسنۆکە؟

هەقی نییە بەسەر حەقەوه!

پیشیل دەبیت، یان دەچەسپیت!

کە تیکەڵ دەبیت و چەندین دیدو هەلوێستی هەق و ناھەق دەبینیت خۆی بۆ

ئایا دەستپاکە.. خەلکی لە دەست و دەم و چاوی ئەمینن؟..

لە ناموسیان لە سامانیان، لە خوینیان؟

یان جورئەتی خیاڵە تکرەنی هەیه لێیان؟

- ئایا خاوەن بەلێنە؟

پەیمان دەباتە سەر، قسە یە کە؟

سەر راستە؟

یان بێبەلێن و پەیمانەشکێن و قسە ی لە جیبی خۆیدا نییە و سەر خوارو ئیهاڵە؟

هەر وەها هەموو سیفەتەکانی تری: دەر وونیی بن یان رەفتار و رەوشتیی.

کەسێک کە گۆشە گیر و دوور لە خەلکی دەژی کە سایەتی خۆی ناسی، ئەمە یە کێکە لە زیانەکانی گۆشە گیریی.. چونکە لەوانە یە نەخشە یە ک بۆ داھاتوی خۆی دا بنی، کە سەبر دە گری، تا تەوایدە کات، بەلام لە بواری کردە و بیدا بۆی رووندە بێتە وە: کە ئەوەندە پشوو درێژ نییە.

بۆیە واز لە کارە کە ی دەهینیت و دەچیتە سەر کارێکیتر..

پاش ماو یە کە حەوسە لە ی تەواو کردنی ئەویشی نامینیت و وازی لێ دەهینیت.. تا ئەو لە خۆیدا کە شەفە کات کە کەسێکی بی سەبر و پشوو کورتە.

یان کارێکی دەست داو تە لە دیدو تێروانینی خۆیە وە، زۆر بە چاکی زانیو وە و زۆر ئیشی تری بۆ واز لێهێناو، بەلام دوایی بۆی دەردە کە ویت: کە کارە کە ی خیر نییە و خراپە یە..

ئەوانە ی وازی لێهێناون چاکەن!! بۆیە خۆی گەورە دەفەر مووی:

﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ

صُعَا ١٠٤ ﴿﴾ الكهف: ١٠٣ - ١٠٤.

واته: بفرموو: هه وائتان بدهمى، كه كئى زۆرتري زيانى له كرده وه كانيدا لىكه و توه؟! ئه وه ئه وه كه سانهن، كه له دنيا دا رهنج به خه سار بوون، ههر و ايان ده زانى كارى چاكه ده كه ن، واش نه بوو!

ههر له بهر زه روره تى ناسينى خۆيه، كه پيغه مبه رى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووى: (الْمُؤْمِنُ مِرَّةً الْمُؤْمِنِ).^(١)

واته: موسولمان ئاوينه ي موسولمانه.. تاوه كو وينه ي سيباى جوان و ناشيرينى خۆيى ليوه بينيت.

- سه يدنا عومه ر (خوالى رازى بيت) ده يفهرموو: (رَحِمَ اللّٰهُ امْرَأَةً اُهْدَىٰ اِلَيْهِ عَيْوَبِي).^(٢)

واته: ره حمه تى خوا له وه كه سه ي، كه نو قسانيبه كانم به ديارى بو ده مي نيته وه، يان عه يب و عارى خۆم نيشان ده داته وه.

له مانه وه رو ونده بيته وه: كه با شترين بو ار ناسينى كه سايه تيبى، كۆمه لكاريبه، له ويدا ده زانيت چى نو قسانه، هه و لده دات پريبكاته وه.

چى كه مه؟

هه و لده دات زياديكات..

ئه ما له كۆشه گيرييدا به دنيايبه وه ههر وا ده مي نيته وه، نازانيت كه سايه تى خۆى چه نده وه بو كوى شياوه؟

٢- خۆمه حروم كردن له ئامۆژگارى دلسوزو يارمه تيدهر: ده شيت كه سيك خاله لاوازييه كانى خۆى بزانيت، به لام ويست و ئيراده ي به هيزى نيبه

(١) بوخارى له (الأدب المفرد/ ٢٣٩)، نه بوداوود (٤٩١٨) شىخى ئه لبانى رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ٩٢٦) دا ده فهرمووى: حه سه نه.

(٢) ابن قدامة المقدسي: مختصر منهاج القاصدين/ الفصل الثالث/ علامات مرض القلب (١٧١).

تاچاره سه‌ری بکات، بویه پیویستی به هاوکاری که سانی تره، باشتترین شوینی چاره سه‌ری ئه‌مه‌ش: کۆمه‌لکاری ئیسلامییه، که ئه‌رکه کانی دیاری کردوو هه‌و دلسۆزانیشی کردوو هه‌ به‌رپرسی جیبه‌جیکردنیان، به‌لام ئه‌گه‌ر گۆشه‌گیرکه‌وت، یان تاکړه‌وانه که‌وته کارکردن، به‌ دلنیا یی هه‌ ئه‌و خاله‌ لاوازانه‌ی هه‌ر ده‌مین.

له‌وانه‌یه‌ لاوازترو زۆرتیش بین. که‌ ده‌شیت به‌ره‌و گوناحی به‌ن، چونکه‌ هه‌ر لاوازییه‌ك له‌ که‌سایه‌تییدا ده‌روازه‌یه‌کی هه‌واو هه‌وه‌سه، که‌ به‌ره‌و گوناحی ده‌بات..

له‌وانه‌یه‌ ئه‌م خاله‌ هوکاری ئه‌و فه‌رموودانه‌ بن، که‌ زه‌روره‌تی براهه‌تی و ئاوینه‌یی باسده‌ که‌ن. وه‌ کو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمووی: (الْمُؤْمِنُ مِرَاةَ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِعَّتُهُ، وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ).^(۱)

واته: موسولمان ئاوینه‌ی موسولمانه، موسولمان برای موسولمانه، ناهیلایت زیانی پیبگات و، بوی ده‌بیته‌ په‌رژین و له‌ پشتیه‌وه‌ ده‌پیاریزیت.

له‌ ریوایه‌تیکی تریدا ده‌فه‌رمووی: (الْمُؤْمِنُ مِرَاةَ الْمُؤْمِنِ، إِذَا رَأَى فِيهِ عَيْبًا أَصْلَحَهُ).^(۲)

واته: موسولمان ئاوینه‌ی براهه‌یه‌تی، ئه‌گه‌ر نوقسانییه‌کی تیدابینی، بوی چاک ده‌کاته‌وه.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: (مَنْ أَرَادَ اللهُ بِهِ خَيْرًا رَزَقَهُ اللهُ خَلِيلًا صَالِحًا إِنَّ نَسِي-
ذَكَرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ).^(۳)

(۱) بوخاری له (الأدب المفرد/ ۲۳۹) ئه‌بوداوود (۴۹۱۸) شیخی ئه‌لبانی رحمه‌الله له (صحیح الجامع الصغیر/ ۶۶۵۶) و له (سلسلة الأحادیث الصحیحة/ ۶۳۲/۲) دا به‌حه‌سه‌نی داناهه.

(۲) بوخاری له (الأدب المفرد/ ۲۳۹) شیخی ئه‌لبانی رحمه‌الله له (سلسلة الأحادیث الصحیحة/ ۹۲۶) دا ده‌فه‌رمووی: حه‌سه‌نه.

(۳) ئه‌بوداوود (۲۵۴۷)، نه‌سانی (۴۱۵۷)، ئه‌حه‌مد (۲۳۸۵۸)، به‌یهیقی (۱۸۷۲۵). هه‌موو ریوایه‌ته‌که‌

واته: هەر کهسیك خوای گهوره خیری بو بویت، هاوړی چاکی به نسییده کات، که نه گهر شتیکی بیرچووه بیری ده خاته وه، نه گهر شتیکی بیرخسته وه له جیبه جیکردنییدا یارمه تیده دات.

۳- په کخستنی هندیك تواناو وزه ی: ئەو کهسه ی تووشی گوشه گیری و تاکړه ویی ده بیت حه تمه ن کومه لیک له تواناو وزه ی خو ی په کده خات، چونکه له هیچ بواریکدانایانخاته گهر.

له لایه کی تریشه وه بهرده وام ده که ویتته وه سوه سه ی شهیتان و غایله ی دل وه و، تووشی دوو که سایه تی (انفصام الشخصية) ده بیت..

چونکه توانای پارسه ننگ راگرتنی خو ی نامینیت. ئاشکرایه، که مرؤف وه کو ئاژهل نییه هەر جهسته و غه ریزه بیت، به لکو رۆح و ژیری و جهسته و غه ریزه یه. هەر یه که له مانه له (کیان) ی مرؤفدا وه کو داوه ده زوو هه زاران هه زارن^(۱)، که ده بی هه مویان ریک و پیک کاریان پیکریت و، هیچیان له وانی تر زیاترنه بن، یان تیکهل به وانیترنه بن..

بویه نه گهر کهسیك ئاره زوو ه کانی جهسته ی له سه ر حسابی هزرو ژیری زیاترکرد، ئاسووده نابیت. یان لیکدانه وه کانی هزرو ژیری له سه ر حسابی خو شه ویستی و سو زو په یوه ندییه کانی زیاترکرد ئاسووده نابیت، چونکه ده ورو بهر نایانه ویت وه کو ئامیریک بیت هەر (عهقل) ی له کاردابیت. ههروه ها پارسه نگرگرتنی غه ریزه کانی، که نابیت له سه ر حسابی لایه نه کانی تری بن.

ئاوايه: (عن عائشة صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أَرَادَ اللهُ بِالْأَمِيرِ خَيْرًا، جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صَدَقٍ، إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ، وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ، وَإِذَا أَرَادَ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ سُوءٍ، إِنْ نَسِيَ لَمْ يَذْكُرْهُ، وَإِنْ ذَكَرَ لَمْ يُعْنَهُ) ئەبوداودو به له فزی: (مَنْ وَلِيَ مِنْكُمْ عَمَلًا فَأَرَادَ اللهُ بِهِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرًا صَالِحًا إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ) شیخی ئه لبانی رحمه الله له (سلسلة الأحاديث الصحيحة ۸۰۲/۸) دا ده فه رموی: صه حیحه.

وه کو ته لی ترانستوری رادیو سیمی ناو کۆمپیوتەر و خه تی رهنگاو رهنگی ته له فونی سینترال. (۱)

له کاربگه‌ریی ئه‌وه‌یه ده‌بینیت مرۆف و له نیوان دووجه‌مسهردا، که ده‌بیت له ناوه‌راستیاندا پارسه‌نگانه خۆراگریت.

بۆ نموونه: له نیوانی ترس و هیوادا، یان خۆشه‌ویستی و بوغزانندا، یان واقیعینیی و خه‌یالاویتیدا، یان ره‌فتاره‌ ماددییه‌کان و وزه‌ و اتاییه‌کان، یان باوه‌رپه‌ینان به‌وه‌ی به‌رجه‌سته‌یه‌و باوه‌رپه‌ینان به‌وانه‌ی نادیارن، یان چه‌زه‌ پابه‌ندیی و چه‌ز له به‌ره‌لابوون (سه‌ربه‌ستی بیسنور)، یان چه‌زی کۆمه‌لکاریی و چه‌زی کاری تاکره‌ویی، یان دیدو هه‌لوێستی ئیجابی (به‌پیناسه‌ی خۆی بیت، یان به‌پیناسه‌ غه‌یری خۆی) و دیدو هه‌لوێستی سلبی.. وه‌ هه‌روه‌ها.

هه‌ر یه‌ کێک له‌م دیدو هه‌ست و غه‌ریزه‌و ره‌فتارانه‌_وه‌ک ده‌بانینی_ سه‌ربه‌خۆن و پیکه‌وه‌شن، ته‌ریب و به‌رامبه‌ریه‌ کیشن (له‌ رپه‌وه‌یاندا نه‌ک له‌ ئاراسته‌دا).. هه‌ریه‌ که‌شیان له‌ کێپرکی و مملانیی ئه‌وی به‌رامبه‌ریدایه‌.

به‌لام بزواتی پارسه‌نگانه‌ی هه‌مویان، به‌رپرستی و یست و ئیراده‌ی خاوه‌نه‌کانیانه‌. ئه‌و ده‌بیت نه‌هیلێت لایه‌نیک لایه‌نه‌که‌ی به‌رامبه‌ری رادات و نه‌یه‌یلێت.. ناییت مرۆف ئه‌وه‌نده‌ ئازا بیت، هه‌ر خۆبه‌سه‌ر خۆفری‌داته‌ دژواریه‌وه‌، گوایه‌: ترسی له‌ هیچ نه‌ماوه‌! هه‌ر وه‌کو، که‌ ناییت ئه‌وه‌نده‌ ترسنۆک بیت له‌ هه‌موو شتی‌ک سل بکاته‌وه‌و له‌ ترساندا کپ و خپ ببیت!

پارسه‌نگراگرتنی ئه‌مانه‌ پارسه‌نگراگرتنی که‌سایه‌تییه‌ که‌ی مرۆفه‌، هه‌ر که‌سی‌کیش توانی ئاوا خۆی پارسه‌نگراگریت، به‌ دلناییه‌وه‌ ده‌توانیت هه‌ولێ پارسه‌نگراگرتنی خه‌لکیش بدات^(۱)..

کۆمه‌لکاریی تاکه‌بواریکی دروست و بنیاتسازه‌، که‌ هه‌موو وزه‌یه‌کی کیانی موسولمان راست و په‌ورا ریکده‌خات و به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌ کسان و پارسه‌نگ هه‌موو غه‌ریزه‌کانی ئاراسته‌ده‌کات.

(۱) واته‌: هه‌رکه‌سیک توانی (صالح)بیت، ده‌شتوانیت (مصلح) بیت. وه‌کو ئاوی ده‌ستنوێژ (پاک) و (پاک که‌روه‌) ده‌بیت.

له یه ککاتدا دهبینی هزرو ژیری به عه قیده که جیگیرده کات (و له گومانه فلهسه فیه کان رزگاریده کات) به گه شه ی روح و ته قواکاری، به ریکخستنی ئینفیعالاتی، به دیاریکردنی سنوری حه لال و حه رام بوی، به ئادابی رهفتارو ره وشت، به خو شه ویستی خواو ترس له سزای، هه ره موو بزوات و سرهوت و گوفتارو کردارو ههستی ناخ و رهفتاری ده ری پارسه نگانه راده گریت..

ئه مه که سایه تی ئیسلامییه، که خوی گه وره دهیه ویته بیته پیشی، تا په یامی خوایی هه لگریت و بیگه ینیته وه به خه لکی ..

ئه مه یه ئه و که سایه تیبیه ی راست و ریکه و دیدی پروونه و رهفتاری په سه نده و وه سه وه سی شهیتان و هه واوه وه وس و دنیا ویستی به ملا ولایدا نادهن.

که موسولمانیک له م که شه ئیمانیه په روه ردکارانه ی کومه لکاری ئیسلامی دوورده که ویته وه و ئاراسته ی دهسته جهمعی سه رکرایه تیبیه کی واقعی بۆ نایهت و، گۆشه گیرو تاکره و ده که ویته، به سه د ته نکید زور له تواناو وزه کانی په کده که ون و خه له ل له که سایه تییدا دروسته بیته.

جگه له وه ی بواریکی زور بۆ شهیتان و حه زی مونحه ریف ده کاته وه.. که ده بنه مایه ی پیکدا کیشرانی هیزه کانی هزرو ژیری و دل و دهروون و حه زو غه ریزه و، رهفتارو ره وشت و ته قوا و هه واوه وه وس.

بۆ لادانی موسولمان له م ئه نجامه دژواره، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (..مَنْ أَرَادَ بِحُبُوحَةِ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ اَبَعْدُ).^(۱)

واته: هه ره که سیکتان ناوه راستی به هه شتی ده ویته، با خوی به کومه لکارییه وه په یوه ست بکات، چونکه شهیتان له گه ل یه ک که سداپه و ئاسان

(۱) ترمذی (۲۱۶۵). ئه حمه د (۱/۱۸). ئه لبانی رحمه الله له (صحیح ابن ماجه/ ۲۳۶۳) دا ده فه رمووی: سه حیحه.

دەرەقەتی دیت، لە دوو کەس دوورتره و کەمتر پێیان دەوێریت.

۴- کەمشارەزایی و کەمیی ئەزموون، کە شیاوی رووبەروو بوونەوهی گێروگرفتیان دەکات: ئەو کەسە ی گۆشەگیر دەکەوێت، بە تەئکید ئەزموونی ژبانی کەم دەبێت.

ئەو لە کوێ و کەسێک لە کوێ، کە رۆژانە تووشی چەندین کێشه دەبێت و، شارەزای چۆنییهتی و هۆکارو چارهسەری کێشه دەبێت؟

کۆمەڵکاری ئیسلامیی، کە لە سەرەتاوە دنیابووه لەوهی، کە بانگەوازی خوایی کەند و کۆسپی زۆری وا لە پێدا، پێگاکە ی پر لە دێرکودالە، دژواریی زۆری دێتە سەر، بەلام هەر دەبێت بپرێت، چونکە فەرمانی خۆی تاک و پاکەو، زەرورەتیکی ژبانه بۆ رزگارکردنی مرۆف، لە گومرایی و دەستدریژی و ستم.

جائەم کۆمەڵکارە چالاکە رۆژانە رووه و رووی کەسایەتی جیاوازو، هەلۆیستی جیاوازو کۆسپی جیاواز دەبێتەوه.. سأل نابات، کە ئەزمونیکی زۆری لا کۆ دەبێتەوهو، شارەزایی لە چۆنییهتی کۆمەڵکارییدا پەیدادەکات و، دەزانیت چۆن خۆ لە کەندو کۆسپەکان لادات و، کێشهکانی رێ چارهسەربکات.

تیکە لاوبوونی خەلکی و کارکردن لە گەلیانداو، لە ناویاندا باشترین بواری فێربوون و شارەزابوونی ئەزموونە.. کاتێک کەسێک گۆشەگیر دەکەوێت، یان تاکرەوانە کار دەکات، بێگومان ئەم شارەزاییی لا کۆنابیتەوه و خۆی لەو هەموو ئەزموونە مەحروم دەکات و، تا ماوه هەر دیدکورت و گۆشەنیگای تەنگ دەبێت و سەتھی دەژی و، لە چارهسەری کێشه سادە کانیشدا، ماتومەلول دەبێت و رینگا چارهیهک نادۆزیتەوه! چ جای کێشه قورسەکانی مەملانی و خەبات و جیهاد.

ئەمە هەندیک لەو خالە پەرورەدەییانەیه، کە لەو فەرموودە ی پێغەمبەری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فێر دەبین، کە دەفەر مووی:

(إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَحَامِلِ الْمَسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً).^(۱)

واته: نموونهی هاودهنگ (هاورئ)ی چاک و هاودهنگی خراب، وه کو هه لگری عه ترو هه لئسورینهری موشه ده مه (هه مبانه با)یه.^(۲)

خاوهن عه تره که ده تاداتئ، یان لییده کریت، یان بؤنی خوئیی به سه رتداد دیت. ئەمما موشه ده مه که پۆشا که کانت ده سووتینیت (که پریشکی ئاگر، یان پشکو هه لده دات)، یان بؤنی ناخوشت به سه ردا ده هیئت.

۵- بی هیوا بوون و ره شینی، که ده شیئت تووشی سستی و لیچوونه وهی بکات: موسولمان تا دیندار تر بیت و، تا چوست و چالا کتر کاربکات، شه یتان زیاتر تینی بؤ ده هیئت.

له م سه رده مه شدا – که دینداری قورسه - شه یتانه کانی مروؤف و جنۆکه، هه وئ ده دن: ئەم موسولمانه دینداره چالا که سارد بکه نه وه، به وهی گومانی لادرووستده کهن، راپرای ده کهن، ده لئین: ئیسلام چۆن جاریکیت دیته وه سه ر حوکم، که ده بینیت دوژمنانی ئیسلام له جارن زیات، جیهانی ئیسلامیان خستۆته ژێرده ست و هیزی سه ربازی و ئەمنیی و ته کنۆلۆژیایو ئابوریان به دهسته وه یه و، پلان و پیلانی ورده کارانه یان دژ به ئیسلام و موسولمانان له کاردایه و، له به رامبه ریشدا موسولمانان نه زانی دین و دنیان و په رته وازهن و لاوازن و هیتر.

(۱) بوخاری (۵۵۳۴)، موسلیم (۲۶۲۸).

(۲) موشه ده مه: مه شکه یه که پیستی ئاژهل به ساغی) داریک به دوو ده ست و به دوو قاچه که یه وه په یه وه ده کریت و به شیوهی تا کولۆ زه غتی لیده کرئ تا له مله که یه وه هه و (فوو) بکاته ئاگری کورهی ئاسنگه ره وه بؤ ته وهی خه لۆزی کوره که ی بؤ بگه شیئیتته وه تا ئامیره ئاسنینه کانی تیدا سوور بکاته وه.

ئەو موسولمانەى گۆشە گىرو تەنھايە، يان تاكپرەو، ئەم گومانانە زۆر زوو كاريتىدە كەن و ورەى دەرۆخىنن، بەلام ئەوانەى كۆمەلكارن كەمتر، چونكە دەبينن چۆن كۆمەلكارىيە ئىسلامىيە كان لە سفرەو دەستيان پىكردەو، ئىستا يە كەمىن ھىزى كارىگەرى ناو كۆمەلگەى موسولمانان.

كۆمەلكارە كان لە واقىعدا دەبينن، كە كەسايە تىيە كۆمەلكارە كان پەرورەدە كراون، شارەزاو پشوو درىژن، لىزان و بە بەرنامەن، وزەو تواناو پسپۆرىي ھەزاران كەسيان لە خۆگرتوو و رىكيان خستوون و، كۆمەلكاران بە پىي نەخشەو پلانى خۆيان دەبزوون، سەدان ھۆكارو شىوازو چۆنىيەتى ئىشكردىيان داھىناو، لە واقىعى ژياندا زۆر بەھىزو بە جورئەتەو بەرەنگارى پىلانە كانى دوژمن دەبنەو سەرىش دەكەون.

راستە زۆريان لىدە گىرىت، لىدە كوژرىت، لىئاوارە دەبىت، مەحروم دەبن، بەلام خۆگرن و ئاسەوارى كاركردىيان لە كۆمەلگەدا ديارە. (كۆمەلكارە ئىسلامىيە كان ژمارەيە كى سەختى مەلەلانىي فىكرىي و سىياسىن).

ئەو كەسەى گۆشە گىر دەكەويت، ھەست بەم ھەموو ھىزە واقىعيە ناكات، بەلام رۆژانەش دەكەويتە ژىر پالەپەستۆى پرسىيارە كانى ناخىەو^(۱) ھتد.

ئەم كەسە سەرەنجام ھىوابراودەبىت! پىي وا دەبىت: كە گۆرىنى كۆمەلگە كە مەحالە!

۶- كەمبونەو ھى پاداھتى خوايى: ئەمە يە كىكە لە گەورەترىن زىان، كە لە گۆشە گىر دەكەويت، چونكە ئەو كەسانەى لە كۆمەلكارىيدان، بوارى زۆرترو شىوازو چۆنىيەتى زۆريان لە بەردەستدايە، بۆ دەستخستنى پاداھتى خوايى.

ھەلى زۆرتريان بۆ دەرەخسىت بۆى، كە لە لايە كەو و جىيە جىكردى فەرزى

(۱) دەربارەى راست تىگەيشتن لە دىنە كە، لە ئامانجى دىن و حاكىمىتى شەرع، لە ئاراستە كرىنى كۆمەلگەو دەولەت، لە دادپەرورەانە بەشكردى سامان و دەسەلات.

کارکردنی دەستەجەمعی ئوممەتیانە، لە لایەکی ترهوه، کۆبوونەوهی بەردەوام و دانیشتی فێربوون و یادخستنهوهی بەرپرسیتی دنیای قیامت و، سوودوهرگرتن و سوودبەخشین و گەیانندی بانگه‌وازی خوایی، بە شیوه‌یه‌کی رێکوپێک بە خه‌لکی پۆلێنکراو، دیدەیی و زیاره‌تی بایانەیی یه‌کتیری و سەردانی نه‌خۆش و بەشداری پێکردنی یه‌کتیری، له‌خۆشیی و شادیی و له‌ناره‌حه‌تی و کێشه‌و یارمه‌تیدانی یه‌کتیری و، به‌خه‌مه‌وه‌هاتن و له‌سەرکردنه‌وه‌و دالده‌دان و پێنیشاندان و ئامۆژگاریی و، گرتنه‌به‌ری هه‌لۆیستی هاوبه‌ش و یه‌کتەر به‌هێزکردن و.. ده‌یان ره‌فتاری تری هاریکاریی یه‌کتکردن، که له‌گۆشه‌گیریدا ده‌ستناکه‌ون.. بشین زۆر که‌مده‌بن..

که‌وابوو: گۆشه‌گیر، جگه‌ له‌وه‌ی تیگه‌یشتنی له‌ئیسلام و ئوممەت و بزافی گۆرپانکاریی سه‌تھی و ساده‌یه، بواره‌کانی زۆرینه‌ی پاداشتی خوایی له‌خۆی گرتۆته‌وه‌و، خۆی له‌زۆرخێر مه‌حروم‌کردووه.

۷- ده‌ستنه‌خستنی توانای سه‌لماندن و چه‌سپاندنی دینی خوا، نه‌ئێستا و نه‌له‌داهاتوودا؛ چونکه‌ ئه‌وه‌ فه‌رزێکی ئه‌وه‌نده‌ قورس و سه‌خته، به‌یه‌ک کۆمه‌ڵ و دوو کۆمه‌ڵیش نایاته‌دی.

چ جایی به‌سه‌دان گۆشه‌گیری ته‌نها.. له‌ولاوه‌ش ئه‌هلی کوفرو شیرک و جاهیلیه‌ت کۆمه‌ڵکارانه‌و پێکه‌وه‌ و، به‌رده‌وام خه‌ریکن دیدو ری و قیه‌می خۆیان بلاوده‌که‌نه‌وه‌و، تاکه‌بوارێکی ته‌سک و تروسکیش بو‌دینی خوا ناهێلنه‌وه..

موسولمانی گۆشه‌گیر، چۆن ده‌توانی‌ت ری له‌م گه‌له‌ کۆمه‌کییه‌ نیوده‌وله‌تییه‌ی ئه‌هلی کوفر بگری‌ت و، سه‌روه‌ریتی ش‌ه‌رع دابینبکات؟!

ئه‌وه له‌خه‌یاڵپلاو دوورتره!!

ئه‌هلی کوفر، چۆن ده‌یان‌توانی سه‌رکردایه‌تی ده‌وله‌ت و ئاراسته‌وانی

کۆمه لگه‌ی موسولمانان بگرنه ده‌ست، ئه‌گه‌ر ئه‌هلی ئیمان وه‌ کو ئوممه‌تی خاوه‌ن په‌یام ره‌فتاریان بکره‌دایه‌و، وه‌ کو ئه‌هلی بانگه‌وازو گۆرانکاری و جیهاد له‌ مه‌یداندا بوونایه‌؟

کاتیك موسولمانان بیکۆمه‌لکاری و، بیه‌نه‌ج و بیسه‌رکره‌دایه‌تی ده‌که‌ونه‌ که‌نارو، هه‌زاران هه‌زاران قه‌ناعه‌ت به‌ گۆشه‌گیری ده‌کات، که‌ ئه‌وه‌ چاکتره‌!

حه‌تمه‌ن ده‌سه‌لآت له‌ ده‌ست موسولماناندا نامینیت و، ئه‌هلی کوفر ساحه‌که‌ پر ده‌که‌نه‌وه‌و به‌رنامه‌و نه‌خشه‌ی خۆیان به‌سه‌ر خه‌لکییدا ده‌چه‌سپینن و، گۆشه‌گیره‌کانیش ناتوانن فه‌رمانیان رانه‌په‌رینن!

ئه‌مه‌ زیانی ده‌سته‌جهمعی دنیا بیه‌، که‌ ژێرده‌سته‌یی و زه‌لیلی و دوژمنایه‌تیکردنی به‌ها پیرۆزه‌کانی ئیسلامی لیده‌که‌و بته‌وه‌، (فه‌ساد) به‌هه‌موو ماناکانییه‌وه‌ به‌سه‌ر زه‌میندا بلاوده‌بیته‌وه‌.. (واقیعی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش شاهیدی حاله‌).. خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمووی:

- ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ البقرة: ۲۵۱.

واته‌: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌هه‌ندیک خه‌لکی (که‌ کافرن) به‌هه‌ندیکی تر (که‌ موسولمانن) لانه‌دایه‌و رانه‌دایه‌، فه‌سادو خراپه‌کاری سه‌ر زه‌مینی ده‌گرته‌وه‌.

- هه‌روه‌ها ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِعُ وَّصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ الحج: ۴۰.

واته‌: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌خه‌لکانیکی (کافرو سته‌مکار)ی به‌خه‌لکانیکی تری (ئه‌هلی دادپه‌روه‌ری) لانه‌دایاو رانه‌دایا، هه‌مووشوینه‌به‌به‌هاکانی خواپه‌رستی، که‌ سوجدیه‌یان بۆ خوا لیده‌بریت خاپورده‌کران: خه‌لوه‌تگای قه‌شه‌و بیه‌عی جوله‌که‌و کلێسای مه‌سیحی و مزگه‌وتی موسولمانان، که‌ زیاتر زیکری خوای گه‌وره‌یان تیدا ده‌کریت و، ناوی ئه‌وی زیاتر تیدا ده‌بریت.

- پیغمبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمووی:

(مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرَوْا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِن يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِن أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا).^(۱)

واته: نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی سنووری شه‌ری خوا ده‌پاریژیت و ئه‌وی ئه‌و سنووره‌ی به‌زاندووه، وه‌کو کۆمه‌له‌ که‌سیکن له‌ که‌شتیه‌ کداین. قورعه‌یان راکیشاوه، که‌ کام کۆمه‌لیان له‌ نهۆمی خواره‌وه‌ی که‌شتیه‌ که‌ بیټ و کامیان له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه‌ بیټ.

هه‌ر ده‌سته‌یان شوینی خۆی به‌رکه‌وتووه، ئه‌وانه‌ی له‌ نهۆمی خواره‌وه‌ن بو‌ئاو هه‌له‌پیان له‌ ده‌ریاکه‌، ده‌بۆی بچنه‌ سه‌ره‌وه، دواتر وتیان: با کونیک بکه‌ینه که‌شتیه‌ که‌ راسته‌وخۆ ئاوه‌که‌مان بو‌بیټ، ئه‌مه‌ چاکتره‌ وه‌که‌ له‌وه‌ی هه‌موو جاریک برایانی نهۆمی سه‌ره‌وه‌مان ناره‌حه‌ت (ئیزعاج) بکه‌ین و به‌سه‌ریاندا بیین و بچین!

ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی سه‌ری (که‌ سنوور پاریزانی شه‌رهن) لییان بگه‌رین ره‌فتاری وا بکه‌ن، که‌ پیمان چاکه‌ (واته‌ کونکردنی که‌شتیه‌ که‌) به‌ ته‌ئکید خۆشیان ده‌خنکین و ئه‌مانیش ده‌خنکین، چونکه‌ که‌شتیه‌ که‌یان پرتاوده‌بیټ و نقوم ده‌بیټ.

ئه‌گه‌ر ده‌ستیشیان بگرن و نه‌هیلن وا بکه‌ن، ئه‌وه‌ هه‌م ئه‌وانیش له‌ خنکان قوتارده‌که‌ن و هه‌م خۆشیان.

۸- خۆخسته‌به‌ر غه‌زه‌بی خوای گه‌وره‌: گۆشه‌گیر له‌جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانی

(۱) بوخاریی (۲۴۹۳)، ترمذی (۲۱۷۳).

خوای گهوره هه لاتووه، که فرمانی به پابه ندبوونی دهسته جه معی دینه که یه وه

گرتووه: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران: ۱۰۳.

واته: دهسته جه معی به دینه که ی خاوه پابه ندبن و، ته فرقه تان تینه که ویّت..

کابرای گوشه گیر، ده بوو به دنگ ئەم فرمانه خوا بییه وه بهاتایه و، له گه ل
براکانی تریدای بکه وتایه ته کومه لکار بییه کی مه نه جی، به لام ئەو رای خو ی
به چاکتر زانیووه، وه که له ناراسته ی خوای گه وره و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و کورا (ئی جماع) ی ئوممه ت به تایه تی کورا ی یا وهران، که هه موو
فرموویانه :دابران له ئوممه ت جاهیلییه ته و دابران له (مه نه ج) کافر بوونه..

ئه وه مایه ی غه زه بی خوای گه وره یه.. ئەوی خوای گه وره ش غه زه بی
لیده گریّت، داماوو فه وتاوه و به هیج هه ناسیته وه: ﴿وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ عِضْيُ فَقَدْ هَوَىٰ

طه: ۸۱.

واته: هه ر که سیک بهر غه زه بی من بکه ویّت، ئەوه داده رمیته خوار ی و
ده فه وتیّت..

هه ر ئەم هوشداری و هه ره شه یه شه، که له فرمووده کانی پیغه مبه ری خوا وه
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بیینین وه کو:

- (مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَهَاتَ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً).^(۱)

واته: هه ر که سیک له ملکه چیی و به یعه تی پیشه وای شه رع ی موسولمانان
(خه لیفه) ده ریچیت و ئوممه تی موسولمانان واز لیبه یت و بمریّت، ئەوه
مردنه که ی مردنیکی جاهیلیه.

- (مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ).^(۱)

(۱) موسلیم (۱۸۴۸)، نه سائی (۴۱۱۴)، نه حمه د (۷۸۸۴).

واته: هەر كه سێك ئوممه تی موسولمان و دیدو ریبازی وه لکات و، بستیک جیا بیتهوه، ئه وه ئینتیهای ئیسلامی له ئهستۆی خۆی دامالیهوه.

مه بهست له م ده چوونه له دیدو ریبازی ئوممه تی موسولمانانه، كه بنه ما شه رعیه کانی دینه که یانه، که هه موو له سه ری پیکه وتوون..

ههروه ها له ملکه چیتی و گوپرایه لپی نه میری گشتی ئوممه ته که یه، که به مه رجه کانی خه لیفایه تی بۆ ته پیشه وای ئوممه ت و خیلافه تی ئیسلامی پیدراوه، چونکه ئه م که سه ی خۆی له و به رپرستییه راپسکاندوه، خۆی ده خاته گێژاوی (فیتنه) وه، سه ره نجامیش به ر غه زه بی خوی گه وره ده که ویت.

هه ره وه کو ئیستریک، که هه وسار (ره شمه) ی کراوه ته سه ر، یان لغاوی کراوه ته ده م و جلّه وی گیراوه به ده سه ته وه و ئاراسته ده کریت.

ئه گه ر خۆی راپسکاندو هیه چی له مانه پیوه نه ما، به ره لّلا ده بیّت و گورگان خواردوو ده بیّت! یان له کات و شوینیکدا، دی به لادا ده مریت.

ب- ئاسه واریی گوشه گیری و تاکره ویی له سه رکۆمه لکاریی:

۱- ئاسان لیدان و مه ترسی پوو کانه وه له ناوچوونی کۆمه لکارییه که: یان لانی که م سستکردن و که نارخستن و دواخستن و ماندوو کردنی. یان زیادکردنی قورساییی کۆلی و سه ختکردنی ریکردن و درێژکردنه وه ی ماوه ی پارسه نگبونه وه وه ده رکه وتنه وه ی و دواخستنی، یان رینگرتن له سه رکه وتنی.. ئه مانه ش شتیکی سروشتی چاوه روانکراو ده بن..

کۆمه لکارییه کی ده هه زار که سی، هه زارانی لی گوشه گیری بیّت، یان تاکره وانه بکه ونه کار، بنگومان کۆمه لکارییه که هه لده وه شینن، یان که لینی

(۱) ئه بوداود (۴۱۳۴)، ئه حمده (۲۱۰۲۹) حاکم (۳۶۷)، به بیقی (۱۵۲۸۰). شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحیح سنن أبي داود ۹۰۲/۳) و لو (صحیح الجامع الصغیر ۶۲۶۸) دا ده فهرموی: سه حیحه.

زۆرى تيدا درووستده كهن كه ئاراسته وانان ناتوانن زوو پريبكه نه وه.

ئهمه جگه له وهى، كه ئه وانهى ده میننه وه له شىكار كردنى هوى گوشه گيرى
ئه وانهو، هه لویست لییان و پلان دانانى نوئ و هه لویست وه رگرتى نوئ، له
هیزه كان راجوئده بن و ده كه ونه ناكوئى.

ئه وهش سه رده كیشیت بو بالبالین و شه ره پال، دوژمنانیش به سیاسه ته
كوئه كهى خوئان: په رتكه و ببه (فرق تسد) ئه وه ندهى تر ته فره قه له
كوئه لكارى به كه دا درووستده كهن.

له بهر دژواریى ئهم ئه نجامه یه، له بهر مه ترسیى ئهم لاواز بوون و
دژراندنه یه، ئه وه هه موو ده قه ی قورئان و فه رمووده هوشدارى ده ده نه
موسولئانان، كه ناگاتان له یه كپزى كومه لكارى و چالاكى ئوممه تیانه تان
بیته. نه كه ونه ناكوئى و ململانئ و ته فره قه، چونكه لاوازه بن و ده فه وتین.
وه ك ده فه رموئ:

- ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران: ۱۰۳.

واته: ده سته جه معى به دینه كهى خواوه پابه ند بن و، ته فره قه تان تینه كه ویت..

- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ الأنفال: ۴۶.

واته: گوپرایه لى خواى گه وره و پینغه مبه ره كهى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بكه ن و له ناو خوتاندا مه كه ونه كیشمه كیش و ناكوئى، ده نا شكست دینن و
هیزو پیزتان له ده ست ده چیت.

- ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ المائدة: ۲.

واته: له سه ر چا كه كارى و ته قوا (دیندارى سه رپاستانه) هاو كارى یه كترى
بكه ن، له سه ر گوناح و ده ستریزى، هاو كارى یه كترى مه كه ن.

۲- مه حرپومبوون له مه ده دى خواى و یارمه تیدانى: كارى ئیسلامى،

هه‌رچه‌ند تۆکمەو یه‌ کپریزو به‌هیزبیت، هه‌رچه‌ند تواناو ده‌سه‌لاتی زۆر بیت، هه‌ر پیویستی به‌ لوتفی خوای گه‌وره‌و ره‌حمەت و یارمه‌تیدانی ئەو ڕیڤه‌کات..

خوای گه‌وره‌ش به‌لینیداوه: که یارمه‌تیدان و سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشیت، به‌لام به‌ کۆمه‌لکارانی سه‌رپراست و دینداریی پاک، که بو‌خواساغبونه‌ته‌وه و بو‌ بانگه‌وازه‌که‌ی لیپراون.. هه‌ر کۆمه‌لێک ئاواپێک بێن، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌مه‌ده‌دی خواییان مسۆگه‌رده‌بیت و، ده‌ستی خوای گه‌وره‌یان پیوه‌ده‌بیت، هه‌ر وه‌کو، که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: (يُدُّ اللهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ).^(۱) واته‌ ده‌ستی خوای گه‌وره‌ وه‌ل کۆمه‌لکاراندايه‌.

که‌وابوو: هه‌ر وه‌کو ئەمه‌ هۆشداریی و ئاگاداریی و حه‌زه‌ردانه‌ که‌غه‌یری کۆمه‌لکاریی په‌رته‌وازه‌بوون و ته‌فه‌قه‌یه‌و مایه‌ی مه‌حرومبوونه‌ له‌ مه‌ده‌دو یارمه‌تی خوای گه‌وره‌، پیچه‌وانه‌که‌شی، که کۆمه‌لکاریی و یه‌کپیزیی و تۆکمەیه‌، مایه‌ی هاتنی مه‌ده‌دو یارمه‌تی خوای گه‌وره‌و سه‌رکه‌وتنیت.. به‌پراستی ئەوه‌ش مژده‌یه‌کی خۆش و به‌لینیککی حه‌قه، حه‌قه کۆمه‌لکاران وا بکه‌ن شایانی بن.. چونکه‌ کۆمه‌لکارانی چاک و سه‌رپراست له‌و ڕیبه‌شدا بمرن، هه‌ر ڕوو سووری لای خوای گه‌وره‌، خاوه‌ن پاداشت ده‌بن.

وه‌ك ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٦﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا اللَّهُ ﴿٦﴾ ﴿محمد: ٤ - ٦.﴾

واته: ئەو که‌سانه‌ی له‌ پیناوی خوای گه‌وره‌دا کوژراون، خوای گه‌وره‌ کارو کرده‌وه‌کانیان بزر ناکات، هیدایه‌تیانده‌دات و بی‌خه‌میانده‌کات، پاداشتیان ده‌داته‌وه‌و ده‌یانخاته‌ئه‌و به‌هه‌شته‌وه‌، که بو‌ی وه‌سفکردوون.

(۱) ترمذی (۲۱۶۷)، ئیبنوماجه (۳۹۵۰)، حاکم (۱۱۵/۱)، ئیبنوئهبی عاصم: السنة (۸۵) شیخی ته‌لبانی رحمه‌الله له (صحیح الجامع/ ۱۸۴۸) دا ده‌فه‌رموئ سه‌حیحه‌.

- ئەمما ئەو کەسانەى گۆشه گيربوون، يان تاكړه وو خو به سهر كار يان كړدوو، سهره نجامى ديدو ههست و هه لويستى ئەوان، نوشوستى به سهر موسولماناندا هاتوو، خواى گه وره هه موان به نازارو ئەشكه نجهى خوى ده گه ينييت، پاشان پياوچا كه چالا كه كومه لكاره كان پادا شتته داته وه.

پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووى: (إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بَعَثُوا عَلَىٰ أَعْمَالِهِمْ).^(۱)

واته: كاتيك خواى گه وره ئەشكه نجهى خوى ده نيړيته سهر كومه له خه لكيك، ئەشكه نجه كه ههر هه مويان ده گريته وه، به لام دوايى خواى گه وره، ههر يه كه يان له سهر ئەو كارو كرده وانه زيندويانده كاته وه، كه له سهر يبوون.

(۱) بوخاريى (۶۶۹۱)، موسليم (۲۸۷۹).

چوارەم: خو پاراستن و چارەسەری گۆشەگیری و تاکرەویی:

۱- تیگەیشتنی راست و درووستی ئەو دەقانهی، داوای دوورە پەریزی و گۆشەگیری دەکەن و، ئەو دەقانهی داوای کۆمەلکاری و تیگەلبوونی خەلکی دەکەن..

هەر کەسێک خواویست و دینداری سەرراست بێت، هەر دوو پۆلە دەقەکان دیراسە بکات و لەبەر پۆشنایی تیگەیشتنی یاوهران و تابعین و پیشەوایاندا لێکیان بداتەو، (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) دەگاتە ئەو ئەنجامە ئاسوودەیدەکات.

بۆی دەردەکەوێت: کە گۆشەگیری نەخۆشییەکی دیندارییە و ناپەسەندەو کۆمەلکاری و تیگەلبوونی خەلکی ئەسڵەو، بەلگە شەریعەکان جەختی لێدەکەنەو.. ئاوا قەناعەت بە کۆمەلکارییدەکات و بە یارمەتی خواي گەورە وزەو توانای لەویدا دەخاتە گەر..

بۆی دەردەکەوێت: کە گۆشەگیری و دوورەپەریزی کاتیك (جائیزە)، کە (فیتنە) لە هەموو لایە کەووە سەری هەلدابێت و، موسولمان نە توانای کۆمەلکاری مابێت، نە توانای هیجرەتکردن و بە جیهیشتنی کۆمەلگەو ناوچە کە.

۲- تیگەیشتنی راست و درووست لە دیدو هەلوێستی ئەو یاوەر و پیشەوایانە گۆشەگیریان پینچاکبوو، وەك: کۆمەلکاری بەرەیه کی موسولمان دژ بە بەرەیه کی تری موسولمان بێت..

زانینی ئەو بارودۆخە لەو کات و شوێنەدا بە دەوری ئەوانەو بوو، لە گەل بەراوردکردنی بارودۆخی گشتی ئیستای موسولمانان، دەبێتە هاندەری کۆمەلکاری و چالاکیی، نەك گۆشەگیری و تاکرەویی.

به تاییه تی، که درده که ویت: گوشه گیری ئه و به پریژانه، نه زیانی به ئیسلام گه یاندووه، نه به موسولمانان، چونکه ئه و زه مانه ده و له تی ئیسلامی پایه داربووه، سهروه ریی دهسه لات هی شهرع بوو، سنوره کان پرموجاهیدبوون، دنیای موسولمانان ئه مانبوو.. به لام گوشه گیری و تا کره ویی له م زه مانه دا، سه دان لایه نی زیانی لیده که ویتته وه..

زیانه له خودی ئیسلام و زیانه له ملیونه ها موسولمان، چونکه نه ده و له تی ئیسلامیان ماوه و، نه شهرع سهروه ری دهسه لاتی مه رکه زیی به دهسته.

ئه وه هه موی وا به دهست دوژمنانی ئیسلامه که وه یه، که کۆمه لکاریی ئیسلامی ده وه ستین و، دژی بانگه وازی خواییین و پیشه وایانی موسولمانان زیندان ده کهن و ده کوژن و هه زاران هه زار داعی و چالا کوانی ئیسلامی راو ده نیین و، ئوممه ته موسولمانه که ش له نان و ئه مان مه حرۆم ده کهن و، خه لکه که ش به چه واشه کاریی له ئیسلام دوورده خه نه وه.

موسولمانانی سه رده م له هه موو کاته کانی رابوردوو زیاتر پیوستیان به کۆمه لکاریی و یه کریزیی و یه کدیو یه کهه لۆیستییه.

پیوستیان به وزه و توانای هه ر هه موو موسولمانانه، تا بو بانگه وازی خوایی بخریته گه ر، تا دهسه لات و سهروه ریی بو دینه که ی خوا بگه ریته وه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

۳- شاره زابوون له مه نه جی ئیسلام له پهروه ده کردنی تاك و، ئاراسته کردنی ئوممه تیانه ی کۆمه لکاریی: چونکه ئه وه ی بو درده که ویت، که ئیسلام تا که کان له سه ر خواویستی و صالحبوون و پارسه نگی پهروه روده ده کات، به لام له سه ر کۆمه لکاریش هانیانده دات، چونکه ئه رکه قورسه کانی بانگه وازو گوپرانکاریی و حاکمیتی و سهروه رییتی شهرع، فه رمان به چاکه و به ره لهستی له خراپه و جیهاد کردن به ته نها نا کرین.

بەلكو بە كۆمەلكارىيى ئوممەتتى و كارى دەستەجەمعى دەكرىن،
شارەزابوونى ئەمە (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) زامنە بۆ چوونە رىزى كۆمەلكارىيى و
ھىممەتبەرزىي گۆرانكارىيى.

۴- راست و دروست تىگەيشتن لە واتاي خواپەرستىيى: كە لەبەر پۇشنايى
بنەما ئىسلامىيە كاندا دەبىت، كە لە دىدو پىناسە و بزوت و ھەلوئىستى
(عەمەلى) سە لەفەو ھەرگىراون.

فېربوونى ئەو زاراو ھو و اتايانە بە تىگەيشتنى ياو ھەران و تابىعەين و، ئەو
پىشە و ايانە (و ھەكو ئىيامى ئىبنوتەيمىيە (رحمە اللہ)) ، كە لەسەر مەنھەجى ئەوان
(پۇشستون) كە پىناسە (عىبادەت) يان كىردو ھو، موسولمان دە گەپنىتە ئەو
قەناعەتەي، كە گۆشەگىرىيى - بە ھەر ھەنچە تىك بىت - بىبەلگەيە و تىكەلبوون و
كۆمەلكارىيى، خواپەرستىن و موسولمان پىويستە مومارەسە يان بكات..

گومان لەو ھەشدا نىيە، كە ھەموو كەسەك، دەبىت ھەندىك كات بۆ
خواپەرستىيە تايەتتەيە كان (و ھەكو: روكنە كان و قورئان خوئىدن و زىكرو.. ھىتر)
تەرخان بكات.

ھەر ھەھا كات بۆ سەرنجدان لە گەردوون و ژيان و مرؤف.. كە ھەموو
لايەنىكىان ھاندەرى خواناسىيى و خواپەرستىيى دەبن (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

۵- خۇراھىتان لەسەر جوامىرىيى و جىددىتى: تارىگا لە نەفس و شەيتان و
دنياويستىيى و ھەزى مونھەرىف بگىرىت و، نەھىلەت ئەوانە رايكىشەنە ژيانى
تەمبەلىيى و شلگىرىيى دىندارىيى، بە بەھانەي گۆشەگىرىيى و تاكەرەبىيى و خۇلادان
لە (فەيتنە)! يان بۆ خۇدزىنەو ھە ئەركە كانى كۆمەلكارىيى و كۆلى بانگەوازو
گۆرانكارىيى.

۶- زانىنى ئەرك و پۇلى موسولمان، كاتىك خراپەكارىيى تەشەنەي كىردو ھو: پەي
بردنى موسولمانى سەراست، بە ھەموو كوفرو بىدىنىيەي لە ولاتە كەيدا

ته‌شه‌نه‌ی کردووه‌و، غیره‌ت جو‌لانی و په‌رؤشی دین و دینداریه‌که‌ی وای لیده‌کات، که هه‌ستی به‌رپرسی‌تی دنیاو قیامه‌تی تیدا به‌ه‌ژینیت و، بکه‌ویته‌ هاوکاری براکانی تری له کۆمه‌لکاریه‌کی راست و درووستدا، بۆ گۆرینی ئەو واقیعه‌ ناشه‌رعییه‌ی کوفر درووستیکردووه‌.

ئهم هه‌ست و غیره‌ته‌، حه‌تمه‌ن و له‌ که‌سی دیندارده‌کات، که‌ گۆشه‌گیرنه‌بی‌ت و بکه‌ویته‌ چالاکی ئیسلامی کۆمه‌لکارانه‌، چونکه‌ له‌وه‌ دلنیا‌ده‌بی‌ت، که‌ به‌ ته‌نهاو به‌ گۆشه‌گیری و دووره‌په‌ریزی ئەو واقیعه‌ ناگۆریت..

ئەو کاته‌ ده‌لی: ئە‌گه‌ر بۆشمان نه‌گۆریت، خۆ‌ده‌توانین کوفر و شیرک له‌ سنووریکدا بوه‌ستی‌ن و دینداری‌تی گه‌شه‌پێ‌ده‌ین.. ئە‌وه‌ش هه‌ستی‌کی جوامیرانه‌ی داواکراوه‌.

۷- هانا‌برده‌به‌ر خوای گه‌وره‌ بۆ یارمه‌تیدان: چونکه‌ هه‌ر خوای گه‌وره‌ فریاد‌ره‌سه‌، هه‌ر کاتی‌ک ئیمانداران هه‌ستیانه‌ به‌ لاوازی خۆیان کرد‌بی‌ت و، پاستگۆیانه‌ روویان له‌ خوای گه‌وره‌ کرد‌بی‌ت، هاتووه‌ به‌ هانا‌پانه‌وه‌. (پروانه‌! له‌ قورئاندا خوای گه‌وره‌ چۆن به‌ هانای پینغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌ کانیه‌وه‌ (عليهم السلام) هاتووه‌، که‌ ئە‌وان دو‌عا‌یان ده‌کرد، خوای گه‌وره‌ یه‌ کسه‌ر دو‌عا‌که‌ی گیرا ده‌کردن).

- ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ وَمِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 ﴿٧٦﴾ الأنبیاء: ٧٦.

واته‌: نوح (عليه السلام) که‌ پيشتر هانای هینا و پاراپه‌وه‌، یه‌ کسه‌ر وه‌لامان دایه‌وه‌و دو‌عا‌که‌یان گیرا‌کرد، خۆی و که‌سوکاره‌که‌یان له‌ کاره‌ساته‌ سه‌خته‌که‌ قوتار‌کرد.

- سيدنا نبيوب (عليه السلام): ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾
 ﴿٨٦﴾ الأنبیاء: ٨٦.

واته: خستمانه ناو ره حمه تی خۆمانه وه، ئه وانه به ته ئكيد له پياوچا كانبون.
 - سه دينا يونس (عليه السلام): ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَجَّعْنَا لَهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِي
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ الأنبياء: ٨٨.

واته: دو عا كه بيان گيرا كردو له خه مو خه فه ته كه قوتارمان كرد، ئيمه
 ئيمانداران ئاوا رزگارده كه ين.

- سه دينا زه كه ريا (عليه السلام): ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيَحْيَىٰ
 وَأَصْلَحْنَا لَهُ وَزَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
 وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾ الأنبياء: ٩٠.

واته: دو عا كه بيان گيرا كردو (يه حيا) مان پيبه خشي و هاوسه ره كه بيان بو
 چا كرد، ئه مانه خيرخواز بوون، هه ر چا كه يه كيان به تايه ته ري، يه كسه ر
 ده كه وتنه ئه نجامداني، ئه مانه له خو شه ويستتي و ترس و سلكار بيانه وه، هه ميشه
 رووله خوابوون و به رده وام ده ست به دو عابوون، ملكه چمانبوون.

خواي گه و ره ده فه رموي: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
 إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَالِهِمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ البقرة: ١٨٦.

واته: ئه گه ر عه بده خواناسه كانم پرسياريان ده رباره ي من ليكرديت، بفه رمو:
 كه من نزيكم و به هاناي ئه و كه سه وه ديم، كه هاوارم ده كاتي، مادام له من
 ده پارپته وه و هاوار بو من ده هينيت، دو عا كه ي گيراده كه م، ده ي سا با هه ر له من
 داواي يارمه تي بكه ن و، باوه رو يه قينيان به من هه بيت، كه به ده نكيانه وه ديم، با
 ئاوا باوه ر به من به ينن و ئاوا بكه ونه سه ر ري راست، تا رنيشانده ريتي من
 وه ر بگرن.

٨- دوور كه وتنه وه له و كه سانه ي، به گوشه گيري مو بته لابوون: كه
 قه ناعه تيان وايه: له م سه رده مه دا ئه وه هه لويستي شياوو شه رعيانه يه! له هه مان

کاتیشدا پپوئیسته دیراسه‌ی کۆمه‌لکارییه کان بکات و، به‌لگه‌ی شه‌رعیتی کاریان بخوینیت و، له‌گه‌ل کۆمه‌لکاراندا هه‌لسوکه‌وت بکات، تا بزانییت شه‌رعیتی کۆمه‌لکاریی و ناشه‌رعیتی گۆشه‌گیریی، چه‌ند لیک دوورن و سوودی کۆمه‌لکاریی چه‌ند زۆرتره.

۹-شاره‌زابوون له‌ دیدو به‌نامه‌و ئامانجی کۆمه‌لکاره‌کانی ناوچه‌که‌ی: تا بزانییت، که‌ چۆن ئه‌و هه‌زاران که‌سه‌ کۆمه‌لکارانه، چۆن دیدو بۆچوون و قه‌ناعه‌تیان له‌سه‌ر کۆمه‌لکاریی دامه‌زراوه‌و، لایه‌نه‌ ئیجابیه‌کانی کاری ئه‌وان بینیت، تا به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره، متهمانه‌ی به‌ به‌لگه‌ی کۆمه‌لکاریی ده‌بییت و، واز له‌ گۆشه‌گیریی ده‌هینیت، کۆمه‌لکارییه‌کان، هه‌رچه‌ند زۆریش بن، هه‌ر وان له‌ چوارچۆیه‌ی حه‌ق و جائیزیتیدا.^(۱)

۱۰- دیراسه‌کردنی قۆناغ به‌ قۆناغی سییره: تا بزانییت، که‌ چۆن پینغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستی به‌ بانگه‌وازو پیکه‌وه‌نانی ئوممه‌ته‌که‌ کردو، به‌ عه‌قیده‌که‌ گۆشیکردن.. که‌ قۆناغ به‌ قۆناغ (مه‌نه‌ج) و (ئوممه‌ت) و (بزاوت)ی هینا، تا له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا (دوای سێزده‌ سال) ده‌وله‌تی دامه‌زراند!! که‌سێک موسولمانی سه‌رراست بییت و، ئیقتیدای به‌و پینغه‌مبه‌ره‌ پینشه‌وايه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌بییت، چۆن قه‌ناعه‌ت به‌وه‌ده‌کات، که‌ گۆشه‌گیرانه‌ بژیی و خوای گه‌وره‌ بپه‌رستیت!؟

خۆ پینغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینش ئه‌وه‌ی وه‌حی بۆ بییت وایده‌کرد، که‌ وه‌حی بۆ هات فهرمووی: زه‌مانی هه‌وانه‌وه‌و خه‌و نه‌ما! موسولمان ده‌بییت له‌ هه‌موو ره‌فتارو کرداریکیدا، ئیقتیدا به‌ پینغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بپه‌رستیت!

(۱) ئیلامی مه‌ودودی (رحمه‌الله) دوای ئه‌وه‌ی به‌نامه‌ی کۆمه‌لکاریی (جماعت اسلامی) خۆیانی بلاو کرده‌وه، نووسی: ((که‌ ئه‌مه‌ دیدو ریبازی ئیمه‌یه، ئیمه‌ش یه‌کتیکین له‌و کۆمه‌لکاریانه‌ی هه‌ول بۆ گێرانه‌وه‌ی حوکمی خوا ده‌دین، ئه‌گه‌ر به‌ به‌نامه‌مان رازییت، له‌ گه‌له‌اندا بکه‌وه‌رئ، ئه‌گه‌رنا، بچۆره‌ لای کۆمه‌لکی ترو، ته‌نها مه‌که‌وه)).

وَسَلَّمَ) بکات، چونکه خوی گهوره فهرمانی پیداو، دهفهرمووی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾
الأحزاب: ٢١.

واته: له پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نمونه‌ی جوانی
پیشه‌وایه‌تی و ئیقتیدا کردن زۆره بو که سیك، باوه‌ری به خوی گهوره و
به‌رۆژی دواپی هه‌بیت و، یادی خوی گهوره زۆر بکات.

١١- ناگابوون له نه‌خشه‌ی دوژمنانی ئیسلام: که چۆن کۆمه‌لکارانه
دوژمنداریتی ئیسلام و ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌که‌ن! چ به‌شیوه‌ی حیزب و کۆمه‌لی
سیاسیی و چه‌کدار، چ وه‌کو ده‌ولت و کۆمه‌له‌ ده‌ولته‌یی هاوپه‌یهانیی سیاسی
و ئەمنی سه‌ربازی و ئابوری!

ئه‌وه (په‌یهانی وارشۆی و لاتانی سۆشیا لیست، ئه‌وه په‌یهانی ئەتله‌سی
ده‌ولته‌تانی سه‌رمایه‌داری (ناتۆ)، ئه‌وه په‌رله‌مانی ئەوروپا و یه‌کیته‌ی ئەوروپا و
بازاری هاوبه‌شی ئەوروپایی و یه‌کیته‌ی ئەمنی! ئه‌وه ویلایه‌ته‌ یه‌کگرتووه‌کانی
ئه‌مریکا و جمهوریاته‌کانی سۆفییه‌ت.^(١)

ده‌بینیت دوژمنانی ئیسلام، که کیان و ده‌سه‌لاتی خۆیانان، له‌سه‌ر زولم و
ده‌ستدریژی و رووتانه‌وه‌ی گه‌لان دامه‌زراندووه، یه‌کگرتوون، هاوکاری
یه‌کترین، کۆمه‌لکاری نیوده‌ولته‌تین.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌موو بوچوون و سیستمه‌ جیاوازانه‌شیاندا ریکن و، به‌رامبه‌ر
ئیسلام و موسولمانان یه‌کن..

هه‌قه‌ ئیمه‌ی موسولمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌قه‌ی به‌وه‌حی پێیان گه‌یشتووه

(١) کاتی نووسینی کتێبه‌که، پێش (١٩٨٩) و زه‌مانی پێش (گۆرباچۆف) و دارمانی یه‌کیته‌ی
سۆفییه‌ته‌..

یه کبگرین و، یه کتیری سه ربخه یین (به تاییه تی ئیمه ی ئەهلی سووننه ت و جه معاعت)، که راجووییان نه گه یشتو ته نا کوکیی..

هه قه ئیمه ش به هه مان پلان و شیوازو چو نییه تی به رامبه ر هیزی کوفر ببینه وه، تا ری له فه سادیان بگرین و، موسولمانان ناچاری و ازهینان له دینه که یان نه کرین..

خوای گه و ره ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ (الأنفال: ۷۳).

واته: ئەو که سانه ی دیدو ریی کوفریان هه لېژاردوو، لایه نگر و سه رپه رشتیار و خه مخوری یه کترن، ئە گه ر ئیوه ش وانه بن حه تمه ن تین و فشار ده که ویتته سه ر موسولمانان، به و هیوایه ی له دینه که یان پاشگه ز بکرینه وه! ئەو کاته ش خراپه کاری زۆر ته شه نه ده کات.

۱۲- سه رنجدان و دیدی مه له کوتی: خویندن و سه رنجدانی ئایات و نیشانه و به لگه کانی خوییه تی خوای گه و ره، له گه ردوون و ژیان و مرۆقدا.. له ژیان و مردندا، له کۆمه لکاریی موفره داته کانی (وجود) دا، له سیله وه بو کۆمه له ئەستیره کانی ئاسمان و بزواتی کۆمه لکاریی ریک و پیکیان، بو ژیانی ئازهل و خشوک و میروو..

بروانه مه مله که تی هه ننگ (میش هه نگوین) و هاریکاری و یارمه تیدان و کۆمه لکارییان، له بونیاتنای مه مله که تیان، له ئیداره و کاربه شکردنیان، له به رپرس و ره عیه تیان، له ماف و ئەرک و ده سه لات دیاریکردنیان، له سزای سه رپنج و تاوانکاریان (سبحان الله)..

بروانه شاره میرووله (میرووستان) و ماف و ئەرک و ده سه لات دیاریکردنیان، خزمه ت و ره وشتی پارسه نگیان.^(۱)

(۱) — میرووله که دریزترین ته مهنی ناگاته (۱۵۰) رۆژ بزانه له و ماوه که مه دا چۆن ئەندازیارانه شار دروسته کات که لاقای به سه رداپت و ده که ویتته ژیر به فر که چی نامرن و دینه وه ده ری!

شاعیریک سهری له م دوو گیانله بهره بچووک و ناسکه سور مابوو، که چوون
کومه لکارانه کار ده کهن! بویه وتی:

النَّمْلُ تَبَنِي قُرَاهَا فِي تَمَاسِكِهَا وَالنَّحْلُ تَجْنِي رَحِيقَ الشَّهْدِ أَعْوَانًا^(۱)
ئهمه رهفتاری زینده وه رانیکه، که وه کو مروّف، خوی گه وره ژیری و هزری
پئی نه به خشیوون و، ئاوا کومه لکارانه رهنج ده دهن!

ئیدی ئیمه ی مروّف، ئیمه ی موسولمان بوچی کومه لکارانه نه بزویین، که هه موو
شتیکی دینه که کومه لکارانه یه (به ته نه اش نوژ بکه یت هه ره به شیوازی کومه ل
ده لئیت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ..

ئیمه ی مروّف، که خوی گه وره، هزرو ژیری و سه ره سستی و ویست و
ئیراده ی پیداوین، کردوینی به سهروه ی گه ردوون.

ئهو که سه ی له گوشه گیریدا ئاوا سه رنج بدات، حه تمه ن گوشه گیریه که ی
واز لیده هینیت و، له گه ل هاوړی و برا دینداره کانیدا ده که ویتته رهنجی
کومه لکاری.. ئهمه شی راست و درووست و ره وایه.

۱۳- هه لویسته کردن له به رامبه ر ئه نجام و ئاسه واره خراپه کانی
گوشه گیریدا: که پیشتر باسمان لپوه کرد، ئومیده که که سی ژيرو به هه ست،
که سی خواناس و دیندار که بینی یه کینک گوشه گیربووه، ده بی هه ولی له گه لدا
بدات، تا بیهینیتته وه ناو موسولمانان و له کومه لکارییه کی شه رعیدا،
بیخاته وه گه پ.

(خوی گه وره رپنهاییان بکات و، به لوتفی خوی رپی راستمان نیشان بدات
و، رامانگریت له سه ری.. ئامین).

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

(۱) واته: میرووله کومه لکارانه گوندی خویان مه حکم دروست ده کهن و، هه نگیش به کومه ل
دهرۆن شیله ی گول ده مژن و به هاوکاریکردنی یه کتری، ده بکه نه شانه ی هه نگوین.

بۇرى دەروون: نەخۇشى حەوتەم (۷)

زىدە پۇيى (الاسراف)

پىناسەى زىدەپۇيى.

ھۆكارو پالئەرهكانى زىدەپۇيى.

ئاسەوارى زىدەپۇيى.

پىگى چارەسەرى زىدەپۇيى.

زێده رۆیی (الاسراف)

یه کهم : واتای زێده رۆیی (الاسراف):^(۱)

أ- له روی زمانه وانیه وه:

۱- دهستبلاوی و به فیڕۆدان و له سنوورده رچوونی پاره خه رچکردنه.^(۲)

۲- هه رچی شتیك له غه یری خواپه رستیدا سه رفبکریت، ئیسرافه.

ب- له روی زاراوه ییه وه:

ده رچوونه له سنوری مام ناوه ندیی، جا له خواردندا بییت، یان له خواردنه وه دا، له پۆشاکدا بییت، یان له خانووبه ره، یان له تیڕکردنی چێژه کانی جهسته و حه زه کانیدا بییت.

دووهم: هۆکارو پالنه ره کانی زێده رۆیی:

۱- په روه رده ی سه ره تایه مال: واته سه ره تای دهستیکی چا و کردنه وه ی له ژیا نداو، ره فتار فیڕبوونه که ی _ که ده شیت له مایکی ده وه له مه ندو زێده رۆدا گه و ره بوو بییت _ بویه شتیکی ئاسایی و سه روشتیه، که تووشی زێده رۆیی بییت.

(۱) له کوردییدا زیده: زیاده یه و رۆیی: رۆیشتنه. واته زیاد له پیوست، زیاد له سنووری ئاسایی رۆیشتن.

له زاراوه ییدا مه به ست له پاره و سامان سه رفکردنه به هه واته، یان بیجی.. وه کو یه کیک پیوستی به پالتۆیه که، دوودانه هه ره له و جوړه ده کریت.

(۲) القاموس المحيط (۱۵۶/۳) المعجم الوسيط (۴۲۷/۱) الصحاح في اللغة والعلوم (ل/۴۷۴) ووشه ی سرف.

کابرای شاعیریش ده‌لی: (۱)

وَيَنْشَأُ نَاشِئُ الْفِتْيَانِ مِنَّا   عَلَى مَا كَانَ عَوَدَهُ أَبُوهُ

له‌بهر کاریگه‌ریی په‌روه‌رده‌ی دایک و باوکه له‌سه‌ر نه‌ولاد، که ئیسلاام بایه‌خی به‌هه‌لبژاردنی هاوسه‌ری دیندارو پارسه‌نگی ژیانی هاوسه‌ریتییی داوه و، داوای لی‌کردوون به‌شهرعه‌وه پابه‌ندبن.

وه‌کو که‌خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَنْذِكُمْ أَهْلَ الْآيَمَاتِ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ﴾ النور: ۳۲.

واته: ئافره‌ته‌بی می‌رده‌کان (کچ بیټ، یان بی‌وه‌ژن) ی خوتان ماره‌بکه‌ن، با هاوسه‌رگیریتان له‌نیوان ئافره‌ت و پیاوه‌چاکه‌کانی خوتاندا بیټ.

- ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَنَّ وَلَا مَئِمَّةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۲۱.

واته: ئافره‌ته‌موشریکه‌کان مه‌خوازن، مه‌گه‌ر باوه‌ر‌به‌ینن و موسولمان ببن، نه‌وجا ماره‌یان بکه‌ن، چونکه‌که‌نیزه‌کیکی موسولمان چاکتره‌له‌ئافره‌تیکی موشریک، با‌به‌لاشتانه‌وه‌په‌سه‌ندتر بیټ، ئافره‌تی موسولمانیش مه‌ده‌نه‌پیاوی موشریک، تائه‌وکاته‌ی باوه‌رده‌ه‌ینن و موسولمان ده‌بن، چونکه‌کۆبله‌یه‌کی موسولمان له‌کابرایه‌کی موشریک چاکتره، با‌کابرای موشریکیشتان لاپه‌سه‌ندتر بیټ، موشریکه‌کان خه‌لکی به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ بانگیشت ده‌که‌ن و، خوای گه‌وره‌ش خه‌لکی بو‌به‌ه‌شت و لی‌خوشبوونی خو‌ی بانگیشت ده‌کات.

(۱) أبو العلاء المعرّي (ديوان أبي العلاء المعري ٤٥٨/١). واته: گه‌نجه‌کانی ئیمه‌هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه‌په‌روه‌رده‌ه‌بن ..... که‌باوکیان رایانه‌یناون له‌سه‌ریی.

- پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاطْفَرُ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ).^(۱)

واته: نافرته له بهر چوار سیفه تی ماره ده کریت: له بهر مال و سامانی، له بهر خانه واده و خزمی بنه ماله که ی، له بهر جوانیبه که ی، یان له بهر دینداریبه که ی، دینداریک ده ستخو تبخه، ده ستت ده که ویتته خیره وه.^(۲)

۲- ده وله مهنه بپوونی دوا ی هه ژاری: زور که س، که دوا ی هه ژاری و ده ستکورتی مال و سامانی دپته ده ست، زیده پروده بیت، چونکه هه ستده کات پیشتتر مه حر و مپووه و حهزه کانی تیرنه کردوون، جاران له ته نگانه دا بوو، ئیستا له فهر یحیدایه..

ئه م جوړه که سه به لایانه وه قورسه خوړا بگرن و له سنووری مامناو ندی دهر نه چن، بویه ده که ونه زیده پرۆیی.. ئه مه له دینداری سهر پراستدا زور نییه.. چونکه دینداری سهر پراست، که له سهره تایه وه هه ژارو ده ستکورتبوو، رازیوو به پیشکی خوایی و نسیبی خو ی و له سهر سوپاسگوزاری و ته قوا راهات، که حالیشی به ره و چاکتر بگوریت و ده وله مهنه دبییت، پارسه نگی خو ی له ده ستنادات، چیژ له هه بوونیبه که ی و هر ده گریت، به لام زیده پرۆیی ناکات.

ئاخر له بهر ئه مه یه، که ئیسلام هو شداریی دا وه ته موسولمانان، که دنیاویستی لاسه نگتان نه کات و، ئه وه نده پییه وه مه شغوول ببن له سنووری ره فتاریی پارسه نگی دهر بچن.

- پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (فَأَبْشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرُ أَخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمْ الدُّنْيَا

^(۱) بوخاری (۹/۷) موسلم (۵۱/۱۰).

^(۲) کورد ده لی: نانی که وتوته رونه وه. و اتا بن ماندوو بوون بابوله چه وه ی ده ستکه وتووه!

كَمَا بَسِطَتْ عَلَيَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُلْهِيَكُمْ كَمَا أَلْهَتْهُمْ).^(۱)

واته: مژده تان لیبیت و ئومیدتان هه بییت، که نه وهی پیتان خۆشه دهستان ده که ویت.

به خوا قه سه م من له وه ناترسم هه ژاریتان به سه ردا بییت، له وه ده ترسم: رزق و رۆزی دنیا تان بکه ویت به رده ست، هه ر وه که، که که وته به رده ست نه وانه ی پپش ئیوه، ئیتر بکه ونه کیپرکی و شه ره پال له سه ری، هه ر وه کو ئه وان، که که وتنه کیپرکی و شه ره پال له سه ری، ئیتر ئیوه ش بفه وتینیت، هه ر وه که، که نه واننی فه وتاند..

- هه روه ها ده فه رموئی: (إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوهٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا، وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ، كَانَتْ فِي النَّسَاءِ).^(۲)

واته: دنیا که شاهه و جوان و رازاوهیه، شیرین و پیکه یشتووه، خوی گه وره ش

^(۱) بوخاری (۱۱۲/۸) موسلم (۲۲۷۳/۴ ز ۲۹۶۱). ته واوی فه رموده که: (حَدَّثَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ أَنَّ الْمِسُورَ بْنَ مَخْرَمَةَ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَمْرَو بْنَ عَوْفٍ وَهُوَ حَلِيفٌ لِبَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ كَانَ شَهِدَ بَدْرًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِجَزَيْتِهَا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - هُوَ صَالِحَ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ، فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَسَمِعَتْ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِهِ فَوَاقَتْهُ صَلَاةَ الصُّبْحِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، فَلَمَّا أَنْصَرَفَ تَعَرَّضُوا لَهُ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حِينَ رَأَوْهُ وَقَالَ: أَظَنُّكُمْ سَمِعْتُمْ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ وَأَنَّهُ جَاءَ بِشَيْءٍ، قَالُوا: أَجَلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَأَبْشِرُوا وَأَمَلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرُ أَحْسَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنْ أَحْسَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمْ الدُّنْيَا كَمَا بَسِطَتْ عَلَيَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُلْهِيَكُمْ كَمَا أَلْهَتْهُمْ).

^(۲) موسلم (۲۰۹۸/۴ ز ۲۷۴۲).

ئێوهی به بریکاری خۆی تیدا کردۆته سەر په رشتیار، تا بروانیت چی لێده کهن و چۆن په فتاری پێوه ده کهن، جا ئێوهش له دنیاو یستیتانداو له هۆگر بووتان به ئافره ته وه (حهزی مولکایه تیی و جنس) له خوای خۆتان بترسن.. بشزانن، که یه کهم هۆکاریک، که بوو به مایه ی کزیی دین و لاوازیی دینداریی له ناو به نوئیسرا ئیلیه کانا، ئافره ت بوو.

۳- هاورپیه تیکردنی زیده پڕۆیان: شتیکی ئاساییه، که کهسیک زیده پڕۆ نه بوو بیت، به لام له گه ل کهسانی زیده پڕۆدا هه ل سوکه وتبکات، خوی نه وان ده گریت و زیده پڕۆ ده رده چیت، به تایبه تی، نه گه ر خۆی کهسیکی که سایه تی لاوازو هاورپیکانی کاریگه رین و، ماوه یه کی زۆر پیکه وه بژین (به تایبه تی له پۆشاک و جوانی و نیشانه ی هه بوونییدا، که دووریش نییه له ریا بازیی و هه رایی و مه غرور بوون و شانازی بیکردن و خۆ پێوه بادان، خوا لامادات).

له بهر ئه مه یه، که ئیسلام ئه وه نده جه خت له هاورپیی چاک ده کاته وه، چونکه هاورپیی چاک وه کو عه تر فرۆشه، نه گه ر عه تریش ت نه داتئ و تۆش لئی نه کریت، بۆنی خۆشی هه ر ده تگریته وه.

۴- بێئاگابوون له زه خیره و زادی پئی: کابرا که له بهر بهسته کانی پئی خواو یستی و کۆسپه کانی ریگای بانگه وازو نه خۆشییه کانی دینداریی بێئاگایه و، نازانیت پئی کۆمه لکاریی و بانگه وازی ئیماندارانه پر ژان و ناسۆرو فرمیسک و خوینه.

هه روا ده زانیت (دلت پاکبیت) به سه!.. وا ده زانیت هه ر نوژیرو پۆژوو که ی بکات به سه، با له هه زی دنیا شدا نقومبیت! ئه مه وای لیده کات هه زی له زیده پڕۆیی و ئال و والایی و هه وان هه ی بهر سیبه ر بیت، بێئاگا له وه ی پئی خواو یستی پئی پیغه مبه ران و پیاو چاکانی به هیممه ته.. بزوت و هه لۆیستی که له پیاوانی میژوو وه.

وه رگرتنی دیدو هه لۆیستی ئه وان، که سی شیایوی ده ویت، که سی جوامیرو

هممه تبهرزو پشوو دريژي دهويت، كه سي بوخواسولحاو و بودين ليبراوي دهويت.. كه سي جهر بهزه و دوربين و به نارامي دهويت، نه كه گه ده به لي زيده پو، كه ناتوايت هزي خوي له خوارديك، له نيوان سه دان جوړ خواردندا بگريته وه!!

قورثاني پيرو زوو زوو بيرخستنه وه دهخاته پيشچاوي موسولنان، كه حتمه ن به جوړه هاشت تاقيده كرينه وه.. به گراني و نه بووني، به ترس و بيم و ژان و ناسور: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلاَ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ البقرة: ٢١٤.

واته: چما وا ده زانن هه روا داخلي به هه شت ده كرين، بيته وه ي هيجتان له وانه به سه ر بيت، كه به سه ر ئيمانداراني پيش ئيوه دا ده هات؟.. كه نه وه نده نارام و خوگر بوون به رام به ر نه داريي و گراني، به رام به ر ترس و بيم و نه مان و فه وتان، تووشي بوومه له رزه ي دهرووني بوون (له دل هراوكي و توقين و نه ماني نه مان، له له دوزاقناني دوزمان)، كه به راده يه كه بوو نيرراوه كه ي خواي گه وره و نه و ئيماندارانه ش، كه له خزمه تيدا بوون هاواريان لي هه ستا بوو، كه كه ي سه ركه وتني خواييان ده گاتي؟!

كه ي قوتارده بين؟!

به لام خو سه ركه وتني خوايي نزيكه.

- هه روه ها ده فه رموي: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ آل عمران: ١٤٢.

واته: چما هه ر وا ده زانن، هه روا ده خرينه به هه شته وه، بيته وه ي خواي په روه ر دگار به تاقيكردنه وه تان_ نه و كه سانه تان جيا بكاته وه، كه جيهاديان كرو

خۆراگرانە پەيامی خواييان ھەلگرت، نائەخیر ھەتمەن تاقیدە کرینەو ھە، بە پێی ئەنجامی تاقیکردنەو ھەکانیش پۆلین دەکرین.

۵- ژن و مندال: دەشیئ ئەم دوانە، یان یەکیکیان ھۆکاری زیدەرۆیی کابرا بیت، کە پێیانەو ھە (موبتەلا) بوو، با ئەم یخۆشی ھەزی لە زیدەرۆیی نەبیت، ژنە کە یارایدە کیشیتە ناویەو ھە.

ئەولادەکانی ناھیلن خۆی بە پۆشاکیکی سادەو ھە بیت و پروات.. ئەوان تینی بۆ دینن بۆ میوانداریی زیدەرۆیانە، بۆ سەردانی پەریاریی و تەکلیف، بۆ ئاھەنگ و بۆنە ی خۆنۆندن و خۆبادان!!

کابراش ھەر تا ماو ھەیک بەرەنگاریی دەکات، سەرەنجام تەسلیمیان دەبیت و دەکەوینتە دەستیان.. ھەر بەو ھەندەشەو ھە ناو ھەستن و ناو ھەستیت، بەلکو بە رەفتاریان دەکەو ھە بەرگریی کردنیشی.

لە بەر ئەم بەزین و تەسلیمبو ھە بە زیدەرۆیی و شانازیی و خۆبادان، کە ئیسلام با یەخی زۆری بە ھەلژادنی ھاوسەر و دینداریتی ھە داو ھە.. بەرپرسیتی ژنەشی خستۆتە ئەستۆی میرد (چونکە ژن تەو ھەری مائە کە یە، ئەگەر ئەو بۆ خوا سوڵحاو بوو، پارسەنگانە مائە کە رادەگریت، ئەگەر زۆر و پێلی دوا ی ئال و والایی ژیانیش بوو، ھەتمەن بەرەو زیدەرۆیی و لاسەنگی رادە کیشیت) لە بەر ئەم ھە، کە ئیسلام داوا لە موسولمانان دەکات، زۆر با یەخ بە پەرو ھەدی ژن و مندالەکانیان بەدەن و، خۆیان و ئەوانیش لە سزای دۆزەخ بپاریزن.

ھەر ھە کو، کە خوی گەورە دەفەر مووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ٦.

واته: ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! خۆتان و که سوکارتان له ئاگر بپارێزن، ئاگریک، که سووته‌مه‌نییه که‌ی، هه‌ر مروّف و تاویره‌به‌رده و، فریشته‌ی مۆن و توندوتیژ سه‌ر په‌رشتییه ده‌که‌ن، که به‌هیچ شێوه‌یه‌ک پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ ره‌فتارناکه‌ن و، هه‌موو ئه‌وانه‌ش جی‌به‌جیده‌که‌ن، که فه‌رمانیان پێده‌دریّت رایپه‌رینن.

- پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمووی: (أَلَا كَلُّكُمْ رَاعٍ، وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ...)^(۱).

واته: ئه‌ری بزانی، که هه‌ر هه‌مووتان سه‌ر په‌رشتیار (شوان)ن، هه‌ر هه‌مووشتان به‌رپرسی ئه‌و که سانه‌ن، که له‌به‌رده‌ستاندان، ئه‌و پێشه‌وایه‌ی، که کاربه‌ده‌ستی خه‌لکییه، به‌رپرسه‌ له‌و که سانه‌ی وان له‌به‌رده‌ستیدا، پیاو سه‌ر په‌رشتیاره به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا، که له‌ ماله‌ که‌یدا ده‌ژین، بۆیه به‌رپرسه‌ لییان. ژن سه‌ر په‌رشتیاره به‌سه‌ر ئه‌ندامانی ماله‌ می‌رده‌ که‌یه‌وه‌و به‌سه‌ر منداله‌ کانیه‌وه‌.. ئه‌ویش به‌رپرسه‌ لییان.

6- بێتاگا بوون له‌ سروشتی دنیاو چۆنییه‌تی ره‌فتارکردن تییدا: سروشتی دنیا وایه: که پوژانیک پووی لیته‌و پوژانیک پشتی لیته‌، پوژانیک له‌ خۆشیی و هه‌بوونیی و له‌شساغیی و گه‌نجیی و کاتی زۆردایت و، پوژانیکیش دیّت، که

^(۱) بوخاری (۷۷/۹) موسلیم (۱۴۵۹/۳ ز ۱۸۲۹). ته‌واوی فه‌رموده‌که: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَلَا كَلُّكُمْ رَاعٍ، وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَعَبْدُ الرَّجُلِ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكَلُّكُمْ رَاعٍ وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ).

له ناخۆشیی و نەداریی و دەردەداریی و پیری و کاتکەمیدا دەبیت.. ئیتر ئەو هە سروشتی ژیاڵە..

خوای گەورەش دەفەر مووی: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران: ۱۴۰.
واتە: ئیتر ئەو هە رۆژەو له ناو خەڵکییدا دەستاو دەستی پێدە کەین، کە هەندیک رۆژ بۆ هەندیک شادییەو، هەندیک رۆژیتەر مایە خەمبارییەتی.

پێویستە لەسەر موسوڵمان _ کە دنیا رووی تێکرد_ بوغرا نەبیت، هۆشی لە رۆژانی رەش نەبریت، کە دەوڵە مەندبوو، بزانی ت قاییلی ئەو هەشە هەژار بکەویت، کە لەش ساغ و پتەو بوو، دەبیت پیری و کۆلەواریشی لە بەرچاویت، کە کاتی زۆری هەبوو، دەبیت حساب بۆ رۆژانی بکات، کە کاتی بە دەستەو نامینیت.

کە وایبوو: دەبێ ئیحتیات بکات و پلانی رۆژانی داها تۆو دا برێژیت و، بەشی رۆژانی داها تۆی لە هەموو شتێکدا دا بنیت (بەلام نەک ئەو هەندە حسابی بۆ بکات وە کۆیە کێک و ابزانی هەر دەمینیت و نامریت)، بیئا گابوون لەم سروشتە دنیا حەتمەن تۆوشی زیدەرۆیی دەکات.

۷- کە مەتەر خەمی لە خۆگرتنەو دەدا: ناشکرایە، کە نەفسی مرۆف و حەزو ئارەزو و هەکانی قاییلی کۆنترۆل کردن و سنور بو دانان، هەر وە کۆ، کە قاییلی بەرەللا کردن و یاخی کردن..

هەر وە کۆ و تراویشە: ((نەفس وە کۆ مندالی شیرە خۆرەیه، تا لیینە بریتەو، هەر دەیه ویت)).

هەر کە سێک نەفسی خۆی توندوتۆل راگرت، سەرفرازە، هەر کە سێکیش جەلەوی بۆ شلکردو لێی گەرا، بیگومان نقومی چیژو ئارەزو و دەبیت، ئەو هەش بەتەئکید سەری لە زیدەرۆییەو دەردەچیت.

ئەمە یە کێکە لە حیکمەتی جەختکردنەو هە قورئان، لە زەرورەتی جیهادکردن دژی نەفس و هەواو هەوەس و حەزە مونحەریفەکانی مرۆف، سەرکەوتوو ئەو

که سه یه: که دەرۆونی خۆی پالفته کردووو نه فسی خۆی له ژهنگوژاری ههواو ههوس پا کردۆتهوه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۙ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾ الشمس: ۹ - ۱۰ - ههروهها ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ العنكبوت: ۶۹.

واته: ئه و که سانهی له بهر خاتری ئیمه و، له ریی ئیمه دا جیهادیان کردووو، چه تمه ن رینایانده کهین، تا بکه ونه سه ر ریبازی ئیمه، خوی گه وره به ته ئکید وهل ئه و که سانه دایه، که پیاوچاک و چاکساز و خیرومه ندن.

- هه ر له م روانگه ی خوگۆرین و دەرۆون و چه ز کۆنترۆل کردنه وهیه، که ده فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ الرعد: ۱۱.

۸- بئیا گابوون و گوینه دان به هاتنی قیامهت و ناسۆره کانی: کابرای موسولمان باوه رپی به قیامهت هه یه و دلنایه له هاتنی، هه ندیک باسی بارو دۆخ و حالهت و شه شکه نه چه و ئازاری ئه هلی دۆزه خیشی بیستوو، به لام به هه ست و هۆشی ته قوا کارانه وه نایانروانیتتی.

به رده وام نایانه ییتته بیری خۆی! گومانی تیدانییه، که ئایه تی قورئان و فه رموو ده ی، پاک زۆریان باسی حاله ته کانی به هه شت و دۆزه خ کردوو، که موسولمان دلئ بۆ نازو نیعمه تی به هه شت ده شنیت.

دلئ له ژان و کاره ساته کانی قیامهت و دۆزه خیش راده چله کی.. حاله ته سه خت و بئیمان ه کانی چه شه رو دۆزه خ، ئه وه نده سامناک و ترسناکن! وشه نییه وه سفیان وه کو خۆی بکات.

وه سف نییه وینایان بکیشیت.. ئه وه ی خوی تاک و پاک له قورئاندا باسی کردوون بۆ رچه نین و داچله کینهانه، تا هۆشان بچیتته سه ریان، تا ئه م هۆش لیبوونه کاریگه ریی له سه ر پارسه نگی دینداریان دروو ستبکات.

پینغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفرمووی: (لَوْ تَعَلَّمُونَ مَا أَعَلَّمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا).^(۱)

واتە: ئەو هی، که من دەیزانم، ئەگەر ئیو بەتانزانیایە، که م پیندە کەنین و زۆر دەگریان!

۹- فەرماۆشکردنی بارودۆخی مرۆفایە تیی و حالی موسولمانان بە تاییە تی:

دەشیپت ئەمەش هۆکاری سەرەکیی بیپت بۆ زیدەرۆیی هەندیک کەس، کەسیک بیر لەم هەموو کارەسات و ناسۆرانەیی مرۆفایە تی سەردەم نە کاتەو و، هۆشی بۆ حالە تی پرمیحنە تی موسولمانانی جیهان نەچیت و، ئەم هەموو مەرگەساتانەیی رۆژانە روودە دەن، کاریگەریی لە سەر درووستنە کەن، چۆن زیدەرۆوگە دەبەل و دەبەنگ دەرناچیت!..

کەسیک ساتیک بیر لەم هەموو زەلیلیی و ژیر دەستەییە نە کاتەو و، که لە سەر سەری جیهاندا بەسەر ئوممەتە کەیدا هاتوو، ئەم هەموو مەرگەسات و شەپوشۆر و پاره دوونان و ویرانکارییە، ئەم هەموو رزق برین و برسێکردن و کاولکارییە دوژمنانی دووروزیک بەسەر موسولمانان دەهینن (کەسیک تەنانەت لە رۆژوگرنتی رەمەزانە کەشدا، ئەم هەموو برسیی و ترساو و بیدەرەمەت و بیدەرەتانەیی موسولمان نەبینیت، ئەم هەموو خوینە، کە جۆگە لەی بەستوو...)، کەسیک ئەو نەندە رۆحی پوو کابیتەو و، حەز سەرشیپت و هەست مردوو بیپت، ئە هەمان کاتیشدا پاره دارو لە ئەماندا بیپت، چۆن زیدەرۆ دەرناچیت!؟

بیگومان لە زیدەرۆیی و ئەنانیتیدا نەقودە بیپت و، دنیاویست هەر خۆیە تی، ئا ئەم نمونەیی (مرۆف) بە سەرورەیی مرۆفایە تیی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

^(۱) بوخاری (۱۲۷/۸).

بەراوردبکە! کە خۆی میهرەبان دەیبینی، ئەوەندە لەخەمی خەڵکیدا، ئەوەندە خۆشی لە ناسۆریانە، ئەوەندە رەنجیان وەلدادەدات و، هەر ئاخیان بۆ

هەلە کیشییت، پێی دەفەر مووی: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ﴾ فاطر: ۸.

واتە: خۆت بەخەم و پەژارەیانەو مەفەوتینە.

- ﴿فَلَعَلَّكَ بَدِخٌ نَّفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾ الکەف:

۶. واتە: جەنابت خەریکە خۆت بەخەم و خەفەت بفەوتینیت، کە ئەوەندە بێر لە دیدو هەلوێستیان دەکەیتەو کە بۆچی باوەر بەم قورئانە ناهین؟!.

- ﴿لَعَلَّكَ بَدِخٌ نَّفْسِكَ الْإِيكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ الشعراء: ۳.

واتە: جەنابت ئەوەندەیان خەم لێدەخۆیت، کە بۆچی موسولمان نابن، کە

خەریکە خۆت بفەوتینیت!

تەسەوربکە، قەبارە ی ئەو خەفەتلیخواردنە ی جەنابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەبیت چەند بووبیت، کە یەقینی هەیه ئەو وەحی خواییە و بۆی دیت، فەرماشتی خۆی کردگاری ئاسمانە کان و زەویە و دیتەخوارەو، تائەو خەلکە بێتاگاو گومراییە پێی راستی ژیان بدۆزنەو، کەچی ئەک هەر گویی لێناگرن، ناشهیلن بۆ خەلکی باس بکات و دەلێن: تۆ شیت بویت، تۆ جادووگەریت، تۆ جنۆکە دەستی لێو شاندویت، تۆ کەسێک لە (شام) ناوی (رەحمان) ئەمانەت فێردەکات!!

بیر لە جەجمی ئەم خەم و خەفەتە بکەرەو، کە گەیشتۆتە ئەو رادەییە، کە خۆی گەورە بەرھەلستی لیبکات و پێی بفرمووی: وا مەکە.. خۆ تۆ خەریکە بەیە کجاریی خۆت دەفەوتینیت بە خەمخواردن!.

۱۰- ئەو بێتاگاییە لە زیدەر پۆییە کەو دەرووستبوو: ئەمە خۆی هۆکاریشە و ئەنجامیشە، سەیرە کە کەسێک ئەوەندە زیدەر پۆیی لێ دەبیتە سیفەت و رەفتارو،

بەردەوام ھۆشی لێیەتی و مومارەسەیی دەکات، ئیتر لەو بەیناگادەبێت، کە ئاسەواری زێدەرۆویی زۆر خراپ و دژوارە! بەلام ئەو ھۆشی لێی نییە..

دژواریتی ئەم خالە لەو دەداوە: کە وەکو ئاشکرایە، ھەر کەسیک، کە دەزانیت فلان رەفتار زیانی ھەیە، خۆی لێدەگرێتەو و نایکات، نەشیکات نایکاتە کاریکی بەردەوامی، بەلام ئەگەر زێدەرۆویی بوو بە سیفەتی، ئیتر بەیناگادەبێت لەو هی، کە ئەو نەدەیی خواردوو، ئەو نەدە خەوتوو، سەرەنجامی ئەمەش پارە بەفەرۆدەدات و، ریابازی و سستی و تەمبەلی و ئیھالی و دەیان نەخۆشتری دینداریی رووی تێکردوو! ھەر کەسیک لە ئاسەواری زێدەرۆویی غافل بێت زیاتر تێیدا نەقۆم دەبێت.

ئەمە یە حیکمەتی ئەو پێناسە و ئەحکامانەیی شەرع، کە بۆ ھەموو شتیکی دیاریکردوو، ماھییەت و سنووری ئاسایی و سروشتی.. کە لەو کەمتر نوقسانییەو، لەو زیاتریش زێدەرۆویی و زیانلیکەوتنە.

سێبەم: ئاسەواری زێدەرۆویی:

أ- لەسەر کۆمەلکاران:

۱- نەخۆشکەوتن: جەستەیی مرۆفیش دەبێت بە پێی یاسا و رێسایەکی گەردوونی رەفتاری لە گەلدا بکریت، بۆ نمونە: خواردن و خواردنەو، دەبێت بە پێی یاساکانی پێداویستی و تیربوون بێت، لەو کەمتر نوقسانییەو زیانبەخشە.

لە دوای تیربوونیش خواردن و خواردنەو زیانبەخشە، ھەر وەھا خەو و بێداریی، سەرما بوون و گەرما بوون، دەرچوون لە سنووری ئەم یاسایانە، کەسە کە نەخۆش دەکات.

موسولمانیش، کە نەخۆشکەوت، ئەرکەکانی سەرشارنی پێی جێبەجێناکریت،

ئاوا دەبینیت کەمتەرخەم دەبیت (بۆیە لە مەرجی لەش سووکی بۆ شەو نوێژدا
خوێناسان فەرمووین: کە نابیت ئیوارە زۆری خواردبیت).

۲- دڵپەقیی: ئەمە دوو هەمین ئاسەواری خراپی زێدەرپۆییە، دڵ هەر وەکو جەستە
بە خۆراکی خۆی نەرم دەبیت و گەشەو نەشونمادە کات.

بەبرسیتی و گەندەخۆراکیش رەق دەبیت و دەپوکیتەو.. هەر وەکو، کە
بەنەبوونی خۆراکیش، هەردووکیان دڵ و جەستە سیس دەبن و یەکیان بە پێی
پرسیای گەردوون و ژیانەو، خاتروخۆتری بۆ کەس تێدانییە ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ
تَحْوِيلًا﴾ (۱۳) فاطر: ۴۳.

واتە: گۆرانگاریی لە پرسیای خاوییدا نابینیت پرۆبەدات، چونکە نەگۆرن،
کاتیکی دڵیکیش سیس دەبیت و هەستوھۆش دەمریت و، وێژدان کەرۆو
هەلدەهینیت، ئیتر خاوەنەکە یزوت و هەلۆیستی دینداریانە ی نامینیت،
هەندیک لە فەرزەکان سەتھیانە دەکات، هەر هەلیانە پرۆزیت بەس!

ئەگەر زوو بەھۆش هاتەو، چارەسەری دڵ و دەروون و هزر و ژیر و هەست و
ھۆش و وێژدان و رۆحی خۆی نەکرد داماو دەکویت، چونکە دلی وەکو بەرد رەق
دەبیت: ﴿مُرْقَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوَّشَدُّ قَسْوَةً﴾ (البقرة: ۷۴).

واتە: پاشان دلتان وەکو بەرد رەق بوو، بگرە رەقتیشی لێهات! دلی
کەسیکیش بگاتە ئەم ئاستە، ئیتر بەر غەزەبی خوا دەکویت ﴿قَوْلٌ لِلْقَلْبِ
قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۲۲).

واتە: وەیل (دولیکی دۆزەخ، یان جۆریکی سزایە) بۆ ئەو کەسانە ی دلیان لە
بەرامبەر یادی خوادا رەق بوو، هزریان چەقیبەستوو و هەستوھۆشیان مەیبوو!
ئا ئەم حالەتەش، کە نەخۆشکەوتنی دڵ و دەروون و هزر و ژیری و
هەستوھۆش و وێژدان و رۆحە، خۆھەر بەسەر کافردا نایات (وەکو هەندیک لە

موسولمانان وا ده زانن ئه وه ههر باسی کافرا نه! به سه ر موسولمانیشدا دیت..
 نه گه چی نویژه کانیشی ده کات و رۆژووش ده گریت و خواپه رستیه کانی
 نه جامده دات، به لام خواپه رستییه کانی، جگه له ماندوو بوونی، هیچیتری
 پینا بریت..

نابینیت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له باسی شه ونویژی هه ندیک
 که سی دامای وادا (خوا نه مانخاته ریزیانه وه) ده فه رموی: (وَرَبَّ قَائِمٍ حَظُّهُ مِنْ
 قِيَامِهِ السَّهْرُ..)^(۱)

واته : ئای چهند کهس ههن، که له وانیه له شه ونویژه که یاندا، جگه له
 شه ونخوونی هیچیتریان پینه بریت!

۳- سستبوونی بیر کردنه وه: ئه وی به گه ده به لی زۆری خوار دووه و پر بووه،
 ئه وی جو ره ها پۆشاک ی رازاوه ی زیاده ی کرپووه و دایناوه.. ئه وی له زیده رۆییدا
 ماندوو بووه! هزره هۆشی له پیناسه ی گه ردوون و ژیان و مرۆشدا، له سیفه تی:
 (خالق) و (مه خلوق) دا ناخاته گه ر، هه ست و هۆشیشی لای هه ژاران و
 لانه وازان نییه، بیر له مردن و گۆرو حه شرو قیامه تیش ناکاته وه، ئی ئیتر چی
 له سه ر بیر کردنه وه و تیفکرین هانیده دات؟!

ئه مه که ههر به دانیشتنانه وه خه وی لیده که ویت، هیممه تی له کوپه بو بیت،
 که خواخوایه تی کهس پینه لیت ههسته کاریک بکه! ئاخه بۆیه باب و باپیرانی
 عه ره ب و تو یانه: (إِذَا امْتَلَأَتِ الْبَطْنَةُ نَامَتِ الْفُطْنَةُ).

واته: ئه گه ر گه ده پر بوو، زرنگ و زیره کیش خه وی لیده که ویت..

که ئالیه تی بیر کرده نه وه په کی کهوت و تیفکرین مه یی، دل و دهر وون و

^(۱) أحمد ۳۷۳/۲ (۸۸۴۳) و النسائي (۳۲۳۶) و ابن خزيمة (۱۹۹۷) الهيثمي مجمع الزوائد/ كتاب الصيام (۲۰۲/۳) ده شفه رموی: رواد الطبراني في الكبير ورجاله موثقون. الألباني: صحيح الجامع (۳۴۸۸)

هزر و هۆش کاریان نامینیت، ئاوا موسولمان خوی له فیربوون و زانین و شیکاریی داناییان مه حروم ده کات و، یه کیک له گه وره ترین سیباو سیفه تی مروڤایه تی له ده سته دات، که بیر کردنه وه و تیفکرینه.

۴- به هیزبوونی پالنه ریی شه پخوازی له ناخیدا: زیده پژی له خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و سوکناو خه وو حه سانه وه، ده بیته پالنه ریکی شه پخوازی له ناخی که سه که دا، یان پالنه ره که ی هه یه و هیزی زیده پژی ده یخاته گه ر! چونکه زیده پژی وه رگرتنی وزه ی ئیزافییه.

ئه م وزه زۆره ش، که کۆده بیته وه، پئویستی به سه رفکردنه وه هه یه، ئه میس که خیره ومه ندنییه، یان نه ماوه وه هه ستوه هۆشی بۆ حالی موسولمانان ناخرۆشی، حه تمه ن بیر له شتیتر ده کاته وه، که له گه ل لایه نی ده روونی خۆیدا ده گونجیت، ئه و کاته ش، که س زه مانه تی ئه وه ی ناکات له گونا حکاری و خراپه دا سه رفی نه کاته وه، شتیکی دووریش نییه لئی، که بکه ویته گونا ح و تاوانه وه.

ده شیته یه کیک له حیکمه تی رۆژوو گرتنی گه نجان، له بهر ژن نه هینانیان ئه مه بیته، تا تیرو پر نه بن له خواردن و خواردنه وه و حه وانه وه و، هۆشیان هه ر بۆ (جنس) نه روا ت..

بۆیه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به گه نجه کان ده فه رمووی: (يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ).^(۱)

واته: هۆ گه لی لاوان هه ر که سیکتان له توانیدا هه بوو، با ژن بهینیت، چونکه ژنه یان رییه کی باشتره بۆ چا و پاراستن و داوین پاکرا گرتن، ئه وی ناشتوانیت ژنه یینیت، با به رۆژوو بیته، چونکه رۆژوو بۆ ئه و قه لغانه.

(۱) بوخاری (۳/۷) موسلیم (۱۰۱۸/۲ و ۱۰۱۹).

۵- به زین و تیکشکان له کاتی کیشهو نارحه تییدا: ئەمه ئەنجامیکی سروشتی ئەو زیدەرۆیی و نەرمه لیقییهیه.

زیدەرۆ _ دوور له تین و فشار و نارحه تی و کیشه _ ژيانی بردۆته سه ر.. که سیك هەر له خوشیدا بوو بیّت و ماوه یه ك نه که و بیته ژیر سه ختی ژیان و تین و فشاری دوژمنان و، پالّه په ستۆی نه بوونی و، جارێک له بهر خاتری خوای گه وره و له پیناوی سه روه ریی دینه که یدا زیندان نه بوو بیّت و، جارێک خۆی نه شار دبیته وه و گه مارۆ نه درابیت و، سه ر راستانه ش خواناسییه که ی نه کرد بیّت، چۆن بهرگه ی کیشه ده گریت و ده توانیت به ره نگاریی نارحه تی بیته وه؟!

یان که بۆخوا ساغ نه بوو بیته وه و بۆ بانگه واز و کۆمه لکاریی ئیسلامی ئینه برابیت، چۆن چاوه ریده کات، خوای گه وره بیگریته خۆ، ئارامگریی پیببه خشیّت و لایه نگریی بیّت، تا سه ربیخات؟!

بروانه خوای گه وره، که زانی^(۱) یاوه ران خوا لێیان رازی بیّت سه ر راستانه به یعه تیان داوه ته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) راستگۆن و هه لۆیستیان پشتگیری کردنی پیغه مبه ری خواجه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که زانی راسته و بۆ خوا ساغ بوونه ته وه و بۆ سه رخستنی دینه که ی لێپراون، ئەو هه موو نیعمه ته نایابانه ی پیببه خشی:

أ- لێیان رازیبوو .

ب- ئاسووده یی و هیمنیی خسته دلپانه وه و بیخه میکردن و، فه تحی مه که که ی ئاسان و زوو کرد به نسیبیا و سه رکه و توانه _ بیته وه ی خوین له که س برژیت _ پایته ختی کوفر پماو بوو به پایته ختی ته وحید.

ج- دهستکه وت (غه نیمه ت) یکی زۆری پیببه خشین.

(۱) بیگومان پیش به یعه تدانه که شیان ده زانی. ئەم زانییه زیاده نییه و، نابیته زانیی پاش وه خته بۆ خوای گه وره، له کاتی کدا خوای گه وره شاره زای ناخیا ن بووه.

هه موو ئەمانەى لەم ئایە تانەدا باسکردوو: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَعَانٍ كَثِيرَةً يَأْخُذُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾﴾ الفتح: ١٨ - ١٩.

واتە: بە دُنیايیهوه خوای گهوره لهو موسولمانانه رازیبوو، که له ژیر درهخته کهدا بهیعه تیاندایتى، که خوای گهوره زانی له ناخیاندا راستگون، هیمنیی و ئارامیی دابارانده سهریان و پاداشتی به فهتھی مه ککه دانهوه، که سووک و ئاسان بکهوئته دهستیان، ههروهها دهسکهوتانیکی زوری خسته بهردهستیان تا هه ریه کهیان پشکی خوئی لئ دهسکهوئت.. خوای گهوره به دهسهلات و دانایه.

٦- بایه خندهان به کهسی: زۆرینهی زیدهرۆیان ئەنانین، بایه خیان هه ر به خۆیانە، بۆیه کهم بایه خ به کهسانیتەر ددهن، سه ر په رشتی کهسانیتەر ناکهن، چونکه هه روا ده زانن ئەوه ندهیان هه یه (موحتاج) ی کهس نین.

لەم دیدو ههستهوه، هه ر خۆیان له خه لکی به دوور ده گرن، مه گه ر ئەو کاته ی شانازیان به سه ردا ده کهن! یان خۆیان له به رچاویان ده نوینن، چونکه خۆیان تیرن ئاگیان له برسی نییه.

چونکه خۆیان پۆشتهن و ئاگیان له رووت و ره جاله کان نییه.. زیدهرۆ ناتوانیت وه کو خواناسان و ئەهلی ته قوا بیت، که له به ر خه لکی هۆشیان له خۆیان نییه!! ده لئین: که سه یدنا ی (وسف علیه السلام) بوو به به رپرسی ئازووقه و گه نجینه ی دانه ویله ی ولات، ژه میك تیرنه بوو، عه رزیان کرد بۆچی؟!

فه رمووی: ده ترسم تیربیم و حالی برسویه کانم بیربجیته وه.

ئێ که سێک له نازو نیعمه تدایه و زیدهرۆیانە چیژیان لئ ده بینیت، چۆن خه می خه لکی له به رده بیت و بۆچی له به ربییت؟!.

۷- خوځستنه بهر موحاسه بهی تایبه تی خوی گه وره: زیډه پړو له م خاله زور
 بیئاگاده بیت، له کاتیکدا خوی گه وره به سویند خوارنده وه جهخت له م
 لپرسینه وه و موحاسه به کردنه دکات، که ده فرمووی: ﴿ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ
 التَّعْيِيرِ﴾ التکاثر: ۸.

واته: پاشان به ته ئکید له و پړوژی قیامه تدا له سره چو نیه تیی رهفتار کردنتان
 به نیعمه ته کان پرسیارتان لیده کریت.. له وه بیئاگایه که هر راوه ستانده که له
 جزوری خوی تا کو پاکدا نه شکه نجه و نازاره .. چونکه پیغه مبهری خوا (صلی
 اللہ علیہ وسلم) ده فرمووی (مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَّبَ).^(۱)
 واته: هر که سیک له پړوژی قیامه تدا حسابی له گه لدا بکریت نازارده دریت.

۸- که وتنه کاسبی هر پامه وه: زیډه پړو، تا زیاتر مه سروف بکات حهزی له
 زیاتره، تا هه بییت زیاتریده ویت! نه مهش نه گه ری نه وه درووستده کات، که
 ده شیت له ما وه به کدا تووشی نوشوستی بییت و، پاره که ی (مووچه بییت یان
 کاسبی) به شی نه کات یان پیوستی به شتیکتری چاکتر بییت، با زیادهش بییت،
 دهیه ویت بیکریت (وه کو: سه یاره و کوشک و ته لارو دوکان و.. هیتر) له م
 حاله تانه یدا _ به تایبه تی کاتی ته نگزه ی دارایی _ دهیه ویت حاله تی خووشی و
 هه بوونیبه که ی هر به رده وام بییت و نیستا نیبه تی بویه خوا لاماندا به ره و هر پام
 ده چیت، له کاسبیکردنیدا بییت یان له وه زیفده دا بییت! ریگای هر پام زورو والو
 ئاسانه، ئیتر ده شیت ناچارانه! ریگایه کی هر پامی پاره په یدا کردن بگریته بهر!

له کاتیکدا ده زانیت، که پیغه مبهری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)
 ده فرمووی: (كُلُّ جَسَدٍ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ فَالنَّارُ أَوْلَىٰ بِهِ).^(۲)

^(۱) بوخاری (۳۷/۱) مسلم (۹۴). دهقی هه موو فرموده که: عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ حُوسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَّبَ . فَقُلْتُ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴾ فَقَالَ " لَيْسَ ذَلِكَ الْحِسَابُ إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرْضُ، مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَّبَ).

^(۲) نه وه ی نوسر هینا ویته به وه به هیز نیبه به لام ... (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ لَحْمٌ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ، النَّارُ أَوْلَىٰ بِهِ)

واته: ههر به شیکی لهش به مائی سوحت^(۱) گه شه ی کردبیت شایانی داخکړدنه به ناگری دوزه خ.

۹- بوون به برای شهیتان: برای شهیتان!! ته مه بو زانینی ته و حه حقیقه ته ره هایه یه که ته و کهسه زیده پړویانه که له سنووری ناسایی و سروشتی پیداویستی و یحیتیا تکردن دهرچوون، خوشک و برای شهیتانن! خوی گه وره ده فهرمووی:

﴿إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ (۷) الإسراء: ۲۷.

واته: به ته تکبید زیده پړویان برای شهیتانه کان، شهیتانیش دهره ق به خوی په روه ردگاریی کوفرانه بژیره.

بوون به برای شهیتان یه عنی بوون به شوینکه وتوو و گوپړایه ل و نه ندایمی حزبه که ی!! به راستی دیدو ره فتاریکی دژواره که خاونه که ی ده گه ینسته ته وه ی بیته برای شهیتان^(۲).

۱۰- مه حرومبوون له خو شه ویستی خوی گه وره: چونکه خوی گه وره ته و که سانه ی خو شناویت، که زیده پړون وه کو، که ده فهرمووی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۱۶۱) الأنعام: ۱۴۱.

نیامی ته حمده (۱۴۰۳۲). ته لبانی رحمه الله له (سلسله الأحادیث الصحیحة / ۲۶۰۹) دا ده فهرمووی: سه حیحه. له کاریگه ری فهرمووده ی ناواوه یه که ده بینی سه یدا ته بوبه کر که زانی پاروویه کی حرامی خواردوه، په نجی کرد به قورگییداو خوی رشاندوه هینایه وه. خاتووعایشه خوا لیبی رازی بیت ده گنیرته وه: (كَانَ لِأَبِي بَكْرٍ غُلَامٌ يُخْرِجُ لَهُ الْخِرَاجَ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يَأْكُلُ مِنْ خِرَاجِهِ ، فَجَاءَ يَوْمًا بِشَيْءٍ فَأَكَلَ مِنْهُ أَبُو بَكْرٍ ، فَقَالَ : لَهَذَا الْغُلَامِ أَتَدْرِي مَا هَذَا ؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ : وَمَا هُوَ ؟ قَالَ : كُنْتُ تَكْهَنْتُ لِإِنْسَانٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَمَا أَحْسَنُ الْكَهَانَةَ إِلَّا أَنِّي خَدَعْتُهُ ، فَلَقِيَنِي فَأَعْطَانِي بِذَلِكَ فَهَذَا الَّذِي أَكَلْتَ مِنْهُ ، فَأَدْخَلَ أَبُو بَكْرٍ يَدَهُ فَقَاءَ كُلَّ شَيْءٍ فِي بَطْنِهِ) بوخاری (۳۵۷۹). له شوینتیردا مانا کراوه.

^(۱) سحت: ته وه یه که لیبی دنیایه که حرامه وه ههر ده یخوات.

^(۲) وه کو ته وه یه کابرا کوشکیک دروستبکات، که ته واوبوو به سه ریدا بروخیت! چونکه شهیتان و شهیتانیزم له دنیاو قیامه تدا ههر زهرمه نندن: ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُوَ الْخَسِرُونَ﴾ (۱۹) المجادلة: ۱۹ واته: ته ری به ته تکبید حزبه که ی شهیتانن که زهرمه نندن.

واته: خوای گه وره زیدەرۆیانی خوشناوێت.

هه موو دینداریی و رهنج و کاریکی موسولمان بۆ ئه وه یه که شایانی ئه وه بیته که خوای گه وره خووشیبوویت، به لام زیدەرۆ سه رپشکانه و به رفتهاری خوئی له م پله و ئاسته ی شه ر ه ف خوئی مه حروومده کات! ئی چ زیانیك له مه گه وره تره؟! پاشان ئه م زیانه ی لی ده که ویت له به رامبه ر چییدا؟ له به رامبه ر زیدەرۆییدا! نه ک له به رامبه ر پرکردنه وه ی پیداو یستیه کی زه روره تییدا..

ب- ئاسه واری زیدەرۆیی له سه ر خودی کۆمه لکاریی:

به کورتی: زالبوونی دوژمنانه به سه ر هه ر کۆمه لکارییه کی ئیسلامییدا که زیدەرۆیی دیارده ی ژیا نی ئه ندامانی بیته، کۆمه لکاریی و افشه له، خاوه، ترساوه، به ری گورزی به رده وامی دوژمن ناگریت، له گه ل یه که مین زه برو زهنگیگ که تووشی دیت_ ئه گه ر به یه کجاریی هه لئه وه شیتته وه و له ناو نه چیته _ زۆر زۆر لاوازو بال بال ده که ویت.

ئه گه ر له دیدو ری و بزوات و هه لئویستی خوئی لانه دات، ئه وه نده له ئامانجی دوورده که ویتته وه، که رهنگه ده یان سال بیته وه دواوه! (چونکه ئه و (خرۆکه ی سپی) یانه ی گیانی به رهنگاریی و خوگریی و پشوو درێژیان بۆ به رهه م ده هینا، که ئیانه له دل و ده رووندا لاواز بوون)..

ئیهان ئه و هیزه پته وه یه، که موسولمانانی تاکو کۆ هه یانه و دوژمن به هۆیه وه ناتوانیت زه فه ریان پیببات.. دوژمنان ده توانن هه زاران کۆمه لکار بکوژن و ده یان چالاکی کۆمه لکاریی بوه ستینن، به لام ناتوانن (ئیهان) و (ئیسلام) له دل و ده روون و هزرو ژیری و هه ست و ویتدانی موسولمان ده ربه یینن...

ده توانن به زیدەرۆیی و پاره و فریوودان و ژیا نی به رسیبه ر هه زاران له

پښه رکه ن و هه زاران داعی چاک سستکه ن و هه زاران کومه لکاری چوست سستکه ن.^(۱)

چوارهم : رڼگای چاره سه ری زیده پړوی:

۱- بیرکړنه وه له چاره نووس و له نه جامی زیده پړوی: ده شیت هه لویسته یه ک، بیرکړنه وه ی ساتیک له دا هاتوی زیده پړوی، به خوداچوونه وه یه ک، دیدو هه لویست و موماره سه ی زیده پړوکان بگوریت و < هزو ژیریان و ناراسته یان بکات که زو واز له زیده پړوی بهینن و پارسه نگبینه وه.

۲- جله وگرتنی نه فس و توندراگرتنی: به گرتنه وه ی له هه ندیک حه زو نارزه وو، له هه ندیک داواکاری زیاده و بیجی و ناچارکردنی له سه ر هه ندیک هه لویست: یه کجورخواردن، که مخواردن، نه کړین، به خشیني نه وه ی لای جوان و چاکه و دلّی پیوه یه تی.. هه روه ها ناچارکردنی له سه ر خواپه رستی زیاده.. سوونته ته کان، پړووی زیاده و عومره و شه ونویژو قورثانخویندن و زیکرو ته سبیحات.. خو ناچارکردن له سه ر چوونه دهرس و کوری دینی و گویگرتن له وتارو دهرسی قیامه تخوازیی..

هه روه ها به خشین، خپروخیراتکردن، دیاری کړین.. کتیب چاپکردن و به خشینه وه ی.. هه روه ها به پی پړویشن و کول هه لگرتن.. به دوا داچوونی حالی موسولمانان و هاتوچوی که مدد رامه ت و هه ژاران.. وه هه روه ها.

۳- خویندنی سپیره و سوونته تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): که پره له ناموژگاریی له ناراسته وانی په روه ده ی پارسه نگ، له هوشداریی و حه زه ر له زیده پړوی و خوشویستنی دنیا.

^(۱) نه وه واقعی به رچاوه له باشووری کوردستانی _ دواى ئیحتیالی ئه مریکایی _ بۆته دیارده یه کی زهق و ئاشکراو دزیو.

سپیره و سوننه، که داوا له موسولمان ده کهن دنیای له دلدانه بیټ، کولی دنیای سووکبیت و مالی رۆژی دوایی ناوه دانکاته وه.. با زبر بژی، چاو له هه ژاران بکات، چاوی له مردن و گۆرو قیامهت بیټ و هۆشی لییان نه بریت..

له خواردن و خواردنه و دا ئادابی ئیسلامی ره چاوبکات، به رادهی پیویست بخوات.. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعِيَ وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ).^(۱)

واته: موسولمان که ده خوات یه ک ریخۆله ی پرده کات، به لام کافر، که ده خوات ههوت ریخۆله پرده کات!

- ههروهه فهرمووی: (الْمُؤْمِنُ يَشْرَبُ فِي مَعِيَ وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَشْرَبُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ).^(۲) ته وهش خواردنه وه.

- ههروهه فهرمووی: (مَا مَلَأَ آدَمِيَّ وَعَاءٌ شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ ، بِحَسَبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتٍ يُقْمَنُ صُلْبَهُ ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَهَ فَثَلَّثَ لَطْعَامِهِ ، وَثَلَّثَ لَشْرَابِهِ ، وَثَلَّثَ لِنَفْسِهِ).^(۳)

واته: ههچ که سیک ههچ ده فر (قاپ، توره که، کیسه) پر له شت نه کردوه، که زیانی زۆربیت وه کو گه دهی... خو مرۆف ته وهندهی به سه بیخوات، که قامه تی پئی راست و ریک بیټ (بو ته ندر ووستی به سبیت)، ته گهر ههر زیاتری ده ویت، با سییه کی گه دهی بو خواردن بیټ، سییه کی تری بو خواردنه وهی و، سییه کی سییه می به به تالی بهیلتته وه، تا هه ناسه ی ئاساییانه بو بدریت.

- خاتوو عائیشه (خوا لیبی رازی بیټ) باسی ده سکورتی خویان و پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو (عوروهی کوری زوبیر)، که خوشکه زایه تی

^(۱) بوخاری (۹۲/۷) موسلیم (۱۶۳۱/۳).

^(۲) بوخاری (۹۳/۷) موسلیم (۱۶۳۲/۳).

^(۳) ترمذی (۵۹/۴ ز ۲۳۸۰).

(خوالییان رازی بیت) گِیرایه وهو فه رمووی: (إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أُوقِدَتْ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَارٌ. فَقُلْتُ يَا خَالَةَ مَا كَانَ يَعْيشُكُمْ قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ التَّمْرُ وَالْمَاءُ إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جِيرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَتْ لَهُمْ مَنَاحٍ وَكَانُوا يَمْتَحُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْبَانِهِمْ فَيَسْقِينَا).^(۱)

واته: جار هه بوو مورا قه بهی هه یف (هیلال) مان ده کرد، سی جار نوی ده بووه (۴۵ روژ) له دوو مانگدا ئاگریک بو چیشتلینان له ماله کانی پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه کردایه وه!

عوروه پرسى: نه دى به چى ده ژيان؟!

فه رمووی: به ئاوو خورما.. به لام پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دراوسییه کی نه ساریی هه بوو، که مهرو مالاتیان هه بوو، نه وان له شیرى مالاته کانیان بو پیغه مبهری خویان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده هیناو جه نابیشی ده یدایه ئیمه ده مانخوار ده وه.

- هه ر خاتوو عائیشه (خوالیی رازی بیت) له باسی پیخه فی پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (كَانَ فِرَاشُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَدَمٍ وَحَشْوُهُ مِنْ لَيْفٍ).^(۲)

واته: راخه ره که ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیسته بوو، سه ریینه که شی به پووش ئاخرا بوو.

- هه روه ها ده فه رمووی: (مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ مُنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ مِنْ طَعَامِ بَرِّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ).^(۳)

^(۱) بوخاری (۱۲۱/۸) موسلیم (۴/۲۲۸۳ ز ۲۹۷۲).

^(۲) بوخاری (۱۲۱/۸).

^(۳) بوخاری (۱۲۱/۸) موسلیم (۴/۲۲۸۱ ز ۲۹۷۰).

واته: مآل و مندالی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قهت نه بووه سئ جار یان خوراکى گه نم له سئ ئیواره دا له سهریهك خوار دبیت، هه ر له و کاته وه که ته شریفی هیڼایه مه دینه، تا ته و کاته ی کوچی دوا یی کرد! (ده سال ده کات).
- جار هه بوو ناچار ده بوو دوعای (رزق) بکات، چونکه هیچیان نه بووه، دوو عاشی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) گیراده بوو، ده یغه رموو: (اللّٰهُمَّ ارْزُقْ آلَ مُحَمَّدٍ قُوَّتًا).^(۱)

واته: خویه! خوراکیک بکه به نسیبی مآل و منداله که ی محمد!!

کاتیک موسولمانی دیندار و هه ست زیندوو و پابه ندی شهرع و، شوینکه وتوی سوننه تی ئەم پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سهرنجی ئەم ژیانه ی ده دات، که ئەوه له قوئانغی مه دینه دایه و موسولمانان تیربوون و ده سه لاتیان به سه ر هه موو عه ره بستاندا ده رویشت، ئەوه مآله کانی پیغه مبهری خوا بوو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که له مه ودای (ده) سالدا، له هیچ کام له (مآل) هه کانیدا، سئ ئیواره خوراکى گه نیمان نه بوو بیت: (نانی گه نم، دانوله، ساوهر، گه نمه کوتاو، له په ی ساوهر، شوربای ساوهر، پرویش.. هیتر)!!

موسولمانی خواناس، که بیر له مه ده کاته وه وه هه فته یهك وا ده ژى، چوئ زیده روؤ ده ده چیت؟

زیده روویه کیش، ئا ئەمه ی له دیدو زهین و هوشدا بیت، چی وه لامی خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده داته وه؟!

چی به خوی ده لیت؟!

ده لئ: منیش شوینکه وتوی پیغه مبهران و سد دیقان و شه هیدان و پیاوچا کانم، توخوا بمخه نه ریزیانه وه!

^(۱) بوخاری (۱۲۲/۸) موسلیم (۲۲۸۱/۴ ز ۱۰۵۵).

خوای گه وره ده فهرمووی: ئەو کەسە ی ملکەچی و گوپرایه لیبی خواو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکات، خوای گه وره ده پخاته کاروانی خواویستی ئەو سالحانه وه.. وه کو، کە ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ النساء: ٦٩ - ٧٠.

واته: هەر کەسێک گوپرایه لی خوای گه وره و پیغه مبهەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکات، ئانه وانه له گه ل ئەو کەسانه دا ده بن، کە خوای گه وره نازو نیعمه تی خۆبی پێیان به خشیوو، له پیغه مبهران و راستگوویان و شه هیدان و پیاوچاکان، به راستی هاوپییه تی ئەوانه مه نزله یه کی به رزه و مایه ی خۆشییه، ئەمه فه زلی خوای گه وره خۆیه تی، خوای گه وره ش خۆی زاناو شاره زایه ^(١).

٤- خۆیندن و شاره زابوون له میژووی ژیا نی سه له ف: ژیا نی یا وهران، کە چه سپاندنی قورئان و سووننه ته که یه، ژیا نی (تابعین)، کە چه سپاندنی ئاراسته ی یا وهرانه، ژیا نی موجهیدان و زانایان و شه رعناسان و خواناسان ئەم پێشه وایا ب و نازدارانه، هه مویان له ژیا نیاندا لایه نه کانی ژیا نی پیغه مبهری خوا یان ((صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) به قه ده ر توانای خۆیان ده چه سپاند..

ژیا نی ئەوانه پارسه نگ و بالا و نمونه ییه، له هه بوون و نه بوونیاندا، له دیدو تیروانیان بو ژیا ن و مردن بو دنیا و قیامه ت، ئەم پێشه وایا ده گمه نانه ژیا نیان پردی قیامه ت بوو.

(١) توخوا له خۆت بپرسه که به چه ره فتاریکی چاک و په سه ندت ده ته ویت خوای گه وره بتخاته ریزی ئەم به ریزانه وه؟!

- سهیدنا (عومهری کوری خه ططاب)، که له پیاوه ده گمهنه که ی ئیسلام (خوا لئی رازی بیّت) چووه مآلی (عبدالله) ی کوری- خوا لئی رازی بیّت- بینی گۆشتی له بهرده مدایه و دهیه ویت بیخوات.

پیی فهرموو: ئەمه چییه؟

عبدالله فهرمووی: گۆشته.. حهزم لئی بوو.

سهیدنا عومهر فهرمووی: چها ههر شتیک حهزت لئی بوو، ده بیّت بیخویت؟! ئەوهنده بهسه بۆ زیده پۆیی، که که سیک حهزی له ههر شتیک بوو بیخوات!!^(۱)

- که سهیدنا (ئه بوبه کر) - خوا لئی رازی بیّت- که و ته سه ره مه رگه وه، (سهلمانی فارسی) - خوا لئی رازی بیّت - هاته سهردانی.

سهلمان فهرمووی: ئەهی جینیشینه که ی پیغه مبهری خوا! ئامۆژگارییه کم بکه!

سهیدنا ئە بوبه کر پیی فهرموو: خوای گهوره دنیا تان به پروودا ده کاته وه، که س له وهنده زیاتر هه لئه گریت، که پیی ده په ریته وه.^(۲)

- سهیدنا (سهعدی کوری ئە بو وه قاص) - خوا لئی رازی بیّت- (که خالی پیغه مبهری خوایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یه کیکه له (ده) یا وه ره مژده پیدراوه که ی به ههشت) له (کوفه) والی بوو، نامه یه کی بۆ خه لیفه سهیدنا عومهر (خوا لئی رازی بیّت) نووسی: که مۆله تم بده خانویه ک بۆ خۆم و مال و منداله کانم درووستبکه م!

سهیدنا عومهر بۆی نووسی: (شتیک درووستکه له گهرمی خۆر بتپارێزیت و باران نه پرووخی نیت، چونکه دنیا پردی په رینه وه یه).^(۳)

^(۱) الکاندهلوی: حیاة الصحابة (۲/۲۸۴).

^(۲) هه مان سه رچاوه.

^(۳) الکاندهلوی فی حیاة الصحابة (۲/۲۸۶).

دەیان و سەدان دیدو ھەلۆیستی پەرورەدەیی والە میژووی موسولماناندا تۆمارە، کە ھەریە کەیان بە ئیزنی خوا، یارمەتیدەردەبیت لە وازھینانمان لە زیدەپۆیی..

ئەمما کۆمەلکاری دیندار، بیگومان بە پالئەری ئیپانداریتی خۆیەو لە دوی ئەم دیدو ھەلۆیستانە دەگەریت، چونکە دەیەویت وەکو ئەوان لەسەر دیدو تیپروانین و بزات و ھەلۆیستی رەفتار و رەوشتی سەلەف پەرورەدەبیت..

ئەگەر لەوانە بوو، کە تووشی زیدەپۆیی بوون، زوو وازی لیدەھینیت و، دەکەویتەسەر ژیانیکی سادەو ساکار.. (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

5- خۆداپرین لە زیدەپۆیان: دوورکەوتنەو لە زیدەپۆیان و کۆر و رەفتار و نەریتیان، یە کەمین ھەنگاوی عەمەلی: خۆ قوتارکردنە لە زیدەپۆیی.

ھەنگاوی دووھەمیشی: ھاوپیوون و ھاتوچۆکردنی ئەو خواناسە سەرراستانە، کە کیسەیان بۆ دنیا ھەلنەگرتوو و زۆر بە خەمیەو نین، ئەو دیندارانە ی پرویان بە راستی لە قیامەتەو کۆلی دنیایان سووکەو، ژیانیان سادەیەو دنیاویست نین.

ئەو قیامەتخوازنە شەقیان لە دنیا ھەلداو، تەنھا بە قەدەر پیویستی ژیان لیبھەلگەرن، ئەوانە ی بۆ دینە کە لیبپاون و خەمی ئیستیزعافی موسولمانانە، ئەوانە ی جوامیرانە لە رەنج و جوھدی جیھاددان بۆ ھینانەو ھە حاکمیتی ئیسلام و سەرورەیی شەرع، بۆ نان و ئەمانی خەلکی، بۆ ئاشتی و ھیمنیەک کە گیان مأل و ئاپروو مافی خەلکی تیدا دەپارزیریت..

ئەم پیاوانە ی خوا، کە بیباکانە لە روی دوژمندا وەستاون و، ھەموو تین و فشاری جاھیلیەت کۆلیان پینادات، ئەمانە ی، کە لە بەرخاتری خوای تاک و پاک، ھەموو کەندو کۆسپیکی رپی بانگەوازو کۆمەلکارییە کەیان بە سووک و ئاسان دەزانن و، نازایانە لە رپی خوادا لایاندەدەن..

هەر که سیکی زیدەرۆ بکهوئته کۆرۆ پریمی ئەم جۆره خواناسانهوه (إِنْ شَاءَ اللّٰه) زوو پاک ده بیتهوه و پرو له قیامهت ده کات و بۆ سهروه ریبه شهرع پیده بریت، چونکه هه زده کات قهره بالغی دنیاویستان جیبهیلتیت، پرو له کاروانی جیهاد بکات، کۆری ده عوهت و ئاههنگی شادیی زیده پۆیی وه لکات و، خۆ بگه ئینتته کۆری ئامۆژگاریی و، بژاری دەرۆون و پرینیشاندانی حه قیقی.

6- بایه خدان به مال و مندالی: به هاوسهرو ئه ولاده کانی و مه شغولبوون به پهروه رده کردنیانهوه. ئه گهر باوک کهشی به ختیاریی و شادیی له ماله که پیدایه درووستبکات و، به خۆشه و یستی، چاودیری و ئاودیریان بکات، هاوسه ره کهشی به هه مان شیوه له نگه ری که شتییه که ی پارسه نگانه له گه لدا بگریت، منداله کان له کهشی ته ندروو ستدا گه وره ده بن.

هه رچه نه هه ژارو نه داربن یان ده وله مندو هه بووبن، خۆشه و یستی دیانگریته خۆو له ناویه کتیرییدا هاوسۆزو دلسۆزده بن. ئەم مه شغولبوونه یارمه تیده رده بیت له وازهینان له زیده پۆیی و رهفتاری ناپه سه ندیتر.

باوکی دیندارو ههستی میردی قیامهتخوازو خواناس، ده توانیت ئاسان قهناعهت به خیزان و مندالی بکات، که ژیانی دنیا کیلگه ی قیامهتمانه، هه رچی لیره لینی مه حروم بین، لیبوردنی خوی گه وره به سه بۆ قهره بوو کردنه وه ی. هه ره وه کو، که خۆشیی ئیمان و ئیسلام و کۆمه لکاریه که مان گه وره ترین سه رمایه مانه و، مایه ی خۆراگریی و پشوودریژیهانه (والحمد لله).

ژیانیش هه ر چۆنیک بیت، هه ر کۆتایی دیت و هه موو خه لکیش ده گه رپته وه لای خوی به ده سه لات و زاناو، له هه موان ده پرسریتته وه، به لام ئافه رین بۆ ئه و که سانه ی، که له دنیا دا به کاری قیامه تیانه وه خۆیان ماندوو کرد.

ئافه رین بۆ ئه و که سانه ی، هه وانه وه ی هه تا هه تایی که ناری خویان پی په سه ند تر بوو. هه ولی جیددیشیان بۆ دا.

۷- بېرکردنەوہ لە حالی مرۆڤایەتی بە گشتیی و حالی موسولمانان بە تاییەتی:

هەر کەسێک ئەو هەموو ژان و ناسۆرە ی لە بەرچاوییت، کە بەسەر مرۆڤایەتییدا دیت، بە تاییەتی بەسەر موسولماناندا، لە هەژاری و نەداری و نەمانی ئەمان و کوشتن و زیندان و هەلاتن و دەرهپارندن، مآل سوتاندن و زەوی و زاربردن و، سووکایەتیکردن بە بەها پیرۆزەکان و مزگەوت و قورئان سوتاندن.. زەوتکردنی هەموو مافیکی ژیانان، هەر کەسێک ئاوپر لەم هەموو کارەساتانە بداتەوہو، پۆژی هەوالیکیشیان بیستیت، زیدەرۆیناکات.

بەو مەرجهی دیندارییە کە ی راست بییت، نەك ئەعرابیانەو سەتھی و هەست مردوو!

پیموایە: ئەمە نەك هەر دەبیته پالنەری وازھینان لە زیدەرۆیی، بەلکو هۆکاریکیش دەبییت بۆ کۆمەلکاری و جوھدو جیھادی دەستەجەمعی، بۆ قوتارکردنی موستەزەفان و ھینانەوہی حوکمی خوای گەورەو، بەختەوہرکردنەوہی موسولمانان بە دادو سایە شەریعەتە کە ی و، هەلکردنەوہی ئالای تەوھید لە جیھاندا.

۸- بېرکردنەوہ لە مردن: لە گیانکیشان و دنیا بە جیھیشتن، لە گۆرو گۆرەوشار و موھاسەبەو ژیان بەرزەخ، لە کارەساتەکانی قیامەت و ھاوارو فریادی بێھودە، لە چاوەروانی حەشر و حیساب و دلەراوکی و ترس و بیم، لە سزاو ئەشکەنجە دۆزەخ.. دەشییت ئەمەش ھاوکار بییت لە کۆتاییھینان بە زیدەرۆیی و تووشنەبوون پیی.

۹- هۆش خستنەسەر سروشتی ریگای ئیسلام: کە ریی پیغەمبەران و سدیقان و شەھیدان و پیاوچاگانە، کە خواوایستانە ئەم رییھیان بریی و ئەم پەيامەیان گەیانە ئەم کات و شوینە، ئیدامەدانی ریگاکەو بەردەوامبوونی خواوایستیە کە رەنجی دەویت، هەوالدانە دەستەجەمعی دەویت، بۆ لادانی کەندو کۆسپەکانی سەرری..

هاوکاری و برابری یه کتیری دهویت، تا تین و تهوژم و تهکان و فشاری دوژمنان لهسه ئیسلام و موسولمانان بوهستینریت، ئەم رېگایه پرکه ندو کۆسپه، پر ژان و ناسۆره، ئەوانه ی دهتوانن ری بېرن، ئیمانداره هۆشیاره جوامیره پشوودرێژه کان، که خۆیان لهسه نارهبه تی و ناخوشیی راهیناوه، نهك ئەوانه ی زیده پۆو گه ده بهل و حه وانه وه ی به رسیبه رن ئەمان، که له غهیری زه لیلی و چاوشوری و ته نازولکردن هیچیتر هه لئابژیرن.

خوای گه ورهش له گه ل ئیمانداره جوامیره کانه، نهك له گه ل چاوشۆرو غیره تپواوه کان.

بۇزى دەروون: نەخۇشى ھەشتەم (۸)

شەگىرىيى ضەف أۇ تەلاشى الەنزەم

پىنەسەي شەگىرىيى.

نەيشەنە و روالەتەكانى شەگىرىيى.

ھۆكارەكانى شەگىرىيى.

ئاسەوارەكانى شەگىرىيى.

چارەسەرى شەگىرىيى.

شگيری ضعیف او تلاشی الالتزام^(۱)

یه کهم: واتای دینداری عه و امانه:

۱- له رووی زمانه و انبیه وه:

أ- الالتزام: پابه ندییه: واته: وەرگرتن و خوپیوه به سستنه وه و گرتن و پیوه نووسانی شتیك به شتیكي تره وه.

ده و وتریت: اَلْتَمَّ الشَّيْءَ: اسْتَمْسَكَ بِهِ أَوْ اعْتَنَقَهُ أَوْ التَّصَقَّ بِهِ.. له: (لسان العرب) داهاتووه: الالتزام: الاعتناق..^(۲) که له فرموده دا به مانای گرتن هاتووه وه کو، که له پیش دهستیکی غه زای (به در) دا، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که وتبووه پاران وه: اِنَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا زَالَ يَهْتَفُ بِرَبِّهِ يَوْمَ بَدْرٍ مَا دَا يَدِيهِ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ حَتَّى سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ مَنْكِبَيْهِ فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ فَأَلْفَأَهُ عَلَى مَنْكِبَيْهِ ثُمَّ التَزَمَهُ مِنْ وِرَائِهِ. وَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَفَاكَ مُنَاشِدَتِكَ رَبِّكَ فَإِنَّهُ سَيُنْجِزُ لَكَ مَا وَعَدَكَ.^(۳)

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له روژی (به در) دا، هه هاواری خوای گه وره ی ده کرد، هه ردوو دهستی به ره و ئاسمان دریژ کردبوو، روو له قبیله، تا عه با که ی له سه ره ردوو شانی که وت..

^(۱) له وانه یه خوینهر و ابزانییت ئەمه هه سستی و لیچوونه وه (الفتور) ه، به لام و انیه، سستی و لیچوونه وه ره نجی که می تیدا ده دریت، له گهل ورده کاری دینداری و ریکخستنیدا. به لام ئەمیان ره نجدانه که له وانه یه زوریش بیت، له گهل که می ورده کاری و ریکخستنیدا دینداریتیه که دا.. ئەمیان لامسه رلایی و سه ریپیه، هه رچونی و ویست واده کات.

(۲) لسان العرب (۱۲/۵۴۲).

(۳) موسلیم (۱۷۶۳).

سه‌یدنا ته‌بو به‌کر (خوایی رازی بیټ) هاته‌خزمه‌تی و عه‌باک‌هی
 هه‌لگرت‌ه‌وو و خستیه‌وه سه‌رشانی و، له‌پشته‌وه پیغه‌مبه‌ری خوای (صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گرت و فهرمووی: هاوارکردنت له‌خوای په‌روه‌ردگارت به‌س بیټ،
 ته‌و به‌دلنیا‌بیه‌وه ته‌و به‌لینه‌ی پییداویت، ده‌یهینته‌دی.

- (عبداللهی کوری موغه‌فهل) - خوایی رازی بیټ- ده‌فهرمووی: (أَصَبْتُ
 جَرَابًا مِنْ شَحْمِ يَوْمِ خَيْبَرَ قَالَ فَالتَزَمْتُهُ فَقُلْتُ لَا أُعْطِي الْيَوْمَ أَحَدًا مِنْ هَذَا شَيْئًا،
 قَالَ: فَالتَمْتُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَبَسِّمًا).^(۱)

واته: له‌غه‌زای (خه‌بیه‌ر) دا دیزه‌یه‌ک روئم ده‌سته‌کوت، گرتم و بردم بو‌خوم.

وتم: هیچی لی‌نادهم به‌که‌س!

ده‌فهرمووی: که‌ئاورم‌دایه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوام (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینی
 زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد.

ب- له‌سه‌رخوفه‌رزکردن: وه‌کو ده‌وو‌تریت: اِلْتَزَمَ الشَّيْءُ: اَوْجِبَهُ عَلَيَّ نَفْسِهِ..
 اِلْتَزَمَ فُلَانٌ لِلدَّوْلَةِ: واته: کابرا‌خوی پابه‌ند کرد به‌وه‌ی، که‌بری‌ک پاره‌بدات به
 ده‌وله‌ت له‌به‌رامبه‌ر به‌کارهینانی زه‌وییه‌کدا.. فهو ملتمزم..^(۲)

که‌وا‌بوو: له‌روی زمانه‌وانییه‌وه (ضَعْفٌ أَوْ تَلَاشِي الْاِلْتِزَام) بریتیه‌له:
 که‌مته‌رخه‌می و ئیه‌ها‌کردنی باوه‌ر پی‌کردن و پیوه‌پابه‌ند بوون.

۲- له‌رووی زاراوه‌بیه‌وه: که‌مته‌رخه‌می و پابه‌ندنه‌بوون و شلگیرییه‌به‌و
 په‌بیان و به‌لینه‌ی موسولمان داویتی، له‌وانه‌دا که‌له‌سه‌رخوی فه‌رزی‌کردوون، که
 باوه‌ریان پیهینت و پیه‌انه‌وه پابه‌ندیت و، به‌کرده‌وه‌ی چاکه‌بیان نو‌نیت،
 ته‌مه‌ش بریتیه‌له:

(۱) موسلیم (۱۷۷۲)، ته‌بوداوود (۷۰۲)، نه‌سائی (۲۳۶).

(۲) مجمع اللغة العربية/دمشق: المعجم الوسط (۸۲۳/۲).

- رازیوونی بهوهی، که خوی گهوره پهروهردگاریتی.
- رازیوونی بهوهی، که ئیسلام دین و ریازو بهنامهی ژیانیتی.
- رازیوونی بهوهی، که (محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیغه مبه ریتی.
- رازیوونی بهوهی له کاروانی خواویستاندا، کومه لکارانه کاربکات بو چه سپاندنی دینی خوا له سهر زهویی و، مسوگه رکردنی سهروه ریتی بو شه ریعه تی خوا.

دوهوم: نیشانه و رواله ته کانی شلگیری:

- ۱- ری کوپینک نه بوونی قسه کردن و نه هینانه دیی به لین.
- ۲- دهرکردنی برپارو (فتهوا) ی بیسه روبهر، بیبه لگه، ههر بو سه رخستنی مه بهستی خوی، یان لایه نگرانی.
- ۳- ره چاونه کردنی ئادابی ئیسلامی له ئاخاوتن و موناقه شه کردن و سنوره زانندن له ناکو کییدا.
- ۴- خو شباوه ریی به رامبه ر واته وات و پرو پاگه ندهی دوژمنان و ناحه زان.
- ۵- گوپرایه لینه کردن، مه گهر له دیدو هه لویستی کدا بیت، که له گه ل هه واوه وهوسی خویدا یه کده گریته وه.
- ۶- بایه خنه دانی به مال و منداله کانی، تابیانگه ینیته ئاستی داوا کراوی دینداری.
- ۷- ره چاونه کردنی داب و نه ریتی کومه لایه تی و ره فتاری پارسه ننگ.
- ۸- ئاماده نه بوونی قوربانیدان، نه به سهرو نه به مال، نه به هیچ شتیکی.
- ۹- ری نه خستنی بزوت و سهروتی به پیی شهر ع.
- ۱۰- ئیههالکردنی خو پهروه رده کردن، به تاییه تی پالفتهی دهروون و په وشتی پارسه ننگ.

۱۱- په له کردن له سهرکهوتن و داواکردنی، بئنه وهی هیشتا قوناغیکی
ئاماده سازی برییت.

۱۲- ئیجتهادکردن و رای دین دهربرین له دیدو هه لویستیگدا، که بواری نهو
نین، راوبوچوونی تیدا بدات، چجای ئیجتهادکردن.

۱۳- خۆنه گرتن بهرامبهر چیژه کانی دنیا، یان که ندو کۆسپی ری و زووبه زین
بهرامبهریان.

۱۴- به هه دهردانی مافی برابیه تی.

۱۵- ته داخولکردن له شتیگدا که هی نهو نییه.

وهه ره وه ها.

سینه م: هۆکاره کانی شلگیری:

۱- په ی نه بردن به مانای پابه ندبوون و ئه رکه کانی: هه رکه سیك زانیاری ته واوی
به رامبهر شتیك نه بوو، به ته واوی درکی پی ناکات، بۆیه لایه نگیری ناکات.. تا
په پپبردنی به حه قیقه تی شتیك که متربییت، که متر به لایدا ده چیت و ده شیت
دژیسی بوه ستیتته وه.

په ی بردن به حه قیقه تی ئیسلامیش هه ر وایه، بۆیه خوی گه وره دهرباره ی
دژه هه لویستی کافره کان له دینه که ی ده فهرمووی: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعَآمِهِمْ
وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ یونس: ۳۹.

واته: بئنه وهی په ی پی بهن، یان شیکارو لیكدانه وه یان پپیگات،
به درۆیانخسته وه، (یان له بهر نه وهی زانستیان پی نه بوو، لی تینه گه یشتن و
نه وه ندهش به ئارامنه بوون تا بۆیان رافه ده کریت!).

که وا بوو: تینه گه یشتن و حالینه بوون، یان گوئیلبوون و خویندنه وه

بیتگیښتن و په‌ی پېردن به ماهییه‌تی دینه‌که و، هوی فه‌رزبوونی نه‌رکه‌کانی و زاینی حکمه‌تی ناراسته‌کانی، به‌دنیاییه‌وه‌که‌سه‌که‌ده‌گه‌ښته‌که‌مته‌رخه‌میی و، گوښه‌دان و سورنه‌بوون له‌سه‌ر چوونه‌ریزی دیندارانی سه‌رراسته‌وه.. چجای به‌شداربوونی کومه‌لکاریی بانگه‌وازو جیهاد بو‌هینانه‌دیی سه‌روه‌ریی شه‌رع.

نهمه‌یه‌کیکه‌له‌و حکمه‌تانه‌ی له‌نایه‌ته‌سه‌ره‌تاییه‌کانی وه‌حییدا ده‌بیریت، که‌بوچی به‌خویندنه‌وه‌و زاین و تیگه‌یشتن ده‌ستیپ‌کرد: ﴿اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝۵﴾ العلق: ۱ - ۵.

واته: به‌ناوی په‌روه‌ردگارته‌وه‌بخوینه‌که‌نهم (وجود)ه‌ی خه‌لق‌کردوه، که‌مرؤقی له‌پارچه‌گوشتیکی ئاويزان (هه‌ل‌واسراو وه‌کو زه‌روو) خه‌لق‌کردوه. به‌ناوی خوای په‌روه‌ردگاری به‌ریزته‌وه‌بخوینه‌روه، که‌پینووسی فیرکرد. نه‌وه‌ی فیری مرؤف کرد که‌نه‌یده‌زانی.

۲- ده‌وروپه‌ری شلگیر: بېگومان که‌سیک له‌ناو کومه‌له‌خه‌ل‌کیکی شلگیرو دین‌کزدا هه‌لسوکه‌وت بکات، چ‌خیزان و که‌سوکاری بن، چ‌هاورپ و دؤست، حه‌تمه‌ن ده‌که‌ویته‌ژېر کاریگه‌ریی نه‌وانه‌وه‌و، نه‌میش دینه‌که‌ی شلگیرانه‌ده‌گریت، نه‌گه‌ر له‌ناو کومه‌ل‌کیکی ئیپانلاوازی بېنوژو و پوژوودا بیت، به‌ته‌ئکید نه‌میش وا‌ده‌رده‌چیت.

خو‌چاوه‌رپ‌ناکریت کانیاو‌یک له‌گرگان (بورکان)یکه‌وه‌هه‌لقولیت.. که‌سیک که‌له‌م بارودؤخ و ده‌وروپه‌رده‌بژی، پیاوچاکیکی له‌به‌رچاونا‌بیت تا‌ئقتیدای پېبکات.. نه‌گه‌ر پیاوچاکیش ببینیت به‌هه‌له‌ی ده‌زانی‌ت! چونکه‌په‌وه‌ری چاکیی لای نهم و ده‌وروپه‌ره‌که‌ی وه‌لانانی دینه‌که‌یه! نه‌نجامی نهم که‌سه‌هه‌ر شلگیریی و دوورکه‌وته‌وه‌ده‌بیت له‌دین و دینداران.

له م روانگه ووهیه، که ئیسلام جهختی له هه بوونی ده و روبه ری خواویستی کردو ته وه، له خیزانی دیندار، له دوست و هاوړپیی خواناس و کهشی په روه رده کار، که ده بیته باوهشی سۆزو ئاراسته وانی دلسۆز..

ئه مه یه هوی سه ره کی ئه و ئایه ته هه ره شه ئامپزه، له ژنه کانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که ئاراسته ی ته قواکاریی زیاتریان ده کات، چونکه نموونه ی ئافره تانی موسؤلمانن و پیشه وان، به پیچه وانه شه وه ده رکه وتنی هه له و گوناح لییان، سزا کانیان دووبه رامبه ر ده کات.

وهك ده فهرمووی: ﴿يَنْسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ * وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَعَمِلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ الأحراب: ٣٠ - ٣١.

واته: ئه ی ژنانی هاوسه ری پیغه مبه ری خوا! هه ر یه کیك له ئیوه بکه ویته گوناحیکی گه ووه و ئاشکراوه (هه رچه نده خوی گه ووه پاراستوونی له و گوناحانه) سزا که ی دووبه رابه ری سزای ئافره تانیکی تر ده بیته، که هه مان گوناح ئه نجام بده ن، چونکه ئه مان له ئاستیکی بالاتری تیگه یشتن و دینداریی و په وشتبه رزیی و به رپرستییدان.

ئه و سزادانه شتان بو خوی گه ووه ئاسانه. ئه مه دادپه روه رانه یه، له به رامبه ریشدا، هه ر که سیکیان گوپرایه ل و ملکه چی خوا و پیغه مبه ری خوا بیته (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و کاروکرده وه کانی چاکبن، پاداشتی دووبه رابه ر ده بیته وه..

ئه مه ش دادپه روه ربیه، که سزا که دووبه رابه ر بیته و پاداشته که ش دووبه رابه ربیته، به لام له دوی پاداشته که یانه وه پییان ده فهرمووی: ﴿ * وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَعَمِلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

واته: زیاتر له و پاداشته دووبه رابره پشکینکی زوری بو دیاریده کهین، که ناماده ده بیت، یه کسه ده یگاتی و وه ریده گریټ.

ئهم حالته تایبه تیبه ی سزاو پاداشی هاوسه ره کانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهر ئه وه یه، که ئه وانیش تایبه تن و وهك هیچ یه کینک له ئافره تانی ترین ﴿يَنْسَاءُ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ الأحزاب: ۳۲.

ئهی ژنانی پیغه مبهره که ی خوا! ئیوه - ئیوه ئه گهر ته قوا کار بیتان ره چاوبکه ن - وه کو هیچ یه کینک له ئافره تانی تر نابن، حسابی ئیوه تایبه ته، کاتیک ده دوین دهنگتان ناسک مه که نه وه، چونکه ئه وه که سه ی دلنه خو شه ته ماع به دلیدا دیت، بهرده وام قسه ی چاک و جوان بکه ن، چونکه ئه مان له که شینکی خواویستیدا ده ژین، که بهرده وام وه حی خوا بی ده بینن.

بهرده وام پیغه مبهری پیشه وای ته قوا کارانه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بینن، ئه مان له مال و حالینکی خواناسی و دینداری و داوین پاکیی و ره و شتبه رزی نمونه پیدا ده ژین، هه موو که ش و بارودوخ و که سانی ده و روبه ریان هانیان ده ده ن، دیندارترو چاکتر بن.

ئه مان نمونه ی بهرچاوی ئافره تان و پیاوانی کۆمه لگه ی موسولمانان، نه ک هه ر له سه رده می خو یان و له ژیانی خو یان و بو نه وه ی خو یان، به لکو، تا رۆژی قیامهت نمونه ن!

بو یه ئه رکیان قورستتره، هه له یان زه قتره و سزایان سه ختره، له به رامبه ریشدا ته قوا کاریان کاریگه رتره، بو یه پاداشتیشیان دووبه رابره و زیده تره، هه له و گوناحی ئه مان دژواره، چونکه هه ر که سینک چاویان لیبکات و ئه وه هه له و گوناحانه بکاته وه، گوناحی ئیزافی بو ئه مان ده نووسریټ.

پاداشتیش ھەر وایه، ھەر کەسیک چاو لەمان بکات و تەقواو خواپەرستی و خێرخوازی و چاکەکاری زیاتربکات، پاداشتی ئیزافی ئەمان بۆ ئەوانیش دەنوسریت و، بەمەش دەبنە خاوەن گەنجینە ی خیری قیامەتیان..

پیغەمبەری خوا ((صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) دەربارەى سزاو پاداشتی دەرکەوتوان و نمونەى پیشەوایان دەفەرمووی: (مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ؛ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا).^(۱)

واتە: ھەر کەسیک خەلکی بۆ بانگەوازی خواپی و ھیدایەت و دینداری بانگەپشتبکات _ جگە لە پاداشتی کارە کەى خۆی _ وە کو پاداشتی ئەوان ھیچ کەم بێتەو.

ھەرکەسیکیش خەلکی بۆ گومرایی و بیدینی و لەخوایاخیبوون بانگەپشت بکات _ جگە لەسزای کارە کەى خۆی _ گوناحی ئەو کەسانەشی دیتە ئەستۆ، کە بە دەم بانگەوازه کە یەو دەچن و شوینیدە کەون، بێتەو ی لە گوناح و سزای ئەوان ھیچ کەمبێتەو.

بانگەپشتکردنی خەلکی ھەر بە گوفتارنییە، بەلکو بە کرداری جوان و پەسەندیشە، خواى گەورە دەفەرمووی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل: ۱۲۵.

واتە: بە دانایی و نامۆزگاری چاک و جوان، خەلکی بۆ ریبازی پەرورەدگارت بانگەپشت بکە.

سەیدنا (عومەر) رۆژیک سەیدنا (تەلحەى كورپى عوبەیدوالله) ی بینی (خوا

(۱) موسلیم (۲۶۷۴)، ئەبو داوود (۴۶۰۹) ترمذی (۲۶۷۴)، ئەحمەد (۳۹۷/۲)..

لییان رازی بیت) (که یه کیکه له مژده پیدراوانی بههشت (العشرة المبشرة)، که له ئیحرامدا بوو (له حه ج) و، پۆشاکیکی رهنگکراوی پۆشیبوو.

سهیدنا عومهر پیی فهرموو: (إِنَّكُمْ أَيُّهَا الرَّهْطُ أُمَّةٌ يَفْتَدِي بِكُمْ النَّاسُ، فَلَوْ أَنَّ رَجُلًا جَاهِلًا رَأَى هَذَا الثَّوْبَ، لَقَالَ: إِنَّ طَلْحَةَ بْنَ عَبِيدِ اللَّهِ قَدْ كَانَ يَلْبَسُ الثِّيَابَ الْمُصَبَّغَةَ فِي الْإِحْرَامِ، فَلَا تَلْبَسُوا أَيُّهَا الرَّهْطُ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الثِّيَابِ الْمُصَبَّغَةِ).^(۱)

واته: ئهري ئیوهی رهت (له ده کهس که متر) پیشهوان و خه لکی ئیقتیداتان پیده کات و چاوتان لیده کهن، وه کو ئیوه رهفتارده کهن، ئیستا ئه گهر که سیکی نه زان ئه م پۆشاکه رهنگینهت له بهردا بینیت، ده لئی: (ته لحه ی کوری عوبه یدوالله) بو ئیحرامپۆشین جلوبه رگی رهنگکراوی پۆشیوو، ئه ری هۆ نمونه ده گمه نه کان! ئه م پۆشاکه رهنگکراوانه مه پۆشن.^(۲)

۳- لاوازی ئیمان: ئه مه هۆکاری هه موو نه خو شیهه کانی دیندارییه.. لاوازی باوهرو که مبونوه و هی ته قواو که میی پابه ندبوون به شه رعه وه، هۆیه کی سه ره کی شلگیری و پوو کانه وهی دیندارییه، چونکه باوهر له دل و دهر ووندا، سه رچاوه ی هه موو وزیه کی ئیراده و جهسته یه، که نوی ده بنه وه.

باوهر چاودیره، پاسه وانه، ناگای له دینداریتییه که ده بیت، ههر که م و کورتیی و که مته رخه مییه ک له ئیراده و جهسته دا دهر بکه ویت، باوهر هۆشداریی ده دات، که (خه له ل) دروو ستیوو ه چاره سه ریکه.. ههر وه کو که هانده ریکی به رده وامه له سه ر پابه ندبوون و بالاچوونی ته قواکاری.

یاوهر ێک له پیغه مبه ری خوا ی ((صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) پرسی: که جه نابت

(۱) ئیامی مالیک: الموطأ (ل ۲۲۳ ژ ۷۱۶) ئیامی احمد (۲۰۱/۱۱) به یهقی (۶۰/۵).

(۲) ئیحرام - که پۆشاک تاییهت به حه ج و عومره کردنه - نابت رهنگکرا بیت و ناشیت پۆنخۆش کرا بیت، له و زه مانه دا عه ره به کان به (زه عفران) پۆشاکیان رهنگه کردو به گه لای (ناس) پۆنخۆشیان ده کرد. سهیدنا ته لحه به (مه غره) رهنگی کردبوو، که جو ره گلێکه و جائیزه، به لام له ترسی ئه وهی خه لکی لییان تیکده چیت، وای به ته لحه فهرموو.

پوژوی شهوورپوژ ده گريت، فهرمووی: (وَأَيُّكُمْ مِثْلِي؟ إِنِّي أَبِيتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي).^(۱)

واته: جا کیتان وه کو منه؟ من شهوده کهمه وه، خوی پهروهردگارم، خوړاک و خواردنه وه م پیده به خشیت.

فهرمووده وانان و جمهوري شهرعناسان، له مه به سستی ئه م وه لامه دا ده فهرموون:

(که ده فهرمووی: پهروهردگارم خوړاک و خوادنه وه م پیده به خشیت، مانایه کی واتایه، واته: ئه وهی سه ره نجامی خواردنه و خوارنه وه یه، لام دروستده بیت، له: وزه و توانا، خوی گه وه پیم ده به خشیت و، هیزو توانام وه کو هیزو توانای که سیکی لیدیت، که خواردوییت و خواردوییتیه وه، ئیتر پیویستیم به خوړاک و خواردنه وه نابیت، بویه ده توانم له ئیوه زیاتر خواپه رستییه کان بکه م، ماندوو نابم و ههست به شل و کولی ناکه م تیاند!).^(۲)

(ئیامی ئینوچه جهر) - ره حمه تی خوی لیبت - ده فهرمووی: له وانه یه مه به سستی ئه وه بیت: که هینده ده کهومه سهر زیکرو یادی خوی گه وه وه سه رنجدان و لیکو لینه وه، له نیشانه کانی مه زنی و گه وره یی و ده سه لاتی، که ئیتر ده گه مه ئه وهی، به خواناسی تیبرم و به خو شه ویستی ئه و تیراوبیم و، به پارانه وه لپی وزه م زیاتر بیت، که ئیتر ئه وه نده پیویستم به خوړاک و خواردنه وه نه بیت.^(۳)

(ئینولقه یم) - ره حمه تی خوی لیبت - ده فهرمووی: (مه به سستی لپی ئه وه یه:

(۱) بوخاری (۳۹/۳ و ۴۸/۳) موسلیم (۲/۷۷۴/۵۵) ته بوداود (۲/۳۰۶/۲ ز ۲۳۶۰/۲) ترمذی (۳/۱۴۸/۳ ز ۷۷۸۱/۷) الدارمی (۲/۷) مالک (۲۰۳/۲) احمد (۲/۲۱).
 (۲) ئینوچه جهر: فتح الباری (۴/۲۰۷-۲۰۸).
 (۳) فتح الباری (۴/۲۰۸).

که خوای گه‌وره ناسینی خۆیی بۆ ده‌کاته خۆراک، ئەو نورو خۆشه‌ویستییه‌ی له‌گه‌ڵ پارانه‌وه‌یدا ده‌یهاوێته‌ دڵی پاکیه‌وه‌و، ئەو هه‌ستی نزیکیه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ که چاو رۆشن و دلخۆشیده‌کات و شه‌یدای دیداری ده‌کات و هه‌رچی هه‌ست و سۆزیکتر، که له‌ خواناسییدا بۆی دروست ده‌بێت. بۆی ده‌بێته‌ وزه‌ی جه‌سته‌و خۆراکی دڵ و، نيعمه‌تی رۆح و ئاسوده‌یی دەرۆون و چێژه‌کانی گیانی (رۆح و دڵ و هزر و جه‌سته‌و هه‌ست).

ئه‌مانه‌ش به‌سوودتر ده‌بن، وه‌ک له‌ خۆراک و خواردنه‌وه، بۆیه‌ جه‌سته‌ی به‌رده‌وام پێویستی به‌ خۆراک و خواردنه‌وه‌ نامیڤیت و، که‌مترده‌خوات.. وه‌کو شاعیر وه‌سفی حاله‌ته‌که‌ی کردوه‌و:

لَهَا أَحَادِيثٌ مِنْ ذِكْرِكَ تَشْغَلُهَا   عَنِ الشَّرَابِ وَ تُلْهِبَهَا عَنِ الزَّادِ
لَهَا بَوَجهُكَ نَوْزٌ تَسْتَضِيءُ بِهِ   وَمِنْ حَدِيثِكَ فِي أَغْصَابِهَا حَادِي
إِذَا شَكَّتْ مِنْ كَلَالِ السَّيْرِ أَوْعَدَهَا   رَوْحُ الْقُدُومِ فَتَحْيَا عِنْدَ مِعَادِ.^(١)

(ئيبنولقه‌ بيم) هه‌ر له‌و شیکاره‌یدا ده‌فه‌رمووی: (هه‌ر که‌سێک ئەزمونیکێ که‌می له‌م حاله‌دا هه‌بێت، ده‌زانیت، که‌ خۆراکی دڵ و گیان بری خۆراکی جه‌سته‌ ده‌گرێت و له‌ش پێویستی به‌ زۆر خۆراکی نامیڤیت).^(٢)

- شلگیره‌ که‌ ئیمانی لاوازه‌بێت، له‌ گه‌ڵ هه‌موو گونا‌حکردنیکێ ترییدا (ئیمان) ی لێ دوورده‌که‌وێته‌وه، تا وای لێدیت، هه‌ر سووکه‌ ئیمانیکێ دبمڤیت، ئیمانی ته‌واویی نامیڤیت، وه‌کو پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

(١) واته‌: رۆحی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ یادی تۆدا _ئهی خوای گه‌وره‌_ وتووێژو مونا‌جاتی تایبه‌تی خۆیی هه‌یه، که‌ هۆشی خواردنه‌وه‌ هه‌ستی خۆراکی لێ ده‌بریت، ئەو روه‌ی له‌ تۆی کردوه‌ نووریکێ پێبه‌خشیوه‌، که‌ بۆی ده‌بێته‌ نه‌غمه‌ی رێپیرینی کاروان، که‌ هه‌ر کاتیک هه‌ستی به‌ مه‌له‌لگرتن کرد، گیانی دیدار و شه‌یدا‌بوونی ده‌یخاته‌وه‌ رێ.

(٢) ئيبنولقه‌ بيم: (زاد المعاد في هدي خير العباد ١/١٥٤ژ ١٥٥) که‌ ئيبنوحه‌ جه‌ریش (مانا‌که‌ی) لێوه‌ ده‌رگرتوه‌.

دهفه رموئ: (لا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ).^(۱)

واته: زیناکار ئەو کاتە، کە زیناکە دەکات، موسولمان نییه، دز ئەو کاتە، کە دزییە کە دەکات، موسولمان نییه، ئەو کەسە شەراب دەخواتەو، ئەو کاتە، دەخواتەو، موسولمان نییه..

واته: کاتیەک بکەری ئەم تاوانانە ئەمانە دەکەن، موسولمانی تەواو نین بۆیە دەیکەن.^(۲)

لەمەوێ رووندهبیتەو کە هەر کاتیەک موسولمان لە نۆژەنکردنەو نوێکردنەو و شەحنکردنەو (ئیمان)ی وەستا، بەدڵنیاییەو و زەوی باوەری کە مەدەبیتەو، تا بەرەو خامۆشی دەروات. دیارە سەرەنجامی ئەمەش شلگیری و پووکانەوێ دینداریتیه کە یەتی.

ئەو یە حیکمەتیکی ئەو جەختکردنەو یە ئیسلام، لەسەر نوێکردنەو (ئیمان) و چاودیری و ئاودیری کردنی.

پینغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفه رموئ: (إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقَ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبُ فَاسْأَلُوا اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ).^(۳)

واته: باوەر لە ناخی هەر یەکیکتاندا کۆن دەبیت، هەر وەکو، کە پۆشاک و جل و بەرگتان کۆن دەبیت، جا لەبەر ئەو داوا لە خوای گەورە بکەن، باوەر لە دلتاندا نوێ بکاتەو.

(۱) بوخاری (۶۷۷۲)، موسلیم (۱۸۳۲).

(۲) فتح الباری (۶۰/۱۲).

(۳) نووسەری رەحمەتی هەر ئەو نەو نوسیو: (أورده الهيثمي: مجمع الزوائد (۵۲/۱) رواه الطبراني في الكبير). راسته. له: (مجمع الزوائد ژماره/۱۵۸) هە لای حاکم له: (المستدرک ۱/۱۴۹ ژماره/۵) هە شیخی ئەلبانی رەحمەتە له: (سلسلة الأحاديث الصحيحة/ ۱۵۸۴) و له: (صحيح الجامع الصغير/ ۱۵۹۰) دا بە سەحیحی داناو.

- ههروهه دهفهرمووی: (جَدُّوا إِيمَانَكُمْ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ نُجَدُّ إِيمَانَنَا؟ قَالَ: أَكْثِرُوا مِنْ قَوْلٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).^(۱)

واته: باوهرتان نوئی بکه نه وه .

عهرزیا نکرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! چۆن باوهرمان نوئی بکه ی نه وه؟

فه رمووی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) زۆر بلینه وه.

۴- دنیاویستی و هه لپه کردن بۆی: گومانی تیدا نییه په یوه ستبوونی دل و هه ست و هۆش به دنیا وه، هه لپه کردن به رده وام بۆ وه دهسته یانی چیه کان و مولکایه تی و جنس و تیربوون و هتد ده خوازیت.

ئه مهش هۆکاری سه ره کی کزبوونی دیندارییه، به تایبه تی لای که سیک، که دلی زۆر به خۆشه ویستی و دیداری خوی گه وره وه په یوه ست نه بوو بیت..

ئه وه که سه ی، که زۆر به مال و مندالیه وه په یوه ست وه هۆشی لیانه، ئه وه که سه ی له ره نجی نه پسا و دایه بۆ به دهسته یانی به رژه وه ندییه کانی، ئه وه که سه ی هه به تی و، هه ره هۆلی خاوه نیستی زیاتریتی، ئه وی شهیدا و شیرزی ناوده رکردن و پله و پایه به تی، ئه وی عه ودالی دنیاویستییه - له گه ل نه بوونی زانستی شه رعیی و ته قوا و قیامه تخوازییدا - هه تمه ن ناپه رژینه سه ر دین و دیندارییه ته وا و شلگیرو که مته ر خه مده بیت تییا ندا - ناشکریت که سیک له هه مان کات و به هه مان راده و بر دنیاویست و قیامه تخوازییت، چونکه تاقه دلکی هه یه و ناشیت ته ر خانیبکات بۆ هه ردووکیان، خوی گه وره ش ده فهرمووی: ﴿مَا جَعَلَ

اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾ الأَحْزَاب: ۴.

(۱) نو سه ری ره مه تی هه ره ئه وه نده ی نو سیوه: (هه ی شه می له (مجمع الزوائد / کتاب الایمان / باب تجدید الایمان (۵۲/۱) له به هوریره وه (خوالیی رازی بیت) راسته. له و شوینه ی (مجمع الزوائد)، ئه حمده (۸۴۹۳)، حاکم (۲۸۵/۴). شیخی ئه لبانی ره مه الله له: (سلسله الأحادیث الضعیفة/ ۸۹۶) دا به زه عیفی دانا وه.

واته: خوی گه و ره دوو (دل)ی له سینهی پیاو ی کدا درووست نه کردووه.

که و ابوو: که سیک که دنیا ویسته و هه موو هوشیکی خستوته سهر چیره کانی دنیاو، له ره نجی به رده و امدایه بویان، کاتی فیربوونی دین و دینداری بکردنی نییه! وهختی نابیت دابنیشیت و بیر له تواناو زانست و سیفه تی خوی گه و ره بکاته و هو، هوشیکی بیته و هه سهر گورو قیامت، که سی وا حه تمن شلگیره و، دین کزو ئیمان لاوازه و، سهره نجامیشی - خوا لاماندا - لاریوون و سستی و لیچوونه و هیه.

ئه مه حکمه تیکی ئه و هه موو هوشداری بهیه، که ئیسلام ده پداته شوینکه و تووه کانی، که نه کهن دنیا ویستی و سهر قالتان بکات، هوشتان له قیامت بیریت، نه کا ئه و نه ده به دنیاو چیره کانی بهیه و په یوه سستین، دینداریتان ئیهال بکه ن..

وهك ده فهرمووی: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ لقمان: ۳۳.

واته: هۆ خه لکینه! له خوی په روه ردگارتان بترسن و سهر راستانه بیبه رستن و، ترسی ئه و روره تان له دلدا بیت، که باوک ناپه رژیته سهر ئه ولادی و، ئه ولاد به هانای باوکیه و نه ناچیت و، که سیان له هیچ شتی کدا دادی یه کتری ناده ن.. بشزانن، که به لیئی خوی گه و ره حقه و دیته دیی.. قیامت دادیت، به دنیا هه لمه خه له تین و مه غرورمه بن و، وانه زانن شهیتان رینمایی ری راستان ده کات، ئاگاتان له خوتان بیت چه واشه تانه کات.

- هه روه ها ده فهرمووی: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ فاطر: ۵.

واته: هُو خه لکینه! به لینی خوی گه وره هه قه و به جیه، ژیانی دنیا هه رال (مه غرور) تان نه کات، شه یتانیش چه واشه تان نه کات و وا بزائن خوی گه وره لیتان ناپرسیته وه!

- پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووی: (فَوَاللّٰهِ مَا الْفَقْرَ اَخْسَىٰ عَلَيَّكُمْ وَلَكِنْ اَخْسَىٰ عَلَيَّكُمْ اَنْ تُبْسَطَ عَلَيَّكُمْ الدُّنْيَا كَمَا بَسَطَتْ عَلَيَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَنَافَسُوْهَا كَمَا تَنَافَسُوْهَا وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا اَهْلَكْتَهُمْ).^(۱)

واته: به خوا قه سه م، له وه ناترسم هه ژاری و نه داریی کاریگه ریی له سه ر دیندار یتیتان هه بیت، به لام خه می ئه وه مه، که رزق و روژی دنیا تان بو و الابییت، هه روه کو که بو قه ومه کانی پیش ئیوه و الابوو، که وته به رده ستیان، جا له دنیا و یستییدا که وته کیپرکیی یه کتری، ده ترسم ئیوه ش ئاوا تییدا بکه ونه کیپرکیی یه کتری، جا هه ر وه کو ئه وانی به فه تاره تدا، ئیوه ش به فه تاره تبدات (واته کیپرکیی کورده که ده تانغه و تینیت).

- هه روه ها بو پارسه نگ کردنی دیدو تیروانینی موسولمان ده فهرمووی: (انظروا اِلَى مَنْ هُوَ اَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا اِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ اَجْدَرُ اَنْ لَا تَزِدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيَّكُمْ).^(۲)

واته: ته ماشای ئاستی هه بوونی خوار خوتان (هه ژارتر له خوتان) بکه ن، ته ماشای سه رووتر له خوتان مه کهن، ئه مه واتان لیده کات ئه و نیعمه تانه ی خوی گه وره پیبیه خشیوون، به که م و بینرخ نه زانن.

- هه روه ها (اِذَا نَظَرَ اَحَدُكُمْ اِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ اِلَى مَنْ هُوَ اَسْفَلَ مِنْهُ مِمَّنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ).^(۳)

(۱) بوخاری (۳۱۵۸)، موسلیم (۲۹۶۱).

(۲) بوخاری (۶۱۲۵)، موسلیم (۲۹۶۳).

(۳) هه ردوو سه رچاوه ی پیشوو، به ژماره که یانه وه.

واته: نه گهر که سیکتان ده پروانییه فه زلی خوی گه وره، نه و نیعمه تانه ی سامان و لهش ساغییه ی پیی به خشیووه، با له هه مان کاتدا پروانیته نه و که سانه ی که نه وانه یان که متره، یان هه رنیانه، تا بزانیته که خوی گه وره نیعمه تی زوری پییه خشیووه هه قوایه سوپاس و ستایشیان له سهر بکات.

- هه روه ها ده فه رموی: (إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوَّةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا، وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ، كَانَتْ فِي النِّسَاءِ).^(۱)

واته: دنیا گه شاوه و جوان و رازاوه یه شیرین و پیگه یشتووه، خوی گه ورهش ئیوه ی به بریکاری خوی تیدا کردۆته سه ره رشتیار، تا پروانیته چی لیده که ن و چون ره فتاری پیوه ده که ن، جا ئیوهش له دنیا ویستیتاندا و له هۆگر بوونتان به ئافره ته وه (حه زی مولکایه تیی و جنس) له خوی خۆتان بترسن..

بشزانن، که یه که م هۆکاریک، که بوو به مایه ی کزیی دین و لاوازیی دینداریی له ناو به نوئیسرا ئیلییه کاندا، ئافره ت بوو.

- هه روه ها ده فه رموی (تَعَسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ وَعَبْدُ الْخَمِيصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ تَعَسَ وَأَنْتَكَسَ وَإِذَا شَيْكَ فَلَا أَنْتَقَشَ).^(۲)

واته: ره نه ره پۆبیت عه بدی دینار و کزیله ی دره م و عه بدی چا و چنۆکیی، که دهیده نی رازی ده بیته، که نه یده نی توره ده بیته و رقه ه لده گریته.

یاخوا ره نه ره پۆ و داماو بیته.

5- ناره حه تیی و کۆسپه کانی سه رپی: ده شیت نه و کیشه ناوه کیانه ی ناو کۆمه لکاریی، یان کۆسپه کانی سه رپی کومه لکاریی و بانگه واز، بینه

(۱) موسلیم (۲۷۴۲) ترمذی (۲۱۹۱)، ئیبنوماجه (۴۰۰)، نه حمه د (۱۰۶۵۱).

(۲) بوخاری (۴۵۶۲).

گه وره ترين هۆي شلگيرى، به تاييه تى بۆ كه سانىك، كه زوو وره يان دەرۆخت، تهحه ممولى كيشه ي ناوخۆو تين و فشارى ئەهلى جاهيليه ت ناكهن و دەرۆختن..

ههردوو جۆره كيشه كه زۆر كارىگه ره، ده شىت ڕوخينه ربن، كارىگه ريبان _زۆرو كه م_ ههيه و ده بىت، مه گه ره له سه ره كه سانىك، كه خواي گه وره پيىگه ياندوون و ويست و ئيراده ي به هيزو ئارامى و، پشوودرئيزى چاكي پييه خشيون.

ئه گه ره كۆسپه كانى رى له ناكاو دا په يدا بين (وه كو حهمله ي زيندان كردن و ڕاوه دوونان) و نه خشه و پلانى پيشتر دانه نرابوو بۆيان، يان چۆن بيه تى ڕووبه ڕووبوونه وه و خۆيلادان يان، پيشتر به كۆمه لكاران نه وترا بوو، قه و ماو هيج ئاراسته يه كيش نه ما، كۆمه لكاره كان سه ريان لئيه شيويت، چونكه نه خۆيان بۆ ئاماده كردبوو، نه ته سه وريان ده كرد بى ئاراسته بمين!

له م حاله تانه دا كه سه شلگيره كه پاشه كشه ده كات و، گۆشه گيرده كه وي ت و دەرۆخت!

بۆ رپگرتن له م ئه نجامه كاره ساتيه يه، كه ئيسلام به رده وام به ڕووداوه كان شوينكه وته كانى په روه رده ده كات، نموونه ي بانگه وازى پيغه مبه ران يان (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ده خاته به رچاو، كه چۆن تووشى جۆره ها كه ندو كۆسپ و تين و فشارى جاهيليه ت ده هاتن و، كيشه ي ناوخۆيى لاوازو دەرۆون به زيووه كانيشيان ده هاته رى، به لام به خواناسى و پشوودرئيزى و خۆراگرى چاره سه ريان ده كردو، داها تووش بۆ ئه وانى به رپز ده بوو..

ئاراسته ي خواي گه وره بۆ ئه م ئوممه ته ش وايه.. كه زۆر كه ستان ناره حه تيتان دپته رى، كه ندو كۆسپ و كاره ساتان دپته رى، به لام ده بىت ئارامگربن، خۆ بگرن، چونكه هه موى تاقى كردنه وه ي ئيمان و ويست و

خوئاسیتانه، وهك دهفه رموئ: ﴿وَلَنْبَلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّمْرِتِ وَيَشْرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ البقرة: ١٥٥ - ١٥٧.

واته: به ته ئكيد تاقیتان ده كه یینه وه، جا به ترس و برسیتی بیت، یان به كه میی و نو قسانی سهروهت و سامان و كه سوکارو حاسلات و به رهه می ره نجتان.. به لام مژده بده به وه كه سانه ی خوگرو پشوودر یژانه تاقیکردنه وه کانیان ده برن و، هر به لایه کیان به سهر بیت خوگرانه ده لاین: قه ده ری خوی گه وره یه و پییرازین.. ئیمه هی خواین و بو لای ئه ویش ده گه ریینه وه.. مژده بده بهم جوړه كه سانه، كه خوی گه وره ره حمه تی خوئیان پیده به خشیت و ده بانخاته به هه شتی به رینی خو یه وه.

- هه روه ها ده فه رموئ: ﴿إِن تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَضُرُّوهُمُ وَتَتَّقُوا لَّا يَضُرُّوكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّا لِلَّهِ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ آل عمران: ١٢٠.

واته: کاتیک چاکیه کتان دیته ری کافرو دوو رووه کان پییان ناخوشده بیت، چونکه چه زیانده کرد هر له ناسووردابن، كه ناره چه تیه کیشتان دیته ری خوش حالده بن، به لام ئه گه ریوه له سهر دینداری و خوگری خوئان بمینن، پلان و پیلانی ئه وان کارتان تینکات. خوی گه وره ئاگاداری هه موو شتیکیانه.

- هه روه ها ﴿لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِن تَضُرُّوهُمُ وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾ آل عمران: ١٨٦.

واته: به ته ئکید له سهروهت و سامان و گیان و ژيانی خوتان و که سوکارتاندا تاقی ده کرینه وه، کیشه تان تییاندا دیته پری، ههروه ها قسه و قسه لۆک و جنیوتان پیده دریت، له خاوه ن کتیه ئاسپانییه کان و له موشریکه کانه وه شه ری واته واتتان به رامبه ر به رپاده کریت و، نازاری دهروونیتان _ هه ر وه کو نازاری جهسته یی _ دیته پری، به لام نه گه ر پشوود پشو ته قواکاربن، به ئارام و دینداریی سه رراست بن داها توو ده به نه وه، چونکه ئارامیی و پشوودریژیی له گه ل ته قواو دیندارییدا، سیفه تی خواویستانی به هیمه ته، که سه رکه وتوو ده بن.

ههروه ها ده فه رمووی: ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٦٥﴾﴾ آل عمران: ١٦٥.

واته: نه و که سانه ی هه جره تیان کردو له مال و مندال و شاری خویان ده رپه پیران و، له ری مندا تووشی نازارو ناسۆر بوون و چوونه جه نکه وه و کوژران، له هه ر هه موو گوناهه کانیا ن خو شده بم و ده یانخه مه ناو به هه شتانیکه وه، که روبا رو جو باریان به ژیردا ده روات.. نه وه پادا شته و خوی گه وه بو نه وانی دیاری کردوه، خوی گه وه پادا شتی چاک و نایابی لایه.

- پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (إِنَّ اللَّهَ لَيَجَرِّبُ أَحَدَكُمْ بِالْبَلَاءِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِ كَمَا يُجَرِّبُ أَحَدَكُمْ ذَهَبَهُ بِالنَّارِ. فَمِنْهُمْ مَنْ يَخْرُجُ كَالذَّهَبِ الْإِبْرِيذِ، فَذَلِكَ الَّذِي نَجَّاهُ اللَّهُ مِنَ السَّيِّئَاتِ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْرُجُ كَالذَّهَبِ دُونَ ذَلِكَ، فَذَلِكَ الَّذِي يَشْكُ بَعْضُ الشَّكِّ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْرُجُ كَالذَّهَبِ الْأَسْوَدِ، فَذَلِكَ الَّذِي قَدْ افْتَنَّ).^(١)

(١) نووسه ری ره حه ته نوسیویتی: (حاكم: المستدرک (٣١٤/٤) و ده فه رمووی (هذا حدیث صحیح

واته: خوای پهروهردگار - که شارهزای هه مووشتانه - به جوړه‌ها به‌لاو ناره‌حه‌تی تاقیتان ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌کو که یه کیکتان زیږه‌که‌ی له ئاگردا تاقی ده‌کاته‌وه (که چه‌ند پاکه‌و خاشاکی چه‌ند پیوه‌یه)، جا هه‌تانه‌وه کو زیږی خالیس و پاک تیبدا ده‌رده‌چیت، نه‌وانه‌تان نه‌و که‌سانه‌ن، که خوای گه‌وره له خراپه‌کاریی دووره په‌ریز پرایگرتوون، هه‌شتانه‌وه کو زیږی ره‌ش داگه‌پراو دیتسه‌ده‌ری، ئا نه‌وانه‌تان نه‌و که‌سانه‌ن، که له تاقیکردنه‌وه که‌دا ده‌رنه‌چوون، چونکه له دیندارییاندا پاک و سه‌رپاست نه‌بوون (فتنه: تاقیکردنه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها هه‌رشتیکه که دینداریی لاواز بکات).

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: (إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أُثْرَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ).^(۱)

واته: له دواى من تووشی ناره‌حه‌تی و کیسه‌دین، ئارامگربن، خوږابگرن، تا له‌سه‌ر چه‌وزی که‌وسه‌ر ده‌مگه‌نئى و یه‌کتیری ده‌بینینه‌وه.

- هه‌روه‌ها (مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهَا).^(۲)

واته: موسولمان هه‌ر ماندوووون و نه‌خوشییه‌کی بیته‌ری، یان خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی تووشبیت، یان تووشی ژان و ناسوریک بیت، ته‌نانه‌ت درکیکی به‌ده‌ندا بچیت، هه‌موو نه‌مانه‌ده‌بنه‌مایه‌ی نه‌وه‌ی، که خوای گه‌وره گوناحه‌کانی بسریته‌وه.

الاسناد ولم یخرجاه وأقره على ذلك الذهبي في التلخيص والسيوطي في الدر المنثور (۳۴۳/۱). راسته. له‌ویش هه‌یه‌و لای به‌یهیقى (۹۲۶۶)، طه‌به‌رانى له: الکبیر (۷۳۶۰). شیخی نه‌لبانى رحمه‌الله له: (سلسله‌الأحاديث الضعيفة ۷۶۹/۱۰) دا ده‌فه‌رمووی: زور زه‌عيفه.

(۱) بوخاری (۴۵۳۹)، موسليم (۱۰۵۹).

(۲) بوخاری (۵۶۴۱)، موسليم (۲۵۵۴).

۶- کۆلی قورسی بهرپرستی و دوورودریژی پیگای: هه موو که سیك تواناو وزه و سیفه ته کانیتری سنوورداره، تا رادهیهك ده زانی، تا رادهیهك ده توانیت، تا رادهیهك خۆده گریت، له وهودوا ناتوانیت، ماندووده بیت، ده که ویت، ده پستی.

که سیك کۆلیکی قورسی بهرپرستی له سه رشانه و به سه ر که ندو کۆسپه کانی رییدا ده پوات، به ره و ئامانجیکی دووروو ریگایه کی کاکي به کاکیی، بیگومان ده گاته قوناغیک، که ئیتر ده وه ستیت، لاده دات، یان لانی که م گوروتینی پینامینیت..

زۆرن ئه وانه ی ده که ون، یه کیك له حیکمه ته کانی ئیسلام ئه وه یه ، که ناهیلیت شوینکه وتوانی تاك بژین و تاك کاربکه ن، به لکو داوای لیکردوون ، که ژایان کۆمه لکاری ئوممه تیان به ییت، به هه مویان بهرپرستی بانگه وازو حاکمیتی شهرع هه لگرن، ئاوا که میان ماندووده بن.

که میش هه یه خواویست بیت و لاری بکه ویت، با ریگاکه شی دوورو پرکه ندو کۆسپیش بیت.. چونکه له لایه که وه خۆی گه شینانه و به ئومیدی پاداشتی خوایی لیپراوانه دینداریتیبه که ی گرتووه و، هه ستی بهرپرستی تیدا گه وره یه.

له لایه کی تره وه وزه و توانای خۆی له گه ل وزه و توانای براکانی یه که خستوووه و، هه موو کۆمه لکارانه ده ستیان له ده ستی یه کترییدایه، هاوسۆز و دلسۆزانه براهه تی دینیان کردۆته تاکه په یوه ندییان و، له ناو خۆشیاندا به به زه بن.

وه کو خوای گه وره ده فهرمووی:

- ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ الحجرات: ۱۰.

واته: موسولمانان هه موو برای یه کترین.

- ﴿رَحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾ الفتح: ۲۹.

واته: موسولمانان له ناو خۆياندا به بهزهیین بهرامبهه به یه کتیری.

- ﴿أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ المائدة: ۵۴.

واته: موسولمانان له ئاستی یه کتیرییدا، خۆبه که مزانن..

- سهیدنا (موسا علیه السلام)، که پیاوی شیاوی بانگه‌وازی خوایی بوو، خوای گه‌وره هه‌لیبژاردبوو، به‌لام داوای له خوای گه‌وره کرد، که براهشی (هارون علیه السلام) بکات به هاورێ و هاوشانی، تا به‌شداربیت له هه‌لگرتنی به‌رپرستییه که‌دا ﴿وَجَعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ هَرُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ طه: ۲۹ - ۳۰.

واته: خوايه! هاوخه‌میکم له که‌سوکاری خۆم بکه به وه‌زیرم، با هارونی برام بیٲ.

- له‌به‌ر قورسی کۆلی بانگه‌وازو کۆمه‌لکاری ئوممه‌تی و، ئامانجی سه‌روه‌ریتی شهرع و دارشتنی کۆمه‌لگه‌ی موسولمانه، که خوای گه‌وره داوای له موسولمانان کردوه له‌سه‌ر هه‌موو کاریکی خێرو چاکه یارمه‌تیده‌ری یه کتیری بن، ده‌فه‌رمووی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ المائدة: ۲.

واته: له‌سه‌ر کاری چاکه و ته‌قواکاری، یارمه‌تی یه کتیری بدهن.

- پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمووی: (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا).^(۱)

واته: موسولمان بۆ موسولمان (و په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه) وه‌کو خشتی دیوارپکن، هه‌ر یه که‌یان به‌وانی تره‌وه‌یه‌و، یه کتیران گرتوه‌و.

- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ

(۱) بوخاری (۵۵۹۴)، موسلیم (۲۵۸۵).

الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عَضُوٌّ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى).^(۱)

واته: نمونه‌ی موسولمانان له ناو خۆیاندا، له یه کتر خۆشویستن و به‌زه‌یی و سۆزی و هه‌کو یه‌ک جه‌سته‌ن، که نه‌ندامی‌کی تووشی نازار ده‌بی‌ت، هه‌موو به‌ده‌نی که‌سه‌که، (تا) دا‌یده‌گر‌یت و شه‌ونخونی ده‌کی‌شی‌ت.

۷- دایک و باوک: دایک و باوک هه‌روه‌کو، که سه‌رچاوه‌ی په‌روه‌رده‌و ئاراسته‌وانین بۆ منداله‌کانیان، ده‌شی‌ت بشبنه‌هۆکاری شل‌گی‌ری دینداری ئه‌ولاده‌کانیان، یان یه‌کی‌کیان، چونکه ده‌شی‌ت سۆزو عاتیفه‌هینده‌به‌سه‌ریان، یان به‌سه‌ر یه‌کی‌کیاندا زال بی‌ت نه‌هی‌لی‌ت کوره‌که‌ی، یان کچه‌که‌ی زۆر پابه‌ندی شه‌رع و دیندار بی‌ت!

به‌تایبه‌تی له‌م سه‌رده‌مه‌دا که پابه‌ند بوون به‌شه‌رع و دینداری جیددی بۆته‌تۆمه‌ت و موسولمانی سه‌رراستی پی‌تاوانبار ده‌کر‌یت له‌سه‌ری ده‌گاته‌داد‌گاو زیندان یان خۆشاردنه‌وه و هه‌لاتن و هیج‌ره‌ت به‌ره‌و (مه‌جه‌ول)!

ئه‌و دایک و باوکانه، خۆیان ئیهمانان لا‌وازه، خۆیان قه‌ده‌ر له‌لایان جی‌گی‌ر نه‌بووه، خۆیان ئه‌وه‌یان فه‌رامۆش کردووه، که هه‌موو شتی‌ک له‌توانا و زانست و ویستی خوی به‌ده‌سه‌لاته‌وه‌دیت و به‌س..

هه‌رچی ئه‌و نه‌یکات نابیت و، هه‌رچی ئه‌و بریاری له‌سه‌ردا ره‌تکردنه‌وه و وه‌ستاندن و گۆرینی نییه‌و، هه‌ر ده‌بی‌ت بی‌ت.

هه‌رچی به‌سه‌رماندا بی‌ت، هه‌ر ئه‌وه‌ده‌بی‌ت، که لای خوی تاک و پاک نووسراوه: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ التوبة: ۵۱.

واته: بلی: هیچ شتی‌کمان جگه‌له‌وه‌ی خوی گه‌وره‌له‌سه‌ری نووسیوین،

(۱) بوخاری (۵۶۶۵)، موسلیم (۲۵۸۶).

تووش نابیت.. ههروهها ﴿ وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوجَّهًا ﴾ آل عمران: ۱۴۵.

واته: ناشیت و نامومکینه که سیک به بی ئیزنی خوی گهوره و، له کاتی غهیری بریاردرای خویدا بمریت.. ئاکامی مهرگی هه موو کهس نوسراوه و دیارییه.

- ﴿ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴾ لقمان: ۳۴.

واته: ههچ که سیک نازانیت له کوی دهرمیت، هه خوی زاناو شارهزا ده زانیت.

- ئه جهل، که هات گپرانه وهی نییه: ﴿ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ﴾ المنافقون: ۱۱.

واته: هه که سیک ئاکامی مهرگ (کوتایی ژیان) ی هات، ده بی بمریت و به ههچ کلوجیک دواخستنی نییه، خوی گهوره زانایه و شارهزاو ئاگاداری ئه و کار و کرده وانه تانه که ده یکه ن.

- ﴿ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ نوح: ۴.

واته: کاتیک که سیک ئاکامی مهرگی دیت _ که خوی گهوره بریاری له سه ر داوه _ ئیتر یه کسه ر جبیه جیده بیت و دواناخریت، ئه مه حه قیقه تی بیسنوره، ئه گه ر په ی پییه ن و بیزانن.

- ﴿ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ ﴾ آل عمران: ۱۵۴.

واته: بفرموو: ئه گه ر له کونجی ماله کانی خوشتاندا خو تان مه لاسدابیت _ که ئه جه لتان هات _ خو تان ده چنه ئه و شوینه ی لیبی دهرمن.

- ﴿ أَيِنَّمَاتُكُمُ نُؤَادِرُكُمْ أَلَمْ تَمُوتُوا وَلَئِنْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ﴾ النساء: ۷۸.

واته: له ههر كوييهك بن، مه رگتان ده گاتي، نه گهر چي له قه لا و قوله ي مه حكه ميشدا بن.

- نه و دايك و باوكانه ي تين و فشار بو نه ولاده كانيان ده هينن و، ناهيلن به ته و اويي دينداری خواويست بن، گوايه: خه مي نه وه يانه تووشی کاره سات ده بن و ده كوژرين، به سه رهاتي كوژپه يي سه يدنا (موسا) يان (عليه السلام) له بهر چا ونييه، كه دايكي خستيه سندو وقيكه وه و، سندو وقه كشي دايه دم ده راي ني! كوژپه له يه كي ساوا، نه تواناي هه بوو نه ده سه لات، نه زماني ده زاني و نه مه له واني! به لام دابويه ده ست خوي كارزان و به ناگا، خوي سه رپه رشتيار و خاوه ن، نهك هه ر نه فه و تا، به لكو فه و تاني نه و فيرعه و نه تاغوته ده سه لات داره له سه ر ده ستی جه نابی بوو (عليه السلام) ..

خوي گه و ره ده ر باره يان ده فه رموي: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۗ ۝۷ ۚ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا ۗ إِنَّا فِرْعَوْنَ وَهَلَكْنَا ۚ وَجُودَهُمَا كَانُوا خَطِيئِينَ ۝۸ ﴾ القصص: ۷ - ۸ .

واته: ئيله هه مان خسته دلي دايكي (موسا) وه، كه شير بده به كوژپه كه ت و، هه ركه له وه تر سايت بين بيه ن و بيكوژن، فر پي بده ره ده ر يا وه! مه تر سه و خه ميشت نه بيت، ئيمه هه تمه ن ده يگيرينه وه لاي خوت و، ده شيكه ينه نير اوي خويي و، يه كيك ده بيت له پينغه مبه راني خوا (عليه السلام) ..

به لام دواتر ده ست و پينه ونده كاني فيرعه ون هه ليا نگرته وه .. تا بزيان بيته دوژمن و سه رچا وه ي خه م و خه فه ت!!

هه روه ها سه يدنا (يوسف عليه السلام) به منداليي و نه زانيي و بيده سه لاتيي خستiane ناوبيرو به جيانه يشت! به لام خوي گه و ره و سه رپه رشتيار نهك هه ر

قوتاری کرد _ کردیشییه دهسه لاتداری بالای میسر! براکانیشی _ که نه و غه دره یان به مندالی لیکرد _ هاتنه وه به ردهستی و ناچاری عوزره یانانه وه بوون بوئی! هر جهنابی (عَلَيْهِ السَّلَام) پپی فهرموون: که من (یوسف) م و نه وهش (بنیامین) ی برامه:

﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٩٠﴾ یوسف: ٩٠.

واته: به لئی، من (یوسف) م و نه وهش براکه مه، که خوی گه وره فه زل و ریژی خوی به سه رماندا په خشکرد، هر که سیك ته قواکاریت، دینداری سه رپاست بیته، به نارام و پشوودریژ بیته، خوی گه وره سه رپه رشتیده کات و له خویده گریته.. خوی گه وره پاداشتی چاکه کاران بزرناکات.

٨- وه لامدانه وهی وه سه وهسه کانی شه یتان: ده سیته که سه شلگیره که که وتبیته ژیر کاریگیریه وه سه وهسه ی شه یتان و، گومانی لادرووست بووبیته، هه موو باوه رمان هه یه و ده زانین، که شه یتان دوژمنی مروقه و شه ری بیئامانی به رامبه ر موسولمانه، هر دهره تیکی مملاتییی بو ریکه ویت بو لاوازکردنی دیندارییی موسولمان دریغی ناکات و، تیری ژهراوییی خوی ده هاویته دل و دهروون و ههست و هوشی و، ویست و ئیراده یه وه، به هه موو شیوه یه که له هه ولی نه وه دایه موسولمان لاریکات، ناشه رعیی لاجوانبکات و رییی چه رامی بو به رفراوانترکات..

هر موسولمانیک به دم نه م وه سه وسانه وه چوو، بیگومان ده که ویتته گومانی دینداریتییی و چه زی مونحه ریغه وه (الشبهات والشهوات)، نه وهش به ره و شلگیری و ساردبوونه وه و لاریکردنی ده بات.

له بهر نه م نه جامه دژواره یه، که خوی گه وره و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه میسه هوشدارییان داوه ته مروّف به گشتی و موسولمان به

تایه تی، که ناگاداری خوتان بن و نه که ونه ژیر کاریگه ریی وه سوه سه کانی شه یتان، گوییستی مه بن، فریوی مه خون، دوا ی ناراسته کانی مه که ون.

- خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿يَبْنَءَادَمَ لَا يَفْتَنُكَ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰنَهُمَا إِنَّهُ يُرَاكُمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ الأعراف: ۲۷.

واته: ئه ی نه وه کانی ئاده م! شه یتان ته فره تان نه دات و دین و دینداریتان لاوازنه کات و، سه ره نجام له فه رمانی خوی گه وره ده رتانه یتیت، وه کو که دایک و باوکتانی له به هه هشت به ده رکرنداو، گه یاندنییه ئه و حاله ته ی سزابدرین و پوشاکیان پیوه نه مینیت، که ده یویست عه وره تیان ده ربکه ویت، ئاخو خو شه یتان و ده ستودایره که ی ئیوه ده بینن، له کاتیکدا که ئیوه ئه وان نابینن..

- هه روه ها ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلَاحِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ البقرة: ۲۰۸.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتانه یتناوه! هه موو ئیسلامه که قبول بکه ن و پیوه ی پابه ندبن، به دوا ی هه نگاوه کانی شه یتاندا مه رو، چونکه شه یتان دوژمنیکی سه ره سه ختی راشکاوو ئاشکراتانه.

- هه روه ها ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾ الناس: ۱ - ۶.

واته: بلی: په نا ده گرم به خوی گه وره، که په روه ردگاری خه لکییه، که خاوه ن و گه وره سه ره رشتیاربانه، په نا ده به مه بهر ئه و، که ده سه لاتداری بی سنووره و به سه ر خه لکییدا زاله و و خاوه ن هیزو توانای په هایه، په نا به و ده گرم، که خوی

په سترای به ههقی خه لکییه و هیچ شتیك به هیچ پرو راده و جوړیک - هیچ سیفه تیکی وه کو ئه وی نییه.. په نا بهم خوی دهسه لاتدار و سه په رشتیاره ده گرم له فاك و فیکی شهیتان، كه وه سوهسه له ناو خه لکییدا دروست ده كات، په نا ده گرم به و خوا به دهسه لاته گه وروه مه زنه، له هه ر جنو كه و مرو فیک له گومان و راپایی و دوو دلییم له دل و دهروون و ئیراده دا بو دروسته كات.

- پینغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (إِنَّ الشَّيْطَانَ قَعَدَ لِابْنِ آدَمَ بِأَطْرَقِهِ، فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ؛ فَقَالَ: تَسْلِمُ وَتَذَرُ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ وَأَبَاءِ أَبِيكَ؟ فَعَصَاهُ فَأَسْلَمَ، ثُمَّ قَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ، فَقَالَ: تَهَاجِرُ وَتَدْعُ أَرْضَكَ وَسَمَاءَكَ؟ وَإِنَّمَا مِثْلُ الْمُهَاجِرِ كَمِثْلِ الْفَرَسِ فِي الطُّوْلِ، فَعَصَاهُ فَهَاجَرَ، ثُمَّ قَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ، فَقَالَ: تُجَاهِدُ فَهُوَ جَهْدُ النَّفْسِ وَالْمَالِ، فَتُقَاتِلُ فَتُقْتَلُ، فَتُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ، وَيُقَسَّمُ الْمَالُ، فَعَصَاهُ فَجَاهَدَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ قُتِلَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَإِنْ غَرِقَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ وَقَصَتْهُ دَابَّتُهُ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ).^(۱)

واته: شهیتان چووه سه رچه نده ها ریې مرو ف، تا ریې راستی لی بگوړیت، له ریې موسولمان بوونه وه بو ی چوو، پی و ت: بوچی موسولمان ده بیت، دینی خوت و دینی باب و باپیرانی باوكت وهل ده كه یت؟

(۱) بوخاری له: (التاریخ الكبير ۱۸۷/۲/۲-۱۸۸)، نه سائی (۵۸/۲) احمد (۴۸۳/۳) ئیبنو حیبیان (۱۶۰۱/۳۸۵)، به یهقی له: (شعب الإيمان ۲۱/۴ ژ ۴۲۶۶). نه لبانی رحمه الله له: (سلسله الأحادیث الصحیحة/۲۹۷۹) دا ده فرمو: سه حیحه.

به لّام نه و گوښی پینه داو موسولمان بوو.. ئینجا ویستی ریښی هیجره تکرندی لی بگریټ، پیښی وت: بو کوښی ده چیت و بوچی؟ بوچی و بو کی خاک و ئاو و ئاسمانی خوت جی ده هیلیت.

نمونونه ی نه و که سانهی هیجره تیان کردوو و ده کو ئیسترن له راکیشانی باری قورسی ریښگی دووردا، به لّام نه م گوښی پینه داو هیجره ته که ی کرد.. ئینجا له ریښی جیهاده وه ویستی لا ریښی بکات پیښی وت: جیهادی چی ده که ییت؟ گیان و مالی خوت ده که یته قوربانی کی؟ ده رویته جه نگو وه و ده کو ژریټ، یه کیکی تر ژنه که ت ماره ده کاتوه و مال و سامانت دابه شده که ن!

به لّام نه م گوښی پینه داو چوو جیهاد.. پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوا ی نه وه فه رموی: هر که سیښک نه وه بکات: (ئیمان و هیجره ت و جیهاد) و له قسه ی شهیتان سارد نه بیته وه، هه قه له سه ر خوا ی گه وره بیخاته به هه شته وه، هه ر که سیښک ئاوا بروات و بکوژریټ هه قی له سه ر خوا ی گه وره یه بیخاته به هه شته وه، هر که سیښک له و رییه دا له ده ریاش دا بخنکیټ، هر هه قه خوا ی گه وره بیخاته به هه شته وه، ته نانه ت نه گه ر سواریه که شی: (گوښی دریز، ئیستر، نه سپ، حوشر) له قه ی لیدا و کوشتی (یان له رووداوی سه یاره دا تیاچوو) هر هه قی خوښه تی خوا ی گه وره بیخاته به هه شته وه.

۹- ئیها لکردنی له لایهن که سانی ده ورو به رییه وه: کاتیښک که سیښک تووشی شلگیری و وره به ردان و سستی پیښی ده بیټ، پیویسته دینداره سه ر راسته کانی ده ورو به ریی زوو بیښ به لایه وه و هه ولی له گه لدا بدن، نه ک ئیها لیکه ن و لیینه پرسنه وه، چونکه وه لکردنی نه وه نده یتر تووشی شلگیری ده کات، تا به ره و

سسستییی و لپچوونهوه دهچیت، چونکه ویست و توانای بهسەر خۆیدا ناشکیت. ئەگەر دهووبههه دلسوزه کهی بهخه میهوه بوون و، زوو هاتنه لای و نامۆژگاریی و هاوړییه تیان کردهوه، هیممه تی بهرزده بیتهوه و گورو تینی بو دروست ده بیتهوه.

ئهمه حکمه تیکی هاندانی ئیسلامه، لهسەر کۆمه لکاریی و دیدارو ناگا لیکبون.

- ئەبوهوریره خوا لیلی رازی بیته ده گیریتهوه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جاریکیان له یاوه رانی پرسى: (مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَا، قَالَ: فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَا، قَالَ: فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَسْكِينًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَا، قَالَ: فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا اجْتَمَعَنَ فِي امْرِئٍ، إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ).^(۱)

واته: کى له ئیوه ئەمڕۆ پوژوی گرتووه؟ سهیدنا ئەبو به کر (خوا لى رازی بیته) فهرمووی: من.

فهرمووی: ئەدی کیتان ئەمڕۆ له گه ل جه نازه به کدا رویشتووه (بو سه رگۆرستان)؟

سهیدنا ئەبو به کر (خوا لیلی رازی بیته) فهرمووی: من.

فهرمووی: ئەدی کیتان ئەمڕۆ خۆراکی به هه ژاریک داوه؟

(۱) موسلیم (۱۰۲۸)، نهسانی (۷۷۹۶)، ئیبنو خوزهیمه (۱۹۹۸)، به یهقی (۷۲۳۵).

سه‌یدنا ئەبوبه کر (خوا لئی رازی بیټ) فەرمووی: من.

فەرمووی ئەدی کێتان ئەمڕۆ سەردانی نەخۆشیککی کردوو؟

سه‌یدنا ئەبوبه کر (خوا لئی رازی بیټ) فەرمووی: من. پیغەمبەر خوا ((صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) فەرمووی: هەر کە سیک ئەمانە ی ئەنجامدا بیټ، حەتمەن دەچیتە
بەهەشتەوه.

۱۰- بێئاگابوون یان لە یادکردنی چاره‌نووسی شلگیریی: دەشیټ ئەمە خۆی
هۆکاری شلگیریی بیټ، چونکە دیندار نابیت لە خۆی بێئاگابیت، نابیت
وابزائیت ئەوهی کردویتی بەسە! دەبیټ بەردەوام هۆشی لە دینداریتییە کە ی
بیټ، غافل‌بوونی لئی، خۆی لە خۆیدا کەمتەرخەمی و نوقسانییە، چونکە بەرەو
بایەخ نەدان دەچیت بە هەندیک لە خواپەرستی، یان رەفتار و رەوشت، یان
بەرپرستی بانگەواز و کۆمەڵکارییە کە یه‌ی، دەشیټ ئەم حالەتە ی بەردەوام
بیټ تا دەگاتە ئەنجامی خراب و چاره‌نووسی دژوار، ئەو کاتە پەشیمان دەبیټەوه،
بەلام لەوانە یه‌ پەشیمان‌بوونەوه کە ی لەو کات و شوین و حالەدا، هیچ دادیککی
نەدات.. ئەوه لە ژیانی دنیایدا، لە قیامەتیشدا بە دنیاییه‌وه پەنجە ی حەسرت
دەگەزیت، کە هیچ دادیککی نادات.

چوارەم: ئاسەوارەکانی شلگیریی:

أ- لەسەر تاکی کۆمەڵکار:

۱- پێگرتن لە خواپەرستی جەق و درووست: دەبینیت شلگیر سەرپراستانە بە دینی خوای گەورەو پابەندنەماوە، خواپەرستییه کانی سەتھی و سادە ئەنجامدەدات (لە کۆڵ خۆی دەکاتەوه!!) نوێژو پۆژوی بە کۆمەڵ نەماوە، هاتوچۆی مزگەوت و هاوڕێ دیندارە چاکە کانی کەمبۆتەوه..

جا کە ئەم حالەتە لە کۆمەڵگەیه کی موسوڵماندا، دەبێتە دیاردەو بە تاییبەتی لە ناو گەنجەکانیاندا تەشەنەدەدە کات، دینە کەش بەرەو لاوازیی دەچیت، لە کاتیکیدا لەو لا ئەمانەوه بیدینەکان شەوو پۆژ خەریکی رماندنی دین و دینداریتیه کە ی ئەمان!!

زەقترین نمونە ی ئەم حالەتە: موسوڵمانانی بندهستی یە کیتی سۆفیه تی پێشوو.. هەمویان لە هەموو ولاتەکانیاندا، کە ناوا لە دیندارییاندا شلگیرو تاکو تەرا کەوتن.

لەو لاشەوه کۆمۆنیستەکان شەو پۆژ لە لادان و رادانی دین و دینداریییدا بوون، سەرەنجام ئەوان سەرکەوتن و موسوڵمانان دۆراندیان. نە نوێژو نە پۆژو و نە حەج ماو نە دابونەریتی کۆمەڵایەتی و نە رەفتار و رەوشت و قیەمی ئیسلامی، چونکە نە خواپەرستی ما، نە پابەندیی بە ئەحکامە کانی شەرعه وه، ئیتر نە ماریی و نە تەلاق و نە نەفەقه و نە سەرپەرشتی مندال، هیچی بە پێی شەرە نەما..

ئینجا جومعه و جەماعەت نەماو، مزگەوتەکان کرانە خانی ئازەل و گەوپی کەرو و ئیستر، قورئان نەما! تەنانت یەک لاپەرەشی بە ئاشکرا نەما!! گومانی تیدا نییه کە ئەم فەوتان و نەمانە لە وه لکردنی پابەندیی و شلگیریی دینی و گۆینەدان بوو بە بەرپرسیتی دنیا و قیامەت.

خوای گه وره رینهایی دلّی ده کات و تۆقره‌ی پیده‌گریّت و به‌رهو سرهوت و هیمنی ده‌بات.

- ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸).

واته: ئەوانه‌ی که باوه‌ریانه‌یناوه به یادو زیکری خوای گه وره ئاسووده‌و دلّ هیمن، ئەرئ، هەر به یادی خوای گه وره دلّه کان ئاسووده‌و هیمن ده‌بن.

- ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (الأنعام: ۸۲).

واته: ئەو که سانه‌ی که باوه‌ریانه‌یناوه دواتر شیرکیان تیکه‌لّ به دین و ئیپانه‌که‌یان نه‌کرد، ئەوانه ئاسووده‌یی و ئەمانیان پیده‌دریّت. ئەوانه هیدایه‌تدراون.

- ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طه: ۱۲۴).

واته: ئەو که سه‌ی پشتی کردۆته دینی من و یادى منى فه‌رامۆش‌کردووه، چه‌تمه‌ن ژيانیکی ته‌نگ و ناخۆشى به‌نسیبده‌بیّت.

۴- مه‌حرومبوون له‌پاداشت و شایانی سزابوون! شلگیر که له‌راپه‌راندنی فه‌رمانه‌کانی شه‌رع که‌مه‌ترخه‌مبووه و دینداری سه‌رپاست نه‌ماوه، بی‌گومان خۆی له‌پاداشتی چاکه‌مه‌حروم‌کردووه، که ده‌یتوانی چاکه‌کانی به‌رده‌وامکات تا پاداشتی‌شی به‌رده‌وامبیّت، له‌م حاله‌ته‌یدا قازانجی نه‌کردووه و گوناهیش له‌سه‌رمایه‌که‌ی ده‌خوات!

گوناح کۆلی قورسترده‌کات و شایانی سزای خوای گه‌وره‌ی ده‌کات.. ئەمه‌ له‌ سێ لاوه‌ زیانلیکه‌وته‌نه. قازانج نه‌کردن، سه‌رمایه‌فه‌وتان، و گوناح هاتنه‌کۆل! ئەمه‌ هەر گوناحی خۆیه‌تی، ئەدی ئە‌گەر له‌وانه‌ بووبیّت که‌خه‌لکیتەر چاویان لیکردووه‌و به‌ئەمیرو‌پیشه‌واو ئامۆژگاریان زانییوه؟

ئەدى ئەگەر بیدعه چی بوو؟

یان خاوەن خەت و کوتلهی دابەرکردنی کۆمه‌لکاریی بوو؟

خەتمەن گوناحی خەلکیتیریشی دیتە کۆل، که له گەلیدا هاو ههواوههوهس

بوون! خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ

أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ النحل: ۲۵.

واته: بۆ ئەوه‌یه، تا ته‌حه‌ممولی به‌رپرستی خۆیان و شوینه‌که‌وتوانیان بکه‌ن،

تا هه‌ر هه‌موو گوناحه‌کانی خۆیان له‌ کۆلده‌ن، گوناحانی ئەو که‌سانه‌ش، که

زانستیان نه‌بوو نه‌یانزانی هه‌ق له‌ به‌ری کێیه‌، ئەمان بوونه‌ هۆی گومراکردنیان،

ئەوان گومانباشانه‌ شوین ئەمان که‌وتن، به‌لام ئەمان گومرایان کردن. به‌راستی

کۆلێکی به‌ دو ناپه‌سه‌نده‌یان به‌ کۆلی خۆیانداوه‌.

ب- کاریگه‌ریی شلگه‌ریی له‌سه‌ر خودی کۆمه‌لکارییه‌ که‌:

۱- بوارکردنه‌وه‌ بۆ دزه‌ کردنی جاسووس و پیاوخراب: شلگه‌ریی ده‌پیته‌

مایه‌ی ئەوه‌ی که‌ خه‌تمایل و چالاکوانانی دوژمن بخزینه‌ ناو پرێزه‌کانی

کۆمه‌لکاریی موسولمانانه‌وه‌و پرێی لێدانی ئاسان بکه‌ن و بتوانن له‌ ناوه‌وه‌

هه‌لپه‌ته‌ کینن، یان بگه‌نه‌ نه‌ینی موسولمانان، به‌وه‌ش ئاسان ده‌توانن پلانی

دژ دارپژن. ئاشکرایه‌ که‌ سه‌ره‌نجامی زۆر خراپه‌، چونکه‌ کاریگه‌ری سلبی

له‌سه‌ر کۆمه‌لکاریی و بزواته‌ که‌ درووستده‌کات.

ده‌پیته‌ بواری کراوه‌ی خه‌ت خه‌تین و ناکۆکیی و دووبه‌ره‌کیی نیوان

خاوه‌ن راجیاوازه‌کان، یان زیادبوونی به‌دگومانیی و بیهیوایی.. شلگه‌ریی به‌

هه‌ر رادوه‌ پرێک پیت که‌ زۆر-بوو کاریگه‌ری له‌سه‌ر سستبوونی

کۆمه‌لکاریی و زۆر بوونی کۆسپ و خۆخۆریی درووست ده‌کات..

کۆمه‌له‌ که‌ش_ هه‌رجه‌ند زۆر ره‌نجیش ده‌دات_ به‌لام زۆر دره‌نگ ده‌گاته‌

ئامانجه‌کانی، ئەویش ئەگەر لێکنه‌ترازیت و هه‌لنه‌وه‌شییت.

۲- كەمبۈنە ۋە ھەيلايەنگرۇ لەداستدانىيان يان كەسبە كەردنى خەلگى نوئى: چونكە مەتەنە نامىنەت. ئەگەر كەسە شەلگىرە كان زىاتر دەركە ۋە تەبۈن، خەلگى نوئى ئەگەر بە مەنەھەج ۋە ئەمىرە كەش سەرسام بۈۈن. تامادە نابن لەگەل ئەو كەسە دەركە ۋە تەبۈنە بىمەتەنە دا كەربەكەن. بىگومان ئەمەش زىانەكە ۋە شەلگىر لە كۆمەلكارىيە كەي دەدا.

۳- ھەل پەخسان بۇ سومە شەيۋاندنى كۆمەلكارىيە كە: چونكە دەيان (بەلگە) ۋە (ھەنەجەت) دەكە ۋە تە دەست نەھەزان ۋە دۈژمان. ئەو كەسە شەلگىرەنە ۋە ھەل كانىيان دەبنە بىانۈى لاواز كەردنى كۆمەلكارىيە كە ۋە لە بەرچاۋى خەلگى دەخەن. لە ھەر كۈيەك ۋە ۋە ترا كۆمەلكارىيە كى باشە، دە ۋە تەرت: نا، وانىيە.. نەبىنەت فلان ۋە فلان كە پىاۋماقولى ئەو كۆمەلكارىيەن. چەند دىنكەزۈ ئىيان لاواز ۋە شەلگىرن؟! بىگومان ئەمانە ھەمۈى دەبنە رىخۆشكەر بۇ كەمكەردنە ۋە ھەيلايەنگرۇ پەشتىۋان، ھەرۋەھا دانىشتنى ئەنامانى دلسۆزۈ چالەك كە سەرد دەبنە ۋە..

۴- مەھرومبۈن لە مەدەدى خۋاىي: لە ھاۋكارىيە ۋە يارمە تەدان ۋە سەرخەستنى.. ئەمەش زىانەكە ئىجگار گەۋرەيە.. كەسەك لە خۋاىستى ۋە نىيە تەپاكىيە ۋە خۋا پەرسىيە ۋە دىندارىتەدا كەمەرخەمبەت، چۈن دەبەتتە مەيە سەرخەستنى دىن ۋە ئوممەت ۋە بانگەۋازە كەي!؟

ئەگەر شەلگىرىيە لە كۆمەلكارىيە كى ئىسلامىيەدا زۆر بۈ، بۈۈ بە دىاردە، چۈن چاۋەرۋانى سەركەۋەتن لە خۋاى گەۋرە دەكەرت؟!؟

سەركەۋەتن بۇ كۆمەلەك دەت، كە راستگۈۈن ۋە بە راستى بىانە ۋە دىنە خۋا سەرخەن، كە ھەمۈ ھەۋلەكىيان بۇ دابەت ۋە ھەمۈ تۈۋان ۋە زەيە كىيان بۇ ھاكىمەتتە شەرخەستبەتتە گەر، نەك بۇ كەسانەكە شەلگىرى قەسەل كە زىاتر خۋىيان بە دىنە كەدا ھەلۋاسىۋە ۋەك لە سەرخەستنى دىن ۋە ئوممەتە كە.. خۋاى

گه ورهش ئه وهی کردو ته مهرجی سهرکه وتنه که ی که فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصُورُوا اللَّهَ يَصْرُكُ وَيُنْتِيتَ أَفَدَامَكُمُ﴾ محمد: ۷.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! ئه گهر خوی گه وره سهربخه ن و سهروره یتتی شهرع دابین بکه ن (واته جوهدو جیهادی له پیناودا بکه ن) خوی گه ورهش پشتتان ده گریت و له سهر دینه که مه حکه متان ده کات.

پینجه م: چاره سهری شلگیری:

۱- دلتیا بوونی عه قائییدی و قه ناعه تکرندی و یژدان و سره وتی هه ست و هوش له فهرزیتی دینداری: زهروره تی پایه ندبوون.. ئه مه ده بیته له هزر و ژیرییدا بووبیته به لگه نه ویست، ده بیته _ بیگومان و راپایی_ له دل و ده روندا چه سپاییت و ویژدانی وا پئی خرۆشاییت، که ههستی بهرپرسیتی دنیا و قیامه تی له سهر دامه زرا بیته..

ئا ئه م حاله ته ئیانی و ره وشتییه، ده بیته بیته سیما و سیفه تی نه گوپی موسولمان، ده بی ئه م پایه ندبوون و جیددیتییه ی بووبیته مایه ی ئاسووده یی ده روون و گه شه ی رۆح.. مایه ی شادمانیی و رازیبوون، مایه ی دابینبوون و جیگیری بوون، ده بی ناخی موسولمان به م باوه ردار بیته سره وتوو بیته، که گه یشته ئه م حاله ته (یه قین) ه ئیتر نه نه خو شیه کانی دینداری _ که له ناخدان_ کاریگه ریی سلیمان له سهری ده بیته، نه هیزی ده ره کی (تاغووت) ان..

هه موو موسولمانیک به ئه زمونی دینداری خوی ئه م توندو تو لیه ئیانییه و ئه و شلگیرییه هه سته پیده کات و ده که ویته هه ردوو کیانه وه.. بویه ئه گهر خوی ئیراده ی دینداریتی هه بیته، ئه گهر تووشی شلگیرییش بیته، زوو ده گه رپه وه سهر پایه ندیی و دینداری.

۲- جه ختکردن له پابه نديی دهرکه وتوان: ئه و که سانهی داعی و مه لاو چالا کوانی کاری ئیسلامی ناسراون، ده بیټ زیاتر چاودیری بکړین و نه هیټلریت تووشی شلگیری ببن و بهرده وام خواویستی و پابه ندبوونیان به شهرع و ریساو به نامه ی کومه لکاریه که یان بخړته وه یاد.. چونکه که سانیترا چاویان لیده که ن و ئیقتیدایان پیده که ن.

۳- سوربوون له سهر نوژنه نکرده و هی ئیمان و نوټکردنه و هی دینداری: تا همیشه وره بهرزو ئیراده به هیټر بیټ، تا توانای داهینانی هه بیټ، ئه مه ش به ته رکیزکردنی ده بیټ له سهر نیازپاکی و بوخوا سولحان، له سهر لیبران بو بانگه وازو کومه لکاری ئیسلامی.. لانی که م ده بیټ سوربیټ له سهر دانه به زینی ئیمانی، له سهر کز نه بوونی وره و زه و غیره تی که بو ئه م دینه ده جوئیت. ئه وه سه رمایه یه و ده بیټ بیپاریټ.

۴- قال و قوولبوونه وه له حه قیقه تی دنیا و قیامه ت و چاک تیگه یشتن لییان: زانینی په یوه ندی نیوانیان، قه ناعه تکردن و دلنیا بوون له وهی، که ژبانی دنیا کیلگه ی قیامه ته ..

ده بیټ هه موو هیواو ئومیدو ئامانجیکی موسولمان، رووسوری و سه رفرازی لای خوی گه وره بیټ، به لام ژبانی دنیاشی فه راموش نه کات..

ئهمه پارسه نگرارتنی دنیا و قیامه ته (نه که ئه وهی وا بزانیټ نیواونیو ده بن، یان هه موو ره نجیک بو دنیا و قیامه ت فه راموش نه که یټ!!)، چونکه خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ القصص: ۷۷.

واته: له و نیعمه ت و وزه و کاته ی خوی په روه ردگار پی به خشویت، بو روژی دوایتی خه رج بکه و، پشکی دنیاشت بیرنه چیته وه.

۵- دلنیا بوون له وهی، که ریگای خواویستی پر له درک ودالی گوناح: ریگای

خواناسی و دینداری و ئیسلامه تی، کامه رانی و ئاسووده ی دنیایه و، سه ره نجامی شی سه رفرازی پروسوری قیامه ته، چونکه گه یشته به لیخو شبوونی خوی گه وره، به خته وهر بوونه به دیداری، به سوکنایی که ناربی، سه رکه و تنیکی بی وینه یه.. به لام ریگای ئه م ئامانجه دوورو سه خته، ئاسانه بو ئه و که سه ی بو خوی گه وره ساغ بوته وه.

ریگاکه پره له دړک ودال و که ندو کو سپ، که ده بیټ ریواری ئه م رییه، خوی بو ئاماده بکات و به سه ر هه ر هه مویاندا زال بیټ.. سه رچاوه ی هه موو کیشه کان دو ان: یه کیان له ناخی مروث خویدا یه _ که هه واو هه وهس (الهوی) یه _ و پیچه وانه ی ته قوا یه.

ئه وی تریان: هیزی دهره کی (طاغوت) ه، که خوی له مه نزیله ی خوی تا ک و پاکدا داناوه.. زال بوون به سه ر ویست و هیزو پیلانی ئه مانه دا سه رفرازی و به هه شتی پاداشته:

- ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ﴿٤١﴾ النزعات: ٤٠ - ٤١.

واته: ئه مئا ئه و که سه ی له ده سه لات و مه زنیتی خوی په روه ردگاری ده ترسیټ و، نه فسی خوی له هه واو هه وهس ده گرینه وه، ئه وه نیشته جیی به هه شته.

- ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿٥٦﴾ البقرة: ٢٥٦.

واته: هه ر که سه یك باوه ر به خوی گه وره به یټیت و، کوفرا نه به طاغوت بکات و، نه بیته لایه نگر و پشتیوان و شوینکه وته ی، به لکو به لادر و کوفری بزانیټ، ئه و که سه به ته نکید ده ستی به دینی خواوه گرتووه و سه رفرازه.

- بو خو ئاماده کردنیش بو ئه م ریگا دوور سه خته (که نریک و ئاسانه بو

خوایپیداوان) دهفهرمووی: ﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ (البقرة: ۴۵).

- واته: په نا بېنه بهر ئارامگري و نويژ (که شه حنتان ده که نه وه) نويژ زور گه وره يه، سه خته، به لام له دل و ويست و توانای خواناسه ملکه چه کاندانا سانه.

۶- خوهندان له سه رته وهی پيیده کړیت: تا نه فسی خوئی رابهینیت بهره و پيستر پروات و نه یاته وه دواوه.. تا به هیتر بییت، نه ک بیزار بییت، تا چه زو شه یدابوونی زیاتر بییت، نه ک بیتاقتی و مه له لگرتنی.. به م شیوه یه ده چیته پیش. نه گهر نه شبیته پیشهنگی کاروان، له ناوهندی کاروانه که دا ریډه کات.. خوای گه وره ش داوای نه نجامدانی کاروباری به قه ده ر توانا کان کردووه.

وه ک دهفهرمووی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶) - ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتْلَهَا﴾ (الطلاق: ۷).

واته: هه چي فه رزيك، که خوای گه وره به سه رکه سیکی داداوه، هه ر له بازنه ی وزه و توانای که سه که خویدا یه، نه ک زیاتر.

۷- هو شداریی له وه سه سه ی شه یتان: و ناگالیپوونی: نه با دا به ده میه وه پروات و بکه ویته ژیر کاریگه ریبه وه، هه روه ها زانیی چاره سه ری وه سه سه، تا نه گهر توو شبوو، بتوانیت زوو خوئی چاره سه ربکات.

۸- خویندن و سه رنجدانی ره فتاری سه له ف و هه لکه و توانی نوممه ت: تا بزانییت نه وان له چ ئاستیکی بالای نمونه ییدا بوون، چه ند سه رراستانه دینداریان کردووه و به شه رعه وه پابه ند بوون، میژووی ئیسلامی پره له نمونه له وانه:

- (حوزه یفه ی کوری یه مان)- خوا لئی رازی بییت- ده گپریتته وه: (لَقَدْ رَأَيْنَا مَعَ

رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْأَحْزَابِ، وَأَخَذْتُنَا رِيحٌ شَدِيدَةٌ وَقُرٌّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ جَعَلَهُ اللَّهُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟» فَسَكْتْنَا فَلَمْ يُجِبْهُ مِنَّا أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ جَعَلَهُ اللَّهُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟» فَسَكْتْنَا فَلَمْ يُجِبْهُ مِنَّا أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ جَعَلَهُ اللَّهُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟»، فَسَكْتْنَا فَلَمْ يُجِبْهُ مِنَّا أَحَدٌ، فَقَالَ: «قُمْ يَا حُدَيْفَةُ، فَأْتِنَا بِخَبَرِ الْقَوْمِ»، فَلَمْ أَجِدْ بُدًّا إِذْ دَعَانِي بِاسْمِي أَنْ أَقُومَ، قَالَ: «أَذْهَبُ فَأْتِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ، وَلَا تَذَعْرَهُمْ عَلَيَّ»، فَلَمَّا وَكَلِّتُ مِنْ عِنْدِهِ جَعَلْتُ كَأَنَّمَا أَمْشِي فِي حَمَامٍ حَتَّى أَتَيْتُهُمْ، فَرَأَيْتُ أَبَا سُفْيَانَ يَصْلِي ظَهْرَهُ بِالنَّارِ، فَوَضَعْتُ سَهْمًا فِي كَبِدِ الْقَوْسِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْمِيَهُ، فَذَكَرْتُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَلَا تَذَعْرَهُمْ عَلَيَّ»، وَلَوْ رَمَيْتُهُ لَأَصَبْتَهُ فَرَجَعْتُ وَأَنَا أَمْشِي فِي مِثْلِ الْحَمَامِ، فَلَمَّا أَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ بِخَبَرِ الْقَوْمِ، وَفَرَعْتُ قُرْرَتُ، فَأَلْبَسَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ فَضْلِ عِبَاءَةٍ كَانَتْ عَلَيْهِ يُصَلِّي فِيهَا، فَلَمْ أَزَلْ نَائِمًا حَتَّى أَصْبَحْتُ، فَلَمَّا أَصْبَحْتُ قَالَ: قُمْ يَا نَوْمَانُ. (١)

واته: شهوى غهزای ته حزاب (غهزای خه ندهق) دیتت له خزمهت پیغه مبهرى خوادا بوین (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، شهویکی زور ساردبوو، ره شه بایه کی توندى هه بوو، پیغه مبهرى خوا ((صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) فه رموى: ئه رى یه کیکتان بچیت هه والی قوره يشان بو بهینیت (که له به ره ی جهنگی به رامبهردا بوون) هه ره سیک بچیت، خوی گه وره له روژی دوايیدا ده یکاته هاوړی من!

هه موومان بیدهنگ بوین، که سمان وه لامهان نه دایه وه! پاش که میک فه رموی وه: ئه رى یه کیکتان بچیت هه والی به رامبهردانمان بو بهینیت، هه ره

(١) موسليم (١٧٨٨)، فتح الباري (٣٨٧٧)، نه حمده (٢٢٨٢٣).

کەسیک بچیت خوی گەورە لەرۆژی دواایدا دەیکاتە هاوڕیی من..

هەموومان بێدەنگ بوین، کەسمان وەلامان نەدایەو.

پاشان (بۆ جاری سییەم) فەرمویەو: ئەرئ یە کیکتان بچیت هەوالی بەرامبەرمان بۆ بهینیت، هەر کەسیک بچیت خوی گەورە لەرۆژی دواایدا دەیکاتە هاوڕیی من.

هەموومان بێدەنگبوین، کەسمان وەلامان نەدایەو.

پاشان فەرموی: حوزەیفە! هەستە.. برۆ هەوالی بەرامبەرمان بۆ بهینە.

هیچ چاریکم نەما، چونکە بە ناوی خۆم بانگیکردم، کە هەستم و بچم.

فەرموی: برۆ هەوالی بەرامبەرمان بۆ بهینە، بەلام مەیان وروژینە لیم.

کە لە خزمەتی دەرچووم و پڕویشتم، دەتوت بە ناوی گەرمدا دەرپۆم، هەروا بووم، تا گەیشتمە ناو بەرامبەرمان، دیتم ئەبوسوفیان پشتی کردۆتە ئاگریک و خۆی گەرمدا کاتەو، تیریکم خستە کەوانە کەمەو و بیستم تیبیگرم، بەلام فەرماشته کە ییغەمبەری خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیر کەوتەو، کە فەرموی: (مەیان وروژینە لیم)، ئەگەر تیرە کەم تیبیگرتایە دەمپیکا.. ئیتر گەرامەو، هەر وادەتوت بە ناو ناوی گەرمدا دەرپۆم.

کە هاتەو خزمەتی، هەوالی جئ و ڕیی بەرامبەرمان پینگەیاندا، کە تەواو بووم، هەستم بە سەرما کە کردەو ئیتر پینگەمبەری خوا ((صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) لکی زیادە ی عەباکە ی خویی لەبەر کردم، کە نوژی لەسەر دەکرد، خەوم لیکەوت، تا بەیانی خەبەرم نەبۆو.. بەیانی پینگەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموی: هەستە خەوخۆش.

- ئوممو جەمیلی کچی خەتتاب (خوشکی سەیدنا عومەر) - خوا لییان رازی بیت- کە لە سەرەتای دەستپیککی بانگەوازی ئیسلامدا موسولمانبوو،

نمونه یه کی تری پابه ندیی و هوشیاری و پاراستنی نهینی کومه لکاریه...
خاتوو عایشه (خوا لپی رازی بیت) هم به سهرهاته ی نهو ده گیرپته وه:

یاوه رانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (له سهره تاي بانگه وازه کهیدا)، که گه یشتنه (سی و ههشت) پیاو، نه بوبه کر (خوا لپی رازی بیت) زور داوای له پیغه مبهری خوا ((صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) کرد، که خو دربخه ن و هه موو ناشکرا بین.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (يَا اَبَا بَكْرٍ اِنَّا قَلِيلٌ) واته:
ئاخر نه بوبه کر ئیمه هیشتا کهمین!

به لام (نه بوبه کر) ههر له سهر داوای خو درخستنه که به رده وام بوو، تا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رازیبوو.. هه موو چونه که عبه و به هه موو لایه کیدا بلا بوونه وه، ههر پیاو ههش روویکرده کهسانی تیره و هوزه که ی خوئی (تا قسه یان بو بکه ن).

نه بو به کریش هه ستایه سهر پی و وتاری ئیسلامی داو، خه لکی به ناشکرا بو دینی خواو پیغه مبهره که ی ((صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) بانگه یشتکرد، به لام موشریکه کان خرۆشان و ههر هه موویان دابارینه سهر (نه بوبه کر) و سهر یاوه ره کانیتر، له هه موو لایه کی مزگه وته که وه هه لمه تیان بو براو لیاندر!

(نه بوبه کر) که وته ژیرده ست و پیی لیدره موشریکه کان، زور زوریان لیدا، (عوتبه ی کوری ره بیعه) ش خوئی گه یاندی و، به جووتیک پیتلاوی نه ستوری خوئی، که وته پیکیشانی دهم و چاوی (نه بوبه کر)، هه موو دهم و چاوی وا پر بوو له خوین، که دهمی له لووتی جیا نه ده کرایه وه و بیهۆشکه وت!

(به نوته میم) به هه له داوان خوئیان گه یاندی، موشریکه کان هه ستان له سهریی و لپی دوورکه وتنه وه، پیوانی (به نوته میم) هه موویان له که عبه په یاناندا، که به خوا قه سه م، نه گهر (نه بوبه کر) بمریت، حه تمه ن (عوتبه ی کوری ره بیعه) ده کوژنه وه.

ئیتیر به چواردهسته (ئه بوبه کر) یان برده وه ماله وه، ئینجا هاتنه وه لای
 ئه بوقوحافه (باوکی سهیدنا ئه بوبه کر) و پیاوانی (به نوته میم) سهیدنا
 (ئه بوبه کر) یان دهواند، به لام ئه و هۆشی له خۆی نه مابوو، نهیده توانی وه لامیان
 بداته وه.. تا ئیواره ههروا بیهۆشبوو، که به هۆشها ته وه، یه کسه ر پرسی (مَا فَعَلَ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟

واته : پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چی لی به سه رهات؟!!

که زانیان هۆشیهاتۆ ته وه، به دایکیان وت: وهره به لایه وه، بزانه خواردنیک،
 خواردنه وه یه کی بده ری.

دایکیشی (که ناوی ئوممولخهیر بوو) هه ر هه ولی له گه لدا، به لام ئه و هه ر
 ته وه ی ده پرسی: (مَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟!!

ئیتیر دایکی وتی: به خوا هه والی براده ره که ت نازانین.

ئینجا سهیدنا ئه بوبه کر پیی فهرموو: برۆ بۆلای (ئومموجه میل) - خوشکی
 سهیدنا عومه ر - و له و پیرسه، که چی لی به سه رهاتو وه!

دایکیشی خیرا هاته لای (ئومموجه میل) و پیی وت: ئه بوبه کر هه ر هه والی
 (محمد کوری عبدالله) - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ده پرسیت.

(ئومموجه میل) فهرمووی: من نه (ئه بوبه کر) ده ناسم و نه (محمد) و
 هه والیشم لیان نییه.. ئه گه ر چه زده که یت له گه لتدا دیم بۆ لای کوره که ت، بزانه
 له چی ده پرسیت!

(ئوممولخهیر) یش وتی: چاکه با برۆین، هه ردووکیان هاتنه وه لای سهیدنا
 ئه بوبه کر، بینیان حالی زۆر خراپه و ناتوانیت بجولیت.. که (ئومموجه میل) ئاوا
 بینی لیی نزیک بۆ وه و هاواری کردو گریا، فهرمووی: به خوا قه سه م ئه وانه ی
 وایان له تۆ کردوو ئه هلی کوفرو فسق و لارین، هیوادارم خوی گه وره تۆ له ی
 تۆیان لییکاته وه.

به لّام سه یدنا ئه بوبه کر هه ر ئه وه ی له ویش پرسى: (مَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟

(ئوموجه میل) ئاماژه ی بۆ دایکی سه یدنا ئه بوبه کر کردو فه رمووی: ئه وه دایکته و قسه که م ده بیستیت.

سه یدنا ئه بوبه کر فه رمووی: بلی، قه یدی نییه، هیچ نابیت..

ئیتتر ئوموجه میل فه رمووی: بیخه مبهو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ساغ و سه لیمه.

فه رمووی: ئه دی له کوپیه؟

ئوموجه میل فه رمووی: وا له مالى (ئینولئه رقه م)ه..

ئه بوبه کر فه رمووی: به خوا قه سه م، خوراک و خواردنه وه یه ک نایاته سه ر زمانم و هیچ ناخۆم، تا نه چم و نه بیینیم.

لێگه پان، تا خه لکی له جموجول که وتن. ئیتتر هه ردو وکیان (دایکی و ئوموجه میل) چوونه ژیر بالی و بردیانه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که گه یشتنه خزمه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باوه شی پیدا کردو ماچیکرد!

ئیتتر یاوه رانیتیش ماچیانکرد.. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به زه یی زۆر به سه یدنا ئه بوبه کردا هاته وه و دلی پیی سووتا!..

ئه بوبه کر فه رمووی: به دایک و باو که وه به قوربانته بم، ئه ی پیغه مبهری خوا، من هیچ نییه، که میک ئازارم له ده م و چاومدا هه یه، چونکه ئه و (فاسقه) زۆری پیکیشا.. ئه وه دایکه م، ئه ی پیغه مبهری خوا! جه نابیشته موباره کیت داوا ی لیکه با موسولمان بییت و دو عاشی بۆ بکه، تا خوا ی گه وره له دۆزه خ بیپاریزیت.

پینغه مبهري خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگه‌یشتی کرد بو موسولمانیتی و
دوعای بو کرد، نه ویش موسولمان بوو.^(۱)

- (نه نه س خوا لئی رازی بیت)، که خزمه تکاری پینغه مبهري خوا بوو (صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموئ: (أَتَى عَلِيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا
الْعَبُّ مَعَ الْعُلَمَانِ، قَالَ: فَسَلِّمْ عَلَيْنَا فَبَعَثَنِي إِلَى حَاجَةِ فَأَبْطَأْتُ عَلَى أُمِّي، فَلَمَّا جِئْتُ
قَالَتْ: مَا حَبَسَكَ؟ قُلْتُ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَاجَةٍ. قَالَتْ: مَا
حَاجَتُهُ؟ قُلْتُ: إِنَّهَا سِرٌّ. قَالَتْ: لَا تُحَدِّثَنَّ بِسِرِّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(أَحَدًا).^(۲))

واته: پینغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی هیئا، منیش له و
کاته دا له گه‌ل مندا لاندایاریم ده کرد (گچکه بوو) سه لامی لیکردین، پاشان منی
بو پینوستییه کی خوی نارد، که دره‌نگم پیچوو، دایکم خه می دوا که وتنی بوو
(که بوچی زوو نه گه‌راوه ته وه مائی)، که هاتمه وه لای دایکم ولیمی پرسى:
بوچی دوا که وتیت؟!

وتم: پینغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به کاریکی خوی ناردم.

دایکم پرسى: کاره کی چی بوو؟!

وتم: نه وه نهینییه!..

وتی: به هیچ شیوه یه‌ک نهینی پینغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لای
که س نه درکینیت.

له م پرووداوه پر په‌ندو نامۆژ گاریانه له میثرووی سه له فدا زوره‌و، خویندن و
سه‌رنجدانیان زه‌روره تیکی کۆمه‌لکارییه.

(۱) ئیبنوکه‌ثیر: البداية والنهاية (۳/۳۰-۳۱)، ئیبنوکه‌ثیر: السيرة النبوية (۱/۴۳۹-۴۴۱).

(۲) بوخاری (۵۹۳۱) موسلیم (۲۴۸۲).

۹- سوربوون له سهر پابه نديی کۆمه لکاريی: و دهستبه رنه دان لئی، ته نانه ت بو ههفته يه کيش، چونکه کۆمه ل و کۆمه لکاريی ئيسلاميی، قه لا و قولله ی سهختی پاراستن و بهرگرين _ دواي لوتفی خواي گه وره _ هۆکاري سه ره کي به هيزبووني په يوه نديی و چالاکی موسولمانانه يه، بواري ئامۆژگاريی و په نده ورگرتنه، شوینی په روه رده بوون و ئاراسته کردنه، شوینی ناسینی حه ق و باتل و سه برگرتنه له سهر هه ردوو کيان.

هه ر يه که يان به گویره ی داخوازييه کانی کۆمه ل و کۆمه لکاريی، بازنه ی هاريکاريی و يارمه تيدانی يه کترييه، بوارو هۆکاري نوپکردنه وه ی ئيمان و نۆژه نکردنه وه ی ديندارييه، زه مينه ی گه شه و نه شونماي خواناسيی و ته قوايه، مه يدانی کيپرکيی حه لال و خيرا کردنه له کاروباري خيرو چاکسازيی..

به راستی ئه و که سانه ی سه رراستانه به کۆمه لکاريی ئيسلامييه وه پابه نده بن، قازانج ده که ن و زيانيان لينا که ویت، تیده گه ن و پیده گه ن، زیاتر له هه ر بازنه و بوارو مه يدانیکي تر (کۆمه لکاريی حه ق له بازنه ی خيزانيش کاريگه رتره).

۱۰- په ناپردنه بهر خواي گه وره و هانا بۆ بردنی ته واو: ئيمه به بييارمه تی خواي گه وره نه ده ره قه تی شه يتان ديین، نه ده ره قه تی هه واو هه وه سی خۆمان و نه ده شتوانين دنيا و يستيمان که مبه کينه وه..

بۆيه له جيبه جيکردنی فه رمانه کانی خواي گه وره دا پيوستمان به مه ده دو کۆمه کی خۆي هه يه، له دوور که وتنه وه و خۆلادانيشان له گوناح و حه رام و خراپه کاريی، هه ر پيوستمان به يارمه تی و پشتيوانی خواي گه وره هه يه (ئه مه حه قيقه تيکی عه قايديی گه ردوونييه..

مه گه ر نابينيت بو سه برگرتنیشو به پيغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
(ده فه رمووی: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا

واته: ئارام بگره، به لّام ئارامگرته که شت، هه ر به خوی گه وره یه و له لوتفی نه وه وه یه.

۱۱- موحاسه به کردنی نه فسی خۆت: و پید اچوونه وه (موراجه عه) ی نییه ت و گوفتار و کردار و پر یار و دید و هه لویستت، تا خاله کانی هیز و لاوازی دیندار یتیی خۆت بزانی ت، تا بزانی ت کار و کرده وه ی چاکت زیاتر کردو وه، یان خراب و به ده کان، تا تۆبه له خراپه کانت بکه ی ت و خۆت له سه ر چاکه کانت راهینی ت و په نجی زیاتریان تیدا به دیت..

که زانی ت گوناخت زۆره، هه ولّبه که فاره تیان به دیت، نه ویش به رۆژوی سووننه ت و خیر و خیرا تکردن ت و زیاتر کردنی په فتاری چاکه.. هه روه ها به نو یژی سووننه ت، به شه و نو یژ، به زۆر خو یندن ی قورنانی پیرو ز.

۱۲- چاکه فتار کردن له گه لّ دایک و باوک: و به نه ده ببوون به رامبه ریان، نو اندنی نه رمونیانی به رامبه ریان، له گه لّ بیرخستنه وه و فی رکردنیان، چه سپان دن و قایم کردنی دید و تیروانی نی عه قانی دییان، که هه موو بزوات و سروه تیکی گه ردوون و ژیان و مردنی هه موو گیانله به ران، به ده ست خوی تاک و پاکه و به س.. هیچ شتیک به بی قه ده ری خوایی نابیت، هیچ شتیک، که پیشتر نه نوو سرا بیت روونادات، هه ر شتیکیش له چاره نووس نو سرا بیت، هه ر ده بیت بیته جی، قه ده ری خوی به ده سه لّات ره تکر دنه وه و گۆرین و لیلا دانی نییه..

هه رچی خوا نه ی کات نابیت، که س به بیته جه لی خۆی نامریت، هه ر که سیک رۆژی ته و او بوو، مردنی ته نکیده و له و کات و شوین و حاله ته دا ده بیتو که بۆی نوو سرا وه.. دایک و باوکی موسولمان نه مانه ده زانن، باوه ریان پییه تی، به لّام بیرخستنه وه ی هه موان پیویسته و کاریگه ره.

۱۳- بیرخستنه وه ی به رده و ام له سووده کانی پابه ندیی و کۆمه لّ کاری: هه روه ها سزا و چاره نووسی شلگیری سستبوون و لیچوونه وه.. بیرخستنه وه ی هه ردوو حاله ته که و چاره نووسیان گزنگ و کاریگه ره.. چونکه زۆر که س هه به

حهزی پاداشتی بو ده بیته پالنه ری ناخ و هه ندی کسه سی تر ترسی سزا..

بویه هه ردو وکیان زه رو ریین بخرینه بهرچاوی کومه لکاران.. به تاییه تی نه وانه ی سیماو سیفاتی شلگیریان لیده رده که ویت، چونکه له وانه یه باسیکی پاداشت، یان جوړیکی بیته مایه ی توندو تو لکرده وه ی شلگیر، هه روه کوو که له وانه یه باسیکی سزاو چاره نووسی خراپه شلگیری، یان جوړیکی سزا که ی بیته مایه ی توندو تو لکرده وه ی کومه لکاری شلگیران (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

۱۴- هاوده نگیون له گه ل قورئاندا: هاوړییه تی قورئان زور گرنګ و کاریگره، قورئان به هاری دلانه، ژیان له گه ل قورئاندا ژیان حه قیقییه، قورئان پیناسه ی ژیان و گه ردوون و مرؤفت ده داتی، وه کو که خو یانن، بی ته خمین و ته قدیرا تکردن، قورئان بو ت روونده کاته وه: که دین و دینداری، چین و چوئن و چوئن ئیمان گه شه و نه شونماده کات و، نه خوشییه کانی دینداری چین و چوئن چاره سه رده کرین.

هه ر قورئانیش چاره سه ری شلگیرییه که ت ده کات و ده تخاته وه سه ر گوروتینی دینداری.. خوی گه وره له مه دحی ئه م قورئانه یه دا، که ده فه رمووی:

(﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ الإسراء: ۹.

واته: ئه م قورئانه رینمایی مرؤف و مرؤفایه تی، به ره و ژیانیکی ره سه نتر و راست و پار سه نگر ده کات.

۱۵- راست به کاره پنانی نازو نیعمه ته کانی خوی گه وره: که پپی به خشیویت له کات و ته ندر ووستی و وزه و توانا و خاوه نی تی مال و مندال و سه روه ت و سامان، زانست و زانین، فیربوون و فیرکاری.. پیشه وه ی کات و شوپنیا ن به سه ربچی ت و له ده ستدا نه مینن.

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رمووی: (بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا،

هَلْ تَنْتَظِرُونَ إِلَّا فَقْرًا مُنْسِيًّا، أَوْ غِنًى مُطْغِيًّا، أَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا، أَوْ هَرَمًا مُفْنِدًا، أَوْ مَوْتًا مُجْهِزًا، أَوْ الدَّجَالَ، فَشَرُّ غَائِبٍ يَنْتَظَرُ، أَوْ السَّاعَةَ، فَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ.^(۱)

واته: به کرده‌وهی چاک و رهفتاری شیاو مامه له له گه ل چه وتدا بکهن، چما چاوه پروانی هه ژارییه که ده کهن، که دینتان بیرده باته وه؟ یان ده وله مه ندییه که، که سه رقالد ه کات و سنورده به زینیت، یان نه خو شیه کی په کخهر، یان پیرییه کی په ککه وته یی (و خه له فاویی)، یان مردنیکی ناکاو، یان ججال (ده ججال: ساخته چی)، که خراپه کارییه که و چاوه پروانده کریت بیت، یان روژی دوا یی.. روژی دوا یی سه ختترو تال و تفتتیره.

۱۶- ژیان له ژیر سایه ی سییره و سونه تدا: سییره ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وینا کردنی کرده وه یی هه ره موو دینه که یه، چوارچیوه ی نه و خواویستییه یه که موسولمان ده بیت تییدا بژی، که ده بیت هه موو لایه نه کانی دیدو ژینی له سه ره دابمه زینیت، رهفتار و ره وشتی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له هه موو سیفه ته کانییدا نمونه یین، چونکه لوتکه ی ته و اویتیین، که که سیتر پیشترو پاشتر نه یگه یشتونی، مه گهر نابینیت له چ دژوارییه کی پیلانی قوره یشی دوزمنییدا بووه له مه ککه، به لام هیجره تی نه کرد، تا سه یدنا (عه لی) له پیخه فی خویدا نواندو، خو ی ته شریفی بردو فه رموی: سه یدنا عه لی نه و راسپاردانه به خاوه نه کانیان بگه یینیتسه وه، که خه لکی له خزمه تییدا به نه مانه ت دایانابوو.

چ گه وره ییه که، که له هه موو ژیانی پیروزییدا، جاریک به لینی نه داو

(۱) ترمذی (۲۳۰۸) و ده شفه رموی (حسن غریب)، نه حمه د (۸۱۰۴)، حاکم (۳۲۱/۴)، طه به رانی له: (الأوسط ۴۰۷۶). نه لسانی رحمه الله له: (سلسلة الأحادیث الضعيفة ۱۶۶۶) دا ده فه رموی: زه عیفه..

نه بیردبیته سهر، نه له گه‌ل دۆستان و نه له گه‌ل دوژمنانیدا.. هه‌رگیزاو هه‌رگیز درۆیه کی لینه بیسترا، نه له گه‌ل دۆستان و نه له گه‌ل دوژمنانیدا، پیش وه‌حیش هه‌ر نمونه بوو.

هه‌موو به راستگۆو ئه‌مینان ناساندبوو، سیپه‌ری پاکی هه‌مووی نمونه‌یه، که ناشیت لیره‌دا نمونه‌ی زۆریان لیبه‌نینه‌وه.. به‌لام کۆتایی ئه‌م باسه به‌م به‌سه‌رهاته ده‌هینین.

- (حوزیفه‌ی کوری یه‌مان) - خوا لئی رازی بیت- (که نازناوی رازگری پیغه‌مبه‌ری (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیدرابوو واته: (أَمِينُ سِرِّ)، ده‌گپه‌یه‌وه: (مَا مَنَعَنِي أَنْ أَشْهَدَ بَدْرًا إِلَّا أَنِّي خَرَجْتُ أَنَا وَأَبِي حُسَيْلٌ،^(١) قَالَ: فَأَخَذَنَا كَفَّارٌ قُرَيْشٍ، قَالُوا: إِنَّكُمْ تُرِيدُونَ مُحَمَّدًا، فَقُلْنَا: مَا نُرِيدُهُ مَا نُرِيدُ إِلَّا الْمَدِينَةَ، فَأَخَذُوا مِنَّا عَهْدَ اللَّهِ وَمِيثَاقَهُ، لَنَنْصُرَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ وَلَا نَقَاتِلُ مَعَهُ، فَآتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرْنَاهُ الْخَبَرَ فَقَالَ: انْصُرْنَا نَفِي لَهُمْ بِعَهْدِهِمْ وَنَسْتَعِينُ اللَّهَ عَلَيْهِمْ).^(٢)

واته: ئه‌وه‌ی ری لینگرتم، که نه‌متوانی به‌شدارى غه‌زای (به‌در) ببه‌ ئه‌وه بوو: که کاتیک من و (حوسه‌یل)ی باوکم ده‌هاتینه خزمه‌تی، کافره‌کانی قوره‌پیش رپیان لینگرتین و وتیان: ئیوه ده‌تانه‌وێت بچه‌ریزی محمده‌وه؟ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

وتمان: نا و ناچینه لای ئه‌و، هه‌ر مه‌به‌سته‌مانه بچینه‌شاری مه‌دینه. ئیتر په‌بیانی

(١) حوزیفه‌ (خوا لئی رازی بیت) باوکی ناوی (حوسه‌یل)ه که به (حه‌سل)یش بانگده‌کرا (یه‌مان) نازناوی حوزیفه‌بوو به‌لام نازناوه‌که‌ی له باوکی زیاتر به ناوبانگبوو، بۆیه ده‌ووتریت: حوزیفه‌ی کوری یه‌مان (یه‌مان)یش له‌ئه‌سلدا (الیانی)یه، به‌لام (یانی نه‌سه‌ب)ه که لای فه‌رموده‌وانان لادراوه.. وه‌کو ئیهامی نه‌وه‌وی (رحمه‌الله) باسی کردوه‌له (صحیح موسلیم بشرح النووی ١٤٤/١٢).

(٢) موسلیم ١٤١٤/٣ ژ ٩٨.

خوای گه وره یان لپوهرگرتین (عه هډو سویند)، که نه گهر چو وینه مه دینه،
به شداری به رهی جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دژی نه مان نه که یین.

دوایی هاتینه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و
هه واه که مان پیدا .

فهرمووی: برؤن، نیمه به په یمانه که یانه وه پابه نده بین، داواش له خوای گه وره
ده که یین، یارمه تیمان بدات تابه سه ریاندا زالبین.

بۇزى دەروون: نەخۇشى ھەشتەم (۹)

خۇپەسەندىي بەخۇسەرسامبوون !

(الإعجاب بالنفس)

يەكەم: واتى خۇپەسەندىي:

دوووم : ھۆكارەكانى خۇپەسەندىي:

سىيەم: ئاسەوارەكانى خۇپەسەندىي:

چوارەم: نىشانەكانى خۇپەسەندىي:

خوپه سه نديی به خو سه رسامبوون! (الإعجاب بالنفس)

یه کهم: واتای خو په سه نديی:

۱- له رووی زمانه وانیه وه:

أ- به ختیاریی و خو شحالیی و به چا کدانان: که ده و تریت: أَعْجَبَهُ الامرُ: واته مه سه له که ی پی چا کبوو، پیی دلخو شبوو و سه رسامبوو پیی!

ده و تریت: أَعْجَبَهُ الامرُ، ههروهه أَعْجَبَ بالامر.

خوای گه وره بهم مانایه دهه رموویت: ﴿وَلَا مَنَّةُ مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أَعْجَبَتْكُمْ﴾ البقرة: ۲۲۱.

واته: که نیزه ک (ژنه کویله) یه ک چاکتره له ئافره تیکی موشریک، با جوانیی

دووه میشیانان پی په سه ندرییت و پیی سه رسامبوو بن.

-ههروهه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ المائدة: ۱۰۰.

واته: بفرموو: پیس و پاک یه کسان نین، با پیسه که شتان به لاوه

په سه ندرییت (پیس به مانای حه رامه و پاکیش حه لال).

-ههروهه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا﴾ الحديد: ۲۰.

واته: ههروهه کو بارانه، که رووه ک ده روینییت و جوتیاران پیی دلخوش/

سه رسامده بن و پییان په سه ندرییت!

ب- به لاوه مه زنیی و خو ده رخستن پیی: وه کو ده و تری: (أَعْجَبَهُ الامرُ: أي: زها به،

وَعَظَمَ عِنْدَهُ، وَكَبَّرَ لَدَيْهِ.. وَرَجُلٌ مُعْجَبٌ أَي: مَزْهُوٌّ أَوْ مَعْظَمٌ أَوْ مُكَبَّرٌ لِمَا يَكُونُ مِنْهُ حَسَنًا أَوْ قَبِيحًا^(۱).

واته: کاره که ی پئی گوره و مهزن بوو، چه زیکرد پییه وه دهر بکه ویت..
پیاویکه به خوی سهرسامه، خوی پئی په سنده، پئی گوره و مهزنه!

به م مانایه یه، که خوی گوره ده فهرمو ویت: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ التوبة: ۲۵ .

واته: روژی غه زای (حونه یین)، که به زوری مواهیدانی خو تان
سهرسامو بووون! به لام هیچ دادینه دان و نه بووه مایه ی هیچ سهرکه و تنیک
بو تان!

۲- له رووی زار او یییه وه: بریتیه له و خوشحالی و له خو رازیبوونه ی
که سیک تووشی ده بیت، له نه نجامی نه و ره فتار (گوفتار و کردار) انه ی لیبیه وه
دهرکه و توون، بیته وه ی سنوری خوی به زانده بیت و مافی که سی پیشیل کرد بیت.

جا له چاکه دا نه و ره فتاره ی کرد بیت، یان له خراپه دا، نه گهر سنووری به زانده
مافی که سیک تری پیشیل کرد، نه وه هه رال بوون (غرور) ه، یان
زوره خو سهرساموون و خو په سنده یییه کی زیده رو یه ..

نه گهر له گه ل سنوور به زانده و مافی پیشیل کردنی خه لکییدا به سووک سهیری
نه وانی کردو، به لایه و گرنه گ و کاریگه رنه بوون، نه مه لووتبه رزی
(ته که ببور) ه، که لوتکه یه کی زور بالای خو په سنده یی و به خو سهرساموونه!

^(۱) ابن منظور: لسان العرب ۸۵۱/۱ مادة عجب.

دووم : ھۆکارەکانی خۆپەسەندی:

۱- پەرورەدەبوونی سەرەتایی: دەشیت خۆپەسەند لە خیزانیکدا گەرەبوویت، کە دایک و باوکی، یان یەکیکیان خۆپەسەندبوویت و، حەزی لە مەدح و ھەسکردنی خۆی بوویت و، بەردەوام خۆی بە چاک نیشانداویت و بە حەق و ناحەق، ھەر خۆی دەرخستبیت و گویینە داویت بە ئامۆژگاریی دلسوزان.

ھەر وای حسابکردبیت، کە ئەوانە دەیانەویت بچوکی بکەنەو، تا گەرەو و گەنگ و کاریگەر دەرەنە کەویت و شوین و پلە و پایە ی ئامۆژگاران نە گریتەو!

دەشیت سەدان رەفتاری وای نواندبیت، کە غەیری خۆپەسەندی ھیچیتری لێ نەفامراو تەو، ئەمیش لەو حالدا گەرەبوو و ریساو داب و دیدی دایک و باوکی پێ پەسەندبوو و لە لای بوونەتە راستی بێگومان و نەریتی نە گۆر.

ئیتەر ئەمیش خۆپەسەندییە کە لە لا بۆتە، بەشیک لە کەسایەتیە کە ی.. زۆرینە ی خۆپەسەندان لێرەو توشی ئەم لاسەنگییە بوون.

رەنگە یەکیک لە حیکمەتی ئیسلام لە ئاراستە کردنی دایک و باوکاندا ئەمە بوویت، کە دەبێ دایک و باوک زۆر پابەندیی دینە کە بن و، سەرراستانە لە خۆیاندا بیچەسپین و بینویننەو، چونکە ئەوان نمونە ی پێشەوایەتی مندالە کانیان.. ئەو ی ئەم نمونە یتییە یان بۆ دەسازینیت و بۆ دەپارێزیت ئەو مەنەجە خویایە ی پەرورەدە کردن و ئاراستە کردنە.

۲- مەدح و پێداھەلدانی بەرەو و پەرە چاوە کردنی ئادابی ئیسلامی: زۆر کەس ھەن، کە بەرەو و پەرە خۆیان مەدح دە کرین لە سنوور دەدەچن.. زوو توشی خۆپەسەندی دین و، وا بەخۆسەرسام دەبن دەلێی کە سیتەر وە کو ئەوانی نە کردوو و نە بوو!

ئەم كەسە لەو ەبئناگايە، كە ئەو مەدحكردنە رووبەر ووه، ی هەلئكي رەخساوه بۆ شەیتان، كە یە كسەر دەيقۆزیتە ووه دە كەوئیتە دنەدانی هەست و هۆش و دەر وونی ساویلکە ی.

شەیتان دەچیتە كەلە ی و پئیدەلئیت: ئەها، ئەو سلفەت و سبهاو توانايە ی لە تۆدا هە یە، لە كەسانی هاوشانتدا نەبوون.. دەبئیت تۆ چەند شایان و شیاو شایستە تری؟!

ئئتر ئەم دنەدانه بەردەوام ختوو كە ی نەفسی دەدات، تا تووشی خۆپەسەندییە كە دەبئیت، خوا لاماندا.

دەشئت ئەمە یە كئك بئت لەو حكیمە تانە ی لە ئادابی ئیسلامییدا هە یە لەم بارە وە، كە مەدحكردنی خەلکی لە بەرە ورووی خۆیاندا چاك نییە.. ئەگەر زەروریش بوو، دەبئت رەچاوی ئادابی ئیسلامی لەم بارە وە تئدا بكات، لەوانە: - نا شئت مەدحكردنە كە لەسنووری شەرع دەر بچئت و زئدەرۆیی تئدابكرئت.

ب- دەبئ لە چوارچئووی حەق دابئت و مەدحی ناھەقانە نەبئت.. وا پبهاه لئبات، كە شایانی نییە.. بەو مەدحی بكات، كە تئیدانییە.

ج- مەدحی كەسانئك بئت، كە مەترسی هەرالبوون و خۆپەسەندنیان لئ دەكرئت، نەبادا لاسەنگ ببن..

ئەگەر ئەم مەرجانە رەچاوكران، مەدحكردنە كە ی پەسەنددەبئت، چونكە هاندانی دەبئت لەسەر خئرو چاكە كاریی، بۆ بەردەوامبوونی ئەوو چاولئكردنی خەل كئتر لەو، دەشئت مەدحكردنی كەسئكي پارسەنگ بەو مەرجانە، بەرژە وەندییە كی كۆمەلكاریی خئرخوازانە ی تئدابئت، وە كۆ: ناساندنی پئشە وایانی شیاوو هاندانی خەلكانئتر، لەسەر ئئقتئدایئكردنی و نئشاناندانی نمونە ی كئبركئ، بەرامبەر نمونە ی كەسایە تی كوفرو شیرك و جاھیلییەت..

(موجاهید) له (نه بومه عمر) هوه ده گپړېته وه: که فهرمووی: (قَامَ رَجُلٌ يُّثْنِي عَلَى أَمِيرٍ مِنَ الْأُمَرَاءِ فَجَعَلَ الْمُقَدَّادُ يَحْثِي عَلَيْهِ التُّرَابَ وَقَالَ أَمْرًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَحْثِيَ فِي وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ التُّرَابَ)^(۱).

واته: کابرایه ک له کورې ئه میریکدا هستایه سه ریږ و که و ته مه دحکردنی، (میقدادی کورې نه سوده) (یاوهره خوا لئی رازی بیت) چنگیک خوئی به ده موچا ویدا کردو" فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمانی پیداوین: که خول بکه یین به ده موچاوی مه دحکاراندا.

(-عبدالرحمانی کورې نه بوبه کره) -خوا لئیان رازی بیت- له باوکیه وه ده گپړېته وه: (مَدَحَ رَجُلٌ رَجُلًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَقَالَ وَيْحَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ مَرَارًا. إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ أَحْسَبُ فَلَانًا وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسَبُهُ إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ كَذًا وَكَذَا)^(۲).

واته: کابرایه ک له کورې پیغه مبهری خوا دا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ئه ری داماو گهردنی هاوړیکه ت بری (کابرات سه رپیی)، چند جاریکی ئه مه دوو پاتکرده وه، پاشان فهرمووی: ئه گهر که سیکتان وای دی، که هه ده بیت مه دحی هاوړیکه ی بکات، با بلئ: وا ده زانم فلان که س وایه، خواش ده ناسیت و من که س به سه ر که سناسی خوا ی گه ورده ا ناسینم، وا گومان ده به م، که وا چاکه، یان ئا وایه و ئا وایه، ئه گهر ئه و سیفه تانه ی تیدا دیوو.

۳- هاوړییه تیکردنی خو په سه ندان: ده شیت که سیک له هاوړیانی خو په سه ندییه وه، تووشی ئه م نه خو شیه بوو بیت، مرویش ناسان و زوو ده که ویته ژیر کاریگه ریی هاوړیکانیه وه، به تاییه تی ئه و هاوړیانی

(۱) موسلیم (۳۰۰۲)، ئه بوداود (۴۸۰۴)، ترمذی (۲۳۹۳)، ئینوماجه (۳۷۴۲).

(۲) بوخاری (۵۷۱۴)، موسلیم (۳۰۰۰).

كەسايەتيان بەهيزەو، چاوكراو و خاوەن ئەزموونی ژيان و، ئەميش لە ئاستيكي كەمتردايە و زوو بەو جۆرە هاوړپيانهی سەرسامدەبيت و، دەيه ویت كەسايەتيی خۆی وەكو ئەوان لیبكات.

حەزەكات ئەوانە چۆن ئەميش و ابیت، مادام ئەوان خۆپەسەنديان لا ئاسایی و سروشتییه، كەوابوو، لەميش دەوەشیتەو و ابیت!

ئا ئەمە يەكێكە لەحیکیمەتی هەلبژاردنی هاوړپي چاك لە ئيسلامدا، چونكە هاوړپي خواويست هەميشە هۆشی لە دینداريتی خۆی و دلسۆزی هاوړپيكانییهتی، هەر وەكو كە خۆی لە نەخۆشییه كانی دینداریی دەپاريزیت، ئامۆژگاری ئەوانيش دەكات، تا خۆیانی لی پياريزن.. لە باری نەخۆشیه كانیتردا زیاتر لەم خالەدواوین، بەتاییهتی لە (سستی و لیچوونەو)دا.

٤- چيژوهرگرتن لە نیعمەتەکان و فەرامۆشکردنی خۆی بەخشەريان: موسولمانی خواناس و سەرپاست هەميشە هۆشی لای ئەو یه :كە هەرچی نازو نیعمەتیکی هەیهتی، لە خۆی تاكوپاکەو یه و خاوەنی هەموو نیعمەتەکان خۆی میهرەبان و بەخشندەن، كە نابیت مەرۆقی مەخلووق ئەوئەندە سپلەو بئ وەفابیت، ئەو هەموو چيژەي ژيانی هەبيت و، سوپاسگوزاریی بەخشەرەكەي نەبيت..

ئەمە خۆی هۆكاریکی سەرەكی خۆپەسەنديیه، چونكە لە نەزانیی و نەفامیتيیدا، یادی خۆی گەورە ناکات، لە كاتیكدا ساتەکانی ژيانی و لەگەڵ هەر هەناسەیه كیدا، سەدان نیعمەتی بەسەردا دەپرژیت..

نیعمەتی ژيان و ئيبان، نیعمەتی هيزو تەندرووستیی، نیعمەتی زانين و هۆشیاریی، نیعمەتی پړزو ناوداریی، نیعمەتی خيزان و مال و كەسوكار، نیعمەتی دەسەلات و سامان.. هەزاران هەزار نیعمەت، كە لە هەژمار نایەن!

ئەو كەسەي بەردەوام ئەو نیعمەتانه ناگيپړتەو بۆ خۆی گەورەو، لە یادی خوا بيئاگادەبيت بەرامبەريان، زوو و دەزانیت ئەنجامی زانست و تواناو رەنج و زیرەکی خۆیهتی..

ثام ههسته بهرو و خۆپهسهندیی قارونانی دهبات، که دهیوت: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمِ عِنْدِي﴾ القصص: ۷۸.

واته: ئەم سەرۆت و سامانەم، بە زانست و ڕەنج و ههولی خۆم پهیدا کردوو.

ئەم ههستهش له ناخدا، که چه که ره بکرد، گه شه ده کات و، ئیتر وای لیدیته دهستی خوای پهروه رگار نابینیت، که هه ل سوپینه ری کاروبار و دۆختی، سه ره نجام ده که ویتته هه مان چاره نوسی قارونه وه: ﴿فَحَسَفْنَا بِهٖ وَبَدَارِهٖ الْاَرْضَ﴾ القصص: ۸۱.

واته: خۆی و مال و سامان و خانووبه ره بیان به زه ویدا پو برد.

ئەم خۆپهسه ندییه باتله یه، که به ره و هه رالیی و لوتبه رزیی و هه و او فیزیی ده بات.

ئەممه یه کیکه له و خاله په ره و ده بیانه ی، که ئیسلام سه رنجی شوینکه و تووه کانی خۆی بو راده کیشیت، که هه می شه هوشمان له وه بیت، که هه ر نیعمه تییکی هه مانه، خوای گه و ره پیداوین و مایه ی تا قی کردنه وه مانن. ده بیت بیرخه وه ی سوپاسگوزاریی خوای خاوه نمان بن.. خوای گه و ره ده فه رموویت: ﴿وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ فَرِحْتُمْ بِهَا﴾ النحل: ۵۳.

واته: هه ر نیعمه تیک، که هه تانه، له خوای گه و ره وه یه.

﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ النحل: ۷۸.

واته: خوای گه و ره له سکی دایکتانه وه ده ره یه ناون، بیته وه ی هه ی شتیک بزنان (هه ی شتیک! ته نانه ت مه مک مژین و شیرخواردنه که ش).. خوای گه و ره

نامیری بیستن و دیتن و هزر و هوشی پیبه خشیوون تا سوپاس و ستایشیکه ن.

﴿الْمُتَرَوِّاَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمٰوٰتِ وَمَافِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ وَاظْهَرَ وَاَبَاطَنَهُ﴾

لقمان: ۲۰.

واته: مه گهر نابینن، چوڼ خوی گه وره هه رچی له ناسانه کان و زه ویدا هه یه،

چوڼ بو تپوهی دهسته بهر کردووه و نيعمه ته کانی خوی به سه ردا رشتوون: ﴿يَا أَيُّهَا

الْاِنْسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ﴾ فاطر: ۳.

واته: ئە ی ئە و که سانه ی باوه رتان هیناوه! هۆشتان له یادی خوی گه وره بیت،

که چیژ له نيعمه ته کانی وهرده گرن، له وه دلنیا بن، که کردگار یکتیرتان، جگه له خوی گه وره نییه، تا رزق و رۆزیتان بدات.

له م روانگه ئیماندار ییه وه یه، که موسولمان - به یانیا ن و ئیواران - له زیكری

خوادا، ئە م دو عایه ده کات: (اللّٰهُمَّ مَا اَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ)^(۱).

واته: خویه، هه ر نيعمه تییکی راسته و خو خۆم ده ستمکه و تووه، یان له ربی

یه کییک له مه خلوقه کانی خو ته وه ده ستمکه و تووه، هه ر له تو وه یه.. تو، که هیچ هاوبه شیکت له هیچ سیفه تیکدا نییه.. خویه سوپاس و ستایش هه ر بو تو یه.

۵-دهر که وتن و ئە میریتی، پیش پیگه یشتن و په ر وهرده بوون: ئە مه ش

هۆیه کی کاریگه ره له تو وشبوونی خو په سه ندیدا، چونکه له وانه یه شل و شیواوی کۆمه لکاریه که ی، یان گوینه دانی بهر پرسی ناوچه که ی به ریساکانی

(۱) نووسه ری ره حمه تی نوسیویتی: (أخرجه أبو داود في السنن ۴/۳۱۸ رقم ۵۰۷۳) وأخرجه الإمام أحمد في المسند). راسته. ئە بوداوود (۵۰۷۳)، نه سائی له: الکبری (۹۷۵۰)، بوخاری له: (التاریخ الکبیر/ ۴۴۳/۸)، به یه یقی له: (شعب الإیمان ۴۳۶۸). شیخی ئە لبانی (رحمه الله) له تو یژینه وه ی فه رموده کانی کتیبی (الکلم الطیب/ل ۷۳ ژماره ۲۶) ی ئیامی ئینوته ی مییه دا (رحمه الله) ده فه رموی: زه عیفه.

رېځکڅستن، يان هاتنه پېښی باروودوڅی نوی، که لایه نگران زور دهن و ئاسان (ئیسیتعب) ناکرین، کومه لکاریه که له ناچاریدا هندیک له نهدامانی ده کاته (واجیهه) و دهرده کهون، یان بهرزیانده کاته وه، که هیشتا به ته وایوی پهره دهنه بوون.

ئم دهرکه وتن و سهرکه وتنه پېشوه خته، ده بیته هلی ره خساوی شهیتان، که دیته بنکلېشه یان و خیراخیرا دنه یانده دات: که خو ههر له خوړا نه کراویت به بهرپرسی بالآ؟

حه تمن دلنیا بوون، که شیاوی ئاسته که و شایسته ی پله که و لایه قی دهرکه وتنیت، چونکه توش وه کو بهرپرسانیتر، خاوه ن توانا و وزه و داهینانی خو تیت..

ئیر خویان لیده گوړیت و وا دهران حه قیقه تیش وایه، که به خه یالیاندا دیت، به لام له راستیدا، هیشتا کرچ و کالن و ماویانه پېگه ن.. به لام ههر توشی خو په سه ندیه که دهن، مه گهر ههر خوا لایانبات.. ده بی هه موو لایه ک: تاک و کوی کومه لکاریه که، هو شیان له م خاله مه ترسیداره بیت.

ده شیت یه کیک له حکمه تی پېگه یاندنی (کادیر) له ئیسلامدا ئه مه بیت.. بویه له قورئان و سوخته ت سییره ی خه لیفه کانی راشیدیندا (خوا لیان رازی بیت) بایه خدان به خویندن و شاره زابوونی دینه که، پیش ئه میریتیی و پېشه وایه تیی هاتووه:

- خوی گه وره دهره رموویت: ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ (التوبة: ۱۲۲).

واته: ده بیت له ههر کومه له که سیک (تیره و هو، حزب و ناوچه) چند که سیکیان بوشاره زابوون له دینه که لیبرین، تا فیربن و لئی تیگه ن، بوئه وهی که پېگه یشتن، وه کو: (داعی و مژده دهر و هو شده ر) بگه رینه وه ناو کومه له که ی

خویان و رییان نیشاندن، تا حق و باتل لیک جودابکه نه وه، به حه زه رب ن
نه که ونه ناشه رعیه وه.

- ههروه ها دهفه رموویت: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ البقرة: ۲۶۹.

واته: خوای گه و ره دانایی و په ییبیرن ده به خشیت به هه که سیک، که خوی
بیه ویت، هه که سیکیش ئەم دانایی و په بیردن (و هیزو توانای شیکاری
واقیعه که) ی پیبه خشرا بیت، ئەوه خیریکی زوری به سه ردا رژیتر او.

- پیغه مبهری خوایش (صلی الله علیه وسلم) (مَنْ يُرِدِ اللّٰهَ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي
الدِّينِ).^(۱)

واته: هه که سیک خوای گه و ره بیه ویت خیر و چاکه ی به ییتته ری، له
دینه که شاره زای ده کات.

- سه یدنا عومه ریش (خوا لیبی رازی بیت) دهفه رموویت: (تَفَقَّهُوا قَبْلَ أَنْ
تَسُوذُوا).^(۲)

- واته: زانست فیربن و شاره زای دینه که بن، پیش ئەوه ی بینه به رپرس و
ئاراسته وان، یان پیشه و او پیشه و.

- تائه و نه خۆشییانه ی دینداری و دیدورپی جاهیلیهت و، هیزی تاغوت و
دنیاو یستی، تووشی هه لڈیران و لار پیستان نه کات.

^(۱) بوخاری (۷۱)، موسلیم (۱۰۳۷).

^(۲) نووسه ری رهحه تی نوسیویتی: (بوخاری له سه حیحه که یدا/ کتاب العلم/ باب: الإغتباط فی العلم
والحکمة ۲۸/۱ تعلیقا من حدیث عمر بن الخطاب رضي الله عنه موقوفا علیه، وعقب علیه الحافظ ابن
حجر فی فتح الباری ۱۶۶/۱ بقوله: أما أثر عمر فأخرجه ابن أبي شيبة وغيره من طريق محمد بن سيرين
عن الأحنف بن قيس قال: قال عمر بن الخطاب... فذكره. وإسناده صحيح) راسته. بوخاری (۷۳). شیخی
له بانى رحمه الله له (مختصر البخاری/ ژماره ۵۵* ۵۵ دهفه رموئ: سه حیحه.

۶- نه زانين، يان بېئاگابوون له نه فسی خوی: هر که سیک درک به حه قیقه تی نه فسی خوی نه کات و په ی به پیچ و په ناو حیلوه چه واشه کاری نه فسی نه بات، يان لیسې بېئاگابییت، يان گوینه داتی، زورزوو تووشی خوپه سه ندیی ده بییت..

ئو که بیر له وه ناکاته وه له چی په یدا بووه و چوڼ!!

له دلپه ئاویکی بوگن، که دوو جار به شوین میزدا هاتووه، له وه ی پرر که لین و کون و نوqsانییه، له وه ی نه زان و نه فام و کورتبینه، له وه ی، که سبه ی لارده بیته وه و ده مریت، هر چه ند به توانا و زه به للاح بییت، میکروبییک (قایروسیک دیدات به زه ویداو هه ناسه ی له بهر ده بریت..

ئینجا بیهه ست و مه ست و بیکه س ده خریته گورپکی تاریکه وه، ده بیته وه به خوډل.. نالیت ئاخر ئه گهر بمرم و، هر ئه و روژه نه منیژن، هر خوا ده زانیت چوڼ بوگن ده که م!

که سیک بیر له هیچ له مانه ی خوی نه کاته وه، ده شیت زوو تووشی خوپه سه ندیی بییت. يان وا بزانییت زور به هیزو زانا و جوان و ده وله مه ندو گرنگ و کاریگه ره!

شهیتانیش زیاتر فوو به لوتیدا ده کات و، تووشی ده عیه و هه واو فیزی ده کات.. ئاوا به خوی سه رسام ده بییت.. ئاوا خوی پی گه وره تر ده بییت له که سه ی، که ئاموژگاریی ده کات!

ئمه یه کیکه له و نه پینانه ی ئاراسته ی قورئان، که هه میسه ماهیه تی نه فسی ده خاته وه پیشچاو، به رده وام رو شنایی ده خاته سه ر که لین و درزه کانی، که شهیتان لپینانه وه دزه ده کاته ناوه وه و نه فس هه لده کو لیت.. ئینجا ده که ویتته ئاراسته ی کوفرو شیرکی خوی و، لاواز کردنی دینداریی و زور کردنی ئه م جوړه نه خو شیه کوشندانه ی نه فس.

خوای گه وره بهرده وام ماهیه تی مرؤف ده خاته وه پیشچاوی، تا خو په سه ندو هه رال و لاسارده نه چیت: ده فهرموویت: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ

الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ السجدة: ٧ - ٨.

واته: خوای گه وره نه و خوایه یه، که هه موو شتیکی به چاکترین شیواز خه لفقردوو، مرؤفیشی هه ره له سه ره تاوه له قور خه لفقرد، پاشان وه چه و زورییه تی مرؤف له ناویکی سووک و بینرخه وه زیاد کرد.

-ههروه ها ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾﴾ المرسلات: ٢٠.

چا له ناویکی سووک و بینرخ به دیان نه هیان؟!

-ههروه ها ده فهرموویت: ﴿قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ

دُفْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَّانَهُ وَآفَاقَهُ ﴿٢١﴾﴾ عبس: ١٧ - ٢١.

واته: هه ی به فه تاره ت چیت نه م مرؤفه، چند کافرو سپله یه! ئی باشه خوای گه وره له چی خه لفقردوو؟! له تنوکه ناویک خه لفقردوو هه موو شتیکی، که په یوه سستی به وه وه بیت مه زنده ی کردوو، پاشان ریی له دایکبوون و هاتنه دنیای پیگرتوته به رو بوشی ئاسان کردوو، پاشان ده میرنیت و به گورپکی ده سپیریت!

٧- به ناوبانگی بنه ماله: نه مه شیان هو کاریکی کاریگه ره، چونکه ده شیت خو په سه نده که له خیزان و تیره و هوژیکی به ناوبانگ بیت، باب و بابیرو خزمانی ناوداربن، نه وه وا له میش ده کات، که به چاوی سه رسامیی و رازیبونه وه له خو ی پروانیت و تووشی خو په سه ندیی بیت!

وا ده زانیت نه میش هه ره وه کو که سوکاره که ی ده بیت ناودار ده رچیت! نه وه ش وایلیده کات، به حه ق و باتله وه هه ول بو نه وه بدات.. له وه بیتا گاده بیت، که نه سل و فه سل و نه سه بی باب و بابیران هیچ کاریگه رییه کیان له پیوه ری دینداریبیدا نییه، چاکیتی مرؤف موسولان به نه ندازه ی خواناسیی و خواویستی و

دینداریتیی خوږه وه به ننده، به خواپه رستیی و به نه ده بیټیی و ره و شته رزیی خوږه وه په یوه سته.

له وانه یه یه کیچ له حکمه ته کانی ناراسته ی قورئان له په روه رده کردندا نه وه بیټ: که ته رکیزده کاته سهر رنج و کارو کرده ی موسولمان خوږی، دوور له نه سب و ره چه له کیی.

لاوه کیش پیی ده فهرمووی: که ره چه له ک له قیامه تدا هیچ دادیک نادات، بویه ده بنیت به { لا النافیه للجنس } ده فهرموویت: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ المؤمنون: ۱۰۱.

واته: که فووکره به که ره نادا (نه فخی سور) ئیتر به هیچ کلوجیک، هیچ جوړه نه سه بیچ: خزمایه تی و په یوه ندییه ک له نیوانیاندا نامینیت و، له بهر به خوږه مه شغول بوونیان، که سیان له که سوکاری ناپرسیت و، نه وانیش پرسیار له م ناکه ن و هه والی یه کتر ناپرسن.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ﴿۱۳۳﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ ﴿۱۳۴﴾ النساء: ۱۲۳ - ۱۲۴.

واته: خو به هیواخوایی خوټان و هیواخوایی نه هلی کیتاب نابیت، هه که سیچ خراپه یه ک بکات له سه ری سزاده دریت، نه و کاته خو غه یری خوی گه وره، هیچ یه کیچ نابیت به بهرگریوان و پشتیوان، هه که سیکیس کاریکی چاکه بکات: نیرینه بیټ یان مینه - مادام موسولمانه - نه وانه به هه شتیین و به قه ده ره دوزوله یه ی به ناوکی خورماو یه ناهه قییان لینا کریت.

- پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که نه م نایه ته ی بو هاته خواره وه ﴿وَأَنْزَلَ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ﴿۲۱۴﴾ الشعراء: ۲۱۴.

واته: خزمانی نزیکی خوټ بانگهیشتی ئیسلام بکه و هو شدار بیان بده ری، که

چارەنوسیان سەخت دەبیّت، ئە گەر موسولمان نەبن.

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) رووی پاکى کردە تیرەو ھۆزە کەى و فەرمووی: (يَا مَعْشَرَ قُرَيْشِ اشْتَرُوا اَنْفُسَكُمْ، لَا اُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا اُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا، يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا اُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا، وَيَا صَفِيَّةَ عَمَةَ رَسُولِ اللّٰهِ لَا اُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا، وَيَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَلِينِي مَا شِئْتُ مِنْ مَالِي لَا اُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا) ^(۱)

واتە: ھۆ ھۆزى قورەيش، خۆتان لە خۆای گەورە بکرنەو (بەرەنجى دیندارى خۆتان، لىخۆشبوونى خۆای گەورە بە دەستبەینن) من لە لای خۆای گەورە، ھىچ دادیکتان نادم، ھۆ بەرەبابى عەبدولموظطە لیب! من ھىچ دادیکتان لای خۆای گەورە نادم.

ھۆ عەبباسى كورى عەبدولموظطە لیب! من ھىچ دادیكت لای خۆای گەورە نادم.

ھۆ سەفییەى پورى پێغەمبەرى خوا! من ھىچ دادیكت لای خۆای گەورە نادم.

ھۆ فاتیمەى كچى پێغەمبەرى خوا! ھەر پرسىاریكت ھەبە ھەزە کەیت لىمپرسیت، بپرسە، چونکە ھىچ دادیكت لای خۆای گەورە نادم.

۸- زیدەرۆبى لەرێزگرتندا: کاتیک کە سایە تیبە کى ئىسلامى، کۆمە لکارىكى ناودار، بەرپرسىك، پېشەرە وىك، جى ریزو جىمتانەى موسلمانان دەبیّت و دەستى بۆ بەسینەو دەگرن و، ھەزە کەن خزمەتى بگەن، کە ریزی زۆر لیدەگرن و دینە خزمەتیی و زیدەرۆیانە (بچووکیى) بۆ دەردەرپن و، بەقوربان و بەساقەى دەبن _ کە بە لای شەرەو پەسەندنییە- یان لە حزورییدا رادەووستن و دانانیشن، یان دەستى ماچ دەکەن و بۆی دەنوشتینەو!

یان لەسەرئەژنۆ لە حزورییدا دادەنیشن و، کە رۆیشت لە دوایەو دەرۆن!

^(۱) بوخارى (۲۷۵۳)، موسلیم (۲۰۶).

هموو ئه مانه _ که شهرع زوریان ره تده کاته وه _ که سه که به ره و خو په سه ندیی ده بن!

مه گهر خوای گه وره به لوتنی خوئی پاراستبیتی و، ناستیکی باشی په وره ردهی خواویستی بوویت، چونکه هموو ئه م دیدو رهفتارانهی خه لکی دهروور بهر به رامبیری و له ناخی ده چه سپین: که له بهرئه وهیه ئه م، پیای چاکه، زانایه، داعیه، بهر پرسه، پیشه وایه، خاوهن تواناووزو و پله و پایه یه کی تاییه ته و، شایانی ئه و ریژو زیده قه دره یه!

ئه م رهفتارانو ئه و غایله و ختوره ههسته ی دل و دهروون و فاکوفیکی شهیتان، هموو و ده که ن (نه فس) ی کابرا بو خو په سه ندیی هه لنین.. له بهرئه مه یه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده یفه رموو: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُمَثَلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ).^(۱)

واته: هه ر که سیک چه زی کرد پیوان له حزوریدا به پیوه له خزمه تیدا بن، با شوینی خوئی له ناگری دوزه خدا سازبکات .. واته: جیگهی دوزه خ ده بیت.

-پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رۆژیک، که ته شریفی برده ناو یاوه رانه وه، دارعاسایه کی به دهسته وه بو، یاوه ران هموو ههستان و به ره و پیری هاتن، جه نابیشی فی ریکردن، که له بهری هه لنه ستن. فه رموو: (لَا تَقُومُوا كَمَا تَقُومُ الْأَعَاجِمُ يُعْظَمُ بَعْضُهَا بَعْضًا).^(۲)

^(۱) نووسه ری رهحه تهی نوسیویتی: (أخرجه ابوداود في السنن: كتاب الأدب: باب في قيام الرجل للرجل ۳۵۸/۴ برقم ۵۲۲۹ من حديث معاوية مرفوعا به). راسته. ئه بوداود (۵۲۲۹)، ئه حمه د (۱۶۸۳۰)، ترمذی (۲۷۵۵) به له فزی: (مَنْ سَرَّ أَنْ يَتَّمَثَلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) شیخی ئه لبانی (رحمه الله) له (مشكاة المصابيح/ ۴۶۹۹) دا به سه حیجی داناوه.

^(۲) نووسه ری رهحه تهی نوسیویتی: (أخرجه ابوداود في السنن: كتاب الأدب: باب في قيام الرجل للرجل ۳۵۸/۴ برقم ۵۲۳۰ من حديث أبي أمامة مرفوعا به). راسته. ئه بوداود (۵۲۳۰)، ئه حمه د (۲۱۶۷۷)، ئینوماجه (۳۸۳۶) به لام به له فزی (اليهود) له جیاتی: (الأعاجم). ئه لبانی رحمه الله له: (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة/ ۳۴۶) دا ده فه رموی: زه عیفه.

واتە: لەبەر يەكترى وا ھەلمەستن، كە فارسە كان لەبەر يەكترى ھەلدەستن، ھەندىكىيان ھەندىكى تریان بەمەزن دادەنن^(۱).

۹-زیدەرۆی لە گوپرايەلی و ملکہ چیدا: ئەمە زۆرجار لە کۆمەلکارییدا پروودەدات و دەبیتە ماىەى خۆپەسەندى بەرپرسان و پلەداران، بەتایبەتى، كە دەبینن ئەندامانى خوارخویان ریزو خۆشەوېستىيە كى زۆرو گوپرايەلی و ملکہ چىيە كى لە رادەبەدەريان بۆ دەردەبرن!

ئەمە دژوارە.. ھەلەيە كى مل شكینە، لە گەل مەنەجى خاويیدا ناگونجیت..

بەلى، ریزو خۆشەوېستىيە و گوپرايەلی، زەرروەتى كۆمەلکاریى سەرکەوتوو، بەلام ناییت كۆمەلکار ئەو فەرماوشبكات، كە ئەسل ئەو یە: ئەو ملکہ چىتیی بۆ فەرمانە كەى دەبرپوو، ناشیت ملکہ چىيە كە بەحەق و باتل بۆ بەرپرسە كەى دەبرپیت..

راستە كۆمەلکار دەبیت سەربازىكى سەرراست و دلۆزۆ گوپرايەل بیت، بەلام ناشیت فەرمانى بەرپرسە كەى لە ناحەقىشدا، ھەر وەر بگريیت و جىبە جىبىكات..

(۱) عەللامە موبارە كفووربى رحمة الله له (تحفة الأحوذى) كە شەرحى (سنن الترمذى) يە دەربارەى ئەم جۆرە ھەستانە دەفەرموئ: ھەستان لەبەر خەلكى چوار جۆرە:

۱_ ھەرام: ئەو یە، كە كەسە كە ھەز دەكات لەبەرى ھەستن، چونكە خۆى بەگەرەتر لەوان دەزانیت. ۲_ مەكروھ: ئەمە بۆ كەسێكە، كە سل لەو بەكریتەو، كە دلێ بۆى بشنیت و ھەزبكات لەبەر ھەستن، ناییت ھاوكارى ھەزى ئەم كەسە بن.

۳_ جائىز: ئەمە بۆ ریزلینانى كەسێكە، كە دلنیا لەوەى ھەستان و ھەلنەستانە، كە ھىچى لە دلدا دروستنكات.

۴_ پەسەند: بۆ ئەو كەسە یە، كە لەسەفەر ھاتۆتەو دەچنە پيشوازیی كردنى..

ئىيامى غەزالیش دەفەرموئ: بۆ دەبرپى بە گەرەو مەزن دانانى بیت، ھەرامە، ئەگەر بۆ دەبرپى ریزلگرتنى بیت شىاو. ئىيامى ئىبنوھەجەریش لاينگىرى ئەم پۆلنكردنەى ئىيامى غەزالى كروو.

ئەو ھەملە چىيى كۆپرانەى جاھىلىيە.. ئەم ھەملە چىيە كۆپرانەى، دەبىتە ماىەى خۆپەسەندىيە بەرپرسە كانى كۆمەلكارىيە.. چونكە وادەزانن ئەم رېزو گۆپرايەلىيە و ھەملە چىيەى بۆيان دەردە برېت، لەبەر كەسايەتتە كانى خۆيانە.. پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) ئەو ھەى رۆونكردۆتەو ھە: كە گۆپرايەلىيە و ھەملە چىيەى لە كارى خىردايە، ئەگەر چىيە كۆمەلكارە كە پىشى خۆشەبىت، چونكە گۆپرايەلىيە (سمع و طاعة) دەبى لە خۆشىيە و ناخۆشىيەبىت..

ئەو ھەم پارسەنگ راکرتى دىدو ھەلۆيست دەخوازىت، پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دەفەرمووت: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فَبِمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ).^(۱) واتە: گۆپرايەلىيە و ھەملە چىيەى ئەمىر لەسەر موسولمان فەرزە، لەو دىدو ھەلۆيستانەدا، كە پىسخۆشن و لەوانەشدا، كە پىسخۆشن، مەگەر فەرمانى گوناكردىكى پىدەن، ئەو كاتە ئىتر گۆپرايەلىيە و ھەملە چىيەى ناكات.

۱۰- بىئاگابون لە ئاسەوارو چارەنوسى خۆپەسەندىيە: دەشەت ئەمىش ھۆكارىكى سەرەكى بىت، يان لەگەل ھۆكارەسەرەكىە كاندا بىت، چونكە كاتىك كەسىك سزاو چارەنوسى ھەلۆيستىكى ھەلە نازانىت، يان بىئاگا دەبىت لىيە، يان ھۆشى لىيە نامىبىت و فەرمۆشەدە كات، جورئەتى گوناكردنە كەى زياتر لا دروستدەبىت، بە ھەلەى دەزانىت، بەلام گۆي بە سزاو چارەنوسى نادات..

ئائەم بىئاگايە دەشەت ھۆى خۆپەسەندىيە ھەندىك لە كۆمەلكاران بىت.. دەشەت كۆمەلكارىك، بەرپرسىك، ئەمىرىك زۆر لانە كات بە لای ئەم ھۆكارەى خۆپەسەندىيەو، چونكە وادەزانىت نەچۆتە رىزى خۆپەسەندان و ھىشتا لە تەنكاويدايە! بۆيە زۆر گۆيىناداتى!

(۱) بوخارى (۶۷۲۵)، موسلىم (۱۸۳۹).

هەر وه کو، که کهسیک تووشی نه خوشییه کی گران بییت و، ئاسه واره که ی وه کو هه لامةت و گه روو و شکبوون لیده رکه ویت، به لام چونکه نه زانه، ساده دهروانیتته نیشانه ی نه خوشییه که ی، به لام که پزیشکیک باسی دژواری ی نه خوشییه که ی بو ده کات، ئینجا ده که ویتته پشیوی ی و له خه می چاره سه ردا ده بییت..

ئه م نه خوشیانه ی دینداریش وان.. بویه دژوارن.. ده شیت نه خوشبین و هه ست به خۆمان نه که ی، ده شیت نه خوشیه که مان لی سه ختبووییت و، هه ر وا بزاین هیشتا سووکه! (ئیمه هه موومان پیوستیمان به هه لویسته کردنی به رده وامه له به رامبه ر هه ر یه کیک له م نه خوشیانه ی دیندارییدا، که له هه فتا نه خوشی زیاترن!).

چاره سه ری هه ر هه مووشیان، بو خوا ساغبوونه وه و لیبرانه بو بانگه وازو بزاف و جیهاد.. له پابه ندیی سه ر راستیماندا یه به دینه که مانه وه.. چونکه تا ئیمه سه ر راستانه به دینه که وه پابه ندین، خوای میهره بان و چاودیریش ده مانگریتته خۆی.

سییه م: ئاسه واره کانی خۆپه سه ندیی:

۱- له سه ر تاکه کانی کۆمه لکارییه که:

۱- بوون به داوی هه رالی ی و لووتبه رزییه وه: ئه مه یه که مین ئاسه واری خراپه، که تووشی خۆپه سه ند ده بییت، چونکه خۆپه سه ند له ده وری خۆی ده گه ریت، ئینجا هه رال (مه غرور) ده بییت، به تاییه تی، که باس و مه دحی خۆی ده بیستیتته وه، که به گرنگ و کاریگه ر وه سفیده که ن، ئه مه وای لیده کات خۆی بیهرچیتته وه!

به په روه رده و ئاراسته ی خه لکییه وه خه ریکه ده بییت، به لام ئاوریکی له خۆی ناداته وه و جاریک مو حاسه به ی خۆی ناکات، که بوچی خۆم ئیه مال کردووه!

هه ر ئه م هه رالییه شیتی، که سه ر ده کیشیت بو لووتبه رزی ی و هه وافیزی ی، که

وای لیدیت هەر چەند ئامۆژگاریی بکریت، نە یگریتە گوێ و بە پێچەوانە شەو ه ئەوەندە خۆی پێپەسەند بیت، کە وا بزانییت ئەو ئامۆژگاریانە ناشییت ئەوی پێ ناراستەبکەن، چونکە ئەم لەو قۆناغە تیپەرپیووه!!

ئەمەش وای لیدە کات خۆبە گەورەتر لەوانە بزانییت ئامۆژگاریی دە کەن، ئی لووتبەرزایی (تە کە ببور) یش ئائەمەیه، کە دواتر لە شوینی خۆیدا بۆت دەردە کەوێت: کە چەند کوشندەیهو چۆن خەرمانی تەمەن بە بادا دەدات!.. خوالاماندا لیبی.

۲- مەحرۆمبوون لە مەدەدی خوایی و یارمەتیدانی: چونکە خۆپەسەند وای لیدیت لە سەرکەوتنی خۆی و، پاراستنی ناوو دەرکەوتنییدا هەر ئیعتیباد دە کاتە سەر توانای خۆی و، ئەوانە ی خۆپەسەندیی تیدا گەشە پێدەدەن..

ئەو هەش خوای گەورە ی لە بێردەباتەو.. کەم پروودە کاتەو ه خوای کردگارو پەرورەدگارو چاودێرو سەرپەرشت و بەخشەری نیعمەتە ئاشکراو شاراوەکانی!! چارەنووسی کەسی و، بەدلتیاییهو تەک کەوتن و پەریدەبوونە.. مەحرۆمبوونە لە رەحمەت و بەزەیی و مەدەدی خوایی.. لە لایەنگیری و پشتیوانییکردنی خوایی..

رێسای خواو یستیش ئەو یه: کە خوای گەورە یارمەتیدەری کەسانیک نابیت، کە نیەت پیسن و کار بۆ خوای تاکوپاک ناکەن و دینە کە ی (ئیسیتغلال) دە کەن..

خوای گەورە پشتیوانی لە کەسیک ناکات، کە بە دەم بانگەوازی شەیتانەو ه رۆیشتوو ه.. چونکە خوای تاک و پاک بە لوتفی خۆی ئەو ی لە سەر خۆی داناو ه، کە ئیماندارانی سەرپرست و چاک سەردە خات ﴿إِنَّا لَنْصُرُّرُسُلَنَاوَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَاوَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ غافر: ۵۱.

واتە: بە تەکیید ئیمە نیراوانی خۆمان و ئەو کەسانە سەردە خەین، کە

باوهریان هیناوه، هم له ژیانی دنیاو او هم له روژی قیامه تدا.. ئه وه به لینی
خوای زاناو داناو به توانایه و، حه تمه ن به لینه که شی دینیته دیی.

ههروه ها له باسی مه ده دی خواو یستاندا ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا
لِنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ العنکبوت: ٦٩.

واته: ئه و که سانه ی له رپی ئیمه دا جهاد ده کن، ئیمه هیدایه تیانده ده یین، رپی
خۆمانیان نیشانده ده یین، هه ره وه کو، که له فهرمووده ی قودسییدا ده فهرموویت:
(مَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوْافِلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتَهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ
بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي
لَأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ).^(١)

واته: عه بدی خۆم به رده وام به کردنی سونه ته کان لیم نزیکه ده بیته وه، تا ده گاته
ئه وه ی خۆشمبویت، که خۆشمویست، ئامیری بیستنی ئاراسته ده که م، تا به من
(له به رختری من) بیستیت، دیتنی ئاراسته ده که م، تا به من بینیت، دهستی
ئاراسته ده که م، تا به من بیوه شینیت، پیی ئاراسته ده که م، تا به ویستی من و
له به رختری من پیه له یینته وه..

ئه گه ر داوای شتیکم لیبکات به ته ئکید پییده به خشم، ئه گه ر په نا بو من به یینیت،
به ته ئکید په نای ده ده م و ئه مانی ده ده می.

٣- وره به ردانی له کاتی رووبه پروو بوونه وه ی ناره حه تییدا: ئه و که سانه ی زۆر له
خۆپه سه ندییدا روچوون، هه ره له ده ستپیککی ته نگه ژه و ناره حه تیانه وه وره
به رده ده ن و ده روخین، چونکه پیشتر پالفته ی دهروونی خۆیان باش نه کردووه و،
دلپان به خۆشه ویستی دیداریی خوای گه وه گوشاد نه بووه و، هه زریان

^(١) بوخاری (٦٥٠٢)، موسلیم (١٦٦٩).

به شوینکه وتنی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دانه مزراوه و، ویژدانیان به ئهرکی بانگه وازو جوامپیری کومه لکاری و جیهاد گۆشنه کردوه!

ئهوانه نه یانزانپوه بۆچی ده ژین؟!

راسته کابرا موسولمانبووه و رواله تی ئیسلامه تی پیوه بووه، به لام ئیسلام شتیکی جه وهه ریی ژیانی نه بووه، له بهر ته و افکردنی به ده وری زاتی خۆیدا نه په ر ژاوه ته سهر قایم دا کوتایی (ئیمان) و په لوپۆها و یشتنی دینداری..

ئه م خۆپه سه نده له ئیسراحت و خۆشیی و جاده ی پاندا، خوی به ته وایی نه ناسیوه، تا له ته نگژوه و نارهحه تییدا راست و ره وای بیناسیت و، رووی تییکات و ئه ویش دالده ی بدات..

ئه و به راستیی و سهر راستانه وه ل خوی گه ورده دا نه بووه، تا خوی گه وره ش له و کاتی داماییه یدا وه لییدا بیت و به هانایه وه بیت.. خوی گه وره وه ل پیاو چاک و خیره و مه ندو چاک سازاندا یه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ النحل: ۱۲۸.

واته: هه روه ها: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِيْنَا لِنَهْدِيَهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٦٦﴾ العنكبوت: ۶۹- که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاموژگاری (ئینوعه بباس) ی کرد (خوا لییان رازی) بیت، پییفه رموو: (احفظ الله يحفظك احفظ الله تجده أمامك تعرف إليه في الرخاء يعرفك في الشدة).^(۱)

واته: تۆ خوی گه وره پیاریزه {به په رستن سهر راستانه و پابه ندبوون به شه رعه که یه وه} ده بینیت هه میشه و له پیشت، تۆ له کاتی خۆشیدا خوا بناسه، ئه و له کاتی ناخۆشیدا ده تناسیت و به هاناته وه دیت.

(۱) نووسه ری رهحه ته هه ر ئه وه نده ی نووسیوه: (الحديث أخرجه الإمام أحمد في المسند). راسته. ئه حمه د (۲۸۰۲)، ترمذی (۲۵۱۶)، ئه لبانی رحمه الله له (صحيح الجامع الصغير/۷۹۵۷) دا به سه حیحی داناوه.

۴- دوورکه و تنه وه له خه‌لکانی چاک و هه‌زنه‌کردن له دیداریان: خۆپه‌سه‌ند، که خۆی دووره‌په‌ریزده‌گریت له نامۆژگارو ئاراسته‌وانانی خواویستی، که هه‌ز به کۆرو دیداریان ناکات، که له‌به‌ر به‌خۆسه‌رسامبوونی و له‌ده‌وری خۆگه‌رانی، که م‌رووی له‌خوای تاک و پاکه!

سه‌ره‌نجامی ئەمه، خه‌لکیش هه‌ز له‌چاره‌ی ناکه‌ن، چونکه‌خوای گه‌وره‌خۆشه‌ویستی عه‌بدی چاک و خواویست، ده‌خاته‌دلی خه‌لکییه‌وه.

ئه‌وی ئیمانداری چاکه، خوای گه‌وره‌وا ده‌کات، هه‌موو که‌سیک خۆشیبویت، وه‌که‌ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ﴿٩٦﴾ مريم: ٩٦.

خۆپه‌سه‌ندیش، که خوای گه‌وره‌وه‌لیکردوه‌و داویتییه‌ده‌ست نه‌فسی خۆی، ئەم خۆشه‌ویستییه‌ی له‌ده‌ستداوه‌.. خه‌لکی، نه‌که‌هه‌ر خۆشیان ناویت، ده‌شیبوغزین! هه‌ز ناکه‌ن هاتوچۆی بکه‌ن، هه‌زیان له‌کۆری نیه، هه‌ز به دیداری ناکه‌ن و له‌ره‌فتاری بیزارن.

په‌غه‌مبه‌ری پێشه‌وامان (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، فَقَالَ : إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَاحِبِّهِ ، قَالَ : فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ فُلَانًا فَاحِبُّوهُ ، قَالَ : فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ، ثُمَّ يُوَضِّعُ لَهُ الْقَبُولَ فِي الْأَرْضِ ، وَإِذَا أَبْغَضَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ : إِنِّي أَبْغَضُّ فُلَانًا ، فَابْغِضْهُ ، فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ فُلَانًا فَابْغِضُوهُ فَيَبْغِضُوهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ تُوَضِّعُ لَهُ الْبُغْضَاءَ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ).^(١)

(١) بوخاری (٢٩٨٩)، موسلیم (٤٧٧٩).

واتە : كاتىك خۋاى گەورە عەبدىكى خۆش دەۋىت، جىبرىل (جوبرائىل عليه السلام) بانگە كات و پىي دەفەر موۋىت: من فلان كەسم خۆش دەۋىت، تۆيش خۆش تەبۋىت، دەفەر موۋىت: ئىنجا (جىبرىل) ىش خۆش دەۋىت، پاشان لە ئاسمانە كاندا جار دەدرى: كە خۋاى گەورە فلانى خۆش دەۋىت، ئىۋەش خۆش تەن بوۋىت، ئىتر ەموو دانىشتوانى ئاسمان خۆش يان دەۋىت، پاشان خۆشە وىستىبە كەى (قوبلۋونى لای خۋاى) بە زەمىندا بلاۋ دەبىتە ە ..

كاتىك خۋاى گەورە عەبدىك دەبوغزىنەت، جىبرىل بانگە كات و پىيدەفەر موۋىت: كە من فلان كەسم دەبوغزىنەت، تۆش بىبوغزىنەت، دەفەر موۋىت: ئىتر (جىبرىل) ىش دەبوغزىنەت، پاشان بە ئاسمانە كاندا جار دەدرى، كە خۋاى گەورە فلان كەس دەبوغزىنەت و چارەى ناۋىت، ئىۋەش بىبوغزىنەت و چارە يتان نەۋىت، ئىتر ئەوانىش دەبوغزىنەت، پاشان بوغزاننە كەى بە دانىشتوانى سەرزەمىندا بلاۋ دەبىتە ە.

۵- كەۋتە بەر تۆلە و سزای خۋاى گەورە: خۆپەسەند درەنگ يان زو ە ەر دە كەۋىتە بەر سزای خۋاى گەورە .. خۋاى گەورە ناھىلەت بەسەرى ە ە بچەت و، ە تەن تۆلەى خۆى لىدەستىنەت، چونكە خۆپەسەند رۆژانە بە رەفتارى ناپەسەندى خۆى، خۋاى گەورە لە خۆى دەرەنجىنەت، داماۋىش ئەو كەسە ە، كە خۋاى مەرىبەنانى لى دەرەنجەت، چونكە ەر دە كەۋىتە بەر زەبرى خۋاى .. درەنگ، يان زو تۆلەى لىدەستىنەت.

چارە نووسى ئەمىش، ەر ە كو چارە نووسى ئەو ەزاران خۆپەسەندو ملھورانە دەبەت، كە لە خوا ياخى دەبوون و نە يان دەۋىست لەسەر سووننەت و سىرەى پىغەمبەرانى خوا (علیهم السلام) پەرۋەردە بىن ..

سزاو زەبرى خۋاى گەورە چەندە ھا جۆرە .. دەشىت پشپىۋى و ئالۋزى دەروونى بىت، دەشىت خەمۋكىى و بەرچاوتارىكىى بىت، دەشىت

دوچار بوونى نەخۇشىيى و كەندو كۆسپ بېت، تا بگە پىتەو. ھەر وە كو، كە دەشپىت سەر بەفە تارە تچوونى بېت.

پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) باسى كەسىك دە گىرپىتەو، كە چۆن سەرەنجامى خۆپەسەندىيى و ھەرالىيى خىواي گەورە بە ناخى زەوويدا برىدە خوارەو، دەفەرموويت: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي حَلَّةٍ تُعَجِبُهُ نَفْسُهُ مَرَجَلٌ جَمَّتَهُ إِذْ حَسَفَ اللَّهُ بِهِ، فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ).^(۱)

واتە: كاپرايە كى خۆپەسەند بە پۆشاكىكى ئالوالاۋە، كە زۆر پىيى سەرسامبوو دەرپۇيشت!.. قزى شانە كىردبوو، تا ناوشانى بەرىدا بوۋە، ئالەو كاتەدا خىواي گەورە بە ناخى زەوويدا رۆي برد، كە ھەتا رۆزى قىامەت، ھەر دەنگى رۆچوونە كەي دىت.

ب-ئاسەوارى خۆپەسەندىيى لەسەرخودى كۆمەلكارىيە كە:

۱-ئاسان دزە كىردنى دوژمن بو ناو رىزە كانى: ئەمەش رى خۇشەدە كات بو بندر كىردن و ھەلتە كاندى ھەموو كۆمەلكارىيە كە، يان لانى كەم دەستپوۋەردان و پىگۆرپىن و لادان لە ئامانج..

راستكردنەو ھى ئەوش، رەنجى چەندىن بەرابەرى پىشوتى دەوئىت، كاتى زۆرتى دەوئىت، ئەمە جگە لە ورە بەردانى ھەندىك و ساردبوونەو ھى ھەندىكىترو رەخنەو گلەيى و گازاندەي ھەندىكىترو..

خۆپەسەند لەم حالە تانەدا خۆي دە كىشىنپتەو ھەو نايەوئىت -ئە گەر بتوانىت ناپىلپت - بەرپىسىتى بگەوئىتەسەر! ھەموو كۆمەلكارىيە كى جىددىي دەبىت زوو خۆپەسەندان ھەلاوئىت و، نەھىلپت سەر كەونە ئاستى بەرپىسىتى، چۈنكە

^(۱) بوخارى (۵۴۷۶)، موسلىم (۲۰۸۸).

ئەوانە وێلی دواى خۆيانن، عاشقى كەسايەتى خۆيانن، ئەوەندەى خەمى خۆيانە نيوئەوئەندە خەمى كۆمەلكارىيە كەيان نيبە.

لەگەل يە كەمىن گورز، كە بەر پەيكەرى كۆمەلكارىيە كە دەكەوئەت، ئەمانە دەترازين و هەلدين.. ئەوانەش، كە پييانەو پەيوەستبوون، يان دەركەوتوون، سەرليشيوادەميئن، چونكە خۆپەسەنديى ئەميريان كۆمەلكارىيە كە خەنە لەدواى خۆى جیدەهيئت، كە گوايە زۆرى ئامۆزگار ييكردين و، ئيمە بەگوئيان نە كرد، بۆيە ئەو ئەنجامەمان هاتەرى!!

۲- تەرەبوونى ئەندامان و كەسب نە كردنى لایەنگرانى نوئ: چونكە ئەوانەى نزيكى كۆمەلكارىيە كەن و ئەو خۆپەسەندە زۆر دەبينن، وا دەزانن هەموو پەيكەرى ريكخستنه كە كەلەكە بەردەو لە خەپەردى خۆپەسەندە درووستبوو، خەلكى ديندارو سەرپرستيش حەزى لە خۆپەسەندو قسەزل و خۆهەلكيش نيبە، حەزى لە كەسانى خواويست و ليزان و جواميرو بەهيممەتە.

دنياشە خۆپەسەندە كە لينەو، خواويستى جواميريش بناغەو بەردى گۆشەيە. هەر كۆمەلكارىيە كە خۆپەسەندان بوونە (واجيهەى)، چ جاي ئاراستەوان و سەركرديهەتى، زۆر زەحمەتە، نەك هەر ناچيئە پيش، بەلكو لە ئاستى خۆشيدا ناوەستيت و ديئەو دواو.

چوارهم: نیشانه‌کانی خۆپه‌سه‌ندیی:

۱- خۆبه‌باشزانیی: زه‌قترین نیشانه‌ی خۆپه‌سه‌ند ئه‌وه‌یه: که له هه‌موو سیفیه‌ت و ره‌فتاریکدا، خۆی به‌باشتر ده‌زانیت، به‌رده‌وام مه‌دحی خۆی ده‌کات و گرنگیی و وه‌سفی خۆی ده‌کات..

موسولمانی دیندار دووره‌ له‌مه، چونکه دنیایه، که ئه‌و نازانیت کێ باشه، ئه‌وه هه‌ر خوای زاناو دانا ده‌زانیت، که ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا تُزَكُّواْ اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اَتَقَى﴾ النجم: ۳۲.

واته: ته‌زکییه‌ی خۆتان مه‌که‌ن، که گوايه زۆر چاکن، هه‌ر خوای گه‌وره خۆی ده‌زانیت، کێ دینداری سه‌رپاست و ته‌قواکاره.

۲- گوینه‌دان به‌ ئامۆژگارییکردنی: ئه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌ کیتری خۆپه‌سه‌ندییه، که گه‌یشته‌ته هه‌رالیی و لووتبه‌رزیی، هه‌ر چه‌ند خۆپه‌سه‌ند ئامۆژگاریی بکریت، هه‌ر ده‌لی (ده‌زانم) و گوێ به‌قه‌سه‌ی که‌س نادات، له کاتیکدا ئامۆژگارییکردن و هه‌رگرتن سیفیه‌تیکی ئاوینه‌یی موسولمانه، هه‌یچ موسولمانیک بی ئامۆژگارییکردن پیناگات، کۆمه‌لکارانییک ئامۆژگاریی یه‌کتیری و هه‌رنه‌گرن، زۆر زوو په‌رته‌وازه‌ده‌بن.

۳- خۆشحالبوون به‌ بیستنی که‌موکورتی که‌سانیت، به‌ تایبه‌تی هاوشانانی خۆی: که له کێپه‌رکێدا یه‌ له‌گه‌لیاندا!

(فوزه‌یلی کور عیاض) - ره‌حمه‌تی خوای لی بیت - که یه‌کیکه له پێشه‌وایانی تابعین ده‌فه‌رموو: (نیشانه‌ی که‌سی دووروو ئه‌وه‌یه: به‌ باسکردنی که‌موکورتی یه‌کیکه له‌ هاوشانه‌کانی خۆی، خۆشحالدیه‌یت!).

پینجەم: ریگاکانی چارهسەری خۆپەسەندی:

۱-بیرکردنەوی لە حەقیقەتی نەفس: شارەزابوون لە نەفسی مرۆف و داخوایی و هەلپەو جموجوولی پینچاوپینچەکانی دەر وون^(۱)، شارەزابوون لە حەزو مەیل و ئارەزوی دڵ و دەر وون، زەرورییە، پاشان سەرنجدان و هۆش لیبوونی، پارسەنگراگرنتی بە کیشی شەرع زەرورەتیککی هەموو قۆناغەکانی پەر وەردەبوون و بەرەوخواچوونە..

ئەو دڵ و دەر وونە، ئەم هزر و هۆشە، ئەم ویژدان و هەستە، ئەم کیانەیی مرۆف، ئەگەر لایەنی خواناسییەکی تێدانهبیت، چی لە گل و خۆل زیاترە؟

هیچ.. چ نرخیکی هەیه؟

کوویی لە کرم و قالۆنچە زیاترە؟!

ئەم بەدەنە بێ ئەم خواویستە چییە، کە بە لادادیت و دەمریت، کەس دواي دلیابوون لە مردنی نایەویت ببینیت، چ جای ئەوەی بیشوات..؟ (مەگەر نابینیت مردووشۆر چەند کەمن؟).

ئەم جەستە مردووی بیزت نایات لەبەر بۆگەن بەلایدا بچیت، لە کاتی لەدایکبوونیهوه، تا مردنی، هەر لە رەنجی ئەوەدایە پیسی و پیسایی و بۆگەن و چلک و چەپەل لە خۆی دووربخاتەوه! ئاخر بە کوویی خۆت سەرسامبویت، خۆپەسەندی داماو؟!

ناسینی نەفس و شارەزابوون لە حەقیقەتی مرۆف و ژبان و هۆشلیبوونیان _ بە یارمەتی خۆی گەر _ دەبیتە بیرخەرەویەکی باش، کە ری لە خۆپەسەندی دەگریت، بە تاییەتی کە هەستە ئیئانداریتییەکی لە گەلدا بێت، کە دەفەر مووی:

^(۱) سەید قوتب (رحمە اللہ) دەفەر مویت: (إن فی النفوس خلجات لا یعرفها إلا خالقها).
واتە دڵ و دەر وون، پینچاوپینچی وای تێدایە، کە هەر خۆی کردگاری دەزانیت چۆنە!.

﴿وَمَا يَكُرُّنَّ نِعْمَةَ رَبِّهِمْ إِذْ يَبْذُرُونَ الْحَبَّ﴾ النحل: ۵۳.

لهه مان کاتیشدا به ئیزنی خوی گه وره، ده بیته چاره سهری خو په سهندی بو هه که سیکی دیندار که تووشی بو بیت.

یه کییک له زانیانی سه له ف خو په سهندی کی بینی، وا له ناو خه لکییدا وه سف و مه دحی خو ی ده کات، که ته واو بوو، روویکرده ئه م زانا خواناسه و پرسى: جه نابت ده زانی من کییم؟

فه رموی: به لئى، تو دلؤ په ئاویکی بو گن بوویت، دواتر ده بیته که لا کیکی بو گن، له و نیوانه شدا کولئ پیسایى هه لده گریت!

۲- زانین و بیرکرده وه له حه قیقیه تی ژیانى دنیاو روژی دواى: کاتیک دیندار هو شى له وه ده بیت، که دنیا که ی کیلگه ی قیامه تیتى، هه رچی لیره ده چی نیت، له وئ هه ر ئه و ده دووریته وه، که بیر له وه ده کاته وه، که ته مه نی دنیاى هه رچه ند دوورو دريژ بیت، هه ر ده مریت و، هه ر زیندووش ده کریته وه و مو حاسه به ده کریت، که قه ناعه تی ته واوی به وه ده بیت، که ژیانى قیامه ت نه پراوه یه و به رده وام له هو شیدا ده بیت و هه وئى بو ده دات.

حه تمه ن ئه م هه ست و هو شه زیندووه ی، بو ده بیته په ر ژینى پاراستنى له خو په سه ندى و له به خو سه رسامبوون! حه تمه ن هه و لده دات خو ی چاره سه ربکات، ئه گه ر تووشی بوو، چونکه دلنیا یه، ئه گه ر زو و چاره سه رى نه کات، خراپترده بیت و هه لى چاره سه ریشى که مترده بیته وه و، مردنیش به ده ست که س نییه و که سیش ناتوانیت دوا یی خات.

۳- بیرکرده وه و هو شبوون له نیعمه ته کانی خوی تاک و پاک: که ئه م تییدا نقومبووه، که ئه وه نده زورن له توانای نه وه یه کی مرؤ فایه تییدانین بیانژمیرن، چونکه هه مویان نازان چین و چوئن و چه نندن و بوچی وان؟!

بو یه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ إبراهيم: ۳۴.

واته: نه گهر نيعمه ته كاني خواي گه وړه بژميرن، بوټان له هه ژماره نايه ت.

هه وړه ها ده فهرموويت: ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ وَظَهَرَ وَاظِنَةً﴾ لقمان: ۲۰.

واته: خواي گه وړه نيعمه تي ديارو ئاشكراو، نيعمه تي شاراوو په نهاني به سهردا باراندوون.

كاتيک كه سي خواويستي پاك، هوښي له م هه موو نيعمه ته ده بيت و ده زانيت، كه له فزلي خواي گه وړه وويهو، نه م هيچي له توانا دانييه، نه خه لئ بكات و نه بپاريزيت، نه په يداكات و نه ئاواته كاني تيدا بهييتته دي، حه تمه ن هه ست به لاوازيي و كه ميي و گچكه يي خوئي ده كات و، نه وهنده به ده وري خويدا ته واف ناكات و، هه ر خوئي پپه سه نديت، به ته ئكيد له ناخي خويدا هه سته كات، پيوستيي به خواي زاناو دانايه و ده بيت روو له و بكات..

نه ويش روو له كه سيك ده كات، كه سه رپاستانه رووي، ته نها له و كرديت و به س.. نه مه ش به پشتيواني خواي گه وړه واي ليده كات، خو به دوو ربگريت له خو په سه نديي، نه گهر توو شيشي بوو، هه ولى جيدي ده دات بو چاره سه ركردي خوئي.

۴- بپير كرده ووه و هوښ بوون له مردن: كه سيك هوښي لاي مردن نه ما بيت، حه تمه ن هه ر خه ريك ي شه رپالي دنياي ده بيت، كه كه و ته گونگه لي نه م شه رپه پاله شه ووه، حه تمه ن هه ر بو خوئي راده كيشيت و خوئي پي په سه ندرده بيت..

كه سيك، كه ساته وه خيتك به خوئي ناليت: نه ري مردن هه يه، ديته ربي توش، توش گورپكي تارو ته ننگت ده بيت، جه سته ي توش كرم و مار ده يخوات، توش ده كه ويته بهر نه شكه نجه ي گورو نار هه تيبه كاني به رزه خ..

كه سيك، كه له روژي كدا جاريك ئاوا خوئي به هوښ بهييتته ووه، ئوميده، كه توو شي خو په سه نديي نه بيت، نه گهر توو شيش بوو بوو بوي، ده بيتته چاره سه ر(ان

شاءالله)، بەلام ئەمەش لە کەسێکدا دەبێت، کە دلی زیندوو مابێت و پراچەنێت، دەنا کەسێک، کە لە دنیاویستییدا نەمبوو و هۆشی هەر لای خۆیەتی، لا ناکات بەلای ئەم بێرکردنە وەبەو.

5- خۆیندنی قورئانی پیرۆزو تەفسیرە کە ی و سەرنجدان لێی: هۆشخستنه سەر ئاراسته کانی قورئان و، تیفکرین لە چاره نووسی خواناسان و خوانه ناسان، بی ههواووفیزو خۆپه سه ندان، شوینکه و ته ی پیغه مبه ران (علیهم السلام) و شوینکه و ته ی شه ی تان..

ههروه ها خۆیندنی سییره ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و، کۆبونووه ی ئەو هه موو سیفه ته ته واویتییه له جه نابیدا، له گه ل ئەو بی هه واووفیزییهیدا.. ههروه ها یاهه رانی پهروه رده کراوی به رده ستیی.. دیراسه کردنی ئەم سه رچاوانه ی پهروه رده و ئاراسته _ به پشتیوانی خوی گه ره _ ده بنه مایه ی به هیزکردنی چوارخاله کە ی پیشوو، لای موسولمان و بۆی ده بنه به ربه ستی رپی خۆپه سه ندیی و ده رمانی چاره سه رکردن لێی.

6- ئاماده بوونی کۆری زانست و خواناسیی: به تایبه تی کۆری ئەو کەسانه ی خواویستن و، هۆشیان له قیامهت نابریت، ئەوانه ی نامۆژگاری دلسوزو بیره ره وه ی سه رپراستن، کۆری زانست و خواپه رستی، کۆری پالفته ی ده روون و ره و شته رزی، کۆری ئاراسته ی پارسه نگیان کراوه و چروپه ..

ئەم کۆر و ئەم زاناخواویستانه، یارمه تیده ری سه ره کی رپی خۆپاراستن له نه خۆشیه کانی دینداریی.. مهیدانی بژاری ده روون، بۆ کەسێک خۆشی بیه ویت خۆپالفته بکات.. بۆ کەسێک، کە خۆبه دوور بگریت له خۆپه سه ندیی، یان بۆ چاره سه ری خۆپه سه ندیی بگه ریت.. (بیگومان گوینگرتن له و ده رسانه ی تۆمارکراون و په خشن کاریگه رییان ده بێت) ان شاءالله، چونکه له هه موو کات و شوین و حاله تیکدا، مرۆف ده ستی ناگاته زانیانی خواویست و کۆره کانیان).

۷-سەرئىزدانە ھالى نەخۇش و كەمئەندامان: بىر كىرەنە ھەي ساتىك لە بزاوت و سەرەتيان و، بەراورد كىرەنە بە بزاوت و سەرەوتى خۆت.. ئەسلەن قابىلى بەراوردىن..

سەيرى لەشى ساغى خۆت بىكەو، سەيرى كەسىكى نەخۇشكە، سەيرى پىرىك، كەسىك كەچاۋىكى نىه، كەسىكىتر، كە كەمدە بىستىت.. ھتە، بىر لەو كەسە بىكەرەو، كە لەبەر دەستدایەو دەمرىت، كە تەرمە كەي دەشۆيت، كە كفى دە كەيت، كە دەبىيەتە گۆرستان.. جار جاره بچۆرە سەر گۆرستان و ھالى دانىشتوانە كەي بە ھالى دانىشتوانى سەرەو بەراوردىكە.

ئەمانىش ھە كو ئىمە بوون، دەھاتن و دەچوون، ھەلى ژيانىان لەبەردەستدابوو، كىلگەي قىامەتيان لەبەردەستدابوو، ئىستا ھىچيان لەبەر دەستدە نەماو، ھەيانەو نىانە ئەو ھەيە، كە لە ژياندا ئەنجامىنداو! ئەمانە كارىگەر يىان لەسەر دىدو ھەلۆيسىتى موسولمان دەبىت، يارمەتى پارسەنگىرەنە دەدەن، لە خۆپەسەندى و دنياو بىستى دەيگرنەو، لە زۆر نەخۇشى دىندارىي دەپپارىزن، لە دلەراو كى و پشويى دەروونىش دەپپارىزن.

۸-بىرخستەنە ھەي دايكان و باوكان لە خۆبەدوورگرتن لە خۆپەسەندى: ئەو ھەركى ئىسلامى ھەر يە كىكەنە، فەرزە لەسەرمان ئامۆژگارىي يە كىرىي بىكەين، تاخۆمان لە خۆپەسەندى بەدوور بگىرىن، بەلام لىرەدا بىرخستەنە ھەي دايكان و باوكانم، كىرەو بە خالىكى سەربەخۆي چارەسەرى خۆپەسەندى، چونكە ئەگەر ئەوان خۆيان لىپپاراست، مندالە كانىان زۆر بەلايدا ناچن.

ئەگەر دايك و باوك بوون بە نمونەي شىاوى پىشەوايەتى، مندالە كانىان ئىقتىدايان پىدە كەن و ئەوانىش ھەولەدەن و دەرىچەن، ئەگەر پىشتر خۆپەسەندبوون و مندالە كان زانىبىتيان، دەبىت پىيان بلىن و، بە كىرەو ھەش بۆيان بىسەلمىن، كە ئەو ھەلەبوو ھە ئىستا و نەمان، چونكە خۆپەسەندى لە گەل خواو بىستىدا يە كىگرنەو.

۹-دوورکەوتسەنەووەو بێرخستەنەووەی خۆپەسەندان: کەسێک تووشی خۆپەسەندی بوو، بە دڵنیاوییەو دەبێت لەبارو دۆخی خۆپەسەندی و نکۆر و نیدیاری خۆپەسەندان خۆدابرێت و نتوخیاننە کەوێت. بەرامبەر ئەو پێویستە بچیتە کەشی خواناسیی و کۆر و دیداریی خواوستانەو، تا ببینیت چۆن کەسانیک کە لەم چاکترو زیرەکترو بە تواناترو دەرکەوتووترن و هیچ سیماو سێفەتێکی خۆپەسەندیان پێو دیار نییە.

ئەمە حەتمەن وای لێدەکات، کە بە خۆی بلێت: ئەدی بۆچی من خۆپەسەندم؟ ئەو هەش وای لێدەکات هەولێ چارەسەری خۆی بدات.. ئەرکی کۆمەلکاریش ئەو یە: خۆپەسەندان چارەسەربکات، ئەگەر هەر نە کرا، نەهێلێت دەر بکەون، یان کە نارگیران بکات، ئەگەر هەرنا، لە کۆمەلکارییە کە دوور یان بختاوە.

۱۰- پەچا و کردنی ئادابی ئیسلامی لە وەسفکردن و مەدحکردندا: هەر وەها لە دەرپرینی ریزو تەقدیرو گوێرایەلێی و ملکەچیی فەرماندا، لە گەل تەمبیکردن و سەرزەنشتکردنی ئەو کەسانە، بەم ئادابانەو پابەندنان.

ئەمە سازاندانی کەشی پاکی دیندارییە کە، کە بواری خۆپەسەندی زۆر تێدانابێت، جگە لەو هەوێ کەشی چارەسەری خۆپەسەندییە (والحمدلله).

۱۱- نەخستەنە پیشی پێنە گەیشتوان: ئەو لە سوودی تاک و کۆی کۆمەلکارییە کە، قەیدی چییە، با کەسێک لە خستەنە پیش و دەرکەوتن و سەرکەوتنی ئاستی ریکخستن، ماو یە کیتەر دوا بخریت، مادام لە دواخستەنە کەیدا مەنەجی پەر وەر دە کردنی تەواو دەکات و، پایە ندر دەبێت و زیاتر لە شەیتان یاخی دەبێت و خۆدە گریت.. ئەگەر خۆپەسەندییە تێدا مابوو، ئومیدی چارەسەر کردنی زیاتر دەبێت.

۱۲- هەلێژاردنی دەرس لە سبیرە سەلەف: ئەمە زۆر گەرنە، چونکە موسولمان بە خۆی دەلێت: باشە ئەوان بۆچی توانیان و دینداریی بکەن و، من نە توانم!؟

خۆ ئهوانیش وه کو من مرۆف بوون، خۆ فریشته نه بوون!

به لّام ئهوان عه قیده یان دامه زراوترو خواپه رستیان راستترو، ره وشتیان به رزترو دّ و دهر وونیان پاکتربوو.. ئهوان به هیمه تتربوون، ئهوان ئه م نه خۆشیانه یان دهناسی، یه کسه ر خۆیان لّی به دوورده گرت، ده چوونه کۆری خواناسانیتریان..

ئهم دهر سانه به ئیزنی خوا، یارمه تیده رده بن له دوور خستنه وهی خۆپه سه ندیی له کۆمه لکاران و، له چاره سه رکردنی تو وشبواندا.

۱۳- خۆ هاندان له سه ربی هه واو فیزی: به وهی خۆناچار کات هه لویستی وا بگریته بهر، که نه فسی خۆی تیدا بشکینیت و بیهینیتته وه ریزی خه لکی، خه لکی عه وام و ساده، وه کو ئه وهی بکه ویتته خزمه تکردنی قوتابیه کانی، خوار دنییک سازبکات و بیهینیتته سه ر سفره ی ئه و برایانه ی کۆمه لکاریه که ی، که له خوار خۆیه وهن، یان خۆی بچیتته بازاری سه وزه فرۆشان و شت بکریت بۆ ماله وه، یان بۆ هاو رییانی، خۆی شته کانی خۆی هه لگریت، نه ک بۆی هه لگری، سه دان بزات و هه لویستیتتری هاوشیوه هه یه، که له کات و شوینی خۆیاندا دهنوسرین.

- (طاریقی کوری شیهاب) - خوالی رازی بیته ده گپریته وه: (لَمَّا قَدِمَ عُمَرُ الشَّامَ عَرَضَتْ لَهُ مَخَاضَةٌ، فَنَزَلَ عُمَرُ عَنْ بَعِيرِهِ وَنَزَعَ خُفَّيْهِ، أَوْ قَالَ: مُوقِيْهِ، ثُمَّ أَخَذَ بِخَطَامِ رَاحِلَتِهِ وَخَاضَ الْمَخَاضَةَ، فَقَالَ لَهُ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ: لَقَدْ فَعَلْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِعْلًا عَظِيمًا عِنْدَ أَهْلِ الْأَرْضِ، نَزَعْتَ خُفَّيْكَ، وَقَدِمْتَ رَاحِلَتَكَ، وَخُضْتَ الْمَخَاضَةَ، قَالَ: فَصَكَ عُمَرُ بِيَدِهِ فِي صَدْرِ أَبِي عُبَيْدَةَ، فَقَالَ: أَوْه، لَوْ غَيْرَكَ يَقُولُهَا يَا أَبَا عُبَيْدَةَ، أَنْتُمْ كُنْتُمْ أَقَلَّ النَّاسِ، وَأَذَلَّ النَّاسِ، فَأَعَزَّكُمْ اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ، فَمَهْمَا تَطَلَّبُوا الْعِزَّةَ بِغَيْرِهِ يُدَلِّكُمْ اللَّهُ تَعَالَى) (۱)

(۱) به بهیقی له: (شعب الإیمان/ ۸۱۹۶)، ئیبنوئهبی شه ییه له: (المصنف/ ۳۳۸۴۷)، حاکم له: (المستدرک/ ۴۴۱۸) و ده فهرموئ: به پیی مه رجه کانی بوخاری و موسلیمه، ئیامی ده هه بیش

واته: کاتیک سهیدنا (عومەر) - خوا لئی رازی بیټ - ته شریفی برد بو (شام)، له ری گه‌یشتنه رووباریک، له سواری حوشره که‌ی دابه‌زی و خوفه‌کانی دا‌که‌ندو، خۆی هه‌ل‌کردو چوو ه‌ئاوه که‌وه‌و حوشره که‌شی به‌ دوای خۆیدا راکیشا (عاده‌ته‌ن له‌و حاله‌ته‌دا خه‌لک سو‌رای گویدرژیکیش ده‌بیټ، تا بپه‌ریته‌وه پێ و خۆی ته‌ر نه‌کات).

سه‌یدنا (ئه‌بوعوبه‌یده عامر کو‌ری جه‌ر‌پ‌راح) - خوا لئی رازی بیټ - که‌ فه‌رمانده‌ی له‌شکری شام بو - پێیی فه‌رموو: ئه‌م‌رۆ کارێکی زۆر مه‌زنت نیشاندا، که‌ خه‌لکی سه‌رزه‌وی ده‌گه‌مه‌نه‌ شتیکی وایان دیبیټ!

خوفه‌کانت دا‌که‌ندو حوشره‌که‌تت به‌ دوای خۆتا راکیشایه‌ ئاوه‌ که‌وه‌و خۆت پیاده‌ په‌ریته‌وه.

سه‌یدنا عومەر مشتییکی به‌ سنگی سه‌یدنا ئه‌بوعوبه‌یده‌دا کیشاو فه‌رمووی: ئای ئه‌بوعوبه‌یده، ده‌با یه‌ کیکیتر وای بووتبا! (هه‌ره‌شه‌یه‌ واته: ده‌تزانێ چیم لێده‌کرد).

ئێوه که‌مترین که‌س بوون، زه‌لیلترین که‌س و سووک و رسواترین که‌س بوون، خوای گه‌وره‌ به‌ ئیسلام کردنی به‌ سه‌روه‌رو خاوه‌ن ده‌سه‌لات، سه‌روه‌ری له‌هه‌ر رێگه‌یه‌کی ترو له‌غه‌یری ئیسلامدا بخوازن، خوای گه‌وره‌ زه‌لیلتان ده‌کات.

- له‌ریوایه‌ تیکیترا هاتوه: که‌ گه‌یشته‌ شام، خه‌لکی هاتبوونه‌ پێشوازی، جه‌نابیشی به‌ سواری حوشره‌که‌وه‌ بوو، عه‌رزیانکرد: و‌اچاکتره‌ سواری ئه‌سه‌پییکی نایاب بیټ، چونکه‌ گه‌وره‌و پیاوماقولا‌نی خه‌لکی، هه‌موو هاتوونه‌ته‌ پێشوازییه‌ که‌.

وایفه‌رموووه‌ ئه‌لبانی رحمه‌الله فه‌رمویه‌تی: وایه‌ که‌ فه‌رموویانه. ئه‌لبانی رحمه‌الله له‌ (صحیح الترغیب والترهیب/ ٢٨٩٤) دا ده‌فه‌رمووی: سه‌حیحه.

سەیدنا عومەر -خوایی رازی بیټ- فەرموی: برۆن، لاچن لە بەرچاوم، نە تانیبمەو، هەموو شتیک لەو یۆ - ئاماژە ی بۆ ئاسمانکرد - بریاری لە سەردراو، رپی حوشرە کەم بەربدەن، با بروات^(۱).

۱۴- هاوکاریکردنی خۆپەسەند لە چارەسەرکردنیدا: ئەمەش پێویستە، هەر وەکو کەسیکی نەخۆش، یارمەتیدانی ئەوانیتر بۆی زەرورەتە، پێویستە دەوربەر و دلسوزان بێنەلای و ئامۆژگاری بکەن و، لەسەر چارەسەرکردنی خۆپەسەندی رای بەینن.

۱۵- موحاسەبەکردنی نەفس سات بە سات: ئەمە هۆشلیبوونە، ئاگاداربوون و پاسەوانییتە، چاودیری و سەرپەرشتیکردنە، کە دەبیټ بەردەوام لە خەمی چارەسەری خۆپەسەندییە کەیدا بیټ، لپی غافل نەبیټ، بە تاییەتی لە سەرەتای تووشبووندا، کە هیشتا نەخۆشییە کە ی لئ سەخت نەبوو و چارەسەری ئاسانتەر.

۱۶- بێرکردنەو لە چارەنوسی خۆپەسەندی: ئەو بەهینیتە پیشچاوی خۆی، کە ئەگەر هەر وا خۆپەسەند ژیاو مرد، چ چارەنوسیکی رەشی دەبیټ، چەند داماو رەنجەر پۆدەبیټ، چ زیانیکی لیدە کەویت، هۆشبوون لە چارەنوس و سزای خۆپەسەندی - والله اعلم - چارەسەریکی کاریگەرە بۆ تووشنەبوون و بۆ چارەسەریشی.

۱۷- هانا بۆ خوا بردن: داوای یارمەتیکردن لە خوای گەرەو، چونە کەناری ئەو، پارانەو و لالانەو و داواکردنی مەدەد لە خوای گەرەو.. تا دەستی بگریت و لەو نەخۆشییە دینداریتییە کە ی پاکیکاتەو و هیدایەتی بدات، تا رپی خواوستانی پاک و چاک بگریت بەر..

هەر چەند لە خوای گەرەو بپاریینەو کەمە، چونکە پارانەو و خواپەرستییەو

(۱) ئیبنوقودامە: مختصر منهاج القاصدين (ل ۲۶۰-۲۶۱).

فەرزە، پارانە و ەمان پێویستە ،چونکە موحتاجین.. بەسەر نەفسی خۆشاندا بی مەدەدی خوای گەورە زال نابین.

نابینیت چۆن خوای کارزان، بە پیغەمبەرە خۆشەویستە کە ی (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مووی: ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ النحل: ۱۲۷.

واتە: خۆرا بگرەو بە ئارامبە، سەبرت ببیت، بە لام خۆراگری و بە ئارامیی و سەبرگرتنە کەشت، ەەر بە خوای گەورە یەو لەو ەو ە یە.

۱۸- دلیابوون لە بەرپرستی خۆت لە خۆت: بەرپرستی قیامەتت لەسەر خۆتە، ناشییت و ابزانیت مادام کوری پیاوچاکیکیت بەسە! مادام داعیە کی ناوداریت بەسە! مادام لە کۆمەلکاریدایت بەسە! مادام موچاھیدیت بەسە!

نا، نەخیر، خۆت بەرپرسی نییەتی پاکی خواویستی و پەفتار (گوفتار و کردار) و پریار و بزوت و ەهلوستی خۆتیت، کە دەبیت شەریعی بن.. ئەم خالە، ئەگەر بەراستی لە ناخدا چەسپی - ان شاء اللہ - دەبیتە پەرژین و دیندار لە خۆپەسەندی دەپاریزیت.

ناوهرۆك

پریابازی (الریاء أو السمعة): ۱۱

یه کهم: واتای پریابازی : ۱۱

دووهم: هۆی پریابازی و ههزی وه سف و سهنا: ۱۵

سییهم: سیما و نیشانهی پریابازی: ۲۶

چوارهم: ناسه واری پریابازی: ۲۸

پینجهم: چاره سهری پریابازی ۵۰

گیانی کوپخایه تیی یان (میرخوازی) ۵۷

یه کهم: واتای (التَّطَلُّعُ إِلَى الصَّادِرَةِ وَطَلْبُ الرِّيَاذَةِ) گیانی کوپخایه تیی: ۵۷

دووهم: گیانی کوپخایه تیی له ته رازوی ئیسلامدا: ۵۸

سییهم: هۆکارو پالنه ره کانی گیانی کوپخایه تیی: ۶۳

چوارهم: ناسه واری گیانی کوپخایه تیی ۷۲

پینجهم: چاره سهری گیانی کوپخایه تیی و میرخوازی: ۸۰

سستی و لیچوونه وه (الفتور) ۹۱

یه کهم: واتای سستی و لیچوونه وه ۹۱

دووهم: هۆیه کانی سستیون: ۹۲

سییهم: کاریگه ری سلبی و دژواری سستی و لیچوونه وه: ۱۱۹

چوارهم: کاریگه ری سلبی سستی و لیچوونه وه له سه ره کۆمه لکاری ئیسلامی: ۱۲۲

پینجهم: چاره سهری سستی و لیچوونه وه ۱۲۴

بەدگومانييى (سوء الظن): ۱۴۵.....

۱۴۵ ..... يەكەم : واتاي بەدگومانييى

دوۋەم: دياردەو نيشانەكانى بەدگومانييى و حوكمى ئىسلام بەرامبەريان: ۱۵۱.....

سېيەم: ھۆكارو پالئەرهكانى بەدگومانييى ..... ۱۶۳.....

چوارەم: ئاسەوارى بەدگومانييى ..... ۱۸۳.....

پېنچەم: چارەسەرى بەدگومانييى ..... ۱۹۷.....

كورتبينيى (قصر النظر) ۲۰۷.....

۲۰۷ ..... يەكەم: واتاي كورتبينيى (قصر النظر):

دوۋەم: ھۆكارو پالئەرهكانى كورتبينيى: ..... ۲۰۹.....

سېيەم: نيشانەكانى كورتبينيى: ..... ۲۱۷.....

چوارەم: ئاسەوارەكانى كورتبينيى: ..... ۲۲۰.....

پېنچەم: چارەسەرى كورتبينيى: ..... ۲۲۹.....

گۆشەگىرى تاكلرەوىيى (العزلة): ۲۴۵.....

۲۴۵ ..... يەكەم: واتاي گۆشەگىرىيى (العزلة):

دوۋەم: ھۆكارەكانى گۆشەگىرىيى و تاكلرەوىيى: ..... ۲۴۶.....

سېيەم: ئاسەوارى گۆشەگىرىيى و تاكلرەوىيى: ..... ۲۷۴.....

چوارەم: خۆ پاراستن و چارەسەرى گۆشەگىرىيى و تاكلرەوىيى: ..... ۲۹۴.....

زىندە رۆيى (الاسراف) ۳۰۵.....

۳۰۵ ..... يەكەم : واتاي زىندەرۆيى (الاسراف):

دوۋەم: ھۆكارو پالئەرهكانى زىندەرۆيى: ..... ۳۰۵.....

- ۳۱۷..... سىيەم: ئاسەۋارى زىدەپۋىي: .
- ۳۲۶..... چوارەم: رېنگاي چارەسەرى زىدەپۋىي: .
- ۳۳۹..... شلگىرىيى ضەف او تلاشى الالتزام**
- ۳۳۹..... يەكەم: واتاي دىندايى عەۋامانە: .
- ۳۴۱..... دوۋەم: نىشانە و روالەتەكانى شلگىرىي: .
- ۳۴۲..... سىيەم: ھۆكارەكانى شلگىرىي: .
- ۳۷۰..... چوارەم: ئاسەۋارەكانى شلگىرىي: .
- ۳۷۵..... پىنچەم: چارەسەرى شلگىرىي: .
- ۳۹۳..... خۇپەسەندى بەخۇسەرسامبون (الإعجاب بالنفس)**
- ۳۹۳..... يەكەم: واتاي خۇپەسەندىي: .
- ۳۹۵..... دوۋەم: ھۆكارەكانى خۇپەسەندىي: .
- ۴۱۰..... سىيەم: ئاسەۋارەكانى خۇپەسەندىي: .
- ۴۱۸..... چوارەم: نىشانەكانى خۇپەسەندىي: .
- ۴۲۹..... ناۋەرۆك